ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 52 (760) | Вторник, 5 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Добре дошли, челнички на новия живот

ДНЕС жените челнички в труда, най-добрите от хлебородните поля, от фермите, от цеховете и работилниците, от училищата и здравните заведения се събират на своя традиционен събор.

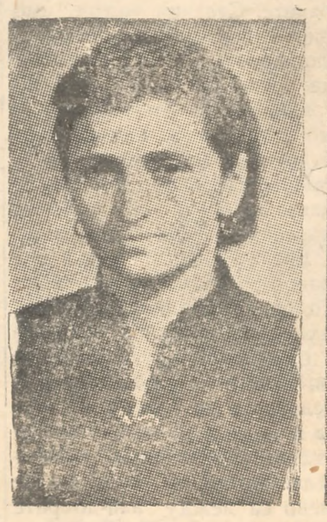
Миналата година те обещаха да се трудят по-добре, да бъдат по-достойни за грижите на Партията-ръководителка. Сега ще отчетат направеното. А те действително направиха много—звеното на Добра Димитрова от ТКЗС Окорш получи по 491 кг царевица зърно от декар, а на Елфиде Халидова, също от Окорш—по 460 кг; бригадата на Мария Савова от ТПК „Дунав" завоюва званието „Бригада за комунистически труд"; Мария Кирилова от „Камъшит" изпълни трудовите си норми 150 на сто. А като тях са всички делегатки.

Ние приветствуваме днес делегатките на събора, жените от окръга и им пожелаваме нови още по-големи успехи през юбилейната Двадесетгодишнина на социалистическата революция в България.

Добре дошли, челнички!



Въпреки дългата и продължителна суша през 1963 година, звеното на МИЛКА АНГЕЛОВА от ТКЗС—Сокол получи най-висок добив царевица в стопанството—по 455 кг зърно от 210 дка. Това звеното постигна благодарение на своята упоритост и воля, с които преодоляваха всички трудности.



ЕЛЕНКА ИВАНОВА е известна като една от най-добрите работнички в промкомбинат „Текстил"—Силистра. От нейните сръчни ръце излизат красиво изплетени на машина жилетки и други.



С дръзновеност и творчески устрем работи през миналата година звеното на ДОБРА ДИМИТРОВА от ТКЗС—Окорш и постигна много добри резултати. Звеното получи по 491 кг царевица зърно от 147 дка площ.

ПРАЗНИК НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРЯ

ШЕСТИ МАЙ — празник на овчаря и пастиря! — Това е вече утвърдил се ден за преглед на успехите и постиженията на нашето овцевъдство, за отдаване заслуже на почит и уважение на тези, които в пек и дъжд, във вия-лици, в ранно утро и в късна нощ се трудят по кошари и пасища, за да дадат на нашето стопанство повече месо, мляко и вълна, да направят трапезата ни по-богата.

Овчарите и пастирите не са вече всеизвестните в миналото махленски чобани и говедари, експлоатирани, безправни, унижавани. Днес те са в челните редици на строителите на социализма. Техният труд е благороден, достоен. Делата им, успехите им — всеизвестни. На гърдите им блестят най-високи отличия — израз на народната благодарност и уважение.

На проведеното миналия месец окръжно съвещание за отчитане съревнованието в селското стопанство през 1963 година бяха наградени една овцеферма и 13 овчари. Техните постижения са гордост за окръга и пример за подражание. Овцефермата на ТКЗС Айдемир е окръжен първенец. Средно от овца тук са настригали 3,7 кг вълна, надоили 54 л мляко, добили 122 агнета от 100 овце и допуснали смъртност при овцете и агнетата 2,5 на сто. Овчарят Димитър Йорданов Желязов от ТКЗС Калипетрово е получил от 172 овце по 97,600 л мляко, 4,540 кг вълна и от 100 овце по 135 агнета; Петър Ганчев Стоилов от ТКЗС Иширково е настригал 4,210 кг вълна от овца и надоил по 61 л мляко; Михаил Иванов от ТКЗС Срацимир по 3,918 кг вълна и 76,200 л мляко, а от 100 овце 139 агнета. А като тях — мераклии в работата си, грижливи, отдали и сърцето и душата си на овцете — са и Иван Димитров и Иван Чернев от ТКЗС Калипетрово, и Фильо Николов от ТКЗС Смилец, и Пеньо Борисов от Кайнарджа, и Юсню Мехмедов и Хасни Руфадов от ТКЗС Нова Черна, и Юлми Коранов от Окорш и колко още.

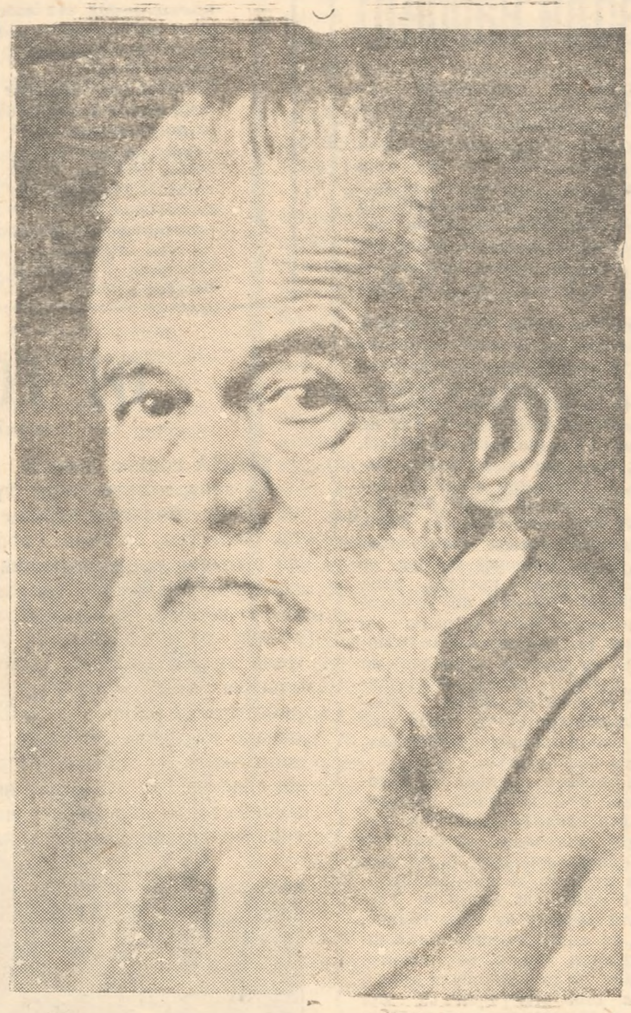
Към тях са отправени днес нашите думи и мисли на благодарност. На тях пожелаваме нови успехи в работата, още по-високи постижения, повече вълна, мляко, по-тлъсти агнета, още по-големи награди. През юбилейната година — юбилейни успехи.

Утре, на големия празник, овчари и пастири, всички ще се веселят. Между тях ще бъдат председателите на кооперативните стопанства, специалистите, ще бъдат всички онези, с които са делили радости и трудности, успехи и болки. Всички ще вдигнат наздравица за овчариге, за пастирите, ще чукнат чаши руйно вино и ще им благодарят.

Честит празник, овчари и пастири!

Колос в нашия исторически и обществено-политически живот

НА 7 МАЙ т. г. се навършват 40 години от смъртта на един от най-великите синове на нашия народ, родоначалника на марксизма и на класовото работническо движение у нас, основателя на славната БКП, първия и най-голям ученик на Маркс и Енгелс в страна. Пропагандирането на марксизма и създаването на БРСДП в ония години, когато младото българско работническо движение правеше своите първи стъпки, имаше огромно историческо значение за неговото понататъшно правилно развитие по пътя на класовата борба.



Димитър Благоев е и велик мислител, философ, литератор и учен. Неговият живот и богатото му научно-литературно дело са неизчерпаем извор за комунистическото възпитание на сегашните и бъдещите поколения.

Днес под ръководството на славната БКП — партията на Благоев и Димитров, целият български народ се е вдигнал на трудови подвизи и героични дела за достойно посрещане 20-годишнината от великата народна победа на 9. IX. 1944 година, която откри пътя за построяването в нашата страна на социализма и комунизма — заветна цел и мечта на Димитър Благоев и на неговите съратници.

нашата страна и на Балканите в края на XIX и началото на XX век Димитър Благоев.

Закърмен с революционните идеи на Левски и Ботев, Димитър Благоев се запознава с марксизма и получава своята първа революционна закалка като студент в Петербург, където става социалдемократ и основава една от първите марксически групи в Русия. Завръщайки се в България след изгонването му от руския царизъм през 1885 година, Димитър Благоев отдава всички свои сили за разпространяването на марксизма в нашата страна.

Димитър Благоев води упорита и непримирима борба и срещу българските ревизионисти. Историческа е заслугата на Димитър Благоев и на неговите съратници за пълния идеен и организационен разгром на българския опортюнизъм и за изграждането на БРСДП (т. с.) като авангарден революционно-марксически отряд на работническата класа у нас.

Димитър Благоев беше неуморим борец и против буржоазния национализъм и шовинизъм, за международна пролетарска солидарност и дружба между народите. Под негово ръководство БРСДП (т. с.) издигна лозунга за Балканска федерация и води мъжествена борба против противонародните войни на българската буржоазия. С особена сила той заклеймява измяната на лидерите на Втория интернационал, които при избухването на Първата световна война преминаха на страната на буржоазията.

Цялата партия начело с Димитър Благоев посрещна възторжено победата на Великата октомврийска социалистическа революция и застана изцяло и безрезервно на нейна страна и в нейна защита против нападките и заговорите на световната буржоазия. Заслуга на Димитър Благоев е и това, че Партията на тесните социалисти стана съоснователка на III комунистически интернационал и започна усилено да се превъоръжава с идейните и тактически оръжия на ленинизма. Процесът на нейната болшевизация беше успешно завършен под ръководството на Георги Димитров — верен ученик и продължител на делото на Димитър Благоев. Революционните черти и добродетели, възпитани от Димитър Благоев в Партията на тесните социалисти, спомогнаха много за нейното решително ориентиране към болшевиките и за бързото й израстване като марксистко-ленинска партия от нов тип, под чието ръководство нашият народ завоюва исторически победи и успехи в борбата против фашизма и капитализма и в строителството на социализма.

ПРАЗНИК НА ЕДИНСТВО И УСТРЕМ КЪМ НОВИ УСПЕХИ

Възторжена първомайска манифестация



Трибуната с официалните лица

СИЛИСТРА

Здравей, Първи май, най-светлия ден на пролетта, празник на трудовите хора от цял свят!

Природата е надарила този ден със слънчевата си усмивка, със зеленината на дърветата, с ухаещите пъстри цветя, със синевата на небето.

Утрото на този ден завари Силистра още по-обновена, още по-красива и примамлива.

По улиците, сградите, навсякъде се веят победни знамена, плакати и портрети на партийни и държавни ръководители красят фасадите.

До тържествените часове на първомайската манифестация има доста време, но около трибуната, по улицата, нетърпеливите граждани вече са заели местата си. С колко радост, с колко щастие те посрещат Двадесетия свободен Първи май.

Девет часа и половина. Хиляди ръце поздравяват окръжните партийни и държавни ръководители. Усмихнати заемат местата си членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. **Али Рафиев**, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия другарите **Вельо Максимов, Сава Шиваров, Стефан Габровски, Йордан Георгиев, Боян Михайлов, Никола Николов, Димитър Божинов, Азис Алиев, Мико Николов и Симеон Жеков.** На трибуната са също председателят на Окръжното ръководство на БЗНС и заместник-председател на Окръжния народен съвет др. **Стефан Андреев**, заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. **Кръстю Атанасов**, секретарят на Градския комитет на Партията др. **Денка Господинова**, председателят на Градския народен съвет др. **Петър Иванов**, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма др. **Асен Чапкънов**, стари партийни дейци, ръководители на предприятия, орденоносци, ударници и други.

От името и по поръчение на Окръжния комитет на Партията, на Окръжния народен съвет, на Окръжния комитет на Отечествения фронт и Окръжния съвет на профсъюзите др. **СТЕФАН ГАБРОВСКИ**, приветствува трудещите се с големия международен ден на труда, ден на международната работническа солидарност Първи май.

Градската музика възвести началото на първомайската манифестация.

Задава се колоната на знамената.

Знамена! Колко много знамена! Червени, национални, сини —тези знамена се веят над цялата ни Родина. Кръвта на героите паднали за свободата и народа, родният трицвет и синьото знаме на мира. За мир е целият ни народ. Той иска да живее в мир и дружба с всички народи на земното кълбо. Нашата Партия и правителство, нашият народ начело с великия Съветски съюз, с най-големия миролюбец Никита Сергеевич Хрушчов, водят последователна миролюбива политика, безрезервно подкрепят предложенията на съветското правителство за постигане на пълно разоръжаване и борба против китайските разколници.

„Мир — труд — социализъм!" — тези думи са дълбоко скътани в сърцето на българина. Само в мир може да се твори, да възмъжава нашата Родина.

Гръмват възгласи „Слава на БКП!". В този радостен ден първите наши мисли са насочени към твореца на вечната пролет, Българската комунистическа партия, която през цялата своя история мъжествено се бори за тържеството на комунизма. Любовта към Партията всъщност е любов и към челния отряд на международното комунистическо движение — КПСС.

Както всякога начело на работническите колони са първите вестители на новия живот, на благоденствието и щастието, новите хора на труда — първенците, отличниците.

Плакатите, емблемите, макетите нагледно показват за голямото разнообразие на продукцията, произвеждана от трудещите се. Първи май нашите работнически колективи посрещат тази година с преизпълнен план. 104.4 на сто беше изпълнен плана в промишлеността за миналата година. С успех изпълни и преизпълни плана за първото тримесечие на тази година.

Работниците от ДКК „Нектар" рапортуват най-голямо преизпълнение на производствения си план за първото тримесечие на тази година — 294 на сто. Голямата победа е посветена на юбилейната Двадесетгодишнина. 236 работника от това предприятие се борят да завоюват „Паспорта на трудовата слава". За това те гордо крачат на първомайската манифестация с устрем за нови още по-големи успехи.

С грейнали от радост лица преминават колоните на ДМЗ „Стомана". От една малка работилничка „Стомана" за 20 години израстна в голям завод, чиято слава се разнесе не само в нашата стрна. Колективът на това предприятие за първото тримесечие на тази година даде надпланова продукция за 89 000 лева. На хубав плакат с големи букви леярите обещават да дадат за годината надпланова продукция за 119 000 лева. Тук първенците, отличниците и рационализаторите са много. Гордее се заводът с Асен Вацев, Петър Дечев, Тома Михайлов, Стоян Енев и много други.

С преизпълнени планове и обещания преминава двехилядния колектив на Промкомбинат „Камъшит". Преди 13 години той беше една малка работилничка на открито. Днес „Камъшит" е голямо предприятие.

(Продължава на 4-та стр.)



В челните редици са „Ударниците" и „Най-добрите в професията" от ТПК „Метал"

Планът за четиримесечието е предсрочно изпълнен

Още в началото на месец април между седемнадесетте бригади в цех „Ракита" към промкомбинат „Камъшит" — Силистра се разгоря предпървомайското социалистическо съревнование. Предпразничната трудова надпревара караше стотиците сръчни ръце да работят по-бързо. Всеки изминат ден носеше нови успехи. На 15 април бригадите на Минка Кирилова, Недка Великова, Събка Георгиева, Руска Константинова, Павлина Бобева и др. се поздравиха с предсрочно изпълнени четиримесечни планове.

Два дни по-късно бе изпълнен и планът на цеха. При план да се произведе промишлена продукция за 383 900 лева бе произведена такава за 393 704 лева.

Постигнатите успехи радват работниците от цеха, затова те с гордост ще участвуват в работата на събора на жените.

Оник ШИРВАНЯН

ОКОПАВАНЕТО НА СЛЪНЧОГЛЕДА ЗАПОЧНА

С извършването на висококачествена сеитба на слънчогледа се поставиха основите за получаване на високи добиви от него. Но за да станат те действителност са необходими още грижи. Сега посевите поникнаха равномерно и дружно. Но заедно с тях поникнаха и плевелите.

За да предпазят блоковете от заплевеляване кооператорите от с. Българка започнаха тяхното окопаване. Преди това обаче те разреждат растенията в редовете на 40 см разстояние едно от друго. Разреждането се извършва като самостоятелно мероприятие с метровка, след което разредените площи веднага се окопаваха.

От всичко 1 000 дка слънчоглед вече са разредени и окопани над 500. Само след два-три дни ще бъдат окопани и останалите.

Така окопавайки на време посева кооператорите от село Българка продължават борбата за получаването на високи добиви от слънчогледа и изпълнение на поетите обещания.

Дочо АТАНАСОВ

МАЙКА, СЪПРУГА, ГЕРОИНЯ В ТРУДА!

Обещанието е тяхно знаме –то ги зове и води напред!

ТОЧНО преди два месеца по инициатива на Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт и редакцията на вестник „Силистренска трибуна“, в Силистра се проведе окръжна среща на жените-челнички в птицевъдството. На тази среща двадесет и две жени от дванадесет стопанства дадоха обещание в чест на окръжния събор на жените-първенци и 20-годишнината на Девети септември да се борят за получаването на по 150 яйца от кокошка-носачка за годината. Между птицегледачките бяха и тези от селата Войново и Алфатар. Те единствени обещаха да получат по 180 яйца от носачка.

Денят на тази среща отдавна си отиде. Но той остави следа не само в страниците на вестника, остави голямото въодушевление дълбоко в сърцата на четирите птицегледачки от Войново Гина Атанасова, Станка Георгиева, Маринка Балтова,Мита Маринова и тяхната ентусиазирана бригадирка Маринка Енчева. През тези месеци нито една от тях не се оплака, не се уплаши, не заяви: „Трудно ми е, не мога!“. Нито една от тях не възропта срещу даденото голямо обещание. Те не само, че понасяха, а с някаква открита радост преодолява несгодите от липсата на електричество, механизация, вода... Смисълът на тяхното ежедневие стана изпълнението на обещанието. Може би затова птицефермата, разположена на два километра от Войново не им се виждаше далече през зимата, не им тежеше гъстата, едва проходима кал, която газеха докато стигнат до птичето стадо. Дните бяха пълни с напрежение, тревога, радост и очакване, а работата една и съща. Но щом времето се пооправи и работата поолекна. Едни от птиците доволно се разхождат в двора на фермата, други — весело кудкудякат, а трети — щом чуят познатия звън на кофите, с които гледачките насипват ярма в хранилките, се нареждат като многобройна армия, готова всеки момент да настъпи, нападне и унищожи цялата храна без остатък.

Когато човек посети птицефермата, очудват го белоснежните стени, подовете, настлани с чиста слама, пълните гнезда с яйца. Тогава той не търси някаква „тайна“ в работата на птицегледачките, които получават на ден по 5 800-6 200 яйца вместо по 4 800 яйца, а разбира, че тук има само грижи, постоянни грижи за птиците. И най-важното— има желание, воля и стремеж за успехи. И макар че гледачките нямат голям опит, защото работят от една година, те постигнаха такива резултати, за които мнозина биха им завиждали. Днес, в деня на окръжния събор на жените-първенци, те с гордост рапортуват, че са изпълнили досега годишния си план над 65,2 на сто. Получили са над 610 000 яйца при план за годината 950 000. Това те постигнаха, защото са уверени в силите си, защото вярват, че могат да се борят за такива трудови победи, с които да се сравняват с най-добрите птицегледачки — алфатарските птицегледачки и новочерненци, които са окръжни първенци през последните години.

Днес в стройната колона на жените-първенци се нареждат и жените от птицефермата в село Войново, които не търсеха леки пътища в работата, трудиха се неуморно, всеотдайно и с чест завоюваха званието „Птицеферма — окръжен първенец“ за първото тримесечие на тази година. Придобитите досега успехи окрилят надеждата на четирите птицегледачки, чиито стремеж е да посрещнат още през юли юбилейната годишнина на Девети септември с изпълнен годишен план за яйцата, а до края на годината да получат обещаните 180 яйца от кокошка-носачка. Те ще успеят, защото обещанието, което дадоха е тяхното знаме, то ги зове и води устремно и вдъхновено напред.

Малира ПЕТРОВА

ЦЕЛУВАМ ТИ РЪКА

Жена, приятелко, любима и другар,
възпели са те хиляди поети!
Ти синове и дъщери ни даваш в дар
и в пътя труден
крачиш редом със мъжете.
И не веднъж сълзи в очите ти
са заблестявали като роса,
но тез сълзи
по пътя към мечтите ни
превръщаха се във безброй слънца,
че ти наистина си
слънце на земята,
жена, любима, майка и другар!
Познава твърдите ти стъпки
планината,
ненавистта ти стресна
не един стражар...
Откърми с нежност майчинска
безброй герои,
които оросиха с топлата си кръв
шумака жълт във хладните усои,
където всеки в боя беше пръв!
А днес работничка си ти край стана,
по блокове и по заводи
пак си с нас,
но за света сърцето ти
все топло си остана,
макар че литна до звездите чак.
О майко, о жена,
аз думи не намирам,
с които нежно да ти изрека,
как със любов за теб
сърцето ми пулсира...
Целувам аз,
от все сърце целувам ти ръка!

Драгомир ПАНОВ

ОТ ГОДИНА ДО ГОДИНА

ЕДНА година измина от деня, когато пак тук, на баскетболното игрище в гр. Силистра, се бяха събрали стотици жени, челнички в производството. И днес пак, както тогава, знамената размахват разноцветните си ръце за привет на тези, които влагаха цялото си сърце в работата. Игрището е заприличало на китна градина от забрадките на жените. Весели гласове се извисяват над множеството и трепят над главите с невидимите криле на радостта, на победата по трудовите полета. Победителките, жените, тези, които се препъваха някога във веригите на неравноправието, днес възпяват успехите си, родени в свободата. Кооператорки, работнички, майки и девойки—те са тук, носителките на живота и щастието.

Ето ги там и представителките на ДИП „Добруджа“. Двадесет жени, свалили от себе си полепналите с влакна сини работни престилки, са подели някакъв интересен разговор. Дали е за това, как те, двадесетте с упорит труд спечелиха правото си да дойдат тук от името на голямото семейство на силистренските тъкачки? Едва ли, защото това е дълга история, писана цяла година и преминала през много тъжни и весели, дори героични моменти. Някои от говорещите бяха между други двадесет, които се бориха със студа...

... Новото помещение на предприятието беше почти завършено.През широко разтворените врати, заедно със зимния вятър, влизаха и становете. Ръцете на монтьорите лепнеха о парещия от студа метал. Едва сглобили един стан, върху него се нахвърляха тъкачките, за да възвзат нишките на основата. Бързаха! Не чувствуваха хапещата зима, защото огън бушуваше в телата им и топлеше подпухналите ръце. Никой не им беше казал да дойдат тук. Сами решиха. Становете трябваше да тръгнат по-скоро!



(Снимка № 1)



(Снимка № 2)

И един ден огромното помещение заскънтя от едногласия рев на становете. Замятаха се совалките, помъкнали бяла нишка след себе си, сантиметър след сантиметър се намотаваха на барабаните. Стотици метри американ и док се прибираха в складовете—последната спирка преди далечния път зад границите. И тръгват те само с високо качество, особено произведените в IV и V секция на смяна „Б“, които дават по 99 и 99.1 на сто първокачествена продукция.

Елена Павлова, Иванка Стефанова, Фатма Хюсеинова, Тодорка Цветанова, Сабрия Ахмедова, Марийка Минчева и още много други бяха тези, които с радост приеха условията за участие в събора и дадоха дума да преизпълнят определените показатели. Затова те сега заслужено са между най-добрите в нашия окръг. Утре те отново ще застанат пред гърмящите станове; отново ще се надвикват с грохота на машините, за да чуят собствените си гласове и отново ще дават продукция далече над плана...

Георги УЗУНСКИ

Снимки: 1. Опитното око на контрольорките не пропуска нито един дефект. Затова и рекламациите са рядкост за ДИП „Добруджа“.

2. Иванка Георгиева и Анка Димитрова при норма 6 стана, вързват основите на 8-10 стана за един работен ден. Те намират време и за обучението на практикуващите при тях ученички.

Снимки: Стоян ТОДОРОВ

НАГРАДЕНАТА

МАКОВЕТЕ са нацъфтели. Над буйните жита е спряло слънцето и грее. Нестихващо се носи песента на авлигите.

Те са двете с майка си. Отиват на тяхната нива.

Излъсканите тежки мотики огъват слабите ръмене на малката Недялка, но тя не казва нищо: иска до помогне на майка си.



Копаят до вечерта.Ащом се завръщат в къщи, Недялка през цялата нощ не заспива, да мисли защо не са в ТКЗС.

Години! Години! Кога изминаха те, Недялка не разбра. Омъжи се за Стоян.

Недялка погледна към Георги и Костадин, които бяха се сгушили под дантелата на чаршафа и спяха дълбоко. Доближи се до тях и ги целуна.

— Маминте ергенчета — нежно прошепна тя. Майчинската й обич беше безпределна.

Запали печката, изпържи филии с яйца, спусна пак пердетата и излезе на улицата. Откъм „Ганьовия кладенец“ се носеше причудливата мелодия на Стояновия трактор. По-леки станаха стъпките й. Ще се пръсне от радост сърцето й. По-силно стисна тя мотиката и забърза към мястото, гдето се събираше звеното.

Като въглени бяха очите й. Изпод бялата забрадка те светеха като диаманти. Покоряваща топлина и влага се криеше в тях.

— Недялка ще ни е звеноводка — решиха жените от Арнаутската махала.

Бригадирът Жеко не възрази. Той стри угарката си и без да става прав, махна с ръка:

— Тя да е! Нямам нищо против!

Поведе Недялка звеното от дванадесет кооператорки

— Как е, Жеко новата звеноводка? — запита ведж председателят на ТКЗС.

—Бива я!— не скри задоволството сибригадирът —Не се спира пред нищо!

...През лято то не, подгъваха крак. А то се случи дълго и слънчево. 180 дка царевица отгледа звеното, 28 дка боб, 98 дка слънчоглед и 2 дка тютюн. Роди се богат урожай. Но от слънчогледа звеното получи най-много — по 226 кг от декар.

На съвещанието с първенците от окръга в гр. Силистра присъствува и тя — Айдемирската звеноводка Недялка Стоянова. Чу тя своето име в списъка на наградените и невидимата ръка на радостта погали отново сърцето й. По тялото й, излъчващо красота и сила, преминаха тръпки. Беше от неудобство, но и от щастие.

Никола НАНЕВ

С ПЕСЕН СРЕД ПОЛЯТА

ЕЛФИДЕ се роди в онези дни,когато над поробената ни Родина изгря свободата. Победата дойде като че ли да поздрави и нея, малката Елфиде Алиева, и я поведе по светлия друм на живота.

Израстнала сред ширните поля, в младежкото си сърце Елфиде е скътала скромността на селската девойка. Винаги засмяна, близка с всички, тя е спечелила любовта и уважението на младежите от тяхното звено...

През една лятна утрин на 1961 година звеноводът Неждет Байсимов дойде при звеното не да им каже къде ще работят, а за да се сбогува с младежите и девойките, защото го викаха войник. Звеното трябваше да издигне друг на неговото място.

Този път бригадирът Кралю Златев не изпита трудност, за да посочи достоен заместник. Уверен в силите на едва седемнадесетгодишната Елфиде, той я повика и без колебание й постави задачата да поеме и ръководи седемнадесетте човека от звеното.

От този ден изминаха три години. Сега в звеното на Елфиде работят 25 младежи и девойки.

Миналата година още в първите дни на пролетта Елфиде поведе в кооперативните ниви своето младежко звено. Песен и нестихваща радост се понесе над блоковете. А когато през есента всичко бе прибрано в кооперативните хамбари, равносметката бе радостна. Те получиха по 430 кг царевично зърно от 180 декара площ, по 167 кг слънчоглед от 200 декара, по 2 048 кг захарно цвекло от 79 декара, по 147 кг тютюн от 29 декара и др.

С постигнатите високи добиви от царевицата, звеното на Елфиде Алиева се нареди на едно от първите места в ТКЗС — Окорш.

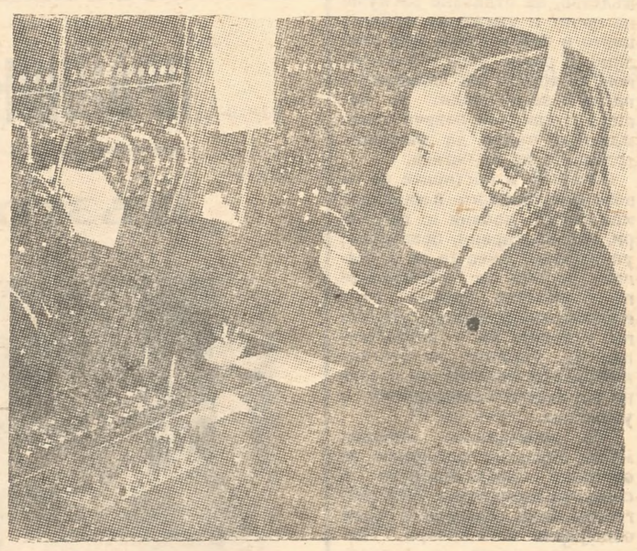
На проведената неотдавна в гр. Силистра окръжна среща на първенците в материалното производство делегатка бе и Елфиде. Погълната от мисли за бъдещата си работа, тя внимателно слушаше и преценяваше всяка дума на онези, които разказваха за своите успехи, за своите бъдещи планове.



Всичко, което Елфиде чу на срещата, сподели после със своите другари от звеното и заедно решиха — тази година така да обработват зачислените им площи, че да получат по 450 килограма царевично зърно от 190 декара, по 170 килограма слънчоглед от 210 декара, 2 300 килограма захарно цвекло от 80 декара, по 150 килограма тютюн от 40 декара и др.

Ще изпълни ли звеното дадените пред Партията обещания? — В това никой не може не се съмнява, защото то се ръководи от пламенната, обичана и пъргава звеноводка Елфиде, родена, възпитана и закалена в годините на Деветосептемврийската победа.

Иван ПЕЙЧЕВ



От дванадесет години в окръжната станция на съобщенията работи като телефонистка Недка Дончева. Благодарение на своя упорит труд тя заслужено получи званието: „Най-добра в професията“.

За първото тримесечие Недка Дончева изпълни нормата си на изработка 125 на сто и план—приход 101 на сто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НЕИЗГАСВАЩИ ИСКРИ

ТЯ ИЗПРАТИ родителите на децата и токчетата й затракаха уморно по дългия коридор. Стискаше дневника под мишница и се мъчеше да не се поддава на огорчението, което бе застанало като огромна буца в гърдите й.

На родителската среща дойдоха малко родители —само тези на българчетата и родителите на двете три от турчетата. А турчетата в нейния клас са двадесет и шест. Все така ли ще върви?...

ПРЕДИ четиринадесет години Мария Бобчева завърши учителския институт с пълно отличие. Учителствува на различни места. Местеше се заедно с мъжа си, който беше военен.

Попадна в град СИЛИСТРА пак по същите причини. И още първата година я назначиха за директор на кварталното училище „А. С. МАКАРЕНКО“,което се помещаваше в порутен стар хан. Беше тясно, стаи не достигаха. Често пъти се случваше учениците да не идват на училище, бягаха от клас. В чудо се видя Мария, докато ги оправи. Ходеше от къща на къща с колежката си Вяра Тодорова и вечер се прибираше в квартирата си с подбити крака. Познаваше тя всяка къща по бившите улици „Калипетрово“, „Одрин“ и „Св. Никола“.

По-сетне училището придоби по-приветлив вид, но учениците продължаваха да идват все така мръсни и одърпани на училище. Родителите им не се интересуваха от техния успех. Бяха изостанали и те като децата си, не виждаха и не чувствуваха новото. Това дразнеше учителите, отчайваше ги, само Мария не навеждаше глава.

—Важното е да не се отчайваме—казваше тя на колежките си.—Ще ходим по домовете им, ще ги убеждаваме, ще работим с всяко дете пооделно.

Заедно с колежките си



тя учеше децата не само на писане и смятане, а и на други полезни неща — шев, бродерия, готварство. За да бъдат в помощ на родителите си и на себе си,когато пораснат.

Една година като директор и пет години като учителка — малко ли са? Тъкмо беше привикнала с учениците от четвърти клас, тъкмо беше ги научила на това, на което тя желаеше и трябваше да се раздели с тях, да поеме отново първокласници. И всичко да започне отначало. Поотчая се Мария. И защо ли: нали майка й останала рано вдовица, я учеше да бъде твърда, да не отстъпва пред трудностите.

Мария стисна зъби, преглътна и влезе в учителската стая. Другите й колежки бяха дошли по-отрано за педагогическия съвет. Дълго разискваха мероприятията за прибирането на всички подлежащи и намаляване броя на изоставащите. В сравнение с 1960 година той беше се намалил с две на сто.

—Не малък дял за постигнатите успехи при нас има и партийната организация — подчерта директорът. — Другарката Мария Бобчева като партиен секретар вече четвърта година полага много труд и усилия за организиране силите на партийните членове, за търсене на нови форми и методи на работа.

Мария се мръщеше като слушаше тези думи — не беше свикнала да я хвалят. Защото стореното е съвсем малко в сравнение с това, което им предстои да вършат. Вземайки думата, Мария накратко изложи своите съображения по всички онези въпроси, свързани с успеха и дисциплината, с комунистическото възпитание на учениците. В очите й горяха огньовете на дружбата, на завладяващото партийно слово, изскачаха искри от зениците й — неизгасващи искри.

Катя УЗУНОВА

ПРАЗНИК НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРЯ

ОВЧАРСКА РАДОСТ

НОВ ЧОКОИН пристигна — бързо се разнесла мълвата в Преславци.

Зашушукали си местните жители, но скоро разбрали, че пристигналият дядо Велико не е никакъв чокоин. Цялото му богатство било докараното стадо овце. Било есента на 1941 година, а тогава всеки залък хляб се изкарвал с много мъки и труд. Едрите търговци изкупували на безценица агнетата, вълната и млякото. Многочисленото семейство на стария овчар търпяло хиляди несгоди и лишения Синът му — малкият Васю още едва проходил и нарамил шарената торбичка. По цял ден тичал след стадото, а вечер когато се завирал под дебелия вълнен козяк краката му тръпнели от умора, изпооодени от тръни и сухи стърнища. Детските му сънища били изпълнени с подръкването на хлопатарите и глухото пролайване на големия пес. . . Това било отдавна, отдавна, сега на Васил даже му е трудно да си припомни миналото. То му се струва като отдавна сънуван лош сън. С основаването на стопанството се изменил и живота на младежа. Занизаха се пак дните, но сега трудът беше по-лек. Хората се гледаха с други очи. Колективната работа ги сближи и те заживяха като свои.

Работеше Васил на полето, но очите му бяха само в кооперативните стада. Ръководителите на стопанството виждаха влечението му и една вечер го извикаха в канцеларията. Като разбрал за какво го викат радост блесна в пламтящия от трудов ентусиазъм поглед. Той със задоволство благодарил за доверието, което му оказват и обещал да бъде първи. Неговото стадо да бъде първо по мляко, вълна, а овцете да дават по две агнета.

Трудовото ежедневие погълна изцяло младия овцевъд. Сутрин още зорницата не изгряла той е на крак. Неговата кошара винаги е пометена, неговите овце първи издоени и нахранени. А, агънцата, тях той ги гледа като свои малки деца. Пъргави и скокливи са, весел е и той. Ако види някое да не яде или да е посърнало нещо Васил място не може да си намери догде не оздравее.

Идва и лятото. Ех, лято, лято, овчарско лято! Дългите летни дни, топлото добруджанско слънце и дебелите крушови сенки не задоволяват младия овчар. Хладните нощи той прекарва на крак. Неговите овце до късно по хладината пасат най-хубавата трева и пият най-бистрата вода.

Дочуят ли нощем весело подрънкване на хлопатарите, кооператорите многозначително ще се погледнат и добродушно ще кажат:

—Пак не спи това момче, ей. Каза дума и ще я удържи...

Годините неусетно минават в трудовото ежедневие, особено когато човек гори с работата си както Васил. Многократните награди от управителния съвет на стопанството не главозамайват работливия овчар. През 1962 година Васил става абсолютен първенец на стопанството и бе награден с екскурзия до СССР,а другарите му през цялата зими изучаваха опита му.

—Тази година,май ще бъде най-берекетлия—потрива с доволство Васката ръце и сочи стадото си. Изгниха се вече овцете, ама гледаш ли ги не можеш позна дали са оагнени или не. Като мечки са се наклали. Тази година нямам нито един аборт, нито пък някаква смъртност, а знаеш ли колко близнета имам—петнадесет, а годишният план за приръста на агнетата изпълних още на 15 април.

Васил разправя и гледа с такава любов агънцата, които подскачат наоколо, че веднага можеш да си обясниш на какво се дължат успехите му. Това е човек, който обича труда си. Това е той истинският майстор в професията си, който от обикновенния труд прави изкуство.

—Какво да Ви кажа бе хора... Аз съм си роден за овчар, кръвта ми е овчарска. Та... какво ли съм направил повече от другите--неоправдано скромничи той и тихо добавя--двадесет години от Девети септември се навършват... Ще дам за този празник— 70 литра мляко от овца при план 45 литра, по 3 кг вълна при план 2.6 кг, и от сто майки, сто и петнадесет агънца. Решил съм и тази година да бъда начело.

... И ще бъде. Човек когато обича работата си и я работи от сърце тя спори и богато го награждава.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)



Много труд и грижи положи за стадото си овчарят Васил Христов от ТКЗС — Добротица. Той с радост посреща Деня на овчаря без смъртност нито при овцете, нито при агнетата.

Те се борят за първото място

На изток светлее. Лъчите на още скритото зад хоризонта слънце, обливайки небесния свод с бледо синя светлина, предвестяват новия ден. Утринният зефир си играе с клоните на разцъфналите овошки и хладината му кара да потръпват раменете на старите овчари, забързали към фермата.

Първи пристигат другарите Пеньо Йорданов и Фильо Николов. При тропването на вратата агънцата обръщат глави към тях, втурват се и заиграват в краката им...

Двамата другари Пеньо Йорданов и Фильо Николов от село Смилец работят като овчари още от основаването на кооперативното стопанство. Те обичат професията си и винаги с чест са изпълнявали своите планове и обещания. През миналата година Фильо Николов от поверените му 107 овце получи по 3,1 кг вълна и по 48,3 л мляко от овца. За този му успех той беше награден от Окръжния народен съвет с една риза.

Тази година двамата овчари започнаха отново с трудови успехи. При план 218 агнета, те получиха 238. Около 170 от тях вече са продадени на държавата по над 14 кг едното. Сега усилията им са насочени към изпълнението на плана за млякото. Те са твърдо решили да преодолеят всички трудности и в чест на юбилейната двадесетгодишнина да се наредят на първо място в кооперативното стопанство.

Стоянка ВЪЛКОВА

МЕРАКЛИИ В РАБОТАТА

ОВЧАРИТЕ от село Българка се славят като едни от най-добрите майстори в овцевъдството в района на Срацимирския кооператив. Ежегодно те полагат много труд и усилия да получат запланувания продукция от овцете; ето защо и успехите им са добри. Най-голямо внимание овчарите отделяха както на гледането и храненето на животните, така и на навременното и правилно провеждане на случната кампания. А привършили осеменяването на овцете, тяхната главна грижа бе да предотвратят абортите. Не даваха на животниге заледена вода и заскрежени или развалени фуражи.

Започна ли агненето, те денонощно бяха сред стадата, за да избегнат простудяването и поболяването на току-що родените агънца. Новородените агънца навреме прибираха в топлите агнилници, приготвени и ремонтирани още от есента, в които подсигуряваха дебела постеля от чиста и суха слама.

Освен това навреме започнаха и подхранването на агнетата с концентриран фураж и витаминно люцерново сено. Овчарите се стремят при младите животни да има постоянно храна. Концентриран фураж залагат в малки коритца, а люцерната дават в дървени яслички, наредени край стената. Не оставят агнетата и без сол за лизане и прясна вода за пиене.

През тази година от 920-те овце на фермата получиха 1 117 агнета, като агнилната кампания приключи още в началото на миналия месец.

Благодарение на добрите грижи, няма нито един смъртен случай нито при овцете нито при агнетата.

Животните са в много добро телесно и здравословно състояние. Голяма част от агнетата вече израстнаха и наедряха. Продадени са вече на държавата 733 агнета със средно живо тегло над 14 кг. Сега овцевъдите доят дневно от майките на продадените животни по 600 литри мляко. А общо са надоени 23 200 л.

Измежду овчарите най-големи успехи има и на челно място стои Михаил Иванов. Тази година от 83 овце той получи 122 агнета. Освен това от стадото му са изнесени наймного агнета за държавата. Надоил е досега по 40.5 л. от овца.

В чест 20-годишнината от Девети септември между овцевъдите се води благородно социалистическо съревнование за преизпълнение на плановите показатели за продуктивността от овцете и опазване на животните от заболяване и смъртност. Несъмнено тези трудолюбиви хора ще успеят, защото обичат професията си, а бригадирът им Неделчо Йорданов е постоянно сред тях, интересува се винаги от нуждите им и много им помага в работата.

Георги СТЕФАНОВ

ПОВИШАВАНЕТО НА ЗНАНИЯТА ПОДОБРЯВА РАБОТАТА

ТПК „МЕТАЛ“ в Силистра се ползва с името не само на един от малкото в страната производители на мебели за обзавеждане на магазини и обществени заведения, павилиони и други подобни, но и с доората си качествена работа, с изпълнението на плановете. Кооперативното ръководство е открило едно от разковничетата за постигането на тези успехи в курсовете за квалификация на производствения колектив.

В началото на декември миналата година в „Метал“ започнаха учебния курс три шлосерски групи, една обща за стругари и шлосери с над шести разряд и по една за оксиженисти и електрожени-сти, стругари, автомонтьори и тенекеджии. В производството са заети 250 души, от които 121 са участници в ку, совете. Тези две цифри недвусмислено изтъкват какво значение се отдава на обучението, а липсата на безпричинни отсъствия говори как то се приема от работниците.

Всеки петък се провеждат по два учебни часа в извънработно време. Темите, които се разглеждат са тясно свързани с производството: изучава се челния опит на изтъкнати производственици, като съветските стругари Колесов и Борткиевич за бързо рязане на метала и др. Техническите знания, добити в курса, умело се допълват от тези с общообразователен характер. По този начин повишаването на общата култура спомага за по-лекото усвояване на специалния материал. Един сериозен недостатък на курсовете е този, че работниците не се запознават с последните постижения на световната техника, с нейното най-високо ниво. Дори обикновена информация от тази област би казала много, би породвижила работниците за направянето на известни, макар и малки подобрения във всекидневната им производствена дейност. Независимо от посочената слабост квалификационните курсове в „Метал“ дават положителни резултати, още повече, че в тях са застъпени широко и практическите занимания. На тях първенците на кооперацията предават своя опит в извършването на по-трудните операции. Някои от групите вече са завършили предвидените в програмата занятия. След цялостното приключване участниците в курсовете ще положат изпити за повишаване на разрядите си.

Курсовете за квалификация в „Метал“ изиграха положителна роля за оживяване на рационализаторството. От началото на годината са направени предложения за механизирано почистване на кръгли профили от ръжда; ножица за едновременно изсичане отвори в предниците на печки тип „Казанлъшки“; регенерация на външни гуми; използване на тенекиени отпадъци за направа на предмети за широка употреба и др.

Производителността на труда спрямо първото тримесечие на миналата година, изразена в абсолютни цифри за работата на едно лице от производствения персонал от 1 039 достигна през изтеклите три месеца 1 061 лева. Изпълнението на плана до края на март е 101.8 на сто, като се вземе под внимание, че в края на миналия месец първоначално предвидената цифра за реализиране беше увеличена с още 30 000 лева.

Постигнатите производствени резултати от повишаването квалификацията на работниците могат да служат като пример както на „Метал“ в по-нататъшната дейност, така и на останалите предприятия в окръга, как с добиването на производствени и общи познания се подобрява работата, повишава се производителността на труда и качеството на продукцията.

Георги АНТОНОВ

ВЕСТИ ОТ СЕЛО СРЕБЪРНА

ЗАСАЖДАТ ОБЛАГОРОДЕНИТЕ ЛОЗИ

Отрано започнаха тази година лозарите от ТКЗС — Сребърна облагородяването на лозов посадъчен материал. Под ръководството на участъковия агроном Васил Петров те облагородиха 40 000 пръчки с ценни сортове. След това, поставени в специално помещение те бяха стратифицирани. Големи грижи за поддържането на подходяща влага и температура в помещението полагаше другарят Иван Димов—отговорник по стратификацията.

Към края на месец април облагородените лози бяха готови за вкоренявane. Лозарите добре подготвиха почвата във вкоренилището, а сега усилено засаждат пръчките.

РАЗСАДЕНИ СА НАД 300 ДКА ДОМАТИ

Градинарите от ТКЗС в с. Сребърна са добри майстори в работата си. И сега те използват всеки благоприятен час за работа в обширната кооперативна градина. Звената на Георги Илиев и Иван Питканкинов разсадиха над 300 дка домати от сорта „10 Х Бизон“.

Усилената работа продължава. Градинарите се стремят не само към бързо, но и към висококачествено разсаждане на доматения разсад. За получаването на по-високи добиви те разсаждат доматите в ямки с оборки тор.

Марин СЕРТЕВ



58

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

2.

Балодис се върна в къщи към осем часа вечерта. Магда и синът му бяха във всекидневната и четяха някакви книги. Синът седеше на дивана, а Магда, както винаги, зад своята писалищна маса. Синът бе запалил малката нощна лампичка, поставена над дивана, а Магда лампата за маса, която беше със сив абажур. Поради това стаята изглеждаше тъмна и пуста.

— Август, така ли празнуват хората? — попита Магда.

Синът изглеждаше обиден. Още преди една седмица баща му обеща, че на седми ще отидат на новата опера. А излезе от сутринта след като му позвъниха по телефона и едва сега се върна. Арвид беше дванадесет годишен. Той много не вярваше, че работата на възрастните е чак толкова неотложна. Та нали празникът си е празник. Защо за него и майка му, почти няма празници?

Балодис разбираше настроението му. Когато говореше със сина си, когато спореше с него, той винаги се стараеше да си припомни своето детство. Ех, де да беше на мястото на сина си! А какво бе детинството на Август Балодис? Детинството на ратайче и пастирче. Разбира се, когато си спомнеше за детинството и започваше да разказва някои случки, синът му затаяваше дъх от любопитство. Но да си представи как са живели тогава хората, му беше почти невъзможно. Така е било в старо време. А за малкия Арвид, всичко, което е ставало до появяването му на бял свят, беше в старо време. Древността разбира се беше интересна, дори страшновата, но тя е била толкова отдавна...

Понякога Магда дори се сърдеше, когато Балодис наистина припомняше нещо страшно. За нея страшното беше свързано в деня, в който завърши войната. Сега тя бе аспирантка, а съвсем скоро щеше да бъде кандидатка на науките по изкуствознание. В нейния свят имаше толкова много красота, красотата на изкуството, красотата на книгите, красотата на музиката, на платната, на боите, че когато узнаваше от Магда новостите на нейния свят, Балодис сам започваше да мисли, че твърде много се е задържал в стария свят.

...Той незабелязано въздъхна, като си спомни за тоя „стар свят“ и се помъчи да изглежда весел.

— А не е ли по-добре да вечеряме заедно? — мама ще ни отвори една бутилчица вино и ние с тебе Арвид, ще пием по случай празника, като истински мъже! Съгласен ли си?

— Съгласен! Съгласен! — оживи се изведнъж Арвид, скочи от дивана и запали лампата.

Балодис помисли с известна тъга: „Момчето живее далече от мене! А сега толкова много му е нужен баща! То дори се радва на това, че може да поседи с мене край масата, макар и само половин час...“ И с жестока ненавист отново си спомни за „стария свят“, чиито отломки сега, вероятно, също седяха край масата и пиеха по случай първата си победа. Естествено! Те се наредиха отлично. Квартирата им не е подозрителна. Приеде направи всичко от хубаво по-хубаво! Сякаш ги е чакал сто години и е държал под възглавницата си ключа за тяхното гарантирано и спокойно бъдеще.

Спомни си за тях и се сети, че трябваше да позвъни в Москва.

— Арвид, помогни на майка да приготви масата, а аз само ще позвъня...

Магда го изгледа доста внимателно. През тия години, тя напълно разбра какви опасности криеше телефонът. Телефонът, който беше свързан пряко с Москва, се намираше в кабинета на Август и Магда никога не знаеше, за колко време телефонът ще откъсне Август от семейството му. Не знаеше дори дали е опасно изчезването му и за самия него. Той заминаваше усмихнат, като казваше: „Скоро ще се върна!“. Но това „скоро“ можеше да продължи и час, и ден, и седмица, и месец. Добре е, че поне напоследък неговите временни отсъствия не се превръщаха в многогодишни.

А Балодис седеше в своя кабинет, зад плътно затворената врата и бързо докладваше за събитията.

— Те са изпратени от Силайс, другарю генерал — говореше той. Силайс им е уредил явка с някой си Приеде. Другарю генерал, може би си спомняте, че при нас, в разузнавателния отдел на армията, през хиляда деветстотин четиридесет и четвърта, имаше такъв радист? Той попадна заедно с мене в плен...Спомнихте ли си? Добре, продължавам. Те са трима. Нещата им са закопани в гората край Вентспилс. Мисля, че англичаните започват да осъществяват плана, за който ни информираха, „плана за широко проникване“. Ние ги настанихме на квартира при бащата на един наш сътрудник. Не. Приеде сам се яви. Да, разбирам. Чакам ви. Но защо утре? Може след празника, те сега никъде не ще заминат. . . Добре. Слушам, другарю генерал!

Той остави слушалката, протегна се, както след трудна и тежка работа, съблече си сакото, а след това си сне вратовръзката. Беше много уморен и Магда сигурно ще го извини. А на сина трябва да разкаже за някой от миналите празници, които бяха толкова различни! Някои от тях, Август беше посрещал в гората, други —на война, трети — на нелегални събрания, а много — в затворите на буржоазна Латвия. И за Магда не ще бъде излишно да послуша за някои от тези празници, например за това, как заедно с Август е бил в затвора същия този художник — чакай, чакай, как му беше името? Той все още рисува затворници, техните разходки в колелото, тяхната каторжна работа... След установяването на съветска власт в Латвия, при създаването на Музея на революцията, започнаха да събират рисунките на каторжника и тогава стана ясно, че той беше едва ли не най-добрият от младите художници... Ах, да, Буш! Арестантът Буш. Нека Магда послуша за един от тези празници, да си спомни за тия рисунки. Трябва да попита, дали е издаден албум с рисунките на този художник?

Мислите му прекъсна тихо подрасквane на вратата. Арвид беше дошъл да го вика да се храни. Добре ще оставим настрана всичко лошо и неприятно и ще се отдадем за кратко на почивката, която винаги е много кратка.

Сутринта на 8 ноември, генерал-лейтенант Голубев пристигна в Рига със самолет.

Балодис посрещна Павел Михайлович на летището.

От оня миг, когато започна тяхната дружба, минаха много години, но Балодис, въпреки това не можеше да разбере от пръв поглед, какво е настроението на Павел Михайлович. И сега Павел Михайлович изглеждаше напълно спокоен, сякаш не е имало никаква особена причина, която го е чакарала да прекъсне празничната си почивка. Когато се ръкуваше с Балодис, раздрусвайки тежката ръка на полковника, той сякаш между другото попита:

— Е, как са оня?

И Балодис разбра, че предстои сериозен разговор и също така кратко отговори:

— Почиват!

За това, в навечерието на празника, недалеч от Вентспилс, беше извършено преминаване на границата. Павел Михайлович научи около един час, след като пристъпите стигнаха брега.

Още тогава се състоя разговор с командуването на граничните войски. Тези, които бяха преминали границата не бяха успели да заличат следите си по брега. При първия обход на границата, служебното куче беше открило заровената в пясъка гумена лодка. Огледът на лодката показа, че с нея нарушителите са могли да се доберат до брега, само с помощта на някой плавателен съд, който се е приближил близо до брега. Следователно в териториалните води се е промъкнал вражески кораб. Може да е била подводница, но важното е, че не е била открита. А това безнаказано проникване, несъмнено, ще повлече след себе си нови действия...

И его, трима от тези, които са се промъкнали през границата, се оказаха в Рига...

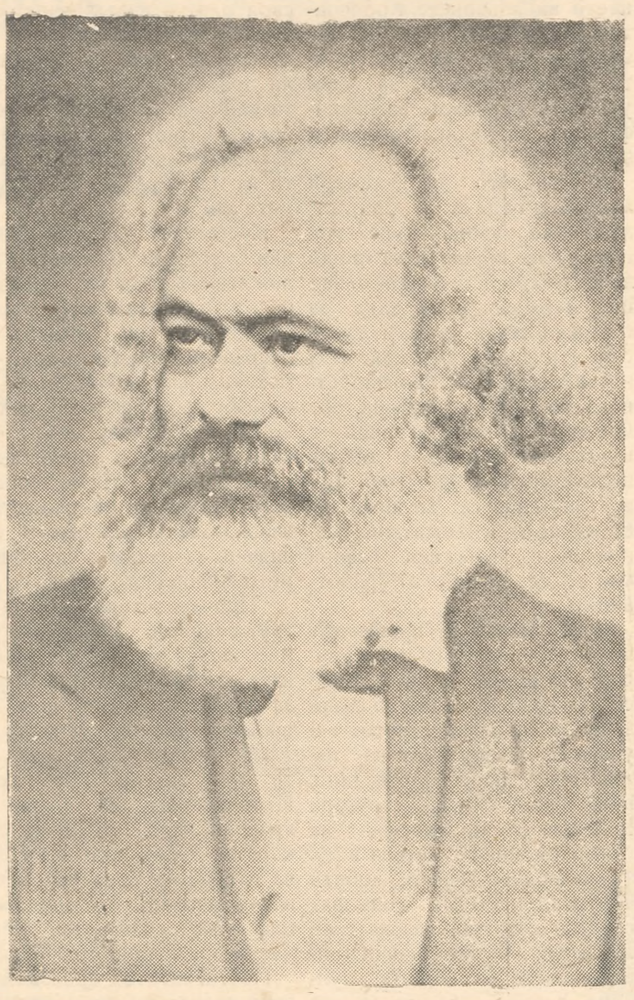
Павел Михайлович обмисляше как е по-добре, дали да ги хванат незабавно, да ги отведат в околностите на Вентспилс, за да откопаят своя „товар“ и да им предложат да се появят в ефира и да съобщят на англичаните, че всичко е минало благополучно и очакват заповедите на своите господари, или пък?...

(Следва)

Титанът на комунизма Карл Маркс

(По случай 146 години от рождението му)

НА 5 МАЙ 1818 година в град Трир (Рейнска област на Прусия) в семейството на адвокат се родил основоположникът на научния комунизъм, великият учител и вожд на международния пролетариат, гениалният мислител Карл Маркс.



През 1830-1835 година К. Маркс учи в Трирската гимназия. След свършването й постъпва в юридическият факултет, отначало на Бонския, а след това на Берлинския университети. Избрал за своя професия юридическите науки, Маркс проявява огромен интерес към философията и историята.

Епохата, при която той оформя научните и политическите си възгледи е била богата на крупни исторически събития. С бързото развитие на капитализма, съхраняването на феодално-крепостническите отношения в много страни от Европа е било все понетърпимо.

Утвърждаването на капитализма в страните от Западна Европа довежда до изостряне на класовата борба, до избухване на буржоазно-демократическите революции, до разгръщане на национално-освободителните движения. Центърът на революционното движение се премества в Германия, където трудещите се страдали от двоен гнет — от гнета на феодализма и зараждащия се капитализъм.

След завършването на университета Маркс се посвещава на научна дейност — става професор в Бонския университет. Но, реакционната политика на пруското правителство го убеждава, че за прогресивните критически мислители няма място в пруския университет.

Трибуна за пропаганда на прогресивните идеи на Маркс и за борба против политическата реакция и капитализма с л у ж и „Рейнски вестник", където той работи отначало като сътрудник след това като редактор. По-нататък той изцяло посвещава своя живот в изследването на общест вено икономическите явления при капитализма, като им дава научно обяснение. Маркс пише редица научни трудове, в които прави анализ на обществените явления при капитализма, посочва пътя за освобождение на работническата класа. С тези си трудове той става страшилище за влъхвите на капитала.

Днес, десетилетия след смъртта си титанът на комунизма — Маркс продължава да всява ужас сред капиталистите.

„Маркс няма нито един танк, нито една ракета или реактивен самолет И въпреки това неговите обширни научни трудове са основна сила, която сега заплашва запада". Така писа неотдавна за него американския професор по философия Джеймс Б. Ходжън. Безсилни да противопоставят на неговото всемогъщо учение що годе сносна идейка, те са принудени да воюват срещу Маркс с ръждясалите вече от употреба оръжия на клеветата и измамата. Глашатаите на стария свят хиляди пъти обявяваха, че било опровергано Марксовото учение и след това със стръв се нахвърляха отново и отново да го опровергават. Това продължава и сега в наши дни. В е д н а л и с в о я р е ч, в едно ли свое послание сам президентът на САЩ гръмогласно провъзгласяваше Маркс за „остарял", а учението му за опровергано. Но колко пари струват твърденията на президента, когато всеки нов ден е ярко доказателство за жизнеността и могъщата сила на мар сизма-ленинизма! Потвърдени от историята, въплътени в практическата дейност на милиони комунисти по света, днес идеите на Маркс, Енгелс и Ленин са знаме за цялото прогресивно човечество. Върху огромни пространства в Европа и Азия, на острова на свободата в Латинска Америка се издига величествената сграда на новия свят, първообразът на комунистическото общество, гениално предвидено от Маркс.

Човечеството никога не ще забрави огромните заслуги на Карл Маркс, неговият образ живее и вечно ще живее в сърцата на всеки комунист, на всеки честен човек.

ПРАЗНИК НА ЕДИНСТВО И УСТРЕМ КЪМ НОВИ УСПЕХИ

Възторжена първомайска манифестация

(Продължение от 1-ва стр.)

Пролет и достойни трудови рапорти—не е ли това едно светло, хубаво съчетание. Пролетта—това е творчество, любов, високо съзнание за самоотвержен труд. От това се е ръководил колективът на „Камъшит". Успехите красят работниците. На 21 април камъшитци изпълниха четиримесечния си план.



„Ура" за Партията!

Човекът в многобройните трудови колективи, още отсега се готви за бъдещето, за утрешното комунистическо общество. Не са ли това хората от нашата промишленост, строителство, транспорт.

Трудовият колектив на Д С П „Млекопреработване" преминава днес с големи успехи. Първото тримесечие планът е изпълнен 132 на сто, с надпланова продукция за 278 000 лева.

Просторът гърми от възгласи и мощно „Ура".

—Слава на БКП!

—Да живее Първи май!

—Слава на КПСС!

Тези възгласи в прослава на родната и изпитана Комунистическа партия идват от дълбочината на сърцето и изразяват несъкрушимото единство и сплотеност към нови победи в социалистическото строителство. Преминават работниците и работничките от ДПП „Винпром", Горско стопанство, ДИП „Липа" където 35 работника—първенци предадоха опита си на други 139, Месокомбината, Промкомбинат „Текстил".

Всички хора празнуват Първи май, защото всички са участници в най-великото движение на нашето време —движението за мир.

—Груд—мир!

Под тези възгласи минават колоните на Д.П „Добруджа" Колективът на това предприятие обещава до 1980 година да произведе 29 милиона метра тъкани за народното стопанство. В челните редици са най-добрите в професията: Йорданка Манолова, Сабрия Мехмедова, Еленка Павлова, Кадрия Ахмедова и много други.

Обърнали радостни очи към трибуната, вдигнали приветствено ръце, с бойки възгласи към партийните и държавни ръководители се разливат възторжените колони на ОС на ни ТПК, на ТПК „Дунав", „Метал", „Инвалид", „9-ти Септември", Окръжната строителна организация и други.

—С БКП напред! —ехтят възторжените възгласи на работниците и служителите от ДАП—Силистра. Те обещават пред партията и правителството —висока и качествена техническа изправност на транспорта.

—В чест на Първи май изпълнихме производствения си план 110 на сто за първото тримесечие—отчитат колоните на ГТП „Здрава храна".

— Ще се борим да завоюваме званието „Бригада за комунистически труд"—заявяват работниците от ДП „Транспред" и пристанищните работници.



Усмивка краси лицата на работниците от ДИП „Дунав".

Горди са и работниците от Окръжното пътно управление, от Държавно земеделско стопанство, от Комплексната опитна станция.

„С науката—напред към мир и социализъм!"—с този лозунг манифестира и учащата се младеж в Силистра. Близо един час преминаваха спретнато облечените колони на новите училища: Техникума по механотехника, Икономическия техникум, Професионалното техническо училище по стradостроителство, Първа и Втора политехнически гимназии и други.

Колоните бавно се оттеглят. Задава се групата на физкултурниците. Изблик на радост и оживление предизвикаха пластичните упражнения на младите спортисти. Манифестира младостта, красотата.

С тържествен марш на градската духова музика завърши възторжената първомайска манифестация на Силистренските трудещи се. Тя беше израз на единство и сплотеност около нашата родна Българска комунистическа партия, под чието мъдро ръководство начело с КПСС води нашия народ към все по-нови и нови блестящи успехи, към утрешното щастливо бъдеще — комунизма.

Андрей АНДРЕЕВ



Танцовият колектив от Промкомбинат „Камъшит"

ДУЛОВО

От ранна утрин главната улица на град Дулово се изпълни с празнично облечени хора. Към 10 часа и от двете страни на трибуната се събраха хиляди граждани, дошли да участвуват и наблюдават тържествената манифестация на кооператорите, работниците, служещите и учащите се в града.

Сред общото оживление, на трибуната се изкачват другарите АНГЕЛ ВЪРБАНОВ, секретар на ГК на БКП, КАЛИН ДИМИТРОВ, председател на ТКЗС, АЛИ ВЕЙСАЛОВ, председател на ГК на Отечествения фронт, ТОДОР ДИМИТРОВ, председател на ГНС, и другите членове на бюрото на ГК на БКП, партийни и стопански дейци, ударници и челници в производството.

Точно в 10.30 часа, под звуците на ученическата духова музика, премина колоната на знаменосците, а след тях, изпратени с ръкопляскания, зае мястото си срещу трибуната колоната на ударниците, първенците и рационализаторите.

Първи преминаха учащите се от трите училища в града, носейки лозунга: „Училището — по-близо до живота!" В дълга колона преминаха кооператорите-полевъди и животновъди от всички бригади на Дуловското стопанство. Миналата година те завоюваха големи успехи и получиха по 3,80 лева на човекоден.

С възгласи за прослава на Партията преминаха и работниците от Горското стопанство.

С твърда стъпка и грейнали от щастие лица манифестираха работниците и служителите от Промишления комбинат. Те се гордеят със своите първенци — Михаил Манов, ръководител на бригада за комунистически труд, изпълнила 5 месечния си план предсрочно в чест на празника, с Иван Савянов, Кольо Дойчев, Петър Илиев, Стоянка Димитрова, Иван Божилов и други, чийто ликове ни гледат от алеята на първенците.

Една след друга преминаха колоните на трудещите се от търговските организации, от банката и административните учреждения и други.

Трудовите хора от град Дулово засвидетелствуваха още веднаж своята преданост към ЦК на БКП, своята готовност да се борят за мир и социализъм.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

ИСКРА

ПЪРМОМАЙСКОТО утро е свежо. По празнично украсените улици на с. Искра се трупаше народ, за да се порадва на слънцето и песните, на двадесетгодишния свободен ПЪРВИ МАЙ.

В 9.30 часа на озелененатата трибуна застанаха членовете на общинският партиен комитет в селото, членове на управителния съвет на ТКЗС, представители на БЗНС, Комсомола, Отечествения фронт, първенците от бригадата и фермите. Приветствено слово по случай празника на международната работническа солидарност произнесе секретарят на териториалната партийна организация др. Иван Желязков. Учениците от селото изпяха песни за ПЪРВИ МАЙ, декламираха стихотворения, чийто огнени думи се посрещаха от кооператорите с възхищение. А след това бяха раздадени награди на първенците в селското стопанство.

След обяд веселието се пренесе в близката до селото гора „ЮСЕК КОРУ", където беше организирана обща трапеза за кооператорите.

Атанас ЖЕЛЕВ

СРЕБЪРНА

Тази с у т р и н като че ли и топлите лъчи на майското слънце се бяха събрали на селския площад, за да поздравят трудолюбивите кооператори от с. Сребърна с празника ПЪРВИ МАЙ и да влеят в сърцата им нестихващата радост.

Под звуците на ученическия духов оркестър, върху широкото асфалтово платно на шосето в стройни релици застанаха стари комунисти, комсомолци и пионери, готови да минат в тържествен марш през селския площад.

Под ударите на барабана в празничната колона минаваха и прославените в стопанството доячи Васко Николов, Неделчо Русев и Георги Кръстев. Тяхната радост на празника се допълваше и от постигнатия от тях голям успех през първото тримесечие на тази година. Планът за млеконадоя те изпълниха 163,67 на сто. Гордо крачеха и овчарите, които предадоха на страната хиляди килограма агнешко месо. Радост красеше лицата и на телчарите, постигнали 700-800 грама среден прираст, на свинарите, получили средно по 18-19 прасета от свиня майка. Бодра бе стъпката и на гледачите шилетари Цветана Атанасова, Петрана Николова и Данка Трифонова.

След кратката манифестация кооператорите се стекоха в читалищния салон. Тук продължи празничното оживление. Не стихнаха овациите и скандиранията. Застанал на трибуната, председателят на кооперативното стопанство др. Виктор Ганев, съобщи успехите от социалистическото съревнование през миналата година и първото тримесечие на тази година, след което връчи наградите на победителите— бригади, звена, агрономи и др.

Първомайското тържество продължи с общоселско увеселение.

Марин СЕРТЕВ

7 май — ден на радиото

Помощно средство за общуване в целия свят

Радиото е едно от най-великите открития на човешкия гений. Заслуга за това има Александър Степанович Попов. На 7 май 1895 година за пръв път в човешката история бе демонстрирана на заседанието на Руското физико-химическо дружество в Петроград създадената от него радиоапаратура за предаване-приемане на електромагнитни вълни. По-късно през 1896 година той демонстрира също така за първи път радиопредаване на текст — думите на „Хайнрих Херц."

Великото откритие на руския учен Александър Степанович Попов — радиото—през първите години на своето развитие—1895 година до края на първата световна война 1919 година— служеше само като техническо средство за съобщения и то преди всичко за военни цели. След сключването на мирния договор във всички страни радиото остава в ръцете на военните власти, които заедно с господствуващите буржоазни, реакционни правителства от страх за шпионаж и разпространение на освободителните идеи на Великата октомврийска социалистическа революция, забраняваха прилагането на радиотехниката в мирновременния културен живот за предаване на информации, музика и други програми. Опити за предаване на музика по радиото са правени още през 1913 година в Брюксел. Скоро тези опити бяха прекъснати поради развихрилата се световна война. За пръв път в историята на човечеството в Съветския съюз радиото от техническо средство се превръща във фактор за политическа пропаганда и разпространение на културата всред народа. На 7 ноември 1917 година радиостанцията на крайцера „Аврора" първа възвести на света победата на Октомврийската революция и декрета на Втория конгрес на Съветите за мир.

През 1920-1930 година радиото вече победоносно шествува в цяла Европа и другите континенти. То навлиза в обществено-политическия живот на народите.

В България въвеждането на радиото като културен и информационен институт значително закъснява. Причина за това е действуващата още от времето на Първата световна война забрана да се строят предаватели за граждански цели и да се слушат чужди радиостанции. Първият предавател в България е построен за военни цели през 19 2 година при обсадата на Одрин.

Днес радиото навлезе в бита на нашия народ. То играе все по-голяма роля в политическото и културно възпитание на трудещите се, стана най-важно средство за информиране на населението по вътрешния и международен живот.

Сега радиото се слуша в почти всеки дом.

От ден на ден се подобрява съдържанието на радиопредаванията, повишава се идейно-политическият им и художествен уровен. Главна задача на радиото и телевизията днес е да мобилизира трудещите се за успешно изпълнение на плановете и обещанията, за внедряване на челния опит, за възпитание на хората в дух на комунистическо отношение към труда, за разобличаване на безделниците и паразитите, опитващи се да живеят за сметка на обществото.

Огромна е ролята на радиото в естетическото възпитание на народа, в пропагандирането на бележити произведения на българска и чуждестранна литература, музика, народното творчество, достижения на науката и техниката.

НА ПЪТ КЪМ ЗОНАЛНИТЕ ПРЕГЛЕДИ

На 2 и 3 май в салона на Народния театър в Силистра се проведе окръжният фестивал на театралната и естрадно-сатирична самодейност. Това бе заключителният етап от тревожните фестивални дни в територията на окръга. Два дни сцената на театъра посрещаше и изпращаше най-добрите самодейци, най-добрите колективи. Сред тях се отделиха първенците.

На първенците сега предстои труден път — пътят към зоналните прегледи, където те ще се срещнат с равностойни съперници. Ние им пожелаваме успех в борбата за утвърждаване постиженията на самодейното изкуство в окръга.

КЛАСИРАНЕ

от окръжните прегледи на театралната и естрадно-сатирична самодейност

Театрална самодейност

СЕЛСКИ ЧИТАЛИЩНИ КОЛЕКТИВИ

Първенец — с. Сребърна
Отличник — с. Попина
Добре представил се — село Бабук

ГРАДСКИ КОЛЕКТИВИ

Първенец — читалището в гр. Тутракан
Отличник — читалището в гр. Дулово
Добре представил се — ДЗС — Силистра

ТУРСКИ КОЛЕКТИВИ

Първенец — читалището в гр. Дулово

Естрадно-сатирична самодейност

ГРАДСКИ КОЛЕКТИВИ

Първенец — ДКК „Нектар"— Силистра
Първенец — Промкомбинат „Камъшит"

СЕЛСКИ КОЛЕКТИВИ

Отличник — с. Голеш

Програма на районните прегледи в Толбухин

4 и 5 май—Народен театър— Толбухин: „Голямото завръщане" от Ив. Радоев; „Заключена пролет" от Н. Хайтов.

6 и 7 май—Народен театър—Разград: „По земята" от Н. Хайтов, „Септемврийска балада" от Ив. Генов.

8 май—Филиал—Варна: „Синята метличина" от Н. Каралиева.

9 и 10 май — Народен театър—Силистра: „Птици от различията" от Д. Гонов и Д. Панделиев; „Боряна" от Йордан Йовков.

11 и 12 май—Народен театър—Коларовград: „Почивка в Арко Ирис" от Д. Димов; „Когато светлината се раждаше" от Сл. Хр. Караславов.

физкултура и спорт

Зона „Дунав" — класиране след XVII кръг

	М	П	Р	Г	ГР	точки
„Доростол" — Силистра	17	15	1	1	49:5	31
„Локомотив" — Русе	17	12	1	4	33:8	25
„Торпедо" — Русе	17	7	5	5	27:21	19
„Академик" — Русе	17	7	4	6	24.21	18
„Бенковски"— Бяла	17	6	6	5	20:17	18
ДМЗ „Стомана" — Силистра	17	7	3	7	26:21	17
„Бенковски" — Исперих	17	8	1	8	24:22	17
„П. Хитов" — Тутракан	17	5	4	8	20:27	14
„Вихър" — Завет	17	5	3	9	22:47	13
„Миньор" — Сеново	17	5	1	11	16:30	11
„Ст. Саров" — Калипетрово	17	3	5	9	20:40	11
„Янтра" — Ценово	17	3	4	10	20:39	10

От Русенска юношеска зона—класиране към 21 април

	М	П	Р	Г	ГР	Т
„Ст. Костов" — Попово	14	12	—	2	40:8	24
„Дунав" — Русе	13	11	—	2	29:12	22
„Локомотив" — Русе	14	8	2	4	31:22	18
„Доростол" — Силистра	14	7	3	4	42:23	17
„Лудогорец" — Разград	14	7	2	5	21:17	16
„Светкавица" — Търговище	14	6	1	7	25:25	13
„Малчика" — Кубрат	14	5	1	8	20:23	11
„Бенковски" — Исперих	13	2	3	8	14:32	7
„П. Хитов" — Тутракан	14	2	1	11	12:46	5
„Бенковски" — Бяла	14	2	1	11	16:41	5

По материали на в. Силистренска трибуна

„Политическата работа задушена от формализъм"

Под горното заглавие в брой 43 на в. „Силистренска трибуна" от 12 април т. г. беше поместен критичен материал за допуснати слабости в масово-политическата работа с хората в района на с. Срацимир. Във връзка с това общинският партиен комитет ни писа следното:

„Изнесеното в бр. 43 на в. „Силистренска трибуна" считаме за вярно. На свое заседание, проведено на 7 април т. г., в присъствието на всички секретари на първичните партийни организации, разгледахме материала и набелязахме конкретни мероприятия за подобряване на работата!"

ВАЖНО!

За ТКЗС и пчеларите от окръга

Продавам 27 кошери с пчели и целия инвентар към тях.

Желаещите да ги купят да се обадят на следващия адрес, докато не съм ги изкарал на паша.

Справка: ул. „Каблешков" 9-Георги Касабов.

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 53 (761) | Петък, 8 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ — ЧЕЛНИЧКИ

ВДЪХНОВЕНИ СТРОИТЕЛКИ НА НОВИЯ ЖИВОТ



Деловият президиум на събора на челничките в материалното производство.

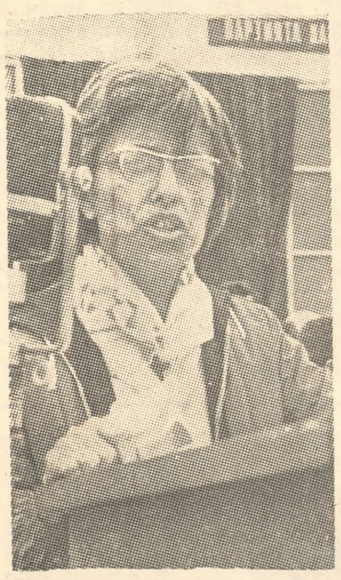
5 МАЙ 1964 ГОДИНА! Този облачен, но необикновен по своята красота и свежест ден отново събра в град Силистра възторжените възгласи на жените, челнички в селското стопанство, промишлеността, търговията, транспорта и съобщенията, в просветата и народното здравеопазване в окръга, извоювали правото си да участвуват на втория събор на жените-първенци със своя самоотвержен труд през 1963 година. Малкият баскетболен стадион, разположен до брега на тихия бял Дунав, рано разтвори вратите си за 1 500-те делегатки на събора. Трептящите знамена, пъстротата на добруджанската носия и толкова много цветя на тържествено украсената трибуна превърнаха стадиона в градина на щастието и радостта.

Освен делегатките, гости на събора бяха съветският консул във Варна АНДРЕЙ ЗОЛОТОВ, членът на ЦК на БКП и секретар на НС на Отечествения фронт другарката МАГДА ГИНОВА, представителките на героична Куба НЕОРА НЕЙВА и ЕГРИСЕЛИЯ ГОНСАЛЕС. А така също и гости от съседните окръзи. Под бурните ръкопляскания на присъствуващите в деловия президиум заеха места гостите и членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП, другарите — АЛИ РАФИЕВ, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, секретарите на Окръжния комитет на БКП, другарите САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, председателят на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЮ МАКСИМОВ, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ, завеждащ—отдел „Селско стопанство" към Окръжния комитет на БКП др. АЗИС АЛИЕВ, секретарят на Градския комитет на БКП в град Силистра др. МИКО НИКОЛОВ и други представители на политическите и масовите организации, първенци в материалното производство.

Съборът бе открит и ръководен от др. БОЯН МИХНЕВ.

На прославилата нашия добруджански край жена, бяха посветени и пламенните слова, и огнените стихове, и майските цветя на пионерите от града, дошли да приветствуват своите майки и сестри.

„За упоритостта и себеотрицанието на жените в окръга по изпълнението на приетите от тях условия на миналогодишния събор, говори председателката на комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Благовеста Рафиева чете доклада.



Председателката на комисията за работата сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Благовеста Рафиева чете доклада.



Представителката на свободна Куба Егриселия Гонсалес поднася приветствие от името на кубинските жени.



Съветският консул в гр. Варна Андрей Золотов поднася приветствие.

бота сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БЛАГОВЕСТА РАФИЕВА.

Добруджанската жена, откърмила и възпитала такива известни герои на нашето революционно минало, като Дочо Михайлов, Димитър Дончев и други, изпитала на плещите си унижението, глада и безправието сега върви уверено в борбата за благото на целият народ. Юбилейната 20-годишнина на славната социалистическа революция, жените от Силистренски окръг посрещат с изпълнени планове и обещания за 1963 година. Благодарение на най-активното участие на жените в селскостопанското производство, окръгът през миналата година успя да произведе продукция за 79 милиона лв вместо планираните 78 милиона лева. Жените бяха в първите редици на тази борба. Така например звеното на Добра Димитрова от с. Окорш при сухи условия от 170 дка царевица получи по 491 кг зърно от дка. Приблизителни са успехите по отглеждането на царевицата и на звената на Пенка Вълчанова, Елфиде Халилова от същото стопанство и на Стоянка Радева от с. Кайнарджа. По отглеждането на слънчогледа най-добри резултати постигнаха звената на Фатме Мехмедова и Есма Алиева от с. Главиница, получили по 241 кг. зърно от дка. Близки са успехите и на звената на Недялка Стоянова от с. Айдемир, Иванка Георгиева от гр. Дулово и Цонка Кожухарова от с. Калипетрово. В много трудни за тях условия звената на Марийка Калчева от с. Алеково и Желка Вълчева от с. Паисиево получиха по над 165 кг боб от дка. А най-високи добиви от захарното цвекло в окръга получи звеното на Невяна Георгиева от ДЗС — Силистра — по 5 515 кг среден добив от дка. В производството на тютюн се проявиха звената на Лефтерия Божкова от с. Ситово получило по 314 кг тютюн от дка, на Фатме Салиева от с. Стефан Караджа — по 226 кг от дка и други.



С най-високо преизпълнение на на плана за млеконадоя от фуражна крава завършиха годината Иванка Друмева, доячка в с. Старо село, получила от поверените й крави го 2 897 л мляко и Стоянка Димитрова от с. Срацимир — по 2 704 литра. По 820 г среднодневен прираст от телетата постигна телчарката Фатмегюл Муртазова от гр. Дулово, по 760 гр — Пенка Маринова от село Айдемир, а другарката Иванка Йорданова от с. Бабук получи по 18 прасета от свиня-майка, при средно живо тегло 16 кг едното. Ние се гордеем с успехите на птицевъдките Елена Ферадова от с. Нова Черна, получила от 2 800 носачки по 160 яйца от носачка, на Стоянка Неделчева и Яна Иванова от с. Алфатар, получили от 2 150 носачки по 147 яйца на носачка.

Изпълнявайки докрай призивообещание на най-добрите птицевъди в окръга на срещата в Окръжния комитет на БКП през месец февруари т. г., птицефермата в с. Кайнарджа се нареди на първо място в окръга през първото тримесечие на тази година.

С чувство на отговорност, сръчност и умение работят повече от 3 000 жени в промишлените предприятия на окръга. Те създават произведения, които славят нашата РОДИНА далеч зад нейните предели. Включени в 110 бригади за комунистически труд над 2 020 жени участвуват в благородното социалистическо съревнование за повече, по-качествена и с ниска себестойност продукция. Отделно 816 жени се стремят към високото звание „Ударник на комунистически труд". Гордост за нашата промишленост са Минка Кирилова от цех „Ракита" при Промкомбинат „Камъшит" в гр Силистра, обучила като бригадирка 50 нови работнички, постигнала изпълнение на трудовата си норма 150 на сто, Сабрие Мехмедова от ДИП „Добруджа", работничка в предприятието от 1945 година, която първа се включи в движението за комунистически труд и мина на многомашинно обслужване, Кадрие Ибрямова от същото предприятие с 27 годишен производствен стаж, бореща се за спечелване паспорта на трудовата слава и юбилейната значка и други.

Радват успехите и на работничките от системата на търговията. Другарката Невяна Христова от магазина за детска конфекция в гр. Силистра, изпълни плана си за стокооборота 115 на сто, Гана Лекова от магазин за бакалски стоки —114 на сто. Вежливи към хората са сервитьорките Стефка Симеонова и Виктория Колева от ресторант „Златна Добруджа" и други. В областта на просветното дело достойно място заемат учителките Вяра Минчева, Стефка Стефанова, Мария Димитрова, Елена Кондова, Росица Желкова, Мария Бобчева и други от гр. Силистра, които с любов се отнасят към своята професия.

За топли и хуманни отношения към болните получиха право да участвуват в събора и здравните работнички д-р Елена Кръстева, медицинските сестри Магда Чолакова и Сула Хараламбова от Силистренската окръжна болница.

Отзовавайки се с готовност на Възванието на ЦК на БКП в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България, жените от окръга спомогнаха за успешното изпълнение на плана за първото тримесечие. Обединили силите си в редовете на политическите и масовите организации по места, под ръководството на ПАРТИЯТА, те ще отдадат всичко за достойно посрещане празника на СВОБОДАТА.

Приветствие към жените от името на съветското консулство в гр. Варна и съветските специалисти, работещи в този район, поднесе др. АНДРЕЙ ЗОЛОТОВ. В приветствието си той сподели своята и радостта на съветските народи от огромните успехи, постигнати от българския народ през годините на народната власт в строителството на социализма.

Успехите на българските жени, каза в своето приветствие другарката МАГДА ГИНОВА, член на ЦК на БКП и секретар на НС на Отечествения фронт, се умножиха след Априлския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП. Българските жени активно се включиха в изпълнението на решенията и директивите на VIII конгрес на БКП. Голям е техният принос и за укрепването на мира и единството на жените от цял свят.

Вълнуващо прозвучаха думите на представителката на свободна Куба ЕГРИСЕЛИЯ ГОНСАЛЕС. Тя изрази голямата си радост от успехите на българските жени и разказа пред събора за героичната борба на кубинските жени с янките и сега в строителството на социализма на острова.



Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев открива събора.

Първа се изказа на събора МАРИНКА БОНЕВА, председателка на женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт в село Сокол. Въпреки големите трудности, жените от района са изпълнили поетите от тях условия за участие в събора.

Под грижите на Партията, каза д-р ЕЛЕНА КРЪСТЕВА, здравеопазването в окръга коренно се подобри. За нуждите на населението

((Продължава на 4-та стр.)

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАХА ДЕНЯ НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРА

СЛЕД ТРУДА — РАДОСТ И ВЕСЕЛИЕ

НАПРАВИЛИ някога златна корона и царят събрал хора от цялата страна. „Думайте—рекъл им той—каква й е цената!" Но никой не определил точно. Тогава беловлас добруджанец казал: „Тази корона струва колкото гергьовски дъжд!" Познал старецът. Дъждът в този ден носи берекет на селянина и затова ръкналите потоци на 6 май предизвикаха радостта на добруджанци. Калипетренци също подлагаха лица под студените капки и сърцата им щастливи пръхаха в гърдите. Весел смях ехтеше из селото, от кооперативната фурна се носеше миризмата на печени агнета, а пенливия ризлинг бълбукаше в буретата. Така е било лани, така е и днес, на празника на овчарите и пастирите.

Не са много те в Калипетрово, не са големи стадата им. Около 3 000 овце са, но умението им ги нареди в първите редици на овцевъдите от окръга. Както си му е редно събраха се те да хапнат крехко месо и да полеят успеха. Преваляше пладне, когато „Памук-кулак" се заизпълва с мъже, с обветрени лица и лъхащи на кошара дрехи. Събраха се овчарите тук, където по цял ден местността се оглася от песента на хлопатарите и меденият глас на кавала.

Майстори са калипетренските овчари. Тази година по план всеки 100 овце трябваше да дадат 108 агнета, а те се отплатиха за грижите със 115. Иван Кьосев на гърдите на когото блести среброто на народния орден на труда, от 180 майки получи 232 агнета. Димитър Желязков от същия брой майки има 217 агнета. С млеконадоя калипетренци също не се посрамиха. Димитър е на челно място в първа бригада с надоени 8 013 л мляко при план 6 950 литра. Не му отстъпва Марин Минев от втора бригада с 7 030 литра, вместо предвидените 6 425.

Има с какво да се гордеят овчарите. В песните се пееше за тяхната отколешна бедност, говореха за тях като за хора от последна ръка. А днес те са уважавани, награждавани, хора от челните редици.

Георги УЗУНСКИ

ВЕСЕЛ ДЕН В СИТОВО

ПАДНАЛИЯТ обилен дъжд напои зажаднялата земя и още повече стопли сърцата на ситовските животновъди. С печени агнета и бира под звуците на кавали и хармоники, прочутите в окръга пастири и овцевъди празнуваха своя четвърти по ред традиционен празник.

На другарската трапеза седнаха повече от 140 овчари, пастири и ръководители. Сред тях бяха др. Димитър Михайлов, началник на Управление „Селскостопанско производство", специалисти от Министерството на селскостопанското производство и управлението. Другарят Михайлов сърдечно поздрави животновъдите за добрите им постижения. А те не са малко. През миналата година те получиха средно по 40-50 литра мляко и над 3 кг вълна, а гледачите и пастирите от кравефермата преизпълниха плановете си. Планът за четиримесечието за овчето мляко е изпълнен 124 на сто. Кравефермата в Ситово излезе окръжен първенец и получи награда — радио-апарат. В чест на Двадесетия Девети септември всички обещаха да преизпълнят предсрочно даденте пред Партията обещания.

Весели и радостни са овцевъдите и пастирите от село Ситово. Едно след друго се виеха кръшните добруджански хора. В игрите се надпреварваха пастири и овчари. Но както в работата, така и в игрите най-жизнена и пъргава излезе пак др. Здрава Стоянова. Особено оживление предизвикаха звуците на кавала, когато с него засвири др. Христо Христов, председателя на кооператива. Празника продължи до вечерянзане.

Огнян БОЙКОВСКИ

РАДОСТЕН ОТЧЕТ

СНОЩИ овчарите от село Иширково се събраха в една от стаите на читалището, за да отпразнуват деня на овчара и пастира. Животновъдния бригадир Колю Христов направи кратка оценка за работата на овчарите. Той подчерта, че благодарение на упоритият им труд през миналата година овцефермата е дала в повече от планираното 18 000 л овче мляко, 821 кг вълна и 39 агнета. Успехи са постигнати и през първото четиримесечие на тази година. При план 1 840 агнета са получени 1 850. Получени са и 2 300 л мляко при план 2 000. Най-добри постижения имат овчарите Тодор Георгиев, Петър Станчев и Садък Ахмедов. Той призова всички овчари да следват техния пример и да посрещнат следващия 6 май с още по-големи успехи.

От името на общинския комитет на ДКМС др. Сюлейман Ибрямов поздрави овчарите и ги подкани към весело отпразнуване на празника.

Засвириха гайди. Запригласяха цигулки. Извиха се кръшни добруджански хора. До късно продължи веселбата на Иширковските овчари.

Иван НЕДЕВ

ПРАЗНУВАХА И ДИЧЕВСКИТЕ ОВЧАРИ

ВЧЕРА и овчарите от село Дичево отпразнуваха деня на овчаря и пастира. Те се събраха край празничната трапеза, за да отчетат своята работа, да се повеселят заедно и да обещаят нови трудови успехи.

Гости на празника в Дичево бяха: другарят Чернев — представител на Министерството на селскостопанското производство и другарят Радев — завеждащ сектор „Растениевъдство" при Управлението на селскостопанското производство при ОНС. Между овчарите бяха и секретарят на общинския комитет на БКП в с. Сокол др. Бонев и председателят на кооперативното стопанство др. Хр. Иванов.

Когато всички се събраха в навеса до овцефермата председателят на стопанството др. Христо Иванов изнесе кратко приветствие. Той поздрави тези, които и в пек и в дъжд, и зиме и лете са винаги със стадата си, тези, които дават на страната агнета, вълна и мляко. От името на управителния съвет изказа благодарност на първенците за първото четиримесечие. На първо място между овчарите от Дичевската ферма се нарежда другарят Джафер Рашадов Ахмедов изпълнил плана за приръстта 118 на сто, за млякото 290 на сто и за агнетата 101 на сто. На второ място се нарежда Рашид Кубатов, изпълнил плана за млякото 261 на сто, за приръстта 115 на сто и за агнетата 102 на сто. След това др. Иванов вдигна тост за нови по-големи успехи и призова овчарите на борба за получаване на по-голяма продукция през юбилейната година.

Започна веселбата. Радостно беше в душите на хората. Радостно от успехите, радостно от хубавото време — валеше безценен дъжд.

Емил ПРАХОВ

Качеството на продукцията на най-високо равнище

С повишаване на материалното благосъстояние на нашия народ, чувствително се разшириха неговите потребности от различни стоки. Партията и правителството полагат непрестанни грижи за развитието на материалната и духовната култура на трудещите се. Ето защо борбата за повишаване качеството на произвежданата продукция е от изключителна важност за производствените предприятия и организации в работата им за изпълнение на стопанските планове.

Борбата за високо качество на продукцията е неделима част от борбата за технически прогрес, за увеличаване и поевтиняване на производството, за по-висока ефективност в стопанската дейност на промишлените предприятия.

На въпросът за качеството бе отделено извънредно голямо внимание на Осмия конгрес на Партията. Сериозни упреци за производството на некачествени стоки се отправиха и на Сесията на Народното събрание при приемането на държавния план за 1964 година, като се постави остро задачата за решително подобряване качеството на производството, за неговото издигане до нивото постигнато в напредналите страни.

През последните години промишлените предприятия в нашия окръг имат успехи в това направление. Произведените у нас стоки се ценят от населението и се купуват с удовлетворение и благодарност. Такива са неръждаемите съдове, отливки, бойлери и цистерни на ДМЗ „Стомана", рафинираното масло на ДИП „Дунав", произвеждания американ и док в ДИП „Добруджа", детската конфекция на ТПК „Инвалид", мебелите за износ от ДИП „Липа", компотите, конфитюрите и зеленчуковите консерви предназначени за износ на ДКК „Нектар", търговското обзавеждане и печките на ТПК „Метал", произведенията на промкомбинат „Текстил" и други.

В повечето предприятия въпросите за качеството са поставени на първо място в работата на партийните, административните и профсъюзни ръководства. За пример може да послужи ДИП „Добруджа". Тук няма събрание, сбирка на профгрупите, производствено или административно съвещание на което да се е отминала задачата за качеството. Нещо повече — административното и техническото ръководства се вслушват в препоръките на производствениците и създават условия за осигуряване качествено производство.

Не така работят ръководствата в ТПК „Домостроител" —Тутракан. Управителният съвет, партийното бюро и профсъюзът стоят настрана по този важен показател от изпълнението на плана, не водят масово-разяснителна работа и не осигуряват подходящи условия за правилно протичане на производствения процес. Лошокачественото производство на тухли се дължи на неизправност в техниката, липса на рингови пещи, които трябваше да бъдат изградени преди да започне работата, използване на подходяща пръст и т. н.

В не малко предприятия ОТК се задоволява да извършва контрола в края на производствения процес — тогава, когато изделието е вече готово. Този начин на работа на ОТК не съдействува пълно за премахване на слабостите по време на производствения процес. Примери за това има в промкомбинат „Камъшит" и др. предприятия.

Повишаването на качеството е въпрос специфичен за всяко производствено предприятие и за всяко изделие. Въпреки това административните и техническите ръководства трябва да полагат повече грижи за съществуващата техника и доставката на нови машини, за да се постигне по-голяма точност при обработката. Едновременно с това да се подобрява организацията на производството, като се осигури взаимен контрол по цехове, участъци и работни места. Чрез повишаване професионалната квалификация на работниците, разгаряне на съревнование, поемане на почини и други да се осигури активното участие на производствените в изпълнението на този показател от плана.

Задачата на партийните организации е да поставят на обсъждане въпросите на качеството и със силите на комунистите да съдействуват за отстраняване на причините, които водят до влошаването му. От друга страна те трябва да осигурят целенасочена работа на обществените организации по поощряване на съзнателните работници като използват формите на агитацията и съревнованието. Починът на вестник „Народна младеж" — „Българско значи висококачествено" отново да се поеме и поддържа.

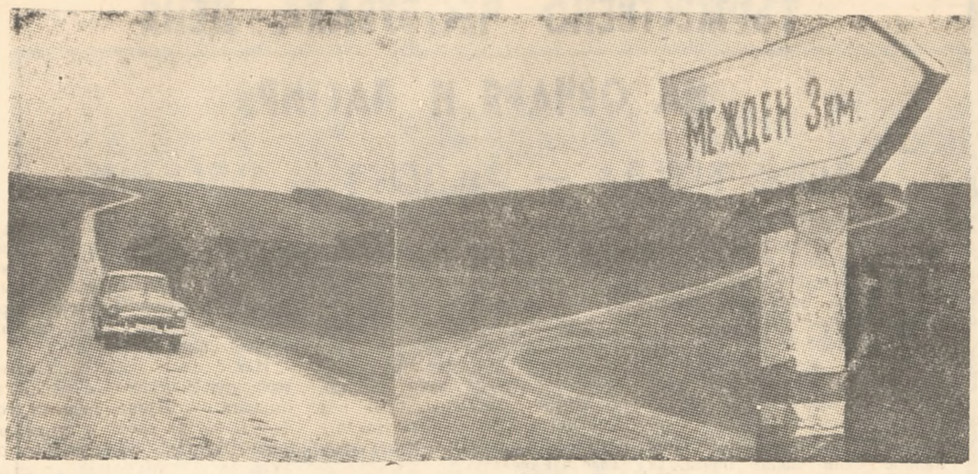
Пред комисиите за партиен контрол и ОТК стои задачата да издирват причините и носителите на лошокачествено производство и да проявяват непримиримост към слабостите до тяхното пълно отстраняване. Бригадите за комунистически труд да поведат борба за собствен качествен щемпел.

В дните пред Двадесетгодишнината от социалистическата революция, въпросите за качеството са въпроси на чест и дълг за всеки трудов колектив, въпрос за проверка на знанията, умението и готовността да се справят с трудните задачи. Грижата за подобряване качеството на изделията и за изпълнението на плана по асортимента трябва да се превърне в централна задача.

ВАЛЕЖИ В ОКРЪГА

(литри на квадратен метър)

	5 май	6 май		5 май	6 май
Кайнарджа	11.8	17.5	Попина	общо	47.5
Главиница	17.0	—	Ситово	—	27.0
Тутракан	24.8	—	Силистра	9.6	3.9
Зафирово	17.4	—	Дулово	—	4.8
ДЗС „Я. Забунов"	19.0	—	Черполик	общо	42.3
Алфатар	11.8	14.0			



ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

ПЪТ БЕЗ БАРИЕРИ

РАННИТЕ лъчи озаряват земята. По белите ленти на пътищата, извили се из безкрайните блокове, плъзват ранобудните кооператори. Крехките зелени стръкчета на житата радостно им кимат за поздрав под меката ръка на прохладния утрин ен ветрец. Започна новият ден за тружениците от ТКЗС „Ленин“ — село Межден.

С мазолестите си, груби ръце, благодарение на упорития си труд от сияйни зори до тъменужна вечер, менденци промениха живота си. И по-рано те не лежаха под дебелите сенки, но изработеното влизаше в заключените с по три катинара каси на чорбаджиите. А сега? Сега трябва да се видят селата им, да се надникне в домовете им, за да се разбере за кого тече потта от челата.



През двадесетте години свободен живот, обликът на селата в менденския район коренно се промени. Хората, напуснали родните си места преди години, сега трудно се ориентират в тях. Няма ги кривите, издълбани от пороите улички, изчезнаха полусрутените от годините и нищетата схлупени къщурки. На тяхно място изправиха гиздави снаги новите домове на кооператорите. В Межден са построени 167 нови къщи, в Колобър — 69, Чуковец — 62, Таслаково — 58, Върбино — 47, Цар Асен — 45, в Козяк — 38. Стопаните им, с грейнали от радост лица ги подреждат с вкус с нови, модерни мебели, за които бащите им не смееха дори да мечтаят. Вечер от домовете звучи музика и селата сияят от обилната електрическа светлина, която струи през широките прозорци и се смесва на улицата с бледо-синьото луминисцентно осветление. Вече не се чува трополенето на двуколките с бъчонки, поели няколкокилометровия път до кладенците. Почти на всеки уличен ъгъл от оградените с кокетни металически огради чешми блика бистра, студена вода.

За двадесет години в селата на района се построиха високи, светли, удобни училища, от които долитат безгрижните, весели гласове и смехът на малките ученици. Щастливото им детство е осигурено, а бъдещето приветливо разтваря прегръдки пред тях. По павираните тротоари всяка вечер десетки кооператори отиват до новите читалищни сгради, където ги чакат хубавите книги или прожектираните два пъти седмично филми. Повиши се културното ниво на населението. С изключение на Чуковец в останалите села има хорове, танцови и театрални самодейни колективи.

На стопански начала в Козяк се построи модерен магазин. С немалко доброволен труд и помощта на съвета се направиха три фурни, съоръжени с необходимата техника. През следващите две години се предвижда построяването на кооперативен дом в Межден и други обществени сгради. С всеки изминат ден в селата се внася или направя нещо ново. Няма вече никакви бариери за напредъка, за подобряване на живота — пътят е чист! Всичко това кооператорите дължат на помощта на Партията и на своя неуморен труд за себе си. Старците с усмивка казват, че е немислимо да се прави сравнение със старото, толкова дълбока е станала пропастта, която го дели от днешния ден.

За големите грижи на народната власт тружениците от менденският съвет се отплащат със завоеванията си в битката за получаване на по-високи добиви. Ръчният труд е заменен с машините. Кооператорите обещаха да увеличат продукцията през тази година с 500 000 лева.

Само няколко месеца ни делят от славната двадесетгодишнина на Девети септември. Дните се насищат с още по-упорит и самотвержен труд. Много кооператори, механизатори и специалисти са в благородно съревнование за завоюване званието за комунистически труд и паспорта на трудовата слава. Високите постижения ще бъдат прекрасен дар за Девети септември — денят, който донесе свободата и в Межден.

Тодорка ГРОЗДЕВА
секретар на общ. партиен комитет

Минало и настояще

КООПЕРАТИВНОТО стопанство в село Межден се роди през 1950 година. Двадесетината селски стопани, събраха на едно място земята, добитъка, инвентара, обединиха труда си и тръгнаха по неутъпкания път на новото. От тогава изминаха 14 години и всяка от тях бе изпълнена със своите трудности, с радостта от постигнатото и с голямата вяра в идните дни.

Учредителите добре помнят първите години Земята беше малко и неразработена, машините недостигаха, липсваше опит в ръководенето и стопанисването, а средните добиви и продуктивността — ниски. Но това беше в началото. С всяка измината година се увеличаваше броят на членовете, растяха добивите, кооператорите ставаха все по-заможни, а влиянието на менденското стопанство започна да се чувствува и в съседните села. През 1954 година се основа стопанството в с. Цар Асен, а в следващите две години бяха разорани синурите и в селата Върбино, Колобър и Таслаково.

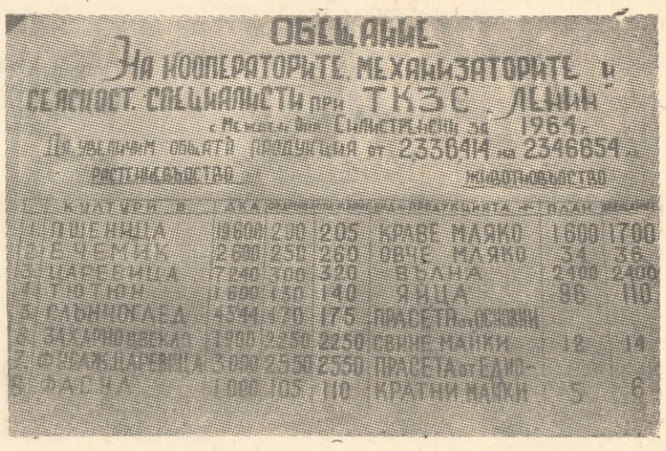
Тръгнали уверено по пътя на кооперативната обработка на земята, селяните от седемте села на общината обединиха през 1959 година усилията си в едно икономически мощно кооперативно стопанство. Обединението доведе до по-пълното използване на обработваемата площ, до разширяване на механизацията и създаде условия за нарастване на животновъдството. Науката навлезе в земеделието. Сега ТКЗС Межден може да се гордее с постигнатите резултати. Средните добиви значително нарастнаха като през 1963 година от един декар бяха получени — тютюн 176 кг, слънчоглед 150 кг, боб 100 кг, царевица зърно 263 кг и т. н. От година на година стопанството предава на държавата все по-големи количества селскостопански произведения необходими за вътрешния пазар и за износ. Така докато през 1959 година на народното стопанство са били дадени 743 тона пшеница, 331 т. слънчоглед, 39 тона тютюн, 112 т. боб, 240 т. царевица, 93 000 яйца и 93 тона месо в кланично тегло, то през 1963 година държавата е получила от Межден 1 373 тона пшеница, 822 т слънчоглед, 237 тона тютюн, 174 тона боб, 810 тона царевица, 807 000 яйца и 185 т месо в кланично тегло. За получаването на тия резултати кооператорите преодоляха редица трудности, като подобриха агротехниката при отглеждането на културите, увеличиха поголовието в животновъдството и измениха породния състав. Особенно големи резултати се получиха след изкупуването на машините. Общият обем на механизация достигна за една година на 125 хиляди декара мека оран.

В борбата за получаване на по-високи добиви в растениевъдството и по-висока продуктивност в животновъдството израстнаха редица кооператори и ръководители — майстори в своята работа. Тук може да се посочат имената на Али Мюстаджебов получил от 25 декара по 235 кг тютюн, Христо Рачев — ръководител на комплексно звено, получил себестойност на 100 кг царевица зърно 5,23 лева и др.

Укрепнаха и нарастнаха в последните няколко години и кооперативните фондове, които от 129 788 лева през 1959 година, достигнаха през 1963 година 359 996 лева. Увеличи се и възнаграждението на кооператорите, като краен резултат на цялата дейност на стопанството. На работоспособен кооператор сега са разпределени по 539 лева срещу 385 лева през 1959 година. Възнаграждението на човекоден е съответно 3,41 лева за 1963 година, към 2,02 за 1959 година. Стойността на трудовия ден нарастна с 0,54 лева.

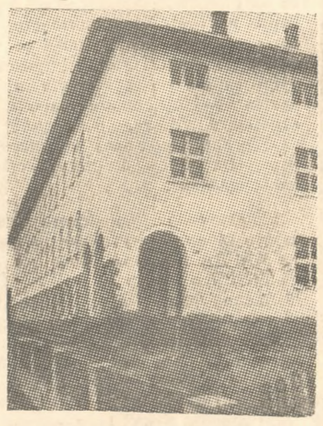
Занапред ТКЗС Межден ще се специализира като зърнопроизводително стопанство — царевица, пшеница, слънчоглед и др. Създават се добри условия за развитието на свиневъдството и говедовъдството. Кооператорите и кооператорките обещаха през тази година да преизпълнят плановите показатели и те ще удържат на дадената дума, като вървят уверено напред по пътя, начертан от нашата Партия.

Минко ТАБАКОВ
председател на ТКЗС



Заличени следи

ВСЯКА сутрин пред вратата на училището излизаше старият прислужник с оръфанага абичка и ръката му разклащаше звънеца. Пресипналият му глас подгонваше дечурлигата към вратата. Менденските ученици започваха занятията си. Светлината едва се процеждаше през изкърпените с амбалажна хартия прозорци. Старите чинове жално поскръцваха под телата и заплашваха всеки момент да се разпаднат под тежестта им. Тази картина се повтаряше и в четирите класни стаина старото училище в Межден ,и в четирите частни къщи без под и зарешетени джамове във Върбино, и в джамиите в Таслаково, Чуковец и Колобър, където в децата се насаждаше религиозния фанатизъм на агите. Но тази картина с еднообразието на черните си тонове остана само в спомените на дядовците и бащите на днешните деца, дали жизнерадостния колорит на новото.



Когато сега се влезе в Межден, първата сграда, на която то се спира погледа, това е тази на триетажното училище с 18 класни, пионерска и четири жилищни стаи. На хубавите, удобни чинове и учебни маси учениците имат всички условия за правилно водене на заниманията. В един от кабинетите пред очите на любознателните деца прескачат искрите на електричната машина. В съседния кабинет въртящият се във водата натрий предизвиква усмивки, а в този до него пръстите опипват зелените листенца на бегонията. Училището разполага с добре обзаведени работилници по дървообработване, механика и шлосерство, където се насаждат здрави практически навици. Богатата материална база дава възможност за онагледяване на всеки урок. Подобно е положението и в останалите села. Във Върбино новата училищна сграда е с четири класни стаи, кабинети по химия и биология, работилница, пионерска стая и стол за 80 деца. Старите джамийски училища в Колобър, Таслаково и Чуковец отстъпиха пред новопостроените светли хигиенични двуетажни сгради.

Преди двадесет години в селата на Менденския район имаше само един правоспособен учител, а продължаването на образованието по-нагоре изглеждаше като лоша шега. Сега ежегодно 15—20 ученика завършват гимназия. В настоящия момент много девойки се учат в Учителския институт в Коларовград, за последна година е в Медицинския институт Ради Неделчев, Димитър Неделчев от Върбино изучава машинното инженерство, а Марин Георгиев работи като научен сътрудник в областта на ядрената физика.

Просветната работа в Менденския съвет сега е подета от млади учителски колективи, пълни с ентусиазъм и гореща любов към професията си. Под тяхните грижи днес се възпитават 896 утрешни строители на новия живот. Вечер в читалищата учителите продължават да хвърлят семето на културата и сред по-възрастните.

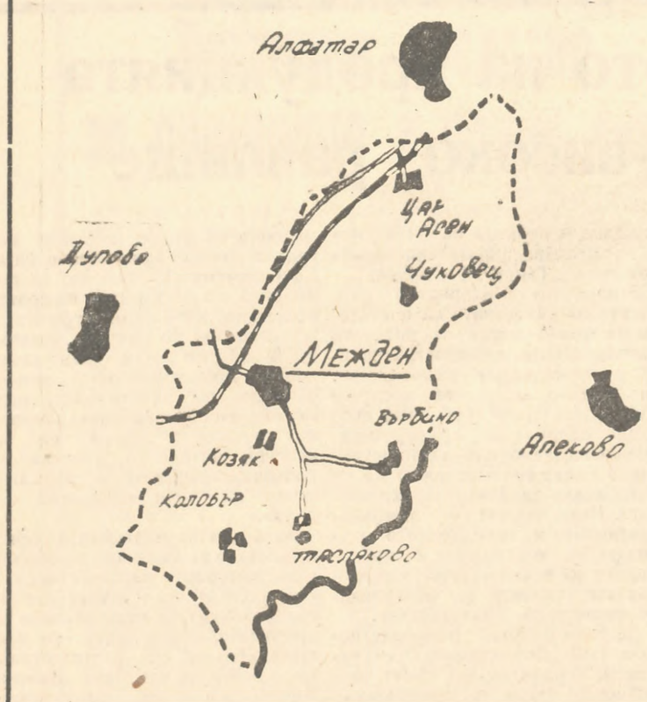
Само двадесет години бяха нужни, за да се промени обликът на училищата в района на общината; за да се възпитат нови хора; за да се промени животът. А тази промяна заличи старите следи и постави новите жалони.

Драган ДАШЕВ



Приятни са вечерите на семейството на Тодор Киров, прекарани в новия дом. От радиото се леят игриви мелодии, сънливо бръмчи вретеното, а на белия плат разцъфтяват цветята на бродерията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ



Районът на Менденския общински народен съвет е разположен в южната част на окръга. На изток граничи с територията на Алеково, на югоизток с Толбухински окръг, на запад с Дулово и Секулово, а на север с Алфатар.

В състава на съвета са включени селата Межден, Цар Асен, Върбино, Чуковец, Полковник Таслаково, Колобър и Козяк с общо население 5 114 души.

Кооперативното стопанство има 47 912 декара обработваема площ. Производството е насочено главно към зърнено-хлебните култури, а в животновъдството са застъпени свиневъдството и овцевъдството.

ДЕЛНИЦИ

СПУСНАЛИТЕ се ниско облаци обвиваха земята плътно в сивия си пух и създаваха илюзията, че дъждът вали направо от щръкналите голи клони на дърветата. В шума на течащата от стрехата вода се примеси шляпкенето на крака из калта и нечий мъжки глас изруга лошото време. После като ударена отвън с ритник, грубо скованата врата на канцеларията във Върбинския стопански двор се отметна и пропусна жена и двама мъже. По пода зачукаха оцедилите се капки и стаята се изпълни с мириса на мокра вълнена дреха. Влезлите в миг почувствуваха топлината.

— Браво, бе, домакине, наклал си печката! Знаеш ти кое е най-хубавото сега — рече единият от мъжете.

— Знае си работата човека — додаде жената и заизцежда дългата си коса.

— Знам си я аз, ама ти, бригадирке, къде си хукнала по блоковете из това време? Ще легнеш болна, че после...

— Ти Стоянка недей да учиш —прекъсна го другия. — Хлябът се меси сега, пък да не са й сефте такива обиколки...

* * *

Пред 1957 година в селото дойде дългокосо момиче. В джоба си беше скътало диплома от Селскостопанския техникум в Образцов чифлик. Назначиха го участъков агроном в Таслаково и Върбино. Зашушукаха старците:

— Коя е пък тази?

— Алфатарченка е. Стоянка Събева се казва.

— Хм, жена агроном! Не съм чул аз още такова чудо из нашия край!

И тя действително беше „чудо“. Тогава се раждаше кооперативното стопанство. По къщята се водеха и такива разговори:

— Ти луд ли си бре? — гълчаха стопанките. — Че кой е тоя свестният, дето ще си даде имота! Хората за ниви кръв леят, брат брата убива, а той — да го дадем! Ръцете му счупвам на тоз, дето посегне!

Но Стоянка не посегна. Събра се с тези, дето нямаха ни нива, ни добитък и откъснали по продънена крина или грапа от сиромашията на бащите си, направиха общ имот. Убедиха и невериците. Включиха и тях. Тръгнаха всички по новия път. Промениха мнението си за агрономката и старците:



— Пешкин човек, брей! — говореха сега те.

* * *

Не си спомня Стоянка откъде чу думите: „Нивата е като жената: искаш ли да хваща окото, трябва да е подредена, да е почистена!“, и те станаха основа в работата й. В дъжд и вятър, в зной тя е по къра. Понякогаш в пепелта на виещите се из блоковете пътища остават следи от стъпките й, друг път се точи нишката от велосипедните гуми или пък прах се вие зад препускащата каруца. Дорде засеят, идва време за копан дорде прекопаят, задала се жътвата, вършитбата, прибирането на зърното, после пак оран. Такава е селската работа — застига се и не пита починал ли си, що си. А агрономката най-малко мисли за почивката. Далече е тя от нея, когато гледа черната угар с хвърлените семена, далече е и когато блоковете се разлюляват като море.

Разшири се обработваемата площ на Върбино. Старците още помнят гората, където днес шуми житото. Повишиха се и добивите. 1960 година беше рекордната. Пшеницата даде 266 кг зърно, царевицата — 450 кг. ечемикът — 320 кг от декар. Помни Стоянка тази година и с друга радост — приеха я тогава в Партията!

* * *

Сутрин рано, пръв тропва вратникът на главния бригадир на комплексната бригада Стоянка Събева. Земята не иска чакане. Тя зове. Зове и обещанието, тази година в чест на юбилейния празник върбинци да получат по 220 кг пшеница от декар, по 380 кг царевица и по 150 кг тютюн. А те искат много работа, много труд и знания. Стоянка ги черпи тях от книгите, а после вечер след усилния труд ден ги предава на кооператорите в учебните групи. Разглежда тя там различните методи за получаване на високи добиви, обяснява международните въпроси. Когато минат часове след спускането на нощния покров, Стоянка най-после се прибира дома. Но до съня има още време. Дъщеричката е чакала цял ден! Мама трябва да се погрижи, да приготви и нея, и таткото, и себе си за утре, когато отново ще бъде на полето и ръководи битката за добра реколта, носеща във всяко свое зрънце благоденствието.

Георги УЗУНСКИ

НА СНИМКАТА: Стоянка Събева дава указания на бригадирите.

ЗА БЛАГОТО НА ХОРАТА

До преди двадесет години в Менденския съвет думата „здравеопазване“ беше заличена от речника на труженицте от селата. Сега в Межден има добре обзаведен здравен участък. В негова помощ се явяват фелдшерските пунктове в Таслаково и Цар Асен.

Разшири се и търговската мрежа, подобри се асортиментът на стоките. Магазините придобиха нов вид. В Межден бе открита нова сладкарница, а в Козяк се построи сграда с отделни помещения за магазин, складове и за обществено хранене. Наред с продадените стоки от първа необходимост напоследък в домовете на кооператорите влязоха гардероби и бюфети на стойност 42 000 лева, 62 мотоциклети и мотопеди, 41 шевни машини, 17 перални, 233 часовника. Рядко са сега жилищата, в които няма радиоапарат или радиоточка. Само в Межден, Върбино и Цар Асен има 594 радиоапарата, 167 радиоточки.

Това са само първите стъпки по пътя на възхода, по пътя за благото на хората!

В. ЦВЕТАНОВ

ДА ПРИЛОЖИМ ПЛОВДИВСКИЯ ПОЧИН НА ПОВЕЧЕ ПЛОЩИ

ПЛОВДИВСКИЯТ почин в поливното земеделие крие в себе си широки възможности за рязко повишаване производителността на труда при поливането. Това се осъществява в общи линии чрез прилагане широко в практиката на известният ни досега поливачески инвентар. На базата на предварително проведени редица мероприятия се дава възможност на поливача да обработва по-голямо количество водна маса за единица време.

Кои са по-съществените мероприятия за прилагането му? Преди всичко трябва да отбележим, че определените площи (блокове) върху които ще се прилага почина на Пловдивските специалисти и кооператори трябва да имат надлъжен наклон в граници между 3 до 17 и дори до 25 на хиляда. По този начин ще се избегне ерозията при по-стръмни терени и получаване на заблатяване при по-малки наклони. Върху тези площи на първо място се налага да се извършат редица агротехнически мероприятия за премахване на наличните неравности в релефа на почвата. Това се осъществява чрез основно или текущо подравняване в зависимост от големината на неравностите като се използват булдозери и различни видове влекачи от по-тежък до по-лек тип в зависимост от компакността на земната маса. След получаване на еднаквост в релефа се пристъпва към прилагането на редица хидромелиоративни работи.

След това се правят някои преустройства и подобрения върху каналната мрежа, за да може тя да пропуска нужното количество вода и да я подава едновременно, примерно на 40-50 бразди. Последното може да се осъществи най-икономично с прилагането на полиетиленови тръбопроводи с ръкавчета. При този случай задачата на поливача е строго диференцирана в по-малко производствени процеси като: отклоняване чрез савачна врата водата от главния канал и следене за проникването ѝ във всички сифончета и поставянето им в поливните бразди. В останалото време до приключването на поливането на даден блок се следи за правилността на движението на водата по браздите. Това дава възможност поливачите предварително да заредят следващото поле с поливачески инвентар и по този начин с новото пускане на водата от втория по ред вододел става повтаряне на предишните операции.

Не трябва да отминем факта, че икономическия ефект при Пловдивския почин е рязкото намаляване броя на поливачите. Това е важен проблем свързан с голямата нужда от работна ръка, което често пъти се явява причина за изпускане сроковете на отделните поливки. При този почин производителността на труда при напояването може да достигне до 50-60 дка на смяна, докато при нас тя е 3-4 дка.

Какви са условията за прилагане на Пловдивския почин в нашия окръг?

Широко прилагане на този почин при нас е неосъществимо, главно по липса на достатъчно вода в ТКЗС. Нашите водоизточници — микроязовири и водоеми са с малко водно количество, под минимума, от 50 л/сек.

В нашия окръг при условия каквито имаме в момента на изградените поливни площи, горният почин може да се приложи на около 7 000 декара. Последната площ се разпределя в по-голямата си част в кооперативните стопанства: Айдемир — 1 100 декара, Зафирово — 1 250 и Старо село — 1 400 дка.

За преустройство и подобрение на каналната мрежа и на съоръженията по нея, а така също и за прокарване и облицоване на допълнителни канали ежедневно излизат на работа много кооператори в ТКЗС — Старо село, ТКЗС — Зафирово и други. Грижата за най-бързото завършване на съоръженията трябва да продължи. Поливният сезон настъпи. Всички площи, които могат да се поливат трябва да се напояват.

Александър ШУЛЕВ

НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС — НУЖНОТО ВНИМАНИЕ

ЗА ТЕХНИЧЕСКИ прогрес, за прилагане на новости, които ще помогнат в изпълнение и преизпълнение на плана за тази година се заговори много отдавна. И въпреки това все още има стопанства, в които не е направено почти нищо. Това особено важи за ТКЗС в село Белица.

Кооперативът още през първата половина на месец февруари получи проект за внедряване на допълнителна механизация и новости на стойност 80 000 лева. От тогава изминаха четири месеца, но в стопанството почти никой не се е сетил да направи нужното, въпреки многократни напомняния от страна на управлението на селскостопанското производство — Силистра.

Новостите се подценяват

Няма второ стопанство в окръга, в което на техническия прогрес да е обърнато толкова малко внимание. В кооператива за главен инженер е назначен млад, ентусиазиран човек, който живее с новото и желае да го прилага. Но него никой не го е занимавал с техническия прогрес. Не е известен този въпрос на главния счетоводител, на плановика, на участъковите агрономи и на другите специалисти. И щом един въпрос се решава само от една глава такива ще бъдат и резултатите. Вина за подценяването му има преди всичко другарят Захари Захариев, председател на стопанството. Той се задоволи след получаването на проекта сам да го реши, без да се зачита с мнението на управителния съвет и специалистите. А от това добри резултати не може и да се очакват. Ето и някои примери: почти във всички стопанства в окръга с наличните квадратногнездови сеялки се извърши пунктирана сеитба, някъде по-добра, някъде по-незадоволителна Но така или иначе тя има голямо предимство пред останалите начини. Сеялка за този начин на сеитба се подготви и в ТКЗС — Белица. Но още преди да бъде изпитана прецизно новият главен агроном Драган Радев нареди да се отхвърли, тъй като щяла да остави нивата празна. С такова недоверие се е отнесъл той и другите специалисти и към механизиране процесите на тютюнопроизводството като — поливане на разсада, окопаване, пръскане и т. н. В кооператива има торазпръсквачки и въпреки това подхранването се извършва ръчно и то с недобре раздробена амониева силитра. В техните планове е предвидено и тази година слънчогледа да се реже на ръка и да се вършее станционарно с комбайните, докато нищо не пречи те да го пожънат Няма набелязани новости и в областта на животновъдството. Крантоварачът е получен много отдавна, а още не е използван. Ето ако тези и още много неща бяха приложени в стопанството планът за икономии по техническия прогрес сигурно щеше да бъде далече надхвърлен.

Какво е нужно да се направи?

Преди всичко специалистите и управителния съвет на кооператива да се обърнат с лице към новото, което облекчава труда на хората и помага за изпълнение на плановете. Нужно е в най-близък срок да се подготвят конкретни мероприятия и се набележат хората, които ще отговарят за реализиране на предвидения в плана икономически ефект. В изпълнение на поставената задача да се заангажират специалистите. Те трябва да воюват за прилагането на механизацията, постиженията на науката и челния опит и при решаването на предстоящите задачи. Още не е късно някои неща да се догонят. Това ще зависи най-вече от организацията, която ще създаде управителния съвет на стопанството.

Огнян БОЙКОВСКИ

За качеството на бетонните работи в ОСО — Силистра

По силата на редица правителствени документи, извършването на кофражите, армировачните и бетонни работи трябва да става по строго определена последователност, при спазването на важни конструктивни технологически и законни изисквания. Спазването на тези условия осигурява качеството на строително-монтажните работи и съдействува за изпълнение на задачите. Въпреки това в Окръжната строителна организация — Силистра се допускат отклонения от технологическите норми на работа и често се стига до нежелателни резултати.

Техническият ръководител на обект „Хотел“ в Силистра — Георги Кунчев полага бетон върху покрива без предварително да е приета основата на покривната тел, а на обект „Жилищен блок Христо Ботев“ слага бетон на третата плоча преди да са приети арматурата и кофража. Подобен е случаят и при изграждането на обекта към общежитието на ТКЗС. Тук техническият ръководител Мария Трайкова излива бетонни колони при неприети кофраж и армировка. Такъв неправилен метод на работа съществува и на други обекти, но техническото ръководство на ОСО не настоява за спазването на изискванията. Показателен е факта, че на споменатите обекти няма нито едно предписание от ръководството на ОСО.

Неправилното изпълнение на бетонните работи довежда в последствие до дефекти от лошо изгладена армировка, недобре нивелиран кофраж или неправилно положен бетон. Примери има много. Нима строителите са забравили, че през 1963 година се наложи допълнително подсилване на греди и колони на строежа „ДИП Добруджа“, защото проектите бяха лошо изпълнени. Пресен е случаят в обект „Водо снабдяване“ — помпена станция гр. Дулово. Тук се допустна изработването на носещи греди с намалена височина, оголена и много високо изтеглена армировка. Това доведе до допълнителни разходи за изпитвания чрез проби натоварвания и пр. В пуснатия в експлоатация през 1963 година киносалон в град Силистра, поради подценяването на третираните по-горе въпроси, сега се явяват опасни за сигурността на сградата пукнатини. Все по същата причина се наложи бетоновата настилка върху таванското помещение на „Общежитие на ТКЗС“ да се разруши и да се извърши наново, а това е голяма загуба за организацията и оскъпява строежа.

За подобряване качеството на бетоновите работи в ОСО Силистра е необходимо да се проявява по-голяма грижа от страна на техническото ръководство и от контролните органи — вътрешен технически, инвеститорски и авторски. Необходимо е да се спазват строго правилника за капиталното строителство и правилника за извършване и приемане на строителните работи.

В колектива на строителната организация има сили и няма съмнение, че ще се поведе борба за отстраняване на допуснатите досега слабости.

инж. Петко КОТОВ
Ръководител на инспекцията за държавен технически контрол — Силистра.



Работничките от първа група при „Паркове и градини“ на ГНС—Силистра прекопават градският парк,подготвяйки почвата за засаждане на нови цветя.

Снимка: Енчо НИКОЛОВ

Българско значи качествено

Когато този почин излезе на страниците на вестниците, той вля нови, свежи сили в колектива на ДИП „Добруджа“. Около 80 на сто от произвежданата в предприятието продукция е предназначена за външния пазар, което още повече задължава текстилците да пазят чиста марката му и да задоволяват високите изисквания на клиентите.

През настоящата година въпреки големите трудности, свързани с преместването в новата сграда, през първото тримесечие отделни бригади достигнаха добри качествени показатели. Според плана се предвиждаше 95 на сто от произведената продукция да бъде първокачествена. Бригадата на Станьо Гебешев и Димитър Георгиев надхвърлиха контролната цифра и отчете 99 процента,а тази на Беджет Мустафов и Иван Трендафилов—98.7.

В момента работата на предприятието постепенно се нормализира и няма съмнение, че през настоящото тримесечие не само отделни бригади, а всички ще отчетат завършена продукция само от първо качество.

Петранка ДОДОВА

Бързи мерки срещу цвекловия хоботник

След засяването на културите, важна стопанска задача е опазването им от неприятелите и болестите.

Похвална осторожност проявиха другарите старши бригадирът от село Царевдол Атанас Стоянов и агрономът от село Пожарево Ст. Куцаров, които редовно наблюдаваха за появата на цвекловия хоботник. Щом той се появи организираха своевременно напрашване с хексахлоран на засятите площи и предпазиха цвеклото навреме.

Не така постъпиха агрономите от село Дунавец Недялко Недялков и от село Търновци Христо Петров, където нападението е най-голямо.Те не погледнаха с тревога на задълженията си и не организираха опрашването на цвеклото.

Първа и втора бригади в Тутракан също закъсняха с опрашването на цвеклото.

В момента е необходима ежедневна грижа и бързи мерки за предпазване на цвеклото и другите култури от неприятели и болести. Дълг е на агрономите и бригадните съвети в ТКЗС неизвършили това, да подемат незабавно работата и въпреки закъснението с денонощна работа да опазят посевите.

Иванка ДАСКАЛОВА



Именно това „или пък“, което му мина през ума в първия миг, след като изслуша рапорта на Балодис, го накара рано сутринта да се качи на самолета.

Лека кола навлезе в уличния лабиринт. Празникът продължаваше и това личеше от хората, които се тълпяха по улиците и пред кината, по оживената навалица около магазините. Балодис каза нещо по латвийски на шофьора и лека кола, след като мина няколко улици, навлезе в района, където се намираха заводите.

— Не искате ли да видите, къде са се настанили? — попита лукаво Балодис.

— Какво? Как да погледна? — попита генералът.

— Е, разбира се няма да ги посетим, а само ще погледаме отстрани техния замък. Ето го там в дясно, третата къща. Погледнете оградата, вратата и вътре в двора е къщата...

Генералът се приближи до стъклото. Къща като къща, каквито тук, в покрайнините на града са стотици. Солидна, за голямо семейство. В двора имаше отделна пристройка, с три-четири стаи.

В същото време от вратата излезе човек, който тръгна срещу леката кола. Павел Михайлович неволно се отдръпна назад, сякаш се боеше да не го познаят.

— Този не е ли от тях?

— Това е Приеде. Навярно отива за продукти. Препоръчах му известно време да държи гостите в напрежение. И той старателно изпълнява задачата. Така за него е по-добре, защото ще избегне въпросите, които ще започнат да му задават!

Генерал Егерс, председателят на Комитета за държавна сигурност в републиката откри съвещанието.

От много години, в републиката не се бе случвало нищо опасно. Хората, които се бяха събрали днес в просторния кабинет на Егерс, бяха нащрек, макар че всеки от тях беше преминал през училището на живота и се беше сблъскал с трудности, и с военни опасности.

Генерал Егерс даде думата на Балодис, който изложи накратко фактите, с които разполагаха.

Егерс, усмихвайки се, каза:

— Не можаха ли проклетите англичани, да изберат друг участък за прехвърлянето на своите шпиони?

— Недейте смята, че чуждите разузнавания атакуват само крайбрежието на Латвия — намеси се Павел Михайлович. — От сведенията, с които разполагаме се вижда, че разузнаванията на страните—участнички в НАТО ,явно засилиха прехвърлянето на своята агентура в Съветския съюз, по всички канали, легални и нелегални. В последно време ние открихме и заловихме шпиони и в Белорусия, и в Украйна, и в Краснодонския край, и в Далечния изток. И това не мина без жертви. На територията на Естония загина началникът на граничната застава, старши-лейтенант Козлов. Пак там, при залавянето на американските агенти-парашутисти Кук и Томла — беше тежко ранен един работник от Комитета за държавна сигурност при републиката.

Без съмнение, от всички участници в съвещанието, Голубев имаше най-голям опит в отбиването на шпионските атаки, насочени срещу Съветският съюз.

И сега всички мълчаливо чакаха какво ще предложи Павел Михайлович.

— Другари, имам няколко предложения — бавно заговори Голубев. — Първото е „да помогнем“ на намиращите се в Рига английски шпиони. Те много искат да създадат в Латвия безопасен плацдарм за прехвърляне на нови шпионски групи. Вероятно тук те искат да отворят врата не само към Латвия, но и по-нататък, към изток, към юг и към север. Това мечтаят всички чужди разузнавания. Не е ли по-добре тогава да създадем в Латвия, където вече се приземиха английските шпиони, необходимите условия за тия, които ще ги последват? Да им уредим канали за минаване на границата и да организираме опорни пунктове за приемане на бъдещите посетители?

(Следва)

БОЙНА СЛАВА

(СПОМЕН)

Днес в 19 часа на баскетболното игрище в град Силистра, по инициатива на Окръжния и Градския комитет на БКП, Военното окръжие, Окръжният народен съвет и Комитета на офицерите от запаса, се свиква среща на участниците от града и окръга в Отечествената война. По този случай поместваме спомен от др. Владимир Райчев за боеве водени от 31-ви Силистренски полк в Унгария през м. март 1945 година.

ДЕВЕТИ март 1945 година. Нощ. Пред нашите позиции в тила на противника буботят автомобили и танкови мотори. Вероятно противникът съсредоточава войски и бойни машини.

На десети сутринта осъмваме бодри, готови да посрещнем и унищожим появилия се неприятел. От двете страни се водеше слаба артилерийска и минна стрелба. Към десет часа върху позициите на полка се разрази неописуем артилерийски ураган, допълнен с всички огневи машини, с които разполагат немците. Едновременно експлоадират стотици снаряди. Куршумите свистят като рояци озлобени оси.

Огненият ураган продължи до единадесет часа, след което бе прехвърлен дълбоко в тила на полка, а жива сила на противника, прикрита в гората на стотина метра пред позициите ни, се хвърли на гъсти вериги в атака.

Силистренци не трепват: здраво стиснали автомати и пушки, чувствуващи непосредствената близост на съветските си бойни другари, те допускат врага да дойде на 30-40 крачки от окопите и с мощно „УРА“!, с ужасяващ огън от ръчни бомби и пехотни машини, косят веригите му.

Атаката е отбита. Противниковите войници обръщат гръб, търсят убежище в гората.

Веднага след неуспешната атака последва втори артилерийски ураган. По-силен и по-унищожителен се изсипа той върху позициите на полка. Но макар и оредели от тежките боеве силистренци не трепват, духът им не е разколебан.

Следващата атака не закъсня много: в дванадесет часа противникът с нови сили, не взели участие в първата атака, се нахвърли върху нас—този път по-яростно и могъщо, с много повече бойни коли, с 27 тонни „тигри“.

Повторно СС—овците са близо до окопите—и тогава с вихрен огън, подкрепени от нашата славна артилерия и миномети, най-вече от тези на лейтенант Цончев и в ръкопашен бой ги отблъскваме. Противникът пред втори батальон е обърнат в бягство, бойните му коли— спрени на 50-60 крачки от окопите на шеста рота, „минирала“ предпозиционното пространство без мини.

Пред втори батальон живата сила на противника е спряна в предпозиционното пространство, но бойните му коли прегазват окопите, заривайки в тях много бойни другари, и се врязват дълбоко в тила му. Вражият клин, насочен в междината на втори и трети батальон, навлезе дълбоко в тила ни, помете четвърта стрелкова рота, която бе загубила 2/3 от състава си в боевете от шести и девети март, достигна и унищожи командния пункт на втори батальон. Тук падна убит и командирът му — майор Борис Михайлов от град Варна.

Батальонът бе обграден от три страни. Трети батальон с контраатака се опита да отхвърли и унищожи нахълталия дълбоко в тила противник, но не успя, възпрепятстван от артилерийския му огън и от тресавищата на левия фланг на батальона. Командването на втори батальон се пое от командира на шеста рота. Той изпрати първата си бойна заповед до батальона, в която между другото се казваше: „Другари! Поемам командването на батальона! Продължаваме отбраната на позициите! Ще се бием до последен боец!“

И бойците го послушаха. Никой не мръдна от мястото си.

Върховни моменти на изпитания за силистренци. Връзките между отделните поделения и щаба на полка са напълно унищожени. Не съществува никаква възможност да се възстановят. Бойните припаси са на привършване. Попълването им под ураганния противников огън е немислимо. Подстъпите за снабдяване и към тила са прекъснати. Ранените не могат да се евакуират. Бойците от двата батальона остават в обкръжение. Средства за борба с бойни коли липсват. Нашите 37 мм противотанкови оръдия трудно пробиваха бронята на танковете. Артилерията ни замлъкна. Положението стана критично.

В четиринадесет часа немците предприемат трета, все така упорита и яростна атака. Огненият им валяк се прехвърля в тила на полка, за да спре и унищожи резервите, които биха подходили да подкрепят бойците от първа линия и да разкъсат обкръжението около втори батальон — те не знаеха, че всички бойци са хвърлени в сражение и полкът не разполага с резерви.

Озлобени от първите два неуспеха, окуражени от пробива на танковете и от обхода около втори батальон, СС—овците бясно нахълтват в окопите на силистренци, но за трети път се сблъскват с гранитната стена, изградена от гърдите им. И този път те са посрещнати с последните бомби и патрони, с ножове и лопатки, и с мощното българско „УРА!“. За трети път са пометени и буквално изтребени.

Атаката е отбита. Но и силистренци съвсем оредяха. Шеста рота, която бе начело на отбранителния район на втори батальон, от боен състав 121 бойци —остана с 28 бойци, а от седем души офицери—остана жив само един.

Последва нов артилерийски ураган. Силистренци, изстреляли последните си патрони, хвърлили последните си бомби, натъкват ножовете, стискат зъби и остават в почти разрушените окопи да бранят повереният им участък от позициите. Те като че ли знаеха, че врагът не ще дръзне да връхлети отново. Да! Те знаеха, защото го уплашиха!

Почти всички оцелели силистренци окичиха гърдите си с ордени за храброст.

Тридесет и първи полк бе първият, който нанесе съкрушителен удар на хитлеристките пълчища през мартенската им офанзива в участъка Надбайом—Драва-Соболч—Драва-Чехи, в така наречената ДРАВСКА ЕПОПЕЯ на Първа българска армия. В тези епични боеве полкът бе провъзгласен за ПОЛК—ГЕРОЙ, ЖЕЛЕЗЕН ПОЛК и затова бе преименуван от тридесет и първи Варненски на тридесет и първи Силистренски полк.

Каква важна роля са изиграли победите на силистренци за успешното провеждане бойните операции от ТРЕТИ УКРАИНСКИ фронт говори шифрограма № 234 до командира на ТРЕТИ български корпус: „ В най-ожесточените боеве, срещу 9 бронирани дивизии, Първа моторизирана и 15 пехотни дивизии, поверените Ви войски с най-голяма стойкост отстояха и не позволиха на противника да сломи нашата отбрана, нанасяйки му изключително тежки загуби.Необходими са още 4-5 дни същата безпримерна устойчивост и упоритост и тази авантюра на противника да бъде сломена, а брониранта му група да бъде разгромена.

Изисквам лично от Вас и от поверената Ви войска особена устойчивост в тези дни и постоянна готовност за решителния удар срещу противника. — ТОЛБУХИН, ИВАНОВ, ЖЪЛТОВ“.

ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ — ЧЕЛНИЧКИ

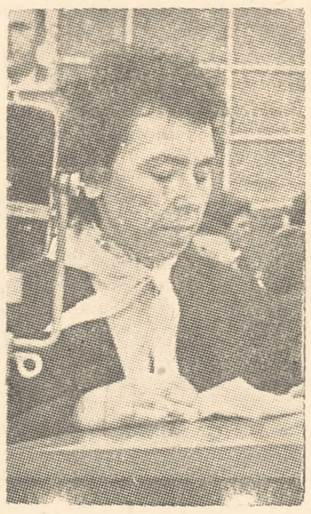
ВДЪХНОВЕНИ СТРОИТЕЛКИ НА НОВИЯ ЖИВОТ

(Продължение от 1-ва стр.)

бе построена болница с над 425 легла. Над болните сега бдят 435 бойци в бели престилки, между които 320 жени.

Прости, но затова пък вълнуващи бяха думите на знатната доячка ЗДРАВКА СТОЯНОВА от с. Ситово. В кравефермата преди една година заработихме заедно седем жени, разказва Здравка. Отначало ни беше трудно, но въпреки всичко ние издържахме. В края на годината вместо 257 т надоихме 306 т мляко.

Радостта на хората, които изменят с всеки изминат ден облика на нашия град, изрази техническия ръководител на строителна бригада, борещa се за завоюване званието „Бригада за комунистически труд" другарката МАРИЯ ТРАЙКОВА.



Председателката на Комисията за работа сред жените при Общинския комитет на Отечествения фронт в с. Сокол разказва за работата на жените от района.



Радост и щастие грее по лицата на делегатките, участнички във втория събор на жените, проведен в гр. Силистра.

Върху руините на стария град сега израстват десетки нови белокаменни сгради, удобни, слънчеви жилища за онези, които превръщат заветите в дела.

Едва ли има друга професия, която да оставя такива дълбоки следи в съзнанието на човека, както тази на учителя. За неговото благородно дело говори другарката ДИМИТРА ВУТОВА от гр. Тутракан.

От името на бюрото на Окръжния комитет на БКП, бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт, изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, Окръжния съвет на професионалните съюзи и Окръжния комитет на ДКМС последен приветствува събора др. ВЕЛЮ МАКСИМОВ. Той напомни, че всички успехи, които постигна българският народ, са резултат на близкото сътрудничество с народите на социалистическите страни, начело със Съветския съюз. През миналата година трудещите се от нашия окръг рапортуваха пред Партията и народа с успешно изпълнен народостопански план. Само промишлеността от окръга даде на държавата надпланова продукция за 244 000 лева. Ритмично се изпълняват плановете и през първото тримесечие на тази година.

Големи успехи постигнаха и кооперативните стопанства в окръга. При план да произведат селскостопанска продукция за 78 702 704 лв те дадоха надпланова продукция за 562 537 лв. Голям дял затова имат жените в окръга.

Завършвайки, другарят Велю Максимов изрази още веднъж увереността на бюрото на Окръжния комитет на БКП, че жените-челнички в материалното производство, вдъхновени от Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай 20-годишнината от Деветосептемврийската победа, ще се включат още по-активно в борбата за изпълнение и преизпълнение на стопанските планове.

Съборът прие единодушно приветствието от другарката МАРИЯ МИХНЕВА условия за право на участие в следващия събор на жените-първенци, който ще се проведе през месец май 1965 година и изпрати с бурни овации и ръкопляскания поздравителните телеграми до ЦК на БКП и НС на Отечественият фронт, прочетени от другарката МАРИЯ СТОЯНОВА.

На събора бяха наградени над 480 жени-първенци за 1963 година с предметни награди. След обяд съборът продължи със спортни състезания и концерт на самодейни колективи от града и окръга.

Никола НАНЕВ
Иван ПЕЙЧЕВ

9 май — Национален празник

на Чехословашката социалистическа република

ЧЕХОСЛОВАКИЯ — година деветнадесета

Деветнадесет години социалистическа Чехословакия. Та това е само един миг от хилядогодишната история на братския славянски народ, чиито страници са изпълнени с вековни тежки борби за място под слънцето срещу непрекъснатия натиск за германизация и пълна асимилация.

Чехословакия — първа цел на католишко-юнкерския „дранг нах остен", стана и негова първа жертва. Неравната борба завършши с тръгливия венец на тежкото двестагодишно австрийско иго. Но народът никога не загуби надежда. Взорът му винаги бе отправен на Изток, към по-големия брат.

Първата република —така наричат чехи и словаци своята независима държава, възникна вследствие разпадането на Австро-унгарската империя. Тя се роди като ехо от тътена на топовете на „Аврора". През 1918 година народът излезе на улиците под лозунга „За социалистическа република!" Но тогава картата на света кроеха империалистите и те надянаха на народа капиталистическия ярем.

Пред мен е една показателна снимка от годините на „първата република". Трима души на приятна разходки с коне край Прага — реакционният философ и президент на Чехословашката република Масарик, неговата дясна ръка Бенеш и най-големият чехословашки финансов магнат Прайс. Знаменателна тройка. Те бяха онези, които доведоха мнозинството от народа на силно индустриализирана Чехословакия до крайна мизерия. Ето документални снимки и за това. Безработни трудещи се протягат ръка за парче хляб. Ето и официалната милостиня — удостоверение за помощ на безработен: „При представяне на настоящето, след преглед на документите, градското полицейско управление в Семили ще ви изплати 20 стотинки помощ". А през периода 1929—1934 г. от 800 до 900 000 чехословашки безработни получаваха подобна милостиня.

Живи са и днес повечето от работниците, които претеглиха на гърба си буржоазната „демокрация", опитаха полицейския бич и гвоздеите на фашистския немски ботуш. Тъкмо това утвърди още повече у народа вярата му в една осъзната през вековете истина, която той мълвеше през дни на тежки изпитания: „Няма да има за нас истинска свобода, докато казашки кон не пие вода от Вълтава". Нима тази надежда е по-различна от безграничното упование на нашия народ в дядо Иван?

И руските богатири дойдоха. „Пролетта дойде на танк!"—провикна се поетът през май 1945 година и прегърна през сълзи, заедно с целия народ, славните съветски танкисти—герои.

Само деветнадесет години отгогава. Деветнадесет години, които учетвориха мощта на републиката. Развързаните от социализма златни ръце на народа строят завод след завод, училища, болници, театри. Поетът настрои своята лира, запя песни за трудови герои, за свободния радостен труд на народа—творец.

Вдъхновяваха го цифрите. Да, сухите цифри. И как да не си горд, когато твоята страна е по територия 88-а в света, по население — 34-а, а по абсолютен добив на кафяви въглища на второ място, по излята стомана и чугун — на четвърто? А по общата промишлена продукция Чехословашката република е на десето място в света.

Тези цифри създава новият човек, народът, намерил своето призвание, своята свобода, безбрежни простори за градивните си сили. Социализмът е, който даде на малкия народ силата да се мери в мирния труд с големите.

А какво му предвещаваха? Какъв хороскоп чертаеха тези, които държат под желязната пета на капитализма половината свят? Мъки и невзгоди. Къде са сега те да повторят нелепите си твърдения, че социализмът бил за изостаналите и щял да приравни и върне назад напредналите? През последните деветдесет години напредната Чехословакия не само не се върна назад, но отиде пет пъти по-напред.

На фронтона на монументалната сграда на Народния театър в Прага, издигната през 1864 година с волни пожертвувания от целия народ, е написано: „Народът на себе си". А народ, който през толкова страдания е осъзнал и защитил своята самобитност, такъв народ не може да не тачи и разбира борбите и националните тежнения на другите. Това е, което развива у него чувството на интернационален дълг, естествен поток към сътрудничество и взаимопомощ. В това именно е и дълбокият исторически смисъл на факта, че днес чехословашкият народ, начело със своята изпитана комунистическа партия, така твърдо стои на позициите на пролетарския интернационализъм.

Примери! Та нима не е достатъчен примерът на здравите връзки, които свързват България и Чехословакия? Съвместният братски труд на двата народа издигна в родината ни най-ценните паметници на дружбата – огромни електроцентрали, които помогнаха на нашия народ да развие и той своя технически гений, да направи живота си по-щастлив, труда си —по-благодатен.

Ние си разменяме ежегодно хиляди студенти, работници,техници, инженери, лекари, културни дейци, пионери, летовници. И всеки от тях, било и след най-кратък престой в братската страна, оставя в нея част от себе си и отнася обратно в своята родина частица от опита, знанията и душата на братския народ, който е опознал, частица от неговата култура, от любовта му към социализма и мира. А с това всеки от тях прехвърля между София и Прага по една нова нишка на дружбата, по-яка от стомана.

Тези именно нишки, свързали навеки нашите братски славянски народи, не може да разкъса никой.

Н. ЗАХАРИЕВ

Класиране на колективите от Окръжния фестивал на певческата и танцова самодейност

Хорове с школувано пеене

Градски

ПЪРВЕНЕЦ — хор „Седянка" при народно читалище „Доростол" гр. Силистра.

ПЪРВЕНЕЦ — хор „Дунав" при ОС на ТПК.

Селски

ДОБРЕ ПРЕСТАВИЛ СЕ— хорът при читалището в село Добротица.

Вокални групи с школувано пеене

ПЪРВЕНЕЦ — вокална естрадна група при Окръжна болница.

ПЪРВЕНЕЦ — вокална група към художествения колектив „Дунав"

Народни хорове

Смесени

ПЪРВЕНЕЦ — хорът при читалището в с. Алфатар.

ПЪРВЕНЕЦ — хорът при читалището в гр. Дулово.

ПЪРВЕНЕЦ — хорът при читалището с. Преславци.

ПЪРВЕНЕЦ — хорът при читалището в с. Паисиево.

ОТЛИЧНИК — хорът при читалището в с. Средище.

ОТЛИЧНИК — битовият хор при читалището в с. Яребица.

ОТЛИЧНИК — хорът при читалището с. Айдемир.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ—битовият хор при читалището с. Босна.

Еднородни

ПЪРВЕНЕЦ — женски хор и ансамбъл при Промкомбинат „Камъшит"—Силистра.

ПЪРВЕНЕЦ — женски хор при читалището в с. Сребърна.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ—мъжки народен хор при читалището в с. Искра.

Народни певчески групи

ПЪРВЕНЕЦ — народнопевческата група при читалището в с. Алфатар.

ПЪРВЕНЕЦ — народнопевческата група при читалището в с. Главиница.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ—народнопевческата група при медицинския техникум гр. Силистра.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ — народнопевческата група при читалището в с. Секулово.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ—народнопевческата група при ТПК „Инвалид" — Силистра.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ—народнопевческата група при читалището в с. Окорш.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ — народнопевческата група при читалището в с. Осен.

Народни оркестри

ПЪРВЕНЕЦ — народен оркестър при Промкомбинат „Камъшит"— Силистра.

ПЪРВЕНЕЦ — народен оркестър при читалището в с. Кайнарджа.

ОТЛИЧНИК — народен оркестър при читалището в с. Гарван.

Индивидуални изпълнители

Певци

ПЪРВЕНЕЦ: Лидия Кузманова — Силистра, Стоянка Войнова — Силистра, Димитър Николов— Попина, Бейнами Салиев — Дулово, Димитър Добрев—Силистра, Минка Иванова — Гарван, Исмаил Исмаилов — Босна, Пенка Петрова — Тутракан, Петър Стефанов — Силистра.

ОТЛИЧНИК: Неджмие Мустафова — Черник, Стоянка Пенчева — Алфатар, Димитър Николов — Попина, Димитър Ташков — Силистра, Гроздanка Недева — Калипетрово, Янка Димитрова — Калипетрово, Йорданка Лефтерова — Гарван.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ: Янка Петрова — Сокол, Янка Иванова — М. Преславец, Йорданка Тодорова— Силистра, Иван Липков — Калипетрово, Йорданка Игнатова — Силистра.

Инструменталисти

ПЪРВЕНЕЦ: Тодор Станчев, гайдар — МВР — Силистра, Никола Пенев, гъдулар — Силистра, Добри Мирчев, гъдулар — Калипетрово, Иван Стоянов, гайдар — Кайнарджа

ОТЛИЧНИК: Велико Скуртелов, кавалджия — М. Преславец, Димитър Анастасов и Никола Касабов, дует акордеони — Силистра, Мирослав Маринов, акордеонист —Главиница.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ: Колю Русев, хармонист — Войново, Никола Касабов, акордеонист — Силистра, Атанас Ябланджиев, кавалджия — Силистра, Недко Петров, гъдулар — Гарван.

Танцови състави

Градски

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при Промкомбинат „Камъшит" — Силистра

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при Промкомбинат „Електрометал" — Силистра

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при ДМЗ „Стомана" Силистра

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в гр. Дулово

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в гр. Тутракан

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ: — съставът за тематични танци при ДМЗ „Стомана" — Силистра

Селски

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при читалището в с. Калипетрово

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при читалището в с. Сребърна

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при читалището в с. Бабук

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при читалището в с Старо село

ПЪРВЕНЕЦ — танцовият състав при читалището в с. Преславци

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при ЛЗС „Нова Черна".

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в с. Айдемир

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в с. Алфатар

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в с. Гарван

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в с. Ст. Караджа

ОТЛИЧНИК — танцовият състав при читалището в с. Руйно

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ —танцовият състав при читалището в с. Ветрен

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ— танцовият състав при читалището в с. Ситово.

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ —танцовият състав при читалището в с. Окорш

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ —танцовият състав при читалището в с. Калугерене

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛ СЕ —танцовият състав при читалището в с. Варненци.

Районен преглед на българската драма и театър в Толбухин

НА ДОБЪР ЧАС!

От 4 май Толбухин стана столица на театралното изкуство в Североизточна България. Тук пристигнаха творческите колективи на народните театри от Коларовград, Разград и Варна. Нашите артисти, водени от своя директор Светослав Станилов, също пристигнаха тук. Те тръгнаха по толбухинските улици с усмивките, тревогите и надеждите, които напрегнатите десет дни на прегледа неизбежно пораждат и у техните колеги от останалите три града, и у домакините от Толбухин. Предстои им да се представят на 9 и на 10 май с „Боряна" от Йордан Йовков и „Птици от различни ята" от Д. Гонов и Д. Панделиев — две постановки, добре известни на нашите зрители. С тях те ще покажат своите творчески постижения в навечерието на юбилейната годишнина на Деветосептемврийската победа.

В Толбухин, който сега е един от шестте града на зоналните прегледи, вече започна големият празник на съвременната българска драма. Вечерта на 4 май салонът на Народния театър се препълни от артисти, режисьори, общественици, културни дейци и много граждани, дошли да преживеят общата радост —официалното откриване на прегледа. На сцената, окъпана от светлина и усмивки се появиха организационната комисия по провеждане на прегледа, начело със своя председател Михаил Андреев, председател на Окръжния народен съвет — Толбухин и журито, оглавявано от заслужилия артист Георги Георгиев от Русенския народен театър. Сред бурни аплодисменти драматургът на Толбухинския народен театър Милко Милков, представи на публиката директорите на петте творчески колектива. Сърдечно посрещнат от гражданството и гостите Михаил Андреев поздрави колективите и им пожела големи успехи в благородната борба за правдиво, страстно партийно и високо художествено пресъздаване облика на нашата социалистическа съвременност и нейният герой — строителят на социализма и комунизма. Той прочете указа на Президиума на Народното събрание, с който Толбухинският народен театър приема името на големия български писател и драматург — певеца на Добруджа Йордан Йовков.

Обявявайки прегледа за открит, председателят на организационната комисия пожела на театралните колективи „На добър час"!, а домакините от Народния театър „Йордан Йовков" изнесоха първото представление от програмата на прегледа— пиесата „Заключена пролет" от Николай Хайтов, постановка на режисьора Борис Тафков. Това беше един спектакъл, наситен с много жизненост и непосредственост на актьорските изяви, с много поетичност и оптимизъм, в който реалистично е показано израстването на обикновените хора като бъдещи борци за партийната правда.

Въпреки тезистността на драматургическия материал в „Голямото завръщане" от Иван Радоев, вдъхновеният колектив на толбухинци показа своето творческо умение да вдъхне живот, да влее кръв на образите и да донесе до зрителите под умелата ръка на режисьора патоса на голямата идея за прослава на човека, който надмогва дяволските трудности, сгряван от сърцето на Партията. И двата спектакъла на Толбухинския народен театър предизвикаха активни творчески разговори, раздвижиха участниците в прегледа и направиха атмосферата по-напрегната и по-жизнена.

Чехословашката социалистическа република

(ЦИФРИ И ФАКТИ)

По нивото на живота, по състоянието на образованието и възпитанието на народа, по здравеопазването и социалното осигуряване Чехословакия заема едно от първите места в света.

През 1963 година ЧССР е произвела 4.3 пъти повече промишлена продукция, отколкото през 1937 година.

През последните 10 години обемът на общата промишлена продукция на ЧССР се е увеличил с 122 на сто, а националният доход—с 67 на сто.

Производството за средства за производство за същото време е нараснало с 100 на сто, на стоките за широко потребление —с 65 на сто.

По производство на електроенергия на глава от населението ЧССР изпревари такива държави като Белгия и Франция, а по производство на стомана—Великобритания и САЩ.

През 1963 година са произведени 5 254 000 тона чугун, 7 598 000 т стомана, 5 178 000 т цимент.

Машиностроението през същата година е дало 21 538 металорежещи машини, 28 400 трактора, 212 електролокомотива и 266 дизелови локомотиви, 13 000 камиона, 56 500 леки коли, 234 000 телевизора, 221 100 домашни хладилници и др.

През 1963 година миньорите са произвели 1 749 000 тона въглища над плана.

През 1963 година износът е възлизал на 18.3 милиарда крони, а вносът—на 15.6 милиарда крони.

В чехословашкото село се утвърдиха социалистически производствени отношения. Този процес бе извършен без да се намали селскостопанската продукция в сравнение с довоенното ниво.

В резултат на новата организация и широката механизация производителността на труда в селското стопанство нарасна с 80 на сто, а селскостопанското производство се увеличи с 20 на сто.

9 МАЙ — ДЕН НА ПОБЕДАТА

ЗОВЪТ НА ПОБЕДАТА

В Освиенцим няма хора. Има имена. От хората са останали само спомени. Купища коси — черни къдри или златист кичур от детска главица... Грамада от обувки — и на възрастни, и на деца... Дрипи... златни зъби... и подвързия от човешка кожа... Преди да ги отдаде на стихията на „циклон — Б", пресметливата педантичност на палача е отнемала и последното от ония живи мъртвци, скелети, останки от хора, което е могло да се превърне някак си в стойност. Превръщал е в стойност и праха от изпепелените човешки тела. Кошмарни спомени.

В Освиенцим има много имена. Милиони. Тях не можеш да запомниш. Има нещо обаче, което се вдълбава в паметта ти и остава завинаги в тебе. Става част от тебе. Това са очите на убитите. Те те гледат от портретите, окачени по стените — горещи като въглени. И от тях извира такава печал, такова страдание, че ти иде да извикаш. От тях извира неукротим зов: не допускайте да превърнат целият свят във фабрика на смъртта като тази!...

Пред прага на Освиенцим е запазен надпис, който ще остане в историята като най-гнусната гавра над човека: „Трудът прави човека свободен". Тази гавра не е била приумица. Тя е програма. Освиенцим бе прототип на онова, в което хитлеристките изверги искаха да превърнат света.

Уви, Освиенцим не е само спомен. Затова още повече боли.

Не всички палачи са наказани. Мнозина още ходят на свобода. Държат важни постове в ръцете си — в стопанския, в държавния живот, в съдебния апарат, в армията... Дори съдят демократи — като закъсняло отмъщение.

19 години след победата Германия е разделена на две Германии, които принадлежат към два лагера, обособени от единната през войната антихитлеристка коалиция.

Две Германии, изправени една срещу друга. Зад тях — двете най-велики ядрени сили.

Едната Германия, погребала окончателно миналото, гради мирен живот и не може да няма подкрепата на всички миролюбиви страни, на системата на социализма. Социализмът и мирът са неделими.

Другата Германия тъче платното на реванша. Нейният индустриален потенциал е отново втори в капиталистическия свят. И е така устроен, че само с махване на ръка може да се прехвърли върху военни релси. Тя е похарчила за въоръжаване досега повече средства, отколкото Хитлер до войната. Изградила е кадровата структура на една армия, която за едно денонощие може да стане най-многочислена в Западна Европа. И неотдавна новият канцлер на тази Германия официално повтори старите реваншистки претенции на бонския райх към земите отсам Одер. Да не говорим за аспирациите им към ГДР. И няма посъкровена цел за Западна Германия от атомната бомба. И няма по-страшна опасност!

Но сега е ера на преговорите. Мирното съвместно съществуване се налага като единствена алтернатива на войната. Политическата стратегия на Бон — най-яростният противник на тази алтернатива — е да превърне райха в бастион против политиката на мирно съжителство. Сиреч, да задълбочава пропастта между Москва и Вашингтон, за да шантажира западните си съюзници и да изтръгва от тях отстъпка подир отстъпка. Дори след фиаското на Дълес Бон мечтае за „политика на сила". Старецът — Аденауер го беше казал предлно ясно: „Ние ще говорим със Съветския съюз, но само въоръжени до зъби".

За да се домогне до целта си, Бон — това средище на най-агресивните сили днес, се мъчи да спре преди всичко процеса на разведряването на международната атмосфера. Той торпилира плана за превръщане на Централна Европа в безядрена зона. Като не можа да осуети Московския договор, помъчи се да пресече развитието на „духа на Москва". И замрази предложение то за пакт за ненападение между страните от Варшавския договор и НАТО. Но ето че СССР и САЩ решиха да намалят производството на разпадащи се материали — основната суровина за производството на ядрени оръжия. И — вбесени — бонски министри и публицисти се зъбят на... президента на САЩ. Опашката иска да завърти—кучето. Ние не сме ви сателити — крещят те. Ами ако имаха и бомбата.

На хищника се туря намордник. Юздата на западногерманския милитаризъм и реваншизъм е мирният договор. Нима не е странно и тревожно, че 19 години след войната „положението на война" не е прекратено? Че Германия няма мирен договор? Елементарното след всяка война?

Съветския съюз и другите социалистически страни проявиха достатъчно реализъм и мъдрост, за да наложат политиката на мирно съвместно съществуване като генерална линия на развитието на международните отношения в съвременния свят. Но тази политика трябва да се претворява в дела. Германският мирен договор и нормализирането на положението в Западна Германия е главното й дело в Европа. То ще свие и знамената на реванша, на агресията, ще обуздае лудите глави, които, заслепени от антикомунизъм, лелеейки старите блянове на стратегията на „блицкрига", не биха се поколебали да предпочетат унижението пред съвместното съществуване.

Към това зове победата. Това повелява победата. За да няма вече Освиенцим. Никога!

Дим. КОСТОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ЗОНА „ДУНАВ"

Резултати от XVIII кръг

„Доростол" — Силистра	— „Янтра"— Ценово	10:0
ДМЗ „Стомана"—Силистра	— „П.Хитов"—Тутракан	3:0
„Академик" — Русе	— „Ст. Саров"—Калипетрово	1:2
„Локомотив"— Русе	— „Бенковски"—Бяла	2:2

КЛАСИРАНЕ:

	М	П	Р	Г	ГР	точки
„Доростол" — Силистра	18	16	1	1	59:5	33
„Локомотив" — Русе	18	12	2	4	35:10	26
ДМЗ „Стомана" — Силистра	18	8	3	7	29:21	19
ДМЗ „Г. Димитров" — Русе	17	7	5	5	27:21	19
„Бенковски"— Бяла	18	6	7	5	22:19	19
„Академик" — Русе	18	7	4	7	25:23	18
„Бенковски" — Исперих	17	8	1	8	24:22	17
„П. Хитов" — Тутракан	18	5	4	9	20:30	14
„Вихър" — Завет	17	5	3	9	22:47	13
„Ст. Саров" — Калипетрово	18	4	5	9	21:40	13
„Миньор" — Сеново	17	5	1	11	16:30	11
„Янтра" — Ценово	18	3	4	11	20:49	10

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 54 (762) | Неделя, 10 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За да бъде по-богато платен трудоденят

ПРЕЗ миналата година макар, че им липсваше опит, кооператорите от с. Иширково положиха много усилия, за да отгледат върху засятите 500 декара богата тютюнева реколта. За упоритостта им земята богато се отплати. Тя им роди средно по 188 килограма тютюн от декар, а имаше отделни звена, които получиха по над 275 килограма. Така в кооперативната каса влязоха допълнително стотици хиляди левове, които спомогнаха богато да се възнагради трудът на кооператорите.

Натрупали опит от миналата година, разбрали големите възможности и резерви криещи се в тютюневата реколта през тази година те твърдо са решили да умножат постигнатите резултати. Навреме бяха подготвени и засяти 10 декара лехи, върху които те отгледаха хубав и закален разсад. Преди няколко дни над 300 кооператори и кооператорки започнаха усилено засаждане на тютюна върху определените за тази култура 740 декара. Само до 8 май т. г. в стопанството бяха засети над 200 декара.

— Тази година — разказва участъковия агроном Васил Пешов — стопанството ни планира да получим средно по 163 килограма тютюн от декар, а сме обещали по 183 кг. Досегашните резултати от работата обаче показват, че ние ще можем да получим не по-малко от по 200 килограма от декар.

В разгорялото се съревнование между звената за навременно и качествено засаждане на тютюна на челно място сега са звената на Мехмед Алимов, Христо Йорданов и Димитър Йорданов.

Така упоритите кооператори от с. Иширково са решили да посрещнат славната 20-годишнина от Деветосептемврийската победа с още по-високи добиви от тютюневата култура.

Иван НИКОЛОВ

Материални поощрения и за икономиите на енергия и гориво

В промишлеността и транспорта, а така също и в останалите сектори на народното стопанство енергията и горивата, заедно със суровините представляват базата, върху която се изгражда производствената дейност. Партията и правителството правилно насочват вниманието си към разширяване производството на всички видове енергия.

Трудещите се в нашия окръг с готовност се отзоваха на призива на Партията за пестеливото и разумно изразходване на всеки киловат електроенергия и на всеки килограм твърдо и течно гориво.

За сега по въпроса за приложение на материалните и моралните стимули за икономия на горивни материали и електроенергия по-добре е работено в Държавното автомобилно предприятие — Силистра, ремонтно-техническите станции, в ТКЗС и ДЗС.

Така в ДАП — Силистра успешно се прилага премиалната система за икономии на горива и смазочни материали. Данните за трите месеца на тази година показват, че докато през януари е реализиран чист преразход от 4 245 литра, то през февруари и април са направени икономии от 17 852 литра, което красноречиво и уеодително говори за голямото значение от приложението на премиалната си схема. През първото тримесечие на водачите на моторни коли са изплатени 200 лв премии, а само за месец април те възлизат на 800 лева. Премиалната система се прилага успешно в РТС, ТКЗС и ДЗС, като премиите се изплащат тримесечно в процент от реализираните икономии.

Този въпрос обаче се подценява в останалите предприятия и организации на окръга. Такива предприятия, като ДКК „Пектар", ДИП „Дунав", ДМЗ „Стомана", Керамична фабрика, ДИП „Доорудджа", промкомбинатите и др, които изразходват значителни количества въглища и електроенергия, не са създали материална заинтересованост за реализиране на икономии.

Необходимо е ръководствата на предприятията да изработят реални разходни норми на енергия и предвидят премии за онези производители, които са постигнали по-големи икономии на енергия. Партийните, профсъюзните и комсомолските организации да провеждат действена разяснителна работа сред работниците за значението на пестеливото изразходване на горивата и енергията.

да посрещнем двадесетата годишнина на социалистическата революция в България с повече икономии на гориво и енергия — това е реална и изпълнима задача.

ПРЕД ЮБИЛЕЙНАТА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

С преизпълнени планове, с изпълнени обещания

ЗАЩО ИЗОСТАВА ПРОМКОМБИНАТ „ЕЛЕКТРОМЕТАЛ"

ВДНИТЕ пред Двадесетгодишнината от победата на Девети септември работниците, кооператорите, трудовата интелигенция от нашия окръг напрягат силите си и влагат цялото си умение, опит и знания да дадат на Родината повече промишлена и селскостопанска продукция, да повишат културата и бита на хората. Трудовите колективи от предприятията и организациите един след друг се надпреварват да рапортуват пред Партията за предсрочно изпълнение на поставените им задачи. Всеки иска да бъде първи, да бъде в челните редици на деветосептемврийската манифестация.

В тоя трудов кипеж обаче има предприятия, които поради минали и настоящи слабости са се отбили от устремното движение, изостават назад и не дават изцяло своят дял в изпълнението на общата задача. Такова предприятие е промкомбинат „Електрометал" — Силистра. Колективът му е изпълнил плана си за обема на общата продукция за четиримесечието едва 91,1 на сто, а има цехове, отдели и бригади, в които изпълнението на този показател е още по-неблагоприятно.

Какво доведе промкомбината до това състояние?

На този въпрос не може да се даде един отговор. Причините са много и разнообразни, но в края на краищата почти всички водят до стила и метода на ръководство, до организацията на производството и труда, до отношението на хората към възложените им задачи.

Да вземем например работата по планирането за тази година. На пръв поглед тя говори за голяма инициативност, смелост и перспективност, а всъщност крие в себе си значителна част от сегашните неблагополучия. Така в плана е предвидено да се произведат 140 жакардови апарати и за тях са осигурени съответно материали, работна ръка и т. н. Но... направен е пропуск — продажбата им не е договорирана. Оказаха се купувачи само за 40 броя и производството на останалите 100 е снето от плана. Една бригада от 16 квалифицирани работника е останала без основно производство.

Предвидено е също така през годината да се приемат 150 работника. Предприятието да разшири своята дейност, да разрастне и укрепне икономически. Но и тук е направен пропуск. Не са взети предвид условията, наличните машини, не е осигурена работа и не е уточнено от къде ще вземат квалифицираните работници. Приемането на нови работници, поне за сега (освен 20 човека в коларожелезарската работилница) не би довело до значително изменение на работата по изпълнението на плана, защото поръчките едва осигуряват работа на наличния брой производственици.

Запланувано е разширяване на коларожелезарската работилница и откриване на нови дейности в Алфатар и Средище, но не са осигурени средства за тях.

Тия пропуски в планирането оказаха и още оказват неблагоприятно влияние върху обема на промишлената продукция.

Организацията на труда

Значителен дял в изоставането на предприятието се пада на съществуващата организация на труда и производството. Тя е причина за непълно използване на машините и работната сила, довежда до нарушаване на производствените срокове и мудност в усвояването на новото производство. Така например стругарната изработва всички детайли за парогладачните машини, за механичните процеси и за другите машини, обаче разполага с 6 струга и и среща трудност в подаването на детайлите. Въпреки че това се знае, шлосерната бригада на Атанас Матеев е започнала работа едновременно върху 8 механични преси. Стругарите са в невъзможност да изработят срочно по 8 броя от всеки детайл и шлосерната бригада често остава без работа поради липса на части. В работата на цеховете липсва технологически план за последователност в изработката на детайли. Така, след като се изработят страниците на пресите, трябва да се подадат нитове за занитването им, обаче стругарната подава други детайли, които ще са нужни след няколко операции. Шлосерната пак е принудена да чака. Организацията на производството и създаване на последователност в изработването на детайлите е задача на техническото ръководство. Това е една от неговите основни задачи и слабостите допуснати досега тежат изцяло върху него.

НАШИЯТ РЕЙД

Поръчките не са качествени и не се изпълняват в срок

Не без малко значение за неизпълнението на плана е необвързаността на плана със снабдяването. Често пъти поради липса на дребни и наглед незначителни части не може да се завърши производството на машини, в които са вложени труд и материали за хиляди лева. Това забавя реализацията им, заангажирва средства и влияе върху цялостната работа на предприятието.

За ритмичното изпълнение на задачите в промкомбинатите особено значение има въпросът за привличане на клиенти, качественото и срочно изпълнение на поръчките. Този въпрос в „Електрометал" е подценен. Ръководството се занимава изключително с големите въпроси за разширяване на производството, за което заслужава похвала, обаче недостатъчно внимание обръща на работата по осигуряване поръчки и по качественото им и срочно изпълнение. Тук почти липсва организация, а грижата е оставена на ръководителите на цеховете и отделите. Ето какви са резултатите от такава организация — за несрочно изпълнение на механичните преси предприятието клиент е отказало част от поръчката. Такива забавяния има и с поръчките на ДЗС „Янко Забунов", ОТП „Топливо", ТКЗС Айдемир и др.

Административното и партийното ръководство да упражняват пряк контрол

За неблагополучията са допринесли и други фактори от субективен характер. По-голямата част от тях са резултат на недобрата организация на ръководене. Техническият ръководител Желязко Кушев отделя повече време за административни въпроси, а изпуска техническите. Директорът Христо Минев е погълнат изцяло с перспективата на комбината и не осъществява пълен контрол върху работата на службите, цеховете, отделите и бригадите. По тия причини понякога работата в тях се движи на самотек.

Партийното ръководство е виждало слабостите, но не е упражнило достатъчно правото си на партиен контрол за изменение на съществуващото положение. Не е търсена отговорност от комунистите, които със своите действия или бездействие са провалили изпълнението на плана.

В промкомбинат „Електрометал" вече са наясно по слабостите допуснати през първото четиримесечие. На 4 май са набевязани мероприятия. Обаче фактът, че до 8 май не е настъпило изменение в организацията на производството, говори, че те все още се намират в сферата на заседанията и събранията и бавно се придвижват до производствените участъци. Времето тече и неблагополучията ще се премахнат, ако ръководството незабавно започне работа по изпълнението на взетите решения.

Илия СПИРИДОНОВ
от ОК на БКП

Пенчо БОНЕВ
от отдел „Местна промишленост" при ОНС

Благовест ПЕШЕВСКИ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна"



Кооператорите Етем Алиев, Мехмед Абдулов и Еюб Мехмедов от село Любен полагат големи грижи за тютюневия разсад. Тяхната цел е колкото се може по-бързо да бъдат засадени определените площи.

НАПРЕГНАТИ ДНИ НА ПОЛСКА РАБОТА

ТАЗИ година в района на кооперативното стопанство в гр. Дулово са засяти над 22 000 декара с пролетни култури от които: 11 500 дка с царевица, 7 000 дка със слънчоглед, 3 000 със захарно цвекло и други.

Падналите напоследък дъждове създадоха благоприятни условия за развитието на посевите. Ръководството на стопанството обаче знае от собствен опит, че за да се получат заплануваните добиви от пролетниците от решаващо значение е тяхното срочно и качествено окопаване. Изпълнението на тази задача изисква голямо напрежение на силите особено тази година, защото успоредно с копанта на пролетниците кооператорите трябва да засадят около 2 800 дка с тютюн. Ето защо сега всички сили на кооператорите са насочени към изпълнението на тези задачи.

Съгласно приетия от управителния съвет на стопанството план за технически прогрес близо 4 400 дка от царевицата ще се обработва изцяло с машините, а първата копан на царевицата и слънчогледа ще се извършва с ротационни мотики.

Под ръководството на партийните организации и бригадните съвети още от първите дни на копанта, между механизаторите и кооператорите от бригадите и звената се разгаря масово социалистическо съревнование. В резултат на това към 7 май в района вече са окопани с ротационни мотики над 4 000 дка слънчоглед и 3 800 дка царевица, а първата копан на захарното цвекло на ръка е към своя край. Добра организация е създадена във втора бригада на Джелил Реджебов от квартал Черник, където трактористите Хасан Наимов и Иван Кралев са окопали вече над 1 000 дка слънчоглед и 1 600 дка царевица.

При окопаване на цвеклото на първо място е бригадата на Ебазер Мансъров от Дулово. Сега всички сили на кооператорите от полевъдните бригади са насочени към срочното разсаждане на тютюневия разсад. Към 7 май вече са засадени над 400 декара.

При изпълнението на тези задачи наред с редовните кооператори записани в звената на работа излизат и много възрастни кооператори пенсионери. Така например във втора полевъдна бригада от квартал Черник, при запланувани 290 кооператори на работа излизат над 360 души.

В чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас кооператорите и механизаторите от района на стопанството полагат всички усилия за срочното и качествено извършване на тези най-важни в момента задачи.

Хаккъ РУФИЕВ

УСИЛЕНО РАЗСАЖДАТ ТЮТЮН

В продължение на седмица вече работниците от тютюневата бригада на Илия Котленски от ДЗС — Нова Черна разсаждат тютюневия разсад. От ранна утрин до късна вечер те са на полето. Между тях постоянно е главният агроном на стопанството др. Петканов, който на място дава указания за правилното разсаждане на тютюна.

От 1 000 дка план бригадата вече е засадила близо 200 дка. Влажните дни сега дават възможност разсаждането да става по-бързо и по-лесно, а прихващането на растенията по-добро.

Най-добре работят другарите Добри Кръстев, Стойко Христов, Мусин Татаров, Мехмед Исмаилов и други.

Илия ГРОЗДАНОВ

Отново първенци

В цех „Мебелен" на промкомбинат „Трансмариска" в Тутракан от шестте бригади за комунистически труд отново на първо място е бригадата на Иван Русев. В чест на юбилейната годишнина и националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд, тя изпълни 100 на сто плана си за петмесечието с 24 дни предсрочно.

До края на месец май колективът на бригадата обеща да изпълни шестмесечния план. Той ще удържи на думата си, защото в бригадата работят такива мебелисти, като Неделчо Драгнев, Хасан Нешели, Иван Петров, Велико Радев и други, които заедно със своя бригадир Иван Русев изпълняват 113 на сто трудовите си норми при обещание 103 на сто. Освен това бригадата до сега дава само висококачествена продукция, която краси домовете на много семейства в окръга ни и извън него.

Успехът е отговор на Възванието към българския народ, подарък на родината за големия празник и голяма награда за трудолюбието и умението на десетте млади комсомолци от бригадата.

Рачо ЗМЕЕВ



1944 1964

РАЙОНЕН ПРЕГЛЕД НА БЪЛГАРСКАТА ДРАМА И ТЕАТЪР

СПОЛУКИ И НЕСПОЛУКИ НА СЦЕНАТА

6, 7 и 8 МАЙ бяха дни на Разградския и Варненския театър. Представленията на толбухинци, въпреки някои недостатъци, зарадваха всички със своите сериозни постижения в подбора на репертоара, в режисурата и актьорската игра. Новите представления носят също белега на ентусиазма, но показаха колко труден е растежът на младите окръжни театри. Те донесоха и първите тревоги на прегледа. „Септемврийска балада" от Иван Генов, постановка на режисьора Йордан Черкезов, въпреки вълнуващата си тема, разочарова зрителите, защото драматически тя е слаба и е почти едно недоразумение в репертоара на разградци. С нея те се представиха зле, тъй като са се превърнали в спектакъл, при който образите и конфликтите се налагат външно, статично, едропланово, и са лишени от нюанси, изявяват се с преднамерена трогателност.

По-успешно бе второто представление на Разградския театър — „По земята" от Николай Хайтов, осъществено колоритно, изнизано. Тук артистите и режисьорът Стефан Гъдуларов донякъде са успели да разкрият проблемите на нашето ново село, пречупени в човешките души, изразени в човешките взаимоотношения. Те са успели да разкрият авторовата идея, че онзи, който се откъсне от народа и се затвори в кулите на своето високомерие, рано или късно ще се намери под развалините им.

Обаче тази остра съвременна, дълбока партийна идея е осъществена художествено непълно, защото липсва определена режисьорска концепция, провеждена открай докрай. Постановката няма основно жанрово решение, не е изградена в единен стил.

Покрай запомнящите се актьорски постижения като дядо Фрони на Найден Траянов, има и невярно и безплътно решени образи. Всичко това намалява въздействието на спектакъла върху зрителя.

Съвременността в нашето социалистическо село оживя и в постановката на филиала на Варненския народен театър в пиесата „Синята метличина" от Недялка Каралиева.

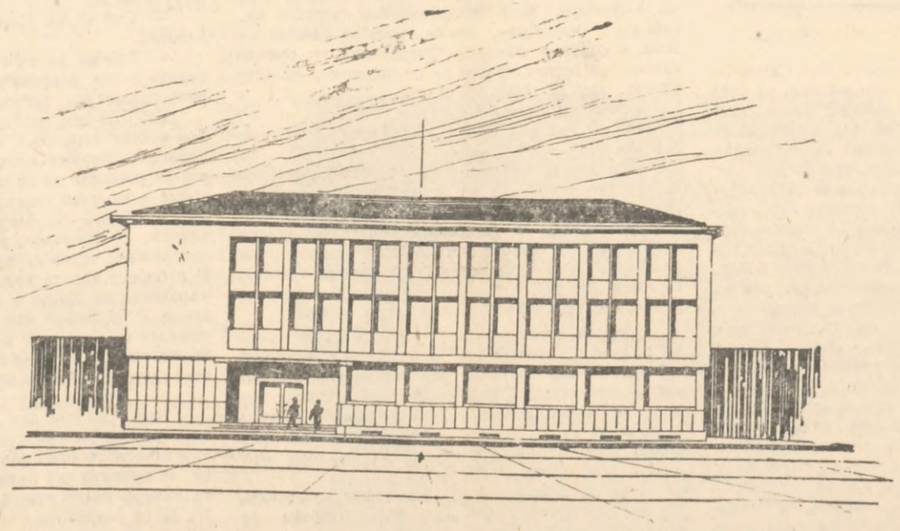
Личи, че големият проблем за проверката на истинското другарство, за човечността и отговорността на комуниста е завладял навсякъде и във всичко творческия колектив на театъра. Той игра с вдъхновение, с порив. Това се отнася особено за артистите Недялка Петкова, Иван Нанев и други.

Но слабостите в режисурата на Иван Чакъров при изграждането на ансамблова игра, в психологическото уплътняване на образите и в спояването на звеното на посредствения драматургически материал намалиха активното въздействие на спектакъла и заедно с недостатъците на другите две постановки, породиха първите сериозни тревоги за големите задачи, които предстоят пред нашите окръжни театри в подбора на репертоара и в професионалната вещина, с което той се осъществява от режисьори и артисти.

Сега е редът на нашия Силистренски театрален колектив, който ще представи най-напред „Боряна" от Йордан Йовков, а след това — „Птици от различни ята" от Д. Гонов и Д. Панделиев. Нека се надяваме, че то ще събуди у всички повече радост, отколкото тревога. Желаем им успех!

Петър ЦОКЕВ
(наш специален пратеник)

НОВИ СТРОЕЖИ В СИЛИСТРА



Не след дълго време в центъра на Силистра, в непосредствена близост до читалището ще извиси снага новата пощенска сграда. С нея ще се дооформи главния площад, а пощенските услуги ще се усъвършенствуват.

ВЕЧЕР, ПОСВЕТЕНА НА БОРБАТА ПРОТИВ КОЛОНИАЛИЗМА

По инициатива на общинския комитет на Комсомола неотдавна в с. Старо село се проведе вечер, посветена на борбата против колониализма. На нея присъствуваха над 300 младежи и много кооператори и кооператорки от района. По покана на общинския комитет на ДКМС, тук бяха дошли и студенти от Виетнам и Камерун.

Доклад на тая тема изнесе учителят от селото Георги Марков. След това гостите студенти от Виетнам и Камерун разказаха за живота и борбата на младежите против колониализма от техните страни, които бяха изслушани с голям интерес от присъствуващите младежи и кооператори.

На края присъствуващите на срещата чрез ЦК на ДКМС изпратиха телеграми до ООН и СФДМ.

Петранка ЯКИМОВА

Да се тори с още по-голям устрем

ПОЧИНЪТ за правилното съхраняване и извозване на органичните торове се прие радушно от всички кооперативни и държавни стопанства в нашия окръг. Още в мразовитите януарски дни кооператорите и механизаторите се включиха активно в изпълнение на тази задача. Кооперативното стопанство в Срацимир излезе с призив до всички ТКЗС и ДЗС в окръга и ги призова на благородна надпревара. В резултат на разгорялото се съревнование зимните дни бяха превърнати в дни на активна работа. В много стопанства беше създадена образцова организация по извозването и съхраняването на оборския тор.

В чест на Двадесетгодишнината на социалистическата революция у нас трудовият ентусиазъм не стихва. Дните пред Първи май бяха обявени за ударни. Камиони, ремаркета и други превозни средства бяха включени в извозването на оборския тор. В резултат на всичко това до 1-ви май в окръга е извозен 236 254 тона оборски тор, при годишен план 292 000. А в сравнение с миналата година са съхранени в повече 144 021 тона. За доброто изпълнение на тази стопанска задача голяма роля изигра и Управление на селскостопанското производство, което с обявените награди и редовно издаваните бюлетини насърчаваше първенците и критикуваше изоставащите. Освен това специалистите вземаха на ежедневен отчет изоставащите стопанства, проверяваха причините и оказваха конкретна помощ за преодоляване на изоставането.

Съревнованието е вече отчетено. Първенец стопанство в окръга е ТКЗС — Малък Преславец с председател Стоян Терзиев, изпълнило годишния си план 167 на сто. Стопанството получава награда телевизор. Второ място заема кооператива в Срацимир с председател Нешо Нешев и получава наградата радиограмофон. На трето място е ТКЗС — Сребърна с председател Виктор Ганев, изпълнило 114 на сто плана си, като получава награда радиоапарат.

Добро изпълнение на плана има ТКЗС в Сокол, където специалистите се погрижиха за правилното съхранение на тора. Стопаните в ТКЗС Попина, Межден и много други също са изпълнили годишните си планове.

Досега всичко е добре. 144 000 тона оборски тор — това са десетки декара основно наторени площи и години да дадат повече реколта през идните години. Но с това постижение работата не бива да спре. В страната има обявено съревнование между ТКЗС, ДЗС и окръзи за максимално извозване и правилно съхранение на органичните торове, което съревнование ще се отчете в края на годината. За сега нашия окръг е на добро място в северната зона и има всичките условия да се нареди на едно от първите места в страната.

В чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция кооперативните стопанства в окръга ще трябва да отговорят с нови трудови дела. Не бива така добре подетата задача да се изостави на заден план. С всеки изминат ден работата следва да се подеме с още по-голям устрем. До края на годината да не остане нито едно стопанство с непреизпълнен план за оборския тор. Това е задача, която е напълно по нашите сили и трябва да бъде изпълнена с чест.

Кооператори и механизатори, до края на годината да работим с още по-голям устрем!

Михаил СТАНЧЕВ

Нужно е и приятно място за почивка

Управителният съвет на ТКЗС положи добри грижи за навременното ремонтиране на краveфермата в село Българка. През есента на миналата година вратите, прозорците, цялата сграда бяха потегнати. Кравите зимуваха в топли, чисти и уютни помещения. Беше грижливо осигурена и необходимата храна на кравите за зимата.

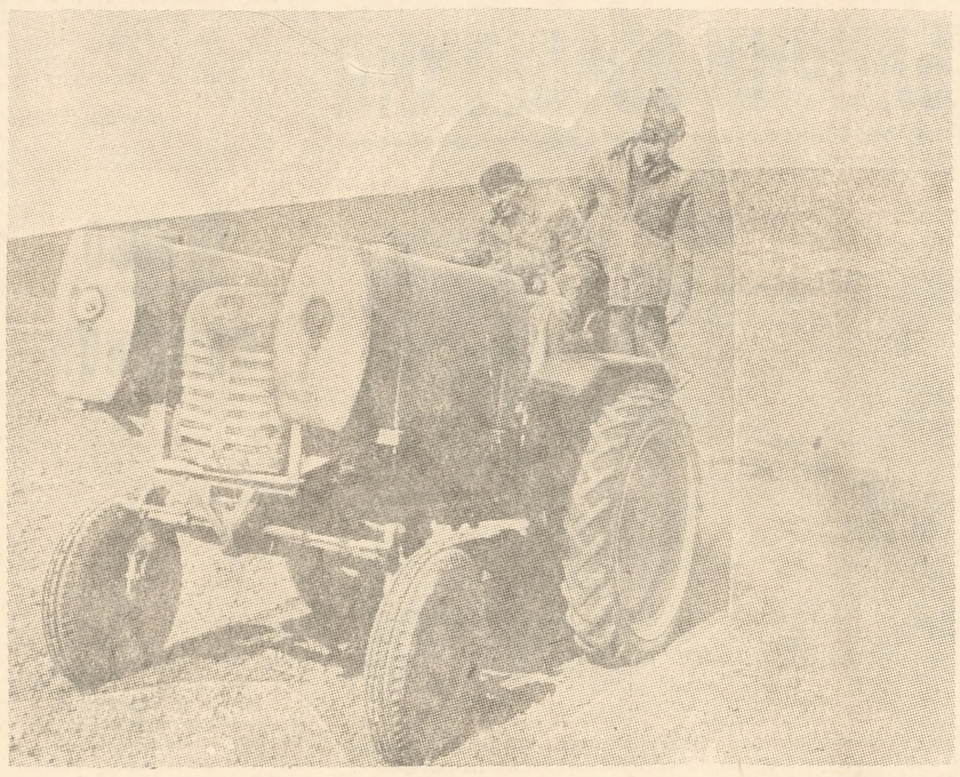
В резултат на големите старания от страна на гледачите, пастирите и специалистите, в краveфермата бе получено мляко повече от заплануваното. Така за първото тримесечие доячите надоиха 67 567 л мляко вместо 65 390 л.

Първенци в млеконадоя са: Иван Гоцев, който при план за трите месеца 9 760 л мляко, надои 10 173 л; Стефан Иванов, преизпълнил тримесечния си план с 688 л мляко; Велико Янакиев и Тина Танева, които също успешно преизпълниха производствените си задачи за януари, февруари и март.

Целият колектив при краveфермата от месеци наред живее само с една мисъл, с един стремеж — да се грижат за кравите така, че редовно да изпълняват и преизпълняват плановете си за млякото. И доячите ще успеят, защото неведнъж са доказвали това на дело.

Но едно е тежко на колектива, че битовите му условия не са много добри. А как им се иска на хората след тежък труд да влязат в приветливи и добре обзаведени стаи и да намират в тях истинска отмора. Тогава и с по-голям мерак биха се трудили, и по-лека работата им ще бъде, и още по-големи трудови успехи ще получават.

Дочо АТАНАСОВ



В с. Боил цвеклото вече избуя и дял за това имат преди всичко стопаните, защото полагаха непрекъснати грижи за него.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Милко Димитров и помощникът му Димо Георгиев водиха непрекъсната борба с неприятелите по цвеклото.

КОМИСИИТЕ ЗА НАРОДЕН КОНТРОЛ В ДЕЙСТВИЕ

Осмият конгрес на нашата Партия посочи, че едно от най-важните условия за по-нататъшното усъвършенстване на народното стопанство е организирането на единен всеобхватен и постоянно действуващ партиен и държавен контрол.

В района на общинския партиен комитет в село Окорш са изградени три комисии за народен контрол. В състава на същите са включени общо 17 другари, членове на БКП, БЗНС, Комсомола и Отечествения фронт.

Изградените комисии нямат още достатъчно опит в своята работа, но някои от тях вече разгръщат активна дейност. Добре работи комисията за народен контрол в с. Окорш, с председател другарката Мария Славова, която от изграждането ѝ до сега е извършила повече от 7 проверки по различни въпроси. Така например миналата година при манипулацията на тютюна комисията провери качеството на извършената работа и констатира, че някои от звената при елезирането, балирането и съхраняването на тютюна допускат разпиляване. Комисията излезе с предложение онези звеноводи, които не контролират отблизо работата на кооператорите и допускат разхищения, да заплатят около 25 кг тютюн. През месец февруари т. г. комисията провери как се съхранява царевицата и констатира, че при роненето ѝ звената разпиляват много царевица, която след това не се събира и се похабява.

Комисията излезе с предложение бригадирите, домакина и другите отговорни лица по съхраняването на царевицата да заплатят общо над 300 кг царевица.

По предложение на комисията заплати 50 кг царевица и комбайнерът Димитър Камбуров.

Същата комисия извърши редица проверки и на фурната и ресторанта при селкоопа. Тя откри, че в ресторанта хлябът се реже на 16 фелийки вместо на 15, а във фурната теглото на хляба е в по-малко с 10-20 грама.

Неотдавна комисията провери какви грижи се полагат за есенните култури и как се провежда пролетната сеитба.

По няколко проверки извършиха и комисиите за народен контрол във Вокил и Овен. Но работата на тези комисии все още не е добра. Председателите на същите, другарите Мехмед Салиев и Талип Еминов, не проявяват инициатива, считат, че няма какво да се проверява.

Това е така, защото партийните организации от тези села не им търсят сметка за бездействието, не ги насочват в тяхната работа

Велико СТАНЕВ

ТРУДОДЕН ЗА ВОДОСНАБДЯВАНЕТО НА РАЙОНА

По инициатива на 18-ти квартален комитет на Отечествения фронт в град Тутракан наскоро бе организиран трудоден за прокопаване канали за водоснабдяването на района. Наред с възрастните отечественофронтовци, масово участие взеха и младежите членове на Комсомола. Благодарение на добрата организация и съзнателната работа на участниците само за един ден бяха прокопани 150 метра. Добре работиха комсомолците Тодорка Стоянова, Тодорка Тодорова, Цветанка Христова, Георги Неделчев, Никола Стоянов, Иван Илиев и др.

Денка КАПИНЧЕВА

ПАРТИЕН ЖИВОТ

И ТАЗИ ГОДИНА ШИРОКО ЩЕ ПРИЛОЖИМ ПОЧИНА „ДА РАБОТИМ БЕЗ ГРЕШКА“

ТОЗИ ПОЧИН се роди в нашето стопанство в началото на 1963 година, на една от школите за изучаване на челния опит.

Още от самото начало ние членовете на общинския комитет на БКП и управителния съвет на ТКЗС, преценихме, че за да има резултати от неговото приложение е необходимо той да бъде обвързан с материалната заинтересованост, да се разясни неговата същност и значение пред всички кооператори.

Починът се обсъди на специални партийни и бригадни събрания, където намери пълно одобрение от комунистите и кооператорите. Написани бяха много лозунги с подходящо съдържание. Управителния съвет на стопанството взе решение за всеки вид работа извършена без грешка да се дадат парични награди, а по време на прибиране на реколтата и в натура. Чрез агитаторския апарат тези решения бяха доведени до знанието на всички кооператори.

Кооператорите и механизаторите разбраха огромната полза от този почин, заживяха с него и почнаха да работят по него.

През 1963 година нашите механизатори засяха всички култури при много високо качество в идеални прави редове. В това отношение особено добре се проявиха механизаторите: Иван Павлов, Георги Захариев, Петър Киров, Съдкъ Османов и много др.

При високо качество и без никакви пропуски се извърши и жътвата. Комбайнерите: Петър Йорданов, Георги Пенев, Георги Димитров и др. не допуснаха никакво разпиляване на зърно или разхищение на слама.

В срок и качествено бяха проведени и останалите мероприятия и особено копанта на пролетниците, при което работата се приемаше редовно от комисия и ония кооператори, които са извършили мероприятието без никакви грешки се поощряваха с парични награди.

По такъв начин само за разгръщането на този почин за извършена работа без грешки на кооператорите и механизаторите през годината им бяха раздадени като премиално възнаграждение над 20 000 лева и около 1 700 кг пшеница.

Тая сума наистина не е малка, но не са малки и постигнатите резултати. В сравнение с 1962 година значително се увеличиха добивите от окопните култури. Така например за царевицата от 311 кг те нарастнаха на 355 кг на декар, за боба съответно от 49 кг на 116 кг, за слънчогледа от 163 на 189 кг, за тютюна от 155 кг на 233 кг и др.

В резултат на това стопанството изпълни заплануваните приходи в производствения план и раздаде на кооператорите в повече в сравнение с 1962 година над 550 000 лева и се нареди на второ място в окръга.

На края на миналата година, на годишните отчетно-изборни събрания на първичните партийни организации, на общинската партийна конференция, а така също и на годишното отчетно събрание на ТКЗС, се даде оценка, че нашите успехи по отглеждането на пролетните култури през миналата година до голяма степен се дължат именно на почина „Да работим без грешка“.

Сега по почина работят не само механизаторите, но и всички останали кооператори, полевъди и животновъди и нашият стремеж е да го разпространим във всички сектори на материалното производство.

Наред с него обаче, ние не подценяваме и останалите изпитани форми на партийна работа като изучаването и внедряването на челния опит, разгръщането на социалистическото съревнование и др.

В резултат на това и тази година при нас в срок и качествено се извърши пролетната сеитба и сега с всички сили кооператорите работят за срочното и качествено провеждане и на окопаването и разреждането на слънчогледа, захарното цвекло и останалите култури.

Тодор ДИМИТРОВ
секретар на общинския комитет на БКП — Ситово

В ТКЗС — БАБУК СВИНЕГЛЕДАЧИТЕ СА НАЧЕЛО

„Миналата година — каза Дочо Христов, бригадир на свинефермата в ТКЗС — Бабук — срещнахме много трудности, но тази година отрано се запретнахме и направихме решителен прелом в работата си“.

И действително началото е радващо. От опрасените 102 свине-майки досега във фермата са получени 906 прасенца с висока жизненост. Сред новородените прасенца през тази година не е допусната никаква смъртност. Това разбира се, се дължи на свингледачите. Те поддържат помещенията в много добро хигиенно състояние. Не допускат влага, пренаселеност на прасетата и каквито и да са лоши зоохигиенни условия. Храненето на прасетата е също добро. Освен млякото, което сучат от майките, осигурява им се и пукан ечемик и царевица, минерални добавки, бито мляко, добре забъркана и запарена ярма от смески, дървени въглища и други. Затова прасетата изглеждат много добре. Да му е драго на човек да влезе в свинефермата и види хигиена, порядък и хубава стока.

„Обещанието, което дадохме да добием и предадем по 17 прасета от основна свиня-майка в чест на юбилейната годишнина на Девети септември, ще изпълним с чест“ — заяви дългогодишният и опитен свингледач Киряк Йорданов.

Няма съмнение в това, което казва, защото тук са се хванали здраво за работа такива работливи и смели мъже комунисти като Желязко Георгиев, Димитър Трифонов, Тодор Димитров, Киряк Димитров и други партийни и безпартийни, които няма да се посрамят и ще изпълнят с отговорност поставената им задача.

* * *

Не по-лоши са резултатите и в свинеугояването, където най-добре работят Васил Атанасов, Тодор Узунов и комсомолецът Петър Неонов. Те получават среднодневен прираст от подрастващите свине за угояване по 730 грама, а планът им е 500 гр. Свинете от групата, подложена на интензивно угояване, които са над 90 кг се хранят с по 3,5 кг концентриран фураж и смески в обработено състояние, а на тези от групата по 70-90 кг се дава по 3 кг фураж дневно. Хубавите резултати, разбира се, не идват само от доброто хранене. Грижите за тези животни също са големи. Гледачите непрекъснато чистят, варосват и дезинфекцират боксовете и обора. А това благотворно се отразява върху здравословното състояние и продуктивните качества на свинете.

Действително, още при пръв поглед човек се убеждава, че тук работи един здраво сплотен и добре ръководен колектив, който се готви да посрещне с добри трудови успехи 20-годишнината на Девети септември.

д-р Станко ИВАНОВ



Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

— Не е маловажно и друго едно обстоятелство — продължаваше Павел Михайлович — Това ще ни позволи да дезинформираме противника по въпросите, които най-много го интересуват за нашата страна, ще ни даде възможност своевременно да научим и някои неща от техните планове за подривната им дейност срещу Съветския съюз, ще ни позволи да определим техническата съоръженост на агентурата им. Полковник Балодис съобщи, че шпионите едва ли не още от първата минута, молят Приеде да ги свърже с горските групи, които по мнението на англичаните и досега бродят из горите на Латвия. Какво пък, можем да окажем съдействие на началника на прибалтийския отдел на английското разузнаване, господин Маккибин!

—Впрочем другари,— продължаваше Павел Михайлович — с това ние възкресяваме славните традиции на чекистите, от времето на Феликс Дзержински. Вие сигурно помните, в ония години, чуждестранните разузнавания също проявяваха повишен интерес към нашата страна. Чекистите тогава организираха редица пунктове за преминаване на границата откъм панска Полша и прибалтийските буржоазни републики. Благодарение на това, голяма част от чуждестранните агенти преминаваше в нашата страна по каналите, които се контролираха от органите на Чека. Дори такъв опитен конспиратор, какъвто бе Савинков преди да бъде арестуван, не подозирише, че през всичкото време дейността му е била контролирана. Сигурно не сте забравили как на Тверския булевард в Москва, той приемаше тържествения парад на своята „нелегална организация“!

Павел Михайлович им припомни най-смешния епизод от трагикомичната история на Савинков — „Вечния заговорник“. Някои от присъствуващите се заусмихваха, а други припомниха подобни случаи от времето на Отечествената война.

—Какво пък, щом англичаните искат, ще им създадем „горска група“. Когато всичко бъде готово, Приеде може да каже на шпионите, че е намерил един стар познат, който има връзки с гората. Ролята на този познат трябва да се изпълнява от някой от нашите хора. Той ще им организира предаванията по ефира, ще ги снабдява с информация, която можем да черпим от нашия периодичен печат, като раздуем данните с някои дезинформационни сведения. Ето това е приблизително планът, който трябва да обсъдим... Непрекъснато трябва да помним, че Маккибин е изпратил тук доста опитни хора. Особено това се отнася за ръководителя на групата —Вилкс. Подозираме, че той е бивш офицер— летец от буржоазна Латвия.

Павел Михайлович огледа всички. И сякаш, в отговор на неговия поглед, всички се размърдаха и започнаха да говорят помежду си.

Павел Михайлович спря погледа си на Балодис.

Балодис беше най-големият специалист по горския живот. Някога той ръководеше действията на партизаните и организираше разузнавателната мрежа в тила на противника. А след войната, на него се падна да очисти горите от бандитските групи.

Август Янович вдигна глава. В очите му се мярна сянката на усмивка.

—Мисля, че не е нужно бързо да удовлетворим желанието на англичаните. А и шпионите ще станат по-отстъпчиви, ако се поизплашат малко. А Приеде, вече изпълнявайки съветите ми, така ги е наплашил, че се боят да излязат от дома, в който се намират. Операцията за преминаването в гората трябва да се подготвя, но отиването там да стане напролет...

Предложението бе прието.

На другия ден Павел Михайлович отлетя за Москва.

Ръководството на цялата операция „Янтарно море“ бе възложено на полковник Балодис. А Павел Михайлович, занимавайки се с всекидневните въпроси, не забравяше оня ноемврийски ден, когато седеше в кабинета на председателя на Комитета за държавна сигурност на Латвия. И всеки ден той вземаше телефонната слушалка и питаше полковник Балодис какво става.

Балодис отговаряше кратко: „Живеят мирно“: Или „Появиха се за първи път в ефира. Препращам ви текста на радиограмата“; „Започват да чувствуват „нужда от пари“, „Вилкс ходил да търси някакви свои роднини“; „Лаува отишъл да търси жена си. Беседвал с нея през нощта и се върнал разстроен“; „За втори път излязоха по ефира...“

Към края на април Балодис каза недоволен.

— Лаува сам се яви при нас и започна да прави признание. Какво да правя?

Павел Михайлович се засмя и отговори:

— Почакайте ме. Тези дни ще отивам в Талин. Пътьом ще се спра за ден-два в Рига.

Павел Михайлович седеше в кабинета на Балодис и разглеждаше неговото твърдо, но цялото в бръчки, сякаш набраздено от солените вълни, моряшко лице.

— Август Янович, под какво име ви знаеше немското разузнаване и разпитващият ви Силайс? — неочаквано попита той.

Балодис знаеше отлично, че генералът помни всички подробности, свързани с неговото прехвърляне в немския тил по време на войната. Това начало не предвещаваше спокоен живот. Но той бе дисциплиниран и отговаря спокойно:

— Балодис.

— Как мислите, Кунгс* Балодис, не е ли време отново да се заловите за работа? — попита генералът.

— Тъй вярно Павел Михайлович, — отвърна Балодис.

— Трябва да съберете вашите бивши партизани и да направите бункерче в гората, — рече развеселен генералът.

Балодис сам разбираше, че друг изход няма. Той отново въздъхна. Сега трябваше да откъсват хората от мирния живот, от жените и децата им, от работата да ги превърнат за неопределено време в типични горски бандити.

— Налага се, Август Янович, да си сменим кожата, — намръщен рече генералът. Изглежда, той разбра, какво става в сърцето на Балодис. — И съберете хората веднага. Ако забавим прехвърлянето на Вилкс в гората, той може би ще почне да подозира най-различни неща. На бележката на Лаува те не вярват. Разбират дяволите, че той ще ни каже всичко, от иглата до конеца, още щом се яви при нас.

— Слушам, другарю генерал!

Давам ви три дни срок. Първи май вашите хора трябва да празнуват в гората. Ще прехвърлим шпионите пред Деня на победата. Надявам се, че времето ще бъде по-посоояно. Трябва да се намери някой стар бункер, да се изучи мястото, да се разработи за всеки от тях легенда. Когато отидат шпионите, лагерът трябва да бъде напълно годен за живеене. Впрочем, няма какво да ви уча..

Балодис мълчеше. Той бавно прехвърляше през ума си имената на своите бивши помощници...

С някои от тях не беше се срещал много години. А дали не са се променили? Не се ли е понижил духът им, не е ли отслабнало сърцето им?

Павел Михайлович попита:

—А къде е вашият художник? Ветра, струва ми се, че се казваше?

— Тук е, в Рига. Тия дни го видях в градския съвет, със скици за украсата по случай празника. Той възглавява бригадата на оформителите. Боя се, че на него сега не му е до нас.

— Но това е само ваше мнение! — недоволно каза генералът.

— Според мен, той се развежда със жена си. . .

— Виж, това е вече лошо! — Павел Михайлович разтърка слепоочието си — Причината?

— Съпругата му го ревнува от жената, която му позира. Подробности не ми каза.

— Глупачка! — Генералът извика с досада. — Повикайте го, а с мадам Ветра ще поговорим заедно. И го предупредете, че операцията ще продължи през цялото лято. Нека си помисли. Все някога трябва да започне да рисува и пейзажи.

— Да, там е само за пейзажи! — засмя се Балодис. — В названието на всяка картина ще бъде думата „Блато“, „Дълбокото блато“, „Блатото сутрин“, „Слънце край блатото“.

— Ще рисува гората, — отвърна с шега генералът. — Шишкин цял живот е рисувал само гора, а стана знаменит. Но ако Ветра се съгласи, смятам, че той е най-подходящ за командир на групата. Кого още имате предвид?

— Помните ли корабния готвач, който ни хранеше край Мадона?

— А, Кох! Но той струва ми се, че обича? — Павел Михайлович се чукна с пръст по гърлото. — И при това е стар.

*Кунгс—господин.

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait hususi sahifesi.

MESLEĞİYLE GURURLANIYOR

Küçük yaştan güzel bir aile kaygısı içinde büyüyen Meliha, çalışkanlığı ve terbiyesi ile diğer talebelerden seçiliyordu. Biricik arzusu rujdiyeyi ve sonra orta tahsili bitirip, yüksek mekteplerde okumaktı

Fakat hangi mesleği seçmeliydi? Hiç bir türlü karar alamıyordu. Aylarca bu hayallerin içersinde çırpındı. „Öyle bir meslek seçmeliyim ki, bana daima halkın arasında çalışmağa imkân versin“, diye düşünüyordu bazen. . .

İşte, Melihanın arzuları artık bir hakikat oldu. O, Varnadaki hemşire enstitünü iyi bir başarıyla ikmal ederek, hayata giriş tezkerisini aldı. Artık her şey ona bağlıydı. Sancağımızın en küçük köyünde bile çalışmağa hazırdı.

Her tarafı ormanlarla sarılı olan Paisievo köyünde, ilkbaharın hususi bir güzelliği vardır. Bu akşam batmakta olan güneşin şuaları, pençereden eğilip bakan hasta kadınların yüzlerini nezaketle okşuyordu.

— Acaba nezaman gelecek? diye aralarından biri sordu.

Cevriye söze karışarak:

— Otobüsle şimdi gelecekmiş. Hekimden işittim.

Aradan çok geçmeden, otobüs köye yetişti. İnenlerin arasında kula saçlı, sarışın bir kadın da vardı.

—Hastahaneniz nerede?, diye nezaketle sordu durakta bekleyenlere.

— İşte, şurada, yakında-



dır, diye cevap verdi birkaç genç, parmaklariyle beyaz binayı göstererek.

Meliha kufarını sağ eline alarak, çocukların gösterdiği istikamete doğru hızlandı. Hastahanenin kapısını açar açmaz, mavi gözleri, beyaz halatlı bir adamın gözleriyle karşılaştı. Doktordu. Hemşirenin selâmını aldıktan sonra:

— Kim olduğunuzun farkındayım, zaten çoktan bekliyoruz sizi. Buyurun, geçin, oturun. . . dedi.

İlk karşılaşma iyi bir arkadaş havası içersinde geçti.

Tam bu anda, hasta yatan bir gebe kadın yardım bekliyordu. Meliha, hastanın yardıma ihtiyacı olduğunu anlayınca, derhal beyaz halatını giydi. Doktorla birlikte hasta kadının yanına girdiler. Meliha hastayı muayene ettikten sonra, doktora dönerek: „Bir saat sonra doğuracak“ dedi. Hastanın kocası ve anası telâş içinde, kapının önünde bekliyorlardı. En nihayet çocuk evlâdı, diye müjde alınca, çok sevindiler. İhtiyar annenin buruşuk yüzünde beliren göz yaşları, büyük bir sevincin ifadesiydi.

Melihanın ilk tecrübesi, sevindirici bir netice verdi. O, bu günden sonra, kar, yağmur demeyip, bölgenin bütün köylerini dolaşmaya başladı. Şimdi de, yardımını esirgemiyor. Vazifesini büyük bir metanetle başarıyor. Hastaların düzelmesi uğrunda, bir çok geceleri uykusuz geçiyor.

Geçen sene 160 çocuğa hayat veren Meliha, mesleğini ç o k seviyor ve onunla gururlanıyor. Şimdi bölgede Melihayı tanımayan kadın yoktur. Herkesin hürmetini kazanmıştır.

Şükrü NEZIROF

Yumurta planı doldurulduu

Sredişteliler bu seneye gelince şahsi işletmelerindeki hayvancılıkta kuyruktaydılar. Fakat bu yıl işler sıraya kondu. Obştina partiya komitesi ve Vatan cephesi teşkilâtı bu meselenin halledilmesi için üç defa toplandılar. Çok mühim kararlar aldılar. Senelik yumurta planı 800 000 adetken, kooperatorlar kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü munasibetiyle 900 000 yumurta teslim edeceklerine söz verdiler. Bundan madâ her talebe birinci üçaylığın sonuna kadar 100 yumurta vereceğini söylemişti. Bu vaatler de yerine getirildi. En çok yumurta teslim eden talebelere, mektep çantası, çeşitli kitaplar v. s. hediyeler verildi. Neticede, birinci üçaylığın sonunda 163 000 yumurta toplanması lâzımgelirken, 172,000 yumurta toplandı. Sredişteli Nuridin Süleymanof 43 000 yerine, 53 360 yumurta verdi. Karani Embief de planını yüzde 112-yle, kamentsili Zdrafko Mitef ise yzde 129-la doldurdu.

Bütün bu başarılar, Srediştelileri şahsi hayvancılık planlarının icrasında ön saflara geçmesine imkân verdi. Fakat ulaştıkları bu başarılar, onları halâ memnun etmiyor. Bütün imkârlandan henuz istifade edilmediğini onlar çok iyi biliyorlar. Kurtuluşumuzun Yirminci yıldönümü münasibetiyle, daha yüksek başarılara ulaşacaklarına hiç şüphe yok.

Tefik HÜSMENOF

SABAHIN SEHER VAKTINDA

(R E P O R T A J)

Bir kaç günden beri yağan yağmurdan sonra, güneş sefte olarak şualarını her tarafa bol bol uzattı. Rutúbete gark olan yeşil çimenler halâ kurumamış. Boğday yapraklarının üzerindeki bon cuk gibi su damlacıkları, güneşin keskin ziyalarından gümüş mesali parlıyor.

Böyle bembeyaz bir ilkbahar sabahı Hanife Alievanın 25 kişilik zvenosu „Stadion boyu“ semtine doğru hızlanmıştı. Kiminin elinde kazma, diğerlerinin ellerinde ise kovalar vardı. Gülüş-cümbüş yürüyorlardı. Bu sesler sanki daha da çok güzellik veriyordu bu sabaha. Dümdüz, ucu bucağı görünmeyen bloğa yetiştiler. Önce lâzim geldiği gibi işlenen tarla, yağmurdan sonra hepten dúz bir kıyafet almıştı. Tarlanın bir ucunda sabahın erken saatlerinden beri tırmık sürükleyen bir traktor halâ harlamaya devam ediyordu. Tırmığın arkasından aktarılan bulgur misali topraklar, tarlaya daha kara bir renk veriyordu. Bloğun beriki ucunda ise Hanifenin zvenosu artık işe başlamıştı. Yağmurdan sonra tútún fidanlarını dikmek ne kadar hoştu. Merakla çalışıyorlardı.

Geçen sene, tútün dikimi zamanı okadar kuraktı ki, arabalar su taşımağa yetiştiremiyorlardı. Şimdi ise bütün zvenoya yalnız Alekber Rizofun arabası su taşıyor. Hemde yetiştiriyor.

Bu iş sabahı, zvenodan yalnız Alekber geçikmişti.

— Arabacımız daha gelmedi. Nerede kaldı bilmem, dedi kadınlardan biri.

— Araba neye lâzım ulan. Suya ihtiyacamız yok. Toprakta nasıl lâzımsa tav var, diye gülerek cevap verdi brigadir Ebazer Masırof.

Bir aralık su arabası da yetişti. Necmiye Alekberova ve daha birkaç kadın arabaya doğru koştular. Kovaları su ile doldurduktan sonra henuz dikilmiş olan fidanlara dökmeğe başladılar. Diğer kooperatorlar ise tütünleri dikmekle mejguldular. Zeliha Salieva, Pembe Halilova ve Necmiye Alekberova, geçen sene olduğu gibi bu sene de zvenonun örneklik işçileridirler. Tecrübeli zvenobaşı Hanife Alieva ise hem işliyor, hem de arasıra yapılan işin kalitesini gözden geçiriyordu. Zveno daha ilk günü beş dekar yere tütün fidanları dikti. Geçen sene 110 kg yerine, dekardan 216 kg tütün elde eden bu zveno, sene sonunda dekardan 250 kg tütün alacağına söz vermiş. Böylelikle, zveno bu sene tútünden yüksek başarı elde etmekte yine geri kalmıyacak.

Akşam yaklaşıyordu. Güneşin kızımtrak ziyaları ufukta kayboldu. Lodos rüzgârı hatif hatif esiyordu. Ufuktan yavâş yavaş kabaran bulutlar, „Stadiyon boyu“ semtine doğru ilerliyorlardı. Kim bilir, belki bu akşam yine yağmur yağacaktı. Bu ise kooperatorların işini ehvenleştirecek ve sevinçlerini arttıracaktı.

Ziya İSMAİLOF

Spor alanları şenleniyor

Glavinitsa rayonu gençleri, bu yıl kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümú şerefine teşkilâtlandırılan cumhuriyet spartakiadasının ikinci devresine kitle halinde katılmaktadırlar. Bütün çalışmalar, peşinen hazırlanmış bir plan gereğince yapılıyor. Bütún rayonda futbol, voleybol, güreş, tenis v. s. takımlar kurulmuş, şimdi idman yapmaktadırlar. Rayon DKMS teşkilâtının 470 azasından, 384-ú bu veya diğer takımda iştirak ediyor.

Birkaç gün sonra yapılacak olan rayon birinciliği yarışlarına hazırlanmak için, ayrı ayrı takımlar arasında sık sık karşılaşmalar teşkil ediliyor. Alınan neticeler ise hususi tablolara yazılarak, insanların en çok oğradığı yerlere asılıyor.

Böylelikle, gençlerimiz kooperatif bloklarında olduğu gibi, spor alanlarında da kabiliyetlerini gösteriyorlar.

Ahmet DEMIROF



Dulovo koro grupunun yönetmeni Seyrani Ahmedof

SEFALET VE İŞSİZLİK, TÜRKİYE HALKININ FELÂKETİDİR

„Açlıktan ölmektense, kendi kendimi öldürmem daha iyidir“. „Gözümün birini satıyorum“. Yine mi mahpushaneye döneyim“. „Polis memurları Mustafa Giritliyi, kendini asmış buldular. Ceketinin cebinden yalnnız bir kâğıt parçası çıktı. Kâğıtta kısaca şu sözler yazılmıştı: „Açlık ve işsizlik“.

Bütün bunlar türkiye gazetelerinden alınan sadece birkaç başlıktır. Belki de en müstesna olanlarını ele almışsınız diyeceksiniz? Hayır. Türkiye gazeteleri bu gibi başlıklarla dandanalı reklamlar yapmak imkânlarından çoktan mahrumdurlar. Bunu izah etmek oldukça basit. Gazetelerin sahifelerinde hergün tekrarlandıkları için, onlara artık ikinci dereceli yerler ayrılıyor.

Türkiyenin bu acıklı vaziyetine sebep nedir? Hapishaneden çıkalı henuz bir ay olan Ismail Pişkinyılmazın „Tercüman“ gazetesinin temsilcisine söylediği sözler, bu suale en doğru cevap teşkil etmektedir: „Yapılan herhangi bir cinayetten ötürü, mapushanede yatmak, meseleyi halletmiyor. . . Ben yaptığım yolsuzluklara tamamiyle tövbe ettim, fakat şimdi yine kaderin elinde bir oyuncak gibiyim. Gecelerimi bahçe peykeleri üzerlerinde ve parklarda geçiriyorum. Bazı kimseler, şüphesiz yine bir cinayetliğe hazırlandığımı zannederler. Ben ise hiç olmazsa ekmek parası çıkarabilmem için, nasıl olursa olsun, kendime herhangi bir iş verilmesini istiyorum. Aksi takdirde, yine o fena yollara başvuracağımdan korkuyorum, zira yiyecek hiçbir şeyim yok. Mapushanede ise, hiç olmasa yiyecek ekmeğim ve yatacak yerim vardı“. Eğer sebeplerin izahında bunu münferit bir vaka hesabederseniz, ohalde türkiye gazetelerinin sahifelerine başvuralım.

„Akşam“ gazetesi mart ayında türk halkının vaziyetine ait bir sıra resmi malúmatlar yayınladı. Bu malúmatlara göre, işin en fazla olduğu bir sezonda bile, işsizlerin sayısı 1 500 000 bulmakta, kış aylarında ise bu rakkam kesin olarak 8 000 000-u aşmaktadır. Yani, türkiyedeki iş kabiliyetli insanların 2|3-si bu aylarda maddi nimet istihsal etmemektedir. Bu vaziyet binlerce türk gencini memleketetlerini terkedip, yabancı memleketlerde iş aramağa mecbur etmektedir, Halihazırda, yalnız Batı Almanyadaki türk işçilerinin sayısı 50 000 dolayındadır. Yine „Akşam“ gazetesindeki yazılanlara göre 22 000000 türk vatandaşı elektrik enerjisinden istifade etmek imkânından mahrumdurlar. Ülkenin yalnız 100 köyünde elektrik ve üç köyünde de su techizatı vardır. Doğu Anadolu bölgelerinde 6 000 kişiye bir hekim, 17 000 kişiye bir eczane, 45 000 kişiye ise bir hastahane yatağı düşmektedir. Türkiyede 1 599 217 çocuk mektebe gitmek imkânlarından mahrumdur. Buna mukabil bakımsız çocukların sayısı gittikçe artıyor. Yalnız Istanbulun köprü, basamaklar altında geceleyin, ve her türlü hakaretlere tutulan 10 000 bakımsız çocuk vardır. Mesken kıtlığı haddinden artıktrı. Ülkedeki bütün ailelerin yüzde 57-si birer odada, Ankara halkının yüzde 45-i ise „gecekondularda“ yaşamaktadır. Gazetecilerden Tancü Cılızoğlu, bu mahallelerden birini şöyle tasfir ediyor: „Istanbulun Kuştepe kenar mahallesinde 1 300 gecekondu bulunuyor. Eski gaz tenekelerinden, tahta ve sandık parçalarından yapılan bu gecekondularda 9 453 kişi yaşıyor. Mahallede her 890 kişiye bir çeşme düşüyor. Sokak ve kanalizasyon denen şeyler yok“. Köylerdeki vaziyet daha acınaklı. Burada hereksin „kendi“ evi, yani saman ve çamurdan yapma birer kolübesi var.

Ilkbahar gelince, açlıktan kovulan yüzbinlerce işçi, birşeyler kazanabilmek ümidiyle, köylerden büyük şehirlere akın ederler. Birer, ikişer veya grup halinde iş için yalvarırken Ankara ve Istanbul sokaklarında görebilirsiniz onları. Herbiri, içi ev eşyalariyle dolu olan bir çuval taşıyor. Yaz mevsimi olduğuna doğrudan yere yatıyorlar. Iş bulabimeleri için her şeyerazı bu insanlar. Fakat bütün ümitler boşuna. Onlar bir çok hallerde şehirdeki işsizlerin sayısını çoğaldıyorlar. Amma, açlık sormuyor, ve hayal kırıklığı başlıyor.

Bütün bunlardan sonra yalnız bir çıkış yolu kalıyor—hayata son veya hırsızlık, hapishane. Hattâ yankesici olmak. Bir kısmı ise kazanç için başka yollar arıyor. „Gece postası“ gazetesinin yazdığına göre, şimdi birçok ebeveynler, oğullarını dilenciliğe öğretiyorlar. Böylelikle bütün hayat boyunca onları uçuruma sürüklemiş oluyorlar. Sarıkışla köyünden Ahmet Arslan ise, karısını ayda yüz liraya karşılık olarak kiraya vermeğe mcbur kalmış. „Çok düşündüm, fakat bir neticeye varamadım, diyor Arslan. Evde çocuklar ağlıyor, ekmek isliyorlar. „Bütün bunlare rağmen, bu gibi „çıkış“ yolu bulan „bahtiyarların“ sayısı da çok azdır.

Köylerde kalanlar ne yapıyorlar acaba? Onlar yaz aylarında, beyin tarlalarında çalışıyor, kış zamanı ise yarı aç bir hayat sürüyorlar. Bu yılın ocak ayında „Hürriyet“ gazesesi, kuru yere oturmuş ve bir kaç kartofla açlığını gidermeğe çalışan bir köylü ailesinin resmini bastı. Resmin altında şu metin okunuyordu: „Kış zamanı Anadolu köylüleri, tamamiyle açlık çekmektedirler. Yalnız insanlar değil, hayvanlara bile verecek birşey yok. Anadolu ovalarında yalnız evrek otu yetişir. Kış aylarında hayvanları beslemek icin, köylüler daha güzden bu otu toplarlar. Fakat bir çok hallerde evrek otu, insanları da açlık feläketinden kurtarır“.

Bügün Türkiyede, hattâ devlet idarecileri bile ülkenin büyk bir iktisadi feläkete gittiğini, işsizliğin görülmedik bir ölçü aldığını, sefalet ise milyonlarca halkın hergün rastladığı bir arkadaşı olduğunu yazıyorlar. Geçenlerde Büyük millet meclisinde bütçe meselesi incelenirken, maliye bakanı Ferit Melen „Her geçen günle türk köylüsü ailesinin yintisi azalmakta. Türkiye bu vaziyetten çıkış yolu aramalıdır“ diye açıklamıştır.

P. SİMEONOF

ÇOBANLARIN FALİYETİ

İNSAN MESLEĞİNİ SEVERSE. . .

İki gün evvelsi hafif bir yağmur yağmıştı. Şimdi ise çayırlık öyle yeşermiş ki, adeta bir zümrüt gibi. Yüzünde şenlik, kalbinde kanı kaynıyan Sali Rasimof, koyunların büyük bir iştahla otladıklarını seyre dalmıştı. Yanına yaklaşıp konuşmağa başladık. Bu sene epeyce mükâfat almıştı. Çobanlıktan söz açılınca:

„Abe kardaşım, mükâfatlar geliyor, ama öylesine hemen değil. Mütehassislerin ve brigadirin tavsiyelenini yerine getirip mesleğine de iyi sarılırsan, geri kalanı kendiliğinden geliyor“ deyip kesti. Kesti ama, yinede durmadı. Ağır, ağır „Sarı zeybek“ türküsünü tutturdu. Bahtiyar çobanın söylediği türkünün melodisi çıngırak seslerin ahengine kavuşarak, bu güzel ilkbahar manzarasını adeta dile getiriyordu.

Sali üç senedenberi çobandır. Sürüsünde 117 koyun var. İlk günden bugüne kadar bayrağı elinden düşürmedi. Geçen seneki birinci üçaylık planı 1,732 litre fazlasıyle icra etti. Bu seneki planını ise 2,803 litreyle aşırttı.

Çobanlara 1964 yılının süt planı sunulduktan sonra, onlar herşeyden önce bu sene kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümünü hatırladılar. Ve bu kıymetli bayram şerefine planı vaktından önce yerine getiriceklerine vaat kabul ettiler. Sali Rasimof planı 10 ayda yerine getirmek için işe girişti. O, koyunların rejimle beslenmesine, sulanmasına, gezdirip otlatılmasına fazla dikkat eder. „Can bôğazdan gelir“ata sözünü herzaman ve her yerde kılavuz tutar.

Bir aralık türküsünü kesti ve tekrar konuşmağa başladık. Şahsi hayatından söz açıldı. Hayatından son derece memnun olduğu yüzünün ifadesinden belliydi. Nasıl memnun olmasın? Bu sene 938 emekgünü yapmış. Bundan madâ mükâfat olarak ta bir kol saatı, iki gömlek v. s. meselenin bir tarafı. Diğer tarafına gelince Sali beş te oğul yetiştirmiş. „Bu iyi ama, onlara istikbal sağlamak ta var. Bütün arzum onları okutmaktır. İnsanda metin irade ve mesleğini sevmek varsa, herbir isteğine ulaşır“, diye ilâve ederek tekrar türküsüne başladı.

Baştino

Muhsin KAROF

Sevindirici başarılar

Kalugerenliler bu yıl geçen seneden farklı olarak, koyun fermasına en iyi çobanları gönderdiler. Sancağımızın öncü çobanlarından Sabri Azisof ta onların arasındaydı. Fermamızda 655 ana koyun ve 150 de şişek vardır.

Sene içersinde çobanlar emeklerini hiç esirgemediler. Zootehniklerin tavsiyelerine de büyük önem gösterdiler. Bütün bu çalışmalara mukabil, şimdi başarılar çok sevindiricidir. Onlar plan gereğince 655 kuzu yerine 704 kuzu elde ettiler. Yalnız Sabrinin sürüsünden 28 koyun ikizledi. Et ve süt planlarının icrası da çok iyi gidiyor. Ferma umum olarak 2,300 kg. yerine, 3,400 kg. kuzu eti teslim etti. Sabri yine birinci yerde. O, devlete planaşırt 1,100 kg. et verdi.

Çalışkan çobanlarımızın karşısında daha çok mühim vazifeler duruyor. Çobanlar günú münasibetiyle, geceli gündüzlú çalıştılar. 12 ton yerine, 13 ton süt teslim ettiler. Sabri Azisof ise 3,600 kg. süt teslim ederek, Glavinitsa rayonunda birinciliği kazandı. O, bütün rayondaki çobanlara örnektir.

Hüseyin HARUNOF

İNSANI SEVİNDİRÊN MELODİLER

Hakiki bir ilkbahar sabahı. Fakat gönülleri okşayan bu günü süsleyen yalnız tabiat değildi. Sancağımızın dört bucağından gelen ve milli rubalarla rengârenk kılığa giymiş genç heveskâr kolektiflerinin de payı vardı bu güzellikte. Tiyatro binasının önünde fevkalâde bir kalabalık. Hepsinin yüzlerinde büyük bir heyecanın izleri okunuyor. Gruplar halinde salona giriyorlar.

Perde açılınca Bosna köyü gençleri, kırmızı fesleri ve sırmalı çarşırlariyle seyircilerin dikkatini bir ok gibi üzerlerine çektiler. Bindallılar giymiş olan Donçevanın çevik hareketleri altında „Kara koçun buynuzu“ ve diğe türküleri, seyirciler çok hoş karşıladılar. Alkış sadaları dakikalarca devam etti. Fakat bosnalıların bıraktığı heyecan, ancak perdenin tekrar açılışına kadar devam edebildi. Çünkü sahneyi adeta bir akçabardaklık bahçesine benzeten 160 kişilik bir koro grupu seyircileri



Preslavtsi köyü koro grupu

tamamiyle şaşırttı desek mubalâga etmiş olmayız. Dulovo gençleriydi bunlar. Böyle muhteşem bir türk koro topluluğu, Silistra sahnesi çoktan görmemişti. Biraz evvel alkışlarla gürleyen salonda, şimdi tam bir sükút hükúm sürüyordu. 1963 yılında tútún istihsali bakımından sancak birinciliğini kazanan Dulovo gençleri, yalnız kooperatif bloklarında değil, sahnede de geri kalanlardan olmadıklarını gösterecekler herhalde. İşte „Dobrucanın yolları“ şarkısının, insanın ruhunu okşayan melodisi oparlör vasıtasiyle salondan çıkıp Tunanın sahilinde dalgalanarak ufuklara doğru yayılıordu. „Bizim marşımız“, „Sevgilimin beyaz entarisi“ şarkıları da ona keza. Seyircilerin sürekli alkışları Dulovalılara verilen en büyük kıymet olsa gerek. Halkın memnun kaldığını herhalde koroculer da sezmiş olacaklar ki, sevinçten duracak yerler bulamıyorlar... Program öyle tertip edilmiş ki, sahne hiç boş kalmıyor. Kolektiflerin birisi çıkınca, derhal diğeri onun yerini alıyor. İşte Preslavtsi köyü gençleri de yerlerini almış bulunuyorlar. Okadar kalabalık değil, fakat söyledikleri neşeli türküler ve bilhassa şık elbiseleriyle, adeta bir buketi andırıyorlardı. Hele de dans grupları. Onlarla boy ölçüşecek olmadığı, daha ilk günden belli oldu.

Bu seneki sancak gösterilerinin sevindirici diğer bir tarafı daha var. Şimdiye kadar böyle büyük gösterilere katılmayan kolektiflerin sayısı da az değildi. Meselâ Paisievo ve Yarebitsalılar gibi. Sancağımızın en uzak bölgesi olan Paisievodan, böyle büyük bir koro grupu, doğrusu ya kimsenin aklından bile geçmiyordu. Bilhassa beyaz elbiseleri, onlara hususi bir güzellik veriyordu. Yakın bir geçmişe kadar bu bölgenin nekadar geride kaldığını, yalnız türklerden ibaret olduğunu da düşününce, hakikaten insan kendinde büyük bir gurur hissediyor. Paisievo hakkında söylediklerimizin hepsi Yarebitsaya da aittirler. Zira onlar da bölge ve yerli gösterilerine kadar yetişmişlerdi. Bu onlar için büyük bir başarı idi. Kızların gür ve uzun pelikleri uzun zaman Silistralıların hafizalarından silinmeyecek.

Sancak festivalı artık sona ermiş bulunuyor. Bütün kolektiflerde muayyen bir ilerleyiş göze çarpıyor. Onlardan bazıları, yani Dulovo, Preslavtsi ve Paisievo kolektifleri, sancağımızı Varnada yapılacak zonal gösterilerinde temsil edecekler.

Zonal gösterilerinde de yüksek başarılara ulaşarak, Cumhuriyet gösterilerine yük selmeleri için bütün heveskâr kolektiflerimize UĞURLAR OLSUN.

Ahmet NAİMOF

ВЕЧЕР НА БОЙНАТА СЛАВА

Щиковете се превърнаха в станове

Снощи, когато падаше вечерният здрач над града, поток от хора потече към баскетболното игрище в Силистра. Не интересен мач ги мамеше сега. Сянката на миналото, сянката на един ден преди деветнадесет години се изправяше, напомняше за своята слава и за победата, която сред трясъка на снарядите и плющенето на бойните знамена донесе свободния, щастливия, мирния живот. Небивало досега множество — около 5 000 души изпълни до краен предел игрището, за да присъствува на вечерта на бойната слава, организирана от Окръжния и градския комитети на БКП, Военното окръжие, Окръжния народен съвет и Комитета на запасните офицери по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България и Деня на победата — 9 май.

Десетки фронтовачи и ученически духов оркестър, посрещнаха светлината на 31-ви пехотен Силистренски полк — бойното знаме. На игрището, в деловия президиум заеха местата си **Сава Шиваров, Стефан Габровски** и **Йордан Георгиев** — секретари на Окръжния комитет на БКП, **Вельо Максимов** — председател на ОНС, **Боян Михнев** — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, **Мико Николов** — секретар на Градския комитет на БКП, други окръжни ръководители и герои от войната. Гости на тържеството бяха началникът на политическия отдел на организационно-мобилизационното управление при МНО—полковник **Навачков,** командира на бившия 31-ви Силистренски полк — о. з. полковник **Ботев** и заместник-командира по политическата част — полковник **Шейтанов.**

С кратко слово др. Мико Николов откри тържествената вечер, след което подполковник **Ценов** — началник на военното окръжие проследи героичния път на 31-ви полк по огнените пътища на Отечествената война. Думите на докладчика зарисуваха картините на тежките военни дни. Включени в състава на Втора българска армия, като полк от 12-та пехотна дивизия, силистренци получават първата бойна задача на 1 октомври 1944 година — атакуването на немските позиции на връх „Висока чука" и овладяване билото на Крушевица-планина. Снарядите със свистене цепят пълния с дим въздух. Разлютените оси на куршумите свирят, шрапнелите чаткат по камъните или с тъп удар се забиват в нечии гърди. Заседналото в гърлото на падналите „Ура" се подема от десетки други. Завесата на картечния огън е разкъсана от устрема на силистренци, които спират да нощуват на достигнатата линия. В първата си среща с врага те му показват силата на железния добруджански юмрук и умението си да си служат с щика така добре, както и с ралото. В тази битка слага началото на краткия си, но славен боен път подпоручик Страти Илиев. Много пъти той усейваше предпозиционното пространство и неприятелските окопи със зелени трупове. Не са малко котите, на които той с момчетата си развя бойното знаме на частта. Но само след 45 дни боеве храбрецът на полка падна облян в кърви в ръцете на другарите си, конвулсивно стиснал автомата. Други го вземаха и тръгнаха към Прищина, Пирот, Гранче, Надкарпад, Кадаркут, Чепел, през Драва и Балатон. В историята на полка се записаха нови имена на герои подпоручиците Ганчо Ганчев и Иван Трендафилов, подофицер Димитър Иванов, редниците братята Злати и Иван Златеви, Димитър Драгоев, Христо Попов и още други 283 души напуснали до края на войната завинаги редиците на полка, но оставили светла диря и ярък пример, как трябва да се служи на Родината, как трябва да се воюва за мира.

Изминалите години не могат да заличат спомена за битките на 6 март 1945 година на фронта с направление Чепел—Надбайон. Земята стенеше, преобръщаше се под тоновете паднал върху нея убиващ метал. През нашата предна линия като че ли преминаваше гигантско рало, което я разора. Под прикритието на сеещата смърт завеса, хитлеристите идваха да доунищожат останалите по тяхна сметка малцина българи. Косата на вечното мълчание беше разредила веригата им, но всеки жив се биеше за трима. И заслужиха ласкавите думи на командира на 299-та съветска дивизия генерал Трофименко: „Хороший полк, это наш, руский полк!" В този бой силистренци чувствуваха рамото на своите братя, които пазеха флангове им.

След тежки боеве, дал скъпи жертви, дал своя немалък дял в доубиването на врага 31-ви стрелков полк пое от гр. Лобот на 13 май 1945 година 2 000 километровия път към Родината. Бойците ги виждаха по политическата част — полковник **Шейтанов.**

С кратко слово др. Мико Николов откри тържествената вечер, след което подполковник **Ценов** — началник на военното окръжие проследи героичния път на 31-ви полк по огнените пътища на Отечествената война. Думите на докладчика зарисуваха картините на тежките военни дни. Включени в състава на Втора българска армия, като полк от 12-та пехотна дивизия, силистренци получават първата бойна задача на 1 октомври 1944 година — атакуването на немските позиции на връх „Висока чука" и овладяване билото на Крушевица-планина. Снарядите със свистене цепят пълния с дим въздух. Разлютените оси на куршумите свирят, шрапнелите чаткат по камъните или с тъп удар се забиват в нечии гърди. Заседналото в гърлото на падналите „Ура" се подема от десетки други. Завесата на картечния огън е разкъсана от устрема на силистренци, които спират да нощуват на достигнатата линия. В първата си среща с врага те му показват силата на железния добруджански юмрук и умението си да си служат с щика така добре, както и с ралото. В тази битка слага началото на краткия си, но славен боен път подпоручик Страти Илиев. Много пъти той усейваше предпозиционното пространство и неприятелските окопи със зелени трупове. Не са малко котите, на които той с момчетата си развя бойното знаме на частта. Но само след 45 дни боеве храбрецът на полка падна облян в кърви в ръцете на другарите си, конвулсивно стиснал автомата. Други го вземаха и тръгнаха към Прищина, Пирот, Гранче, Надкарпад, Кадаркут, Чепел, през Драва и Балатон. В историята на полка се записаха нови имена на герои подпоручиците Ганчо Ганчев и Иван Трендафилов, подофицер Димитър Иванов, редниците братята Злати и Иван Златеви, Димитър Драгоев, Христо Попов и още други 283 души напуснали до края на войната завинаги редиците на полка, но оставили светла диря и ярък пример, как трябва да се служи на Родината, как трябва да се воюва за мира.

Изминалите години не могат да заличат спомена за битките на 6 март 1945 година на фронта с направление Чепел—Надбайон. Земята стенеше, преобръщаше се под тоновете паднал върху нея убиващ метал. През нашата предна линия като че ли преминаваше гигантско рало, което я разора. Под прикритието на сеещата смърт завеса, хитлеристите идваха да доунищожат останалите по тяхна сметка малцина българи. Косата на вечното мълчание беше разредила веригата им, но всеки жив се биеше за трима. И заслужиха ласкавите думи на командира на 299-та съветска дивизия генерал Трофименко: „Хороший полк, это наш, руский полк!" В този бой силистренци чувствуваха рамото на своите братя, които пазеха флангове им.

След тежки боеве, дал скъпи жертви, дал своя немалък дял в доубиването на врага 31-ви стрелков полк пое от гр. Лобот на 13 май 1945 година 2 000 километровия път към Родината. Бойците ги виждаха на другия фронт, на полето на труда и мирните строежи. Победата дойде с пролетта и превърна мечовете в плугове.

* * *

След доклада група пионери поднесоха приветствия в стихове, възпяващи героизма на падналите в борбата и хвалещи свободния живот. На трибуната застанаха и другарите Сава Шиваров и полковник Навачков, които говориха за покритите със слава дни и поздравиха хвърлилите шинелите бойци за новите им победи на трудовия фронт. Другарят Марин Добрев — участник в Отечествената война прочете призив от името на запасните войници, сержанти и офицери за нови по-големи успехи в чест на юбилейната годишнина на Девети септември. Присъствуващите изпратиха телеграма до ЦК на Партията.

Както в Москва, в първият ден на мира, така и днес деветнадесет години по-късно във вечерното небе се пръснаха гроздовете на разноцветните ракети. На тяхната светлина, под звуците на марша и гърма на салютите, ветераните от войната, комсомолци и пионери направиха тържествена проверка — почит и уважение за падналите в боевете. Когато зарята завърши всички се отправиха към паметника на добруджанските революционери, да положат венец — символ на признателността към тези, които загинаха, за да живеем ние днес, да строим и да се радваме на мирното чисто небе, за което те мечтаеха.

Георги УЗУНСКИ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

В „А" ФУТБОЛНА ГРУПА

На 5 май се проведоха срещите от поредния кръг за „А" окръжна футболна група.

Срещата между Паисиево и Кайнарджа бе проведена в Дулово, поради наложеното наказание на отбора на Паисиево за неизпълнение на задълженията си като домакини. Тази среща беше решаваща за отбора на Кайнарджа като временен водач в групата. Срещата протече интересно, с желание за победа и от двата отбора. Но въпреки това победител не беше излъчен. Краят на мача дойде при резултат 1:1

В СРЕДИЩЕ се срещнаха състезателите от местния отбор и футболистите от Сокол. Победа с 2:0 извоюваха домакините, които сега имат възможности да се борят за първото място. Съдийската тройка — В. Станчев, Ив. Генов и Оник Агопян — ръководи авторитетно.

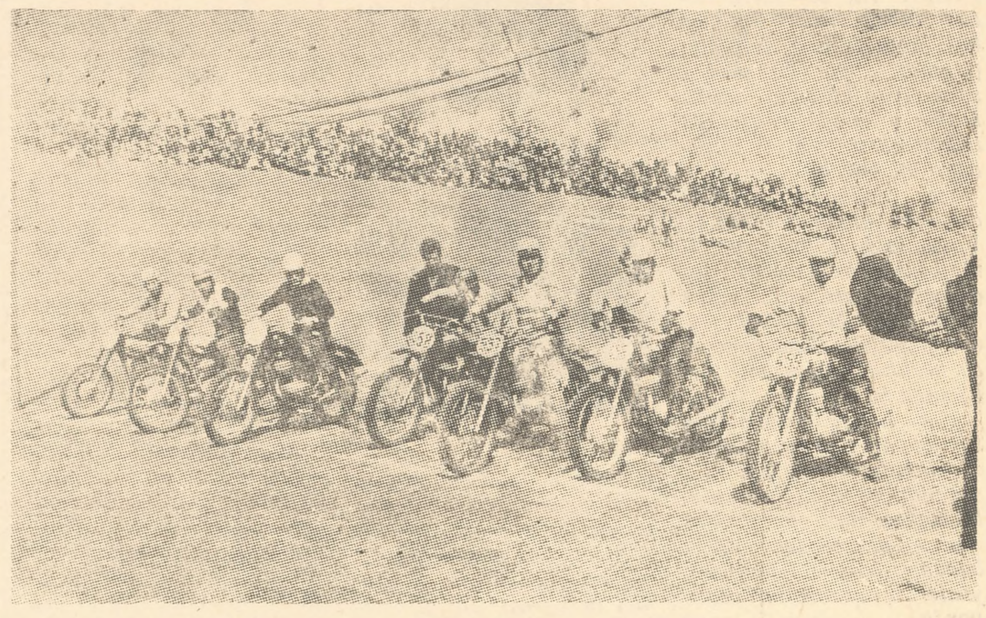
В СЕКУЛОВО незавидното място в класирането на местния отбор накара състезателите да вложат много енергия, за да вземат поне една точка от гостуващия отбор на Попина. Срещата завърши наравно — 2:2.

В СИЛИСТРА отборът на Промкомбинат „Електрометал" — Силистра за разлика от очакванията даде равен мач с отбора на Н. Черна — 1:1.

След последния кръг отборите в групата се класират така:

1. Дулово	24	36	76:34	9. Н. Черна	24	21	34:48
2. Кайнарджа	24	36	60:22	10. Искра	23	20	31:38
3. Средище	23	32	64:32	11. Паисиево	24	19	41:56
4. Главиница	22	31	66:44	12. Секулово	24	18	24:58
5. ДЗС „Я. Забунов"	23	28	41:36	13. Сребърна	23	16	40:53
6. Промкомбинат „Електрометал"	23	26	49:32	14. Добротица	24	14	35:51
7. Попина	24	25	37:56	15. Белица	23	14	21:42
8. Сокол	24	23	52:47	16. Айдемир	24	11	29:51

Поради провеждането на пунктови състезания по лека атлетика на 13 май всички футболни срещи от „А" окръжна футболна група ще се проведат на 12 май от 17 часа.



Неотдавна в Главиница се проведе голям мотокрос, в който участвуваха състезатели от няколко окръга.
НА СНИМКАТА: Група състезатели на старт.

ВТОРА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

Окръжно юношеско първенство по лека атлетика

В Силистра бе проведено окръжното първенство по лека атлетика за юноши и девойки. В него участвуваха 200 лекоатлети и лекоатлетки от Силистра, Дулово, Тутракан, Окорш и Добротица.

На това голямо спортно състезание юношите и девойките от Силистра доминираха почти във всичи спортни дисциплини и показаха сериозната си подготовка.

Особено внимание заслужават постиженията на няколко юноши и девойки, които вдъхнаха най-много надежди за успешното развитие на леката атлетика сред най-младите спортисти: Тодор Малчев, който на 100 и 200 м постигна съответно 11.5 и 24.0 сек., Станка Христова с постижения 13.4 и 28.8 в същите дисциплини, Пенка Петрова с резултат на висок скок 1.35 м и др.

Георги РАЙЧЕВ

ОКРЪЖНО СЕЛСКО ПЪРВЕНСТВО ПО БАСКЕТБОЛ

ПЪРВЕНЦИ: „ЛЕВСКИ" — Главиница— мъже и „БОТЕВ" — Иширково — жени.

Наскоро в село Иширково се състояха финалите от окръжното селско първенство по баскетбол за мъже и жени.

Първи на празнично украсената площадка излязоха мъжките отбори на Главиница и Алфатар. С краен резултат 45:32 се наложи отборът на Главиница.

Втората среща противопостави два стари съперника — женските отбори на „Левски" — Главиница, член на „Б" баскетболна група, и отбора на „Ботев" — Иширково. Началото беше успешно за отбора на Главиница, който поведе 11:5. Но благодарение на отличната игра на Радка Атанасова от Иширково, полувремето завърши с резултат 16:13 за домакините. И през втората част на играта те бяха по-резултатни и се наложиха с 26:23.

Последната за деня среща противопостави мъжките отбори на Айдемир и Иширково. В един мач, в който напълно превъзхождаха състезателите от Иширково, айдемирци бяха победени с 47:33.

Вторият ден започна със срещата между женските отбори на Калипетрово и Главиница, която завърши с победа за отбора на Главиница. В същия ден мъжкият отбор на Главиница се наложи над „Ботев" — Иширково с 55:33.

В решителна за първото място среща бяха противопоставени женските отбори на „Ботев" — Иширково и „Ст. Саров" — Калипетрово. Убедително се наложи отборът на домакините и с това спечели званието окръжен селски първенец.

С минимална разлика от две точки (62:60) се наложи отборът на „Ботев". След последният съдийски сигнал, класирането на отборите получи следния вид:

Ж Е Н И
1. „БОТЕВ" — Иширково
2. „ЛЕВСКИ"— Главиница
3. „СТ. САРОВ" — Калипетрово
4. „ЛЕВСКИ"— Добротица

М Ъ Ж Е
1. „ЛЕВСКИ" — Главиница
2. „БОТЕВ" — Иширково
3. „Добруджанец" — Алфатар
4. „Септември" — Айдемир

На отборите победители бяха връчени специални флагчета.

Чест прави на домакините образцовото организиране и провеждане на първенството.

Димитър РАДЕВ

КОЙ РАЗПРОСТРАНЯВА КЛЕВЕТНИЧЕСКИ СЛУХОВЕ?

Още една присъда -- предупреждение за хулиганите

ИЗ ЗАЛИТЕ НА СЪДА

Съдът е най-обикновен съд: двама свидетели, малко публика и един обвиняем.

Обвиняемият се нарича Виктор Киркор Капралян.

Обвиняемият е наш съгражданин — живее на улица „Толбухин" № 5 в град Силистра. Възраст: 45 години. Семейно положение: неженен. Професия: художник и... черноборсаджия. Последното може би по наследство. Затова думите на съдията Радковски звучат тежко:

„Обвиняемият произхожда от богато търговско семейство. Баща му като едър търговец е бил задържан и съден за черна борса. Обвиняемият работи като художник, като в повечето случаи скита по различни градове, безделничейки. Занимава се с незаконна търговия, за която дейност през 1956 година е съден. Не членува в политически организации. Отношението му към народната власт е отрицателно. Не се ползува с добро име сред обществеността...".

Сведението към делото на Виктор Капралян завършва неговия портрет: „...завършил полувисше образование... Дружи с неопределена среда. В повечето случаи — с младежи, които имат известни хулигански прояви, като Ангел Манолов. Обича лек и охолен живот...".

Това е портретът.

А ето и самото обвинение: Виктор Капралян не крие враждебното си отношение към мероприятията на народната власт. Той разпространява клеветнически слухове, които имат подчертано враждебен характер спрямо народната власт и правителството.

Но народната власт, която той не обича, същата тази народна власт бди. Тя го съди и го осъди: пет месеца лишаване от свобода!

Присъдата на Виктор Капралян е ново предупреждение за хулиганите и клеветниците, които все още намират място за съществуване в пролуките на живота. Тя е предупреждение за онези, които се мъчат по един или друг начин да клеветят и чернят завоеванията на народа, завоеванията на социализма.

От досиетата на всички клеветници се вижда, че те произхождат от онези слоеве, върху които народът преди двадесет години сложи съвсем недвумислено кръст, които нашата социална история вече се мъчи да забрави. За съжаление техните потомци от своя страна, не искат да забравят социалната история, не искат да простят на народа, че ги е изтласкал от обществено-стопанското развитие като ненужни. И именно за това сега народният съд ги прецежда през своето сито.

Присъдите на клеветниците и хулителите трябва да се приемат като предупреждение за другите — притаилите се, скритите. Те трябва да знаят, те трябва да чуят, те трябва да видят, че всяко тяхно посегателство върху постиженията на народа ще бъде своевременно открито и санкционирано.

Николай ПЕТРОВИЧ

ДЕЦАТА ОТ КВАРТАЛА ЖИВЕЕЯТ ЗАДРУЖНО

Преди няколко дни децата от 3-ти, 56-ти и 82-ри отечественофронтовски райони проведоха сбор на тема „Опознай своя роден край". Сборът ръководи седмокласничката Гинка Момчева.

Всички деца с радост и готовност отговаряха на зададените въпроси: кои са най-големите градове в България, най-големите заводи, кои са най-високите планини в родината ни.

А след отговорите четвъртокласникът Станимир Георгиев прочете доклад за делото на Владимир Илич Ленин. Беше прочетен и подходящ разказ за безсмъртния вожд.

Станимир СТАНЕВ
ученик от IV клас, училище „Ив. Вазов" — Силистра

НАШИЯТ МАТЕМАТИЧЕСКИ КОНКУРС

ПРЕДИ да публикуваме задачите за третия, последен кръг, от нашия математически конкурс, искаме да напомним на участниците в него, че те ще бъдат последното, най-сериозното изпитание за тях. Но комисията за конкурса е убедена, че всички онези ученици, които обичат математиката и които участвуваха в първите два кръга, и този път ще потвърдят трайните си интереси към тази наука и ще изпратят своите решения.

Радващо е, че броят на участниците от втория кръг, макар и малко, е по-голям от участниците в първия кръг. Но въпреки всичко числото на участниците в конкурса показва, че в много училища, особено в селата, преподавателите по математика са направили съвсем малко за разгласата на задачите.

Безпокои и фактът, че от някои училища учениците изпращат напълно еднакви решения, което е потвърждение, че не им е дадена възможност за самостоятелна работа над задачите. В третия кръг това трябва да се избегне, защото при крайната оценка комисията ще отчете тези лишени от оригиналност решения и ще намали точките на участвувалите ученици при класирането.

Крайният срок за изпращане на решенията е 25 май. След това в един от броевете на вестника редколегията и комисията за конкурса ще оповестят имената на най-добре представилите се ученици и наградите, които получават Те ще им бъдат раздадени на 2 юни при подходящи тържества в Силистра, посветени на математиката.

Задачи за третия кръг

VIII клас

ПЪРВА ЗАДАЧА: Да се докаже, че ако се съединят петите на височините на триъгълника, то тези височини се явяват бисектриси на получения триъгълник.

ВТОРА ЗАДАЧА: Постройте триъгълник по дадени: права, върху която лежи едната му страна и две точки, които се явяват пети на височините към другите две страни.

ТРЕТА ЗАДАЧА: Да се докаже следното неравенство:

$a^2+в^2+c^2 \geq ав+ас+вс$

ЧЕТВЪРТА ЗАДАЧА: Две машинописки, работейки съвместно, напечатват един ръкопис за a часа. Ако двете работят заедно m часа и първата спре да работи, другата ще завърши работата след n часа. За колко време всяка машинописка би извършила работата сама?

XI клас

ПЪРВА ЗАДАЧА: Около правилна триъгълна пирамида с двустенен ъгъл между околните стени алфа е описана сфера. Да се намери отношението между обемите на пирамидата и сферата.

ВТОРА ЗАДАЧА: Акс два подобни триъгълника са вътре един в друг и съответните им страни са успоредни, то лицето на всеки триъгълник, който е описан около вътрешния триъгълник и вписан във външния триъгълник, е средно пропорционално на лицата на двата триъгълника.

ТРЕТА ЗАДАЧА: Намерете ъгъла при върха на осмото сечение на конус с най-малка околна повърхнина, описан около дадено кълбо.

ЧЕТВЪРТА ЗАДАЧА: Даден е квадратът $MNPQ$. Разглеждаме всички равностранни триъгълници ABC със следните свойства:

1. Върхът им A лежи на страната MN.
2. Върхът им B лежи на полуправата NP (включително и началото N на тази полуправа).
3. Върхът им C лежи на полуправата MQ.

Да се определи геометричното място:

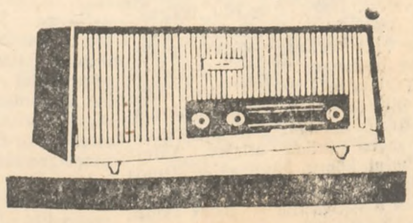
а) на средите на всички отсечки BC,
б) на всички точки B,
в) на центъра на тежестта на всички триъгълници ABC.

ГОТОВО ОБЛЕКЛО
за пролетния сезон
ДАМСКИ МАНТА
ВЪЛНЕНИ РОКЛИ
МЪЖКИ КОСТЮМИ
ДЕТСКО ОБЛЕКЛО
практично, съобразено с модата за 1964 год. ще намерите по всички магазини за конфекция.
Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане



Малките радиоприемници
КОНЦЕРТИНО
МАЕСТРО
РМС — 10
СОНЕТ
и транзисторният радиоприемник
ПРОГРЕС
отговарят на високи изисквания — изящна външност, добра селективност и приятен тон.
Те са модерни, евтини и достъпни за всеки





ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 55 (763) | Вторник, 12 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

С ЖЕЛАНИЕ, С УПОРИТОСТ

И МЛАДИ, и стари работят в трите обора на кравефермата в ТКЗС „Христо Ботев" — Тутракан. И всички изпълняват личните си обещания за млеконадоя. Досега при обещание 107 000 л мляко, са надоили 143 508 л.

Ала измежду всички доячи и пастири изпъква доячът Никола Косулиев, човек на средна възраст, с прошарени коси, но инак пъргав, работлив човек, който отдава цялата си душа в работата. Макар че вече прехвърля петдесетте, той отглежда и дои млади юници, които са първотелки. А за тях се иска сили, търпение. . . И у него има сили! Още повече, че той никак не се уплаши зимъска, когато някои юници често го ритаха и бодяха в ребрата. Тогава вместо да им се посърди, да ги налага, бай Никола ги галеше. Сега те са кротки, не капризничат, и дават своето мляко, пълнят кофите. . . гюмовете.

Всеки месец бай Никола от петнадесетте юници надоява мляко повече от заплануваното. За четири месеца общо при план 7 500 л мляко, надои 10 394 л. А това е голям успех, голяма награда за положения труд, за грижите, които бай Никола отделя за юниците.

С добрата си работа, той е пример за всички доячи в стопанството.

Рача ЗМЕЕВ

ВЕЧЕРИ НА БОЙНАТА СЛАВА

СРЕБЪРНА

Празнично украсения площад в с. Сребърна посрещна на 10 май т. г. над 2000 кооператори и кооператорки от селата Сребърна и Ветрен, дошли на тържествения митинг—заря, за да отдадат своята почит и признателност към онези, които дадоха свои живот по бойните полета през Втората световна война, за да възтържествува победата на 9 май 1945 година.

Гости на тържеството бяха членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията др. АЛИ РАФИЕВ, членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния народен съвет др. ВЕЛЮ МАКСИМОВ, членът на бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ, бившият главнокомандуващ Първа българска армия ОЗ генерал-полковник ВЛАДИМИР СТОЙЧЕВ, помощник-командирът на Първа българска армия ОЗ генерал-лейтенант ЩЕРЮ АТАНАСОВ, ОЗ полковникът АНГЕЛОВ, командирът на 31 пехотен полк, ОЗ полковник НИКОЛА БОТЕВ, бившите командири от същия полк полковник ДИМИТРОВ, полковник ДРАГАНОВ и много други.

Тържествения митинг—заря бе открит от секретаря на общинския комитет на БКП др. ТОДОР ДИМИТРОВ. Доклад за епичните боеве, които е водил 31 пехотен полк, изнесе началникът на военното окръжие в гр. Силистра подполковник ЦЕНОВ. Спомени от войната разказаха другарите Владимир Стойчев и Щерю Атанасов. Те изразиха радостта си от дадената им възможност да присъствуват на тържеството и споделят със своите бойни другари спомени от епичните боеве, които водиха българските войни по планините и полята на Югославия, Албания, Унгария и Австрия.

От името на ръководството на Окръжния комитет на БКП приветствие към участниците във Втората световна война поднесе др. АЛИ РАФИЕВ. Той пожела на всички здраве и щастие, призова ги да бъдат все така устойчиви както по бойните поля, така и сега на мирния стопански фронт.

Под звуците на фанфарите пионерите от училището в с. Сребърна поднесоха привегствие на гостите и бившите фронтоваци от района на общината.

Присъствуващите единодушно приеха и изпратиха до Централния комитет на БКП поздравителна телеграма от всички участници във войната, прочетена от председателя на общинския народен съвет другарят ГЕОРГИ СИМОВ.

От името на общинския комитет на БКП, управителния съвет на ТКЗС и всички гости, близки на загиналите и фронтовици бяха връчени подаръци.

Под тържествените звуци на духовия оркестър от град Силистра, строените взводове проведоха тържествена проверка — заря, на която се оказаха, че отсъствуват само 13-те войни от района на Сребърна, загинали във величавата борба.

Тържествената вечер продължи в големия спортен салон на училището, където гостите, командирите и бившите фронтовици проведоха другарска среща.

Иван ПЕЙЧЕВ

СИТОВО

На 9 МАЙ т. г. на площада пред читалището в с. Ситово се събраха над 2 000 души кооператори, служащи и учащи се, за да отдадат почит на загиналите в Отечествената война и да изкажат своето уважение и признателност към живите герои — участници във войната през 1944-45 година. Тържеството бе открито от секретаря на общинския партиен комитет др. ТОДОР ДИМИТРОВ. Той обяви, че на това мило тържество, посветено на участниците във войната, е донесено бойното знаме на 31 пехотен полк. Появяването на знамето бе приветствувано с мощното и гръмогласно българско „УРА!".

Гости на тържеството бяха и другарите ГОСПОДИН ИВАНОВ от Окръжния комитет на БКП, заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. КРЪСТЮ АТАНАСОВ, бившият командир на 31 полк о. з. полковник НИКОЛА БОТЕВ и ЗКПЧ полковник ШЕЙТАНОВ, бившият командир на рота от същия полк полковник ДИМИТРОВ и полковникът от запаса, командирът на трета дружина ДРАГАНОВ.

В деловия президиум присъствуваха майки, съпруги и бащи на загиналите в Отечествената война.

Доклад за бойния път на полка изнесе началникът на военното окръжие в гр. Силистра подполковник ЦЕНОВ.

Приветствие към живите участници във Втората световна война и гражданството поднесе представителя на Окръжния комитет на БКП др. Господин Иванов.

Вълнуващ момент за участниците във войната беше награждаването с подаръци на всички участници и близки на загиналите.

Още по-вълнуващ момент беше извършването на тържествената проверка и заря.

След тържествената проверка и заря, при задушевна обстановка на другарска среща участниците в Отечествената война споделиха спомени със своя бивш командир о. з. полковник Ботев, ЗКПЧ полковник Шейтанов, о. з. полковник Драганов и полковник Димитров.

майор Райчо РАЙЧЕВ

На упорит труд за компенсиране на загубите от сушата!

С ТОЧНА СМЕТКА, С ЯСНИ ЗАДАЧИ!

Всички сили за изпълнение на плана и поетите обещания

САВА ШИВАРОВ
секретар на Окръжния комитет на БКП

Централният комитет на Българската комунистическа партия призова трудовите хора от градове и села в чест на славната Двадесетгодишнина на социалистическата революция у нас на всенародно движение за преизпълнение на народостопанския план за 1964 година, за предсрочно завършване на Четвъртата петилетка. Кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти от нашия окръг отговаряйки на Възванието, приеха обещание да водят борба за преизпълнение на плана, както в растениевъдството така и в животновъдството. Общо в окръга съгласно приетото обещание трябва да се произведе селскостопанска продукция за 77 928 000 лв.

Изминаха четири месеца от годината. В отрасъла животновъдство всички планове за предаване на стокова продукция на държавата се преизпълниха. Стопанствата предадоха 1 580 тона месо — в повече 127 тона, 8 775 тона мляко — в повече 1 940 тона, 16 828 000 яйца — в повече 1 700 000. Тая година пролетните култури бяха засети в много кратък срок и на високо агротехническо ниво.

Но бива ли това да внася спокойствие в градските и общински партийни организации, в управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС, в комсомолските и отечественофронтовските организации. Не, в никакъв случай. Окръжният комитет на Партията оценява, че селскостопанската година за есенните култури и за някои пролетници няма да бъде много благоприятна в резултат на слабите снеговалежи през зимата, продължителната суша през настоящата пролет и силното застудяване. Особенно лошо е положението в някои стопанства, като Попина, Сребърна, Тутракан, Иширково, Смилец, в които сушата даде по-голямо отражение върху развитието на посевите. Затова пред всички труженици в селското стопанство стои отговорната задача да се направи всичко възможно по създаване на такава организация, която ще помогне да се разкрият и използват в стопанствата допълнителни резерви за компенсиране на очакваните загуби.

Окръжният комитет на Партията счита, че стопанствата трябва решително да завишат плана за тютюна, който при нас се очертава като култура с най-големи възможности. В окръга да се поведе борба за получаване на над 6 000 тона тютюн. Това е сериозна, но изпълнима задача. Опит по отглеждането му вече не липсва нито в едно кооперативно и държавно земеделско стопанство. Необходимо е само добра организаторска работа от страна на общинските партийни комитети и управителните и дирекционни съвети. Тютюнът си проби път в нашия окръг. Няма сега кооператор, който да не е убеден от материалната изгода на тая култура. Има стопанства като Дулово, Черполик и Паисиево, които тая година ще засадят по над 3 000 декара тютюн. Необходимо е да се изучи техния опит, като на дългогодишни тютюнопроизводители и се приложи във всички стопанства.

За компенсиране на загубите съществуват и някои други резерви, като засяване на повече просо, фуражна царевица, някои зеленчукови култури и други. Важен резерв е висококачествено и срочно извършване на окопаването и разреждането на пролетните култури, което ще ни осигури получаването на високи добиви от тях. Важен въпрос е образцовата подготовка на лятната кампания, с оглед прибирането на реколтата в най-кратки срокове и без загуби на зърно и слама. Наред с всичко това трябва широко да се разгръща борбата за икономии на труд и средства, във всеки отрасъл, бригада и ферма.

Падналите преди няколко дни валежи в целия окръг благоприятствуват за бързото развитие на пролетните култури. Това внесе в някои ръководители успокоение, че всичко вече се оправя. Попадем ли се на това настроение, това значи демобилизация на силите и проваляне на задачите. Няма по-важна задача сега на село от тая да направим всичко възможно за няколко дни да изнесем на полето всичкия годен тютюнев разсад, да хвърлим всички сили за разреждането на захарното цвекло, слънчогледа и тяхното окопаване. Не направим ли това в най-кратки срокове, ние проваляме плановите добиви и от тук сриваме из основи нашите обещания пред Централния комитет на Партията. Всички сили и възможности са в ръцете на градските и общинските комитети на Партията, на първичните партийни организации. Трябва да се създаде такова напрежение, такава мобилизация на силите, щото през тия решаващи дни да бъдат на работа в полето всички здрави и годни за работа. В помощ на полевъдите трябва да излязат чиновниците от канцелариите, да слязат от скелите строителите, най-активно да се включат механизаторите и учениците от горните класове.

Широко трябва да се приложат в тия дни принципите на материалната заинтересованост. Звената срочно и висококачествено окопали и разредили пролетниците и разсадили тютюна трябва да се премират най-щедро. Това само ще помогне за мобилизиране силите на всички кооператори, за по-активното им включване в провеждането на тези мероприятия.

Масово да се разгърне социалистическото съревнование. То да се отчита редовно, да се пуснат в ход преходните червени знамена. С всички възможни средства — радиоуредби, листовки, бюлетини да става то достояние на кооператорите, да мобилизира техните сили.

Това са най-важните задачи в момента на село. Тяхното бързо и образцово провеждане ще реши въпроса за изпълнението на производствените планове и поетите обещания.

ТРУДНОСТИТЕ НЕ ГИ СПИРАТ

Падащите напоследък дъждове помогнаха цвеклото в с. Сребърна да се развие добре, а от друга страна честите валежи пречат на кооператорите да излизат на работа в полето. Но въпреки това, всеки благоприятен час кооператорите използват за разреждане на цвеклото. До преди няколко дни стопаните успяха да разредят грижливо 35 дка цвекло.

Голямо усърдие проявяват в работата звената на Никола Игнатов и Александър Петров. Те са решили бързо и висококачествено да извършат всички агротехнически мероприятия, необходими за пролетните култури, за да получат високи добиви от тях.

Марин СЕРТЕВ

ОКОПАВАНЕТО ИЗВЪРШВАТ БЪРЗО И ВИСОКОКАЧЕСТВЕНО

Бригадата на Наим Шефкъев от село Ножарево се състои от 6 звена. Те обещаха в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас да извършат грижливо и навреме всички агротехнически мероприятия по отглеждането на пролетните култури, за да посрещнат Празника на свободата с добиви по-високи от заплануваните.

На първо място в разреждането и окопаването на пролетниците е звеното на Есма Хюсеинова. Кооператорите от това звено само за един ден окопаха над 34 дка захарно цвекло. В работата като сръчни се проявяват Хатидже Шюкриева, Шюкрия Бедриева и други.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ЗА ЧЕТИРИМЕСЕЧИЕТО ПЛАНЪТ Е ИЗПЪЛНЕН, НО МЯСТО ЗА УСПОКОЕНИЕ НЯМА

На 10 МАЙ т. г. на свое разширено заседание, общинският комитет на БКП в с. Средище изслуша оценка за изпълнението на финансово-производствения план на ТКЗС през първото четиримесечие на годината. Комитетът оцени, че в резултат на взетите мерки от управителният съвет на кооперативното стопанство и положените грижи по храненето и гледането на животните, през първото четиримесечие на годината планът от животинската продукция е изпълнен по всички показатели. На държавата са продадени 227 000 яйца при план 180 000, вместо 22 000 литра овче мляко са надоени 79 000, значително е преизпълнен плана за кравето мляко и месото. Главният зоотехник на стопанството другаря Славчо Иванов, увери заседанието, че до края на годината стопанството има реални възможности да произведе над плана около 80 тона краве мляко, 30 тона овче мляко, а планът за вълната и месото ще се изпълни стопроцентово.

От изказванията на другаря Велю Максимов — председател на Окръжния народен съвет, който присъствува на заседанието, а така също и на присъствуващите животновъдни бригадири, партийни секретари и др. обаче пролича, че въпреки постигнатите успехи през първото четиримесечие

Място за успокоение няма.

Кое е тревожно в това отношение? Тревожен е например факта, че получените приходи през първото четиримесечие от животновъдството не покриват направените разходи. Реализирани са общо 191 805 лева приходи, а са направени разходи за 206 191 лева. При това положение естествено висока ще бъде и себестойността на получената продукция. За кравето мляко е 0,28 лв, за телешкото месо 1,26, за свинското месо 1,63, на яйцата 0,085 лв. За един кг свинско месо са изразходвани 6,630 кг концентриран фураж.

От горните цифри се вижда, че себестойността на животинската продукция, а така също и разходите на концентриран фураж за единица продукция е значително по-голям от средното за окръга.

Буди тревога и факта, че работата на птицефермата вместо да се подобри се влошава. Така например докато през първото тримесечие от наличните 5 500 кокошки-носачки се е получавало дневно по 2 500-3 000 яйца, сега от същите кокошки се получават едва 1 200 яйца и според изказванията на главният зоотехник до края на годината планът няма да се изпълни с около 100 000 яйца.

На заседанието главният агроном на стопанството Цветан Узунов посочи и друг сериозен сигнал. В резултат на безснежната зима и сухата пролет състоянието на част от есенниците не е добро и според предварителни сметки заплануваните добиви от основната за стопанството култура—пшеницата няма да се изпълни с около 20 на сто. В същото време се изтъкна, че някои пролетници и особено цвеклото са пострадали от разни вредители, което също ще намали добива от тях.

Като се има предвид всичко това, нужни са бързи и решителни мерки за компенсиране на посочените загуби, така щото на края на годината да се осигури стопроцентовото изпълнение на паричните приходи, запланувани в производствения план на стопанството.

Кои са резервите?

В това отношение съвсем правилно се предложи, че за да се намалят разходите по животновъдството е необходимо всичкия непродуктивен добитък да се изкара незабавно на лагер, да се въведе строг режим и се използва най-рационално наличния концентриран фураж, да се пести люцерната и други.

За да се опезпечи изпълнението на плана за яйцата за годината, е необходимо да се провери основно работата във фермата, да потърсят причините на неудачите там и вземат решителни мерки за подобряване работата и в тая ферма. Важен резерв в това отношение са и наличните 4 000 ярки, които ако се хранят и гледат добре през юли или август могат да снасят и да помагат за изпълнението на плана за яйцата.

Най-важният резерв обаче за компенсиране на загубите е тютюна. На заседанието на комитета активът на стопанството съвсем правилно реши да увеличи площите на тая култура от 1 300 декара както е по план на 1 820 декара. За изпълнението на този план обаче се изискват сериозни усилия както на управителния съвет на стопанството, така и на целия колектив. Защото предварителните мерки за произвеждането на ран и закален тютюнев разсад не са добри. Поради липса на достатъчно полиетилен и неправилно използване на наличния в целия район, производството на разсада е закъсняло и сега ще се забави и засаждането му. Освен това за допълнителните 520 дка тютюн, въобще няма засят разсад и сега или трябва да се засее незабавно, или да се търси готов разсад от други стопанства.

По всички тези въпроси общинският партиен комитет взе правилни и конкретни решения. Сега е необходимо цялата партийно-политическа работа да се насочи към тяхното изпълнение, да се мобилизират силите на всички работоспособни кооператори, а така също и на служителите, за срочното засаждане на тютюна и окопаването на пролетните култури.

Хаккъ РУФИЕВ

В СИТОВО РЕШИХА — ДОХОДИТЕ ЩЕ СЕ ПОЛУЧАТ

Безснежната зима, сухата пролет и студените ветрове през април попречиха на правилното развитие на селскостопанските култури. Това създава опасност планираните доходи в кооперативните стопанства да не бъдат получени и възнаграждението на кооператорите в сравнение с миналата година да бъде намалено.

Общинският партиен комитет в с. Ситово, като взе предвид тази опасност проведе преди няколко дни заседание за търсене резерви за компенсиране на загубите. На него присъствуваха всички секретари на първични партийни организации, бригадирите, завеждащ фермите и специалистите. На заседанието беше направена оценка от главния зоотехник и от главния агроном за състоянието в животновъдството и растениевъдството, и очакваното изпълнение на плановете. Отчетено беше, че състоянието на животновъдството е добро. Планът за първото четиримесечие е изпълнен по всички показатели. Очаква се годишният план да бъде дори преизпълнен.

Но в растениевъдството положението е тревожно. Недобро е състоянието на пшениците. Въпреки добрите грижи в резултат на безснежната зима, суховеите и някои неприятели посевите се развиват лошо. Около 20 на сто от планираната продукция няма да се получи. Не е добро състоянието на ечемика и зимния фуражен грах. Люцерновите посеви са силно разредени и няма да дадат очакваните количества сено. Овощните градини, особено кайсиите, също не обещават богата реколта. Добивът от тях ще бъде вероятно 50 на сто от планирания. Състоянието на пролетните култури за сега е добро. Но липсата на достатъчно зимна влага в почвата ще попречи и при тях да се получат планираните добиви.

По изнесените оценки станаха много изказвания. Като най-важен резерв беше посочен тютюна. Стопанството има възможност да получи, както по-голяма, така и по-качествена продукция от него. Затова решението е производството на тютюна от 192 т да се увеличи на 300 тона. Предвидиха се мероприятия за ускоряване развитието на разсада, построяване на нови сушилни, подобряване на манипулациите с оглед получаването на по-качествена продукция.

Резерв за стопанството са и 850 дка новоусвояващите се земи, за които се реши до 20 май да бъдат напълно подготвени и засети с фуражна царевица и просо. 2 000 дка силно разредени люцерни ще бъдат изорани и засети също с фуражна царевица. Приети бяха и някои други мероприятия, като редовното приемане на кооператорите за качествено и в срок положени грижи за пролетните култури, като борбата за икономии във всички дейности на стопанството и други.

За да могат да се осъществят тези мероприятия те трябва да станат достояние на всички кооператори — полевъди, животновъди и механизатори. Те са именно хората, които ще ги приведат в действие. На тях трябва да бъде напълно ясно тревожното положение в което сега се намира стопанството и да мобилизират силите си за тяхното изпълнение.

Във връзка с това общинският комитет реши в срок от няколко дни секретарите на първичните партийни организации да проведат заседания на партийните бюра, съвместно с бригадните съвети, на които да се направи оценка на състоянието на посевите и се набележат конкретни мероприятия за компенсиране на очакваните загуби. Всяка бригада трябва да осигури на всяка цена получаването на планираният й чист доход. Едновременно с това агитаторите да бъдат инструктирани и насочени към разясняване пред кооператорите на стоящите в тази връзка задачи.

Мероприятията са добри. Сега трябва да се изпълняват.

Емил ПРАХОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 9. V. 1964 год.

ТКЗС	Засален тютюн %	I окопаване на слънчоглед %	I окопаване на зах. цвекло %
Айдемир	0	100	100
Калипетрово	15	100	73
Бабук	20	47	63
Алфатар	28	100	75
Алеково	16	34	92
Иширково	11	100	100
Смилец	40	69	100
Попина	18	10	60
Сребърна	20	100	85
Ситово	7	70	90
Срацимир	10	100	100
Кайнарджа	15	100	25
Голеш	11	71	0
Средище	4	79	72
Тутракан	25	100	100
Нова Черна	0	100	100
Старо село	37	21	82
Белица	45	100	100
Главиница	7	46	88
Ст. Караджа	22	86	62
Сокол	30	74	58
Зафирово	9	86	100
М. Преславец	66	100	83
Дулово	28	47	97
Мерден	28	100	62
Окорш	17	100	100
Секулово	31	14	67
Добротица	21	100	100
Черполик	13	55	100
Паисиево	2	100	100
В-ко ТКЗС	19.1	78.1	86.8

Край тютюневите лехи

Топлият пролетен дъжд престана към полунощ. Вятърът разгони пъргаво облаците. Освежената утрин леко надигна натежали от влага клепки. На изток заискря виолетов изгрев. Идириз Шакиров бързо прекоси селото и се спусна надолу към тютюневите лехи. Тука бяха вече участъковият агроном Джефер Сабриев и отчетникът Хасан Даудов. Дядо Ибрям и Вели Сюлейманов бързо пресяваха добре угнилия оборски тор. После го ръсеха върху влажните лехи. По този начин те постигаха две неща: Първо подхранваха разсада и второ запазваха влагата на покъсния разсад.

—В нашата бригада има шест декара разсад. Всяко звено отделно си го отглежда. Който порано си го произведе, по-рано ще го изнесе на блока, а рано пиле, рано пее—казва бай Идириз и продължава с доволство в гласа.— Тоз, който пък рано го е изнесъл—рано ще започне да бере. Ето звената на Емин Ахмедов и Хасан Хюсеинов вече почти си засадиха половината от площите, а те не са малко — по 60 декара. Звеното на Емин има засаден над 26 декара, а на Хасан—22 декара. И тази година, въпреки че пролетта закъсняване му намерихме чалъма. Половината от разсада засяхме в топли лехи и то с предварително рътени семена...

Действително тук на успеха може да се завижда. Тука има готов разсад, който започнаха да изнасят на блока още на 25 април, а сега извършват масовото разсаждане. През миналата година разсаждането започна едва на 9-ти май. А сега кооператорите от бригадата на бай Идириз в село Преславци до тази дата засадиха близо половината от тютюневите площи. Планът им е 450 декара тютюн, а вече са засадили над 200 декара.

Малко невероятно наистина, но ако погледнеш тези хора, как сръчно и майсторски извършват работата си, ако тръгнеш с бригадата и посетиш звената на Емин и Хасан, където всред весела гълчава кипи спорен труд ще разбереш, че с тези трудови хора шега не бива—казаната дума за тях е закон за изпълнение.

Участъковият агроном Джефер Сабриев отвреме-навреме се навежда, хваща с пръсти кадифените листа на засадения вече тютюн, потегля го и съветва кооператорките, които внимателно го изслушват.

—Като дръпнеш листото да се откъсне, но стръкчето да не се извади. Когато поливате край растението слагайте рохкава пръстчица, за да не хваща кора...

Бай Идириз—бригадира с метър и канап в ръце размерва със звеноводите междинните пътища и междуредията. Весело се шегува с кооператорите. И работата наистина спори. Ежедневно бригадата разсажда по 30—40 декара здрав и закален разсад. Скоро ще бъде привършено разсаждането на цялата площ от 450 декара.

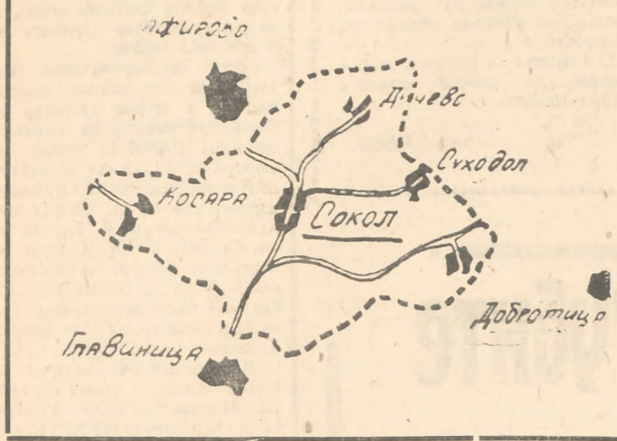
Кооператорите от село Преславци тази година отрано започнаха борбата за високи добиви от тази така ценна и високо доходна култура. За да компенсират някои загуби, които сушата нанесе на стопанството и да изпълнят обещанията дадени пред Централния комитет на Партията, те решиха да увеличат площите на тютюна с още 100 декара и да получат от цялата площ по 190 кг среден добив от декар. От подетата работа си личи, че те няма да се посрамят през тази юбилейна година.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

СОКОЛ



ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА



Районът на Общинския народен съвет в с. Сокол граничи на запад с района на Зафирово, на изток с района на Добротица и на юг с този на Главиница.

В състава на съвета влизат пет села: Сокол, Дичево, Суходол, Бащино и Косара. Общия брой на населението на района е 3 903 души

Кооперативното стопанство притежава 43 861 дка обработваема земя. То организира своята дейност главно в производството на зърнено-хлебни и зърнено-фуражни култури.

Добре е развито говедовъдството и овцевъдството.

ДАР ОТ СВОБОДАТА

Двадесет години! Кой вярваше, че ще изминат така бързо! Вчера сякаш беше онази паметна есен. Хората кичеха портите с цветя и здравец. Тъй са свикнали добруджанци — със здравец да посрещат желаните гости. И Соколци със здравец посрещнаха Свободата. Тогава преди двадесет лета на дверите на своя сиромашки дом постави свежи цветя и един ратай. Тогава той беше още млад и мишците му бяха крепки от здраве. Такъв е той и сега. От снажната му фигура все още лъха онази тъй подкупваща привлекателност, онази сила, макар вече по-смътно загатната. А духовната сила, която крепна у него десетилетия наред, която го крепи и напътства в най-трудните му мигове — е все още свежа, все още неокъпната.



Двадесет години! Това е вече история, която растна пред очите му. Сега в с. Сокол в кооператива са сдружени заможни стопани. В общия, в колективния труд виждат те своето благо. В тази голяма задруга е и бай Димитър. Изпървом 9 години като овцевъд, а от тогава до сега работи като каруцар в стопанството.

Двадесет години! А ето го вече извисил снага красивия тухлен дом на бившия ратай. Смееше ли преди тези двадесет години да мечтае за такова нещо? Не. А сега го притежава. Господар е бай Димитър и на собствената си воля и на съдбата си. Забрава покри вече отколешните години на труд и мизерия, споменът за парчето земя, която трябваше да чопли с ралото и дръглите кравички, за да изкара насъщния на децата си хляб.

Сега е сит и заможен, щастливи са и децата му — тези, които щяха да превиват снаги по чужди имоти. И Димитър Донев оценява този дар от Свободата. Та нали когато през 1950 година започна колективизацията в с. Сокол, той дойде ведно с първите ентусиазирани селяни. Освен чифт здрави ратайски ръце и сърцето си нямаше друго да предложи на кооператива. И ето толкова години вече той е между най-трудолюбивите стопани. За всеотдайният труд, който влага в ежедневната си работа през миналата година в счетоводните сметки на неговото семейство бяха записани 1300 трудодни. И тъй—всяка година. Не е малко пара това. Затова радостта не напуска никога неговият дом. Не слиза усмивката и от лицата на дъщерята и син му. Не намират те думи, за да изразят голямата си благодарност за щастливото двадесетилетие, през което израстнаха. Детство, за което трябва да благодарят на Партията и за ласките и за грижите...

А през тази юбилейна година Димитър Донев ще вдигне отново майстори и дюлгери от околните села да градят нова пристройка до красивият му дом. Знае той, че в близко време може и свадбари да навестят къщата му. Нали е баща—трябва да се отсрами пред хората. И нов мотоциклет ще купи през това лято на сина си. Щом той не е могъл на младини да има всичко каквото поиска — нека те поне се нарадват на щастието — те децата на бившия ратай.

Радослав РУСЕВ

ЗА ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ

Победата на 9 септември 1944 година коренно промени живота на трудещите се от Соколски район. Преди това фашистката власт не правеше нищо за подобряване на тяхното положение. Тя само ги експлоатираше, събираше данъци и наряди и не отделяше никакви средства за благоустрояване на селищата и за задоволяване на техните културни и битови потребности. Когато чужд човек влезеше в някое село от района ни не можеше да разбере къде му е центъра, къде са му улиците. Къщите бяха покрити със слама и в един дом живееха по 2-3 семейства. Тия лоши условия водеха до системни заболявания на населението.

След събаряне на фашистката власт, Партията положи необходимите грижи за подобряване живота на трудещите се. Грижите за човека бяха основното мерило в изпълнението на задачите поставени от Партията при изграждането на социализма в село.

Ликвидира се веднъж завинаги с разпокъсаното частно земеделие. Създадоха се трудово-кооперативни земеделски стопанства — в село Сокол през 1950 година, а в останалите села от района през 1955-56 година. Образуването на ТКЗС беше основа за получаване на по-високи и повече продукция. Широко навлязаха в производството механизацията, наторяването и напояването. Сега стопанството разполага с 43 861 декара обработваема земя. В него работят 30 средни, тежки и леки машини, 14 камиони и други.

Добивите на стопанството достигнаха за пшениците 205 кг, за царевицата 400 кг, за слънчогледа 180 кг. Чрез системната възпитателна работа на Партията се повиши съзнанието на кооператорите. Селскостопанските специалисти положиха много усилия, за да се повиши тяхната производствена агротехническа култура.

Успехите ни в животновъдството също така не са малки. Нарастна средната продуктивност от кравите. Средният млеконадой на фуражна крава от 1 200 л нарасна на 2 500 л. Повиши се прирастът, който достигна до 750 гр при телетата за угояване и 400 гр при свинете. Подобри се изцяло породният състав чрез правилно прилагане на развъдно-подобрителната работа. Общият брой на животните в ТКЗС нарасна. Сега стопанството притежава 1 100 говеда.

В резултат на постигнатите успехи непрекъснато расте и трудовото възнаграждение на кооператорите. Докато през 1962 година трудовото възнаграждение на един трудоден с премиите беше 1.21 лв през 1963 година достигна 1.44 лв. Нараснаха доходите на едно кооперирано домакинство от 780 лева през 1962 година на 1 002 лева през 1963 година или с 222 лева повече. Повиши се възнаграждението на един работоспособен кооператор от 377 лв през 1962 година на 553 лв през 1963 година или с 176 лева в повече.

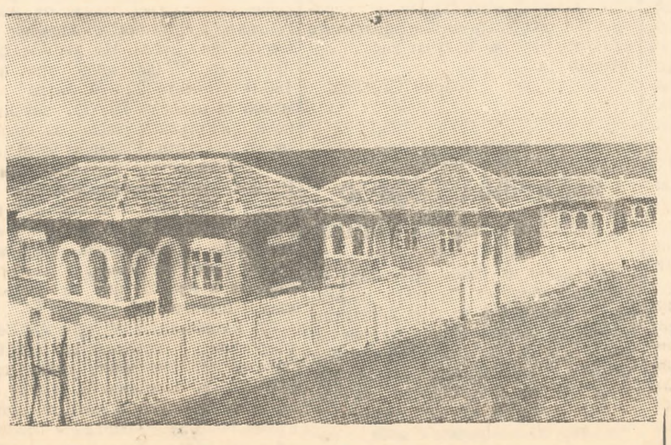
Сега кооператорите в чест на двадесетата годишнина от победата на социалистическата революция в България полагат необходимите грижи за получаване на по-голяма продукция от растениевъдството и животновъдството. Те поеха обещания, за чието изпълнение сега работят. Кооператорите полагат грижи по отглеждането на културите за получаване на 205 кг пшеница от декар, на 370 кг царевица, 180 кг слънчоглед, 280 кг ечемик и други. От животновъдството ще бъдат продадени на държавата 550 000 л мляко, 750 000 яйца, 165 тона месо кланично тегло или обща продукция на стойност 503 731 лева. От растениевъдството ще бъде получена обща продукция на стойност 1 474 000 лева. Общо от зърнено-хлебните култури и зърнено-фуражните култури трябва да бъдат произведени 7 347 тона зърно.

Успехи бяха постигнати и в културното и битово строителство в района. Измени се обликът на нашите села. В село Сокол системно се строят нови тухлени къщи, направи се баня-фурна, има изграден здравен пункт, където става лечението на трудещите се. Селото е електрифицирано още през 1950 година. Селата Суходол, Дичево и Косара са електрифицирани. В Суходол и Дичево са построени големи бригадни домове, а в Суходол и и модерна фурна. В Косара се строи ново училище.

В чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България, през 1964 година са започнати строежите на административната сграда на ТКЗС и сграда на потребителната кооперация. Предвижда се електрификация на село Бащино, посиране на улици, постройка на училище в село Сокол и други обекти, които трябва да бъдат завършени до края на годината.

Жителите от района на общинският народен съвет вдъхновени от грижите на Партията и постигнатите успехи ще изпълнят с чест поетите обещания и поставените задачи от Централния комитет на Партията.

Александър БОНЕВ
секретар на общинския партиен комитет село Сокол



Много нови къщи издигнаха снага и в Бащино през последните години

Извор на светлина

Само 20 години ни делят от победата на Девети септември, а каква голяма промяна настъпи в живота на хората от Соколски район. Сега във всяко село има училище—в Сокол, Дичево и Суходол основни, а в Бащино и Косара — начални. А до преди Девети септември 1944 година училищата във всички съставни села бяха начални, а в Сокол само до V клас. Децата завършваха IV или V-ти клас и отиваха да помагат на своите родители, да ровят коравата земя с дървени рала, теглени от изнемощели крави. За хора завършили средно и висше образование въобще не можеше да се мисли. В училищата преподаваха учители дошли от вътрешността на страната. Местни учители въобще нямаше.

Но само за двадесет години след 1944 година, 24 човека от района завършиха учителски институти и педагогически училища . Десетина завършиха техникумите по ветеринарна медицина, зоотехника и агрономство. А десетки други завършиха различни средни училища и сега работят в Соколски район или в други села и градове. Трима човека следват редовно и десетина задочно в различни висши учебни заведения на страната. Един завършва зъболекарство през тази година.

Няма дете в района подлежащо на задължително обучение да остане вън от училище и да не завърши основно образование. Децата от Бащино и Косара, където няма прогимназия са настанени в общежития в село Сокол и продължават своето образование. Поголямата част от завършилите седми клас продължават образованието си в гимназиите и техникумите.

За изпълнение на задачите, които стоят пред просветното дело в село Суходол е построено ново училище, а в Косара се строи и също наскоро ще бъде завършено. Наесен децата ще учат в него.

Българската комунистическа партия и народното правителство не забравиха и тези, които нямаха възможност да завършат основното си образование преди. За тях са открити вечерни прогимназии и курсове, където 150 души повишават своето образование.

Такива са по-важните постижения в областта на просветното дело в Соколски район през годините на народната власт.

Димитър ХАРАЛАМБОВ

Като брат на брата

Заедно с целия трудов народ на прекрасната ни Родина и жителите на нашето село Дичево се готвят да посрещнат и отпразнуват тържествено великия празник на свободата Ние дичевци знаем много добре, че успехите постигнати по пътя на новия живот дължим на победата на Девети септември. С настъпването на свободата се сложи край върху съществуващата над турското население социална и политическа несправедливост до 9. IX. 1944 година Буржоазната власт насаждаше омразния за дружбата и сътрудничеството между турци и българи великобългарски шовинизъм. Турското население биваше безмилостно експлоатиране. Само шепа богаташи и ходжи бяха привилегировани, а в огромното си мнозинство населението тънеше в мизерия и нищета. Само около 25 семейства от всичките 125 притежаваха земя достатъчна за обработване, а останалите бяха принудени да наемат земите на чорбаджиите на изполица.

В историята на Дичево има много примери когато на задлъжнели към държавата селяни бирника конфискуваше покъщнината и други ценни вещи. Такива са например Асан Алиев Манаф, Исмаил Чолаков, Хабил Махмудов, Мустафа Салиев, Асан Даудов и още много други.

А какво е положението сега? Да посочим за пример само един от горепоменатите другари — Асан Даудов. Той си направи нова къща, обзаведе я много добре, купи си шевна машина, мотор и радиоапарат. Освен това има открит влог в ДСК. По нищо не отстъпват на него още много кооператори в селото

В областта на просветното дело имаме големи успехи. Сега в селото има основно училище, като всички деца са обхванати на обучение, има и полудневна детска градина с кухня, където утрешните строители на комунизма, българчета и турчета се учат задружно.

Жената туркиня в мрачното фашистко минало беше лишена от всякакви права. Тя знаеше само едно — кухнята и нивата. Сега е пълноправен гражданин, строител на новия живот. Наравно с мъжете тя активно участвува в живота на ТКЗС. Много жени заемат отговорни постове или са знатни производственички. Такива са заместник-председателят на Общинския народен съвет Кадрие Османова, женската отговорничка З. Ачева, птицегледачките Фатме Юсеинова и Несибе Галибова, доячките в кравефермата Мюзеян Шукриева и Юшие Мустафова. Вече почти не се среща жена с шалвари и фередже.

Много от старите религиозни обичаи и традиции се обменихa с нови по форма и съдържание. Благодарение на добрата масова политическа и атеистична работа и възпитание, няма вече младежи да посещават джамии и да спазват рамазан, а сватбите стават по новому, по комсомолски.

С всяка измината година крепне дружбата между турското и българското население. Жените-българки редовно посещават турски къщи и дават съвети на жените туркини. В това отношение особена заслуга имат другарките Недка Атанасова, Елена Йорданова, Гина Иванова, Марийка Колева и други. В ТКЗС колективно работят българи и турци. Звената са смесени.

Плод на съвместните усилия на българи и турци е издигнатия в центъра на селото бригаден дом с клуб, читалня и салон с 250 места, шосето до Сокол, мрежата за водоснабдяване, радиомрежа с 160 радиоточки, електрификация, парк в центъра на селото, здравен пункт с фелдшер и други.

Вдъхновени от успехите, в светлината на решенията на VIII конгрес на Партията и писмото на др. Тодор Живков до списание „Йени Хаят" населението на село Дичево още по-активно ще участвува в изпълнение на задачите поставени от Партията и правителството за 1964 година за достойно посрещане на 20-годишнината на Девети септември.

Осман КАРОВ

КЪМ ЖЕЛАНАТА ЦЕЛ

По изпълнение на плановете за общата и стокова продукция от животновъдството в цялото стопанство най-голям дял заема кравефермата в село Сокол.

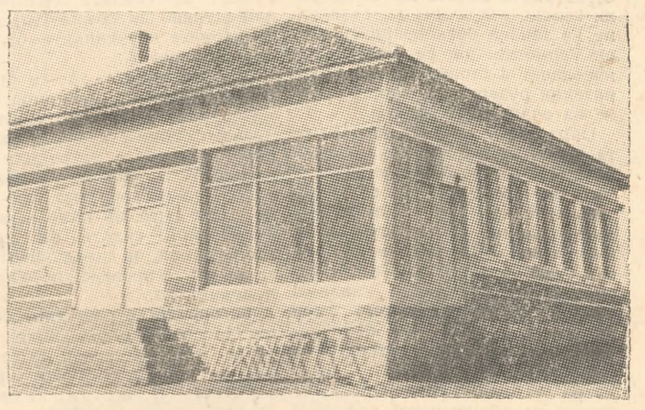
Тази година благодарение на упорития труд на дружния колектив на доячите, фермата постигна забележителни успехи. Докато миналата година през същите месеци фермата получаваше по 390 литра мляко дневно, то през настоящата година дневно за 4-те месеци получава по 850-880 литра мляко, а от фуражна крава по 8.8 литра. При план за годината да се надои 190 000 литра мляко до 1 май са надоени 90 000 литра или 47 на сто от годишния план.

Вдъхновени от постигнатите успехи, доячите от колектива на кравефермата в село Сокол в чест на двадесетата годишнина от Девети септември обещаха още в първите месеци от годината, да се борят за званието „Ферма за комунистически труд". Поемайки това високопатриотично задължение пред Партията, колективът реши през настоящата година да изпълни годишния си план с два месеца по-рано, да намали яловостта до минимум и да снижи себестойността на млякото с 2 стотинки. Доячите се задължиха да повишат своята квалификация. Редовно провеждат Деня на животновъда, на който изслушват беседи и лекции. Наред с това под ръководството на специалистите-зоотехници, подпомогнати от управителния съвет на ТКЗС и партийното бюро те обзаведоха образцов клуб на животновъда, в който може да се видят вестници, списания, диаграми, дажбени таблици и други. Там доячите имат възможност да четат и следят изпълнението на плана не само за месеца, а и за всеки ден. Изграден е клубен съвет, който натоварва отделни организационни работници и специалисти да изнасят пред целия колектив лекции.

Най-добре с изпълнението на плана са доячите Ради Иванов, Тодорка Кръстева и Дико Костадинов, които са изпълнили плана за първото четиримесечие със 150 на сто. В чест на Двадесетгодишнината, те решиха не само да работят упорито за изпълнение и преизпълнение на обещанията, но и да предадат опита си на изоставащите доячи.

Колективът ще направи всичко необходимо в чест на Двадесетата годишнина да завоюва званието „Ферма за комунистически труд".

Петър ДОЧЕВ



За улеснение на кооператорите в с. Суходол е построена модерна фурна.

Първенец на фермата

Един от най-добрите овчари от овцефермата на село Дичево е другарят Джефер Рашидов Ахмедов. По изпълнението на своя план до сега той заслужено се нарежда на първо място между своите колеги. При план да получи 110 агнета, той получи 121. При план за прираста за първото четиримесечие 1 310 кг получи 1 540 и мляко вместо 840 л надои 2 441 л.

Тези свои успехи той дължи от една страна на дългогодишния си опит и добрите грижи, които полага за животните, и от друга на непрестанната помощ на ръководството на стопанството. Още от есента той полагаше грижи стадото му да влезе в зимата добре подготвено. И тези грижи сега се отплащат с получаването на повече мляко и на по-голям прираст.

Вдъхновен от Възванието на Централния комитет на Партията другарят Джафер Рашидов обеща през тази година да запази първото място във фермата и да получи по 50 л мляко от овца при план 35 л и по 3.5 кг вълна при план 2.7 кг.

Михаил ТОДОРОВ

С ДЪЛГ И ПРИЗНАНИЕ



Когато преди 14 години в град Силистра беше открито педагогическо училище Тоня Каменова от село Сокол не се поколеба нито за миг, веднага постъпи в него. Там я зовеше нейното младежко сърце. Тя много добре разбираше, че на родния край са нужни добре подготвени местни учители.

В упорит труд над книгите минаха ученическите години. Тя завърши успешно училище и веднага постъпи учителка в родното си село. От тогава минаха вече 10 години. Години на трудности и на радости. Два випуска обучи за този период. А сега обучава трети. През тази година тя води смесена паралелка I и III клас.

Тоня е една от най-дългогодишните учителки в района. За изтеклите десет години тя усвои тънкостите на своята професия, научи се да вниква в детската душа, да създава интерес в учениците към преподавания материал. Голяма е нейната радост сега, когато вижда как нейните малки възпитаници—първокласниците се научиха добре да пишат и четат. Това е резултатът от едногодишния й труд.

В чест на двадесетата годишнина на 9 септември тя е обещала да не допусне в своя клас изоставащи ученици. И полага всички усилия за да изпълни поетото обещание. Най-голямо внимание обръща на повтарящите и по-недисциплинираните ученици. С тях тя се занимава често през голямото междучасие. А след часовете ги изпраща в занималнята.

Но Тоня не е само добра учителка. Тя е и отзивчива общественичка. Няколко години беше пропагандист в Комсомола. А сега е пропагандист в Отечествения фронт и същевременно секретар на низова организация. Освен това ръководи хор с учениците и вокална група. Често изнася беседи по радиоуредбата или на събрания. И какво ли още не... А обществената работа не й тежи и съвсем не пречи на преките й задължения в училището.

Най-доволна е Тоня, когато вижда първите си възпитаници израснали застанали на прага на живота. Много от нейните ученици от първия випуск се учат сега в различни средни училища. Само след две-три седмици те ще завършат средното си образование. На скоро те си идваха в пролетна ваканция. Тук бяха Иванка Костова, която завършва селскостопанския техникум, Иван Хараламбов — ученик в последния курс на строителен техникум, Еленка Петрова — ученичка в техникума по поливно земеделие, Еленка Петрова — ученичка в гимназията в гр. Силистра и други.

Ще минат години. Тези и много други нейни възпитаници, завършили своето образование ще заемат своето място в обществото. Много от тях ще израснат като знатни строители на новия живот. Но те никога няма да забравят своята първа учителка, на която бяха най-голямата грижа и най-голямата радост.

Емил ПРАХОВ

НОВИ СТРОЕЖИ В СИЛИСТРА

През тази година в Силистра ще бъдат изградени и завършени редица важни строителни обекти. Те ще допринесат за по-пълното оформяване на красивия дунавски град.

Бъдещата 4 етажна монументална сграда на новата гимназия ще има 28 класни стаи, кабинети и лаборатории по физика, химия и биология, зали за рисуване, музика и кръжоци, голяма читалня, внушителен физкултурен салон, различни работилници за практическа политехническа подготовка на учащите се, комсомолски зали, лекарски и зъболекарски кабинети, обширна столова с модерно обзаведена кухня и други. През студените зимни дни парно отопление ще осигурява нормални учебни занятия. Проектите за гимназията са дело на арх. Лиляна Бошнакова.

В непосредствена близост до градската градина наскоро ще бъде окончателно завършено общежитието за 400 ученици — деца на членове на ТКЗС. Сградата е на 4 етажа с парно отопление. Стаите са с отделни антрета с гардероби и омивалници. На всеки етаж има дневни, занимални и други. Последният етаж завършва с богата веранда, от която се открива красив изглед към Дунава и румънския бряг. В общежитието ще се обзаведе столова с модерна кухня, където децата на трудещите се селяни, от Силистренски окръг ще получават питателна храна.

От особена важност за гостите на града ще бъде новия хотел с ресторант, които ще се обзаведат с леки и опростени мебели —легла, маси, столове и др. подобни. Хотелът ще има 140 легла по 1, 2 и 3 легла в стая. Ресторантът ще разполага с 220 стола, а през летния сезон — с над 500 стола, тъй като ще се ползва лятната градина с дансинг и терасата към площада. Към всяка стая ще има гардеробни шкафчета и санитарно помещение с клозет, омивалник и душ с топла и студена вода. Пътниците и гостите на хотела и ресторанта ще се обслужват от асансьорни и телефонни уредби. Вентилационната уредба ще прочиства за няколко минути въздуха в ресторанта и кухнята.

Новата 3 етажна сграда на ПТТ станция ще дооформи главния площад на града. На първия етаж ще бъдат настанени паричните служби, телефонните кабини, колетни служби, РЕП и други. На втория етаж ще бъдат монтирани апаратната, морзовата, телекснаната, телеграфната и фототелеграфната уредби, кабинетите на началника и заместник-началника на станцията и други служебни помещения. На третия етаж ще бъдат монтирани градската автоматична телефонна централа, междуградския номератор, техническите кабинети и работилници.

На главната изходна магистрала за Русе ще бъдат построени със заем от БИБ, два големи жилищни шестетажни блока с общо 90 апартамента. Първия етаж е отреден за модерно подредени магазини. На жилищните етажи ще се разположат по 9 обширни апартамента на плоча, от които 8 едностайни и 1 двустаен. Към апартаментите ще има самостоятелни зимнични и тавански помещения, както и големи балкони и ложи, които ще красят още повече фасадите. Всеки блок ще има по 3 входа с широки и удобни стълбища, асансьори и сметопроводи.

На ЮГОЗАПАД близо до града ще се изгради голяма млекоцентрала, в която годишно ще се преработва около 10 милиона литра мляко. Прясното мляко ще се пастьоризира. Млекоцентралата ще произвежда по няколко хиляди тона мляко, сладолед, десертни кремове, сметана, кашкавал, масло, мляко на прах и други, част от които ще се изнасят в чужбина. Новото предприятие ще бъде съоръжено с машини, произведени в Германската демократична република, Чехословакия, Дания, Англия и други страни. Те ще представляват последна дума на техниката. Само миячната машина ще измива 500 бутилки, касетки и други съдове в час.

В Силистра и окръга ще се построят редица още производствени, културни, жилищни и селскостопански сгради, които ще повишат още повече благосъстоянието на населението в този хубав кът на нашата Родина.

арх. Йордан ВАСИЛЕВ

Шеста година работи с желание

В кравефермата на Главинишкото кооперативно стопанство на пръв поглед всичко изглежда спокойно, но вникне ли човек в работата на доячите, ще види, че тук се води истинска битка за получаване на повече и по-евтина продукция. Тук съществува една надпревара и стремеж да се даде повече мляко на кооператива. И който и да попитате от доячите, всеки ще ви каже, че по изпълнение на плана за млякото на първо място от началото на годината досега е Васил Вълев.

Васил се грижи за 16 крави, от които десет са дойни. Ежедневно количеството на добитото мляко се увеличава. Тези дни той надои 145 кг мляко. Особено много на Васил му помагат лекциите, които се изнасят в Деня на животновъда по храненето, гледането и предпазването на кравите от различни болести. Той внимателно слуша думите на специалистите и техните указания прилага в своята работа.

Всяка сутрин от 4.30 часа един прозорец в кравефермата светва. Това е прозорецът на дояча Васил Вълев. Той вече е при своите крави и започва ежедневните грижи за тях. Макар че той вече шеста година е дояч, работата не му омръзва. Поучи се от доячите—първенци и ги надмина в млеконадоя. Всеки месец той дава надпланово количество от няколко стотин литра мляко. За положения труд доячът Васил Вълев получава и хубави награди. В домът му се внасят ежегодно по 2 300 лева. Живее в нова къща, обзаведена по негов вкус. Притежава отлично лично стопанство, в което има 60 кокошки, патки, пуйки и други животни.

В отговор на Възванието на Партията кандидат-членът на БКП Вълев е решил да даде още повече мляко от поверените му 16 крави.

Атанас ЦОНЕВ

ПОД НЕЙНИТЕ ГРИЖИ ИЗРАСТВАТ ХИЛЯДИ ПИЛЕТА

Осем години станаха откакто работи като гледачка на малки пилета другарката Нисибе Абилова. За нейния добър опит говорят всички от село Ножарево, филиал към ДЗС „Янко Забунов“. Затова в началото на месец февруари, когато бе получена първата партида пилета, ръководството нито за миг не се поколеба и възложи на Нисибе да се грижи за тях. Пилетата вече израстнаха и сега те се намират в местността „Дядо Кольо“ на лагер.

Упоритата и старателна Нисибе в момента пак гледа малки, наскоро излюпени пиленца заедно с още две девойки, на които предава своя опит и знания в работата.

И тази партида пилета се развиват много добре, защото гледачките най-внимателно изпълняват ука занията на зоотехничката Стоянка Венева за гледането и храненето на пилетата.

Николай ГЕОРГИЕВ

ОТГОВАРЯТ НА ВЪЗВАНИЕТО

Откакто Партията отправи призив към целия народ да се готви и посрещне с големи трудови дела двадесетата годишнина от Девети септември, работническият колектив на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, мобилизира силите си за изпълняване на обещанието да даде на народното стопанство повече и по-евтина продукция.

Макар че до юбилейният празник има още много време, колективът не скръства ръце. За четиримесечието трудовата равносметка е добра. Планът по обем на промишлената продукция е изпълнен 108.9 на сто. Над плана е произведена продукция за 23 000 лева или 4 тона канап, 2 тона манила и 1 тон въжа. Колективът добре изпълнява и другите показатели на плана. Производителността на труда изпреварва средната работна заплата с 11 на сто. При запланувано преразход на 100 лева стокова продукция 2.38 лв са изразходвани 2.13 лева, което доведе до преизпълнение плана за печалбата с над 5 000 лева. Тези факти показват, че работниците добре се трудят, че партийното, профсъюзното и стопанското ръководства правилно ръководят дейността на предприятието.

Цифрите сочат в съвокупност делата на работниците, на техниците и инженерите — те са израз на ония всекидневни грижи — на радости и тревоги, които преживява човека. Именно той със сръчните си ръце, с обичта си към хората воюва за успехите. И хората, които ги коват са много. Сред тях най-изпъква бригадата за комунистически труд на Добри Атанасов, която изпълни плана за канап 114 на сто, както и бригадата на Никола Пескарашев.

Добри успехи имат и работниците-въжари, с бригадир Юлми Исмаилов, които изпълниха своя план 100 на сто и дават само висококачествена продукция. Между челните колективи е и зелена смяна от тънко предене с ръководител орденоносеца Георги Зузов. Първенци са и Стоянка Ботева, Станка Трифонова, Христина Ралчева, Елена Македонска, които се борят за достойно посрещане на Девети септември.

До 1 юни т. г. ще бъде пуснат в действие нов цех, който до Девети септември ще произведе 100 кубически метра конопени плоскости. Това ще бъде най-хубавият дар за Родината в чест на Двадесетгодишнината.

Рачо ЗМЕЕВ

ПО-ПЪЛНО И РАЦИОНАЛНО ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ ОБОРОТНИТЕ СРЕДСТВА

Изпълнението на задачите, поставени в народостопанския план за 1964 година и четвъртата петилетка в голяма степен зависи от обезпечаването на предприятията от всички сектори на народното стопанство с необходимите им парични средства. Затова наличните финансови средства трябва да се използват по предназначението им, икономично и най-ефективно. Пред ръководителите на предприятията се поставят няколко основни задачи, между които е и задачата за ускоряване обръщаемостта на оборотните средства, предоставени им за извършване на стопанската дейност. Ускоряването на обръщаемостта довежда до заангажиране на по-малко банкови средства и освободените такива се насочват за посрещане на други разходи на държавата.

Едно от важните условия за постигане на тази цел е да не се допуска натрупване на свръхнормативни запаси от производствени материали Тук оказва влияние количеството и престоя на материалите от доставката до влагането им в производството и среднодневната потребност от тях. Намаляването на среднодневната потребност може да се постигне по пътя на намаляване разходните норми, при условие, че то няма да даде отражение върху качеството на продукцията.

В голям брой от предприятията на нашия окръг не само, че не се търсят пътищата за намаляване нормативните запаси, а се допускат свръхнормативни такива, което довежда до нарушаване на финансовата дисциплина и до икономическо затруднение. Към 31 март тази година в складовете на ДИП „Добруджа“ се намираха материали в повече от норматива за 246 000 лева, в ТПК „Дунав“ за 74 000 лева, ТПК „Инвалид“ за 30 000 лева и промкомбинат „Текстил“ за 78 000 лева. Общо четирите предприятия са блокирали оборотни средства в размер на 483 000 лева.

Друго важно условие за ускоряване обръщаемостта на средствата е недопускането на свръхнормативни запаси от незавършено производство. Организацията на производството и стриктното спазване на технологическия процес са от съществено значение за това. Тук трябва да се вземат под внимание възможностите за съкращаване на междуцеховите престои, рационалното използване на машините, намаляването на времетраенето на отделните производствени процеси по пътя на повишаване производителността на труда и т. н. Наличност на незавършено производство над нормативите към 31 март са имали ДИП „Добруджа“—за 14 000 лева, РТС — Силистра за 13 000 лева и Държавното горско стопанство — Силистра за 5 000 лева.

Малко внимание се обръща при нас на въпроса за намаляване престоя на готовата продукция в складовете на производствените предприятия. От важно значение тук е организацията по сортирането, опаковането и експедирането на изделията. От нея зависи времето на престоя им до тяхната реализация. За предприятията произвеждащи предмети, които трябва да се комплектуват (мебели, костюми, сервизи и др.) от голяма важност е едновременното завършване на отделните им части. Често пъти реализацията на готовата продукция се забавя поради това, че клиентите не я приемат, защото не отговаря на поръчания асортимент, не притежава договорените качества. Не е спазен определения за производството срок и т. н. Такива откази водят до допълнително ангажиране на оборотни средства и оскъпяване на продукцията. Случаи на отказ през първото тримесечие на тази година допустнаха промкомбинат „Електрометал“, промкомбинат „Камъшит“, промкомбинат „Текстил“ и ДМЗ „Стомана“.

Голяма част от ръководителите на предприятията считат тридневния срок за представяне на разчетните документи в банката за формалност, а точно в тази „формалност“ понякога се крият причините за ненавременното изплащане на експедираната продукция и от там за забавяне обръщаемостта на оборотните средства. Не се считат с наредбите на банката по този въпрос промкомбинатите „Електрометал“, „Камъшит“, „Текстил“, кооперациите „9-ти септември“, „Метал“ и ДМЗ „Стомана“.

Друго важно мероприятие, което води до ускоряване обръщаемостта на оборотните средства е доставката на стоково-материални ценности в плановите размери и видове, без да се допуска залежаването на ненужни и излишни материали. Не такова е обаче положението в промкомбинат „Електрометал“, където има залежали материали за 13 000 лева, ДМЗ „Стомана“ — за 38 000 лв, ТПК „Инвалид“ — 32 000 лв, РТС—Силистра — 14 000 лева и др. Общо в окръга по тази причина са замразени 192 000 лева.

Ускоряването на обръщаемостта на оборотните средства е важен икономически показател. Той разкрива големи възможности за изпълнението и преизпълнението производствените планове за обема на промишлената продукция, пряко съдейства за намаляване себестойността на изделията, създава условия за допълнително финансиране на народното стопанство и дава голямо отражение в икономиката на предприятията. Затова на Българската народна банка е дадено правото да санкционира, с изключване от кредитиране, ония стопански единици, които поради лоша организация, нехайство от страна на ръководителите и лоша стопанска политика неоправдано заангажират повече от необходимите им финансови средства. Считаме, че ръководителите на предприятията, подпомогнати от партийните и профсъюзни организации ще направят възможното за подобряване на организацията на производството и за правилното използване на всеки лев отпуснат от държавата.

Димитър СТОИЛОВ
управител на Българска народна банка — Силистра

Висшият институт по механизация и електрификация на селското стопанство в гр. Русе се развива и укрепва

Българската комунистическа партия и народното правителство полагат изключително големи грижи за развитието на висшето образование в нашата страна, в т. ч. за развитието и укрепването и на ВУЗ за подготовка на специалисти с висше образование за селското стопанство.

Висшият институт по механизация и електрификация на селското стопанство в град Русе, бе създаден през 1954 година във връзка с голямата необходимост на страната от инженерни кадри за селското стопанство. За срок от 10 години институтът укрепна и се разрастна твърде много, изгради се здрава база, нужна за учебния процес и се попълни с млади и ентусиазирани преподавателски кадри, които с всяка измината година все повече и повече подобряват своята работа.



Изглед от института

Досега институтът е подготвил и изпратил на работа в производството вече 8 випуска с около 950 възпитаници, които работят като главни инженери на ТКЗС, ДЗС, МТС и РТС, директори на предприятия, ръководители в министерствата и ОНС по линия на механизацията на селското стопанство и други.

С оглед на неговото по-нататъшно развитие и укрепване като висше учебно заведение за подготовка на специалисти изключително за селското стопанство и намаляване притока на студенти към столицата, с постановление № 133 на МС от 31. XII. 1963 година досегашният Висш институт по механизация и електрификация на селското стопанство се преустройва във Висш селско-стопански институт с три факултета:

а) Факултет по механизация и електрификация на селското стопанство с две специалности — механизация и електрификация на процесите в селското стопанство и селскостопанско машиностроене;

б) Агрономически факултет с две специалности — полевъдство и лозаро — градинарство;

в) Зоотехнически факултет с една специалност.

За учебната 1964-1965 година в института ще се приемат около 650 студенти на редовно и около 500 студенти на задочно обучение. По всички специалности на трите факултета обучението е организирано по пътя на редовното и задочното следване. Срокът на обучение за специалистите на факултета по механизация и електрификация на селското стопанство е 4 години и 10 месеца, а по останалите два факултета 4 години и 3 месеца.

Завършилите инженерния факултет по първата специалност получават—звание машинен инженер по ремонта и експлоатацията на машинно-тракторния парк, по втората — машинен инженер конструктор на селскостопански машини. Завършилите агрономическия факултет получават званието агроном — полевъд, съответно агроном— лозароградинар, а завършилите зоотехническия факултет получават званието — зоотехник. Институтът следователно ще подготвя почти всички видове специалисти с висше образование, необходими за селското стопанство.

За студентите е създадена и продължава да се изгражда добра учеб на и производствена база, добре обзаведени студентски столове и за една част — общежития. На студентите с добър успех в зависимост от материалното състояние се отпускат държавни стипендии. Освен това, студентите могат да бъдат стипендианти и на различни предприятия (ТКЗС, ДЗС, МТС, заводи и други)според специалността, която искат да следват, като се задължават след завършването да работят най-малко 5 години в предприятията, чиито стипендианти са били.

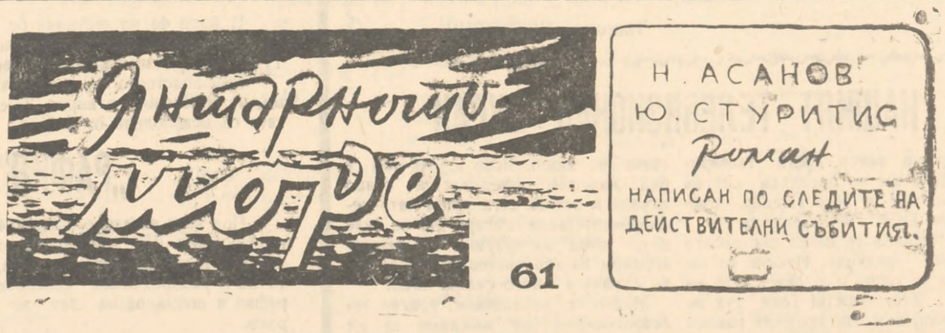
Трябва определено да кажем, че сегашната структура и направление, което се дава на института ще позволи същият да се изгради като едно едро съвременно висше учебно заведение за подготовка на висококвалифицирани, целенасочено обучавани кадри.

С това ново решение на Правителството се цели да се укрепят още повече съществуващите две основни специалности на института досега, и да се подпомогне Министерството на народната просвета в изпълнение на точка 19 от 133 постановление на МС, да регулира броят на приеманите студенти в техническите и селскостопански ВУЗ, като съотношението между броя на студентите в София и тези в провинцията от 6:1 през учебната 1963-64 година, постепенно се намалява и през 1970 година да стане примерно 2:1.

Административното ръководство, преподавателският колектив и партийната организация в института, при близкото и непосредствено ръководство и помощ на Градския и Окръжния комитети на БКП и съветите в гр. Русе и Министерството на народната просвета, ще направи всичко необходимо за успешното изпълнение решението на Партията и Правителството за превръщане на института в голямо висше учебно заведение за подготовка на кадри за нашето селско стопанство и селскостопанското машиностроене.

Особена помощ биха ни оказали и ние очакваме такава от Окръжните комитети на БКП, Окръжните комитети на ДКМС, Окръжните народни съвети и ръководствата на селскостопанските предприятия, по подбора, подготовката и насочването на добри младежи кандидати за студенти по различните специалности в института. В това отношение за пример ние бихме посочили Окръжния комитет на БКП и ОНС в гр. Враца, които от една година насам проявяват много добър интерес по подготовката на свои кадри за различните отрасли на окръга. По инициатива на Окръжния комитет на ДКМС — Враца и на Вузовския комитет на ДКМС се създаде земляческа група на студентите от окръга, обучаващи се в института. С тази своя земляческа група окръжните ръководители направиха вече две срещи в института, като на първата присъствува зам. председателя на ОНС, а на втората и два лично първият секретар на ОК на БКП др. Цв. Божков. На тези срещи окръжните ръководители установиха близък контакт със студентите, обучаващи се в института и уговориха кой на кое предприятие може и иска да бъде стипендиант. Проявяването на такава непосредствена грижа и заинтересованост за студентите от ръководните органи на съответните окръзи, освен всичко останало има и голямо значение за подобряване на учебната и особено възпитателната работа на бъдещите специалисти с висше образование, което е наша обща голяма партийна и държавна задача. Ние не се съмняваме, че примерът на Враца ще бъде последван и от останалите окръзи и преди всичко от тези от Северна България за селското стопанство, на които институтът в гр. Русе ще подготвя почти всички видове специалисти с висше образование.

доц. Атанас ГАНЕВ
кандидат на икономическите науки, ректор на института



— По-добре е, ако в групата има хора на различна възраст. От нашите работници бих пратил Линис. Той е млад и отличен радист. Ако подготвим за него добра легенда, може да стане най-добрият помощник на Вилкс Егле, както знаем, не го бива за радиоделото, така че на Вилкс такъв помощник ще му допадне. Бих взел и шофьора, който ни препоръчахте, след като излезе от гората.

—Графа ли? Спомням си, спомням си!

—В гората, той е като у дома си! Никога не се движеше по компас, а ходеше из гората, като по конец. Е, може да повикаме и Мазайс. Той се задушава в града. Неотдавна ми звъня по телефона и помоли отново да го вземем на оперативна работа. . .

—Е, виждате ли, вие вече наброихте пет души! По същество, вече има група. Тогава, действувайте! И групата ще бъде доста интелигентна. Не може знаменитият Будрис да общува с обикновени бандити! Главатарят — художник, Графа — отломка от миналото, Мазайс — потомствен ратай, вежлив и услужлив човек. Англичаните ще си оближат пръстите!

4.

Викторс Ветра беше упорит.

Той стоеше пред платното и продължаваше да работи, макар че сърцето му беше готово да спре от непосилната болка. Добре, че никой не го наблюдаваше. Случайният човек, навярно не би издържал и би му казал:

—Защо разваляш картината?

Ветра и сам забелязваше, че наслагва неравномерно боите. Синята боя се смесваше с червената и образуваше някакви зелени петна, а според замисъла картината трябваше да бъде в светлосини тонове, тъй като се наричаше „Девойка и море“...

И всичко това ставаше заради Анна.

Кой би могъл да помисли, че жената на художника, която сама бе художничка, наведнаж ще започне да ревнува мъжа си от жената, която му позира! Макар че сега на Викторс беше ясно как стана това.

(Следва)

Квалифицирани кадри за социалистическото производство

БЪРЗО се изменя обликът на нашия окръг. От изостанал край, с примитивно частно селскостопанско производство, той се превърна в окръг с едро кооперирано селско стопанство и с бурно развиваща се държавна промишленост.

Народната власт даде широк простор не само за развитие на производителните сили, но и на образованието и на културата. При съвременните условия е немислимо изграждането на социалистическото производство без наличието на необходимите високо квалифицирани кадри за различните отрасли на живота. Новата техника и бързото внедряване на механизацията и автоматизацията в нашата страна изискват специалисти със солидна общообразователна и техническа подготовка. Такива специалисти се създават само в техникумите, в професионално-техническите училища и във висшите учебни заведения. За бързото задоволяване на нуждата от местни кадри значително се увеличи мрежата на техникумите и професионално-техническите училища в окръга. А с всяка измината година в тези училища се приемат все повече девойки и младежи.

Постоянните изменения и усъвършенствувания на техниката и новите изисквания на производството наложиха преустройството на техникумите и професионално-техническите училища. В техникумите се приемат само завършилите основно осмокласно образование, а от учебната 1965-66 година този ценз ще се изисква и в професионалните училища. Завършилите техникумите има право да продължат образованието си във висшите учебни заведения, а тия, завършили образованието си в професионално-техническите училища могат да продължат учението си в дневните и вечерните техникуми. Подготовката на питомците на професионалните училища им дава възможност не само бързо и пълноценно да се включат в производството, но и да повишат по-нататък квалификацията си в по-висока степен училища. В това отношение народната власт улеснява твърде много учащите се от производството — осигурява им допълнителен платен отпуск от около 40 дни, редица предимства при приемането им във ВУЗ и др.

Нуждата от специалисти със средно и висше образование в нашия окръг е много голяма. Тези специалисти трябва да израстнат из средата на младежите и девойките, завършили и завършващи сега основното си образование. Наличието на разкритите в окръга специални училища улеснява в значителна степен създаването на местни кадри. Помощ в това отношение ни оказва и МНП, което по план ежегодно ни отпуска голям брой ученици за прием в тези училища. Така за новата 1964-65 учебна година приемът на учениците в техникумите и професионално-техническите училища в окръга е както следва: Техникум по механотехника — 121 младежи и 19 девойки, завършили VIII клас; Икономически техникум — 20 младежи и 85 девойки със завършено осмокласно образование; Селскостопански техникум—53 младежи и 87 девойки, завършили VIII клас;Строително училище— 140 младежи, завършили VII или VIII клас; Професионално-техническо училище по дървообработка — 10 девойки и 60 младежи, завършили VIII клас; Машино-тракторно училище — 135 младежи; Професионално-техническо училище по ремонт на селскостопански инвентар — 140 младежи, завършили VII клас; Практическо селскостопанско училище — 35 девойки и 35 младежи.

В професионално-техническите училища курсът на обучение е 2 години. В някои от тях се дава безплатна храна и квартира на учениците. Всички професионално-технически училища своевременно ще изпратят до основните и трудовополитехническите училища от окръга обяви за приемането на курсисти през новата учебна година.

Но за правилното насочване на младежите и девойките към избора на бъдещата им професия е крайно наложително да се активизират още повече и училищните комисии по професионалната ориентировка на учащите се и се осъществят набелязаните мероприятия на окръжната комисия.

Изходно начало в избора на професията трябва да бъде преди всичко нуждата от определени специалности за окръга, като се вземат под внимание възможностите на кандидата, неговите интереси и желания. Възможностите на завършилите и завършващите основното си и средно образование младежи и девойки да усвоят с успех дадена професия зависят от това до колко задълбочено и трайно са възприели даденните им в училище знания и умения. Желанието на кандидата, стремежът му да овладее определена специалност трябва непременно да се покрива с възможностите му да осъществи това си желание. В противен случай желанието си остава неосъществена мечта.

Ето защо всеки кандидат трябва да се готви сериозно за предстоящите изпити за завършено основно и средно образование, като за целта използува всички възможности, които училището му предлага.

Учебната година е към своя край. През малкото дни, които остават до приключването ѝ, се решава бъдещето на учащите се, определя се пътя, по който трябва да тръгнат в живота. Това налага всеки младеж и девойка добре да разберат това, и подпомогнати от родители и учители, да преценят своите възможности, да се насочат към оная професия, в която ще проявят своето най-голямо творчество като утрешни специалисти.

Атанас НЕДЕЛЧЕВ
началник на отдел „Народна просвета" при ОНС



II РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

Футбол

ДС всеки изминат ден в състезанията от Втората републиканска спартакиада се включват все повече и повече работници, комсомолци, ученици от окръга ни, които по атлетическите писти, край волейболните мрежи, по футболните игрища — навсякъде, където може да се спортува, — укрепват своето здраве, подобряват спортното си майсторство.

В Силистра на 5 и 6 май се проведе още едно окръжно първенство в рамките на спартакиадата — този път окръжното първенство по футбол за юноши. За него бяха класирани отборите на Тутракан, Дулово, I СПУ и ССТ — Силистра. Отборът на Тутракан не се яви и затова по жребие на 5 май се срещнаха отборите на ССТ и Дулово. След оспорвана борба редовното времетраене при равен резултат—1:1. След изпълнението по пет дузпи в двете врати равенството отново се запази — 4:4. Отново по три дузпи. След тяхното изпълнение с 5:4 се наложиха момчетата от ССТ.

Финалната среща между I СПУ — Силистра и ССТ противопостави отново стари противници. Този път се наложи отборът на I СПУ.

След мача на двата най-добри отбори бяха връчени флагчетата за тяхното успешно представяне в тазгодишното окръжно първенство по футбол.

Волейбол

Градското първенство на работническите колективи от Силистра още от самото начало беше изпълнено с интересни и напрегнати срещи — може би защото бяха противопоставени и равностойни отбори. Първата среща — между МВР и Промкомбината — завърши при резултат 3:1 за МВР. Особено оспорвана беше срещата между волейболистите на ОНС и Окръжна болница. В напрегнатата борба за излъчване на победителя изпъкнаха с добрите си качества на състезатели Якимов (болницата) и Иванов (ОНС). Отборът на болницата се наложи с резултат 3:1. Същият резултат се получи и от срещата ДМЗ „Стомана" — Промкомбината. А отборите на МВР и ОНС спечелиха служебно от ДАП, поради неявяване на състезатели от това предприятие.

Георги РАЙЧЕВ

СЛЕД ЗАКЛЮЧИТЕЛНИЯ ЕТАП НА ОКРЪЖНАТА СЕЛСКА СПАРТАКИАДА ПО ВОЛЕЙБОЛ

След провеждането на заключителния етап на окръжната селска спартакиада по волейбол отборите — мъже и жени — се класираха по следния начин:

М Ъ Ж Е

1. „ВИХЪР" — Межден — 6 точки
2. „ВИХЪР" — Бабук — 4 точки
3. „ЛЕВСКИ" — Н. Черна — 4 точки
4. ДЗС „Янко Забунов" — 4 точки

Ж Е Н И

1. „БОТЕВ" — Голеш — 6 точки
2. ДЗС „Я. Забунов" — 5 точки
3. „ЛЕВСКИ" — Добротица — 4 точки
4. „ЛЕВСКИ" — Главиница — 3 точки

Отборите на „Вихър" — Межден (мъже) и „Ботев" — Голеш (жени) ще участвуват в зоналния турнир, който ще се проведе в гр. Толбухин от 29 до 31 май. На добър път, волейболисти!

22—24 МАЙ

Зоново първенство по тенис на маса в Силистра

Тенисът на маса е една от спортните игри, която изключително много спомага за култивиране у спортуващите на поредица ценни качества: внимание, съобразителност, бързина, ловкост, способност за бързо ориентиране и др.

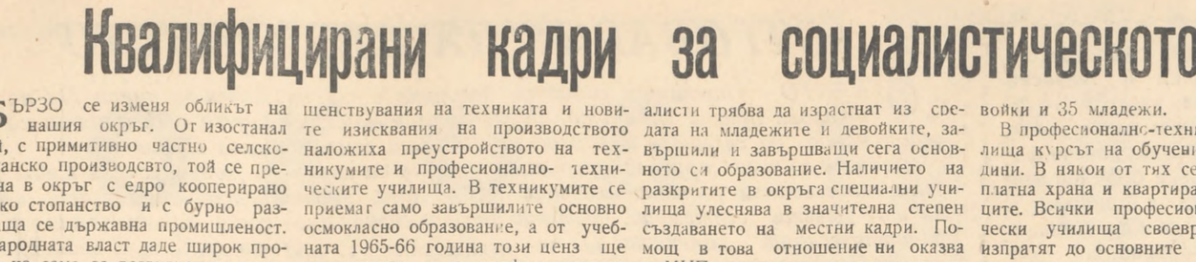
През последните години именно по тази причина той става все по-любим спорт и в нашия окръг, пробивайки си път сред всички физкултурни колективи, като по масовост започна да мери ръст с най-развитите спортове в окръга.

Тази година, годината на Втората републиканска спартакиада, в Силистра от 22 до 24 май ще се проведе зоновото републиканско първенство по тенис на маса. С отбори в него ще участвуват следните окръзи: Варненски, Разградски, Толбухински и Силистренски а също така и Варна — града, трети и осми отбори на град София.

Без съмнение през тези два дни до зелените маси ще застанат големи състезатели, които, показвайки модерен стил в нападение и отбрана, ще изпълнят първенството с много емоции и красота.

В предстоящото първенство всички любители на тениса от Силистра пожелават успешно представяне на нашия отбор и вярват, че състезателите ще защитят достойно честта на окръга.

Г. АНТОНОВ



ИЗВОД

Стоян Гроздев

Поради слабости в организацията на производството Промкомбината „Електрометал" в Силистра, промкомбината в Дулово и ТПК „Домостроител" в Тутракан не си изпълняват производствения план за м. април.



— И пролетта дойде, и на зелено се хванахме, а това хлапе все се циври и все не напълнява...
— От слабост в организма ще да е...

Сън в майска нощ

ГЛАВНИЯТ агроном на ТКЗС — Иширково Курти Малчев се събуди целия в пот. Беше сънувал особено страшен сън.

Сънува той, че е седнал в овощната градина под едно кайсиево дръвче. И уж е май месец, пък като узрели едни кайсии, едри като пачи яйца. Само че всички плодове са поръсени с кафяви точици от съчмянката, та заприличали на краставите. И както си седи агрономът, изведнъж нещо — туп на главата му. Падна една кайсия. Последваха още много туп-туп, от които пред очите му причерня. След туй започна да вижда кайсиево— жълти кръгове, а когато падна последният плод върху нещастната му глава, агрономът падна в несвяс... и се събуди.

Разстроен се мярна този ден в канцеларията на стопанството Курти Малчев. На въпроса на председателя какво му се е случило, агрономът отвърна:

— Сънувах...

— Че теб един сън може ли да те разстрои толкова?

— Да, ама туй, което сънувах, ме плаши.

— Хм, иди при Баба Кера Врачката. Може да ти каже нещо.

И отиде агрономът при врачката, И й разказа съня си. И рече му тогава врачката:

— Слушай, агрономе, тоя сън с тези кайсии сигурно ще да е във връзка с първото следцъфтежно пръскане на дръвчетата. Нали 527 декара са оставени на божиите грижи. А господ сигурно има много грижи сега, та те подсеща ти да се заемеш с това мероприятие. Господ е много добър човек, та му е било жал за хубавите дръвчета...

Агрономът наведе глава, подсмръкна и излезе през вратата тихо, като по чорапи...

Герчо ГЕРГЬОВСКИ

Пролетно

Май е пак и над полята
тих дъждец вали, вали...
Той на всички ни сърцата
с радост пълни днес, нали!

Че житата, слънчогледа,
боба, фия, ечемикът,
към небето днес не гледат
и от жажда не ни викат.

Напои се вред земята,
всяко стръкче избуя.
Тича топъл златен вятър
над зелените нивя.

С обещания, задачи
ний се борим всеки час
и напред се движим, значи,
винаги със пълна газ.

Нека в цялата родина
да посрещне с много плод
юбилейната година
трудовият ни народ.

Май е пак и над полята
златен дъжд се кротко лей.
Мир щом има по земята,
във сърцата пролет грей.

Др. ПАНОВ

ДЪРВАРСКИ НЕВОЛИ

СУРОВА и дълга бе тазгодишната зима, ей! Що студ, що сняг, що чудо беше. Изпонапатихме се здравата. Та затова този път реших да не чакам на „Топливо", а наточих брадвата, нарамих я и една априлска сутрин осъмнах чак в Алековската гора. Плюх си на ръцете и започнах да сека определените ми от горския дървета. Ех, горо! Майко юнашка! То сеч ли беше! Три пъти се изпотих, та като огладнях, та като ожаднях. Привечер се запътих към пивницата в Алеково.

Беше 22 април, лято 1964, часът клонеше към 18.00. На вратата — табела, от която ясно прочетох, че тъкмо сега ще дойде Добри Карадобрев, продавачът от пивницата. Време му беше, значи. Но кофарът мълчеше невъзмутимо, а аз точех зъби и се канех да изпия поне 5 студени бири. Само че времето минаваше, а наш Добри не идваше От някои алековчани разбрах, че той не за пръв път отваря пивницата ни в туй, ни в онуй време.



Този път Добри дойде в 19.00 часа. Бил на мач в Честименско! Аз нямам нищо против запалянковщината, ама ми се пие бира. Не ме интересува работното време на продавача, ама съм гладен А се е случило и нещо по-лошо Един дърварь след една седмица стоял гладен два дни наред. На 28 и 29 април пивницата изобщо не била отваряна. Вярно е, че пивницата щяла да се мести в друга сграда, предстоял ремонт, но не можеше ли Карадобрев пак да работи в старата пивница, а ремонтите да извърши друг.

Та се чудя сега — какво пие председателят на селкоопа в Алеково, че не вижда заключената пивница в селото. Да е водопиец не ми се вярва. Откъде тогава ще да се снабдява с бира, тази работа не мога да си обясня, пусто да остане!

Горян ГОРОВ

Технически прогрес

Съгласно утвърдения от комисията по селското стопанство план за технически прогрес кооперативното стопанство в с. Окорш може да реализира икономии от 80 210 лева. До 7 май обаче управителният съвет не се е занимавал с този въпрос, макар че до 15 февруари трябваше да се набележат мероприятията, да се утвърдят от ръководството и да се изпратят в Окръжния народен съвет.

Със
или без
технически прогрес
ще стигнем ний в овощната градина
на красивата 1980 година
с една големичка торба
на гърба.
Тогава всеки ще надуши
къде са хубавите круши.
Круши!
Круши!
Тях всеки ще надуши.
Трябва само на гърба
по-големичка торба —
когато стигнем във овощната градина
на красивата 1980 година.
Със
или без
технически прогрес!...

Николай ПЕТРОВИЧ

НАШИЯТ ТЕЛЕВИЗИОНЕН ЕКРАН

— Добър вечер, драги телезрители! Днес ще ви предадем кратък телерепортаж от село Падина, съставно на ТКЗС — Главиница.

Село Падина се слави със своите тютюневи традиции. Искаме да кажем, че се слави с отглеждането на тютюна. Ето, вижте! Това тук не са марули, а хубав тютюнев разсад. Той се е проснал на една площ от 2 декара. Нали радва очите ви тази красива разсадова гледка!

Но... момент, моля! Какво е това? Защо тютюневият разсад пуши? Нека приближим по-близо обектива на камерата. Така... Ясно... Този тютюнев разсад вече е развалян и не става за нищо. Ясно е, че той е бил изложен изведнъж на силно слънце и затова сега пуши като недоброкачествена цигара. Не се знае дали няма да запуши и главният агроном на стопанството. Пролетното слънце е много силно! Язък!

Много се извиняваме, драги телезрители, че не можахме да ви покажем нещо хубаво от с. Падина, но както виждате, вината не е в нас. Много, много съжаляваме! Молим ви да ни извините, че ви отнехме времето!

Репортажа води
Панайот ХРИСТОВ

ЗРЪНЦА

Майката упреква детето си, че се е било със свой съученик:

—Трябваше да ми кажеш, когато те удари, а не да го замерваш с камъни!

—Та ти да не би да го улучеше по-добре от мен? . .

* * *

Когато се омъжи за него, тя плака. Впоследствие се оказа, че е имала право.

* * *

Между рибари.

—Бибанът, който хванах, тежи. . .

—Колко?

—Около половината на това, което аз ти казвам и два пъти отколкото вярваш ти.

Преведе: Георги МИХАЙЛОВ

ЩО Е СВЪРШИЛА ПЪТА?

„ЛИМОНАДА С МУХИ"

В брой 44 на вестника бе публикувана хумористична бележка, за това, че Наркооп в гр. Тутракан произвежда некачествена лимонада.

Ръководството на предприятието ни уведоми, че изнесеното е вярно. Две миячки от фабриката са освободени от работа.

„РАФИЯ"

Под това заглавие в брой 47 на вестника бе критикувано ДП „Материално-техническо снабдяване" в гр. Силистра за това, че предприятието не е разпределило своевременно лозарската рафия и поцинкована тел за нуждите на окръга.

В отговора на ръководството на ДП „Материално-техническо снабдяване" не се казва вярно ли е изнесеното. От самото писмо обаче става ясно, че повече от една седмица рафията е стояла в складовете на предприятието поради липса на спесификация, която е била загубена от чиновничка от град Бургас.

„КАКВО НИ ПИЛЕ ОКЪЛВА?"

С материал под това заглавие в брой 47 на вестника бе критикувано ръководството на Окръжния кооперативен съюз в град Силистра за това, че през месец февруари и март не са били пласирани своевременно 120 000 пилета и за това, че подведомственото на ОКС предприятие — Наркооп в Дулово са били развалени 9 000 яйца, изпратени от ДЗС — Силистра за нуждите налюпилнята на кооперацията.

Ръководството на ОКС ни отговори, че изнесеното във вестника не отговаря на истината. Това стана причина да се направи нова проверка. За щателното проучване на въпроса бяха ангажирани специалисти от Окръжния народен съвет и арбитража.

От проверката се установи следното. Действително през месец февруари и март са мрели пилетата на населението, излюпени предимно в люпилнята на Наркооп — Дулово.

В писмото си ръководителите на ОКС пишат: „Нашите ръководства на потребителните кооперации заслужават похвала, че можаха тази година за пръв път да пласират пилета през месеците февруари и март...".

Правилно, другари търговци! Щом заслужават похвала, похвалете ги! То си е ваша работа. Само че съгласно арбитражно дело № 85 от 1964 година непласираните пилета не са били 120 000, както писахме ние, а 180 000. Следователно ние действително сме сгрешили малко като сме понамалили неизкупените от вас пилета. Към същото дело има протоколно решение, което носи дата 31 март и което е подписано от Милан Ангелов, съгласно което вие се задължавате да ИЗТЕГЛИТЕ през април, май и юни неизтеглените 180 000 пилета.

В друго арбитражно дело — с арбитражно решение № 77 от 16 април 1964 година Наркооп — Дулово се задължава да изплати на ДЗС — Силистра 945 лева за 9 000 яйца. А Наркооп — Дулово е подведомствено предприятие на Окръжен кооперативен съюз. Решението е обжалвано, но парите са платени вече.

„За в бъдеще да се изнасят проверени неща, за да укрепи вярата във вестника ви!" — пише в писмото на ръководителите на ОКС.

Благодарим, другари търговци, за съвета. Ние ще се въздържим с даването на съвети. Ние само критикуваме — когато има за какво!

ОБЯВА

ОТП „Печатни произведения" — Силистра търси началник склад за клона — Тутракан
Кандидатът да има средно образование.
Заплата по щатната таблица.



ГОТОВО ОБЛЕКЛО
за пролетния сезон
ДАМСКИ МАНТА
ВЪЛНЕНИ РОКЛИ
МЪЖКИ КОСТЮМИ
ДЕТСКО ОБЛЕКЛО
практично,
съобразено с модата за 1964 год.
ще намерите по всички магазини за конфекция.
Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 56 (764) | Петък, 15 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

15 години движение за мир

На 14 май т. г. в салона на Окръжния народен съвет и Окръжният и градският комитети за защита на мира, свикаха тържествено събрание посветено на 15-годишнината от създаването на световното движение за мир.

В деловия президиум на събранието, под бурни аплодисменти, заеха места: членът на Националния комитет за защита на мира — професор ДЕЧКО УЗУНОВ, секретарят на Окръжния комитет на БКП СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретарят на Градския комитет на БКП МИКО НИКОЛОВ, председателят на Окръжния комитет за защита на мира ЙОРДАН РАЙЧЕВ, председателят на Окръжния комитет на борците против капитализма и фашизма АСЕН ЧАПКЪНОВ и др.

Събранието бе открито с кратко слово от председателя на Окръжния комитет за защита на мира др. ЙОРДАН РАЙЧЕВ.

Доклад по случай 15 годишнината от създаването на световното движение за мир изнесе членът на Националния комитет за защита на мира професор Дечко Узунов. В него той посочи огромните успехи на привържениците на мира от цял свят, в борбата им против разпалването на една нова трета термоядрена война. Посочвайки огромните щети, които ще понесе човечеството при една евентуална термоядрена война, другарят Узунов разобличи авантюристичната политика на китайските ръководители по въпросите на войната и мира. В доклада си той посочи, че Българската комунистическа партия и Правителството на Народна република България, а така също и целия български народ, стоят непоколебимо и единодушно подкрепят миролюбивата политика на Съветския съюз начело с великия борец за мир на нашето време Никита Сергеевич Хрушчов. Българския народ решително осъжда авантюристичната политика на китайските ръководителц, които защищавайки политиката на студена война, фактически застават на позициите на империалистите.

Накрая, присъствуващите на събранието с бурни ръкопляскания гласуваха телеграма до Националния комитет за защита на мира — София. В нея трудещите се от град Силистра, единодушно подкрепят политиката за мир и мирно съвместно съществуване, която водят БКП и Правителството на Народна република България.

На упорит труд за компенсиране на загубите от сушата!

С ТОЧНА СМЕТКА, С ЯСНИ ЗАДАЧИ!

ДОБРЕ ДА ПОДГОТВИМ И ПРОВЕДЕМ СЪБРАНИЯТА ЗА ОТЧИТАНЕ НА ЧЕТИРИМЕСЕЧИЕТО В ТКЗС

След няколко дни в кооперативните стопанства от окръга трябва да започне провеждането на събранията за отчитане на тяхната производствена дейност през първото четиримесечие на тази година. Провеждането на тези събрания се извършва в момент, който е решаващ в дейността на кооперативните стопанства. Сега във всички страни се разгръща борба за изпълнение на производствените планове и обещания. Това е момент на усилено окопаване и разреждане на пролетниците, на разсаждането на тютюна и зеленчуковите култури, на опазването на посевите, овошките и лозята от болести и неприятели, на използване на летните условия за получаване на по-голяма животинска продукция. Събранията трябва да изиграят решаваща роля за мобилизиране силите на кооператорите в изпълнението на тези задачи.

На тях управителните съвети трябва да дадат отчет пред делегатите за извършената работа в кооперативните стопанства, в отделните отрасли, бригади и ферми за изпълнение на производствено-финансовите планове и поетите обещания. Те трябва да излязат с добре обмислени доклади, в които да е направен задълбочен анализ на цялата производствена дейност, анализ на приходите и разходите, на себестойността на получената продукция.

Нужно е да се направи сериозна оценка на състоянието на растениевъдството и животновъдството и се отчете по кои показатели годишният план няма да може да се изпълни. Известно е, че поради неблагоприятните климатични условия през зимата и пролетта добивите от есенниците, царевицата, овощните градини и други култури няма да се изпълнят. Това ще се отрази отрицателно на изпълнението на плана за общата продукция и паричните постъпления. Особено тежко е положението в някои стопанства от крайдунавския район като ТКЗС в Срацимир, Сребърна, Тутракан, Попина и други, които бяха по-чувствително засегнати от пролетното засушаване.

Провеждането на делегатските събрания да се предшествува от провеждането на събрания по производствени единици—бригади и ферми. През миналата година такива събрания се провеждаха във всички кооперативни стопанства. Но на много места те преминаваха формално, като се разглеждаше само докладa на управителния съвет и разискванията ставаха по изнесеното в него. Вярно е, че това е необходимо да се направи. Но по-голяма тежест при провеждането на тези събрания трябва да падне върху разглеждане дейността на самата бригада или ферма, да се отчете работата й по изпълнението на плана и обещанията, да се предвидят очакваните загуби в бригадата и се набележат конкретни мероприятия за тяхното компенсиране. Те трябва да изберат делегатите, които да внесат техните предложения на общото събрание.

На самите делегатски събрания трябва основно да се разгледа работата на отделните бригади по провеждането на текущите в момента задачи — разреждане и окопаване на пролетниците, разсаждането на тютюна, подготовката на лятната кампания и други. Не бива да се допуска, какъвто случай имаме в ТКЗС — Калипетрово през миналата година, за работата на бригадите на събранията да не се спомене нито дума.

След доклада и разискванията събранията трябва да приемат конкретни мероприятия, чиято цел е разкриването на допълнителни източници за компенсиране на очакваните загуби. Като най-важен източник на допълнителни доходи в нашия окръг се явява тютюнът, от който стопанствата при добра организация могат да получат близо два пъти по-голяма продукция. Основна задача пред ръководствата на кооперативните стопанства през тази година е да обезпечат изпълнението на плана и обещанията и да разпределят на кооператорите повече средства в сравнение с миналата година.

Трябва да намерят своето място и въпросите на техническия прогрес, чрез приложението на който стопанствата ще реализират икономия на труд и средства и ще увеличат своите доходи. В много стопанства като тези в селата Белица, Ст. Караджа, Зафирово и други през първото четиримесечие тези въпроси се подценяваха. Ръководствата на тези стопанства трябва да направят оценка на своята работа и набележат мерки за преодоляване на това подценяване. Не бива да се забравя, че внедряването на новостите е също резерв за получаване на повече и по-евтина продукция.

За да изиграят своята роля за мобилизиране силите на кооператорите и разгръщане на тяхната дейност за по-нататъшно изпълнение на плана и обещанията, събранията трябва да се проведат в отделните срокове. Не бива да се допуска никакво отсрочване и отлагане, както това се случи при провеждането на годишните отчетно-изборни събрания в ТКЗС — Ситово, Дулово и някои други стопанства през тази зима.

Добре организирани и проведени, събранията ще изиграят своята роля за организиране силите на кооператорите за изпълнение на плановете и поетите обещания.

ПРЕД СУШАТА — БАРИЕРА

БЪДЕЩ ХИЛЯДОТОННИК

Преди няколко дни в Тутракан беше проведено разширено заседание на Бюрото на ГК на БКП с участието на актива на кооперативното стопанство в Тутракан, гост на което беше и др. Вельо Максимов. Спешното свикване на това заседание се наложи от редица обезпокоителни причини. Естествено най-важната от тях е продължителното засушаване през първите пролетни месеци, което нанесе вреди на значителна част от есенниците и други култури.

След краткия обзор за положението на стопанските работи, направен от председателя на кооператива др. Спас Боевски, присъствуващите изслушаха информации за състоянието на културите, хода на пролетните агротехнически мероприятия, както и за състоянието на животновъдството. Стана явно от направения отчет, че въпреки проливните дъждове през последните няколко дена, изпълнението на планираните добиви ще бъде поставено под съмнение. Разбира се, кооператорите през този период от време не са стояли със скръстени ръце, безпомощни пред бедствието. Само за няколко месеца през началото на тази година по блоковете е разпръсната 320 тона амониева селитра. Предвижда се също с помощта на селскостопанската авиация да се предприеме в близките дни активна борба против житната дървеница.

Въпреки всичко обаче бяха потърсени допълнителни резерви с цел компенсиране на евентуалните загуби. Обявено беше по този повод, че по решение на партийното ръководство и управителния съвет на кооперативното стопанство през настоящата пролет ще бъдат засадени 1 000 дка с тютюн вместо заплануваните 600 дка. Чувствителното разширяване на площите на тази култура предполага много по-напрегната работа, по-добра организация на труда. Освен това още отсега трябва да се приготвят достатъчно пособия за сушене и съхранение на тютюневите листа. А това изисква добра организаторска работа още отсега, когато се провежда разсаждането на разсада.

Освен този немалък допълнителен резерв в кооператива са засяти в повече 500 дка царевица, 100 дка слънчоглед, 100 дка грах. На мястото на разкорененте 300 дка закелевели гори тези дни започва сеитбата на фуражна царевица.

Такова е състоянието. Такива са и изнесените факти. На присъствуващите стана ясно, че тази година повече от всякога трябва да се дирит и най-малките допълнителни резерви, да се разкрият всички потенциали и в полевъдството и в животновъдството, за да се отбележи юбилейната годишнина на Свободата с изпълнени планови показатели. Такава тревога лъхаше и от всяка дума на председателя на Окръжния народен съвет др. Вельо Максимов.

Задачите, които набеляза бюрото ГК на Партията в Тутракан са ясни — в никакъв случай да не се допусне намаляване на заплащането на кооператорите, мероприятията уточнени. Сега, основното, важното е да се мобилизират всички сили за претворяването им в дела.

Р. ШИМАБЕЕВ

НЕОБХОДИМО Е ДА СЕ ВЛОЖИ ПОВЕЧЕ ЕНЕРГИЯ И ИНИЦИАТИВА В РАБОТАТА

Строителната ТПК „Домостроител" в Тутракан започна неуспешно настоящата година. Сезонната работа се отрази отрицателно върху изпълнението на по-важните показатели. Цеховете почти бездействуваха през първите три месеца, като само някои от тях с успешното решаване на поставените им задачи допринесоха за общото изпълнение на плана по обем за цялата кооперация. Дърводелският цех в Тутракан в началото на януари премина от производствена дейност на ишлеме. Липсата на материали и поръчки го спъваха ежедневно, а и едва ли скоро би се подобрило положението му. Там се работи предимно с чамов материал, от който са отпуснати за цялата година едва 17 кубически метра при план за продукция 90 000 лева. През април дърводелците извършиха работа само за 2 900 лв от предвидените 4 400 лева. Компенсацията идва от филиала в Старо село, където се отбеляза 112 на сто изпълнение на плана за четвъртия месец. Със същата цифра приключи април и стъкларския цех. За банцинга сега започва сезона и бързо се възстановява пропуснатото — за четиримесечието се отчита изпълнение на плана по обем 143 на сто. За изтеклия период кооперация та изпълни плана по обем 100 на сто, 106.7 на сто производителността на труда и 88.4 процента за средната работна заплата. Независимо от постигнатото

Основателна тревога

буди състоянието на двата основни цеха на ТПК „Домостроител"—тухларския и „Пясък и баластра". От миналата година останаха голям брой лошокачествени тухли, които сега трудно намират купувачи и не може да се реализира никаква печалба. Стотици левове са хвърлени на вятъра. Освен тях други големи суми са замразени, поради непълното използване на техниката.

За облекчаване на труда и повишаване качеството са монтирани две преси за сечене на тухли, от които само едната работи. Причината се крие в липсата на работна ръка. За обслужването на другата машина са необходими още 15 души, които трудно биха се намерили. Защо? Защото извозването на тухлите след изсичането става с ръчни колички, което е бавно и непроизводително, честото спиране на електрическия ток също спъва работата. Взети заедно тези причини намаляват средната дневна заработка. Материалната страна за изършването на тази сезонна дейност е зле и не може да привлече работна ръка. Ръководството на кооперацията все още не се е замислило сериозно по този въпрос, въпреки, че са необходими и други тридесет души за обслужване на новостроящата се пещ. Всеки ден в тухларната се секат по 7-8 000 тухли при капацитет 20 000 броя. Строителството навлиза в разгара си, а ръководителите на „Домостроител" не отговарят на нуждите му.

Налага се енергична намеса

и в цех „Пясък и баластра", който при план за април 13 000 лв е изпълнил само 9 700 лева или 74.8 на сто. Проверката установи, че положението тук е най-тревожно. Напоследък не минава ден без спиране на електрическия ток за дълго време. Поради престой, на десетчленната разтоварческа бригада на Българско речно плаване се заплащат по 2.16 лева. Като се прибавят към тях престоите на камионите, дошли от други окръзи, лесно може да се направи сметка какви парични разхищения се правят всеки ден. Какво може да се направи?

РЕЙДОВА БРИГАДА

За обслужване на драгата са придадени три двойки лодки за докарване на пясъка, а пристанището разполага с четиринадесет ръчни колички, които могат да се използват за разтоварване, когато няма ток. Трябва да се направят подвижни дървени скели за движение от брега до шлепа, по които спокойно биха могли да минават 4-6 колички едновременно. Действително всичко ще става по-бавно, но има възможност за компенсация. За вечерите, понеже тогава винаги има електричество трябва да се приготвят и трите двойки лодки, които ще се разтоварват от една няколкочасова нощна смяна на електрическо осветление. По този начин, макар и с прекъсване на тока ще може да се изпълнява пълната дневна норма, престоите ще бъдат ликвидирани и няма да се допускат никакви загуби от труд и парични средства.

След първия отказ на БРП да коригира трудовите норми от механизирано в ръчно разтоварване, ТПК „Домостроител" трябва да се отнесе още веднаж по-настойчиво към него. В случай на отказ се налага сезирането на висшестоящите органи.

В напрегнатите дни, когато целият народ е обхванат от треската за по-добро представяне на юбилейния празник, когато из страната кипи борба за икономии, не бива да се допуска разхищение на нито стотинка. Управителният съвет на кооперацията може да отстрани слабостите, ако вложи повече енергия и инициатива в работата си. Тогава успехите биха били по-големи и строителството ще получава навреме нужните му материали.

Георги РАЛЧЕВ
от ГК на БКП — Тутракан
Рачо ЗМЕЕВ
от градския съвет на профсъюзите
Георги УЗУНСКИ
от редакцията
на в. „Силистренска трибуна"

Въпросите се разбират добре -- необходими са дела

Мрачно надвисналите облаци предвещаваха отначало пак дъжд, но изведнъж подухна лек ветрец и разведри небосвода. Ранна слънце. Из раззеленилите се блокове на Айдемирското и Ситовското стопанство кооператорки разреждаха поникналото цвекло. Те работеха сръчно, разговаряха весело, възбудени всички от една голяма надежда. Дъжд! Богата реколта! Благодат! А само преди две седмици техните сърца бяха свити от голямата мъка на селския труженик, който с болка гледа как посевите растат дребни и бързо пожълтяват от сушата. Дългата суша през тези месеци нанесе сериозни вреди на есенниците на десетина стопанства в нашия окръг. Сушата застрашаваше и пролетните култури. Това разтревожи Бюрото на Окръжния комитет на Партията и преди още да започнат валежите, то се събра и реши, че трудностите колкото и да са големи, трябва да бъдат преодолени, за да могат финансово-производствените планове на стопанствата да бъдат успешно изпълнени...

Сушата повреди и пшеницата на Попинското стопанство, която навярно би израсла хубава и кооператорите биха получили по 180 кг зърно от декар, както бяха запланували, ако не бе безводието. Но попинци не свиха примирени ръце, а решиха

Да работят устремно

Те потърсиха компенсация на загубите от сушата в успешното решаване на редица въпроси и в засаждането на допълнително 150 дка тютюн.

Стаята на общинския партиен комитет в село Попина е пълна с хора. Двадесет и шест мъже, ръководители на тракторно-полевъдни бригади, на трайни насаждения, на ферми, на строителни бригади обсъждаха делово с др. Сава Шиваров, секретар на Окръжния комитет на Партията и с ръководителите на кооператива, трудовия път, по който трябва да вървят, за да дадат на кооператорите на края на годината обещаното трудово възнаграждение —по 3,20 лв на човекоден.

На съвещанието бе направена цялостна оценка за извършената досега работа в растениевъдството и животновъдството. Председателят на стопанството със загриженост съобщи на присъствуващите, че се очаква едно неизпълнение на продукцията в растениевъдството и животновъдството, в размер на 110 695 лв. Наред с това бяха посочени и редица мероприятия, от чието изпълнение зависи дали загубите ще бъдат компенсирани. Предложенията, с които излезе управителният съвет на ТКЗС пред съвещанието за компенсация на загубите, нанесени от сушата и за успешното изпълнение на производствената програма на стопанството, бяха приети. Почти всички присъствуващи се изказаха как смятат да помогнат на кооператива със своите бригади в решаването на тези въпроси. В настоящата и бъдеща битка всеки ръководител видя своето място, своя дял в приходите на стопанството. Димитър Нейков обеща бригадата му да поеме и отгледа тази година 100 дка тютюн, от който ще се стреми да получи високи добиви. Минчо Димитров даде дума 50 на сто от стръмните места да бъдат окопани с машини, Георги Братоев да обработи по комплексния начин 2 900 дка царевица и 1 200 дка слънчоглед, за да се освободи повече работна ръка, необходима в отглеждането на тютюна.

Но трябва сериозно да се помисли

по другия въпрос, който бе поставен в изказванията на др. Сава Шиваров и на секретаря на общинския партиен комитет. Разхищението при храненето на кооперативния добитък е голямо, което значително оскъпява животинската продукция. Главният зоотехник трябваше на съвещанието не само да съобщи за изпълнението на животинската продукция за първото четиримесечие на годината, а и с цифри да посочи колко е висока себестойността на произвежданата животинска продукция в Попинското стопанство. Ето например някои данни. Един кг овче месо струва на ТКЗС 1,27 лв, а на изкупни цени 0,70 лв; свинско месо—1,47 лв; краве мляко — 0,29 лв и други. Ако ръководителите на Попинското стопанство—общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС обмислят и решат и тази задача, няма съмнение, че на края на годината запланувaните доходи ще бъдат получени.

Малина ПЕТРОВА

Градинари

Няма да сгрешим, ако определим градинарите от ТКЗС в село Средище като смели хора, които водят упорита битка с капризите на природата. Преди няколко дни те започнаха усилено да разсаждат домати. Другаде това може би е станало по-рано. Тук обаче не може, защото в местността „Кулака" и през месец май сланата се мъчи да проникне през рогозките, с които е покрит разсада, за който майстор-градинарят Кольо Каранедялков казва: „Гледаш го като малко дете от мраз дето се казва, и не ти се ще да го оставиш да бъде попарено от пролетните слани...".

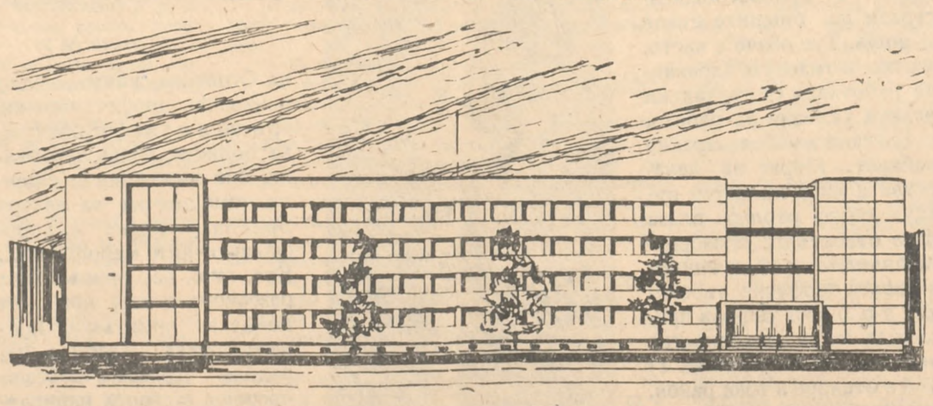
Затова съобразно климатичните особености градинарите засяха по-късен пипер, за да не избуи всичкия, ако времето не позволи разсада да се изнесе рано на открито. Освен това градинарите отглеждат в парниците и чушки. От тях, а също и краставици изнесоха на пазара още на 10 април. В стройни редове като за парад са наредени в градината 350 рамки чушлета, 280 рамки бяла капия, 60 рамки сладки чушки, 700 рамки пикирани домати, 50 рамки тиквички, краставици и други.

През миналата година заваля стихиен дъжд. Водата надойде бързо и с неудържима сила повлече всичко. Не останаха дори и парниковите рамки. А цялата градина бе заредена. Всичко се покри с тиня, превърна се в мъртво поле. Тогава градинарите започнаха всичко отново, и въпреки нанесените щети реализираха 11 000 лева доход от 30 декара зеленчуци.

Тук, както всякога е и майсторът Кольо Каранедялков, дядо Атанас, дядо Янко Георгиев, Зехрия Хабилова, Петър Вълев, Ганка Колева, Вета Петрова. Те са най-редовните в работата. С усмивка на уста, и с амбиция за получаване на високи добиви от зеленчуците, минават дните. През нощта дежурство. На другия ден отново работа, като най-напред погледите на градинарите се вперват в новопосадените на открито разсад, оглеждат го добре и доволни усмивки заиграват по техните лица.

Викенти ЦУКАНОВ

НОВИ СТРОЕЖИ В СИЛИСТРА



Придобивка на Силистра в близкото бъдеще ще бъде сградата на новата гимназия, чието строителство започна през второто тримесечие на тази година. Със сполучливото си архитектурно оформление и с просторните и светли учебни стаи тя ще измени още повече външният облик на града, а на учащите ще осигури нормални учебни занимания.

ПАИСИЕВО



РАЙОНЪТ на Паисиевския общински народен съвет граничи на северозапад с Главинишки район, североизток — с Чернолишки район, на югоизток — с Окоршки район и на югозапад с Разградски окръг.

В състава на съвета са включени селата Паисиево, Долец, Боил, Таркан, Орешене, Звенимир, Вълкан, Листец, Зебил и Зарица с общо население 5279 души.

На 3 клм от с. Паисиево минава железопътната линия Самуил — Дулово.

Кооперативното стопанство има 50 292 дка обработваема земя и 8 488 дка пасбища. Развива се в зърнопроизводително направление. В животновъдството е застъпено отглеждането на птици и овце.

ПОСТИЖЕНИЯ НА ЗАДРУЖНИЯ ТРУД

ОТ РАЗПОКЪСАНАТА в частни стопанства земя на района, която се обработваше примитивно с добитък и дървени рала, преди селяните не можеха да осигурят дори прехраната на своите семейства. А днес, обединени в мощен кооператив, чрез задружен труд, механизирана обработка на почвата и висока агротехника с всяка измината година се увеличават добивите от основните култури. Така в сравнение с 1959 година средните добиви за пшеницата са увеличени от 179 на 190 кг, за царевицата от 279 на 331 кг, на слънчогледа от 133 на 166 кг, на тютюна от 48 на 140 кг. на декар.

Чувствително увеличение има и стоковата продукция продадена на държавата. Докато през 1959 година са продадени 149 351 кг месо, през 1963 година са продадени 203 878 кг, за млякото това увеличение е съответно от 93 498 литра на 133 153 литра, за яйцата от 29 143 бр на 449 980 броя, за слънчогледа от 70 938 кг на 247 551 кг, за тютюна от 26 880 кг на 409 019 кг и др.

В резултат на това с всяка измината година се увеличават и доходите на кооператорите. Така например в сравнение с 1959 година общите приходи на стопанството са се увеличили от 1 303 927 лева на 1 697 306 лв, паричното разпределение за кооператорите за същия период се е увеличил от 847 873 лв на 1 697 555 лв, на работоспособен кооператор през 1959 година се пада 381 лв, а през 1963 година 752. лв.

Тези постижения са плод на задружния труд на кооператорите.



ТОЗИ млад мъж, с весели засмени очи е звеноводът Фахри Халилов от с. Орешене. Един от многоуважаваните и почитани кооператори в селото е той — ентусиазиран, непримирим, когато става дума за работата в бригадата.

Звеното му през 1963 година отглежда тютюн на площ от 28 дка. Така организира работата си орешенският звеновод с кооператорите от звеното по време на разсаждането и окопаването на тютюна, че в крайна сметка успя да получи по 267 кг тютюн от дка.

Сега звеното е отново в настъпление — използува влагата от падналия напоследък дъжд за разсаждане на тютюневия разсад.

ГОРДОСТТА НА БРИГАДАТА

ШЕСТ години се изминаха като шест дни. А неговите станаха двадесет и една. На Джамал Алишев — звенимирския звеновод. Другите след първата се повтарят по съдържание, но дните, седмиците, делниците и празниците на първата година са толкова различни, тревожни, напрегнати, че Джамал често обича да си спомня за тях. Те оставиха трайни следи в неговото чувствително сърце и набраздиха с тънки бръчици кожата край черните му очи.

Избраха го за звеновод, а беше едва петнадесет годишен — още юноша, с голобрадо лице. Спряха се на него като по-енергичен по-буден от другите. Гласуваха му доверие — повериха му звено да ръководи. Но Джемал нямаше опит, а и образованието му беше малко — седмокласно. Имаше воля, имаше желание. И една вяра в себе си — безкрайна, голяма, да учи другите и него да учат. За да дойде онзи момент, когато ще бъде достоен да го приемат за член на ПАРТИЯТА.

А какви времена бяха тогава?! ТКЗС-то не беше укрепнало. Кооператорите не излизаха редовно на работа, не изпълняваха нарежданията на бригадирите и звеноводите. Теглеше ги повече частното, а на кооперативното гледаха като на чуждо. Джемал ходеше да ги вика по няколко пъти от къщи, но вместо благодарност той срещаше зли очи, чуваше закани и псувни зад гърба си. Ставаше рано, връщаше се късно вечер.

— Откажи се — съветваше го баща му. — Това, твоето, не е работа!

Но Джамал не се отказа. Не се огъна пред трудностите. Не се оплака никому. За всяка нередност той търсеше партийната организация, комсомолското дружество. И преуспяваше. Спомня си той как веднъж трябвало да окопават слънчогледа в деня на байрам. Обиколил махалата Джамал, предупредил хората си и както винаги се явил най-рано на блока. Чакал час, два часа минали, а копачите ги нямало. Тогава Джамал се върнал в село, вдигнал на крак бригадира, извикал пълномощника, срещнали се с жените и ги убедили да оставят всичко и тръгнат към кооперативната нива.

Всичко е вече минало. А сега?

Често се съветват селяните с него по различни въпроси Умее той да ги изслуша, да ги разбере и те го търсят, обичат го като техен близък брат и другар.

А какво друго е нужно на загрубялата човешка душа? И Джамал оценява това и се отнася с хората внимателно. С благи думи постига той целта си, с търпение и усмивка. Но затова му помогна партийната организация в селото, тя го прие за свой член и го възпитава.

За Джамал Алишев заръките на председателя на ТКЗС Николай Иванов са заповед за действие. Нарежданията на бригадира Бекир Мехмедов той изпълнява стриктно, докрай. А препоръките на дребничката агрономка Пенка Соколова са винаги нужни, всякога навременни и по тях Джамал сверява часовника си в началото на всяка селскостопанска кампания. Затова Пенка го уважава, сочи го за при-



мер пред другите звеноводи, помага му да израсне.

И Джамал чувствува грижите на другите към него. Не се възгордява. Напредва бързо като звеновод. През миналата година звеното му получи от 160 дка по 450 кг паревица зърно средно от декар — и уважението, и любовта на цялото село.

Шест години звеновод! Акраните на двестагодишния орех в с. Звенимир, по който всяко лято гнездят птици, не знаят кой е Джемал Алишев тях празът на забвението отдавна е покрил. Но те помнеха схлупената къщурка на прадядо му, в чийто потискащ мрак и влага се роди Джамал. До нея сега виси стан сред цъфналите сливи и круши тухлената Джамалова къща с дъсчения стобор. Свети като огледало излъсканият му мотор „МЗ". Щастливо играе сред цветната градинка от парички и лалета единственото му дете.

Никола НАНЕВ



ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

ОТ МИЗЕРИЯ И НИЩЕТА, КЪМ ЩАСТИЕ И БЛАГОДЕНСТВИЕ

СЕЛЯНИТЕ от с. Паисиево и околните села са живата история на мрачното и нерадостно минало на този забравен някога край. Гладни, боси и окъсани — те знаеха тогава само да робуват на двамата чорбаджии Дели Исмаил от с. Паисиево и Корджу Али от с. Зебил, които владееха тогава най-хубавата земя, ливади и добитък. Алчността и жестокостта им знаеше всеки, който отиваше да им работи по време на копан или жътва. А такива бяха повечето от бедните и безимотни селяни от околните села. Възседнал охраненият си кон, Корджу Али размахваше камшика, а те работеха, без да почиват, без да им се плаща нещо за парче хляб. Трябваше да работят, иначе жестокостта на чорбаджиите се утрояваше, а ходжата изричаше „проклятие".

Цялата власт беше в ръцете им — и икономическата, и политическата. Само Дели Исмаил притежаваше 800 дка плодородна земя в с. Паисиево, десетина души овчари и говедари пасяха стадата му и още толкова чираци обслужваха работния му добитък. А Корджу Али притежаваше 1 300 дка земя в с. Зебил, разполагаше с горите, в двора си гледаше свини, биволи и крави колкото в едно кооперативно стопанство.

Именно на тях се опираха тогава румънските чокои и българските фашисти, като на свои верни слуги. Нямаше кой да мисли тогава за бита на бедните селяни. Хлябът им недостигаше, но още поголеми бяха мъките по водата. През лятото по време на жетва и копан те припадаха от жажда. За да си осигурят вода селяните бяха прокопали над 67 мрачни и дълбоки кладенци, от които само в Паисиево 54. Но водата пак не достигаше нито за хората нито за добитъка. Често пъти те бяха принудени да ходят за вода чак в Главиница и дори до Дунава. И сега живият свидетел на жестокото минало, 76 годишния Алиосман Ахмедов от с. Зебил си спомня, как с биволска каруца е отишел за вода на Дунав, и на връщане до село Листец се е счупила каруцата и водата от каците се е разляла. Като малко дете е плакал той тогава, защото в къщи и децата и добитъка от три дни го чакали да докара вода.

Не напразно в миналото този район носеше прозвището „Диар бекир". Тогава тук нямаше никакви шосейни пътища, нямаше електричество, между селата нямаше телефонни връзки. Къщите бяха похлупени, покрити със слама, а дворовете оградени с високи плетища намазани с кал. Сърцата на хората бяха свити, а съзнанието им затънтено от религиозния фанатизъм.

Така живееха хората през румънско време. Не се подобри тяхното положение и при господството на българските фашисти.

Но преди двадесет години, слънцето на свободата изгря и в този беден, изостанал жадуващ за живот край на нашата Родина. Разруши се икономическата и политическата опора на бившите богаташи и те заминаха за Турция. Народът взе съдбините си в свои ръце. Първите ТКЗС-та се образуваха през 1950 год. в с. Паисиево и Зарица. Няколко години след това се кооперираха и селяните от останалите села, а през 1959 година, всички стопанства от 11-те села се обединиха в един мощен кооператив с над 50 292 дка земя. За 5 години от обединяването до сега замогна и стопанството и кооператорите.

На мястото на старите схлупени покрити със слама къщи, като гъби почнаха да никнат нови, тухлени и хигиенични жилища. За изминалите 5-6 години общо в района са построени над 640 нови къщи, а само през 1963 година над 80. Сега рогозките, сламените възглавници и одърите са заменени с красиви черги, пружинени легла, гардероби, бюфети и др.



В новата училищна сграда на с. Паисиево за нуждите на учениците са уредени добре сбзаведени кабинети по трудово обучение.
НА СНИМКАТА: Учителите Генчо Бакалов и Шукри Незиров провеждат час по трудово обучение—рязане и пилене на метал.

В района има вече над 780 радиоапарата и 2 телевизора, от които трудещите се слушат мелодичните български и турски песни и правдивото слово на Партията. Паисиевският съвет вече не е „Диарбекир", а район с китни села. Сега във всички села от района има построени нови училища и са създадени нормални условия за работа на учителите. В Паисиево е построена нова фурна, културен дом, мандра, а сега се строи баня.

Народната власт отърва селяните и от мъките по водата. През 1955-1956 година всички села от района се водоснабдиха и сега от 60-те обществени и стотици чешми по дворовете на кооператорите, шурти бистра и студена лудогорска вода.

През годините на народната власт са прокарани шосейни пътища между всички села; само за 2-3 години са построеии 23 км. Сега централното село Паисиево е свързано с Тутракан, Дулово и Исперих с шосе и всяка заран оттук минават два държавни рейса. Само на три километра от Паисиево е и гара „Безименна" където спира влака идващ от гара Самуил.

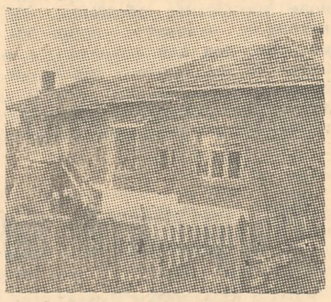
От 1955 година в селата Паисиево, Зебил, Звенимир, Вълкан и Листец, газеничетата отстъпиха място на електрическата светлина, а през 1964 година ще се електрифицират и селата Долец и Орешене.

За подобреното материално положение на кооператорите говори и факта, че в района са вече купени над 130 мотоциклета и са внесени пари за 4 леки коли. Сега хората имат друг бит и друго съзнание. Голият и босият някога чирак на Дели Исмаил от с. Паисиево, Мехмед Фераимов, сега е най-личния стопанин в селото. Работи като каруцар в ТКЗС, а синът му като шофьор, построиха си нова тухлена къща, обзаведоха я добре.

Сега всеки труженик от района работи и живее спокойно, радва се на плодовете на своя труд.

Ето защо, напразни са усилията на реакционните елементи от Турция и техните слуги в България да мътят умът и главите на нашите селяни. На тях ние можем да отговорим само с народната поговорка: „Кучетата лаят, а керванът си върви", В отговор на грижите на народната власт, кооператорите от нашия район ще се включат още по-активно в изпълнението на приетите обещания пред Партията и с чест ще посрещнат 20-годишнината от своята свобода.

Фахредин ОСМАНОВ
председател на СОНС
— Паисиево
Хикмет ШАНОВ
— учител



НА СНИМКАТА: Новата къща на Хабил Арифов в с. Паисиево.

ПРИ ХОРАТА В БЕЛИ ПРЕСТИЛКИ

ПО-ВЪЗРАСТНИТЕ кооператори от селата на Паисиевския съвет и сега помнят онези години, когато за най-малката медицинска помощ ходеха чак в Дулово или Исперих. Малко ли болни умираха тогава от ръцете на ходжите—мускаджии? Малко ли майки и деца заплаваха от „помощта" на бабите при раждане? А сега, в годините на народната власт, няма нищо по ценно от здравето на човека. За неговото запазване и подържане сега тук денонощно бдят медицинските работници от три здравни пункта, един зъболекарски кабинет и един родилен дом в селата Паисиево, Зебил и Звенимир.

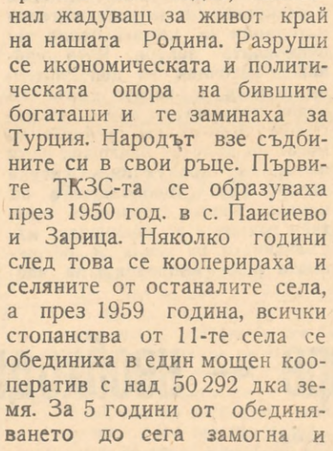
Сградите, в които работят те не са нови. И здравния пункт, и зъболекарския кабинет и родилния дом от Паисиево се помещават в приспособените сгради на бившите съвет и поща. Тук обаче е чисто, уютно и тихо. На здравните работници са създадени всички условия за работа.

Влизаме в зъболекарския кабинет... Мирис на лекарства и чист пролетен въздух който охолно влиза през отворените прозорци. Младият, но вече опитен в своята професия зъболекар д-р Любен Ванков прегледа зъбите на единствената пациентка. (Снимка 1) Той е отскоро в този район, но хората вече добре го познават и уважават. Може би някой ще си помисли, че в този изостанал преди край, трудно ще се намери човек, който да се грижи за зъбите си. Нищо подобно. Само от началото на годината до 15 април през кабинета са минали над 520 души. Не отиват вече кооператорите да извадят болните си зъби при разни бръснари и ходжи, а идват тук, при опитния специалист.

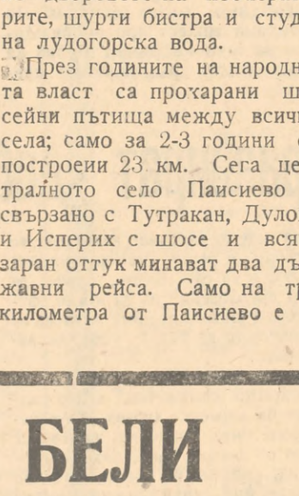
В съседство с зъболекарския кабинет е здравния пункт. При нашето посещение лекарят го нямаше. Но и при неговото отсъствие има кой да посрещне болните, да им даде първа помощ. Тук е медицинската сестра Димка Стоянова, която макар и нова в професията си, сръчно и с умение обслужва болните, прави превръзки, бие инжекции и е ценна помощничка на лекаря при провеждане на профилактичните мероприятия. Ето, още не привършила разговора с нас, при нея дойде за превръзка кооператорката Магбуле Ферадова. Димка любезно посреща своята пациентка и започва работа. (Снимка 2). И сега може би тук таме има заблудени бабички и старци, които при заболяване търсят помощта на ходжите-мускаджии, но огромното болшинство от населението търси лекаря, съветва се с него, лекува се при него. Затова красноречиво говорят цифрите от книгата за посещения, където само за три месеца са регистрирани имената на над 1 030 болни, потърсили лекарска помощ.



(Снимка № 1)



(Снимка № 2)



(Снимка № 3)

В родилния дом заварихме младата акушерка Мелиха Лятифова, когато провеждаше консултация с младите майки. Тя внимателно претегля 3 месечната Иринка на Стоянка Симеонова и й дава съвети и указания как да продължи да гледа бебето. (Снимка 3). В този район тя работи вече близо 2 години. Няма жена, която да не я познава. Всяка седмица посещения по домовете на всички деца до една година, консултации с бременните жени, имунизация на всички деца против шарка, детски паралич и други заразни болести, грижи към родилките в родилния дом, това е ежедневието на младата специалистка. Детската смъртност намаля до минимум, а сред жените туркини от района вече се създават трайни здравни навици по храненето и гледането на малките деца. Над 180 деца са родени през 1963 година в родилния дом. А тази година до 15 април са родени над 70 деца, от които са умрели само 2.

Доволни са кооператорите от тези грижи на народната власт за тяхното здравеопазване. По лицата на тези, които напускат здравните пунктове, зъболекарския кабинет и родилния дом се чете дълбока благодарност към здравните работници, които не жалят сили и средства и денонощно бдят за тяхното здраве.

Хаккъ РУФИЕВ

УСПЕХИ НА ТЪРГОВИЯТА В НАШИЯ ОКРЪГ

В ДИРЕКТИВИТЕ на Осмия партиен конгрес се предвижда за периода от следващите двадесет години стокооборотът в търговията на дребно да бъде увеличен пет пъти. В тази насока Силистренски окръг бележи значителни успехи. Докато обемът на реализирания стокооборот през 1958 година възлиза на 24.6 милиона лева, то в края на 1963 год. той достигна 44.9 милиона.

Все по-заможен става живота на нашите работници и кооператори. Белег за това е нарастването на тяхната покупателна способност. Когато се позовем на езика на цифрите, те ще ни кажат следното: количеството на продадените хранителни стоки за периода 1959-63 година се е увеличило както следва — захар — с 197 тона, месо — с 356 тона, сирене и кашкавал — 140 тона, мляко — 971 тона и т. н. Чувствително се е увеличила и продажбата на домакински уреди, като прахосмукачки, хладилници, перални, радиоапарати, телевизори.

Увеличаването дяла на продажбите на нехранителни стоки при едновременно абсолютно увеличаване продажбите на хранителни стоки показва, че благодарение нарастване доходите на населението, то все но-пълно задоволява своите потребности.

За повишаване културата на търговията до голяма степен спомогна и подобряването на търговската мрежа. Построиха се редица модерно обзаведени магазини в Силистра, Тутракан, Дулово, Кайнарджа, Поляна, Алфатар, Главиница, Секулово и др. Добър прием намериха магазините на самообслужване и продажбата на стоки с открит показ. На бригадна отговорност работят над 45 обекта.

Успоредно с успехите в търговската мрежа укрепва и общественото хранене. През годините на народната власт се откриха много нови ресторанти, гостилници и сладкарници. Други такива са в строеж и в скоро време ще бъдат пуснати в експлоатация. И в тази област самообслужването намери добра почва за развитие — повече от 70 на сто от обектите работят по тази система.

Непрекъснато расте и броя на столовете към предприятията и учрежденията. През 1959 година в окръга се наброяваха 30 стола с 8 000 столуващи, а до края на миналата година те са вече 47 с 15 000 столуващи, без да се слагат в това число столовете към ТКЗС. Общественото хранене промени облика си, повиши се културата на обслужване, механизираха се редица процеси в кухните. Сега те са снабдени с модерни електрически печки и пържолници, картофобелачки, универсални машини за почистване и рязане на различни видове зеленчуци, хладилни съоръжения.

За изпълнение на задачите през настоящата година още с настъпването й търговските работници мобилизираха силите си за ритмично изпълнение на плана, за борба за реализиране решенията на Осмия конгрес на БКП. В края на първото тримесечие на 1964 година Силистренски окръг се нарежда на ПЪРВО МЯСТО в страната по изпълнение плана за стокооборота на дребно. През текущата година ще се реализират в окръга над 2.5 милиона лева стокооборот в повече в сравнение с 1963 година.

Нашите търговски работници сега повече от всякога стоят будно на своя пост, дават обещания пред Партията и правителството за изпълнение и преизпълнение на плановете, за по-бързо развитие на търговията, за да може да отговаря тя на нарастващите покупателни възможности на трудещите се, за по-пълното им задоволяване с все по-качествени стоки.

Стефан КОЛЕВ

Значение на лагерно-пасищното отглеждане на животните

ЛАГЕРНО-пасищното отглеждане е основа, при което животните се изкарват от оборите, където са презимували и се настаняват в леки помещения или навеси, извън населените места в полето.

Най-подходящо време за изкарване животните на лагер е месец май, а за прибиране — месеците септември и октомври. На лагер могат да се изкарват всички селскостопански животни.

Мястото за построяване на лагера, трябва да бъде близо до водоизточник, който да служи на животните за водопой. Съответно броя на животните да се осигури достатъчно площ за паша и разходка. Провеждат се мероприятия за повишаване културата на пасището: определя се мястото за склад на храната, инвентара, съдовете за доене, торище отстоящо на 100-200 м от лагер и т. н. Проучва се дали в близост няма антраксно поле. Ако има такова лагерът се построява на друго място.

Лагерно-пасищното отглеждане на животните има редица предимства пред оборното.

Отглеждани при лагерно-пасищни условия животните имат по-добро развито кръвообръщение, по-голям брой червени кръвни телца, белите им дробове са с по-голяма вместимост, имат по-здрави кости и по-развита мускулна система.

Под действието на ултравиолетовите лъчи от слънчевия спектър от ергостерина в организма на животните се натрупва голямо количество витамин Д, който взема участие в обмяната на калция и фосфора и предпазва животните от рахит, остеомалация и остеопорозис.

Слънчевите лъчи унищожават причинителите на краста, туберкулозата, бруцелозата, глистевостта, белодробния влас и други, които са постоянни спътници на оборното гледане. Организма мобилизира защитните си сили, поради активизиране на физиологическите процеси и придобива способност за активна съпротива срещу различните заразни и паразитни болести.

Поради засилване на физиологическите процеси в организма на животните, продуктивността им значително се увеличава. При пасищното отглеждане оплодителната способност на животните се засилва, следствие на което яловостта намалява или изчезва. Раждат се здрави и жизнени приплоди, които имат бърз растеж и развитие.

С изкарването на животните на лагер, кооперативните стопанства спестяват доста храна, защото животните постоянно пасат, без да има нужда от подхранване. Птиците се хранят с трева, насекоми, червейчета, глисти, разпиляно зърно и по този начин се спестяват стотици килограми зърнени храни, които биха консумирали в оборите. Освен това по този начин животните консумират и много естествени микроелементи и витамини, които при оборното отглеждане не могат да им се осигурят. А тази година, когато сушата нанесе известни загуби на културите икономията на фуражи е още по-наложителна.

С изкарване на животните на лагер се дава възможност да се проведе ремонт, основно механическо почистване и дезинфекция на оборите, в които животните ще бъдат прибрани да зимуват.

Въпреки изброените преимущества, лагерно-пасищното отглеждане на животните не е намерило още своето място в нашата животновъдна практика, както е в напредналите животновъдни страни. В окръга се изкарват на лагер само говедата и овцете, но не и другите животни. Миналата година бяха построени лагери в Паисиево, Добротица, Окорш, Алеково и други. Много ръководители и специалисти обаче подценяват лагерното отглеждане. То обаче си пробива път и ще се наложи като един от методите за повишаване продуктивността на селскостопанските животни и укрепване на тяхното здраве.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

ТЕХНИКА ВМЕСТО РЪЧЕН ТРУД

ПРОБЛЕМИ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС В ОСО — СИЛИСТРА

СТРОИТЕЛСТВОТО може да бъде високо ефективен отрасъл на материалното производство, само при масово внедряване на техническия прогрес, при смело решаване на всички проблеми за обезпечаване на евтино, срочно, красиво и здраво строителство. На първо място тук стоят проблемите за механизацията и индустриализацията на строителството.

С решаването на някои проблеми в Окръжната строителна организация — Силистра вече са се заели двете социалистически бригади за технически прогрес — едната в бетоновия възел и другата в арматурния двор. Бригадата в бетоновия възел работи върху механизацията на производствените процеси по приготовляване на бетона —механично пресяване на пясъка и баластрата получена направо от р. Дунав и дозирането на пясък, баластра, цимент и вода за бетон от различни марки. Решаването на тази задача ще донесе на организацията годишен икономически ефект над 4 000 лева, значително подобряване качеството на бетона и увеличаване производителността на труда.

Втората задача на същата бригада е механизирането на варовото стопанство. Тук се предвижда ръчното гасене да се замени с автоматична вагасилка, а изваждането на варта от варниците да става с подвижен кран.

Бригадата в арматурния двор предлага ръчното рязане, изправяне и развиване на арматурата да се замени с машини — със стан за точкови заварки, машина за изправяне и рязане на железата и пр. Това ще допринесе за няколкократно увеличаване производителността на труда спрямо тази при досегашния ръчен начин на работа. Необходимо е на социалистическите бригади за технически прогрес да се възложат задачи за разработване и внедряване на нова техника и на нови строителни материали и конструкции.

При изпълнението на кофражните работи също могат и трябва да се разработят и внедрят някой подобрения, чрез които ще се спести дървен материал и ще се увеличи производителността на труда. Целесъобразно е въвеждането на металически стяги за колони, металически платна за кофраж и пр.

Важен фактор за индустриализиране на строителството е заменянето на монолитното строителство със сглобяемо. Данните за изпълнените обекти по монолитен и сглобяем начин показват, че при ОСО Силистра изграждането с подови елементи не дава очакваната ефективност За постигане на целта е необходима комплексна механизация — кран със стрела 18-20 метра от 5 тона, транспортни средства, специализирана бригада в прилагането на елементите и преди всичко поточност в организацията на работата.

От голяма важност за реализиране на икономии в строителната организация е масовото внедряване на техническия прогрес и подобряване качеството на строително-монтажните работи. Реализирането на икономии в даден обект се дължи или на въведеното техническо подобрение —(нови материали и конструкции), или на по-прогресивен метод на изпълнение. Обратното — преразходите на труд и материали в повечето случаи са резултат на неспазване технологията, лошокачествена работа и прилагането на вече остарели методи на работа. Ето примери. Обект „Водоснабдяване група Светослав“ с технически ръководител Яни Милков изпълнява задачите в график, ритмично и качествено и реализира икономии. Обект „Водоснабдяване група Силистра“ с технически ръководител Никола Узунов даде лошокачествена работа, изостава с изпълнението на плана и е в загуба.

Важен проблем на техническия прогрес в ОСО Силистра е повишаването квалификацията и техническата култура на строителите, на техническите и стопански ръководители. Освен изпитаните форми на работа в тази насока като курсове, срещи за обмяна на опит, технически конференции и други, резултатно ще бъде да се използват и техническите кабинети.

Сега повече от всякога строителството се нуждае от кадри за бързо внедряване на техническия прогрес. Индустриализацията на производството заангажирва голям брой машини и механизми, които трябва да бъдат пълноценно и рационално използвани. Всяка стъпка трябва да бъде обмислена, трябва да се търси икономическа ефективност и да се увеличава производителността на труда. Без тия условия е немислимо осъществяването на огромните задачи, които Партията и правителството поставят в областта на строителството.

инж. Петко КОТОВ



Един от добрите доячи в кравефермата в село Босна е Кямил Мехмедов. Упорит в своята работа, той не се спира пред никакви трудности. Това му помогна да надои 2 тона мляко повече от заплануването за първото тримесечие.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

ШЕСТТЕ СЛЪНЦА

ПАРЧЕТО желязо, закачено на кука пред вратата на механичния цех на ДМЗ „Стомана“ зазвънтя пронизително от ударите. Гласът му се понесе над обширния двор, проникна в работните помещения и спря бързия бяг на машините. Чуковете престанаха да блъскат по ламарината и легнаха покорно между гаечните ключове. Обедната почивка със слаб пукот и съскане на кислорода прибра огнените езици на оксижените в заварочното отделение. Петима мъже и млада жена преминаха през неголямото му помещение, открехнаха малка врата и изязоха в градинката зад него. На масата в беседката се разтвориха пакетите с храна. Трапезата е обща—така са свикнали хората от бригадата на Иларион Иванов—винаги да са заедно, за да е по-вкусен залъкът. . .

. . . Три години се търкулнаха неусетно от създаването на бригадата „Юрий Гагарин“.

—Ние сме интернационална бригада — смее се бригадирът — двама българи, двама руснаци и два ма турци.

От различни националности са гагаринци, но имат обща цел — да извършват определената работа навреме и при това не как да е, а без никакви дефекти. Събрали се веднъж и:

—Да изпълняваме дневните си норми за шест часа —рекъл един.

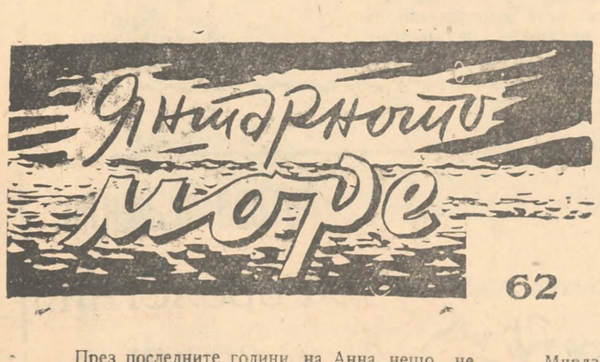
—Ще даваме икономия от 100 кг метал месечно— допълнил друг.

—Трябва да се включим всички в движението „Техника вместо ръчен труд“— предложи трети.

Дадоха те дума за това и тя излезе здрава, като заварките, които правят. Ето ги сега резултатите от нея. На таблото е закачена диаграма за изпълнението на плана — януари 161 на сто, февруари 145, март 166, а за тримесечието 157 на сто. Но това е само външната, официалната страна от живота на бригадата, която се бори за званието „За комунистически труд.“ Вътрешната — това са отношенията между тези, които си „играят“ с огъня. Те се определят с две думи — другарски, комунистически. Факти ли? Ето ги! Исмаил Ахмедов дойде да учи занаят при тях. За няколко месеца го обучиха, взе разряд,а сега е във вечерното училище и четири месеца подред е ударник. Държат му сметка как се учи. Вместо завода, те заплащат от своята заработка часовете, полагащи му се за подготовка. Момчето им се отплаща с отличен успех. Аким Иванов пък е футболист. Двата часа, през които ходи на тренировки също се заплащат от другарите. Миналия месец останаха за няколко дни без кислород, но не стояха със скръстени ръце, а сами боядисаха помещението си. Въпреки непредвидената задръжка изпълниха плана си 153.6 на сто!...

Почивката минава неусетно сред зеленината на градинката. След малко пак ще грейнат шест слънца, равни по блясъка си със слънчевите лъчи.

Георги АНТОНОВ



Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

През последните години, на Анна нещо не й вървеше. Тя рисуваше дреболии, сладникави картинки за детското издателство, а мечтаеше да рисува на станок, да бъде майсторка на големи платна. Но какво да се прави, животът се оказа по-сложен и по-труден, отколкото си го представяше на младини. Малко пари — много дерзания, много пари—по-далече от дерзанията. Сладникавите рисунки на Анна донасяха повече пари, отколкото големите платна на Викторс.

Но ето, че и на Викторс се усмихна щастието. Това стана в оня щастлив ден, когато видя на морския бряг една девойка, която се бе загледала в платната на далечна шхуна. Шхуната не бе нужна на Викторс, интересуваше го само лицето на девойката, нейната фигурка, устремена някъде в синевата. Струваше му се, че всеки миг девойката ще се откъсне от земята и ще полети над морето, в далечната мараня на ранната пролет, в синевата, пронизвана от слънцето и от отразяващите се от водата лъчи.

Викторс не издържа, сгъна скицника, неохотно се приближи до девойката и се представи. В този мартенски ден, когато по крайбрежието нямаше никой, той се оказа смел и дори опитен ухажьор. Може би скицникът, метнат през рамото му, изигра своята роля: девойката не избяга, дори му протегна ръка, когато й се представяше. И отговаряше на неговите наивни въпроси, които повече приличаха на анкета, отколкото на нагло ухажване, от което може би, тя се боеше. Всеки случай, след няколко минути, Викторс знаеше за нея достатъчно много, за да я помоли, да му позволи да я нарисува на фона на морето така, както тя току-що стоеше? О, само малък етюд! Не повече!

Мирдза — казваше се Мирдза Краулиня — сдържано му възрази, че никога, никому не е позирала, освен пред фотоапарат по време на излет, но Викторс неочаквано откри, че може би е първокласен оратор. Всичко свърши с това, че тя прие натрапената й поза, но боже мой! — тя бе толкова неестествена, пресилена, неловка! Викторс беше готов да се ругае с най-лоши думи, та нали можеше, без да се обръща към девойката, да се приближи, незабелязано и да се опита да я скицира! А сега нищо, просто нищо не излизаше!

Беше събота. След като се мъчи около час и половина и изтерза добровolната си жертва, Викторс навъсен затвори скицника.

Девойката неочаквано го попита плахо:

— Може би, ще трябва да дойда утре?

Викторс засия от радост. Той никога не би се решил да я помоли да продължи този несполучлив сеанс.

Но тя, тази малка Мирдза Краулиня беше умница. След това, много по-късно, тя разказа на Викторс, че приличал на обидено дете. Хубаво дете— сто и деведесет сантиметра високо, с мускули на тежкоатлет и грубо лице, по което войната беше оставила толкова много бръчки, че имаше вид на петдесет годишен! Още по-късно му довери, че я поразило, как може такъв грамаден човек, с дебели ръчища, така внимателно да борави с малките четчици, толкова нежно да докосва с тия четчици платното, когато на пръв поглед, той би трябвало да рисува с дебели четки и разбира се, не на платно, а направо на стените на домовете, като мексиканеца Сикейрос... Не, тая мъничка Мирдза не беше глупава. За своите двадесет и няколко години тя беше доста начетена, бе ходила тук-таме, нещичко бе видяла. Знаеше за Сикейрос, помнеше репродукциите на Пикасо... А къде се учи или се е учила?

Този въпрос той забрави да й зададе. Оказа се, че е студентка във филологическият факултет и следваше испанска филология.

В града се връщаха заедно. След това Викторс я изпрати до дома, оказа се, че тя живее наблизо, на улица „Барон Кришян“. На другия ден, сутринта, те отново щяха да се срещнат на същото място, край морето.

В неделя работата тръгна тъй добре, че след два часа, премръзнали от неприветливия мартенски вятър, те с удоволствие намериха една празна кафе-сладкарница и дълго седяха там, пиейки бавно кафе. Мирдза дори изпи чашка ликьор.

Те си записаха телефонните номера. На Мирдза съвсем не й беше безразлично, какво ще излезе от мечтата на художника. Разделиха се като приятели.

Картината напредваше толкова бързо, колкото Ветра би могъл само да мечтае. С етюди на образа и фигурката на Мирдза и на морето, бяха окачени всички стени.

И ето, преди няколко дни, разглеждайки почти завършената картина, Ана неочаквано каза:

—Ти я обичаш! —и заплака.

От този ден домът му се превърна в безшумен ад.

Мирдза не идваше. Може би, нейният ангел-хранител й прошепна, че на Ветра сега не му е до нея. Може би, започна пролетната изпитна сесия. Анна ревнуваше жестоко и безразсъдно. Тя ревнуваше Ветра не само от Мирдза, не, тя ревнуваше възможния успех на картината, ревнуваше майсторството, с което Ветра беше нарисувал това платно.

Викторс разбираше, че всяка ревност прави човека тъп и ограничен. Той се страхуваше за картината. Сега никога не оставяше в къщи ключа на своето ателие, а жена му мислеше и му натякваше, че той продължава своите любовни похождения—така изящно тя започна да се изразява!—а на него не му достигаха сили да я разубеди.

Стори му се, че днес напразно се залови да работи. Още час-два такова безмислено стоене пред платното с четка в ръка и картината ще бъде повредена завинаги. Откъде се появиха тия петна? Кога успя да наплеска тия червени петна?

Той веднага захвърли четките, съблече халата и си изми ръцете. Навярно, никога вече нямаше да се върне у него онази душевна радост, с която започна картината. И възможно е, самата работа, от сега нататък, да му доставя само мъки и никога да не я завърши.

Отдолу се дочуха стъпки и жена му извика високо:

—Викат те на телефона! —И след малка пауза, сякаш със злорадство, додаде: —звъни твоят стар приятел, Балодис!

Той беше толкова далеч от своето минало, юношество, войната, от смъртната опасност, на която беше изложен дълги години, че дори не можа да разбере веднага какво му каза. Слезе долу и взе слушалката.

—Много си ми нужен, Викторс.

Той се учуди, но не започна да разпитва:

—Добре, ще дойда след десет минути.

Влезе във всекидневната и каза меко:

—Анна, трябва да изляза.

—Можеш въобще да не се връщаш!

Но отровата, с която тя се мъчеше да насити всяка своя дума, бързо се изпари и отново чу хълцане.

Той си облече шлифера и излезе.

В обикновения живот, всички наричаха Графа, —Паегле. Илмарс Паегле.

В този обикновен живот нямаше нито изстрели, нито землянки, нито гори. В този обикновен живот никой не го преследваше, никой не знаеше псевдонима му и той самият никого не преследваше, кормуваше хубава лека кола, разговаряше вежливо с пътниците и то само тогава, когато те сами го заговаряха. Но когато, ненадейно, от ауспуховата тръба излизаше с пукот изгорелият газ, той неволно усещаше, че се сгушва, като скриваше главата между раменете. Тия взривове на изгорелия газ, твърде много приличаха на изстрели.

Той караше такси, отлично познаваше града, обичаше своите пътници, особено когато пътуваха семейно и не се караха по пътя. Обичаше далечните пътувания, по крайбрежието, а още повече до Талин или Вилнюс. Но когато шосето минаваше през гората, той неволно хвърляше настрани изучаващ поглед. Помнеше много места, където сам бе попаднал в засада или устройвал засада другиму. Знаеше в околните гори толкова изоставени землянки, че би могъл през свободното време да състави карта на тайните горски скривалища, които сега бяха запустели. Графа отдавна се бе откъснал от тия работи, със старите си другари от оперативната група се срещаше рядко и то, ако някой от тях случайно се окажеше негов пътник, който след като познаеше в мълчаливия шофьор Графа, учудено възкликваше: „Ето значи къде си сега!“.

Но и тия пътници никога не го наричаха Графа. Най-често го питаха: „Чакай как ти беше името?“. И той отговаряше: „Паегле, Илмарс Паегле“.

Преди две години той се ожени, имаше син и много обичаше, когато колата е празна, да свърне пътьом край къщи и за минутка, да погледне как малчуганът хваща дебелото си краче и безсмислено бръщолеви: „Агу, агу“... И само майката на негозата рожба твърдеше, че той уж казва: „Татко“!

Обичаше жена си, весела дебеланка, която умееше да се смее в най-тежките дни, когато той нямаше нито квартира, нито добра работа...

И ето, днес го потърсиха по телефона. Диспечерката, миловидна девойка, „кралицата“ на автопарка,се сърдеше на Илмарс, че е отдал цялото си сърце на дебеланката и сина си и може би именно затова му каза язвително:

— Външен някакъв! Е, казвай Илмарс, какво си сторил? Навярно не си дал рестото на някое конте? Мисли му само, ако се оплаче, ще изхвъркнеш!

— И на приятеля, и на врага винаги връщам рестото до стотинка!— Измърмори Илмарс и взе слушалката.

— Кой е на телефона? — попита много познат глас, но Илмарс не можеше да си спомни чий е.

— На телефона е Илмарс Паегле, — отвърна той.

— Здравей, Графе. С вас говори Будрис.

Илмарс се олюля. Девойката-диспечер язвително му каза:

— Така си и знаех. Не си върнал десетарка, а може би и половин стотарка. Аз отдавна казах, че на женените не им е мястото тук, в таксиметровата служба. Те мислят само за бакшиш.

По телефона разтревожено попитаха:

— Чувате ли ме, Графе?

— Да.

— Елате при мен, колкото може по-бързо.

— Току-що започнах работа.

(Следва)



1944 1964

Преглед на българската драма и театър в Толбухин

ЗАВЕСАТА СЕ СПУСНА ДО НОВА СРЕЩА

ВСЕ ПО-ОЖИВЕНИ стават прегледите през тези дни, представленията—напрегнати, обсъжданията бурни. Това особено се отнася за 9 и 10 май, които за нашия театър бяха изпитания.

На 9 май вечерта силистренци представиха „Боряна" от Йордан Йовков пред многобройна публика, сред която се виждаха и наши общественици, представители на работнически и кооперативни колективи от града и окръга. След представлението те топло приветствуваха артистите и режисьора Александър Токушев.

Все пак тази постановка беше приета противоречиво от публиката и специалистите, поради особения подход на режисьора към проблемите и образите в пиесата.

И другото представление на 10 май „Птици от различни ята" от Д. Гонов и Д. Панделеев предизвика интерес на прегледа. То явно бе прието като представление, чиято постановка не е репертоарен компромис, а оправдан и нужен творчески труд над една беседа със съвременните проблеми. То носеше белега на една чрезмерна приповдигнатост на актьорската игра. А тя доведе до намаляване на жизнената непосредственост. В този смисъл нашият театрален колектив показа остро си чувство за съвременност, но и неподчинение на всичките си възможности.

Спектаклите на Коларовградския народен театър представени на 11 и 12 май, дадоха доста хубав завършек на прегледа.

В постановката на новата пиеса на Димитър Димов „Почивка в Арко Ирис" коларовградци показаха убедително своите възможности. В оригиналната интерпретация на драматическия материал режисьорът Георги Стойчев е провел здраво решение, което се отличава с артистичност и завидно професионално умение, с чистота на линията и психологическата задълбоченост в актьорската игра. Всичко това разкрива издигането на режисурата над инерцията на посредствеността, въпреки видимите недостатъци в мизансцена, в композицията и пластиката на образите. Публиката бе искрено развълнувана от сериозните постижения на артисти като Данаил Мишев, Здравко Иванов и други. Изобщо тази постановка успя наистина да разкрие преобразяващата сила на комунистическите идеи и характери.

Вторият спектакъл на коларовградци „Когато светлината се раждаше" от Слав Караславов бе на по-ниско ниво, както поради големите несъвършенства на пиесата, така и поради незадоволителната режисьорска работа.

В продължителните творчески разговори на 13 май артисти, режисьори и театроведи повдигнаха много важни въпроси, свързани със състоянието на нашите окръжни театри, с репертоара им, със стила на творческата им работа, с нивото и задачите на режсурата.

Вчера сутринта от 9 часа председателят на журито, заслужилият артист Георги Георгиев, изнесе пред участниците от прегледа заключителен доклад, в който направи задълбочена равносметка за творческата работа на колективите. След това при бурни аплодисменти той обяви:

Наградите на комитета за култура и изкуство

ЗА РЕЖИСУРА

1. Борис Тафков — Толбухин — за постановката на „Голямото завръщане" от Иван Радоев — втора награда.

2. Георги Стойчев — Коларовград — за постановката на „Почивка в Арко Ирис" от Димитър Димов — втора награда.

ЗА АКТЬОРСКО МАЙСТОРСТВО

ПЪРВА НАГРАДА

1. Найден Траянов от Разград, за ролята на дядо Фрони от „По земята" на Н. Хайтов.

2. Стоян Костов, от Силистра, за ролята на бай Димо от „Птици от различни ята" на Д. Гонов и Д. Панделиев.

ВТОРА НАГРАДА

1. Сотир Майноловски, от Толбухин, за ролята на Сотир от „Голямото завръщане" на Иван Радоев.

2. Иван Нанев, от Варна, за ролята на Гърджала в „Синята метличина" от Н. Каралиева.

3. Данаил Мишев, от Коларовград, за ролята на Естанислао Браво в „Почивка в Арко Ирис" на Димитър Димов.

ТРЕТА НАГРАДА

1. Райна Каназирева, от Толбухин, за ролята на Сърма в „Голямото завръщане" на Иван Радоев.

2. Кристиян Симеонов, от Толбухин, за ролята на Петьо в „Голямото завръщане" на Иван Радоев.

3. Ирина Арабаджиева, от Разград, за ролята на Елена в „Септемврийска балада" от Иван Генов.

4. Здравко Иванов, от Коларовград, за ролята на Себастиян от „Почивка в Арко Ирис" на на Д. Димов.

5. Маргарита Станилова от Силистра, за ролята на Мария в „Птици от различни ята" на Д. Гонов и Д. Панделиев.

НА ХУДОЖНИЦИ И ПРОЕКТАНТИ ЗА ОФОРМЛЕНИЕ НА СПЕКТАКЛИ

1. Д. Петров — Толбухин — за „Голямото завръщане" от Ив. Радоев — втора награда.

2. Николай Изварин — Коларовград — за „Почивка в Арко Ирис" от Д. Димов — втора награда.

3. Георги Ножаров — Варна — за „Синята метличина" от Н. Каралиева — трета награда.

Освен това окръжните народни съвети удостояват с награди още много артисти, режисьори и художници, между които и нашите творчески работници: **Александър Токушев** — за режисура, **Вера Тодорова и Тодор Чапкънов** — за художествено оформление, **Маргарита Станилова, Надя Раличкова и Иван Гайдарджиев** — за актьорско майсторство.

Петър ЦОКЕВ
(наш пратеник)

ЗОНАЛЕН ПРЕГЛЕД НА МУЗИКАЛНАТА И ТАНЦОВАТА САМОДЕЙНОСТ

НЯКОЛКО дни поред Варна живя с безбройните въпроси на зоналния преглед на музикалната и танцовата самодейност. А самодейното изкуство привличаше в салоните стотици зрители, включително и чужденци, които се възхищаваха от постиженията на самодейните колективи от Варненски, Коларовградски, Толбухински и Силистренски окръзи.

На 13 май, сряда, дойде ред и на колективите от Силистренски окръг да излязат на сцената, за да покажат пред зрителите постиженията на хилядите самодейци пред славната годишнина на Девети септември. И с право може да се каже, че всички, които бяха достигнали до зоналния преглед, съзнаваха колко отговорна задача стоеше пред тях, стремяха се под ръководството на диригентите да покажат всичко онова, което бяха заучили през време на многобройните репетиции, което бяха потвърдили вече на общинските, пунктовите и окръжните прегледи.

В сряда, от 8,30 часа, в прекрасния салон на ККЗ „Г. Димитров" първи излязоха на сцената инструменталистите от читалищния оркестър на Кайнарджа, онези, които неведнъж на много прегледи са представяли достойно и своето село, и окръга ни. И този път от тяхното изпълнение лъхаше много увереност и мелодичност. Оркестърът на кайнарджанци беше единственият, който показа инструменталното самодейно изкуство в Силистренски окръг на прегледите. Трудно е още отсега да се правят прогнози за тяхното класиране, още повече, че не може да се направи съпоставка с представянето на останалите оркестри. Но все пак може да се вярва, че в оценките на журито той ще заеме достойно място.

След индивидуалните изпълнения на Никола Пенев, гъдулка, и Иван Стоянов, гайда, на сцената застана турският народен хор на село Паисиево. С изпълнението си, със своята масовост той остави впечатление, че самодейността е направила решителна крачка напред, спечелила е много нови привърженици.

След това изпълнението на народната певческа група от село Главиница показа, че ръководителката на групата Любка Кънчева е работила упорито над песните, които са включени в репертоара. Направи впечатление на слушателите не само изпълнението на певиците от Главиница. Те привлякоха погледите и с прекрасните си добруджански носии.

Появяването на известната вече млада певица Минка Иванова от село Гарван предизвика аплодисментите на публиката още преди нейното изпълнение. В нейната уста българските народни песни прозвучаха прочувствено и мелодично. Гласовите данни на Минка Иванова и сега потвърдиха, че при упорита работа над себе си, тя би могла да се издигне доста в областта на певческото изкуство.

На сцената известният хор от с. Сребърна под диригентството на Стоян Чешмеджиев излезе с намерението да защити спечеленото си вече име и да покаже своите постижения. С трудния си репертоар, с изпълнението си той наистина ни дава право да вярваме, че показа достойно постиженията на народните селски хорове в окръга.

По-късно и двугласовият хор на село Алфатар показа, че той е един от добре подготвилите се хорове, достоен да представи окръга ни навсякъде.

След представянето на хор „Дунав" дойде ред на сцената и на нашия представителен хор „Седянка". Пред него като че ли стоеше най-трудната задача — да покаже изпълнение на висота, с което да се нареди до представителните хорове на Толбухин, Варна, Коларовград, колективи утвърдени вече, с големи традиции. Самомейците от „Седянка" се показаха като един изключително споен певчески колектив, реагиращ на всеки жест, на всяко искане на диригента. Независимо от оценката на журито и тук би могло да се каже, че хор „Седянка" удовлетвори слушателите. Особено с последната песен от своя репертоар „Лагерът на смъртта — Тремблинка".

До 14 часа се представиха почти всички певчески самодейни колективи от окръга ни А след обед в залата на Дома на транспортните работници от Варна един след друг се представиха и танцовите колективи.

ЗА РЕПУБЛИКАНСКИЯ ПРЕГЛЕД СЕ КЛАСИРАХА ХОРОВЕТЕ:

„Морски звуци" — Варна
„Родни звуци" — Коларовград
„Седянка" — Силистра
„Добруджански звуци" — Толбухин

Класирането на останалите колективи ще бъде съобщено в един от следващите броеве.

Светослав ИВАНОВ

ЖИВОТ — БОРБА ЗА ДЕЛОТО НА ПАРТИЯТА

НА 14 МАЙ т. г. се навършиха 20 години от героичната смърт на Свилен Спасов Русев (Бойко) — един от организаторите на РМС, верен и последователен борец за делото на Партията.

Той е роден на 14 юни 1914 година в с. Долна Диканя — Радомирско. Нерадостната му съдба на сирак, почти безнадеждното положение на семейството му стават причина Свилен още като юноша да изкарва прехраната си и да помага на родителите си, дошли в големия град да търсят препитание. Чете усилено, свързва се с прогресивни младежи.

В последния клас на гимназията Свилен организира ученическа стачка в Трета мъжка гимназия — София против високите такси. Пише лозунги, за което е арестуван, подложен на разпит и инквизиции в полицията, изключен от гимназията.

С голяма мъка бива приет той и за студент по право, но напуска университета и поема трудния път на революционера, пътя на онова поколение младежки дейци, което израсна в нелегалните борби и не пожали дори пълния си с надежди и ентусиазъм живот в борбата с фашисткото нацистко варварство. И като общ работник, и като лаборант в аптека, и като търговски служащ —Свилен мисли само за делото на Партията.

През 1938 година Свилен бива определен за член на окръжния комитет на РМС и завеждащ външните райони (организационен секретар). Чудна издръжливост проявява той тогава, насърчава, ободрява новите си другари в борбата, сочи им правилния път.

През 1941 година той става деловодител на РМС. Съвместната му работа с Малчика оставя трайни следи в по-нататъшната му дейност,

През 1942 година Свилен Русев е редовен член на ЦК на РМС, завеждащ бойната работа, ремсов представител във Върховния щаб на Народноосвободителната въстаническа войска.

През април 1944 година заминава в щаба на въстаническите войски — Църна трава. На 2 април той пише на своята другарка Павлина: „... Ако се случи нещо лошо с мен, ти недей скърби, а насади в себе си повече мъст и омраза към виновниците, които ни причиниха толкова скърби". На 14 май 1944 година Свилен пада убит в сражение на Дупнишкия въстанически отред.

Неговата неугасима омраза към фашизма и народните врагове, неговата безпределна преданост към работническата класа и дълбока любов към РОДИНАТА направиха от Свилен Русев един голям комунистически деятел и народен борец против фашизма за правда и свобода, за тържеството на великото дело — социализма.

Никола НАНЕВ

НОВИ ФИЛМИ

ЗАПОЗНАЙТЕ СЕ, БАЛУЕВ!



Новият съветски филм „Запознайте се, Балуев", създаден по едноименния роман на Вадим Кожевников, пленява преди всичко с образа на главния си герой Павел Балуев. Той е обрисуван като човек с изключителна нравствена чистота, човек с желязна воля, честен, принципен, неспособен на никакви компромиси със своята съвест и своите убеждения. Образът на Павел Балуев изгражда известният артист Иван Перегерзев.

Но наред с образа на Балуев са разкрити цяла галерия от интересни и самобитни образи.

От понеделник новият съветски филм „Запознайте се, Балуев" се прожектира в Силистра в кино „Москва".

Нови книги

ПАЙМ, АЛИНА—
ОБЕДНО СЛЪНЦЕ

Романът рисува живота на честните интелигенти в Бразилия. Търсейки работа, те се сблъскват с жестоките закони на буржоазното общество. Авторката разкрива различни човешки съдби, унижението на хората в буржоазното общество и как всеки по свой път стига до идеята за друг, справедлив обществен ред, до пътя на Партията. Озарен от надежда, животът добива цел и смисъл.

РЕПИН, ИЛЯ—
ДАЛЕЧНОТО БЛИЗКО

Книгата представлява записките на големия художник, които обхващат живота на руското културно общество в края на миналото столетие и началото на настоящото. Дадени са цяла галерия образи на видни дейци на руската и световна култура, художници и писатели. В нея са намерили място и интересни преценки на художника за различни насоки в изкуството.

Ще излезе към 25.V. 1964 г.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

БЕДРЖИХ СМЕТАНА

(80 години от смъртта му)

БУРНИЯТ полем на националното възраждане, настъпило след Френската революция през 1789 година, пълната с вдъхновение и ентусиазъм епоха, обхваща изкуството и културата и на Чехия. В творчеството на бележития представител на Чешката национална култура Бедржих Сметана намира отражение борбата за национална свобода и вярата в човека.

„Бащата" на чешката музика Бедржих Сметана се ражда в центъра на пробуждащия се национален живот — градчето Литомишл — през 1824 година. Учил при известния унгарски композитор и пианист Лист, завърнал се в Прага със солидна музикална подготовка, той разгръща изцяло своя талант на композитор и диригент. Целият живот, цялата дейност на Сметана са свързани с чешкия народен театър, поради това, че той е създател на чешката национална опера. Измежду осемте оперни творби на композитора най-известни са „Продадена невеста", „Целувката" и „Двете вдовици". Неговата „Продадена невеста" може да се счита за едно действително голямо национално произведение, създадено върху народен сюжет. Такива са и следващите опери „Далибор", „Тайна", „Либушка" и „Дяволската стена". Някои от оперите на Сметана са комични („Проданена невеста"), но те са богати мелодично и съдържат нови хармонични и контрапунктични елементи.



Последовател на направлението на Берлиоз, Лист и Вагнер, Сметана създава симфонични творби като „Моето отечество"— цикъл от шест симфонични поеми, и една триумфална симфония.

Творбите на чешкия композитор са ценени не само от неговия народ. Техните качества са оценени и вън от пределите на Чехия. По-голямата част от творчеството на композитора е включена в репертоарите на много европейски театри.

Сметана твори до последния миг от свои живот и умира в Прага през 1884 година, оставяйки своето дълбоко национално творчество като принос в съкровищницата на световната музикална култура.

Йонка ЧЕРНЕВА

НАКРАТКО

На 13 май в Силистра се проведе окръжната селска спартакиада по тенис на маса, в която взеха участие представителите на всички села от окръга. Крайното индивидуално класиране доби следният вид: мъже—1. Н. Гайдаров (Попина), 2. Л. Борисов (Иширково), 3.Ст. Георгиев (Иширково); жени 1. Е. Маринова (Попина), 2. Г. Маринова (Добротица), 3. Н. Скоколова (Попина). От класиралите се състезатели на първите места ще бъде излъчен и отборът, който ще представя окръга ни в зоналния турнир.

* * *

На 13 май женският баскетболен отбор на с. Главиница на свой терен в мач за първенство на „Б" РБГ след отлична игра, успя да победи „Академик" (Свищов) с 47:39.



ОКРЪЖНИ ПЪРВЕНЦИ — ОТБОРИТЕ НА „ДОРОСТОЛ"

На 13 май в село Главиница се проведе окръжното първенство по баскетбол за юноши и девойки младша възраст. За участие в него бяха добили право осем отбора, първенци от пунктовите състезания, които се състояха на 6 май.

Отличната организация и добрите условия, които бяха осигурили домакините, позволиха на съдийския състав да проведе едно образцово първенство.

Предварително сочени като фаворити юношите и девойките на Силистра без особено напрежение спечелиха първите места (треньор Атанас Здравков). По-остра борба се развиха за вторите и третите места. При девойките момичетата на Главиница в един труден, но не на особено ниво мач, елиминираха отбора на с. Добротица с минимална разлика от две точки (20:18).

При юношите приятно впечатление направиха отборите на с. Бабук (треньор Др. Матев) и село Ситово (треньор Г. Георгиев). В тези състави играят добри, надеждни единици, за които тепърва ще трябва да си каже думата майсторската ръка на треньорите. Второто място зае отборът на Тутракан, побеждавайки отбора на Ситово.

След приключване на окръжното първенство се състоя приятелска среща между мъжкия отбор на „Левски"—Главиница и юношите на Силистра. Двата отбора направиха една интересна и хубава среща. С малка разлика в точките се наложиха мъжете на Главиница.

Закривайки турнира, председателят на окръжната секция по баскетбол Найден Радковски, връчи на първенците флагчета и им пожела успех на зоналните състезания от фестивала на младия баскетболист, които ще се състоят от 24 до 28 юни в гр. Русе.

Иван БОНЕВ

Втора републиканска спартакиада

В Силистра—градско първенство по лека атлетика

На 13 май на градския стадион се проведе градското първенство по лека атлетика за работническата и учрежденска младеж. В него участвуваха около 100 младежи и девойки. Похвално е участието на дружествата на ТПК „Метал", ТПК „Дунав", Промкомбинат „Електрометал", Промкомбинат „Камъшит", ДИП „Липа" и ДАП, които се представиха с пълни отбори. Тук трябваше да се отбележи лошото отношение на състезателите от ДМЗ „Стомана", които останали без ръководител, отказаха да се явят на старт в определените дисциплини.

Програмата на първенството предвиждаше участие на състезателите—мъже и жени — в седем дисциплини. Макар и малко те бяха достатъчни, за да задоволят присъствуващите, тъй като почти при всяка дисциплина имаше упорита борба и в резултат на това — добри постижения. Радва постижението на Руска Маркова от ТПК „Дунав" на тласкане гюле, на Мирчо Борисов—на хвърляне на диск, на Тодор Дечев —на 200 метра.

След приключване на състезанието се получиха следните технически резултати:

МЪЖЕ: 100 м— 1. Евдоким Спасов (Промк. „Електрометал"), 2. Тодор Делев (Промк. „Електрометал"); 200 м — 1. Тодор Дечев (ТПК „Метал"), 2. Иван Датков (ДИП „Добруджа"); 1 500 м — Енико Станчев (ДИП „Липа"), 2. Петър Александров (ТПК „Метал"); дълъг скок — 1. Тодор Делев (Промк. „Електрометал"), 2. Георги Маринов (ДИП „Липа"); висок скок — 1. Георги Маринов, 2. Евдоким Спасов; мятане диск — 1. Мирчо Борисов (Болницата), 2. Георги Хотинов (ТПК „Дунав"); тласкане гюле — 1. Мирчо Борисов, 2. Енчо Маринов; щафета 4х100 — 1. Промкомбинат „Електрометал", 2. ДАП.

ЖЕНИ: 100 м — Венета Димитрова; 200 м — Еленка Еникова; 800 м — Иванка Добрева; дълъг скок — Мария Георгиева; висок скок — Мария Георгиева; тласкане гюле — Руска Маркова; диск — Снежана Бориславова; щафета 4х100 —ТПК „Дунав".

Отборни първенци станаха: при мъжете — отборът на Промкомбинат „Електрометал" и при жените— отборът на Промкомбинат „Камъшит".

Отборите-първенци и индивидуалните победители, а също така и заелите вторите места, ще участвуват в окръжното първенство, което ще се проведе на 19 май.

Георги РАЙЧЕВ

В „Б" Окръжна футболна група

От срещите в „Б" окръжна футболна група, състояли се на 5 май, привлича вниманието повече тази между футболните единадесеторки на Срацимир и Алфатар, свързана твърде много с оформянето на челната група във временното класиране.

Макар и да гостуват, в 23-та минута от мача алфатарци вече водят с 2:0. Естествено този резултат съвсем не харесва на домакините и затова те се впускат в груба игра, с надеждата, че тя ще им донесе изравняване на резултата, или победа. Постъпките на състезателите са подкрепени от недостойното държание и на зрителите, които влизат в игрището и не позволяват на страничния съдия Антон Александров да ръководи спокойно. Стига се дори дотам, че главният съдия Иван Симеонов на два пъти трябва да прекъсва състезанието, за да въведе ред. Но това не му се отдава —може би поради това, че той не реагира по-строго и навреме към всички неспортсменски прояви.

Срещата завършва при резултат 2:2. Но може ли истинските спортисти и ценители на спорта да бъдат доволни от всичко онова, което стана на игрището в продължение на 90 минути? Трябва секцията по футбол остро да осъжда подобни постъпки и прояви, да лишава от домакинство недисциплинираните отбори.

Чрез заслужено наказание на съдиите също трябва да им се напомни, че те също носят вина за опорочаването на състезанието.

Класиране на отборите след последния кръг, игран на 5 май:

1. Алеково	15	24	41:13
2. Алфатар	15	22	32:11
3. Срацимир	15	21	38:19
4. Войново	15	16	26:23
5. Чолаково	15	16	23:34
6. Честименско	15	13	17:29
7. Посев	15	12	17:19
8. Голеш	15	11	16:30
9. П. Русанов	15	7	12:30
10. Краново	15	6	15:29

ЗОНА „ДУНАВ"

Резултати от 19 кръг

„Ст. Саров" — Калипетрово — Миньор" — Сеново — 3:0
„Локомотив" — Русе — ДМЗ „Г. Димитров"— Русе—4:0
„Академик" — Русе — ДМЗ „Стомана"—Силистра—1:0
„Янтра" — Ценово — „Бенковски" — Исперих — 1:1
„Бенковски — Бяла „П.Хитов" — Тутракан — 2:0

КЛАСИРАНЕ:

	М	П	Р	Г	ГР	точки
„Доростол" — Силистра	18	16	1	1	59:5	33
„Локомотив" — Русе	19	13	2	4	39:10	28
„Бенковски"— Бяла	19	7	7	5	24:19	21
„Бенковски" — Исперих	19	9	2	8	27:23	20
„Академик" — Русе	19	8	4	7	26:23	20
ДМЗ „Стомана" — Силистра	19	8	3	8	29:22	19
ДМЗ „Г. Димитров" — Русе	19	7	5	7	27:27	19
„Ст. Саров" — Калипетрово	19	5	5	9	24:40	15
„П. Хитов" — Тутракан	19	5	4	10	20:32	14
„Вихър" — Завет	18	5	3	10	22:51	13
„Миньор" — Сеново	19	6	1	12	20:33	13
„Янтра" — Ценово	19	3	5	11	21:53	11



ГОТОВО ОБЛЕКЛО
за пролетния сезон
ДАМСКИ МАНТА
ВЪЛНЕНИ РОКЛИ
МЪЖКИ КОСТЮМИ
ДЕТСКО ОБЛЕКЛО
практично, съобразено с модата за 1964 год. ще намерите по всички магазини за конфекция.
Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ — БИБЛИОТЕКА — София

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 57 (765) | Неделя, 17 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД СЛАВНАТА ДВАДЕСЕТГОДИШНИНА

КЪМ ВСЕ НОВИ И НОВИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

Пред националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд

По пътя към комунизма

МАЛКО бяха преди две години младежите от бригадата „Юрий Гагарин“ на ремонтния цех в ТПК „Метал“ — Силистра, които знаеха какво да правят, за да заслужат високото звание „Бригада за комунистически труд“. Та те и преди да дадат тържествената дума работеха добре — не изоставаха назад от плана, извършваха качествено поръчките, идваха навреме на работа и се уважаваха един друг. „Ние и сега можем да получим това звание“ — приказваха си те и въпросително поглеждаха бригадира Станко Ковачев, сякаш от него зависеше решението. Така мислеха тогава. Но да притежаваш комунистическите добродетели се оказа нещо по-голямо, нещо по-красиво, нещо по-различно от това, което си представяха.

Зимата на 1963 година беше тежка, условията в работилниците на кооперацията не до там добри, че при големия студ да се осигури нормална работа. Изпълнението на плана започна да спада застрашително. Тогава някой от бригадата каза: „Независимо от условията да изпълним плана — нали сме затова гагаринци“. Започнаха борба и с метала, и със зимата и... излязоха победители. Планът бе изпълнен. От тогава досега в отчетните листове на плановата служба срещу името на бригадата не е поставяна по-малка цифра от цифрата 110.

Понякога за производството не достига метал. Дефицитен материал е, трудно се намира. Гагаринци и тук показаха, че не само на думи вървят по пътя към комунизма. Един ден металните отпадъци изчезнаха от двора на кооперацията — бригадата ги замени в ДМЗ „Стомана“ с желязо, което не може да се употреби в завода, но е подходящо за изделията в ТПК „Метал“. Така бяха икономисали 1 600 килограма дефицитен материал.

В ремонтния цех напълно се утвърди принципът — човек за човека е брат, приятел и другар — и в живота и в работата. През миналата година двадесетгодишни младежи помогнаха на Кольо Рачев в строеж на къща. Основите и зидарията са дело на тяхните ръце. Тази година помогнаха на Атанас Ковачев в изкопа на основи и мазе, грижат се и за Георги Добрев и Чаню Георгиев — задочници в механотехникума в Русе.

Първи май беше двоен празник за гагаринци. Присъдено им бе високото звание „Бригада за комунистически труд“. Радостни от постигнатото и доволни от своята работа те се готвят да посрещнат националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд с преизпълнен план и с нови трудови дела.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Засаждането на тютюна — най-важна задача

НАЙ-ВАЖНАТА задача в момента пред кооператорите от ТКЗС—Секулово е засаждането на тютюна. Благодарение на добрите грижи, които бригадите положиха за производството на ран и здрав тютюнев разсад стопанството има възможност да започне разсаждането му рано и да го провежда с бързи темпове.

През тази година стопанството има план да отгледа на 1 200 дка—тютюн. Но поради неблагоприятните природни условия, които създадоха известна опасност за изпълнението на плана, ръководството на стопанството реши да увеличи площите му на 1 500 дка. През тази година кооператорите ще се борят за получаването на 152 кг средно от декар, който да продадат по 1.40 лв на килограм.

В резултат на упоритата работа секуловските кооператори изпълниха първоначалния план за тютюна, като засадиха 1 200 дка. Първи завършиха с това кооператорите от бригадата на село Скала с бригадир Христо Ганев. Сега те засаждат площите, определени като допълнителен план. След тях се нареждат кооператорите от село Грънчарово. И тук някои звена като тези на Ради Николов, Иван Георгиев, Георги Колев и други засадиха определените им по първоначален план площи.

За да се облекчи труда на кооператорите и да се засади тютюна в прави редове маркирането се извършва с машини. Това ще позволи окопаването и пръскането на площта да се извърши механизирано.

Най-лошо е положението с засаждането на тютюна в бригадата на село Прохлада. Тук грижите, положени за разсада бяха лоши и това се отрази зле върху негового развитие. Това стана причина разсаждането да закъснее и бригадата да се нареди на последното място в стопанството. Наложи се дори бригадата да търси разсад от другите бригади, за да може да засади определените й площи.

Ръководството на стопанството счита, че с наличния разсад ще може да осигури засаждането на цялата площ тютюн от 1 500 дка най-късно до 20 май. Дори ще може да окаже помощ и на някои други стопанства от нашия окръг, като ги снабди с разсад.

Емил ПРАХОВ

КОМПЛЕКСНОТО ЗВЕНО Е НА СВОЯ ПОСТ

ПИОНЕР на новото в кооперативното стопанство в село Алфатар е механизаторът Петър Динев. Години наред той се славеше в кооператива с най-сполучливата квадратно-гнездова сеитба, с най-качествена обработка на културите. От неговите площи бригадата получаваше и най-високи добиви. С голямата си загриженост при извършването на отделните агротехнически мероприятия спечели любовта на всички кооператори. Винаги когато се заговореше за работата на трактористите, бригадира с любов споменаваше името на челника Динев.

Петър Динев пръв пое в стопанството и комплексната механизация. Втора година вече той е ръководител на звено за пълна механизация на царевицата за зърно и силаж и слънчогледа. Технологическата карта, която изготвиха специалистите му служи като верен компас в работата. Тази година той пое обезателството да се бори за получаване на среден добив над 350 кг царевица от прикрепените му 800 декара площ, за по-високи добиви и по-ниска себестойност от силажната царевица и слънчогледа.

За изпълнение на това обещание той започна да работи още от ранна пролет. Грижливо подготви площите за пролетниците и навреме ги зася с приспособената за пунктирана сеитба квадратно-гнездова сеялка. На площ от 421 декара той извърши и квадратно-гнездова сеитба. Посевът се разви бързо. Сеитбата беше извършена сполучливо и площта ще може да се окопае в две посоки. Той счита, че от този блок ще получи над 400 кг зърно.

И в сеитбата, и сега в окопаването Петър Динев оказва помощ на цялата бригада. С новия си „Беларус“ той двукратно мина с ротационните мотики през царевицата и слънчогледа на няколко хиляди декара и ги запази от заплевяване. И всички са доволни от неговата работа. Сега той започва и окопаването на слънчогледа с култиватор.

Опит не му липсва и в химичната борба с плевелите. През миналата година той внесе хербициди на площ от 200 декара царевица, а сега е приспособил култиватор и ще ги ползва на цялата му зачислена площ. Сполучливата пунктирана сеитба ще спести едно разреждане на стопанството и в обработката на културата не ще вземе участие почти никаква работна ръка. Кооператива го е снабдил с един силажокомбайн. Тази година ще му достави и нов кукурузокомбайн ККХ-3. С това и беритбата на царевицата ще се извърши машинно, с което всички процеси в отглеждането й ще бъдат механизирани.

Сега в дните пред 20-годишнината на Девети септември, Динев е обявил съревнование на всички механизатори в стопанството и той с чест ще изпълни поставената му задача, а именно да отгледа по комплексен начин прикрепените му култури и получи повече и по-евтина продукция.

Иван СТОЯНОВ

НЕУМОРНИ И ВЕЖЛИВИ

В ДЪРЖАВНО автомобилно предприятие — Силистра се появиха първите бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд“ през есента на 1962 година. В състава на тия бригади са шофьорите от градския и товарния превоз и монтьорите.

Броят на бригадите борещи се за званието „Бригада за комунистически труд“ са осем, от които 5 монтьорски и по една при товарните коли ГАЗ-51, при градските автобуси и при счетоводния колектив.

Монтьорските бригади извършват висококачествен ремонт на автомобилите, а някои от тях преизпълняват ежедневната си техническа готовност. Така например колективът на първа бригада „Ракета“ с бригадир Колю Енев, обеща да преизпълни плана си по техническата готовност 101.5 на сто, а постигна 103 на сто за четиримесечието, обещава да преизпълни планът си 104 на сто.

Не остава назад и комсомолската бригада при „Електрическия отдел“ с бригадир Велико Бонев. Тя извършва висококачествен навременен ремонт на електрооборудването на автомобилите. Никога не допуска престой по тяхна вина.

Сутрин, когато още спи градът, ранобудните шофьори и кондуктори от градския превоз бдят на своя трудов пост. Почти всеки член от бригадата си е изпълнил плана за I-вото тримесечие над 120 на сто в пътници и над 130 на сто в пътни клм, или бригадата е изпълнила плана си 122 на сто в пътници и в пътни километри 173 на сто. Трудно е в бригадата да се изберe първенец, но въпреки това колектива се спря на дългогодишния шофьор Михаил Георгиев, познат под името бай Милю, който е изпълнил плана си в пътници 145 на сто и в пътни километри 192 на сто. Той е удостоен със званието „Ударник на комунистическия труд“ и е избран за делегат на националното съвещание. Колективът в тази бригада обещава в чест на 20-годишнината от Девети септември 1944 година да подобри обслужването на гражданите и намали основателните оплаквания.

В студ и мраз, дъжд и кал, в летен зной, другарите от бригадата за товарни автомобили ГАЗ-51, пропити от съзнанието за извършване на поставените задачи не се плашат от лошите годишни времена. Плод на тяхния упорит труд са резултатите, които получиха за I-вото тримесечие. Изпълниха плана си в тонове — 103 на сто, в тон-клм 121 на сто и в приравнени тон-клм 111 на сто. За пример сред бригадата служи Петър Димитров, който и по трите показатели изпълни плана си 152 на сто, следван от др. Иван Титев, Цонъо Драганов и други.

Движението за комунистически труд има да играе за в бъдеще изключително важна роля, за изпълнението на производствените планове, утвърждаване на новото, на прогресивното в живота.

Руска СТАМОВА

Стремежът е: да получат повече и по-вкусно грозде

Лозаро-овощарската бригада в село Българка води упорита трудова битка за получаване на по-високи добиви от зачислените им лозя. Кооператорите се стремят да извършат навреме и добре всички агротехнически мероприятия. Още през есента на миналата година лозята бяха изрязани и навреме загрибани. А преди извесно време кооператорите подмениха прогнилите колове в старите лозя с нови. От няколко дни лозарите започнаха връзването на плодовите пръчки, подготвиха и син камък и вар за пръскане.

Кооператорите се стремят да излизат редовно и рано на работа, за да завършат навреме поставените им задачи.

Дочо АТАНАСОВ

ЩЕ ИМА ЛИ В ТКЗС — ТУТРАКАН РАЦИОНАЛИЗАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ?

КОГАТО през март 1962 година кооперативното стопанство закупи от държавата селскостопанските машини, макар и при по-неизгодни условия за работата по ремонта, а още повече и при липсата на достатъчно опит механизаторите мислеха, предлагаха и внедряваха по някоя хрумнала идея, по някоя новост. От това техниката се подобряваше, ставаше по-производителна. Но беше за кратко време този технически подем. А после всичко затихна. Замълчаха механизаторите, защото още тогава управителният съвет на стопанството не ги подкрепи. И подкараха работата по старому, без тревоги, спокойно.

Минаха се две години в упорито мълчание. Никой не се обърна към трактористите, комбайнерите, монтьорите никой нито от техническото ръководство, нито от управителния съвет не ги попита няма ли те като работниците от Ремонтно-техническата станция и Промкомбината да предлагат рационализации.

Тази година широко се говори за технически прогрес в селското стопанство. Партията казва — повече техника, за да е лек трудът на кооператорите! А в нашия окръг отскоро е подет поход и под лозунга „Техника вместо ръчен труд“. Това е много хубаво. Но ако ни попитате как тутраканските механизатори участвуват в него нищо особено не можем да ви кажем.

В ТКЗС—Тутракан няма рационализаторско движение. Главният инженер Васил Търпанов ходи чак в Плевен за обмяна на опит, върна се от там, каза по нещо, но нищо конкретно не се предприе. А между механизаторите има творчески техници като Васил Иванов, Димитър Генов, Ангел Колев и други, на които ако им се постави задача да работят в това отношение ще направят много.

Още не е късно техническото ръководство да изработи план, чрез който да насочи усилията на механизаторите към търсене на новости в определена насока, а управителния съвет на стопанството да подкрепи усилията им и да ги поощрява.

Рачо НИКОЛОВ

Всяка година в производствените предприятия на нашия окръг израстват работници с ново отношение към работата и задачите. Такъв е Йордан Калушев от първа шлосерна бригада в промкомбинат „Електрометал“. От една година той е задочник в механотехникума в Русе, но това не му пречи да изпълнява нормите си над 110 на сто.

Петмесечният план изпълнен 121 на сто

В чест на юбилейната година от победата на Девети септември колективът на ОП „Материално-техническо снабдяване“ — Силистра води упорита борба за спечелване на съревнованието с еднородните организации в страната. Цифрите от петте месеца на годината са благоприятни — планът за стокооборота е изпълнен предсрочно 121 на сто. До 11 май на предприятията, стопанствата и организациите са продадени суровини, материали и машини за 3 910 000 лева, при план за петмесечието 3 236 000 лева.

Най-добро изпълнение имат отговорниците на складове Хараламби Минчев, Господин Великов, Георги Гърдев и др. Сега предприятието усилено снабдява трудово-кооперативните земеделски стопанства и ДЗС с минерални торове, необходими на труженицте от село в борбата с последствията от сушата.

Богомил ЗОРАЙСКИ

ХУДОЖЕСТВЕНАТА САМОДЕЙНОСТ — НА КАЧЕСТВЕНО НОВ ЕТАП

Общинските, пунктовите, окръжните и зоналните прегледи на художествената самодейност от Втория републикански фестивал вече се проведоха. Изминаха онези дни, когато сцените на читалищата ехтяха от песните и кънтяха от танците на самодейците. В селата и градовете на окръга това бяха дни — празници, когато читалищните салони се оказаха тесни, за да поберат любителите на самодейното изкуство.

Рано е още да се прави окончателна равносметка за организацията и протичането на фестивала в окръга, защото пред една част от самодейните колективи предстои отговорна задача — да покажат на републиканските прегледи истинския ръст на самодейното изкуство в Силистренски окръг пред юбилейната годишнина. Но въпреки това още сега със сигурност може да се каже, че фестивалът с небивал размах раздвижи и подтикна към живот стотици колективи, обхвана в тях хиляди самодейци, разкри много народни таланти. Неговата живителна струя се почувствува и в най-малките селца. Някои от тях, които години наред не са имали художествени колективи, намериха сили да организират такива и да се представят с тях на прегледите. Широката организаторска и методическа работа бе не основна предпоставка в самодейните колективи да бъдат включени над 5 000 участници. Особено радващи са постиженията на турските самодейни колективи в окръга. Никога досега техният брой не е бил толкова голям, никога досега те не са се радвали на такава маса ост.

Зоналните прегледи вече приключиха. На тях нашите самодейци достойно представиха окръга. Класираха се много първенци и отличници. Хор „Седянка“, танцовите състави на Калипетрово, Бабук и Сребърна, естрадно-сатиричният състав на Промкомбинат „Камъшит“ и много други колективи показаха на какво е способна упоритата и системна работа.

Вниманието обаче нито за миг не бива да се откъсва от многобройните проблеми на художествената самодейност. Конкретна и първостепенна задача продължава да бъде изграждането и на качествено нов етап, при който тя трябва да достигне нивото на професионалното изкуство. Тази задача сега стои пред всички: пред читалищните съвети, пред отечественофронтовските организации, пред комсомолските и профсъюзните комитети, пред самодейците.

Издигането на художествената самодейност на нов, по-висок етап, би могло да стане само при условие, че сегашните постижения на колективите се запазят и не се отстъпва от тях, за да станат те впоследствие база за широко, многостранно развитие на самодейното изкуство. Ала дава ли ни право сегашното състояние на самодейните колективи да се успокояваме, че те няма да прекъснат своята работа през лятото? Сега усилено се подготвят само онези колективи, които се класираха за републиканските прегледи. Но техният брой е съвсем малък. Повечето самодейни колективи, и особено онези, които не отидоха по-нагоре от общинските и пунктовите прегледи, се намират в тревожно състояние. Репетициите им са престанали, те не изнасят почти никакви концерти. Изобщо — те се унасят в летаргичен сън, който ще продължи дотогава, докато потропа на прага следващия преглед на самодейността. Всичко това идва да потвърди, че приключилите прегледи от Втория републикански фестивал не се преценяват в светлината на големите задачи, а се възприемат като временни и кампанийни прояви.

Основната задача сега е нито един самодеен колектив да не се разпада, а напротив да се укрепи, да се проявява и през напрегнати те летни дни. Нещо повече—грижа на читалищните съвети, на отечественофронтовските комитети и цялата общественост в селищата трябва да бъде изграждането на нови колективи. Само така ще може да се запази и разшири масовият характер на самодейното изкуство, само така то може да изпълни основното си предназначение — да задоволява нарастващите културни потребности на хората.

Въпреки че през лятото някои обективни трудности ще задържат развитието на колективите, при добра и стегната организация, при находчивост на художествените ръководители подходящи форми за обществено-културната им дейност могат да се намерят. Колективите постепенно трябва да се преустроят съобразно със селскостопанската работа, като променят своя репертоар като заменят сцените с полето и фермите, където работят кооператорите. През лятото всяко село трябва да има естрадно-сатиричен състав, защото именно естрадно-сатиричните състави съответствуват на условията за самодеен живот през този сезон, бичувайки най-въздействуващо някои недостатъци от нашето ежедневие.

Изпълнявайки тези задачи, самодейността в нашия окръг наистина ще направи крачка напред, ще се приближи към онези изисквания, които постави в своите решения Осмият конгрес на Партията.



ТРУДОВО ЕЖЕДНЕВИЕ

МОМИЧЕТО бързо минава по реда и налива вода в ямките. Жената го гледа учудено:

— Работни моми имаме, марии — вика тя на кооператорките.

То се връща към нея, подава кофата и засмяно казва:

— Пълни, бабо Злато... Бързо да смогнем!

Възрастната жена, на която още не приляга да й се каже баба, ама на, в звеното от обич ли, от що ли, наричат я баба Злата, бързо накланя кофата в изворчето и пълна я подава на пъргавата Вичка. Тя отново припка по реда и разлива водата в ямките.

— Ти бабо Злато, казваш, че са работни момите ни. Работни са — подема приказката на Злата Георгиева друга жена — Вичка, Марийка... хубави моми са. Работни... Сега засаждат последните домати, а дали ще берат не се знае. Виж че се изпоженили по другите села.

— Няма да се женим мари — смеят се Вичка и Марийка.

— Ей, бай Мите, — вика Гана Пенева — пускай вода насам.

Наблизо Димитър Демирев, звеноводът разпределя водата. На всяка групичка той праща вода по вадата,

— Иде, иде водата — отговаря звеноводът и храсва мотиката в мекия черноземи, за да отбие водата.

А поливачките Марийка Добрева, Вичка Димитрова, Гана Иванова и много други пълнят кофите и ги разливат в ямките.

* * *

В „Даллията“ грижливо кооператорите бяха набили колчета по специално разграфена тел. Между тях — ямките. С усърдие Иван Колев, Милан Недялков, Жеко Минев и други засадиха последния доматен разсад, който бе едър, цъфнал даже.

— Много му е здраво стъблото на този стрък — вика Кольо Недев, на един от садачите.

— Ти си тракторист, затуй не ги разбираш тия работи — отговаря бай Георги Колев. Не му пречи... Стръкчето си пуска корени, докъдето е заровено. Ако го оставиш отгоре, ще го повали вятъра.

— Стига ли ви водата? — пита Кольо, защото от няколко дни той доставя вода на зеленчуковата градина със „Зетора“ си, който върти помпата.

— А, а, а, обилна е водата, Кольо. Нали затуй се преместихме тука я — обяснява звеноводът. Миналата година не ни стигаше водата. Като засуши, водата намалява и коренчетата съхнат. Сега е друго... Вода бол. Ще напои растенийцата хубаво.

Вода! Най-важното за зеленчуковите растения. Затуй тази година управителният съвет на кооперативното стопанство в село Иширково реши да измести по-голямата част от градината на около 1 км към селото от мястото на миналогодишната зеленчукова градина. Тук има много вода, която не намалява и в най-големите летни горещини. На новото място зеленчукопроизводителите засяха 200 декара безразсадни домати, 35 дка ранни домати „10 х Бизон“, 40 декара грах, 20 декара боб от сорта „Сакса“, арпаджик, моркови, ранно зеле и други. А на мястото на старата градина ще бъде засаден пипер и краставици за семе.

В другата половина на градината, сред високите колчета, се белеят забрадките на кооператорките от другото звено.

...Зеленчукопроизводителите от Иширково отгледаха в парници ранни чушки, краставици, репички, лук. От градината, която е близо до селото, те продадоха парникова продукция за 500 лева. Добри доходи за стопанството донесе излишният доматен разсад, който се разпродаде само за 1 ден на кооператорите.

* * *

Белите облаци прелитат над „Даллията“ като големи бели птици. Над зеленчуковата градина минават ту сенки, за да разхладят позагорелите лица на градинарите, ту препича жарко слънце.

—Времето е на дъжд — казва някой.

Очите поглеждат небето. Наистина, на дъжд е времето. И пак ръцете подават кофите, разливат, заравят корените в мократа пръст... А татък зад хълмчето, моторът на Кольовият „Зетор“ не спира. Все праща вода...

Това е то... трудово ежедневие на зеленчукопроизводители.

Иван НЕДЕВ

ДЕЙНИ ПОМОЩНИЦИ НА ГНС В гр. ТУТРАКАН

Ако градският народен съвет успешно решава стоящите пред него задачи и довежда докрай изпълнението на решенията, взети от сесиите, то е защото изпълкомът се опира с голямо доверие на постоянните комисии. И това е една от причините за извънредно дейната им работа като обществени органи на съвета.

Изградени са седем постоянни комисии, в състава на които участвуват почти всички избрани съветници. Начело на комисиите са избрани дейни и авторитетни съветници, които познават въпросите по съответния отрасъл.

Постоянните комисии работят по тримесечни планове, които съгласуват мероприятията си с плана на изпълкома. Освен това в края на всяко тримесечие ресьорният отговорник от изпълнителния комитет се среща с постоянната комисия. На проведените от нея заседания добре се обмислят въпросите, както и формите, чрез които да се окаже помощ на съвета за решаване на стоящите пред него задачи.

Постоянните комисии не само участвуват в подготвянето на въпросите и решенията на сесиите и заседанията на изпълкома, но и контролират как се изпълняват тези решения, като на място дават своите препоръки.

Между постоянните комисии най-активна е тази по търговията и изкупуването с председател др. Иван Цветков. Досега тя е направила 56 проверки на търговските организации и магазините от търговията на дребно и общественото хранене. Редовно е внасяла доклади и съдоклади в заседанията на изпълкома и сесиите. В своята работа тя привлече не малък актив. Успешно съчетава проверките си по магазините с кварталните и селски комисии за обществен контрол.

Добра дейност развива и постоянната комисия по строителството с председател др. Иван Кръстев. Същата досега е извършила около 30 проверки по строителните обекти. Много често по инициатива на същата и по сигнали за констатирани нередности по строително-монтажните работи се предизвиква обстойно разглеждане строителната работа в града. Това помага на съвета и строителната организация да подобряват своята работа.

Успешно организират своята дейност и постоянните комисии — по народно здраве с председател др. Антон Стоилов, по финансиите с председател др. Георги Тросков и по селското стопанство с председател др. Захари Захариев.

Досега постоянните комисии са извършили общо 143 проверки с участието на 349 съветника.

Постоянните комисии при градския народен съвет в Тутракан са дейни помощници, активни обществени органи, които съдействуват за изпълнение на взетите решения от сесиите и изпълкома.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

Четиридесет години от Витошката партийна конференция

ИЗ ИСТОРИЯТА НА ПАРТИЯТА

На 17 МАЙ 1924 година се свика и проведе двудневно заседание—Витошката нелегална конференция на Българската комунистическа партия. Изминаха 40 години от тогава, но нейното значение в историята на Партията, за организиране борбите ѝ ни най-малко не е избледняло.

Витошката партийна конференция се проведе след Деветоюнското въстание. Цанковото правителство беше прокарало вече Закона за защита на държавата (ЗЗД). Партията беше поставена вън от законите.

След Септемврийското въстание за пръв път се събираше висш партиен орган. Задачата му беше трудна — да направи преценка на дотогавашната дейност на Партията, на нейната тактика, да обоснове и даде основната линия на бъдещата ѝ дейност и тактика.

Свикването на конференцията в условията на вилнеещата свирепа фашистка диктатура е показателен факт за крепкостта и сплотеността на Партията. Тя се свиква от нелегалния Централен комитет на Партията. Големи са заслугите за организирането ѝ на секретаря на ЦК — Станке Димитров.

Витошката конференция се солидаризира с оценката на изпълнителния комитет на Комунистическия интернационал за Деветоюнския. Тя призна, че през юни 1923 година Партията допусна сериозни грешки в прилагането тактиката на единния фронт и че на 9 юни тя извърши съдбоносна грешка.

Ориентировката на Партията към въоръжено въстание през август 1923 година конференцията намира за правилна. Заедно с това обаче осъди поддържаната от мнозинството на ЦК и Партийния съвет преди и след Септемврийското въстание погрешна капитулантска деветоюнска тактика на „неутралитет“ в борбите между БЗНС и фашистите. Като не виждаше здравите елементи в БЗНС и омразата на народа към фашизма и като недооценяваше своя авторитет, Партията не можа съзнателно да се ориентира към въоръжено въстание.

Конференцията одобри работата на Партията по време на Септемврийското въстание. Намира че правилно е „застанала начело на въстанието“, че правилно е определила неговата цел — „работническо-селско правителство“. С цялата си дейност по време на въстанието Партията доказа, че е „способна да премине от революционна пропаганда и агитация към революционно действие“, че е „истинска комунистическа партия“. Конференцията решава да подготви и поведе трудещите се към ново въоръжено въстание за установяване на работническо-селско правителство.

С тези си решения конференцията осъди десния уклон в Партията и нанесе окончателен удар на деветоюнското капитулантство и на ликвидаторството. Но „удряйки по десния уклон, тя не привлече достатъчно сериозно вниманието на Партията върху опасността от леви отклонения, срещу които също трябваше да води решителна борба“ (Георги Димитров). Българската комунистическа партия още не беше усвоила болшевишкия метод на борба на два фронта. Тя не обърна достатъчно внимание на левия уклон, не поведе решителна борба против него и след конференцията. С това му даде възможност по-късно той да се разрастне в опасни за Партията размери.

Витошката конференция се занима и с важния въпрос за организацията на Партията. Дотогава тя се изграждаше въз основа на териториалния признак. Тази организационна форма отговаряше макар и не напълно както на тогавашните обществено-икономически условия, така и на тесняшкия агитационно-пропаганден характер на Партията. За новите условия обаче тя се оказа непригодна. Партията трябваше да бъде там, където са работниците в предприятията. Като се съобрази с новите условия, със задачите, които ще се решават, Витошката конференция възприе производствения признак като основа за организацията на Партията. Това беше от голямо значение за бъдещото развитие на Българската комунистическа партия.

Със своите решения, с оценките, които даде за близкото минало на Партията, конференцията беше важен момент в развитието на Партията. „Значението на Витошката конференция, казва Георги Димитров, се състои в това, че в един от най-трудните моменти в живота на Партията тя можа да сплоти здравите партийни сили около партийното ядро в ЦК, да ги постави на септемврийската линия на Партията, одобрена и утвърдена от Коминтерна“.

Христо МАНДЖУКОВ

ПАРТИЙНИЯТ СЕКРЕТАР РАЗКАЗВА

Към бригадите за технически прогрес постоянни грижи

Убедени в голямата и решаваща роля на бригадите за технически прогрес, бюрото на партийната организация, заедно с административното ръководство в ДКК „Нектар“ решихме през месец август миналата година да създадем в комбината две бригади за технически прогрес. Първата от тях бе създадена при електротехниците с ръководител главният енергетик на предприятието др. Никола Николов. Една от първите задачи, които тя трябваше да изпълни, бе автоматизирането на водоснабдяването на предприятието. Това свое задължение бригадата трябваше да изпълни до 1 май 1964 година.

В резултат на упоритата работа, още през м. август миналата година едната от помпите с ниско налягане бе автоматизирана. Това даде възможност помпата да работи през целия производствен сезон на 1963 година без човек, само с периодичните прегледи за техническото ѝ състояние, извършвани от главния енергетик.

Автоматизацията на останалите помпи започна веднага след като приключи производствената кампания. Предварително обаче партийното бюро, заедно с др. Николов, обсъдихме всички подробности за бъдещата работа. Намесата на партийната организация спомогна да се осигурят необходимите средства, да се закупят и доставят необходимите материали за работа.

Поетото задължение от електротехниците сега е към своя край. Направената автоматизация от тях носи на предприятието годишна икономия от труд за 1 260 лева, а от икономия на електроенергия 450 лева.

Работата на бригадата за технически прогрес при електротехниците няма да спре дотук. Пред нея сега стои задачата да се заменят панорамните прекъсвачи с контактни манометри, да се подобри сигналното устройство за автоматично включване и изключване на помпите и др.

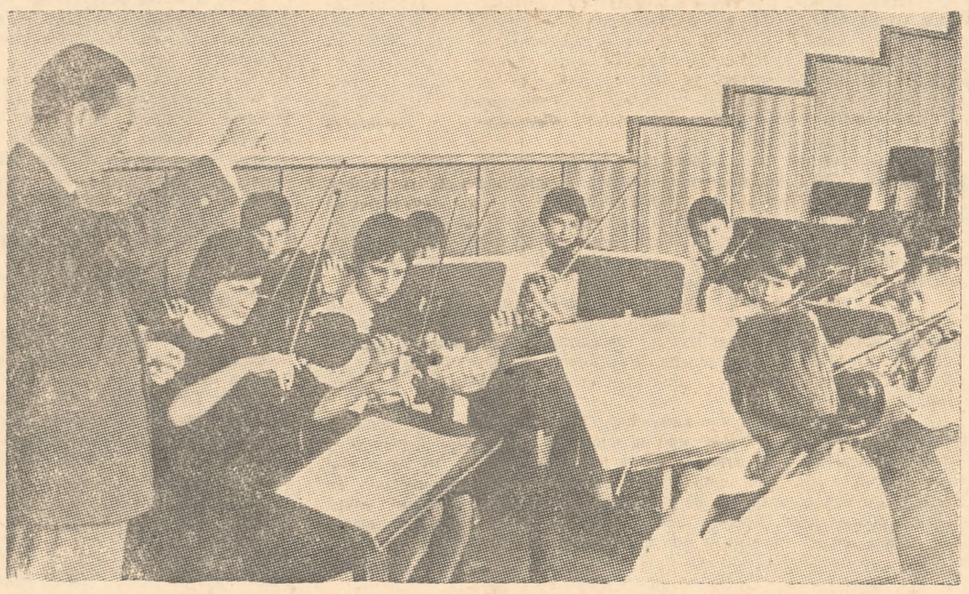
Втората бригада за технически прогрес бе създадена при техническия персонал на предприятието. Нейн ръководител стана главният инженер др. Георги Петров. Първата задача, която тя трябваше да реши, бе създаването на технологична линия за производство на компот от праскови и кайсии. Срокът за нейното изпълнение бе също 1 май 1964 година. Поетото задължение обаче бригадата за технически прогрес не можа да изпълни, поради това, че не им бе разрешено да направят такова подобрение в старото помещение, тъй като предприятието ще строи нова сграда и там ще се направи проектираната технологична линия.

Второто задължение на бригадата бе да направи технологична линия за обработка на граха. Тя е вече готова и в близки дни върху специално подготвената площадка ще започно монтажа ѝ. Механизираното обработване на граха носи на предприятието годишна икономия от 13 000 лева.

Досегашните резултати и по-нататъшните планове на бригадата неотдавна отново бяха обсъдени от партийното бюро в присъствието на главния инженер др. Петров.

Така, ръководени от партийната организация, инженери, техници и работници от комбината водят борба за облекчаване на ръчния труд, чрез механизация и автоматизация на производствените процеси в комбината.

Гиго ГИГОВ
партиен секретар при ДКК
„Нектар“—Силистра



Преди известно време към Детската музикална школа— Силистра беше изграден шрайхов оркестър. Пред гражданството от града ни той ще се представи с продукции на 19 и 28 май

НА СНИМКАТА: Шрайховият оркестър репетира под ръководството на диригента Асен Кирилов.

НОВИ РАДИОТЕХНИЦИ

НАСКОРО състоялият се Четвърти конгрес на Доброволната организация за съдействие на отбраната подчерта, че разпространяването на повече технически знания сред младежта е важно условие за нейното патриотично и комунистическо възпитание. В изпълнението на тази задача клубът по радиотехника в гр. Силистра проведе последните изпити по радиотехника с курсистите за тази година.

В продължение на три месеца участниците, все младежи от града и окръга, навлизаха в същността на новоизбраната от тях професия. Изучаваха с подробности всяка част на радиото. В клуба, където са изложени всички части, схеми и чертежи, инструкторът Иван Михайлов старателно им разясняваше новостите в радиотехниката.

Изпитът показа, че основите на тази наука са усвоени. Това е вторият курс за радиотехници през тази учебна година.

Атанас ЦОНЕВ

ВДЪХНОВЕНИ ОТ ВЪЗВАНИЕТО

Миналата година животновъдите от Иширково постигнаха добри успехи в своята работа. Овчарите получиха 97 750 литра овче мляко, вместо заплануваните 79 800 литра. Настригаха 9 105 кг вълна, докато планът на стопанството им определяше 8 284 кг. Получиха 2 021 агнета, вместо определените 1 982 агнета. Преизпълниха своя план и доячите от кравефермата. Вместо 570 000 литра мляко, те надоиха 635 000 литра. Радващи резултати имаха и телчарите, пастирите, свинегледачите...

И сега животновъдите упорито се борят да изпълнят и преизпълнят годишните си планове. Според производствената програма на кооператива овчарите трябва да надоят 75 440 л овче мляко, да настригат 7 524 кг вълна и да получат 1 840 агнета. Кравегледачите трябва да надоят 540 000 л мляко, свинегледачите — да получат по 14 прасета от свиняйка. Вдъхновени от Възванието на ЦК на БКП във връзка с Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас животновъдите дадоха обещание да надминат показателите, определени в плана.

Всички вече усилено работят, за да удържат дума пред Партията и народа. И ще успеят, защото използват всички възможности и резерви. Много старателно работят доячите от племенната кравеферма. Те имат вече големи успехи. През първите 4 месеца на тази година получиха 81 000 литра мляко, докато планът им определяше да надоят 64 000 литра. Най-добри постижения от тази ферма имат Риза Османов, Дончо Петков, Тодора Димова, Исмегюл Халимова и други. Всеки ден от ранно утро до вечерта те са във фермата. Помагат си. Помагат и на изоставащите. Учат ги как да работят по-добре. Учат и себе си. Овчарите с голяма упоритост се борят да подобрят мериносовите стада. Собственият им опит ги учи, че колкото по-добре са гледани овцете, толкова случната кампания завършва по-рано, а от там и агненето започва навреме. Затова сега овчарите търсят добра паша. В това отношение те ще продължат да работят. В тазгодишната агнилна кампания най-хубави резултати имаха Юсеин Ахмедов, който получи от 97 овце 101 агнета и Садък Ахмедов, получил от 99 овце 105 агнета.

Заслужено внимание в стопанството се отдава на свиневъдството. Кооперативът разполага с 300 свиноматки, от които 130 са закупени тази година. Храненето на свиноматките става по предварително изготвени и одобрени от управителния съвет дажби. Голямо внимание свинегледачите обръщат на малките прасета. Щом станат на 5 дни започват да им дават бито мляко. Подхранени с него те бързо растат. Средно едно прасе за 50 дни стига тегло 15-16 кг. При това смъртност изобщо не се допуска.

Голяма роля в работата на животновъдите играе правилното заплащане на труда и материалния стимул. За преизпълнение на плана и за получена животинска продукция с най-ниска себестойност, в края на годината се дава допълнително възнаграждение. Миналата година доячката Ремзия Зекирова получи 168 лв допълнително възнаграждение, Разия Халимова — 103 лв, телчарят Аврам Иванов 123 лв, Ахмед Халидов 152 лева. Допълнително възнаграждение получиха също овчарите Господин Славов, Тодор Георгиев, Петър Ганчев и много други. Освен това в края на всеки месец на всеки животновъд, преизпълнил плана си, стопанството дава по 2 лева.

Упоритата работа на животновъдите от Иширковското стопанство дава вече първите хубави резултати. Свинегледачите получиха средно по 9 прасета от свиня-майка. А кравегледачите за първото четиримесечие вместо 168 400 литра мляко, определено по плана, надоиха 202 000 л. Не остават назад и овчарите. Те получиха 10 агнета повече от заплануваните. Надоиха 23 000 литра овче мляко, вместо 20 000 както е според четиримесечния план.

Всички животновъди са в трудова битка за достойно посрещане на великия ден на свободата — Девети септември.

Иван НЕДЕВ
(наш кореспондент)



Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

— Ще платя пътя и престоя по таксиметъра.

— Слушам!

Той не произнесе името на човека, с когото разговаряше, но кратко „Слушам!“ изведнъж развълнува девойката-диспечер.

— Илмарс, надявам се, че всичко е в ред? Да не би да се е случило нещо в къщи или с малкия?

— Не, не, Анете!

— Е, много добре тогава! — И след като се успокои, тя се зае със своята работа.

А Илмарс, който ненадейно отново бе почувствувал, че е Графа, стремително летеше по току-що полятите улици, като държеше кормилото така здраво, сякаш то бе автомат и гледаше така втренчено през стъклото, сякаш очакваше, че ей сега ще види врага и бе готов да се хвърли върху него, с автомата или с голи ръце, за да не му даде възможност да избяга.

Линис и Ниедре, и двамата оперативни работници, се срещнаха един с друг в бюрото за пропуски. Линис беше долетял със самолет от Вентспилс, а оперативната кола доведе Ниедре от Мадона.

— Линис, какво правиш тук? — учудено го попита Ниедре. — Нима в района на Вентспилс сте заключили границата с катинар?

—Изглежда, че и на теб ти е станало скучно в Мадона?

— Не, — отвърна Ниедре, — отивам при Балодис. Може би ще ме калайдисва, че изпуснахме Чеверс. Тия дни ограби един совхоз и изчезна. Сякаш е „неуловим“, както сам се нарича...

— При Балодис ли? — Ниският набит и доста младолик Линис, който изглеждаше на осемнадесетгодишен, а беше на двадесет и пет— опули очи и прошепна на ухото на своя приятел: — И аз също отивам при полковника!

Ниедре, който бе служил с полковника около двадесет години, свирна с уста!

— Е, детенце, изглежда, се е случило нещо сериозно!

Старите му приятели постоянно се надпреварваха да измислят най-различни прозвища на Линис. Заради ниския му ръст и младоликост те ту го наричаха малчуган, ту синко, ту детенце, но Линис не се обиждаше. Той наистина се чувствуваше малчуган, всичко на този свят за него беше ново, всичко го интересуваше, като нова интересна книга, която току-що е започнал да чете. Линис се подтегна, оправи светло-сивото си сако, стегна вратовръзката си и закрачи пред своя приятел.

Изкачвайки се по стълбището към третия етаж, Линис изведнъж тихо щракна с пръсти. Ниедре, през рамото на другаря си погледна нагоре.

На стълбището стоеше и жално допушваше цигарата си млад момък в сив костюм, със жълти обувки и внимателно поглеждаше към коридора.

Линис пошепна на Ниедре:

— Не го ли познаваш? Моят кръщелник!

— Юрка? Никога не бих повярвал! Истински стиляга! Арнолдс Лидак, същият той. Юрка се обърна кръгом.

— Другарят Линис? Другарят Ниедре? Защо ме извикали? Аз нищо...

— Точно сега ние всичко ще проверим! — засмя се Линис. — Аз също нищо, обаче ме извикаха!

— И вас? Аз едва не се уплаших... Сами знаете, работя в пристанището, малко ли може да се случи там. А аз сега съм старши стивидор! — не без гордост се похвали той.

— Как да не зная, когато сам дадох препоръка за повишаването ти — усмихна се Линис.

Арнолдс Лидак беше истински кръщелник на Линис. Преди много години той излезе от гората и се предаде на първия човек със синя фуражка. Този човек се оказа Линис, много дни търпеливо следил последната банда в района на Вентспилс. Може би, защото предалият се и той, който го пленя, бяха на една възраст, може би, от просто човешки интерес към съдбата на бившият бандит, намерил в себе си достатъчно сили и мъжество, за да пречупи своя живот, но Линис внимателно следеше за своя повереник.

Лидак прошепна:

— И Графът е тука!

Очите му по детски се разшириха. Линис направи също такива очи.

— Ясно! Значи ще има работа!

Той влезе в приемната и с един поглед оцени обстановката. Да, работата изглеждаше много по-сериозна. Той веднага позна Ветра, позна и Графа, видя здравеняка, широкоплещестия и, както винаги, намръщения Мазайс. Найсетне и сам той, заедно с Ниедре и Лидак, е повикан тука не да пият пиво!

Секретарят на полковника, като видя Линис и Ниедре, влезе в кабинета, скоро се върна и каза:

— Другарят Балодис моли всички да влязат...

Като се здрависа с тях, Балодис замислено каза:

— Помните ли, преди много години ние се сбогувахме с вас уверени, че се е свършило времето на горските походи, боеве и засади... Ние преминахме към мирен живот последни, след като очистихме цялата наша земя. И ето днес ми се наложи да ви събера отново...

— Ще разрешите ли един въпрос, другарю полковник? Нетърпеливият Линис стана. Десант ли има? Или нова банда?

— Една банда ходи, бандата на Чеверс, но за това ние ще питаме Ниедре. Те пак са изпуснали този убиец! — Ниедре неволно наведе глава. Що се отнася до десанта, то десант има. От Англия! — той многозначително намигна и след пауза добави: — От трима души. Един вече се предаде, но двамата... Как ми се случиха на главата тия двамата! Те искат непременно да бъдат в горска банда.

Настъпи неловко мълчание. После изведнъж, сякаш по невидим сигнал, избухна смях. Смееха се всички, и сам полковникът, колкото и да се опитваше да бъде сериозен, изведнаж не издържа.

— Така че у мен има въпрос към вас: ще им покажем ли банда?

Насмешливият Линис все още не можеше да се удържи, смееше се в шепа, а останалите започнаха да се поглеждат един друг.

— Те какво искат: да поседят там ден-два и да изчезнат или ние трябва да ги хванем на място по време на радиопредаване или по някакъв друг начин?

—Боя се, че работата ще бъде значително по-сериозна, отколкото се струва на Линис, — каза полковникът. — Двамата са дошли като авангард. На един от началниците на английското разузнаване и на сън се вижда, че той открива през Латвия широк път в Съветския съюз. И е изпратил тези разузнавачи да научат пътя. По наши предположения, в най-близко време оттам ще пристигнат още хора за организиране на подривна работа. Горската група ще трябва да съществува, не само докато се разгадаят всички планове на противника, но и а приеме онния, които англичаните ще изпратят. А това може да се случи само през есента или през пролетта на следващата година...

— Една година в гората! И то сега, когато всеки беше изпитал мирния живот с всичките му радости!

— Операцията малко се усложнява с това, че имате много малко време за подготовка. Предалият се шпионин ни обърка картите. Останалите ще избягат незабавно в гората, тъй като се страхуват, че той ще ги издаде. Той, разбира се, така и постъпи, но двамата засега убеждават, че са в безопасност. Обаче не ще могат да издържат дълго. Следователно ще ви се наложи да посрещате празниците в гората. За командир на оперативната група се назначава другарят Ветра.

Полковникът стана.

— Е, приятели, започва работа. Утре вие ще се съберете при мене и ще получите последни инструкции. Базата ще ви се наложи да строите сами, ако Графът не намери за вас подходящо жилище в гората. Както помня, той познаваше всички бункери във всички гори на Латвия. Сега сте свободни. Зная, че не трябва да ви предупреждавам за секретността на задачата. Другарю Ветра, останете!

Хората излязоха безшумно, като че ли вече вървяха из гората, където всяка невнимателна крачка, звук, трясък на пръчка под крака може да ти струва живота. Но в същото време на лицата им имаше усмивки. Доста странна беше играта, в която те встъпиха, макар на всеки от тях тя можеше да струва живота.

6.

НА РАЗСЪМВАНЕ те бяха в гората.

В навечерието Графът прескочи до Енгурското лесничейство и откри там отдавна захвърлен, но почти оцелял бункер, в който се беше запазила даже печката, направена от бензинов варел. Направените от него на място снимки проявиха, разгледаха и решиха, че бункерът е подходящ. Първо, той е стар, добре обзаведен с множество пътечки и просеки наоколо, второ, не трябва да се прекарват такива подозрителни неща, като нова печка. Веднага ще се види, че живеят в бункера отдавна.

От горския път до бункера имаше не повече от пет километра. Значи не беше трудно да примъкнат нещата си.

Групата съпровождаше старши лейтенант с мотоциклът. Мотоцикъла той возеше в карусерията на камиона, за да не плаши селските кучета. Недалече от мястото на разтоварването намериха удобна дупка в дърво, която отсега нататък ще бъде пощенска кутия за връзка на групата с Балодис.

Беше договорено, че мотоциклетистът, след пристигането на шпионите в групата ще идва два пъти в денонощие — сутрин и вечер — да навестява „пощенската кутия“ и да взема сведенията от групата. На същото място той трябва да доставя разпорежданията и инструкциите.

Пощальонът запали мотоцикъла и замина, откарвайки донесение за благополучното пристигане на мястото.

А останалите, натоварили се като камили, се помъкнаха в гората.

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait hususi sahifesi.

ÖNDERLER GERİ FİKİRLİYKEN, DİĞERLERİNE NE KALMIŞ

Çalışkan insanlardır Mejdenliler. Yaz ve kış, fermalarda, bloklarda çalışırlar. Şimdi Mejden bloklarına bir göz atacak olursak, koopetorları öbek öbek işle mejgul olduklarını göreceğiz. Fakat bu güzelliği bozan şeyler de var. Feodalizm kalıntıları onlar. Yaşlı kadınlardan başka, düne kadar talebe elbiseleriyle gezen kızlar bile şalvarlara bürünmüş şimdi. Başlarına çarşaflar örtmüşler. Bütün bunların böyle olmasında en çok kabahatlı olanlar erkeklerdir. Bir çok kadınlara, niçin şalvar giydiklerini sorduğumuzda „kocalarımız şalvarsız gezmemize müsade etmeler“ cevabını veriyorlar. Bunda bilhassa ihtiyarların kabahatı en büyüktür. Köyde bir genç şalvarı atıp da fistan giydimi, arkasından dedikodular girla gidiyor. Meselâ Pravda köyünden Ayşegül isminde bir genç Mejdenli Beyzat Mystafof ile evlenmişti. Pravdalılar umumiyetle daha ileri fikirlidirler. Bilhassa gençler. Ayşegül de onlardan geri kalmayacaktı ya. O, Mejdende fistanla gezmeğe başladı. Fakat birkaç gün sonra köylülerden dedikodular, kaynana va kaynatasından ise küfürler işitti. En sonunda Ayşegül de şalvar giyip, beyaz örtü bürünmeğe mecbur kaldı.

Komsomol sekretarının anlatmasına göre, alışık olmadığına Ayşegül çok defalar beyaz örtüyü başından düşürüyormuş. Hattâ başındaki bürgüyü bazen sokakta bulup eve götürenler bile olmuş.

Feodalizm kalıntıları Mejdene bağlı olan etraf köylerde daha da fazla. Bazılarında önderlerin karıları bile şalvarla geziyor. Çukovets köyünü ele alalım. Burada parti sekretarı Ahmet Osmanofun karısı şalvarla gezerken, diğerlerine ne kalmış?; „Başkaları fistanla gezmediğinden, bizim karıya şalvarı atmak çok ağır geleri“, diyor Osmanof yoldaş. Madem ki öyle, aynı belediyeye bağlı olan Taslakovo köyû önderlerinden Ramis ısmailofun karısı nasıl fistanla geziyor? Bu aile birçok hususta diğer köylülere örnek oluyor. Önderler örnek olmazsa kimler olacak?

Çukovetsli Osmanofa karısının şalvarla gezdiği yetmiyormuş gibi, bir de 16 yaşındaki çocuğunu tuttu evverdi. Hemde kime zannediyorsunuz? Yine 16 yaşlarında olan Necibeyi aldı çocuğuna. Düğünü de eski usulde yapmış. Gençleri eğlence yerine hiç yakınlaştırmamış. Bu da bir önderе yakışır mı? Kızları 14-16 yaşlarında evermek, zaten bir anane olmuş burada. Hiç kimseden hesap arayan da yok. Belediye partiya komitesi, interesant bile olmuyor. Yalnız köy önderleri müstesna olmak şartıyle Kolobır ve Taslakovada da vaziyet aynı.

Bütün bu feodalizm kalıntılarının kadınların arasında yayılmasında erkeklerin, bilhassa daha yaşlıların kabahatı büyüktür. Meselâ Kolobırlı Galip Hüseinof, kızı Medihayı VII-ci sınıfı bitirince şalvarla gezdirmeğe başladı. Rayonun diğer köylerinde de böyle hadiseler az değil.

Bundan birkaç sene önce şalvarla gezenlerin sayısı çok azalmıştı. Çünkü ozaman Belediye parti komitesi ve diğer teşkilâtlar bu hususta agitatsiya meselelerine daha fazla önem veriyordular. Şimdi ise, bu gibi eski kalıntılara karşı mücadele yörütmek sanki aktivistlerimizin karşısında durmuyor. Bunun böyle olmaması gerek. Bunu unutan önderler Nisan ayında BKP sancak komitesinin yaptığı müşavereyi hatırlarsınlar ve alınan kararları icra etmeğe başlasınlar.

Ziya SELİMEDOF



Her geçen günle, türk kadını feodalizm kalıntılarından kurtulmakta ve cemiyetimizde kendine lâyık olan yeri almaktadır.

Resimde Çernolik köyü kadınlarını, halkın sağlığı için kan verirken görüyorsunuz.

KARA DENİZE ULAŞAN MELODİLER

Heveskâr kolektiflerin sancak gösterileri geçeli iki hafta oldu. Silistranın tiatro salonunda dinlediğimiz şarkı ve türkülerin melodileri hafızamızdan henuz silinmiş değil. Ozaman şehir halkı onları nekadar hoş karşılamıştı. Yapılan bu gösterilerde bazı kolektifler elendi, Öyle de oldu.

İşte Varna. Oldukça bulutlu ve sakin bir ilkbahar sabahı. Şehirin üzerinde uçuşan martı kuşlarının, bazen en çok gezinti olan sokaklara bile konmaları, denizden uzakta yaşıyan kimselere keskin intiba yapıyor.

Sıra bizim sancağa geldi.



Paisievo köyü koro grupu

diğerleri ise sancağımızı zonal gösterilerinde temsil etmek hakkını kazanmışlardı. Nekadar sevindirici itimad. Amma aynı zamanda mesuliyeti de büyük. Zira Varnada yapılacak bu gösterilere yalnız bizim sancaktan değil, Kolarovgrad, Tolbuhin, Tırgovişte ve Varna sancağı kolektifleri de istirak edeceklerdi. Vakıt çok dardı. Daha birçok geceleri uykusuz geçirmek icabediyordu. Sahneye ilk çıkan Paisievo kolektivi. Seyircilerin gösterdiği alâka ve sürekli alkışlar, paisievoluların onlardan evvel geçen kolektiflerden üstünlüğünü belirten bir işaretti. Sadeddin Habilofun solo söylediği „Ardanın içine serıverdim postumu“ şarkısı da çok iyi karşılandı.

Bosna köyü kolektifi sancak gösterilerinde elendiğinden Varnaya gidemedi. Fakat onların bir „Osman Azizofları“ var ya, seslettiriyor herif kendini. „Ben esnafa selâm vermem“ türküsünü büyük bir ustalıkla söyledi bu defa da İsmail.

Renkli başbezleri ve mavi donlariyle adeta denizin dalgalarını andıran Preslavtsi köyü korosu, sahneye bambaşka bir süs verdi. Neşeli türküleriyle bundan iki hafta önce Silistra kalkını kavrayan gençlerin yüzlerinde yine heyecan ve tebessümler dolu. Büyük bir kolaylık ve yiğinlikle icra ediyor onlar şarkı ve türkülerini. Fakat şunu da belirtmek yerinde olur ki, koronun orkestra grupu, sancak gösterilerinde yer verdiği bazı noksanları halâ bertaraf etmemiş. Orkestra, bilhassa gırnata, şarkıların ayrı ayrı kısımları arasındaki intervalı yersiz ve suni olarak bozuyordu.

Silistra sancağı türk kolektiflerinin üstünlüğünü gösteren asıl çelengi koyan dulovolular oldu. İki hafta önce seslediğimiz bu koro grupu, kısa bir zamanda nekadar çok ilerlemişti. Orkestra ve korocuların arasında tam bir uygunluk vardı. İlk şarkıyı işiden „niçin bunu sona bırakmamışlar, bu pek iyi, diye esef ediyor“. Fakat bu seyirci, ikinci şarkı başlayınca aynı sözleri yine tekrarlamak mecburiyetinde kalıyor. Çünkü şarkıların biri, diğerini unutturuyor insana. Solisler de şarkılarını çok güzel icra ettiler. Umumiyetle, ümitli koro yönetmenlerimizden olan Seyrani Ahmedof repertoarı seçerken de fazla gayret göstermiş.

Zonal gösterilerine iştirak eden kolektiflerimizin başarıları çok sevindirici. Paisievo ve Preslavtsi kolektifleri-alâ kıymet aldılar. Dulovo kolektifi ise birinci yeri alarak Cumhuriyet gösterilerine gidecektir.

Ahmet NAİMOF

SEVİLMEZ Mİ?

Sevgilerle kucak açan
Şirin Vatan sevilmez mi?
Her bucağı ışık saçan
Böyle Vatan sevilmez mi?...

Zümrüt gibi çayırları
Menekşeli bayırları
Mest ederken cümle varı
Böyle Vatan sevilmez mi?...

Asfalt oldu tozlu yollar
Yazovirler tarla sular
Fabrikalar — harikalar
Böyle Vatan sevilmez mi?...

Gücümüzün yoktur eşi
Makineler görür işi
Her bahçenin bol yemişi
Böyle Vatan sevilmez mi?...

Mehmet CON

HAYVANLAR EVİN SÜSÜ VE ZENGİNLİĞİDİR

Kooperatorlarımızın mal canıdır. Hanelerinde iri, ufak hayvan bulundurmayınca rahatlanamazlar. Bilindiği gibi, şahsi hayvancılığın inkişafı, içtimai hayvancılığa iyi bir dayanaktır. Bunun içindir ki, evlerde bakılan hayvan sayısının çoğalmasına gereken yardım gösteriliyor.

Daha 1962 yılında iribaş hayvanı olan bütün kooperatorlara, 1-2 dekar yonca verildi. Bu, köylüleri çok sevindirdi. Kısa bir zamanda hemen hemen bütün ailelerde birer ikişer iribaş hayvan türedi. Bazı kooperatorlar bundan evvel hayvanlarını satmıştı. Şimdi bu imkânlara kavuşunca ise, komşulardan ve TKZS-den genç düveler aldılar. Böylelikle 1963 ün sonunda köyümüzde iri hayvanların sayısı 137, koyunların 214, tavukların ise 1,188 çıktı. Padina küçük bir köy olmasına rağmen, hayvanların sayısı gittikçe artmaktadır.

Geçen sene yerli partiya teşkilâtının teklifi üzere, TKZS idare saveti, şahsi istifadeye verilen tarlaları kuvvetli yerlerden ayırdı. Toprağın sürümü, ekimi ve kazımı hep kooperatifin maşinalariyle yapılır. Bu yerlere ekseriyetle alaf ve yem bitkileri ekilmektedir.

BKP MK-nin ve Bakanlar savetinin, şahsi hayvancılığın inkişafiyle ilgili kararı çıkınca, bu uğurdaki çalışmamalarımızı tekrar gözden geçirdik. Hayvan sahiplerine 1,500 kg saman verildi. Bundan madâ ikişer araba misir sapı ve bol bol yem verildi.

Alınan bütün bu tedbirlerden sonra, şimdi kooperatorlarımız kendi ihtiyaçlarını karşıladıkları gibi devlete de bol hayvan mamulleri satmaktadırlar. Meselâ geçen sene 12 tondan fazla dana eti satıldığı halde bu sene devlete teslim edilecek 41 dana beslenmektedir. Aynı zamanda 127,000 de yumurta teslim edeceklerine vaat etti kooperatorlarımız. Şimdiye kadar olduğu gibi, şimden sonra da şahsi hayvancılığın gelişmesi uğrundaki faaliyetlerimize devam edeceğiz.

Dilâver KABİLOF

Örneklik gençler

Çernik kooperatorları büyük ve modern bir domuz ferması kuruyorlar. Havaların yağışlı gitmesine rağman kuruculuk işi hiç te gecikmemektedir.

Komsomolculardan Mahmut Hasanof ve Mithat Habilof yalnız bir günde 27 pençere boyadılar. Onlar nisan ayı planını yüzde 160-la yerine getirdiler. Radi Markofun brigadasında çalışan bu gençleri işlerinde örneklik gibi gösteriyorlar.

Vahdet EMİNOF

KİRPİ

MİRAS HOCASI

„Bir koltukta iki kabak taşınmaz“ derler ama, bu atalar sözü son zamanlarda yalana çıktı. Çünkü sancağımızın Vodno köyünde „Ali hoca“ isminde biri belirdi ki, kotluğunda, iki değil, dört kabak bile taşıyor herif.

Babasının sağlığında onun asıl zanatı saraçlıktı. Güzel hamut, pullu başlık, çıkma çarık arayan hep onun dükânında buluyordu o zaman. Fiyatlara gelince, zamanına göre çekiyordu kemanı herif, kimden kaç koparabilirse. Keman deyince aklıma geldi, „aşıklık“ ta yapıyordu ovakıt. Şimdi de yapıyor. Kış geceleri muhabbetlerde aldımı sazı eline, ağzı açık kalır dinleyenlerin.

Bütün köylü TKZS-ye girince, „sürüden ayrılan koyunu kurt yer“ diyen atalar sözünü hatırlayarat, bizim saraç Ali de attı ayağı içeri. Daha ilk günden, köyde brigadanın saracı tayın ettiler onu. İyi mükâfat alıyordu. Yetecekte, artacakta ona. Fakat geçmişte avantaya alışan Ali dayı, hiç alın teriyle kazandığı mükâfattan hoşnut kalır mı?

Başladı çalışmadan kolay kazanç yolu aramağa. Hem de buldu.

Sağlığında üfürükçü ve mıskacı olarak nam veren babası Hüseyin hoca ölünce, miras üleşme zamanı Ali dayı babasının kitaplarına dikti gözü. Kardaşlarına dönerek:

— Bu kitapların kıymetini siz bilmezsiniz, onlar bana düşer, dedi. Kitapları ele geçirince, saraçlığı ikinci yere bırakıp, başladı baba zanatına.

İlk günlerde mıskacılık yavaş gidiyordu, çünkü hocanın öldüğünü duyan müşteriler azaldı. Ama, „çırak ustayı geçer“ derler ya, çok geçmeden Ali hocanın namı da aldı yörüdü. İnanmayan varsa, çarşamba günleri buyursun Vodnoya. Kervasaray gibi herifin hanesi.

Bir gün, henuz okunmaktan çıkan hastanın birine:

— Yahu, bu sakalsız, sarıksız, mektepsiz herifin nesine hoca diye taparsınız, hiç saraçtan hoca olur mu? diye sordum.

— Oluyor işte, o miras hocası. Hemde öyle keskin dualar okuyor ki, hiç hastayı getirmesen de, yalnız hastanın baş bezini okut kâfi dedi.

Fakat Bradvari köyünden Zehra anne aynı fikirde değil.

— On seneden fazla babasına okundum, beş senedir de çocuğuna taşınıyorum, fakat hiç bir türlü başımın ağrısı geçmedi, diyor zavallı.

Ali hocanın başka bir zanatı daha var. Babası ölünce mahalledeki kızılbaşlar, rahmetlinin yerine, kendilerine baş olarak Ali hocayı seçtiler. Bu vazife fazla gelirat getirmemişte olsa, kış geceleri yeyip içme dalgası olduğuna, bu işi da kabul etti o.

Gördünüzmü şimdi, bir koltukta dört kabak nasıl taşınıyor? Köyde birkaç hane bulgar da yaşıyor. Eğer ona papazlığı teklif etseler, şüphesiz onu da kabul edecek bizim Ali hoca.

Kalan zanatları şöyle dursun, şu mıskacılığı olmasa, belki ilişmezdik Ali hocaya. Fakat bu zanaât vatanımızda kanunen yasak yedilmiştir. Köyde bu sıhırbaza engel olan yok ki. Amma, hocaların duşmanıda şeytandır haaa!

Gittiği kadar gitmez Ali hoca, düşmeyesin kotese.

Hazreti „KÜTAK“

Epigramlar

— Bizim Veli
Nede deli
Her yerde yeli,
Ne uzundur eli.

* * *

Kalk söyle be, Demir.
Neye denir „Emir“?
Emir denir, Emire,
Çünkü verilmemiş Demire.

Recep EBAZEROF

Bakın şu Enver
Sözde münevver,
Läkin eşini
Suçsuz da döver.

* * *

Karımı pek severim, der
Sinemaya yalnız gider.

* * *

Bizim Kamber
Hastayım der.
Bayramlarda, Başta gider

Tahsin EBAZEROF

BEN DE ONU GERİ ALMAZSAM...

Bir kış gecesiydi. Hava soğuk, dışarda lapa lapa kar yağıyor. Nedense, Mecit aga bu akşam erkenden yatmıştı. Sabahleyin uykudan kalktığı vakıt, avluda iki kişinin ayak izlerini görünce, telâşa düştü ve hiç tereddüt etmeden kızı Pembegülün yattığı odaya attı kendini. Sonra karısının kahvaltı hazırlamakta olduğu mutfak odasına girerek, bir nara attı.

— O bizim kız kaçmış.

Ne-e, diye karı da telâşlanmağa başladı.

— Ne mi, seni gidi hınzır seni. Bir zamanlar ben sana bizim Pembegül kuyruğunu oynatıyor derken, sen— hayır, bunların hepsi iftiradır, diye beni teselliye çalışıyordun.

Zavallı kadıncağız ise büzbütün buz kesilmiş, cevap vermiyor, ağlamaktan da kendini alamıyordu. Mecit ağa habire devam ediyordu.

— Ben de onu gerisi geriye almazsam, bu Zvenemir köyünde adıma Mecit ağa demesinler. Tükürdüğümü de hiç yalamam. Eğer onların cinsini cibilletini...

Birkaç gün sonra bir fırsat bularak Mecit ağa, kardaşı Talât ve İsmail Mertof (ismi üzere mert) Pembegülü yaka paça eve almıya muvaffak oldular. Kendini harikalar yaratmış zanneden baba, artık sakinleşmiş, kalbi de ferah bulmuştu. Öcünü almıştı demek. Lâkin bu çok uzun sürmedi.

Pembegûl babasının evinde, kendini kafese kapanmış bir kuş gibi hissediyordu. Sevgilisinin aşkıyle yanıyor, ağlayıp üzülüyor, kurtulmak için can atıyordu. Yine sevgilisinin yanına dönmeliydi. İmkânlar arıyordu. Babasının bir gün evden ayrılması, Pembegül için güzel bir fırsattı. Gecenin saat 12 raddelerinde sokakta beklemesi haberi, Yafesin kulağına ulaşmıştı artık. Öyle de oldu. Pembegül yeniden sevgilisinin yanında nekadar da bahtiyar hissediyordu kendini.

Bu mesut ailenin hayatı uzun sürmedi. Mecit ağanın öfkesi daha da şidedetlenmişti. Aşağı yukarı geziniyor, ne yapacağını bilmeyor, kimseye de bir şeyler söylemiyordu. Hemen Talâtı, Mertofu ve daha bir kaç kişi toplıyarak, adeta bir eşkiya grupu gibi Yafeslerin evine hücum ettiler. Karşılarına ilk çıkan Yafesin anasıydı. İşi anlıyan zavallı kadın, teläşla bağırmağa başladı. Mecit ağa „fırsat budur“ diyerek indirdi meşe odununu kadının başına. Zavallı kadın yere yuvarlanıverdi. Pembegül ise, babasının bu vahşi hareketleri karşısında put kesilmis, kaçmıya muvaffak olamamıştı. Yine babasının pençesine düşmüş ve kanadı kırılmış bir kuş gibi eski kafese atılmıştı. Dışarı çıkmak ve insanlarla görüşmek, yasak edilmişti ona. Mecit ağa yine tehlikeli planlar peşinde. İlkten Todorovo, sonra da Staroseltsi gibi köylerde, yağlı müşteriler bularak satttı kızını. Lâkin ilk sevgilisi Yafesin aşkıyle yanan Pembegül, hiç bir yerde ruhuna teselli bulamayınca, tekrar babasının evine döndü. Yeniden „altın kafes“içinde. Mecit ağa ise bu meselelere fazla üzülenlerden değil. Şimdi kızına başka yağlı müşteriler arıyor. Böylede baba mı olur?

Eski düşüncelerin yesiri olan bu gaddar baba, kızına yaptığı fenalıkların farkında mı acaba?

Ş. NEZİROF

MÜŞTEREK ÇALIŞMALARI İYİ NETİCE VERİYOR

Bundan birkaç gün evel Sokol belediye savetinin Vatan cephesiyle müşterek işi görüşüldü.

Okuduğu raporda savet başkanı İvan Stefanof, rayonda elde edilen bütün başarılar bu müşterek faaliyetin neticesi olduğunu belirtti. Bu hususta bilhassa Vatan cephesi aktivistlerinin oynadıkları role büyük kıymet verildi.

Rapordan sonra yapılan konuşmalar da başkanın verdiği kıymeti destekliyordu. Fakat tenkidi mahiyet taşıyan konuşmalar da az değildi. Meselâ Suhodol köyünden Salim Recebof yoldaş yapılan iş birliği neticesinde alınan her türlü kararların vaktından önce yerine getirildiğini söyledi. O, aynızamanda büyük bir üzüntüyle rayondaki su kaptajının tamiri sebepsiz olarak geçiktiğini ve bu yüzden Suhodol ve Diçevo kooperatorlarının su sıkıntısı çektiklerini belirtti. Emin Mahmudof, Marin Ganef ve Virbanof yoldaşların konuşmalarından sonra sözü alan baştinolu Sadık İsmailof, köylerinde bütün meselelere müşterek yanaşıldığını ve iyi başarılara ulaşıldığını açıkladı..

Her hanede beş koyun, birer inek, yüzlerce kümes hayvanı, hattâ 38 de domuz besleniyor. O, bu hususta rayondaki diğer köylere yarış ilân etmeyi de unutmadı.

Şimdiye kadar olduğu gibi şimden sonra da Savet ve Vatan cephesi teşkilâtları arasında tam bir iş birliği yapılması ileri sürüldü.

Osman KAROF

Biliyormusunuz ki?...

Fransada vuku bulan bir fırtına zamanı, bir koyun sürüsünün üstüne yıldırım düşüyor. Neticede yıldırım bütün siyah koyunları öldürüyor, beyazlara ise hiçbir şey olmuyor.

* * *

En uzun süren Güneş tutulması bile, yedi dakıkadan fazla devam etmiyor.

* * *

Eski zamanlarda Mısırda tühaf bir adet hüküm sürüyordu. Bu adete göre, düşmanı olan bir mısırlı, rakibinin resmini ayakkaplarının altına cizdirir ve böylelikle hergün onun onorunu ezdiğini zanediyordu.

* * *

Doktorların bildirdiğine göre, Hindistanın Bengale bölgesinde doğan ekizlerin ikincisi, birincisinden 45 gün sonra doğmuştur.

ЗНАМЕ ЗА ПРИЗНАТЕЛНОТО ПОКОЛЕНИЕ

(20 години от смъртта на Александър Димитров (Сашо)

.....ТРИМАТА тръгнаха към прелеза и там се разделиха... Тя пое към Католишката махала. Сийка свърна на ляво. Сашо се упъти към Търговската гимназия...

А после?... Изстрелите!...

Мъката сякаш разкъса сърцето й. Лиляна изхълца и заплака. От сълзите не й олекваше — риданията я разтърсваха неудържимо, болката растеше... Изведнаж тя застина с яростно свити юмруци. Идваше й да грабне пистолетите и да излезе навън — да мъсти за любимия ръководител, за прекрасния човек!

Прехапа устни. Приближи се до масата и с трепрещата ръка взе молива. Наведе се над белия лист, написа:

„Позив—жалейка"

Хиляди трябваше да заемат мястото му! Сълзите я заслепяваха. Лиляна хапеше до кръв устните си. И пишеше с все по-укрепваща ръка.

„Скъпи наш Сашо,

Суров и труден бе твоят живот..." (из спомена на Петър Ненов)

Тези незабравими за поколенията часове се случиха на 17 май 1944 година. Издаден от подъл враг, в неравна борба загина любимеца на младежта, пламенния родолюбец Сашо, за да се роди безсмъртието на едно сърце.

Знаменосецът в борбите на младежкото движение Александър Димитров (Сашо) е роден на 26 декември 1909 година в с. Бугариево, Солунско.

В началото на 1920 година неговите родители се преселват и пролетарския град Пловдив става за Сашо втори роден град.

Постоянната мизерия не позволява на малкия Сашо дълго да учи. С големи усилия той завършва трети прогимназиален клас. Близо две години той работи като чираче—ваксаджийче, по-късно става кифладжия, а към 1924-1925 година постъпва в тютюневите складове.

През 1927 година Сашо постъпва в редовете на пловдивското ремсово дружество, става един от основателите му и активен негов деятел. За тая своя преданост той бива неведнаж арестуван, бит и изтезаван, гонен от работа.

През 1928 година Сашо става член на ОК на РМС в Пловдив. През 1932 година той е негов ръководител и член на ЦК. През 1933 и 1934 година работи в ЦК на РМС.

Той взема непосредствено и най-живо участие в създаването и списването на в. „Жар" и други легални младежки издания. Сашо се издига като един от най-видните и най-обичаните ръководители на народната младеж в цялата страна. От 1938 година до деня на германо-съветската война — 1941 година, той, с малки прекъсвания, е ръководител на Съюза, секретар на ЦК. През месец юли 1941 г. е арестуван и изпратен в лагера „Гонда вода", а по-късно в „Кръсто поле".

В края на 1943 година Сашо е освободен от лагера. Още с идването си той отново е включен в състава на ЦК на РМС и изпратен на работа в Пловдив.

Така неуморимият, вечно жизнерадостният Александър Димитров (Сашо) отдаде своя живот, изгради паметник от примери на беззаветна преданост към Родината и Партията. Неговият живот сега е знаме на признателното поколение, тръгнало по начертания с кръвта на хилядите герои път — пътя към комунизма.

И. НИКОЛОВ

Класиране на колективите от зоналния преглед във Варна

1. ХОР „СЕДЯНКА" при читалище „Доростол"—първенец
2. ХОР „ДУНАВ" при ТПК— отличник
3. ВОКАЛНА ГРУПА ПРИ ТПК „Дунав"—отличник
4. ВОКАЛНА ГРУПА ПРИ ОКРЪЖНА БОЛНИЦА —отличник
5. ТУРСКИ НАРОДЕН ХОР, ГР. ДУЛОВО —първенец
6. ТУРСКИ НАРОДЕН ХОР, с. ПАИСИЕВО —отличник
7. ТУРСКИ НАРОДЕН ХОР, с. ПРЕСЛАВЦИ—отличник
8. БИТОВА ГРУПА, с. ГЛАВИНИЦА — първенец
9. БИТОВА ГРУПА, с. АЛФАТАР — отличник
10. НАРОДЕН СМЕСЕН ХОР, с. АЛФАТАР —отличник
11. НАРОДЕН ЖЕНСКИ ХОР, с. СРЕБЪРНА—отличник
12. НАРОДЕН ХОР ПРИ ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ"—отличник
13. НАРОДЕН ОРКЕСТЪР, с. КАЙНАРДЖА—първенец

ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

1. СТОЯНКА ВОЙНОВА, гр. Силистра—първенец
2. ЛИДИЯ КУЗМАНОВА, гр. Силистра — отличник
3. ДИМИТЪР ДОБРЕВ, гр. Силистра — първенец
4. МИНКА ИВАНОВА, с. Гарван—първенец
5. ИСМАИЛ ИСМАИЛОВ, с. Босна — отличник
6. ПЕТЪР СТЕФАНОВ, гр. Силистра—отличник
7. ИВАН СТОЯНОВ, с. Кайнарджа— гайдар—първенец
8. ТОДОР СТАНЧЕВ, гр. Силистра— гайдар—първенец

ТАНЦОВИ СЪСТАВИ

I. ГРАДСКИ

1. ТАНЦОВ СЪСТАВ ПРИ ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ"—отличник
2. ТАНЦОВ СЪСТАВ ПРИ ДМЗ „СТОМАНА"—отличник
3. ТАНЦОВ СЪСТАВ ПРИ ПРОМКОМБИНАТ „ЕЛЕКТРОМЕТАЛ"—добре представил се

II. СЕЛСКИ

1. ТАНЦОВ СЪСТАВ, с. КАЛИПЕТРОВО —първенец
2. ТАНЦОВ СЪСТАВ, с. СРЕБЪРНА—първенец
3. ТАНЦОВ СЪСТАВ, с. БАБУК — първенец
4. ТАНЦОВ СЪСТАВ, с. СТАРО СЕЛО— отличник
5. ТАНЦОВ СЪСТАВ, с. ПРЕСЛАВЦИ — отличник



ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПРОГРАМА

за провеждане на заключителния етап на Окръжната спартакиада на 19 и 20 май 1964 година в Силистра

19 МАЙ—ВТОРНИК

14 ч.—Окръжни лекоатлетически състезания за работническата и селската младеж с участието на отбори от гр. Силистра, гр. Тутракан, гр. Дулово, с. Белица, с. Иширково, с. Зафирово, с. Добротица, с. Кайнарджа, с. Ситово, с. Нова Черна, с. Секулово и ДЗС „Янко Забунов". (на стария стадион)

— на плувния басейн— състезания с участието на отбори от гр. Силистра.

15.30 ч.— На площадките до басейна баскетболни срещи между отборите на гр. Силистра, гр. Тутракан, с. Алфатар и с. Главиница— —волейболни срещи между отборите на гр. Силистра, с. Межден, с. Голеш.

17.15 ч.— Мотоциклетни демонстративни състезания— майсторско управление. (на стария стадион)

17.30 ч.— На градския стадион (стария) футболна среща между отборите на ДМЗ „Стомана" гр. Силистра и „Бенковски"—Бяла.

17. 40 ч. — Водомоторни демонстративни състезания по река Дунав—до Дунавския парк.

20— 20.30 ч. — Полагане венец пред Паметника на добруджанските революционери от спортните групи и отбори.

20.40 ч.—В Дунавския парк безплатна прожекция на документални спортни филми; на танцовата площадка в Дунавския парк младежко спортно увеселение с литературно-музикална програма.

20 МАЙ—СРЯДА

7.30 ч. — На градския стадион (стария) полуфинални лекоатлетически състезания.

8 ч.—на площадките до басейна продължават волейболните и баскетболните срещи между отборите.

15 ч.— на новия градски стадион тържествена манифестация и физкултурен парад.

15.50 ч.— изпълнение на масови гимнастически упражнения: —От чавдарчета—„Щастливо детство"

16.10 ч.—От пионери—„Растем щастливи под грижите на Партията".

16.30 ч.—От средношколци—„Напред към комунизма".

16.45 ч.— Финални състезания по лека атлетика — демонстративни състезания по борба, бокс и гимнастика; —демонстративни състезания по авиомоделизъм—въздушен бой — демонстративни състезания на ракетомоделисти.

17.30 ч. —Футболен мач между отборите на „Доростол" —Силистра и „Ст. Саров"—Калипетрово.

18.20 ч. —Обявяване на класирането и връчване наградите.

20.30 ч.— В Дунавския парк безплатна прожекция на спортни филми.

ОКРЪЖЕН ОРГАНИЗАЦИОНЕН КОМИТЕТ
ОКРЪЖЕН СЪВЕТ НА БСФС

В „А" ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

„Червена звезда" — Дулово с две точки аванс

Временният водач в класирането на „А" окръжна футболна група, отборът на „Червена звезда" —Дулово, се наложи с 3:1 над отбора на Добротица и до известна степен затвърди мястото, което заема сега.

Срещата между отборите на Попина и Промкомбинат — Силистра премина без особен нерв, може би защото и двата отбора се намират в „спокойната зона" на класирането. И въпреки това отборът на Промкомбината превъзхожда със своята техническа игра, неговите нападатели организираха по-остри нападения и затова се наложиха над домакините с резултат 2:0.

Ако трябва да се каже още нещо за тази среща, то е лошото държание на зрителите, които съвсем своеволно се намесваха в играта, пречеха за развоя й. Нека любителите на футбола от Попина занапред бъдат по-сдържани. Те трябва да знаят, че играта може да бъде ръководена само от съдията.

Срещата между ДЗС „Я. Забунов" и Главиница беше очаквана с много интерес и от двете дружества. Многобройната публика, която наблюдава мача, остана доволна и от играта на състезателите, и от тяхното коректно и спортсменско държание. За това допринесе много и авторитетното съдийско ръководство на В. Станчев, Т. Желязков и Д.Неделчеви— тримата от Силистра. Срещата завърши наравно — 2:2.

В мача си с отбора на с. Искра футболистите на Сокол потвърдиха още веднъж, че се намират в добра форма през този кръг. И сега те се наложиха — този път с резултат 2:1.

Състезателите от отбора на Сребърна, заплашени от отпадане от групата, вложиха много усилия в мача си с Кайнарджа и успяха да се наложат с 1:0. Ръководството на съдиите от Тутракан беше много добро.

Ето и останалите резултати в групата:

БЕЛИЦА — СРЕДИЩЕ — 2:4
Н. ЧЕРНА — АЙДЕМИР — 3:1
СЕКУЛОВО — ПАИСИЕВО — 1:1.

Класирането на отборите след получените резултати през последния кръг:

Отбори	М	П	Р	З	ГР	Т
„Ч. звезда" — Дулово	25	18	2	5	79:35	38
„Д. Дончев" — Кайнарджа	25	16	4	5	60:23	36
„Добруджа" — Средище	24	16	2	6	68:34	34
„Левски" — Главиница	23	12	8	3	68:46	32
ДЗС „Я. Забунов"	25	11	8	6	43:38	30
Промкобинат— Сс	24	12	4	8	51:32	28
„Вапцаров" — Сокол	25	11	3	11	54:48	25
„Дунав" — Попина	25	10	5	10	37:58	25
„Левски" — Н. Черна	25	8	7	10	37:49	23
„Добруджа" — Искра	25	8	5	12	32:40	21
„Лудогорец" — Паисиево	25	8	4	13	42:57	20
„Ботев" — Секулово	25	5	9	11	25:59	19
„Левски" — Сребърна	24	7	4	13	41:53	18
„Левски" — Добротица	25	6	2	17	36:54	14
„Ботев" — Белица	24	7	—	17	23:46	14
„Септември" — Айдемир	25	8	1	16	30.54	11

ПО-БОГАТ АСОРТИМЕНТ НА ПЛАТОВЕ И КОНФЕКЦИЯ

За да задоволят напълно изискванията на населението, по инициатива на Постоянната комисия по търговията при Окръжния народен съвет, за пръв път вчера се проведе разширено обсъждане на заявките по стоковите фондове. Над 50 жени от различни предприятия и учреждения от Силистра се събраха в салона на Окръжното търговско предприятие, за да помогнат на търговските работници в избирането на тъканите. На присъстващите бяха дадени анкетни листове и картели с различни мостри на копринени, вълнени и памучни тъкани със сигнатури.

Жените бяха сериозно затруднени пред избора, който трябваше да направят от 600-те мостри, които бяха най-разнообразни и от хубави по-хубави, взети от 22 текстилни предприятия и 5 предприятия за готово облекло и трикотаж в страната.

Предложенията, които бяха направени пред търговските работници, вярваме, че ще помогнат през второто шестмесечие на годината, след сключването на договорите между нашето окръжно търговско предприятие и другите предприятия в страната; в магазините на нашия окръг да се намират винаги тези платове, които гражданите търсят.

Малира ПЕТРОВА

нашият конкурс — 20 години Свободата на

ПЪРВАТА СРЕЩА

На съветските войни

Тогава беше първият Девети —
хлапак дванадесетгодишен бях,
но още помня войните напети
и песните, и кръшния им смях.

Септември беше, есен златокоса,
и всичко натежало бе от плод,
лозите сочни гроздове провесваха,
ликуваше щастливият народ...

По прашните и посивели пътища
се нижеха безкрайни ешелони,
а от колите мило се усмихваха
бойците храбри — страж на милионите.

„Най-после! Ето ги братушките!" —
въздъхна развълнуван тате.
Пък аз се радвах и им гледах пушките.
медалите, звездите и пагоните.

У нас, във къщи, дойдоха седмина.
Със тях — сержант и лейтенант.
Събрахме се край топлата камина.
Говорихме за тежката война,
за мъката, за тези твърди хора,
и обгорената колхозна шир,
за новия живот и новите строежи,
за чакания и жадуван мир...

А после тръгнаха. Запукаха моторите.
„Довиждане!" — понесе се отвред.
Усмихнат лейтенантът проговори:
„За родината — към Берлин напред!"

* * *

Двадесет години оттогава!
Аз пораснах и станах младеж,
а възторгът от първата среща
се разрасна във пламък горещ...

И не мога и днес да забравя
лейтенанти със руси коси
и сержанта със много медали
и войниците — смели, добри!

Ще я помня аз първата среща,
ще я нося в сърцето, в гръдта,
както помня лицето на мама
и очите на моя баща...

Недю НЕДЕВ

Колко много придобивки донесе народната власт на кооператорите от село Брадвари! Можеха ли преди 20 години да мечтаят те за ново училище, в каквото сега при прекрасни условия се учат техните деца?

НА СНИМКАТА: Учениците от VI клас в час по физика в добре обзаведения кабинет наблюдават извършването на интересен опит под ръководството на учителката Гоца Атанасова.

Признание за трудолюбието

Осемнадесет дни ние, учениците от IX-ж клас на Първо средно политехническо училище в Силистра, бяхме на производствена практика в Държавното земеделско стопанство край града.

Преди няколко дни, при завършването на производствената практика, проведохме тържество, на което присъствуваха гледачите, бригадирите, зоотехниците и представители на административното ръководство. Бригадирът Колю Недев и зоотехникът Желязко Кулев дадоха добра оценка на нашата работа. Справедливо бяха дадени награди на учениците Петър Русев, Труфка Николова, Желязко Касабов, Иван Тодоров, Васил Кирилов, Снежана Младенова, Величка Петкова, Николина Иванова, Величка Йорданова и Лечо Крумов.

Марин ЙОРДАНОВ

СЪОБЩЕНИЕ

ОТП „Печатни произведения" гр. Силистра

На основание разпореждане № 1929/10. XII. 1962 година на Министерския съвет, предприятието търси нещатни пласьори на литература и книжарски стоки в градовете, селата, ТКЗС, строителни обекти и други.

Пласьори могат да бъдат пенсионери, ученици, учители, служители, работници и други. Заплащането ще става на проценти, според продадената литература, книжарски стоки и сключения с предприятието договор.

Възнаграждението се получава, без да се засяга пенсията.

Справка канцеларията на предприятието тел. № 45
От дирекцията.

75 ГОДИНИ СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ"

ОГНИЩЕ НА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ, НАУКА И КУЛТУРА

НА 20 МАЙ се навършват 75 години от откриването на най-голямото висше учебно заведение в нашата страна и неговата библиотека. На този ден цялата наша общественост ще отдаде заслужено признание на огромната положителна роля, която е изиграл българският университет за подготовката на кадри с висше образование и за развитието на нашата наука и култура.

Идеята за висше учебно заведение у нас е твърде стара. Тя е била съкровена мечта на по-голямата част от младата българска интелигенция, която е живяла с патриотизма и стремежите на дейците от Възраждането, търсещи форма и начин да се постигне за кратко време пропуснатото през петвековното турско робство. Нейното осъществяване става възможно, благодарение на инициативата на д-р Иван Шишманов, който е бил тогава пръв съветник на министъра на народната просвета Георги Живков и началник на средното образование.

На 5 януари 1889 година в „Държавен вестник" е публикуван Законът за висшето образование. След 2 години завършва първият випуск от 35 души— 21 по история и 14 по филология.

Успехът радва всички. До 1894 година наред с историко-филологическия факултет се откриват последователно физико-математическият и юридическият факултети.

През 1896 година започва кампания за откриване вратите на университета за българските девойки. В Народното събрание постъпва колективно заявление, подписано от 600 жени и отпечатано във вестниците.

Нашата прогресивна общественост откликва положително. През 1897 година въпросът се дискутира нашироко в българския печат. По предложение на ректора— Любомир Милетич, 12 години след откриването на университета академичният съвет решава да се приемат на общо основание в университета и лица от женски пол, които отговарят на изискванията на Закона за висшето образование.

Броят на студентите се увеличава. В техните редици влизат и будни народни синове, които се вълнуват и реагират със стачка по повод отвратителното убийство на Алеко Константинов. Този протест е прелюдия на последвалите студентски вълнения и борби срещу царуващата вандалщина в политическия живот на страната ни. Нашата студентска младеж освирква Фердинанд през 1907 година при откриване на Народния театър. Последствията не закъсняват — продажното правителство на българската буржоазия, за да угоди на немския княз, закрива до януари 1908 година университета.

Расте и крепне българският университет „Климент Охридски". Успоредно с това расте и нивото на учебната и научно-изследователска работа на нашите професори. Техните достижения в различните отрасли на науката се публикуват в годишника на университета и по пътя на международния книгообмен, организиран от Университетската библиотека, преминават границите на страната и разнасят из всички континенти успехите на българската наука. Излизат от печат ценни монографии, които, наред с учебниците и курсовете, печатани в собствената печатница на университета, служат за помагала на студентите.

Расте, макар и бавно, броят на студентите, завършили висше образование. През първите 10 випуска до 1900 година той възлиза на 608 души, в края на 1910 година — 1648, през 1918 година — на 2782 и в края на 1941 година той стигна 17 670 души в различните факултети. А броя на факултетите през този период се увеличава на 7. Нараства успоредно с общите успехи на университета и борческият дух на народното студентство. Организирано в БОНСС, под ръководството на Партията, то записа светли страници в историята на борбата срещу фашизма и реакцията. Мнозина дадоха най-ценното — живота си през време на съпротивата и оказаха ценна помощ за победата на 9 септември.

Социалистическата революция постави нови задачи пред университета, съобразени с нуждите на социалистическото строителство. В периода 1948 до 1952 година от университета се отделиха и прераснаха в самостоятелни висши учебни заведения пет факултета. През годините на народната власт до края на миналата година завършиха висше образование по различните специалности в университета 30 449 младежи и девойки срещу всичко 21 116, завършили от основаването на университета за цели 57 години.

През настоящата година в осемте факултета следват 16 276 студенти, които се обучават по 24 различни специалности от 902 преподаватели.

Успоредно с това нарасна твърде много научно-изследователската продукция на университета както в количествено, така и в качествено отношение.

И днес Софийският университет „Климент Охридски", навършил 75 години — почетна професорска възраст, си остава главен център на науката и културата и има да играе и в бъдеще важна роля.

Никола ЧЕРВЕНКОВ
директор
на Университетската библиотека



ГОТОВО ОБЛЕКЛО
за пролетния сезон
ДАМСКИ МАНТА
ВЪЛНЕНИ РОКЛИ
МЪЖКИ КОСТЮМИ
ДЕТСКО ОБЛЕКЛО
практично, съобразено с модата за 1964 год. ще намерите по всички магазини за конфекция.
Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 58 (766) | Вторник, 19 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Готови да изкупим плодовете и зеленчуците

Тази година кооперативните и държавни земеделски стопанства от окръга извършиха добра подготовка за осигуряване производството на необходимите количества плодове и зеленчуци. Навреме и качествено бяха засяти парниците, площите за зеленчуковите градини се подготвиха по изискванията на агротехниката, взеха се мерки за подобряване организацията в специализираните бригади и звена и се използваха първите благоприятни дни за изнасяне на разсада. Добри грижи полбжиха и за овощните градини. Очаква се при благоприятни климатични условия реколтата на плодове и зеленчуци да бъде богата. Първите резултати от тазгодишното производство са добри. Кооперативните земеделски стопанства предлагат на пазара големи количества зелен лук, чесън, маруля, репички и други. В складовете на изкупвателната организация вече постъпиха и първите щайги с череши.

Малко време ни дели от масовото производство. Основна задача на изкупвателната организация „Плод и зеленчук“ и на ДКК „Нектар“ е да организират изкупуването и оползотворяването на всички количества произведени в ТКЗС и ДЗС. Извършеното досега от тях говори, че и тук е проведена добра подготовка. Договорирането е вече завършено както от изкупвателната организация, така и от ДКК „Нектар“. „Плод и зеленчук“ договорира извънпланово над 2 000 тона зеленчуци и над 3 000 тона плодове.

През зимните месеци на годината колективът на ДКК „Нектар“ извърши ремонта на машините, предвиди закупуването на две грахокосачки и положи не малко усилия за усъвършенстването на технологическите линии, чрез което ще се ускори преработката на суровините, а от там и срочното им изкупуване.

Важно условие за нормалното изкупуване на плодовете и зеленчуците за вътрешния пазар и износа, а така също и за промишлеността е навременното осигуряване с амбалаж и други спомагателни материали. В началото на годината ОП „Плод и зеленчук“ взе мерки за обезпечаване на необходимия амбалаж. Пои план за шестмесечието 891 000 холандски щайги досега са доставени 445 000 броя. Амбалажа на произведенията, предназначени за вътрешен пазар е осигурен.

Голямо значение за правилното провеждане на кампанията има създаването на ефикасна система на изкупуване и здрава организация на изкупвателния апарат. Необходимо е още сега да се изработят план-графиците за подготовката и експедирането на количествата по месеци, десетдневки и дни. Те да се доведат до знанието на кооперативните и земеделските стопанства и стоковед-закупчиците и да се следи за изпълнението им.

През миналата година ОП „Плод и зеленчук“ допусна неоднократно забавяне в подготовката и неритмично доставяне на домати и грозде до пристанище Силистра, което доведе до неоправдано задържане на плавателни съдове и затрудни работата на транспортните организации. Вземайки поука от миналогодишните грешки, ръководството на ОП „Плод и зеленчук“ да повиши изискванията си към дейността на стоковед-закупчиците и да търси от тях строга отговорност при нарушаване на графиците.

Ритмичното изнасяне на пазара на плодовете и зеленчуците зависи в по-голяма степен от работата на ТКЗС и ДЗС. През миналите години, поради неизпълнение на графиците, през известни периоди в складовете на изкупвателната организация и ДКК „Нектар“ не постъпваха необходимите количества. Това забавяне бе причина в следващите дни да се извозват по-големи количества от капацитета на складовите бази на „Плод и зеленчук“ и консервната фабрика и да се наруши нормалния ход на работата. Затова, за да не се допуснат и сега тия слабости, ръководствата на ТКЗС и ДЗС трябва да отделят необходимата работна ръка за срочно извършване на работата по брането, сортирането и извозването на плодовете и зеленчуците. Те трябва да знаят, че нарушаването на графиците води до непълно изкупуване на производството и похабяване на голями количества зеленчукова и плодова продукция.

Стоковед—закупчиците от своя страна трябва да бъдат в непрекъсната връзка с ръководителите на кооперативните стопанства и да изискват от тях срочно и качествено извършване на подготовката и транспортирането на количествата, предвидени за деня.

Партийните и профсъюзните организации в „Плод и зеленчук“ и ДКК „Нектар“ да проведат действена масово-политическа работа с изкупвателния апарат, като обяснят значението на тяхната работа в изпълнението на общите задачи. Да организират социалистическо съревнование и на проявилите се да предвидят морални и материални поощрения.

Кампанията за изкупуване на плодовете и зеленчуците е вече на прага ни. От предварителната подготовка зависи правилното й провеждане. Колективите на ОП „Плод и зеленчук“ и ДКК „Нектар“ трябва още веднаж да огледат извършеното досега и да вземат бързи мерки за премахване на пропуските. В чест на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември те трябва да бъдат готови да изкупят и последните количества, да задоволят нуждите на вътрешния пазар и достойно да представят родината ни в чужбина.



За бързата и безаварийна работа на ДКК „Нектар“ през настъпващата лятна кампания голямо значение има състоянието на машините и агрегатите. Наравно със всички работи и началникът на смяна във вакуумния цех Михаил Атанасов. Практиката го е научила, че предварителната подготовка е решаваща за качеството на продукцията и затова той влага всичкото си умение в ремонта.

В ТУЧНАТА РАВНИНА

Още в ранно утро местността „Балтата“ се изпълва с хора. Из потъналите в зеленина блокове на Държавното елитно семепроизводно стопанство — Силистра пъстреят забрадките на повече от 160 жени. Чува се бумтенето на „Беларуса“ с маркир поливача.

Настъпиха напрегнати пролетни дни и за хората от бригадата на Стоян Райчев. Засятите 2 400 дка фуражна царевица, 250 декара захарно и кръмно цвекло, 20 декара тютюн бързо показаха крехките си стъбла.

Сега една част от бригадата е в блоковете на царевицата. Тук опитните работнички като гриживи стопанки се грижат за растенията. Те проскубват по-слабите, а тези, които са добре развити оставят на разстояние 30-35 см. По-нататък група жени окопават разреденото вече цвекло. Между тях е и звеноводката Никула Йорданова. За получените високи добиви от захарното и кръмното цвекло Никула стана известна и уважавана не само в бригадата, но и в цялото стопанство. На гърдите й блестят два златни ордена на труда — две големи награди, спечелени с упоритя труд.

След маркир-поливача 36 жени засаждат тютюн. Полъхът на вятъра гали крехките листенца.

Цялата бригада работи, като един задружен колектив, който се чувствува стопанин на богатата земя. Понякога ръцете се изморяват, тялото се отпуща, но умората не е в състояние да счупи волята на тези труженици. От изгрев до залез те са на полето. Под умелото ръководство на своя бригадир, въпреки неблагоприятните условия, през миналата година вместо по 4 500 кг захарно цвекло те получиха по 5 512 кг от 100 дка площ. Поплан трябваше да добият по 100 кг суха люцерна от декар, а окосиха и изсушиха по 1 139 килограма. За високото изпълнение на плана от захарното цвекло и люцерната през миналата година Стоян Райчев бе награден с орден „Червено знаме на труда“. Вдъхновени от миналогодишните успехи хората от цялата бригада и през тази година заработиха с голям ентусиазъм.

В „Балтата“ работи и бригадата на Иван Атанасов. Досега тя е разредила 900 дка царевица. След ден-два те ще завършат разреждането и ще започнат първото окопаване. Първи в редовете са Руска Атанасова и Мария Боранова. Тяхното обещание е да произведат през тази година по 600 кг царевица зърно от декар с по-ниска себестойност от планираното.

Беларусът на Антон Янков разгърсва снага и посипва с прах царевичните стебла. Ротационните мотики стройно браздят в междуредията.

Задружният труд на тези хора ще бъде високо възнаграден, ще бъдат произведени висококачествени семена за народното стопанство.

Радка ИВАНОВА

В РЕДИЦИТЕ НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Девет бяха тези жени преди единадесет години, девет са и сега. Времето ги промени. То не само че вложи по някоя и друга сребърна нишка в косите им, но направи и ръцете им по-умели, по-сръчни. Сочеха ги тогава като най-слаби по отношение на качеството. А то се мери с броя на клиентите. Малко бяха те. Не искаха дрехите им да бъдат лошо скроени и още по-лошо ушити. Клонът работеше на загуба. Замислиха се и жените, и ръководството на ТПК „Дунав“ какво да се направи? И сториха само една крачка, но тя се оказа решителна.

На мястото на бригадирката застана Петранка Христова. Макар и трудно, но с течение на времето пътят на клона за дамски поръчки се очертаваше все по-прав и чист. „Да не допуснем лошо качество!“ стана девиз на шивачките. Въведе се верижният метод на работа и заедно с увеличаването броя на машините в клона започнаха да растат и цифрите на отчетното табло. Техният ръст даде кураж на девете жени да протегнат ръце към званието „Бригада за комунистически труд“.

Спечелването на високата награда искаше много труд, много упоритост и напрежение. Курсовете за квалификация и обмяната на опит станаха ежедневие; за да се научи повече няколко жени ходиха в други градове и донесоха по нещо от майсторлъка на тамошните шивачи. Разредите се повишиха и само щатната таблица не им позволи да растат още. Увеличаваше се броя на клиентите. В лицето на отговорничката на клона Йорданка Георгиева, силистренки виждаха човека, който можеше да им посочи най-подходящия десен и кройка. Преизпълнението на плана стана нещо обикновено.

Миналата година, в деня на Октомврийската революция девете жени манифестираха със званието „За комунистически труд“. Коя от тях допринесе най-много за спечелването му: Ян а Симеонова ли, Еленка Радева или Янка Тончева? Добрата работа на всички се вижда и от малкото триъгълно флагче — „първенец“, получено през първото тримесечие на тази година. Днес, в навечерието на голямата годишнина и в дните пред националното съвещание на бригадите за комунистически труд клонът на Йорданка Георгиева отчита предсрочно 129 на сто изпълнение на петмесечния план. Може да се отчете и един малко необичаен показател. Това са думите на една клиентка:

—Щом идваме да си шием дрехите тук, значи, че сме доволни!

Думи, топли, но и задължаващи!

Георги АНТОНОВ

РАЗСАЖДАНЕТО НА ТЮТЮНА ЗАВЪРШИ

По първоначален план ТКЗС—Малък Преславец през тази година трябваше да засади 500 дка тютюн. В резултат на добре отгледания разсад, засаждането на тютюна в стопанството можа да започне още в средата на месец април. В първите дни на май планът беше изпълнен.

С цел да компенсира някои очаквани загуби ръководството на стопанството реши да увеличи площите на тютюна на 800 дка. В продължение на няколко дни стопаните засадиха и тях. Най-добре и най-качествено извърши засаждането им първа бригада с бригадир Димитър Кулев.

Въпреки че изпълниха плана кооператорите от Малък Преславец не спряха разсаждането. Те смятат да засадят с тютюн и други свободни в момента площи и с това да увеличат доходите на стопанството. С разсад бригадите разполагат в достатъчни количества. Дори отделят част от него, с което са снабдили пет стопанства от нашия окръг, ТКЗС Айдемир, Средище, Нова Черна, ДЗС Нова Черна и ДЗС Окорш.

Стоян ЧАКЪРОВ

ЗА ДА СЕ РОДИ ИЗОБИЛИЕТО

Трудолюбиви са кооператорите от село Варненци. През миналата година те получиха от 289 дка 45 596 кг тютюн, или средно по 158 кг от декар. От продажбата на тютюна в кооперативната каса влязоха 71 128 лв, като средната изкупна цена на 1 кг тютюн беше 1,56 лв.

През тази година кооператорите са разпределени в две бригади, които проявяват голямо усърдие в работата. Бригадата на Кирчо Димитров при план да разсади с тютюн 154 дка, е разсадила 175 дка, а само за един ден тя разсади 40 дка тютюн. Не изостава в разсаждането на тютюна и бригадата на Господин Тодоров, която вместо заплануваните 129 дка е разсадила 142 дка.

Сега кооператорите в трудова надпревара разсаждат последния тютюнев разсад. С цел да се снижи себестойността на произведената тютюнева продукция, управителният съвет на ТКЗС реши той да се окопава механизирано, тъй като площите са добре подготвени и маркирани. Ръководството на стопанството предвижда и премиални възнаграждения за всеки засаден декар с тютюн до 30 май.

Николай ГЕОРГИЕВ
(наш кореспондент)

БОГАТ ПЛОД Е ОТРУПАЛ ОВОШКИТЕ

Миналата година кооператорите от село Средище предадоха на изкупвателните организации 40 тона кайсии. Тази година пролетта бе студена и запазването на кайсиевия плод бе свързано с редица трудности, но овощарите не отстъпиха пред нищо. Те грижливо почистиха дърветата от изсъхналите клони, варосаха стъблата, разкопаха около всеки корен. Извършиха и следващо пръскане на овошките, за да ги запазят от болести и неприятели.

Овощарите сега се радват на богатия плод, който е отрупал 100 дка кайсиеви насаждения.

Викенти ДУКАНОВ

ПРОФСЪЮЗНА ОТЧЕТНА КОНФЕРЕНЦИЯ

На 16 май в салона на читалище „Доростол“ в Силистра се проведе годишно-отчетна конференция на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти. Гости на делегатите бяха др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП Силистра, СИМЕОН ЖЕКОВ, член на бюрото на ОК на БКП, ЛЮБОМИР БЛИЗНАКОВ, представител на ЦК на профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти и ДЕНКА ГОСПОДИНОВА, секретар на ГК на БКП в Силистра.

В отчетния доклад на ръководството се подчерта ролята, която са имали профорганизациите в решаването на задачите, поставени пред масово-политическите организации и културните учреждения. Профсъюзните членове са развили през отчетния период значителна дейност по подобряване трудовата дисциплина, по повишаване образованието и професионалната подготовка на работниците и служителите, активно са подпомагали ръководствата на ОП „Кинефикация“ и ОП „Фотография“ в изпълнението на производствените планове и т. н.

Конференцията завърши своята работа с избор на пленарен състав на комитета и делегати за конгреса на централния комитет на профсъюза на работниците от полиграфията и културните учреждения.

Пред националното съвещание на участниците в движението за комунистически труд

Ще отнесат букет от трудови дела

Преди три години движението за комунистически труд намери горещ отзвук сред многобройният колектив на Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Първи в предприятието поведоха борба за завоюване високото звание „Бригада за комунистически труд“ работниците от цеховете за папурени чанти и камъшитови изделия. На повика на Централния съвет на професионалните съюзи и Централният комитет на Комсомола, за широко разгръщане сред колективите на предприятията движението за „Ударник на комунистическия труд“, първи се отзоваха работниците от бригадата на Руска Стоянова от цех „Ракита“.

Сега в предприятието над 1 100 работника, организирани в 18 бригади се борят за това високо звание, а 6 са вече негови носители.

Сред бригадите се откроява със своите резултати тази на Минка Кирилова—носителка на званието „Ударник на комунистическия труд“ и значката „Отличник на местната промишленост“. За добра работа тя е избрана и за делегатка на националното съвещание.

Бригадата на др. Кирилова в чест на срещата на участниците в движението за комунистически труд преизпълни производственият си план за петмесечието. Отглежда един декар ракита и ще сключи договор за шефство с екипажа на кораб „Г. Димитров“, като се задължава да изплете за нуждите на кораба необходимите кресла от ракита. С постигнатото досега средно изпълнение на производствения си план 118 на сто, бригадата достойно защитава високото си име „Бригада за комунистически труд“.

Не отстъпват с успехите си в разгорялото се съревнование и бригадите на Руска Костадинова, Павлинка Бобева, Калинка Найденова и други.

Така участниците в движението за комунистически труд в предприятието се готвят да отнесат на националното съвещание не само красиво изработени предмети, като подаръци, а и достоен букет от трудови дела.

Никола ИВАНОВ

В ЗАДРУЖЕН ТРУД ПО НОВ ПЪТ

В началото на тази година механизаторите от Първа тракторна бригада в ДЗС — Окорш с бригадир Стоян Божков Александров поеха обезателство да се борят за завоюването на званието „Бригада за комунистически труд“. Те обещаха да работят самоотвержено и безупречно и всеки от тях да изпълни плана за натоварването на машината най-малко 101 на сто, да икономиса гориво, смазочни материали и резервни части. Цялата бригада да осъществи икономии не по-малко от 2 000 лева.

За завоюване на това високо звание механизаторите заработиха отрано. Зимните месеци те използваха за повишение на своята квалификация, за качествен ремонт на машините.

Механизаторите изучаваха опита на колегата си Иван Георгиев —първенец на бригадата, който през миналата година постигна най-високо натоварване на условен трактор. Изслушваха и лекции от главния агроном и главния инженер на стопанството.

Пролетната сеитба проведоха бързо и висококачествено и вече окопават. А всички годни за работа транспортни машини през зимните месеци усилено извозваха оборски тор и го струпваха на края на блоковете. Когато пролетта настъпи те се втурнаха в надпревара да бранират, култивират и сеят. Засяха пролетниците бързо и висококачествено. Когато посевите поникнаха и се очертаха прави и добре оформени редове те отново влязоха в тях, но сега с ротационни мотики и култиватори.

През цялата кампания колективът, съставен от единадесет механизатори работи дружно, сплотено. Изпълнението на плана на бригадата беше грижа на всички. Всеки се стараеше и последната машина да работи безаварийно. Затова работеха в близост един с друг и когато някой трактор получаваше повреда трактористите от съседните машини не оставяха другаря си сам да я отстранява, притичваха се на помощ. Така престоите на машините в най-напрегнатите моменти бяха сведени до минимум. А от това печелеше цялата бригада, цялото стопанство.

В резултат на всичко това бригадата преизпълни плана за четиримесечието по натоварването на машините с 20 на сто, като вместо 7 941 дка мека орана постигна 9 655 дка. Най-високо изпълнение има трактористът Иван Ненов, който с трактор „Зетор“ при план 944 дка постигна 1 946 дка мека оран и изпълни плана си 158 на сто. След него се нарежда Стойко Пенев, изпълнил плана си 131 на сто.

Но механизаторите живеят колективно не само в труда. Те са задружни и в свободното си време. Помагат си взаимно. На скоро техния другар Иван Ненов започна нова къща. Повечето от тях му се притекоха на помощ. Помагат си и в други по-дребни неща. А рожденните си дни честват колективно. Големите празници също.

Сега механизаторите наред с полската работа започнаха подготовката за лятната кампания. Те ремонтират тежките машини, комбайните, виндроуерите. Подготвят машини за механизирано разпиляване на оборския тор. Ще положат всички усилия да извършат навреме жътвата, дълбоката оран и да наторят основно 2 000 дка.

Няма съмнение, че ако и за в бъдеще работата продължи в същия дух както до сега, високото звание ще бъде завоювано на всяка цена.

Емил ПРАХОВ

Кой стои зад неудачите?

Атидже добре помни този ден. Беше към края на март. Полската работа току що започваше и младата звеноводка още тогава си правеше правилен разчет за предстоящата работа. А тя — работата не предвещаваше да бъде малка. За 260 дка царевица трябваше да се грижат момичетата, за 130 дка слънчоглед, за 65 дка фасул, за 30 дка тютюн, за 85 дка цвекло.

А на комсомолското събрание младежите обещаха: „През тази година ще работим по-добре от от всякога, ще полагаме максимум грижи при всяка една работа, ще изучаваме опита на най-добрите полевъди, ще живеем задружно и сплотено като сестри и братя, за да спечелим званието „звено за комунистически труд“.

И момичетата от звеното на Атидже от с. Черковна запретнаха ръкави. За съвсем кратък срок осемнадесетте момичета разсадиха и окопаха 18 дка тютюн, разредиха до сега 41 дка цвекло и окопаха 85 дка слънчоглед. И всички в Черковна се радват на добрите резултати на младите. Само Атидже не е спокойна. Изминали бяха два месеца от както поеха показателите и все пак й се струваше, че в ежедневието им липсва нещо, че делниците са едни и същи, повтарящи се, познати. А нали бяха си дали дума да живеят по-новому.

И с право се безпокои младото момиче. Чуди се откъде да подхване работата, но пътя, по който трябваше да тръгнат беше непознат и на самата нея. Та нали е връстница на комсомолците от звеното. А нито комсомолският секретар Кямил Садулов, нито секретарят на първичната партийна организация забелязват безпокойството на момичето. За тях сякаш е достатъчно, че работата на полето върви добре. И това е всичко. А трябваше да подадат ръка на комсомолците, да им посочат новия път, по който трябваше да тръгнат.

Трябваше, а не сториха нищо. Откъде се притаи у тях тази мудност и примиреност? От къде дойде това учудващо спокойствие? Нали това звено трябваше да бъде първото кокиче на комунистическия начин на живот в с. Черковна! След седмицадве предстои национално съвещание на участниците в движението за комунистически труд. Ще смеят ли тогава комсомолците от Черковна да ликуват заедно с останалите бригади и звена в страната? Надали! А биха имали пълно право, ако мудността и спокойствието на ръководството не беше им го отнело.

Р. ШИМАБЕЕВ

СИЛИСТРА

ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕ РАВНО НА ВЕК

КОГАТО трудовият човек изменя всекидневно облика на своя град, той изменя неусетно, неизбежно и себе си. Но гостът, който който години наред не е бил в Силистра, забелязва това много по-очебийно. Това като че ли идва да потвърди мъдрите пророчески думи на Георги Димитров, че за десетдвадесет години нашият народ тряб ва да направи онова, което другите народи са направили за цяло столетие. Той каза „трябва". А на това ние вече гледаме като на нещо осъществено и осъществяващо се. С право! Не е ли истина, че трудовите хора от затънтеното по-рано крайдунавско градче успяха в областта на образованието, културата, изкуството да стопят един век с горещината на своите творчески пориви на двадесет години — богати и наситени?

За двадесет години нашите хора създадоха нова култура, ново образование, ново изкуство. От гребена на двадесетилетието старото, откъснато от живота училище днес изглежда бедно и ограничено. На него сега му се противопоставя нашето ново училище — политехнизирано, целенасочено, обърнато с лице към живота. Колко много е нараснала Силистра в областта на образованието! За нейното младо поколение сега разтварят врати всеки ден четиринадесет училища: четири начални, две основни, две средни политехнически, три техникума и две професионални. Четиринадесет училища, в които учителят, възпитателят от нов тип, изгражда утрешният строител на комунизма.

Трудно може да се обгърне многостранният културен облик на днешна Силистра. Преди две десетилетия културният живот на града се изчерпваше в дейността на Българското културно общество, а сега неговият кипеж се чувствува навсякъде: в народното читалище „Доростол" с многобройните му колективи, кръжоци, школи, в Народния театър, в залите на кината, в многобройните самодейно-художествени колективи из предприятията и учрежденията, в книжарниците на „Печатни произведения", в Народния музей... Да се обгърне всичко е трудно. Но да се каже категорично, че навсякъде се върши голяма съзидателна работа — това е необходимост, това е радостен патриотичен дълг. Културната революция в Силистра измени живота на хората. Днес те мислят, преживяват, разбират и мечтаят като членове на едно богато социалистическо семейство, в което колективизмът, дълбоките знания и постоянно нарастващата култура ги правят все по-достойни за приближаващото утро на комунизма.

Социалистическата култура и изкуство в нашия окръжен град трудно могат да намерят своята мярка само в цифрите, защото те са свързани с духовния растеж на трудещият се човек. Но когато цифрите дойдат на помощ, тяхното красноречие е по-убедително от всичко. Те показват например как театралното изкуство навлиза в живота на хората, става тяхна потребност. През 1962 година театърът е дал 274 представления пред 84 685 зрители, а само след една година (1963) представленията му вече са нараснали на 297, а зрителите — на 92 073. В домовете на трудещите се през 1962 година е имало 3 570 радиоапарата, а на следващата година те вече са 3 940.

И още много цифри и факти могат да потвърдят размаха на културната революция в Силистра. Но художествената самодейност найярко сякаш показва масовото и разностранно разгръщане на духовните сили на силистренските трудещи се. Техните успехи на градския преглед през тази година, където се представиха над 40 колектива, и сериозните им завоевания на зоналните фестивали във Варна и Коларовград са радостно потвърждение за успешния марш на похода, в който родната Партия ни води вече двадесет години.







Кой би могъл преди двадесет години да повярва, че малкото градче на Дунава ще има някога самодеен куклен театър (снимката в ляво), такава модерна сграда за сградостроително училище (снимката в средата) и читалищен дом — дворец на културата (снимката в дясно)!

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

НЕЗАБРАВИМИ ПОСТАНОВКИ



СВЕТЛИНАТА на Девети септември блесна в широките прозорци на новите училища, засия в усмивките на хилядите хористи и танцьори, огря и театралната сцена. И с нея звънна гласът на свободния актьор — творец на свободно изкуство за свободни хора. Театърът, както казва Ленин, дойде, за да замени никому ненужната религия. Класиката и съвременната драма оживяха на сцената за хиляди зрители. Силистренци добре знаят това. От началото на 1949 година, когато театърът стана държавен, започна неговият истински, възходящ път към голямото изкуство, възпитаващо трудовите хора в комунистически дух. Този път не е равен, но минава през сърцата на хилядите. И затова те помнят неговите жалони: постановките „Бедността не е порок" на режисьора Ив. Георгиев, „На дъното" и „Последните" на Светослав Иринков, „Сватбено пътешествие" на Константин Загоров, „Напрегнато дежурство" и „Тревожна пролет" на Александър Токушев, „И сам воинът е воин" на Атанас Воденичаров, „Всяка есенна вечер" на Светослав Иринков, „Гераците" на Владимир Найденов, „Чутна Яна" и „Дамоклев меч" на Панайотис Фундеас, „Езоп" и „Училище за жени" на Иван Иванов... Незабравими постановки на два десетилетието! И всяка от тях с нещо свое ни е направила по-добри, по-човечни, по-дръзки борци за комунистическа правда. Има ли по-голямо доказателство от това, че в нашия град пулсира едно изкуство, което се ражда за народа и с най-хубавите си прояви принадлежи на народа?

НА СНИМКАТА: Сцена от последната постановка на Силистренския народен театър — пиесата „Птици от различни ята" от Д. Гонов и Д. Панделиев, подготвена от творческия колектив под ръководството на режисьора Александър Токушев.

Тук израстват техническите кадри — строителите на комунизма

МЕХАНОТЕХНИКУМЪТ в град Силистра е млада рожба на народната власт. Той е едва на една година. И което е твърде показателно, той бе открит в помещенията на една бивша казарма.

Там, където някога се чуваха остри команди, щракане на оръжие и дълги маршировки, сега — след двадесет години народна власт — се чуват весели юношески гласове, жизнерадостни и непоколебими. Това са млади хора, които са дошли да усвоят съвременната техника, да добият онова, което комунистическото общество ще изисква от всеки здрав човек.

Ковачи на комунизма!

Механотехникумът в град Силистра тази година събра 140 ученици. Те са разделени на четири специалности за промишлените предприятия и селското стопанство. А перспективата? Перспективата е броят на учениците да нарасне на 700. Народното стопанство има нужда от технически кадри.

Затова народната власт полага грижи за тях.

Механотехникумът е едва на една година. Но вече има добре обзаведени класни стаи, образцов кабинет по математика, кабинет по машинно чертане, кабинет по автомобили и трактори, кабинети по физика и история. А сега се обзавеждат образцови учебни технически работилници. През първите две години ще се премине към пълно кабинетно обучение.

За пет месеца е предприето усвояването на производството на металорежещи машини. Преподавателският колектив се е насочил към създаването на трудови навици у възпитаниците си още от самото начало. Затова на техникума е дадена и здрава база. Освен в техническите работилници, учениците ще създават трудовите си навици в ДМЗ „Стомана", в Завода за организационна техника и в Държавното автомобилно предприятие в Силистра. Предстои създаването на паралелка, която ще създава кадри само за Завода за организационна техника.

Механотехникумът в град Силистра ще доукрепва и ще доизраства. Но и сега има създаден стол за всички — ученици и преподаватели, общежитие за 50 ученика, спортна площадка, плувен басейн, библиотека с повече от 3 000 тома техническа и друга литература. Битовите условия ще се подобряват все повече и повече. Нали през следващата година ще бъдат приети още 140 ученика, 40 от тях ще бъдат девойки.

Някога тук беше казарма. Сега тук е Механотехникумът.

Сега тук израстват технически кадри — строителите на комунистическото общество!

Андрей ДИМОВ

ОСНОВНА ЦЕЛ — ВЪЗПИТАНИЕТО НА СЪВРЕМЕННИКА



ПРЕДИ двадесет години: човекът влизаше в задушния салон на кино „Балкан", за да се „забрави" в един въображаем свят на сантиментални графове, на префинени мошеници и неуловими гангстери. Свят, в който виждаше всичко друго, но не и себе си. Влизаше човек и излизаше почти винаги по-малко човек...

Сега, в социалистическа Силистра: Човекът влиза в просторния, светъл салон на кино „Москва" и когато меката светлина на неона изгасне, на екрана светват мечтите му, оживява ежедневието му, наситено със смисъл. Оживява един свят, в който той вижда себе си, вижда идеала си — Чапаев, Дронов, Балуев... Вижда прекрасното в победоносната борба с грозното и нечовешкото.

Сега, в социалистическа Силистра, киното е за всички. Двата киносалона с повече от 1 000 места всеки ден, всяка вечер осмислят свободните часове на 1 000 трудещи се. Цифрите на постиженията са красноречиви: 1955 година — 1 730 прожекции пред 332 765 зрители; 1963 година — 2 471 прожекции пред 754 187 зрители. Изкуство за всички, изкуство за хилядите — ето какво представлява днес киното в нашия обновен град.

НА СНИМКАТА: Кино „Москва", едно от най-хубавите дела на народната власт в похода за нова, социалистическа култура.

Рожба на свободата

ПРЕЗ двадесетте години на свободата нашият народ постигна големи успехи във всички области на живота. Спазвайки заветите на Георги Димитров, той строи новия живот, като се опира на всичко ценно от миналото. Затова и на музейното дело след Девети септември у нас се гледа отговорно, загрижено. Ако по-рано немски, унгарски и италиански експедиции безнаказано изнасяха археологическите ценности, намерени в Родината, днес никой не може да пренесе извън границите на страната нито един паметник на културата за повече от две години под какъвто и да било предлог. Широка мрежа от музеи, къщи-музеи и музейни сбирки осигурява съхраняването и популяризирането на паметниците на културата.

Силистренският народен музей е рожба на тези големи грижи, рожба на социализма. През 1952 година той окончателно бе обособен в Народен музей. Музейната сбирка на ентусиастите — историци и краеведи се превърна в институт, за който народната власт положи много грижи. И той започна да събира, съхранява, научно да обработва и излага в популярна форма всички паметници на културата и всички исторически материали, отнасящи се за силистренския край.

През 1954 година бе устроена временната изложба „История на силистренския край до падането под турско робство". През 1962 година бе подредена и етнографска изложба и изложба за съвременната промишленост — една много ценна придобивка за нашия град. В периода от 1952 до 1964 година Народният музей устрои 21 подвижни изложби с временен характер, подготви и осигури изнасянето на 2 700 екскурзоводски беседи с най-разнообразна тематика, организира редица мероприятия с пионерите, чрез които спомогна за патриотичното възпитание на младото поколение. Музейният фонд нарастна поразително много-от 258 на 7 000 предмета. Успоредно с това посещаемостта на гражданството нарасна също значително. До 1964 година изложбите на Народния музей са посетени от 150 000 души.

Сега в музея работят 7 души заедно с помощния персонал. Този малък колектив вече подхваща своята работа с перспективи. Той ще осъществи предвиденото занапред преместване на музея в нова сграда, откриването на нови постоянни експозиции и първите организирани разкопки. И всичко това е възможно поради победата на великия Девети септември.

Светослав РУСЕВ

КРАСНОРЕЧИВИ ФАКТИ

☆В миналото славата на Силистра в областта на образованието разнасяше педагогическото училище. За крайдунавското градче това беше голяма, много голяма придобивка. Сега тридесетхилядна Силистра има 14 училища, от които четири техникума.

☆В училищата на Силистра сега се учат 5 835 деца от града и окръга. Всеки пети жител на града е учащ се.

☆Преди двадесет години в Силистра учителите се брояха на пръсти. Сега във 14-те училища на града преподават 254 учители.

☆Във всички библиотеки, без Окръжната библиотека при читалище „Доростол", гражданите на Силистра могат да ползуват за прочит над 27 000 тома литература.

За двадесет години — 70000 тома литература

ИЗМИНАЛИТЕ 20 години се оказаха благодатни за работата на Окръжната библиотека при читалище „Доростол". През тях тя се разраснала и укрепна. Така например докато от основаването на библиотеката през 1870 година до 1945 година, за 75-годишно съществуване, тя е набавила в книжните си фондове около 9-10 хиляди тома книги и периодични издания, то само за двадесетте години след Девети септември в нейните фондове са набавени над 70 000 тома най-различна научна и художествена литература. Това вече създаде възможност да се награди и обособи детски отдел, фонд периодика, справочен отдел и др. През последните няколко години в библиотеката ежемесечно влизат над 1 000 нови книги на български, руски и други езици.

Увеличи се и книгораздаването. От началото на 1945 година до края на месец април 1964 година библиотеката е раздала на гражданството за домашен прочит общо 927 113 тома, от които през последните пет години 513 867, а само за първите четири месеца на тази година — 57 669 тома. За четиримесечието библиотеката има преизпълнение на плана за книгораздаването с повече от 12 000 тома. Всяка година нараства процентът на раздадената научна литература, особено на обществено-политическата, техническата, природонаучната и историческата.

С всеки изминат ден расте и броят на читателите. Докато преди няколко години малките читатели бяха болшинство, то през последните години извънредно много нарастна броят на възрастните читатели, сред които работниците преобладават. През миналата година работниците са били 1 105, а само за изминалото четиримесечие на тази година — 906.



За подобряване работата по книгораздаването особено много спомагат петте филиала, устроени в по-големите предприятия на града. Добре работят филиалите в ДИП „Липа", Промкомбинат „Камъшит" и др. В последно време филиалите разгръщат културно-масови мероприятия.

Книгоносенето все повече се налага при обслужването на читателите. Сега повече от 10 книгоразносвача редовно раздават книги на близки и познати от квартала си. Калинка Кирова от 18 отечественофронтовска организация досега е раздала 348 книги, обслужвайки 42 читателя. Добре работят също книгоразносвачите Невзат Якубов, А. Кръстева, Н. Калоева, М. Иванова, Б. Енева и др.

За подобряване на книгораздаването особено много спомогна преминаването на библиотеката към обслужването на възрастните читатели при свободен достъп до книгите. Това именно даде възможност на всеки читател да си подбере сам книги и да се запознае с останалата литература по интересуващия го въпрос. В двете читални — за възрастни и деца — всеки може да разполага с над 220 вестници и списания от най-различни клонове на знанието.

Подобри се много културно-масовата работа на библиотеката. Нарасна броят на мероприятията, подобри се качеството им, а някои се провеждат вече в предприятията. Особено е активна културно-масовата работа на детския отдел.

Пропагандирането на литературата и останалата работа на библиотеката се подпомагат от изградения библиотечен съвет. През изминалите двадесет години библиотеката укрепна. Малката градска библиотека с 9-10 хиляди тома литература стана една от големите библиотеки в страната, която разполага с повече от 80 000 тома литература и обслужва гражданството чрез всички възможни начини и форми.

Стоян ЛАЗАРОВ
директор на Окръжната библиотека при народно читалище „Доростол"

НА СНИМКАТА: В читалнята за възрастни.

Подем на самодейното изкуство

НАРЕД с всички останали форми на културен живот през Двадесетилетието и художествената самодейност намери почва за бурен растеж в Силистра. Тя излезе извън тесните рамки на читалищната дейност и навлезе в предприятията, учрежденията, за да задоволи нарастващите потребности на трудещите се да пеят, да танцуват. По този начин тя обхвана хиляди младежи и девойки, които намериха в нея прекрасна форма за изява на собствените си таланти. И това беше възможно само благодарение на победата на Девети септември. Защото истинската култура може да се твори само от свободни хора, такива, каквито са хилядите работници, комсомолци, интелигенти на Силистра.

Броят на самодейните колективи за двадесет години нарастна неимоверно много. Наред с утвърдените вече хорове „Содянка", при читалище „Доростол", и „Дунав", при трудовопроизводителните кооперации, се изградиха още много певчески колективи. На градските прегледи от Втория републикански фестивал през тази година се представиха над 40 самодейни колективи с около 700 участника. А едни от колективите показаха такива постижения, които по-късно им осигуриха участие и в републиканските прегледи.

Може с пълно право да се вярва, че и занапред самодейността в Силистра ще има много превърженици, които ще затвърдят постигнатите досега успехи.

На снимката: Самодейци от ДИП „ЛИПА"

Димитър ПЕТРОВ



ОБРАЗОВАНИЕ • КУЛТУРА • ИЗКУСТВО

В НАДПРЕВАРА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЯТА

С трудови успехи се готвят да посрещат Празника на свободата старопланинските кооператори. Въпреки трудностите, които се появиха в резултат на неблагоприятните природни условия те са решили на всяка цена да изпълнят даденото обещание пред Централния комитет на Партията за изпълнение на производствения план. Те обещаха да произведат в повече 24 т царевица, 120 т цвекло, 80 т ранни домати, 20 т краве мляко, 30 000 яйца и други.

В резултат на неблагоприятните условия някои култури, главно зимниците и овошките се развиха недобре. От това неминуемо стопанството ще понесе известни загуби, които могат да попречат на изпълнението на производствено-финансовия план. Необходимо беше вземането на

Ефикасни мерки за преодоляване на очакваните загуби

Общинският партиен комитет проведе заседание, на което се занима с този въпрос. Целта беше да се разкрият такива източници на непланирани средства, които да осигурят на кооперативното стопанство възможност да разпредели през тази година значително повече средства в сравнение с миналата, а именно от 563 000 лв да нараснат на 650 000 лв.

Но всъщност в тази насока в кооперативното стопанство се работи още преди провеждането на заседанието. Когато пролича, че житните посеви може да не осигурят получаването на планираните добив, ръководството на стопанството реши да засади около 100 дка ракита, от която да получи надпланов доход. В тази връзка бяха положени и много добри грижи за тютюневия разсад, за да може да се разсади по-рано на полето и да се получи по-висок добив от тютюна.

А на самото заседание бяха набелязани и други конкретни мероприятия. Предвиди се площта на тютюна да се увеличи от 200 на 400 дка, да се произведат 30 т в повече ранни домати, 30 т грозде и други. А за да може при благоприятни условия от люцерната да се осигури и трети откос решено беше коситбата да се започва своевременно и да завърши бързо.

След като тези решения станаха достояние на кооператорите всички активно се включиха в борбата за тяхното осъществяване, за изпълнение на поетото обещание.

Усилен труд кипи във всички бригади

Двете полевъдни бригади са в трудова надпревара. Те бързат ден по-рано да окопаят и разредят пролетниците и да разсадят тютюна. Разреждането на слънчогледа и цвеклото вече завърши. Скоро ще завърши и тяхното окопаване. Едновременно с това кооператорите усилено разсаждат тютюн. Засадени са над 150 дка. Само след няколко дни кооператорите ще „приключат засаждането на планираната площ и ще започнат засаждането на допълнителните декари. В момента започва и коситбата на люцерната.

Градинарите от зеленчуковата бригада с бригадир Петко Делиев сега засаждат допълнителните декари ранни домати, а за засадените се полагат вече необходимите грижи. Усилено се подготвят площите за засаждането на другите зеленчукови култури.

И лозарите от бригадата на Григор Керанов полагат всички усилия за изпълнение на обещанията. Те навреме засадиха облагородените лозички, за вкореняване, а сега усилено окопават лозята. Подготвят се и за навременно започване на борбата с переноспората.

Навсякъде в растениевъдството е създадено нужното трудово напрежение и мобилизация на силите, в резултат на което стопанството се нарежда на едно от добрите места в окръга по изпълнение на стопанските задачи.

И животновъдите са на своя пост

Животновъдните ферми на стопанството преизпълниха своите планове за първото четиримесечие. Доячите бяха обещали да добият 171 т мляко, а добиха 173 т. На държавата отчетоха 147 т и с това изпълниха плана за стоковата продукция за първите пет месеца от годината. На първо място между доячите се нарежда другарката Стоянка Друмева, която още на 26 април изпълни плана за петте месеца и сега работи за месец юни. При план 14 050 л до края на месец май, тя е получила вече над 15 000 л.

И в другите ферми пановете се изпълняват. Птицевъдите получиха 36 000 яйца, а овчарите 10 т мляко в повече от планираното. Стопанството преизпълни задълженията си за месо към държавата за първото четиримесечие и предаде 31,7 т при план 27 т.

Продължавайки работата със сегашните темпове кооператорите от Старо село ще могат да удържат на дадената пред Централния комитет на Партията дума и да посрещнат 20-та годишнина на свободата с гордо вдигнати чела.

Емил ПРАХОВ

МОЖЕ ЛИ БЕЗ ПАСПОРТ?

ДВИЖЕНИЕТО за заво ювane паспорт на трудовата слава и юбилейната значка в чест на Двадесетгодишнината от победата на социалистическата революция, накара работническите колективи на много предприятия в Тутракан да потърсят допълнителни резерви за увеличаване и подобряване качеството на продукцията. В резултат на това, колективите на промкомбинат „Трансмариска“, ТПК „Съединение, ТПК „Нов живот“, РТС, „Наркоон“, клона на ОТП и др. успешно изпълняват поетите социалистически обещания.

В тези предприятия редица работници, служители, техници, бригади, цехове и смени се включиха в движението да получат до деня на празника паспорт на трудовата слава и юбилейната значка.

Настрана от това движение стои колективът на ТПК „Текстилни влакна“. Той добре изпълнява обещанията, но... и до днес нито един работник, бригада или смяна не са се включили в движението за паспорт на трудовата слава и юбилейната значка. Защо? На този въпрос трябва да дадат отговор ръководствата — партийното, стопанското и профсъюзното. Те разбират значението му, но досега все още умуват. Досега пред работниците не е разяснено значението на този високо патриотичен почин и не се води никаква масово-разяснителна работа.

Такова е положението и в пощата, където колектива се бори за званието „Станция за комунистически труд“. Настрана от движението стоят колективите на цех „Камъшит“, ДСК, ДЗИ, БРП и на двете кина. Необходимо е партийните и профсъюзни организации да помогнат на работниците и служителите да се включат в движението. Така най-добре ще отговорят на боевия призив на Партията за предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка и обещанията за 1964 година.

Макар че до юбилейния празник остават близо четири месеца, необходимо е да се направи още веднаж преглед на работата по разгарянето на движението за завоюване паспорт на трудовата слава и юбилейната значка, за да могат по-голям брой работници и служители да манифестират на Деветосептемврийската манифестация с това високо отличие.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

РАБОТАТА ПО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ДАНЪКА ВЪРХУ ОБОРОТА ТРЯБВА ДА СЕ ПОДОБРИ

ДАНЪКЪТ върху оборота у нас се внася изцяло в приход на бюджета в строго определен размер и срокове. Той не зависи от размера на печалбата и няма никаква връзка със себестойността на продукцията. Поради тази си особеност данъкът върху оборота е най-сигурния източник на прихода за държавния бюджет. Как беше изпълнен той от предприятията в нашия окръг за първото тримесечие?

Промишлените комбинати като цяло, за първи път от 1959 година насам, изпълниха плана за данъка върху оборота 119 на сто. Окръжният кооперативен съюз заедно с потребителните кооперации отчете 264 на сто изпълнение на плана по този показател, ДКК „Нектар“ — 200 на сто, ДП „Материално-техническо снабдяване“— 220, ДМЗ „Стомана“ — 147, местните търговски предприятия—127 на сто и т. н.

Със съжаление трябва да се отбележи, че задължени останаха към държавния бюджет ТПК „Метал“ —с 10 на сто, ТПК „Инвалид“ — с 15 на сто, ТПК „Домостроител“ —с 24 на сто и „Нов живот“ — Тутракан — с 61 на сто, Месокомбината, ДСП „Млекопреработване“, ДИП „Добруджа“, промкомбинат „Електрометал“ и др. Общо от неизпълнение на плана по данъка върху оборота държавният бюджет е лишен повече от 200 000 лева.

За месец април не изпълниха плана си за данък оборота, ДИП „Дунав“ с 30 000 лв., ДИП „Добруджа“ със 7 000 лв. и др.

Най-често ръководствата на предприятията търсят оправдание за неизпълнението на плана за данъка върху оборота в обективни причини и всячески се стремят да намерят такива. ТПК „Инвалид“ посочва като пречка за неизпълнението на този показател непроизведеното велочервo. ТПК „Нов живот“ и „Метал“ изтъкват изменението структурата на реализация, а ДИП „Добруджа“ се мотивира с необвързаността на плана за този данък с плана за производство и реализация. С тези и подобни на тях причини, ръководителите на предприятията се опитват да изключат своята отговорност за неизпълнението на плана.

Ние не можем да се задоволим с обяснения от подобен род. Кой движи изпълнението на плана за производството и реализацията по структура и обем; кой приема плана за данъка върху оборота по данъчна ставка и по абсолютна сума? Нали това се извършва от ръководствата на предприятията. След като те са видяли, че той не е обвързан със структурата и обема на производството и реализацията, защо не са изискали висшестоящите организации да извършат своевременни корекции на плана за данъка? Защо не са потърсени възможности за включване в производството на нови производи, обезпечаващи изпълнението на плана за данъка върху оборота? Отговорът е само един: защото в работата по неговото изпълнение ръководствата на предприятията и самите колективи не са се включили съзнателно и активно.

За да се ликвидира с тази незаинтересованост по изпълнението на плана върху оборота, Министерският съвет с точка 14 от 129-то постановление разпорежда при неизпълнение на предвидените постъпления в държавния бюджет от този данък, спрямо ръководствата на неизправните предприятия да се прилага трета точка от 104-то постановление. Тя предвижда блокиране до 20 на сто от заплатите на ръководните длъжностни лица при неизпълнение на плана за данъка върху оборота. Двата правителствени документа са сериозно предупреждение и налагат ръководствата на стопанските предприятия и учреждения да се отнасят съвсем сериозно и почувствуват голямата отговорност, която носят по изпълнението на плана за данъка. Във връзка с това те трябва да осигурят едновременното действие на всички фактори, от които то зависи и обезпечат стопроцентовото му реализиране.

Йордан ПОПОВ

Десетмесечният план ще бъде изпълнен предсрочно

В един от оборите на село Средище са настанени 112 крави, за които се грижат 7 жени. За четири месеца те трябваше да надоят 85 тона мляко. Затова още в началото на годината този малък, но здрав колектив заедно с зав. фермата Петър Даков се хванаха здраво за решаването на тази задача. Макар тази зима да беше по-лека от миналата, все пак имаше доста затруднения при набавянето и пренасянето на фуражите. Но нито доячите, нито каруцарите, които пренасяха храната не се уплашиха от трудностите. А цифрите, които се изписваха в диаграмите показваха как млеконадоя непрекъснато расте. Доячите получаваха на ден повече от заплануваното мляко с 100-200 литра.

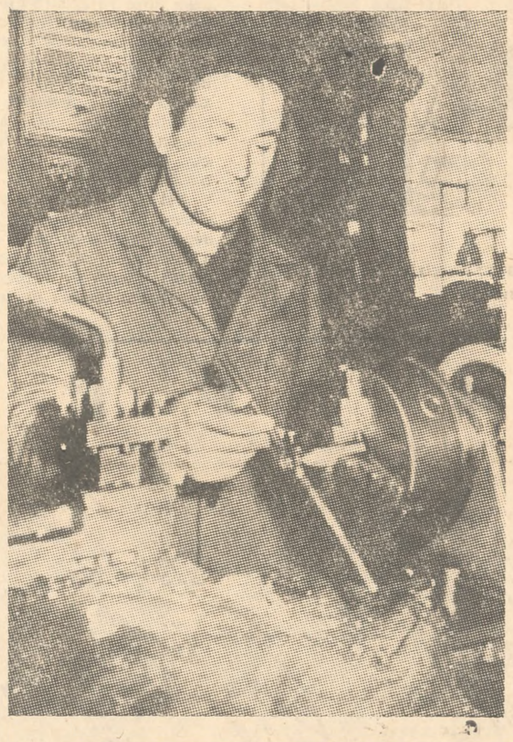
Когато доячките чуха по радиото за Възванието на Централния комитет на БКП, който призоваваше и животновъдите да се включат активно в работата за достойно посрещане на празника на свободата Девети септември, те бяха на събрание в своя клуб и внимателно слушаха. След това главният зоотехник Славчо Ненов направи оценка за изпълнението плановете по млеконадоя. Равносметката бе радостна—5 тона мляко и нито едно умряло или заболяло новородено теленце.

На събранието бригадирът Даков от името на доячите обеща кравефермата да надои 15 тона мляко повече от заплануваното за четиримесечието. Веднага след събранието започна упорито съревнование между доячките, коя повече мляко да надои. А това помогна ежедневният млеконадой да се покачи от 700 на 900 литра, а в края на април и на 1 300 л мляко. На края на миналия месец бе отчетено, че колективът от кравефермата е получил 21 тона мляко повече от заплануваното за този период.

На първо място между доячките се наредиха Костадинка Колева, надоила 2 тона мляко повече и Минка Стоянова—1 900 л.

В отговор на Възванието на Централния комитет на БКП този колектив разгърна с още по-голям ентусиазъм социалистическото съревнование и даде обещание в чест на 20-годишнината от социалистическата революция да изпълни десетмесечния си план до края на месец юли, и да даде продукция с най-ниска себестойност в сравнение с другите ферми.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)



Производствената дейност на ТПК „Метал“ в Силистра се разширява ежегодно. За това спомага инициативността на стопанското ръководство и качеството на изработената продукция. Марката на предприятието сега може да се срещне във всеки град на нашата страна. Един от основните цехове, това е стругарският. Тук с голяма прецизност се изработват всички детайли за готовото производство и за изпълнението на поръчките.

НА СНИМКАТА: Станко Тодоров — стругар, удостоен със званието „Най-добър в професията“ изработва детайли по поръчка на различни клиенти.

НЕ СПИРАТ ГРИЖИТЕ ЗА ОВОШКИТЕ

Всяка добра стопанска година от смесената овощна градина, заемаща площ 260 дка, кооператорите от село Българка получават добър доход. Тя щедро се отплаща на овощарите за положените за нея грижи. Затова и тази година стопаните навреме започнаха да извършват всички мероприятия, от които зависи дърветата да се отрупат с обилен плод.

Още отдавна овощарите грижливо изораха междуредията, окопаха около всяко дръвче, почистиха дърветата от сухи клони и изкорениха всички изсъхнали дръвчета, пострадали от болести. Местата на изкорените дървета са обеззаразени с препарата хексахлоран, и са наторени с по 20 кг суперфосфат и 10 кг амониева селитра. Тук ще бъдат засадени нови овощни насаждения.

Кооператорите полагат всички усилия и тази година да получат богата реколта от овощната градина.

Дочо АТАНАСОВ



Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Земята беше позасъхнала и меко пружинираше под краката. Остро миришеше на хвойна, смола, млади листа. Вървяха по стара, почти невидима пътека, но Графът беше такъв водач, че можеше да ги заведе и в рай, и в ада.

Като прехвърлиха всичкото имущество, пообядваха и легнаха да си починат.

Вечерта започнаха занятия.

Преди всичко се заловиха да разработят и заучават своите легенди. Командира от днес наричаха само Лидумс. Някои имаха стари, партизански още от времето, псевдоними. По-лесно е да запомниш, че ти вече си бил Графът, а ти Мазайс, Кох, Юрка, отколкото да заучаваш нови имена. По-трудно, отколкото за другите, беше за Линис и Ниедре. Двамата офицери през периода на окупацията на Латвия се намираха в Съветската армия, не знаеха нито немски анекдоти, нито порядките, съществували по онова време. Не знаеха какви цигари са пушили при немците, колко са стрували, какво са пиели тогава, как са се казвали ресторантите. А всичко това трябваше да се знае. Та нали гостите, които те очакваха тук, по онова време непременно са били в Рига и разбира се, както се полага на лакеи, пили са и са яли всичко, което е падало от господарската маса.

Линис си спомни, как всички го дразнеха с малкия му ръст и младостта, която не отстъпваше пред годините, и взе псевдонима Делиньш. Ниедре, пуснал си брада, се нарече просто Брадатият.

Делиньш — опитен радист — приспособи старичек радиоприемник, опъна на върха на бора антена, и те веднага попаднаха в общия ритъм на живот в страната, макар от сега да бяха длъжни да живеят както в последните дни на войната: никакво общуване с външния свят, излизане от гората само с разрешение на командира, ежедневна упорита работа. Шпионите трябва ще да пристигнат в групата веднага след празниците: за тези няколко дни всеки член от групата беше задължен да научи не само собствената си легенда, но и легендите на всички останали. Щом като те воюват заедно толкова години, трябва отлично да знаят всичко един за друг.

Занятията завършваха не по-рано от полунощ. Щом изслушваха поднесените известия, лягаха да спят. И само един дежурен охраняваше лагера. Впрочем, нямаше от кого да го охранява.

А сутринта всичко започваше отново.

Така минаха майските празници, така мина седмицата след празника. И чак на 8 май Лидумс извади от „пощенската кутия“ краткото съобщение: „Изпратете Мазайс в Рига на договорения адрес. Посрещайте гостите на девети“

Обучението завърши. Започваше опасен изпит.

Понякога им се струваше, че са се хванали за непосилна работа.

Да спиш редом с шпиони; да ги пазиш като малки деца; да ги храниш с нашия хляб; да слушаш от ден на ден яростните им нападки върху съветската власт, която всеки от слушателите е защитавал с гърдите си; да даваш вид, че вярваш на хвалебственото им заявление, че много скоро всичко в Латвия ще бъде по-друго — че те не ще оставят камък върху камък, че те ще си съставят чер списък, по който ще обесят или разстрелят всеки привърженик на комунизма. . . Да слушаш техните речи за миналия подвиг, за сладкия живот зад граница, да даваш вид, че завиждаш на такъв кучешки живот. . . Да, за всичко това са нужни здрави нерви!

Отначало чекистите премълчаваха, преглътваха, но веднаж Брадатият се изтърва, наговори всякакви тежки думи по адрес на ония, които са захвърлили родината и са избягали зад границата За негово учудване това подействува. Вилкс заповяда на Егле да прекрати спора. Така — така, значи, вие, кучи синове, се страхувате?

Лидумс беше недоволен от такава несдържаност. Поне да беше се изтървал Мазайс или Графът, но Брадатият — опитен работник, можеше да потърпи! Брадатият се разсърди съвсем. Разговорът те водиха по време на обхода в околностите на лагера, където никой не ги слушаше.

— Не ние при тях, а те при нас са дошли. И, щом е така, трябва да се вслушват в онова, което става в Латвия!—сърдито заяви Брадатият— А за нас такива сблъсквания са даже полезни. Нека докладват на своите господари, че тук не ги гледат в устата, а сами умеят да мислят. Колкото и да лъжат за своя красив задграничен живот, истината все пак ще си пробие път. И ние с тази неочаквано изказана истина ще ги бием по увисналите устни, за да не си разпускат така езиците. Ето поизтърват се и за нищожното заплащане в мините, и за мъртвата скука в чуждия рай. Защо да не използуваме техните изказвания? По-скоро ще притихнат. . .

Лидумс помисли, помисли и се съгласи. Той, разбира се, знаеше, че Брадатият със своите думи не ще изправи подшефните. Но, може би, тия войнствено настроени хора да се позамислят, както стана това с техния бивш другар Лаува. . .

Сам Лидумс не се намесваше в споровете. Беше суров, даже малко мрачен, и това много подхождаше за ролята му на командир.

Случваха се и пропуски, но намираха начин да ги отстраняват успешно.

И ето стана срещата с бандата на Чеверс. . .

Бившият командир на батальон от латвийския легион „СС“ Петерис Чеверс не пожела да излезе от гората, когато Съветското правителство обяви амнистия. Чеверс бе извършил толкова престъпления, че продпочете вълчия живот в гората.

Бандата му се разпадна, но няколко души, потънали както и техния командир, в кръв от главата до краката, успяха да се скрият. За него ерещата с друга банда беше находка. Но и за групата на Лидумс откриването на „неуловимия“ Чеверс също беше находка.

На времето, служейки в латвийската армия, Ветра — Лидумс се беше срещал с Чеверс. Точно това реши изхода на работата.

Като изпрати Линис — Делиньш с шпионите в запасната точка под предлог на тяхната безопасност, Ветра — Лидумс отиде на съвещание с Чеверс. Съпровождаше го Юрка.

Би могло да се опитат да заловят бандитите незабавно. Но стрелбата в гората би изплашила шпионите. Пък и трябваше да ги заловят живи. Но тогава стоеше въпросът: а как ще предадат заловените бандити в Комитета за държавна сигурност? Поради това се наложи да започнат преговори.

7

ТЕ СЕДЯХА на поляната, осветена от жаркото августовско слънце, и Лидумс бавно спомняше за миналото. Юрка седеше зад гърба на командира, беше поставил автомата на колената си, и поглеждаше бандитите, запомняйки лицата им. На късче материя, небрежно откъсната от цял топ, стояха бутилки водка, лежеше нарязана на късове шунка, сельодка, кутийка с горчица. Чеверс току-що беше ограбил голям магазин в Талсински район и сега щедро угощаваше новопоявилите се приятели.

Той малко завиждаше на Лидумс, който беше запазил напълно боеспособен отряд. Наблюдавайки лагера, Чеверс беше успял да прочете хората на Лидумс. На Чеверс бяха останали всичко четирима.

Лидумс се шегуваше, прехвърляше разговора към стари офицерски спомени, а Чеверс все се хвалеше със своята неуловимост и ловкост.

Юрка мислеше: „Той изяло е в бандитския сият. Сега ще поиска Ветра да се присъедини към него и да му се подчини...“.

Но Ветра хвалеше угощението, шегуваше се над това, че скоро в окръга не ще остане нито един небутнат магазин, и тогава на Чеверс ще се наложи да премине на подръчна храна. Той никъде не бързаше, сякаш му се харесваше да седи на гости, и Чеверс изведнъж неочаквано се размекна, почна да се оплаква от съдбата.

Действително, грабежите изплашиха местните жители. А сега се приближава есента, време е да се премине в зимни квартири, а плячката в магазина се оказала нищожна. Пазачът вдигнал тревога и те едва се измъкнали. Няма ли да се съгласи Ветра да обединят отрядите за нападение на совхоз „Ирлава“? Там те биха могли да отръскат касата и заедно да заколят двадесетина свине, за да се осигурят за зимуването.

„Ирлава“? Ветра се замисли. Да, той се съгласи с Чеверс, че за зимуването запасът от свинско месо би бил добър, но совхозът „Ирлава“ е разположен в голямо селище, там има милиция и комунисти. Впрочем, той е съгласен да помогне на Чеверс, но не сега, а така след около шест-седем дни. Отначало трябва както следва да се разузнае този совхоз.

Това че Ветра не отхвърли предложението, ободри Чеверс. Сега той постави нов въпрос: как да разпределят районите за действие? След нападението на магазина Чеверс отстъпил от Тукумските гори в Енгурския масив, но би могъл да доведе по своите следи преследвачите, и те биха се натъкнали на отряда на Ветра. Как счита Ветра, може ли Чеверс да се настани в съседство с тях?

Чеверс разтвори на самоделната покривка стара, от времето на войната, едромащабна карта на Курландия. Ветра я погледна. Езерото Кигуре и неговата околност той оставяше за себе си, цялото пространство на изток може да се заеме от Чеверс.

Договориха се за „пощенска кутия“. Мястото на новата среща ще определи Ветра някъде недалече от совхоз „Ирлава“. След това те съвместно ще навестят совхоза. Разузнаването на совхоза Ветра ще поеме върху себе си, там той има помагач, ще му бъде по-лесно.

Сбогуваха се напълно приятелски. Чеверс се опита даже да натрапи подарък — няколко бутилки водка, но Ветра се отказа: в неговия отряд пият само на празници, но Иванов ден е минал отдавна, а за празника на песните не са получили покана. Водката разрушава дисциплината.

Чеверс се намръщи. Намекът беше ясен. Един от неговите сподвижници вече се опитваше да подхване песен. Под този вой Ветра и Ниедре си тръгнаха.

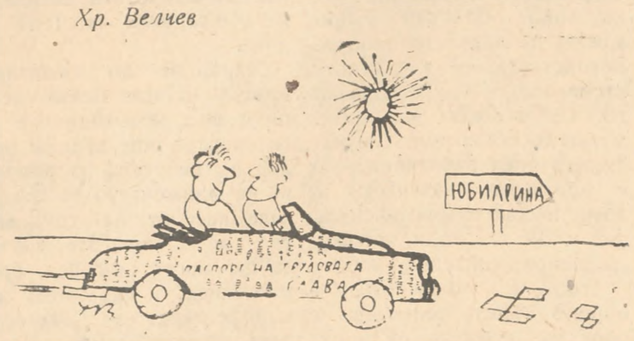
Набързо проведоха в бункера съвещание. Решиха колкото се може по-бързо да подготвят залавянето на Чеверс и неговата банда, докато още не е извършил нови престъпления.

Сутринта бункерът опустя. Входът му беше щателно замаскиран. Само знаещ човек би могъл да открие вратичката, кроворека, комина. Групата замина на друго място.

(Следва)

ГКЗС

Хр. Велчев



— Я дай гас, че нямам търпение!..

ЗАХАРНИ ВЕСТИ

ТКЗС—АЛФАТАР. Тук тази пролет плувна една вест и завладя душите на мало и голямо. Главният агроном на стопанството Кольо Тотев щял да стане лауреат. Господи! Лауреат! Не е шега. Ами че това значи слава, известност, снимки по вестниците.Причина за тези упорити слухове било майсторството на главния агроном в презасяването на захарно цвекло. Той така майсторски презасял 400 декара захарно цвекло, че пушек се вдигнал. 200 декара от него било изядено от цвекловия хоботник, а останалите 200 декара били засети навремето толкова дълбоко,та цвеклото не намерило за удобно да поникне.

Лзуреат, лауреат, ама кой ли ще плати излишните разходи?

* * *

ТКЗС—КАЙНАРДЖА. Главният агроном пък от Кайнарджа си загубил паметта. Той засял 100 декара захарно цвекло, ама забравил да го валира.Цвеклото от своя страна забравило да поникне. Пустото му захарно цвекло. Много е разсеяно. Ама агрономът му дал да разбере. Той го презасял.

Не се знае кой ще даде да разбере нещо на главния агроном.

ФЕЙЛЕТОН

ВАНКАТА

ТРИ ГОДИНИ работех с него в една служба. Три години бюрата ни бяха едно до друго. В службите си бяхме равни — нямаше старши и младши. Три години ходехме редовно у дома, пиехме съвместно моето вино и ядяхме съвместно пържолите от прасетата на баща ми. Споделяхме радости и мъки, сполуки и несполуки в службата и живота. Да, когато имахме някаква мъка, пиехме и ядяхме от мъка. Когато имахме радост, пиехме и ядяхме от радост.

Веднъж например един мой братовчед го видял в тъмна уличка да се люби с по-голямата си балдъза, която е сменила вече петия си мъж поради несъвпадение на темпераментите. Видял го моят братовчед и още на третия ден идва и ми казва какъв е бил моралният облик на моя приятел и колега. И нали сме си приятели, аз взех, че му казах какво съм чул за него. Моят колега както всеки друг, остана дълбоко огорчен и обиден от тая клюка. И за горчивата обида нея нощ пихме до 1.30 часа.

Преди няколко месеца в партийната организация се получи писмо, в което обвиняваха моя приятел, че е участвувал в борбата срещу партизаните в Гърция като войник от окупационния корпус на Велика България. За това тежко обвинение пак пихме. Та нали ако имаше нещо вярно от това обвинение, все пак той щеше да пише нещичко в партийните си документи, в автобиографията си.

Друг път на профсъюзно събрание го обвиняваха в това, че колкото внимателен и вежлив бил със своите началници, толкова вулгарен и груб бил в отношенията си към своите подчинени. Разбира се, в кръга на порядките и традициите за тая обида пак пихме от моето вино с мезе от прасетата на баща ми до късна нощ.

Аз от своя страна също имах радости и мъки, които посрещахме и изпращахме със пълни чаши. Когато например ми се роди син, събрахме се в събота срещу неделя и пихме до зори.

Но ето, че на третата година от нашата съвместна работа Ванката бе назначен и на по-отговорна длъжност, направиха го мой началник. Аз пръв го поздравих за новата служба и както ставаше винаги събрахме се у нас да отпразнуваме събитието. Не зная защо, но и този път се събрахме у дома! Ванката избягваше да кани в жилището си колеги, приятели и другари. Някой път ще каже:

—Пешо, мъка ми е Пешо! — и като изложи мъката си, ще завърши —Хайде да се съберем. Във виното и хубавото мезе е единствената утеха.

Какво мога да направя аз, неговият близък и интимен приятел, освен да го поканя в къщи.

Така си живеехме ние с Ванката цели три години. Но ето, че в началото на четвъртата той стана мой началник. Издигнаха го на по-висока служба. И на петия ден започна промяната. Отивам една сутрин при него и му казвам:

—Ванка. . .

Но той ме пресече:

—Другарю Иванов, от днес нататък за теб и за всички мои подчинени аз съм другарят Илиев. Така ще се обръщате към мен, когато идвате тук. Че какъв авторитет ще имам аз, ако продължите да ме наричате Ванката! Нали ме разбираш? Авторитетът, братко, преди всичко авторитетът е важен. Иначе службата няма да върви. Аз сега си оформям авторитета и ви задължавам да ми съдействувате за това.

Така ние започнахме да оформяме авторитета на другаря Илиев. А той постепенно започна да се сближава с Василев, Драганов и Григоров — началниците на другите отдели. Онова, което преди ставаше в моя дом, сега става в новите му приятели, които само с дружбата си му издигат авторитета на ново стъпало. Иначе в семейството си остана същия. Сутрин става рано да изтупа чергите и да измива мръсните чинии, а в неделя изпира бельото, защото ако това правела жена му, щели да й загрубеят ръцете.

Та така стана Ванката за нас другаря Илиев и откакто стана другаря Илиев, авторитетът му започна да расте неимоверно бързо.

Вълчан ВЪЛЧЕВ

Стоян Гроздев



— Прощавайте, но продавате ли тази картина?..

НАШАТА ФОТО ВИТРИНА

НАШИЯТ фоторепортер е много находчив човек. Той се е спрял до новата сграда на Държавна спестовна каса и е хванал. ...Какво е хванал? Един чуден пейзаж? Не, драги читатели! Тук е хванат Градският народен съвет, макар че той не се вижда на картинката. Хванат е един пропуск на председателя. Този куп боклук стои тук години. И както виждате, върху него няма петел, който да кукурига всяка сутрин, за да напомня на Градския народен съвет, че боклука трябва да се почисти.

Затова боклукът стои, петелът липсва и историята продължава. И нашият фоторепортер предложи да обявим конкурс за най-гласовит петел в окръга. Такъв петел, който да кукурига така силно, че да се чува чак в кабинета на председателя на Градския народен съвет в Силистра. Желателно е даже петелът да бъде от тези, дето поклъвват... Кой знае, може и това да помогне!



СЛАДКА ПРИКАЗКА С ГОРЧИВ ИЗВОД

ПРЕДИ една година в с. Искра имало сладкарница. Тя се помещавала в крайно неподходящо помещение. Добре, ама заинтересовани хора от селото сторили така, че сега сладкарницата на селкоопа се намира в подходяща сграда. Подходящи за вкусовете на кооператорите са и доставените сладкарски произведения от ТПК „Дунав“—Силистра. Повече от подходящ е и месечният план на сладкарницата. Защото планът не само се изпълнява, но и призпълнява. Щом тогава се преизпълнява планът, не е нужно да се обръща внимание на сладкарницата.

И точно така правят ръководителите на селкоопа. Те досега не са се погрижили да доставят достатъчно маси и столове в сладкарницата и клиентите са принудени да сядат по разни щайги и каси от лимонада.

Председателят на селкоопа Анчо Тодоров и счетоводителят Сафет Ахмедов посещават сиктарницата „от дъжд на вятър“. Поради това и „мебелизацията“ на споменатото сладкопомещение все още „вятър го вее“.

А иначе сладкарските произведения са сладки. Сладки се сервират тези произведения в искренската сладкарница, но изводите, които си правим за искренските ръководители на селкоопа са горчиви. Всичко „сладко“, което ни се сервира, ни се струва подправено с горчилка.

Но и те са прави до известна степен! Понеже в Силистра в „Кафе-сладкарницата“ и в новата сладкарница до Читалищния дом на масите се намират и досега такива надписи: „След направената консумация, молим да освободите местата!“

Де да знае човек дали искренските селкоопци не са се поучили от силистренските си колеги?

Ст. Димитров

РОДНА РЕЧ...

ПРЕД 24 МАЙ



... омайна, сладка... ... що звучи навред край мен... ...реч на мама и на татко... реч, що мълвя всеки ден.

НАВРЕМЕ, С УСИЛИЯТА НА ЦЯЛАТА ОБЩЕСТВЕНОСТ

СРАЦИМИР Е едно от селата на окръга, където началото на новата учебна година трябва да започне с открита осмокласна паралелка. Осъществяването на тази задача е в съответствие с разпоредбата на Министерството на народната просвета завършващите основно образование през учебната 1964-65 година да бъдат само осмокласници, а не и седмокласници, както беше досега.

Трудности при откриването на осмокласните паралелки ще има много. Може би именно това са имали предвид ръководителите на с. Срацимир и затова отрано са започнали работа за тяхното преодоляване. Още на 27 април на свое отделно заседание изпълкомът на селският народен съвет обстойно разглежда въпроса с осмокласното образование. Преценява се, че най-срочната задача е осигуряването на общежитие за 20 деца. В него трябва да бъдат настанени осмокласниците от село Българка. Един ден покъсно на общоучилищно събрание родителският комитет предлага започнатата сграда за работилници на училището да се преустрои за общежитие, което да бъде завършено до началото на новата учебна година, и то предимно с труда на самите родители. Предложението е прието.

Без забавяне, със съдействието на ТКЗС, започва работата по преустройването и довършването на постройката. Основните материали са осигурени. А онези, чието набавяне е потрудно, ще бъдат доставени с помощта на съвета, при съдействието на председателя Стефан Дачев. Така, с мобилизация на силите още отсега, общежитието в селото ще бъде завършено навреме. Защото този проблем е грижа и на съвета, и на партийния комитет, и на стопанството.

Осмокласниците в Срацимир ще започнат добре новата учебна година, ако в училището до есента се обзаведе кабинет по селско стопанство. Тук ще бъде необходима помощта на отдел „Народна просвета“ при ОНС, който трябва да осигури набавянето на определените по норматива пособия за обзавеждането му. Грижа пак на отдела трябва да бъде осигуряването за новата учебна година на двама учители — по математика и български език — и на един възпитател.

Няма съмнение, че до откриването на осмокласна паралелка през есента на тази година ще трябва да се преодолеят още много трудности. Но при тази загриженост на цялата общественост в селото те няма да бъдат проблем, който да спъне изпълнението на тази изключително важна задача — през септември училището да отвори вратите си и за осмокласниците.

Светослав ИВАНОВ

физкултура и спорт

ДА СЕ УСКОРИ СПОРТНОТО СТРОИТЕЛСТВО В ТУТРАКАН!

Важно условие за развитието на масов спорт е наличието на добра материална база от игрища, площадки и зали. Каква е материалната база в Тутракан, какво е спортното строителство в града сега?

За младежите, които обичат футбола, има хубав стадион, а за лекоатлетите към стадиона сега се подготвя модерна лекоатлетическа писта, дълга 400 метра. Обаче нейната направа е започнала още миналата година. Кога ще бъде окончателно завършена, не се знае. Строежът върви мудно, защото в повечето случаи липсват средства, с които да се закупуват необходимите материали. А това забавяне се отразява лошо върху развитието на леката атлетика в града. Необходимо е физкултурното дружество „П. Хитов“ да изгради пак към стадиона комбинирано игрище за баскетбол и волейбол.

Нашият женски отбор по баскетбол сега е първенец в зоната, а няма едно прилично игрище за провеждане на срещите, което пречи на любителите на баскетбола при добри условия да наблюдават своите състезателки. Именно такова едно стадионче — с площадки за волейбол, баскетбол и др. — трябва да се направи в града. Това трябва да бъде грижа и на Градския народен съвет — да определи място, да помисли за средства и т. н.

Съществуващите сега спортни площадки и зали в училищата са добри и дават възможност на децата да спортуват пълноценно, да обикнат редица спортове. Но наложително е в двора на гимназията да се започне строителството на комплексна спортна площадка.

В някои предприятия спортните колективи имат правилно отношение към спортното строителство. Така например в ДПП „Винпром“ физкултурниците под ръководството на Александър Сулай строят модерно волейболно и баскетболно игрища. В ремонтно-техническата станция усилията са съсредоточени в подготовката на спортна площадка. С игрище вече се сдобиха работниците от цех „Предачен“ при ДИП „Текстилни влакна“.

Хубаво волейболно игрище имаха и работниците от конопочукачния цех, но сега то е развалено и те няма къде да спортуват. Председателят на физкултурния колектив Пеню Пенев и профкомитетът трябва да помислят в най-скоро време на работниците да бъде осигурено място за спортни занимания.

Добра спортна площадка имаха и работниците от Промкомбината, но сега нямат. Защото тяхната спортна площадка много често се използва за ремонт на автомобили, или за работно място за металиците от цех „Мир“. Така за любителите на спорта не остава място, където да поиграят волейбол или футбол. А в това предприятие има добри отбори почти по всички видове спорт.

Нуждата от спортни площадки и игрища е голяма. Без тях Втората републиканска спартакиада в града не би имала добър завършек. Ето защо ръководството на физкултурното дружество „П. Хитов“, физкултурните колективи и профорганизациите по предприятия трябва да се погрижат за спортното строителство, което е решаващо условие за масов спорт и високо майсторство.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ОБЯВА

Продавам дадан-блатови кошери с пчели.

Справка: улица „Вапцаров“ №112, Силистра.

ОБЯВА

ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ при Окръжния народен съвет—Силистра, съобщава, че има едно **вакантно място за възпитател** в общежитието за средношколци — Силистра до края на учебната година.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 59 (767) | Петък, 22 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Другарят Станко Тодоров на посещение в Силистра

На 20 т. м. на официално посещение в нашия окръг беше членът на Политбюро на ЦК на Българската комунистическа партия и зам. председател на Министерския съвет др. СТАНКО ТОДОРОВ, придружен от председателя на Комитета по машиностроене др. МАРИЙ ИВАНОВ. Гостите бяха посрещнати сърдечно от членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията в Силистра др. АЛИ РАФИЕВ и секретарите на Окръжния комитет на Партията другарите САВА ШИВАРОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ.

На път за Силистра др. Станко Тодоров посети новата модерна база за отглеждане на 30 000 свине годишно в гр. Дулово.

В Силистра гостите посетиха новия завод за организационна техника, където др. Станко Тодоров даде ценни указания за понатамъшното му развитие.

След това бяха посетени ДМЗ „Стомана" и Промкомбинат „Камъшит". Гостите се запознаха с производствата на тези наши големи предприятия.

Правилно да оползотворим първия откос люцерна

Люцерната е основен тревен белтъчен фураж, заемаща над 105 000 дка в ТКЗС и ДЗС на окръга. Предстои прибирането на първия откос. Често пъти кооперативните стопанства не го оползотворяват добре. Допускат с нищо неоправдано разпиляване на зелената маса чрез безконтролното й изхранване на разплодни и работни животни. Люцерната е прекрасен източник на белтъчини, витамини и минерали. В зелено състояние може да се изхранва с предпочитание на някои животни. По-голямата част от нея обаче трябва да се изсуши на сено.

За да се избегне белтъчното прехранване на животните през пролетта, то трябва да осигурим изхранването на люцерната така, че да я подаваме на животните равномерно през цялата година. Това се постига като част от нея изсушим на сено, консервираме или силажираме. Сеното е било винаги в недостиг в кооперативните и държавни земеделски стопанства на окръга. Миналата година животните бяха обезпечени едва 33 на сто със сено. Това налага управителните съвети на ТКЗС да вземат всички необходими мерки за икономично и разумно използуване на люцерната от първия откос за зелено хранене, за да подготвят и по-големи количества сено. Сушенето й обаче е свързано с големи трудности, произтичащи главно от дъждовно време през периода на първия откос. Във всеки случай трябва да се избягва сушенето на откоси на земята поради допускане на големи загуби на хранителни вещества. Необходимо е да се приведат в изправност и рационално използуват всички пирамиди, шатри, вентилатори. Да се използват също свободните овчарници и други помещения за успешното изсушаване на сеното. Не бива да се закъснява с окосяването на първия откос, което ще даде възможност за бърз растеж на люцерната след падналите напоследък валежи от една страна и за получаване на качествено витаминно сено от друга.

Примерът на ТКЗС — Калипетрово, Тутранан, Нова Черна, Айдемир, Дулово и други стопанства, които през миналата година не позволиха разхищения при изхранване на първия откос люцерна на зелено и приготвиха най-големи количества сено, трябва да се последва от всички кооперативни стопанства от окръга. Всяко стопанство трябва да подготви достатъчно количество витаминно сено за младите животни. Смляно на ярмомелка, то може да се използва за храна на свинете и птиците.

При дъждовни дни през периода на първия откос и невъзможност за изсушаване най-добре зелената маса от люцерната може да се съхрани чрез силажиране с меласа или консервиране с метабисулфид. В това отношение всяко стопанство в окръга има някой когодишен опит. Големи количества и качествено консервирана чрез метабисулфид люцерна през миналата година приготвиха ТКЗС — Дулово — 1 716 тона, Ст. Караджа — 937 тона, Срацимир — 1 002 тона, Окорш — 490 тона, ДЗС „Янко Забунов" — 877 тона и други.

Понастоящем в складовете на кооперативните стопанства в окръга има над 25 000 кг метабисулфид за посрещане нуждите за консервиране на люцерната при невъзможност за изсушаването й поради валежи.

ДАП Силистра получи преходното червено знаме

В ОБШИРНИЯ салон на Държавното автомобилно предприятие — Силистра са се събрали всички работници. Тук са водачите на товарни коли, шофьорите от лекия и таксиметров транспорт, тук са работниците от ремонтната работилница, диспечерите и служителите — тук е целия колектив.

Днес в ДАП има празник. Предприятието за първото тримесечие изпълни най-добре плановете си измежду автомобилните предприятия в страната. Салонът е тържествено украсен, говора весел, а от лицата на хората не слиза радостната усмивка.

. . . В деловия президиум са другарят **Али Рафиев** — член на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, **Йордан Георгиев** — секретар на ОК на БКП, **Никифор Стоичков** — началник на управление автомобилен транспорт при Министерството на транспорта и съобщенията, **Стефан Андреев** — заместник-председател на Окръжния народен съвет, директори на автомобилни предприятия от съседни окръзи, ударници и първенци в производството.

На трибуната е директорът на предприятието **Марин Добрев**. В настъпилата тишина гордо и тържествено звучи неговата реч: „...Много труд и умение вложи колективът ни през първите месеци на годината за изпълнение на плана и обещанията. Пред нас стоеше задачата да извозим 116 000 тона, да произведем 4 342 000 тон-километри, да извозим 791 000 пътници и да дадем печалба от 117 000 лева. Това беше действително трудна задача за нашия малък, но героичен колектив. В дъжд и сняг, студ и мраз ние водихме упорита борба да изпълним обещанието и извозихме в повече 2 150 тона с 438 000 тон километри, 174 760 пътника, преизпълнихме плана за товарния и таксиметров превоз и реализирахме свръхпланова печалба от 20 000 лв. В тая благородна надпревара се отличиха Михаил Костов, Георги Кръстилев, Никола Енчев, Никола Колев, Михаил Георгиев и много други производственици, които и в най-трудните моменти бяха на своя трудов пост. Постигнатото до сега ни задължава да вложим всичките си сили, цялото си умение и знания за предсрочно изпълнение на плана и обещанията за годината".

Бурни ръкопляскания и радостни възгласи изпълниха залата, когато началникът на управление „Автомобилен транспорт" при Министерството на транспорта и съобщенията Никифор Стоичков съобщи, че по решение на колегиума на Министерството на транспорта и съобщенията на ДАП Силистра е присъдено преходното червено знаме на министерството и ЦС на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията и парична награда от 925 лева.

След връчване на знамето, един след друг зад трибуната се изправяха работници—първенци в производството. Те разказваха възторжено за своята работа и обещаха в чест на юбилейната годишнина да завоюват високото звание „Ударник за комунистически труд", паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Другарят Али Рафиев поздрави колектива от името на Окръжния комитет на Партията с голямата победа и пожела на всички производственици още по-високи успехи в бъдещата работа.

В телеграма до Централния комитет на БКП работниците и служителите на ДАП Силистра потвърдиха още веднаж своята увереност, че ентусиазирани от постигнатото и в чест на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември ще водят упорита борба за предсрочно изпълнение на плана и обещанията.

В БЛИЗКИ ДНИ ЩЕ РАЗСАДЯТ ТЮТЮНА

Повече от две седмици кооператорите от бригадата на Иван Маринов от село Кайнарджа усилено разсаждат тютюневия разсад. Благодарение на голямото старание, което проявяват в работата, те успяха да разсадят над 260 дка тютюн при план 380 дка.

Най-сръчно и умело работят звената на Иван Миланов, Марин Еников, Иван Тодоров и Стойко Динев.

Сега кооператорите от бригадата на Иван Маринов полагат всички усилия в близки дни да приключат напълно с разсаждането на тютюна.

Шербан СТОЯНОВ

Техника вместо ръчен труд

С УПОРИТ И ПЛОДОТВОРЕН ТРУД

ПРИЗИВЪТ на Окръжния комитет на БКП, Окръжния съвет на профсъюзите и ОК на ДКМС за поход срещу ръчния труд, намери широк отзвук сред трудовия колектив на ДМЗ „Стомана". Внедряването на по-високата механизация е било и ще бъде неотложна задача на ръководството на предприятието, защото трудът става по-производителен, а продукцията висококачествена.

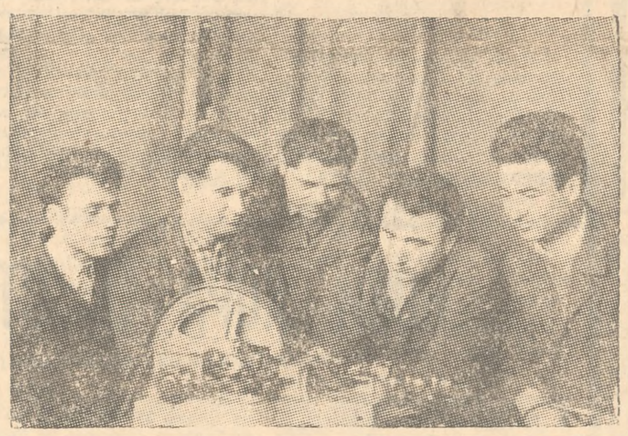
В отговор на призива, рационализаторите от „Стомана" с всеки ден усъвършенстват съществуващите машини и съоръжения, механизират трудоемките процеси, като с това облекчават труда на работниците и допринасят за снижение себестойността на продукцията.

Голям успех постигна в това отношение рационализаторската група при матричарското отделение с ръководител Петър Дечев. Този колектив осъществи с 20 дни предсрочно предвидената рационализация, като изработи напълно автоматична машина за производство на стъбла за иглички на авто-мото винтилите. Досега те се изработваха ръчно от няколко работника при производителност за смяна 2 000 броя. Производителността на новата машина за смяна е 80 000 броя. Икономическият ефект показва колко значимо е това изобретение на групата.

Рационализаторският колектив на Петър Дечев наскоро внесе за експериментиране ново предложение — метод за огъване на тръби. До сега тръбите се загряваха и след това се извършваше огъването. При новия начин на работа огъването се извършва в студено състояние на тръбите, без да се измени външната им форма. Това предложение има голямо техническо значение и Технико-икономическият съвет при завода реши то да бъде изпратено за картотекиране от СОТО (Социалистически обмен за технически опит).

В чест на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември, рационализаторската група при матричарското отделение даде обещание да механизира няколко трудоемки технологически операции с икономически ефект над 10 000 лева.

Евгени ПЕТРОВ



Рационализаторската бригада от матричарското отделение на ДМЗ „Стомана" експериментира новата машина за изработване стъбла за иглички на авто-мото винтилите.

Жътвата е близо, а ремонтът изостава

ВСЕКИ изминал ден на приближава до лятната кампания. Най-много след месец вършачки и комбайни ще навлязат в есенните посеви. За да се прибере реколтата от тях без загуби на зърно и слама машините, които ще участват в жътвата трябва да бъдат приведени в пълна техническа изправност, за да не разпиляват зърно и да са в състояние да завършат жътвата в кратък срок.

Какво е състоянието с подготовката на лятната кампания в ТКЗС — Алфатар?

Ремонта на комбайните и другите машини, които ще участвуват в нея е започнал още в началото на април. Но от всичко 9 комбайни, които ще участвуват в жътвата, напълно готови са само 3. От тях единият е съвсем нов, а другите два са работили само един сезон. На двата единствени прикачни комбайна ремонтът още не е започнал, а останалите четири сега са разглобени и по тях се работи. Не са приведени още в изправност вършачките и единия от силажокомбайните. Разглобени са за ремонт и пет дизела. Единият от тях ще бъде изпратен на основен ремонт, а останалите четири подлежат на среден ремонт и ще бъдат ремонтирани в стопанството.

Като се има предвид ограниченото време до започването на жътвата, може определено да се каже, че ремонтът на машините изостава. Кои са причините за това? Ръководството на стопанството има известна вина за това, че не е организирало още започването на ремонта на двата прикачни комбайна, че все още не е утвърдило всички комбайнери. Но това не е най-главното. Основната причина трябва да се търси в липсата на необходимите резервни части. Липсват различни видове оси за барана, за набивачите, за класовия шнек, вариатори, плъзгачи, различни видове лагери, акумулатори и други части за комбайните. За тракторите също липсват някои части като вериги, зъбчатки, лагери и други. Поради липса на части две от косачките в стопанството са негодни за работа, въпреки че коситбата започна.

Вина за липсата на резервни части има изключително ръководството на „Материално-техническо снабдяване". Тук като че ли липсва достатъчно самоинициатива. Чака се повече на това, че ще бъде изпратено, а по-малко се прави за търсене на резервни части. В „Материално-техническо снабдяване" несъществува такава тревога по този въпрос, каквато съществува в кооперативните и държавни земеделски стопанства. Ръководствата на много стопанства са принудени да изпращат свои доставчици из страната да търсят различни части, да харчат непредвидени средства за излишни транспорти, понеже другарите от „Материално техническо снабдяване" не доставят исканите планирани части.

Затова в ремонта на комбайните в ТКЗС — Алфатар са включени само осем човека. Но и те не си упълтняват достатъчно работното време. Обикалят машините и се чудят от къде да ги захващат. Съществува опасност, ако не се доставят резервни части в най-скоро време ремонтът да се удължи и да продължи до самото започване на жътвата, а да се извършат със старите износени части. А това неминуемо ще се отрази върху тяхната работа, ще стане причина за аварии и престои по време на кампанията и за излишни загуби на зърно.

Емил ПРАХОВ

ОЩЕ ОТСЕГА — УПОРИТА БОРБА

И в държавното земеделско стопанство в с. Окорш пролетните дни бяха наситени с трепет и очакване. Денонощно се трудиха и сеячи, и механизатори. Затова с такова нетърпение очакваха дните, когато ще избуят посевите. И те не закъсняха. В землището на стопанството поникнаха редовно всичките пролетници: 2 500 дка царевица за зърно, 420 дка слънчоглед, 500 дка цвекло и разсадения досега тютюн.

Но наред с посевите през тази пролет по бло-ковете избуяха и плевелите. Това обстоятелство налагаше да се започне веднага работа по окопаване и разреждане на културите. В тази акция участвуваха активно както полевъдните, така и механизаторските бригади.

Благодарение на съзнателната работа, цялата площ на царевицата за зърно беше окопана два пъти с ротационна мотика. Окопан беше навреме и слънчогледа, а при цвеклото разреждането беше проведено като самостоятелно мероприятие. По думите на директора на стопанството, разреждането и първото окопаване на пролетните култури привърши до 20 т. м. Това дава възможност за съвсем кратък срок да бъде привършено и разсаждането на тютюна, защото тази работа е много трудоемка. И това е особено важно като се има предвид, че цялото стопанство разполага само с три полевъдни бригади с общо 60 работника.

Работата през пролетната кампания красноречиво показва, че в ДЗС в село Окорш и ръководството и колективът са решили да водят и през тази година упорита борба за изпълнение на дадените обещания за високи добиви и евтина продукция.

Руси РУСЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 18. V. 1964 год.

ТКЗС	Засален тютюн %	I окопаване на царевица %	II окопаване на слънчоглед с/о	II окоп. захарно цвекло %
Айдемир	16.6	100	26	44.4
Калипетрово	18.5	100	100	92.3
Бабук	43	100	56.6	84
Алфатар	53	100	86.4	0
Алеково	42.2	65.2	53.4	0
Иширково	24	60	33	48
Смилец	43.3	100	78.1	0
Потина	47.4	61.5	0	0
Сребърна	33.3	100	48.6	0
Ситово	20	78.7	35.7	41
Срацимир	14	94.8	86	48
Кайнарджа	52.2	98.7	100	0
Голеш	36	63.3	64.4	0
Средище	25.3	100	28.8	2
Тутракан	49.6	67.1	00	100
Нова Черна	14	98.2	74.5	27
Старо село	60	38.5	0	0
Белица	82	71.8	74.5	100
Главиница	28.2	17.5	100	100
Ст. Караджа	42	100	59.2	0
Сокол	74.8	100	52.3	81
Зафирово	22.4	66.4	10.7	67
М. Преславец	130.6	100	0	0
Дулово	42.8	97.1	0	0
Мерден	55.4	90.2	100	100
Окорш	64.2	80.3	91	0
Секулово	83.6	84.6	22	0
Добротица	68	92	50	19.9
Черполик	44.7	63.8	0	74
Паисиево	56.3	100	55	50
В-ко ТКЗС	48.9	83.3	53.3	42.5

И В ТЮТЮНОПРОИЗВОДСТВОТО ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС

СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО преустройство на селското стопанство създаде добри условия за внедряване на механизацията и при отглеждането на тютюна. А това е култура, която всяка година заема все по-големи площи в нашия окръг. Въпреки че е трудоемка култура тя носи доходи и щедро възнаграждава труда на нашия селянин. Но някои специалисти и ръководители мало мислят за облекчаване труда на хората при нейното отглеждане и намаляване себестойността на продукцията.

Подценено е най-главното — механизацията

Тютюнът е култура, която изисква много грижи и труд. А при нейната обработка има възможност да се приложи в голяма степен механизацията. Машината може да помогне на кооператорите при производството на разсада. Тя може да ги улеснява в изнасянето му на постоянното място, да окопае междуредието с помощта на листозащитните дискове, да проведе борбата с болестите и други. През миналата година не малко стопанства внедриха механизирано поливане на разсада. Примерът на стопаните от село Извор, Коларовградско се приложи в Алфатар, Главиница и много други ТКЗС. В кооператива в Стефан Караджа, ДЗС „Янко Забунов" и друга навсякъде се използваха маркир-поливачите при засаждането. Опит има натрупан и в окопаването с машини и в провеждане борбата с маната.

Но какво се получи тази година? В същите стопанства, в които имахме известен прогрес, то тази година съществува обратното — регрес. В ТКЗС Алфатар „ОНК" за поливане се изхвърлиха, като ненужна вещ. В Дуловския кооперативен маркир-поливачите тип „Дулово" въобще не са използвани, дори и само за маркиране. В някои ТКЗС, които страдат от липса на работна ръка продължават да очертават редовете с тел.

Кои са причините?

Преди всичко те трябва да се търсят в стопанските ръководители, в специалистите и техническите ръководства, които малко мислят и правят по тези важни въпроси. Всяко стопанство има план за техническия прогрес, подписан от председателя на стопанството и други отговорни лица. Но по неговото изпълнение на много места нищо не се прави. С какво биха се оправдали ръководителите на Межден, Окорш, Белица, Сокол и други, които продължават по най-примитивен начин да отглеждат тютюна — тая ценна техническа култура, ако не с нехрежност?

Трудно, много трудно се внедрява новото. Мъдруват специалистите в Иширково дали и как да се приложи механизацията, а времето минава, не ги чака. Подобна е картината и другаде.

Възможности още има и трябва да се използват

В окръга са изнесени на полето около 40 на сто от предвидения по план тютюн. Предстои да се разсади върху още 20 000 дка т. е. и време и площи достатъчно, за да се коригират допуснатите досега слабости, да се внедри и приложи прогресивното в производството. Нужно е примерът на стопаните от Малък Преславец да се разпространи във всички стопанства. Тук хората са малко. Но големият успех, постигнат от тях в отглеждането на тютюна през миналата година ги кара да обърнат голямо внимание на тая техническа култура. По план те имат да отглеждат 800 декара, но считат, че след като използват машините са в състояние да удвоят и дори да утроят площите. С помощта на техническото ръководство и най-вече на заинтересоваността на др. Георги Роев, главен инженер на кооператива се приспособили култиватори за очертаване на редовете при разсаждането, машини за окопаване и пръскане на растенията. Още отсега в стопанството се подготвят сушилни в близост до блоковете, заети с тютюн, строят се складове, на етапи се разсажда тютюна.

Има и други стопанства, в които загрижеността за производството на колкото се може повече, по-евтин и по-качествен тютюн е нараснала. Техният пример трябва да се последва от всички.

Огнян БОЙКОВСКИ

НАВРЕМЕ ДА ПОДГОТВИМ ОТКРИВАНЕТО НА НОВИТЕ ОСМОКЛАСНИ УЧИЛИЩА

Тече петата година от влизане в сила на Закона за по-тясна връзка на училището с живота и по-нататъшно развитие на народното образование. За този сравнително кратък период, учебното дело в окръга бележи значителни постижения. Осъществи се голямо строителство на училища и учебно-възпитателни заведения, разшири се мрежата на детските градини, основните и професионални училища, създаде се движение за подобряване материалната база на училищата и учебно-възпитателната работа.

В изпълнение на една от основните задачи на Закона—преминаване към всеобщо задължително осмокласно образование, за четири години в окръга се откриха 24 осмокласни училища, в които са обхванати около 75 на сто от подлежащите ученици за осми клас. Много от осмокласните училища като тези в селата Сребърна, Межден, Главиница, Кайнарджа, Н. Черна, Белица, Иширково и др. разполагат с добре обзаведени кабинети, работилници, физкултурни салони и пр., което спомага за правилно организиране на учебно-възпитателната работа.

Законът за народната просвета и Директивите на Осми конгрес на Партията предвиждат след 1965 година средните политехнически училища (гимназиите), техникумите и професионално-технически училища да се изграждат над основното осмокласно училище. За нашия окръг, при съществуващата мрежа на осмокласни училища, това означава 25 до 30 на сто от младежите и девойките да не могат да следват в гимназиите, техникумите и професионално-техническите училище, а по-нататък и в полувисшите и висшите учебни заведения, или да се отнеме възможността на редица села от окръга да си създават местни кадри за различните отрасли на стопанския и културен живот.

Като се има предвид това и задачите от Директивите — към 1970 година 90 на сто от завършилите основно образование да продължат да учат в гимназиите, техникумите и професионално-техническите училища, то става съвсем ясна и неотложна задачата —да направим всичко необходимо за откриване на новите осмокласни училища и прибиране на всички подлежащи ученици.

Какво предстои да се извърши във връзка с изпълнението на тази задача?

Преди всичко създаване материални условия за обхващане в осми клас учениците от 32 селища на окръга. Предстои откриване на 16 нови осмокласни училища и разширяване приема в седем от съществуващите. От казаното става ясно, че подготовката за новата 1964-1965 учебна година е свързана с много по-голямо напрежение и работа в сравнение с миналите години. Откриването на новите осмокласни училища почти навсякъде е съпроводено с извършване на по-големи или по-малки ремонти, обзавеждане на нови учебни стаи, кабинети и работилници и с разширяване на съществуващите или откриване на нови общежития за децата от съставните села. Така например селата—Черполик трябва да обезпечи условия за приемане подлежащите ученици за осми клас от с. Златоклас и за откриване на осми клас в селата: Черполик, Правда, Яребина и Руйно. Подобно е положението и в селата: М. Преславец, Алеково, Сокол, Зафирово, Срацимир, Голеш, Тутракан—за Дунавец, Цар дол и ДЗС „Я. Забунов" и Окорш—за с. Вокил, в които селища предстои да се открива осми клас. Пълното обхващане на подлежащите за осми клас от съставните села на съветите: Паисиево, Иширково, Кайнарджа, Белица, Главиница, Бабук, Ст. Караджа, Секулово и Добротица е свързано с разширяване и подобряване условията в общежитията, а в с. Сребърна—с откриване на ново общежитие.

Както се вижда въпросите, които има да се решават за новата учебна година не са малко. Те са известни и на най-отговорните другари от поменатите съвети, но с изключение на Секулово, Добротица и Сребърна не се чувства никакво раздвижване. Нещо повече, средствата, които отдел „Народна просвета" е разпределил на съветите: Бабук, Ст. Караджа, Секулово, Голеш и Добротица за подпомагане строителството на общежития и до днес не са използвани. Такива са констатациите на комисията и за редица други села в окръга. Все още изпълнението на задачата е в своя начален стадий на обсъждане и умуване, без да е предприета практическа дейност. Защо се протака решаването на тези задачи и се губи най-изгодното време за тяхното решаване? Има трудности наистина, но те не са непреодолими.

Народните съвети, подпомогнати от ТКЗС и обществеността са в състояние да преодолеят трудностите и осигурят необходимите условия за успешно обучение на нашите деца. Това ще стане толкова по-добре, колкото по-навреме се започне работа. Ето защо дълг е на изпълнителните комитети на народните съвети, така както гласи правилника за задължителното основно обра ование, публикуван в Държавен вестник бр. 20 от 10. III. т.г. към 1. VI. т.г. да разгледат цялостно въпроса за осъществяване задължителното основно образование на територията на съвета и вземат необходимите мерки за подобряване на материалната база, за издирване, регистриране и прибиране в училищата на всички подлежащи на обучение деца.

Задачата за откриване на осмокласните училища и обхващане в тях на всички подлежащи ученици е и партийна задача. Затова е необходимо градските и общински партийни комитети да оглавят и контролират отблизо цялата дейност по срочното и качествено решаване на всички въпроси около откриване новите осмокласни училища.

Подготовката за новата 1964-1965 учебна година съвпада с честване на двадесетгодишнината от славното Деветосептемврийско въстание. Това още повече ни задължава да извършим образцова подготовка на училищата и да рапортуваме на юбилейната годишнина за пълното осъществяване на задължителното осмокласно образование в окръга.

КАЛИПЕТРОВО

ЦИФРИ НА НАПРЕДЪКА

КАЛИПЕТРОВЦИ още помнят старите улици на своето село—прашни през лятото и непроходими от кал през есента и зимата. Само за двадесет години народна власт тук бяха асфалтирани над 5 000 метра улици. Прекрасен показател за благоустрояването на селото!

* * *

КАЛИПЕТРОВСКИТЕ кооператори— животновъди, полевъди и механизатори—подобряват непрекъснато своето материално състояние. Сега в Калипетрово има над 150 мотоциклета.

* * *

САМО през 1963 година в калипетровските домакинства са влезли 28 перални и четири хладилника.

* * *

ПЛАНЪТ на селкоопа за стокооборота само в търговията на дребно, заедно с преизпълнението му, през 1960 година възлиза на 244 000 лева, а през 1963 година тази цифра вече е нараснала на 472 000 лева. Не е ли това убедителен израз за нарастналите покупателни способности на кооператорите?

* * *

ВСЕКИДНЕВНО във свинефермата на калипетровския кооператив се изразходват 7 000 килограма фураж.

* * *

ПРЕДИ Девети септември в Калипетрово за една година се угояваха около 2 000 прасета. А сега стопанството за една година предава на държавата четири пъти по-голям брой угоени прасета.

* * *

БИБЛИОТЕКАТА на калипетровското читалище „Пробуда" сега разполага с 5 000 тома литература. Само през 1963 година за прочит са раздадени 4 569 книги.

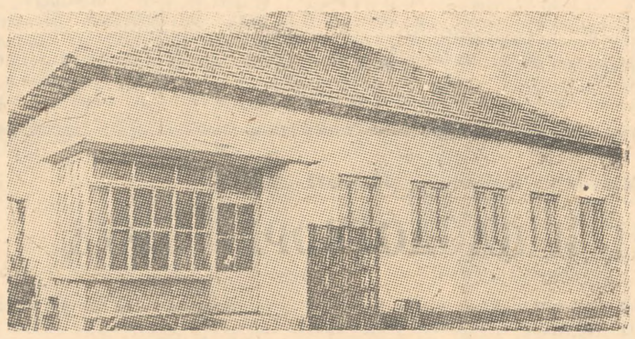


ТРОЙНАТА ОБИЧ НА ЦОНКА

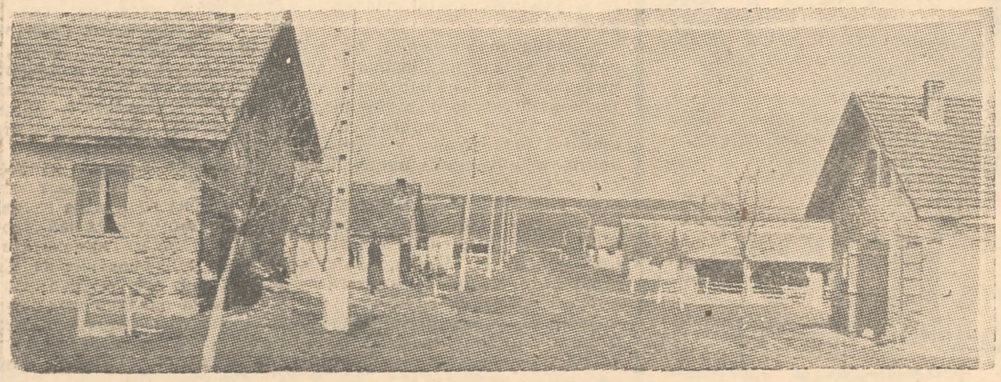
ЦОНКА се събужда винаги рано, по-рано и от слънчогледите, които сутрин обръщат челата си към извиращатата на изток светлина. Такава е тя от години — упорита и трудолюбива. Всички помнят колко безсъние и пот й струваше миналогодишното разреждане на царевицата. Помнят и мъчителните й грижи за болната свекърва, и непрекъснатата й залисия около новата къща. Но Цонка никога не се стъписва лесно: въпреки всичко царевицата ширна редиците си тъй, както звеноводката беше обещала пред управителния съвет, а къщата се издигна бяла, продълговата, с хубави прустове.

Всичко ново е хубаво. Ако се съди пък по новата къща и новата работа на Цонка Кожухарова, мако е да се каже и това. Звеното, което тя води от една година насам, донесе такава радост на кооператива през миналата година, каквато само няколко звена в страната могат да донесат: чевръстите й другарки, запалени от нейната настойчивост, получиха с нея по 220 кг слънчоглед от декар! Стопанството се нареди на второ място в републиката по висок добив на слънчоглед и Цонкиното звено имаше най-голяма заслуга за това. Най-голям дял и в борбата за повече цвекло: нима 2 400 кг от декар може да получи всяко звено? Така е, защото Цонка обича полето, защото на него е отдала мислите и труда си от осем години. И все звеноводка е била. Но откак поведе новите си другарки, всичко потръгна още по-добре. Колкото ред и уютност има в дома й, толкова разбирателство и сговор има в звеното й. И през тези дни, когато е започнало окопаването, всички държат на думата си пред нея и навеждат гръб с нея, защото знаят, че и тя държи на своята дума и има воля за трима. А е така сладкодумна и забрадна! И тъй я обичат всички: Русана, Жека, Иванка... В сдържаната усмивка на вечно румяното й лице с бляскава коса под пристегнатата забрадка се таи една голяма обич — обичта към труда, към колектива, към семейството. Тройната обич на Цонка.

Петър ДИМИТРОВ



СТАРО СЕЛО



Преди двадесет години такъв пейзаж не бихте могли да видите в Старо село. Защото нямаше кооператив в селото, защото нямаше тези редици от сгради, които виждате на снимката в стопанския двор.

С УСТРЕМ КЪМ КОМУНИЗМА

ДВАДЕСЕТ години! Колко кратък исторически период, но несъпоставим с цели минали векове! Период, изпълнен с устрем, творчество, период, през който са създадени много блага, период на всестранен разцвет на страната.

Макар и малка частица от едрото, механизирано и непрекъснато укрепващо се селско стопанство, ТКЗС „Ленин" в Старо село заема скромен дял в изпълнението на задачите за укрепване, подобряване организацията и заплащането на труда на кооператорите. Насочва силите и вниманието на трудещите се за правилна и изгодна специализация и концентрация на културите, животните и техниката. В тази насока се дава предимство за развитие на трайните насаждения: лозята, прасковите и кайсиите. В близките години се предвижда лозята да нарастнат на около 1 600 декара, а прасковите и кайсиите — на 1000 декара. Условия за развитието им има, за това говори фактът, че през 1963 година получихме над 2 200 кг праскови от дка. Занимаваме се с получаването на лозопосадъчен материал за нуждите на окръга. В близките една-две години ще започне напояването на около 300 дка лозя.

Успоредно с трайните насаждения е застъпено и зеленчукопроизводството. През изтеклата година получихме по 5400 кг ранни домати от декар. Както трайните насаждения, така и зеленчуковата градина се концентрира.

От казаното дотук става ясно, че ТКЗС „Ленин" е силно интензивно, следствие на което сезонността почти е премахната, на кооператорите се осигурява работа през цялата година. За увеличаване добивите и доходите на стопанството все по-широко се използва механизацията, намира приложение комплексната механизация, внедряването на новостите. Много голямо внимание отделя управителният съвет на поливните площи и правилното им използване. За тази цел в 1963 година е пусната в експлоатация собствена помпена станция, с водите на която ще се напоят 1 500 дка земя.

Непрекъснато се увеличава материално-техническата база на стопанството. В момента то разполага с 26 различни видове трактори, комбайни, лъждовални инсталации и пр. Има товарни коли, бързоходни машини за транспорт, добре обучени технически кадри и ремонтна работилница.

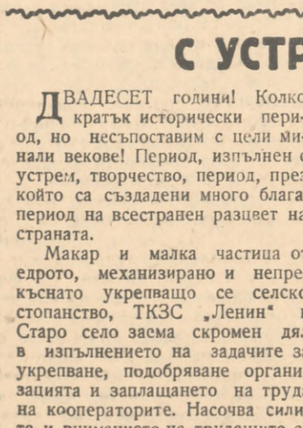
Голям дял във всестранния подем на стопанството се пада и на животновъдството. Непрекъснато се подобрява породния състав на животните. ТКЗС „Ленин" се специализира в говедовъдно направление.

През изтеклите години доходите за разпределение в стопанството растат непрестанно. Само от 1959 до 1963 година те са се увеличили 1,5 пъти, т. е. от 568 хиляди лева на 868 хиляди. В края на същия период за основно заплащане труда на кооператорите са далени 200 000 лева повече, отколкото в началото.

Увеличаването на доходите на ТКЗС доведе до бързото подобряване бита и културата в селото. От 530 къщи само 2-3 са стари, 276 семейства имат радиоапарати, 333 радиоточки разпространяват правдивото слово на Партията. Първо в окръга Старо село има собствена рейсова кола. Построен е кооперативен дом, ново осмокласно училище, централното шосе е асфалтирано, на привършване е модерна фурна.

ТКЗС „Ленин" уверено крачи към комунизма. В отговор на възванието на ЦК на БКП силите на кооператорите са насочени за предсрочно изпълнение на обещанията. Затова кооператорите ще посрещнат достойно 20-годишнината от Девети септември.

Тодор ИВАНОВ,
председател на ТКЗС „Ленин"



Хиляди декари плодородна земя напоява помпената станция край Старо село, строена със средствата на кооператива, и пусната в експлоатация през 1963 година.

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА



Свинефермата на Калипетрово! Не, по-скоро това е едно крупно социалистическо предприятие, в което са навлезли много постижения на техниката и науката. Свинеферма, която с право може да се нарече „завод за месо". Свинеферма, гордост за стопанството! Гордост за стопанството са и онези 10 кооператори, които работят тук: бригадирът Димитър Гавазов, дългогодишният свиневъд Давид Димитров, Владимир Липков и др.

НА СНИМКАТА: Бригадирът Димитър Гавазов и съпрузите Куна и Димитър Миткови, които с добрата си работа осигуряват 580 грама дневен прираст на прасе.

Със славата на българското трудолюбие

ТРЯБВА да си се родил и отраснал в него. Да си пил бистрата и студена вода на белокаменните му чешми и на бълбукащите извори в долчините му. Да си превивал гръб над нивите му. Да си пасъл добитък по тучните му поляни. Да си брал росни пролетни китки в „Корията". И ще го обикнеш за цял живот. И ще го носиш в сърцето си, докато кръв тече по жилите ти. Завинаги!

КАЛИПЕТРОВО! Вековете са съхранили това отколешно име, а хората са го предавали от уста на уста, като символ на българщината.

КАЛЕ ПЕТРОВО! Дали това не е една от крепостите на цар Петър, синът на храбрия Симеон? И не е ли Калипетрово едно типично средновековно село, възникнало край каменните стени на хилядолетната твърдина Дуросторум-Дръстър? Ако е така, Калипетрово трябва да има твърде стара история.

КАЛИПЕТРОВО! И ти се пренасяш мислено в ония знайни и незнайни времена, когато цяла Добруджа е била покрита с девствени гори. И си представяш първите жители на селото — „гребенци". Но идват смутните години на Кримската война и „гребенци" трябва да напуснат първото си заселище— дивната местност „Юртлук". Построяват си къщи в днешния „Гребенски дол", за да бъдат по-близо до Силистра. Тук ги заварват „шиковци", преселници от Провадийско и Шуменско. А през 50-те години на миналия век, когато селото се разраснало, родолюбивите калипетровци си построяват църква и училище.

Българско училище преди цяло столетие — първото в Силистренско— това е истински подвиг за ония години на жестоко отоманско иго! За пръв учител на жадните за наука деца, калипетровци повикват Рашко Блъсков, баща на възрожденския писател Илия Р. Блъсков. Самият Илия Р. Блъсков тогава е бил ученик, а по-късно учител в Калипетровското училище.

Идва Руско-турската война. Но твърде малко се радват трудолюбивите калипетровци на свободата, защото на мястото на турските паши и бейове идва на власт българската буржоазия. После следват братоубийствените войни. Жителите на селото са принудително изселени в Молдова, където живеят в бордеи и слугуват на румънски чокои. По бойните полета и в Молдова оставят костите си около 1 000 калипетровци.

20-те и 30-те години на нашия век минават под румънската окупация. Децата на калипетровци са принудени да учат в румънско училище. Но българският дух на селото остава непокътнат. Комунистът Станчо Саров и неговите верни другари са вдъхновители на решителния отпор против буржоазния румънски режим. Борбите не стихват и през годините на българския фашизъм. През септември 1944 година съветските войни донесоха на щиковете си жадуваната свобода и в Калипетрово. А през 1949 година в един хубав пролетен ден калипетровци основаха ТКЗС.

КАЛИПЕТРОВО! Елате сега да видите това отколешно село. Да се полюбувате на новите му китни къщи. На модерната фурна. На разширената сграда на училището. На строящата се сграда на селското читалище. Истинско удоволствие за калипетровските младежи е да се разхождат по главната улица на селото, където от старото разнебитено шосе и помен няма. По асфалтованата лента през селото прави по над 10 курса автобусът, който го свързва с окръжния център. И това е хубава придобивка, дар от Свободата, родена през бурните септемврийски дни на 1944 година. Свободата, която тази есен навършва 20 години. Колко много промени за такъв кратък срок! Колко бързо израсна новият квартал край шосето за Варна. Той ще бъде напълно благоустроен в близките години. За да радва окото на пътника. За да слави сръчните ръце на калипетровските кооператори.

КАЛИПЕТРОВО! Вековете са запазили за поколенията това отколешно, но звучно българско име. Струи бистрата и студена вода на селските чешми. Цъфтят пролетни цветя, грижливо гледани от работливите стопанки в подредените пред къщите градинки. А потомците на първите заселници на Калипетрово разнасят славата на българското трудолюбие. Из цялата ни Родина, из целия свят. Разнасят я със звучните песни и буйния ритъм на народните танци. С кехлибареното грозде и сочните зеленчуци. Със златната пшеница и едрозърнестата царевица.

С плодовете на изобилието ...

Недю НЕДЕВ



Новата фурна на калипетровци, плод на Двадесетилетието — една от онези придобивки за селото, които кооператорите постигнаха в устрема си към по-хубав живот, освобождавайки жената от бремето на излишни грижи.

НОВИ ХОРА В СТАРО СЕЛО

ОВОЩАРИТЕ ОТ ЗВЕНОТО НА КИРИЛ КЕРАНОВ

ТОВА се случи през 1963 година. През есента. Плодовете по дръвчетата на прасковите в Старо село натежаха, натежаха — също като малки слънца. Хиляди малки слънца, които бяха събрали в себе си всичката сладост на земята. И труда на хората. Затова хората им се радваха. Хората, ги късах, слагаха тези малки слънца в щайгите и им се радваха — хубави плодове роди овощната градина на Старо село. Едри, сочни, покрити с мехия мъх на зрелостта и природната чистота.

Звеното на Кирил Керанов дотогава беше неизвестно — като десетките други звена в стопанството. Но ето че мъничките слънца от овощната градина изведнъж изгряха, засияха и донесоха много слава на кооператорите. Повече от две хиляди и шестотин килограма от декар!

Не е шега!

Кой ти е виждал такова чудо!

И звеното на Кирил Керанов стана първенец в стопанството, в окръга. Първенец! И то пред тържествената двадесетгодишнина от Девети септември. Един прекрасен пример за завоеванията на кооперативното движение в Добруджа. Нима преди двадесет години добруджанските селяни можеха да мечтаят за високодобивно, подчертано рентабилно овощарство!

В перспективния план на трудово-кооперативното земеделско стопанство в Старо село овощарството и лозарството са едни от основните отрасли. В близкото бъдеще те ще носят голяма част от доходите на кооператорите.

Затова днес звеното на Кирил Керанов, а и цялата овощаро-лозарска бригада, са на голяма почит. Звеното и бригадата са основното ядро, от което ще се разрастне овощаро-лозарството в селото. Само лозята през 1980 година ще бъдат над 5 000 декара. Овощните насаждения също се увеличават.

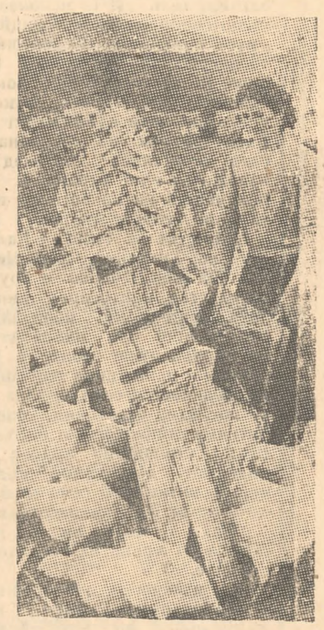
Да, Старо село ще стане лозаро-овощарски център. Ядрото е вече налице. Кооператорите от звеното на Кирил Керанов знаят да отглеждат овошки и лози. 2 600-те килограма праскови от декар доказаха именно това. Те са майстори и в резитбата, и в множеството други грижи за дръвчетата. А и водата ще им помогне немалко. Защото стареселци поливат и овощните дървета. Та нали, за да се излеят хилядите малки слънца на прасковите, са нужни големи количества вода! Около всяко дръвче те правят венци, копаят наоколо, за да се събира повече вода. Велика Петкова, Дена Ангелова, Николина Петрова и много други кооператорки са вече добри овощари. Те бяха дребни земеделци, хора с малки нивички и вечна немотия, сега са добри производственици, челници.

Нов строй се роди. Родиха се и нови хора!

Лятото идва. То ще даде на прасковите в Старо село много светлина, обилна като бъдещето на комунизма светлина, земята ще ги напои със свежи сокове и наесен те пак ще наедреят като малки слънца.

Малките слънца на кооперативното движение в Старо село!

Андрей ДИМОВ



НА СНИМКАТА: Птицегледачката Гинка Миланова.



С бързи темпове се мени не само икономическият облик на живота в Старо село. Новите хора тук се радват и на своите постижения в областта на културата. Художествената самодейност, която кипи в читалището им, е известна и на трудещите се от околните села. Танцовият състав на стареселци е един от най-добрите в окръга, пионерският им хор също се ползва с добро име, а театралната им трупа с успех оживява на сцената образите от нашето велико съвремие. Никога досега в Старо село не се е чувствувал такъв размах на културната революция, какъвто се разгръща след Априлския пленум на Централния комитет на Партията. И това е също плод на победното Двадесетилетие.

НА СНИМКАТА: Самодейки от танцовия състав на читалището.

С младежки замах

Тя е една от многото обикновени селски девойки, израстнали сред трудовото ежедневие на двадесетилетието и понесли в сърцето си обичта към него.

Биография? Седем години в къщи, още толкова в училище, след това упорита работа в зеленчуковата градина, в птицефермата, в лозарската бригада. А сега — в краveфермата. Кратък път на една млада трудова жена, която умее да оставя хубави дела за за хората... и която с право кандидатствува да влезе в редиците на Партията.

Една година се беше изминала, откакто Стоянка Друмева заработи в краveфермата и й възложиха да гледа 14 крави. Не това я смути тогава. Смути я изостаналата работа, смутиха я малкото грижи, полагани за тях. Но изходът тя намери веднага: заизаха се напрегнати дни и нощи, грижите се удвоиха. И все по-забележимо новият ден носеше допълнителни килограми мляко, все по-забележимо опровергаваше твърдението, че кравите са нископродуктивни.

И целта вече се виждаше, ставаше достижима: продуктивността нарастваше. Когато върху стенния календар беше зачеркнат и последният ден от годината, равносметката беше чудесна. Стоянка беше достигнала висок млеконадой от всяка крава и нейната група животни беше отишла вече на едно от челните места във фермата. И Стоянка стана една от известните млади животновъдки в окръга. Когато тя се изправи пред трибуната на окръжната среща на младежите първенци в животновъдството, всички повярваха на думата й, че ще изпълни един месец предсрочно плана по млеконадоя за деветмесечието, ще надои по 2 550 литра от всяка крава, вместо заплануваните 2 400. Повярваха на младежкия замах. Тя вече беше изпълнила четиримесечния си план за три месеца и получила 11 278 литра мляко вместо 10 750 литра.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПРИ ПО-ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ ЩЕ ИМА ПО-ДОБРИ УСПЕХИ

ГРАДСКАТА потребителна кооперация „Наркоп“ в Тутракан изпълни четиримесечното си обещание по стокооборота в търговията на дребно 118 на сто и в общественото хранене 100 на сто. Колективът продаде на населението стоки над плана за 74 000 лева, а това показва, че възможностите му са големи.

Най-високо изпълнение на личните обещания имат магазинерите Иван Върбанов — 119 на сто, Атанаска Събева — 148 на сто, Иванка Костадинова — 131 на сто, Янка Джумалиева — 118 на сто, Фериде Юсеинова 120 на сто и други.

Определено може да се каже, че търговските работници от Тутракан са работили добре. Въпреки това зад цифрите, които показват един плодоносен труд се крият и някои недостатъци. Кооперацията има 71 магазина за търговия на дребно и обществено хранене, обаче в 30 на сто от тях не са изпълнили обещанията по стокооборота. Тревожен факт, който показва, че не всичко е в ред, че не са използвани всички възможности за още по-голямо преизпълнение на обещанията и че нуждите на населението не са удовлетворени пълно.

Една от причините за неблагополучията в тия 30 магазина, както обяснява и председателя на кооперацията Кирил Спасов, е липсата на някои стоки търсени от населението. И това е така. Идва вече лятото, в магазините се намира повече зимно облекло и платове за зимни и есенни дрехи. Сега са необходими басмяни рокли, мъжки костюми и сака за лятото, тиролски кърпи, кретон, бархетин, зефир и т. н. Липсва също така трикотаж, домашни потреби и много други стоки. Отделът „Търговия“ при Градският народен съвет обяснява липсата им с недостига в складовете на едровата организация. Тя от своя страна пък вини промишлеността, че не ги произвежда. Вината се прехвърля от един на друг, но фактът, че същите стоки се намират в други населени места в страната говори, че вината е у нас. Крайно време е търговските работници и от ОТП — клон Тутракан и от „Наркоп“ да спрат с оправданията, а да проявяват по-голяма оперативност и настойчивост в снабдяването на магазините с необходимите на населението стоки.

Не изпълняват плана си и двата ресторанта от градската мрежа. Те не само изостават със стокооборота, но са и губещи обекти. Причините са ясни — лошо се посрещат клиентите и качеството на ястията е крайно незадоволително. Колективът на ресторант „Република“ се бори за званието „Бригада за комунистически труд“. Въпреки това между хората от кухнята, бюфета и сервитьорите няма дружески отношения, което дава отражение и в цялостната им работа. Партийната организация и профорганизацията не са се намесили смело и не им помагат достатъчно.

Поради това, че е допуснато превишение на стоковия норматив в някои магазини, кооперацията е в просрочие и увеличава разходите си със заплащането на по-високи лихви.

До големия празник Девети септември има още време. То е достатъчно, за да се помогне на всеки магазинер да подобри работата си. Необходимо е управителният съвет, партийната и профсъюзната организации да вземат решителни мерки за укрепване движението за комунистически труд, да организират масово социалистическо съревнование и да активизират работниците, заангажирани със снабдяването на магазините с необходимите стоки.

Рачо ЗМЕЕВ



Остана погребана завинаги под асфалтираното шосе селската кал и прах.

НА СНИМКАТА: Жените от звеното на Мария Янакиева от бригадата в квартал Черник—ТКЗС Дулово, чукат камъни, за настилка на главната улица на квартала.

ДНИ НА НАПРЕГНАТ ТРУД

Оживено е тези дни землището на с. Йорданово. Ежедневно на полето излизат не по-малко от 280 кооператори. В резултат на няколкодневния им труд бяха разредени и окопани 2 200 дка слънчоглед и 150 дка захарно цвекло.

Сега кооператорите усилено окопават фасула и лука. Всички мероприятия в землището на бригадата се извършват висококачествено, но най-добре от всички работят комсомолците от двете младежки звена със звеноводи Митьо Йорданов и Али Ешерефов.

Само след ден-два стопаните от бригадата ще завършат разреждането и окопаването на царевицата.

Така, изпълнявайки в срок всички мероприятия, кооператорите от с. Йорданово се борят за изпълнение на даденте от тях обещания.

Николинка ВЪЛЕВА

В ТРУДОВА НАДПРЕВАРА

Бързо и редовно поникнаха тази пролет пролетниците в землището на бригадата на с. Суходол. Но редно с тях поникнаха и плевелите. Това наложи бързо окопаване. И кооператорите не се посрамиха. До един се включиха в това мероприятие което гарантира до голяма степен високите добиви през годината. За няколко дена само бяха разредени и започна окопаването на 400 дка захарно цвекло и 850 дка слънчоглед. Разсаден беше също така и 320 дка тютюн.

В трудовата надпревара звеното на Назиф Сюлейманов зае челно място. Добре и качествено работят и кооператорите Захра Махмудова, Мусафе Реджебова, Салим Салиев и др. Със задружния труд на стопаните и през настоящата пролет всички полски работи ще бъдат при вършени в срок.

И. МАХМУДОВ

СПОСОБНОСТИТЕ ПРОЛИЧАВАТ В РАБОТАТА

С НЕГО не сме връстници. Той е по-голям, но почти заедно прекарахме детството си. Тихичко, скромно момче, той все ще чука нещо, все ще майстори.

Но един ли младеж от Добруджа стана жертва на румъно-чокойската власт като не можа да развие своите способности...

... Приведен, Георги Михайлов от с. Долно Ряхово послушно вървеше след плуга и дървеното рало в имението на чифликчията Мареш, на когото обработваше земята на изполица заедно с родителите си. Дните и годините отминаваха. Свободата на 9.IX. 1944 година го завари пълнолетен. И тогава заработи в кооперативата ту като звеновод, ту като обикновен полевъд. Но все нещо го чоплеше, все нещо не му даваше покой дори и нощем. Пленяваха го машините, гореше от непреодолимото желание да стане тракторист, да управлява народна машина.

—Да се уча, никога не е късно!— си каза той и пое трудния, но славен път на механизатора.

—Защо ли се зацапа с тези машини?—често подхвърляха домашните му, но той твърдо се противопоставяше на увещанията им.

Минаваха дългите есенни нощи. Очите често бодяха за сън, но все така бодро бдяха, за да са прави браздите и оранта да е качествена.

Мина време. Трудолюбието и желанието беше оценено. Народната власт протегна и нему топла бащинска десница. В просторните стаи на МТУ — Исперих, Георги с голям интерес изучи отделните системи на тракторния организъм. С трепереща ръце, вълнение и радост пое дипломата за правоспособност и застана зад лостовете на командното табло на машината...

... В местността „Вятърницата“ спря камион. Идваха му на гости колегите му от района.

—Вижте, на това се казва качествена оран —възкликна председателят на стопанството, обръщайки се към механизаторите, дошли на място да обменят опит.

Дълго опознаваха метода му на работа. Питаха го за трудностите, които сами бяха срещнали по време на ежедневната си работа. И той не скъпи думите си—обясни им всичко...

Поверената си машина Георги пази като своя. Две години вече мощният дизел пори плодородната земя без никакъв ремонт. Изминал е 4 200 часа без смяна на сегменти и други ремонти на двигателя.

Когато я предава на помладите си помощници винаги напомня:

— Хем внимавай, брат, пази машината, защото тя е наша.

Сега в пролетната кампания машината на Георги отново работи безупречно. Заедно с помощникът си извърши 4 498 дка мека оран и зася повече от 414 дка царевица като икономиса над 330 кг гориво и 60 кг масла. И това е само началото. Пред него предстои още много работа и той отново ще покаже на какво е способен.

Димитър ВЪЛКАНОВ

НЕЙНАТА РАДОСТ

БЕШЕ точно преди четири години. Една вечер Радка каза на мъжа си.

— Ти знаеш ли, че днес няма да отида на полето. И мъжът й вдигна учуден глава.

— Какво пък те е захванало сега. Къде другаде ще ходиш, ако не излезеш със звеното?

— Къде ли! — В кравефермата. Там ще работя аз вече. Така да знаеш.

Жената говореше с твърд глас, който не търпи възражение. Мъжът й знаеше това — щом е решила нещо ще го изпълни. Но вътре в него тихичко и неусетно сви гнездо съмнението. „Лесно е да се каже — ще отида да работя в кравефермата, ама не е така лесно да се работи там. Особено зимно време. Ще отиде, ще постои там ден-два, па ще й се скърши мерака“.

Но съмнението беше толкова малко и незабележимо, че той престана да го чувствува. И още нещо —изминаха се не ден-два, както предполагаше той, а цели месеци се заизнизаха, но Радка не показа страх пред трудностите. Пък работата не беше никак лесна.

Първата зима поднесе и първите по-тежки изпитания за младата доячка. Щом паднаха есенните дъждове, а после снеговете и горе на хълма над Голеш, където са кравефермите, доячите започнаха да се застояват по-до късно. До късните часове светукаше и прозорчето в стаичката на доячите от Радкината кравеферма. Сбираха се жените, умуваха по работата и най-после решиха да си помагат дружно един на друг. Ре-



шиха и го сториха.

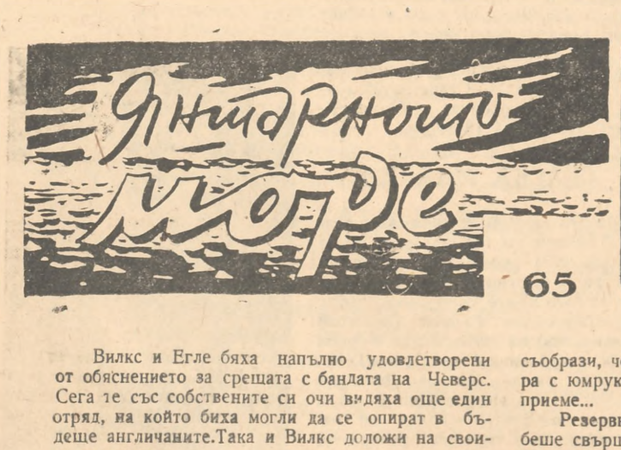
В този задружен труд гледачката Радка Николова от с. Голеш видя своя собствен жизнен път, от който не можеше да се отклони за нищо на света. Четири години вече ръка за ръка със своите колежки, Радка доказа на всички на какво е способен човек, когато вижда отплатата за труда си в общото благо. Доказаха го и с хубавия млеконадой, който постигна от животните в своята група и чрез изрядния вид на кравефермата и чрез редица още хубави прояви.

Но за Радка Николова ежедневните успехи в работата не са единственото събитие, които се случваха през това време. През това време тя стана член на управителния съвет на кооперативното стопанство, а и още една нова радост стопли душата й — приеха я за кандидат-член на Партията. Пред този паметен ден, тя се готви като ученик пред голям изпит. Колко непознати чувства я вълнуваха, колко нови мисли не й даваха покой тогава!

През тази година Радка Николова се стреми от всичките юнички от групата да получи хубави теленца и да проведе правилно раздояване на първотелките с цел да повиши още повече млеконадоя от животните. А за постигане на поставената си задача тя не жали сили никога. Това е доказала досегашната й практика като доячка. Доказват го и няколкото награди, които е получила.

През миналата година при план 37 840 литра тя надои от поверената й група 42 622 литра. С това преизпълни годишния си план с 4 784 литра. Затова в началото на тази година, когато в кооперативното стопанство се сформира племенна група от юничките, която трябваше да се поеме от най-добрия и опитен дояч, управителния съвет на стопанството единодушно реши да я повери на Радка Николова. Тя пое групата и полага всички усилия да получи хубави теленца, да проведе правилно раздояването на първотелките, за да повиши още повече млеконадоя от тях.

Руси ШИМАБЕЕВ



Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Вилкс и Егле бяха напълно удовлетворени от обяснението за срещата с бандата на Чеверс. Сега те със собствените си очи видяха още един отряд, на който биха могли да се опират в бъдеще англичаните. Така и Вилкс доложи на своите господари.

На 1 ноември Лидумс получи послание от оперативния работник, който попрежному два пъти на ден навещаваше крайпътното дърво с дупка. Юрка забеляза, че командирът се развеселя. Лидумс изгори писмото и раздуха пепелта.

Вечерта Лидумс съобщи на Делинш и на шпионите, че групата отива на среща с Чеверс за ограбване на совхоза „Ирвама“. Шпионите и Делинш ще останат на място. Юрка ще излезе незабавно, за да постави в „пощенската кутия“ на Чеверс писмо за бърза среща.

Сутринта Лидумс, отдалечавайки се от бункера каза;

— Ще нападнем Чеверс сами. Другата група ще бъде по-близо под ръководството на полковник Балодис.

Срещата ще се състои утре през деня. По време на преговорите за нападението на совхоза „Ирлава“ Лидумс ще предложи да пият за успеха. Участниците в групата трябва да угощават домакините с пълно радушие, но сами по възможност да не пият. Когато домакини се напият, Лидумс ще даде сигнал „Юрка, дай да запушим!“. Чеверс не знае, че Юрка не пуши...

Всичко стана примерно така, както се и предполагаше. Само Юрка видя звезди в очите си от един юмрук, — за негово нещастие, седящият редом помощник на Чеверс се оказа здрав в главата, водката почти не му подействува. И когато прозвуча сигналът, помощникът веднага все равно са пропуснали всякакви срокове за слизане от морето. Почнаха бурите. Сега трябва да се готвят за пролетта. Ще се готвят и те, ще се готвим и ние. Групата можем да разпуснем до пролетта, а на тебе и на Делинш ще се наложи да останете с шпионите. Ние ще намерим надежден хутор и ще съобщим адреса. Като се застуди, преселвайте се там.

— За цяла зима?

Балодис разбира състоянието на Ветра, но му говори като на приятел.

— Още никой никога не е изчислявал моралните щети, които може да нанесе на съветските хора незаловеният шпионин. Ние сме привикнали да водим отчет само на материалните ценности. Но даже и от тази гледна точка дейността на някой незаловен шпионин може да нанесе такава вреда, че после сто пъти да съжаляваш, защо си бил така непредвидлив. Сега може вече да се каже, че вашето лято не е минало напразно. Нима можеме без ваша помощ да заловим Чеверс и бандата му без загуби? Бандитите биха решили да не се предадат живи. А колко престъпления още би извършил този вълк?

Не, ако аз бих могъл, бих пресметнал твоите лични щети: загубеното време, обидите на жената, ненарисуваните картини, пресметнал бих, колко положително биха могли да направят през лятото твоите хора и би се оказало, че това е огромна ценност. А после бих поставил на другото блюдо на везните несъстоялото се нападение на „Ирлава“ и бих отбелязал кого от съветските хора там биха убили бандитите. Хората от „Ирлава“ никога и не ще чуят, че някои от тях ти днес си спасил от смъртта. И никой от хората, може би, не ще чуе за това, как си преживял една година в обществото на шпиони и убийци, за да спасиш нечий живот от ръцете на тези шпиони. Но ако те запитат можеш ли да преживееш така година или даже повече, какво ще отговориш?

— Нека измият в този хутор поне подовете. Миналия път ни се наложи да спираме в такава мръсотия, че там даже не можеше да се диша! —сърдито каза Ветра.

—Ще ги измият, ще ги измият! — засмя се Балодис. — И банята ще затоплят. Ти доколкото си спомням, винаги си бил любител на селска баня.

—През цялото лято нито веднаж не съм бил! — жално измърмора Лидумс.

—А рисуваш ли нещо? — заинтересува се Балодис.

—Какво! — Лидумс махна с ръка. — Акварелчета! Също като оние, които бездушни художници рисуват за рижския пазар. Впрочем имам една рабинка! — Той изведнаж се оживи. — Когато се свърши тази история, ще я пренеса на платно и ще я окача у дома. На Магда, навярно, ще се хареса. . . — И веднага пак се затъжи. Вероятно си спомни за своето ателие.

Балодис се усмихна. Странно изглеждаше сега художникът. С тови автомат, с пистолета, привързан с шнур към колана и пуснат в джоба на куртката той повече приличаше на горски бандит. Кой би могъл да помисли, че той е майстор на пейзажа и портрета, че картините му висят в много музеи. . .

Време беше за сбогуване. Балодис стана.

—След няколко дни ще съобщя адреса на хутора. Върви там, покажи го на подопечните. Надявам се, че жилището ще ти се понрави. А после разпускай хората. Ти знаеш как да направиш това, без да предизвикаш подозрения.

— Тъй вярно, другарю полковник!

И пиши до в къщи. Можеш да пишеш, че скоро ще дойдеш за няколко дни. . .

— Тъй вярно, другарю полковник!

Той излезе от землянката, подсвирна. От гората изскочиха мълчаливи хора.

Много трудности още изпитват на гърба си съветските разузнавачи, охранявайки изпратените от англичаните шпиони.

В хутора едва не ги откриват случайно близките на убития преди лесничей. И това налага отново промяна на квартирата.

Вилкс на своя глава без да се допита до Будрис, отговаря на англичаните, че е готов да приеме гости.

Когато гостите идват, само един, Петерсон, фактически отива да търси Вилкс, а другите поемат по други посоки, следени по петите от органите на държавна сигурност. Това показва, че англичаните още не се доверяват на Вилкс и на групата на Лидумс, че проверката още продължава, а заедно с нея продължава и съществуването на отряда на Лидумс.

Както вече читателите знаят, първата среща в морето не се състоя. Едва втория път англичаните вземат Вилкс и Лидумс от брега.

За тия събития се разказва по-подробно в разделите 8, 9, 10, 11, които считаме, че не е необходимо да предаваме.

12.

ЛИДУМС успя само бегло да разгледа тримата нови гости, дошли да сменят Вилкс. Гумената лодка се удряше в пината на прибоя и гребците със свистящ шепот подканяха заминаващите. „Сатаната ви чака!“ — чуха пристигналите и се отдалечиха заедно с Графа от водата. Лидумс и Вилкс влязоха във водата и прекрачиха през ниския борд на лодката. И лодката веднага тръгна, без да се чуе ни плясък, ни удар на гребла.

Кърмата на катера изникна неочаквано, сякаш изскочи из водата. На Лидумс даже се стори, че това е подводница, издигнала се за миг и готова веднага да отиде обратно в дълбочината.

Гребците и надвесилите се през борда матроси помогнаха на пътниците да се прехвърлят на палубата, други мигновено вдигнаха лодката и в същото време пред Лидумс изникна ниската набита фигура на командира в чер мундир, без знаци за различаване, само едва проблесваше кокардата на фуражката. Командирът безпогрешно приближи до Лидумс, протегна ръка и тържествено каза:

— Приветствувам представителите на свободна Латвия на своя кораб.

Лидумс се постара да вложи цялата си радост в ръкостискането, така, че командирът даже малко се поизкриви и с Вилкс се здрависваше вече без ентусиазъм. След това той се представи:

—Хелмут Клозе. Моля да ме извините, че не мога да ви предоставя истински удобства, но това е военен кораб. Истинското посрещане ви очаква на брега. А сега да минем в каютата. . .

Някой от матросите вдигна тежките раници на пътниците. Лидумс бавно тръгна след командира, Вилкс последва Лидумса, все още чудейки се, как може Лидумс да бъде така спокоен.

Катерът стремително вървеше напред, все повече отдалечавайки се от негостроприемния бряг, и, съдейки по плясъка на вълните зад борда, правеше не по-малко от двадесет-двадесет и пет възли. Интересно, колко може да даде при пълен ход? Впрочем, сутринта ще може да се огледа този тайнствен кораб. . .

(Следва)

19 и 20 май— заключителен етап на II окръжна спартакиада

ПОДОБРЕНИ ОКРЪЖНИ РЕКОРДИ ПО ЛЕКА АТЛЕТИКА

СКОК НА ВИСОЧИНА—мъже—Евдоким Спасов, Промкомбинат „Електрометал", постижение 1,75 м.

ВИСОК СКОК—жени—Пенка Петрова, Добротица, постижение 1,37 м.

ТЛАСКАНЕ ГЮЛЛЕ —жени— Пенка Иванова, Добротица, постижение 9,69 м.



Момент от масовите упражнения

ПРАЗНУВА СПОРТНАТА МЛАДОСТ

ВТОРАТА републиканска спартакиада! Тя започна през октомври миналата година. Тя дойде да осъществи една необходимост в цялата страна, в нашия окръг — да постави физкултурното движение на още по масова основа, което вече е сигурна гаранция за по-високи спортни постижения. Втората републиканска спартакиада с изключително голям размах навлезе във физкултурните дружества, в колективите, в бригадите, цехове е, в кооперативните стопанства, като направи за хиляди трудещи се физкултурните занимания всекидневна необходимост. А това означава, че нашият народ ще бъде по-здрав и по-бодър, че нашите трудови хора—строители на социализма — ще бъдат всестранно развити.

Заключителният етап на окръжната спартакиада, който се проведе във вторник и сряда в Силистра, раздвижи не само спортистите и физкултурниците в окръга. Такива спортни дни—празници Силистра може би не е виждала досега. Два дни по площадките, игрищата и стадионите премерваха в благородна борба за по-високи постижения своите сили стотици младежи.

Големият физкултурен празник във вторник започна с окръжните лекоатлетически състезания за работническа и селска младеж с участието на отбори от Силистра, Дулово, Тутракан, Белица, Зафирово, Ситово, Кайнарджа и др. Въпреки неприятното време на стария стадион се бяха събрали много привърженици на леката атлетика. За нивото на състезанията би могло да се съди най-добре по резултатите: подобрени бяха три окръжни рекорда, които се допълват с още поредица добри постижения.

След обяд на стадиона за спортни игри премерваха сили волейболистите от Силистра, Дулово, Тутракан, Голеш и баскетболистите на Силистра, Алфатар, Главиница.

Утрото в сряда посрещна физкултурниците и спортистите с хубаво слънчево време. Това позволи на хиляди граждани от Силистра да се стекат на състезанията. Преди обед на стария стадион продължиха финалните лекоатлетически състезания, а на площадките до басейна — баскетболните и волейболните срещи. Във водите на Дунава пак преди обед показаха своите умения във водомоторни състезания членовете на Морския клуб.

Тържествената манифестация и физкултурния парад след обяд бяха прекрасен завършек на заключителния етап на окръжната спартакиада. Преди да пристигне на стадиона спортната колона премина в тържествен марш през града. В 15 часа физкултурниците бяха строени на стадиона и представени на секретаря на Окръжния комитет на БКП другарят Стефан Габровски. В тази тържествена обстановка след това прозвуча рапортът на ОС на БСФС, пред ОК на БКП за постигнатите резултати в изпълнението на спартакиадата и приветствието на другаря Стефан Габровски към физкултурниците.

След това игрището на стадиона беше заляго от чавдарчета, пионери и средношколци, които последователно изпълниха масови гимнастически упражнения. В тях имаше много красота и хармония. С тези гимнастически упражнения нашето подрастващо поколение изрази своята благодарност пред родната Партия за грижите, които тя полага за осигуряването на щастливо детство, за развитието на страната в труд и мир.

Хилядите зрители, изпълнили стадиона, освен това имаха възможност да наблюдават демонстративни състезания по авиомоделизъм, борба, бокс, гимнастика.

Втората републиканска спартакиада в окръга в основни линии приключи. Основната задача сега пред физкултурните дружества е да укрепват нейните постижения, да ги повишават ден след ден.

Светослав ИВАНОВ

ДВУДНЕВНА ОСПОРВАНА БОРБА ПОД КОША

Турнирът по баскетбол в чест на заключителния етап на окръжната спартакиада започна на 19 май със срещата между представителните девически отбори на I СПУ и II СПУ — Силистра. Срещата протече много оспорвано. Първи откриха резултата девойките от II СПУ и до 7 минута имаха един значителен аванс от 6 точки. Обаче противничките им започнаха да играят по-резултатно в защита и това доведе до изравняване на резултата. Получи се обрат в играта. Краят на полувремето завърши при 24:13 за I СПУ. През второто полувреме отборът на II СПУ успя да намали разликата, но до изравняване на резултата не се стигна. Той загуби с 41:56.

Втората среща за деня беше между отборите на II СПУ момчета — старша възраст и мъжкият отбор на село Алфатар. Тя завърши при резултат 65:44 за отбора на II СПУ.

Последната среща във вторник беше между девическите отбори на I СПУ и Калипетрово. Тя завърши при резултат 38:37.

Във сряда, 20 май, от осем часа турнирът продължи със срещата Алфатар — I СПУ — юноши младша възраст. Младите баскетболисти, които са финалисти за републиканската спартакиада, още в първите минути вземаха значителен аванс от девет точки и чрез красива и динамична игра успяха да се наложат през цялото време на мача. В резултат на това те победиха с 55:40.

С краен резултат 54:28 завърши срещата между II СПУ — Силистра и Калипетрово — девойки.

Крайно интересно протече последната среща между отборите на I СПУ и II СПУ — Силистра, претенденти за първото място на турнира. Целият мач беше изпъстрен с бурни атаки и контраатаки и резултатна борба под кошовете.

Срещата завърши 61:50 за I СПУ.

Най-добри реализатори за турнира бяха: Гинка Димитрова — 32 точки, от отбора на II СПУ — Силистра и Велико Димитров от мъжкия отбор на село Алфатар — 30 точки.

Крайно класиране: МЪЖЕ — 1. I СПУ — Силистра, младша възраст, 2. II СПУ — Силистра, старша възраст, 3. Алфатар; ЖЕНИ — 1. I СПУ — Силистра, старша възраст, 2. II СПУ — Силистра, младша възраст, 3. Калипетрово.

Драгомир ДИМИТРАНОВ



НА СНИМКАТА: Момент от срещата между юношеските отбори на I СПУ и II СПУ — Силистра.

РАПОРТ

на Окръжния съвет за физическа култура и спорт пред Окръжния комитет на партията

Другари,

Окръжната организация на Българския съюз за физическа култура и спорт преизпълни плана си за броя на участниците във Втората републиканска спартакиада — 40 000 участника, определени от Централния организационен комитет.

В проведените 5 175 състезания се включиха 42 322 трудещи се и учащи от градовете и селата на окръга.

В чест на двадесетгодишнината от Деветосептемврийското въстание Окръжната организация на Българския съюз за физическа култура и спорт излъчи 9 849 носители на значката „Готов за труд и отбрана на Народна република България", 2 870 спортисти и 7 437 физкултурници.

С масовото си участие във Втората републиканска спартакиада, организирана в чест на Двадесетгодишнината от социалистическата революция в България, физкултурниците и спортистите от Силистренски окръг изразиха сплотеността си около победното знаме на Българската комунистическа партия, своята благодарност за топлит грижи за развитието на физическата култура и спорта и готовността си за градивен труд и отбрана на социалистическата ни родина.

Окръжен съвет за физическа култура и спорт.

ОКРЪЖНО ПЪРВЕНСТВО ПО ВОЛЕЙБОЛ

ОТБОРИТЕ НА ОНС — МЪЖЕ И ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ" Сс — ЖЕНИ ЩЕ ПРОДЪЛЖАТ БОРБАТА

Преди провеждането на окръжното първенство по волейбол от Втората работническа спартакиада на 19 и 20 май във физкултурните колективи бяха проведени много състезания между бригади и цехове. След провеждането на градските първенства право да участвуват в окръжното първенство добиха отборите на Промкомбинат — Тутракан, Противопожарна охрана — Дулово, Окръжна болница — Силистра и ОНС.

През двата дни състезанията се провеждаха на волейболната площадка при басейна и на волейболната площадка на Противопожарна охрана — Силистра.

Най-интересно и нарегнато преминаха при мъжете срещите между ОНС и Промкомбинат — Тутракан (3:2), Окръжна болница — Промкомбинат — Тутракан (3:1) и ОНС — Окръжна болница (3:1). Последната среща решаваше въпроса кой от двата отбора ще завоюва званието „Окръжен първенец". Първият гейм беше спечелен от отбора на ОНС със 16:14, вторият — от Окръжна болница с 15:6 и другите два гейма — от ОНС с 15:13 и 15:10. Така отборът на ОНС доби право да представи нашият окръг на зоналният турнир в град Търговище през месец юни.

Класиране на отборите — мъже:

ОТБОРИ				геим.	точ.	клас.
ОНС	— 3:1	3:2	3:0	9:3	6	I
Окръжна болница	1:3 —	3:1	3:0	7:4	5	II
Промкомбинат — Тутракан	2:3	1:3	—	3:0	6:6	4 III
Противопожарна охрана — Дулово	0:3	0:3	0:3	—	0:9	3 IV

При жените, поради неявяването на работнически колективи от Тутракан и Дулово, отборът на Промкомбинат „Камъшит" — Силистра се класира направо за зоналното първенство в град Търговище.

Беше играна приятелската среща между отборите на село Голеш и Промкомбинат „Камъшит" — жени, — която завърши при резултат 3:0 за село Голеш.

Лошо впечатление направи неявяването на женски отбори от Тутракан и Дулово, още повече, че това се случва на окръжно първенство, в деня на заключителния етап от окръжната спартакиада. Този пропуск трябва да занимае както дружествата в Тутракан и Дулово, така и окръжната секция по волейбол.

Нека пожелаем на отборите на ОНС — мъже и Промкомбинат „Камъшит" — жени да представят достойно окръга на зоналното първенство.

Енчо МАРКОВ



НА СНИМКАТА: Момент от упорития двубой между отборите на ОНС и Окръжна болница.

ОКРЪЖНО ПЪРВЕНСТВО ПО ЛЕКА АТЛЕТИКА

Когато старите рекорди не задоволяват

За два дни старият стадион на Силистра събра най-добрите лекоатлети и лекоатлетки на окръга, за да бъдат излъчени отборните и индивидуалните първенци в този спорт. Двудневните състезания съвпаднаха с заключителния етап на окръжната спартакиада и като че ли това даде тон на състезателите и състезателките да атакуват упорито старите рекорди в много дисциплини.

РАБОТНИЧЕСКА МЛАДЕЖ

Може с право да се каже, че в окръжното първенство за работническа младеж, състояло се във вторник и сряда, равностойни противници за отбора-домакин —Промкомбинат „Електрометал"—нямаше. Силистренските лекоатлети бяха добре подготвени, а отборът им добре комплектуван. Промкомбинат— Дулово и Промкомбинат—Тутракан със своите отбори бяха неравностойни главно поради слабата подготовка и малкия брой на състезателите си.

В първенството най-много зарадва Евдоким Спасов (Промкомбинат „Електрометал"), който подобри окръжния рекорд на висок скок с постижението 1,75. Зарадваха с постиженията си Тодор Дечев на 200 метра (24,2) и Мирчо Борисов на гюлле и диск (11,98 и 37,37).

Въпреки че в щафетата 4х100 победи отборът на Промкомбинат



Мята дискът Мирчо Борисов

„Електрометал", пролича слабата техника на състезателите, особено при подаването и приемането на щафетата.

Технически резултати: 100 м— Евдоким Спасов (11,6),200 м—Тодор Дечев (24,2), висок скок—Евдоким Спасов (1.75), дълъг скок— Тодор Делев (6,06), гюлле и диск—Мирчо Борисов съответно 11,98 и 37,37), 1 500 м—Тодор Александров (4,46,6).

Отборно класиране: 1. Промкомбинат „Електрометал"— Силистра— 53 точки, 2. Промкомбинат—Дулово—14 точки, Промкомбинат—Тутракан—10 точки.

При жените необяснимо защо Тутракан не представи свои състезателки и отборите на Промкомбинат „Камъшит" от Дулово и Силистра водиха една оспорвана борба, която завърши с минимална победа на домакините.

На първо място с радост трябва да се отбележи новият окръжен рекорд на Руска Маркова — индивидуално — от ТПК „Дунав" на гюлле — 9,84 м. Добри бяха и постиженията на Снежана Бориславова на 100 м гладко бягане от Силистра и на Бехедже Ахмедова — от Дулово — на диск и гюлле.

Технически резултати: 100 м-Снежана Бориславова Сс (13,7), 200 м— Димитричка Георгиева Сс (31,2), 800 м — Димитричка Георгиева Сс (3,25.9), гюлле — Руска Маркова (9,84), диск — Бехедже Ахмедова Дулово (26,32), висок скок — Снежана Бориславова (1,20).

Отборно класиране: 1. Промкомбинат „Камъшит" — Силистра 21 точки, 2. Промкомбинат „Камъшит", клон Дулово, — 18 точки.

СЕЛСКА МЛАДЕЖ

Докато при работническата младеж нямаше голяма масовост, то от селата се представиха 6 пълни отбора и индивидуалните победители от пунктовите състезания. Добре се представиха Симеон Димитров (Главиница) на висок, дълъг и троен скок, съотборникът му Славчо Георгиев на гюлле, Атанас Димитров на 100 м, Емил Иванов (Иширково) на диск и др. Докато мъжете не зарадваха с нов окръжен рекорд, то жените направиха две корекции — на висок скок от Пенка Петрова (Добротица) с постижение 1,37 и на тласкане гюлле от Пенка Иванова (Добротица) с постижение 9,69. Зарадваха с добри постижения Дешка Иванова (Главиница) на 400 м и 800 м, както и Стоянка Станева (Окорш) на дълъг скок.

Технически резултати:

ЖЕНИ: 100 м — Радка Атанасова (Иширково) — 14,2; 200 м — Денка Петкова (Главиница) — 30,4; 400 м — Дешка Иванова (Главиница) — 70,7; 800 м — Дешка Иванова — 2,40,6; висок скок — Пенка Петрова (Добротица) — 1,37; дълъг скок — Стойка Станева (Окорш) — 4,36; гюлле и диск — Петра Иванова (Добротица) — 4,69 и 24,70; щафета 4 х 100 — 1. Иширково (66,1), 2. Секулово (67), 3. Зафирово (68,6).

МЪЖЕ: 100 и 200 м — Атанас Димитров (12,2 и 25,4); 800 м — Васил Йорданов (Н. Черна) — 2,18; 1500 м — Иван Тодоров (Алфатар) — 4,28,6; 400 м — Дечо Митев (Главиница) — 62,6; 5 000 м — Стоян Петров (Ситово) — 19; висок, дълъг и троен скок — Симеон Димитров (Главиница); гюлле —Марин Димитров (Добротица) — 11,22; диск — Емил Иванов (Иширково)— 30,60; копие — Славчо Георгиев (Главиница) — 39,74; щафета 4х100 — 1. Секулово (51,0), 2. Иширково (53,50), 3. ДЗС „Янко Забунов.

Отборно класиране

МЪЖЕ: 1. Иширково — 39 точки, 2. Секулово — 30 точки, 3. Нова Черна — 25 точки.

ЖЕНИ: 1. Иширково — 37 точки, 2. Добротица — 32 точки, 3. Секулово — 30 точки.



В надпревара със секундите

Състезанията преминаха при добър ред и дисциплина. Отборите победители, както и индивидуалните победители, ще представят, нашия окръг на зоналните състезания на 12 и 13 юни в гр. Толбухин.

Георги РАЙЧЕВ

Мята дискът Мирчо Борисов

Из най-младите лекоатлетки през дните на окръжното първенство имаха добри прояви. Бяга първоразрядничката Ст. Христова

По хайдушките и партизанските пътеки

ВЧЕРА сутринта 250 ентусиазирани туристи от предприятията, учрежденията и училищата от Силистра потеглиха в поход по стъпките на прославената чета на Дочо Михайлов. Този поход, дълго подготвян от Окръжния щаб по провеждане на Всенародния туристически марш по партизанските пътеки и туристическото дружество „Дочо Михайлов", има за цел да обогати познанията и представите на нашите трудещи се за героичния подвиг на добруджанските революционери-комунисти и да закали тяхната воля и издържливост. Маршрутът му, дълъг близо 80 км, преминава от с. Никола Козлево през с. Дойренци, с. Секулово, с. Мерден, с. Цар Асен, местностите „Каракуз" и „Косаря", с. Казимир, с. Бабук и завършва в Силистра. Походът се води от другаря БОЯН МИХНЕВ, член на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, бивш партизанин.

Същата сутрин към село Дунавец потегли друга група — експедиционният отред на училище „Отец Паисий" в Силистра, който отива на голям, 300-километров поход, по пътеките на славния воевода Панайот Хитов. Пионерите, ръководени от учителя по история Аврам Василев, ще преминат равнини и планини, гори и скали от Дунавец до гр. Сливен и не само ще изучават пътя на четата, но и ще го маркират. Така те ще изпълнят една патриотична задача и по този начин най-достойно ще участвуват в националното пионерско съревнование за завоюване на едно от челните места в Димитровската експедиция „Двадесет години народна власт".

Петър ДИМИТРОВ

ПРИВЕТ ЗА ВАС, ДЕЦИ НА ПРОСВЕТАТА И КУЛТУРАТА!



Художник: Йордан Маринов

КЪМ СВЕТЛИ БЪДНИНИ

Има песни и стихове, които не остаряват. Нещо повече: всеки ден, всяка година те звучат с по-голяма сила, действуват на сърцето още по-властно:

„Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви!“

И те ще съществуват през вековете, защото е безсмъртно делото, което възпяват, защото втурват човешката мисъл в бъднината! . . Никак не е чудно, че днес те добиват по-точен и богат смисъл откогато и да било. Двадесет години истински възроденият български народ върви към светлите бъднини на социализма, двадесет години той не само подновява, но издига на небивали висоти своята чест и слава пред света. Българската култура и образование днес са в началото на втория си Златен век.

Днес, в Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост над Родината грее слънцето на свободата, а в душата на всеки трудещ се българин грее по едно слънце на гордост, че вече няма прегради за необятните сили на осемте милиона наследници на прадедите, които дадоха живот на кирилометодиевото дело. България на Ботев и Левски, на Вазов и Яворов, на Смирненски и Вапцаров днес я знаят всички по земята. Днес те се удивляват на нейното образовано поколение, което по своя относителен брой заема едно от първите места в света. Днес те се захласват, слушайки вълшебния глас на нейните певци и хористи — снове и дъщери на социализма, пред които свалят моноклите си и навеждат главите си и най-скептичните господа от „Гран опера“ и „Ковънт Гардън“, от Миланската скала и „Метрополитен опера“. Днес те се възхищават от филмите й, четат романите й, немеят пред художествените изложби на нейните творци. . .

Възродена България върви към светли бъднини! . .

Възродена България жъне изобилното зърно на семената, посети нявга от Кирил и Методий. Защото имаше Деветосептемврийска победа! Защото имаше пролетен вятър — XX конгрес и Априлския пленум! Защото има Партия — ум и сърце на здравата й снага, препълнена от младост и сили!

Двадесет години красавицата България върви по пътя на мирната културна революция и двадесет години тя побеждава във всеки кът, всяко село, всеки град. Пътят й минава навред, където има трудови хора, които напрягат мишци, нерви и ум за своето щастие и щастието на идните поколения.

И възродена Добруджа върви към светли бъднини!

Добруджа изправена на краката си! Не онази — с калните коловози, със сламените покриви, не онази — без учители, без лекари, без инженери. Не онази — със схлупени училища — руини и читалища през девет села в десето. Крачи, върви и тържествува новата Добруджа, обновената!

Славата на силистренското педагогическо училище е един прекрасен спомен — но само спомен. Сега в нашия окръг пулсира живот в 6 средни политехнически и 7 средни специални училища, а броят на началните и основните училища гони броя на селищата. Нима това е старата буржоазна Добруджа. 27 390 ученика и две трети от тях — в селата! Цял полк учители — 1 879! Цяла мрежа от детски градини, детски домове, общежития. И образованието безплатно, истински народно. Образование и наука, обслужващи живота, създадени от него и за него. За социализма, за комунизма! За човека!

Възродена Добруджа е неузнаваема!

Дните и вечерите й сега не са труд и умора, скука и сън.

Дните и вечерите й сега са свободен труд сред машини, труд, в който диша културата. Дните и вечерите й са дни на песни, танци, представления, дни и вечери, осмислени от мъдростта на новата книга, от трепкащия киноекран, от другарските вечери. . . Културната революция в Силистренски окръг — това са новите чувства, мисли и отношения между хората, очистени от мириса на частнособственическия мухъл, това са 117-те читалища, в които 275 358 тома книги учат и възпитават на комунизъм, това са 25-те книжарници, които служат на същото дело.

„Златен век“ беше наречен векът на цар Симеон, когато българската книжнина и култура се вкорениха в родната среда и разцъфтя за. . . българските феодали. Колкото и да говорим за нейната демократичност, това беше култура ограничена. Защо тогава нашето двадесетилетие, което роди също големи плодове, достъпни абсолютно за всеки трудов човек, да няма правото и достойнството да се назове началото на новия, истински Златен век? Един век, който за разлика от другите ще трае не сто, а хиляди и хиляди години. . .

Вижте го този раждащ се Златен век!

Той не е само в страниците на милионите екземпляри книги, които достигат до всеки, който ги пожелае. Той не е само и в 30-те кина в окръга, срещу които миналото, стъписано, противопоставя само 3. Той е пред всичко в неизчерпаемата културномасова работа на обществените организации, водени и насочвани от Партията. Той е в отприщената като водопад художествена самодейност, чиито разнообразни отблясъци разкриват богатството и неизчерпаемостта на народните таланти, огрени от слънчевата Свобода. Стара Добруджа на трудовия народ с хубавите си песни и седенки ние не заоравяме, но колкото и мила да е, тя бледнее пред възродена Добруджа, в която този пролет сцените се оказаха малки, за да поберат хилядите ентусиасти от самодейните художествени колективи. Тези колективи са 239. Самодейците са повече от 4 500! Хористи, оркестранти, певци, танцьори, любители артисти, естрадни изпълнители. . . От всеки град, от всяко село. Една истинска гордост за окръга наред с професионалните артисти, които със своите представления само за 1963 година спечелиха 93 073 зрители.

Вторият републикански преглед на художествената самодейност — най-големият празник на културата и изкуството през юбилейната година — ще бъде и между най-хубавите букети за Родината в навечерието на Девети септември. Близо десет колектива от нашия окръг ще застанат на неговата естрада, за да покажат на Партията и народа, че и ние вървим в големия поход, вървим достойно, твърдо, със слънчеви усмивки. Вървим с целия възроден народ към светли бъднини! Това ще бъде един от нашите юбилейни дарове за свободата, ще бъде частица от нашата непоколебимост и вяра, възпитан у нас от Партията, отдадени за нея, за Отечеството.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 60 (768) | Неделя, 24 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Здравето е най-ценното народно богатство

Под този лозунг се събтоя на 21 т. м. в Силистра сесия на Окръжния народен съвет, съвместно с пленума на Окръжния комитет на Отечествения фронт, по въпросите на здравеопазването на населението и хигиенизирането и благоустрояването на селищата. В работата на сесията взеха участие членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията АЛИ РАФИЕВ, д-р ПЕТЪР ХРИСТОВ от Министерството на народното здраве и социалните грижи, председателят на Окръжния народен съвет ВЕЛЬО МАКСИМОВ и членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията СТЕФАН ГАБРОВСКИ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, СИМЕОН ЖЕКОВ и МИКО НИКОЛОВ. Доклад прочете секретарят на Окръжния народен съвет д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ. Той изтъкна, че докато преди 9-ти септември на територията на Силистренски окръг са функционирали само 2 болници с общо 80 легла, сега работят 13 градски и селски болници с 837 легла. Бързата медицинска помощ се осигурява с 37 санитарни линейки. През годините на народната власт детската смъртност намаля с 50 процента. Селищата непрекъснато се благоустрояват и хигиенизират.

Въпреки тези безспорни успехи обаче нуждите от амбулаторно-поликлинична помощ в окръга все още не са изцяло задоволени. Трябва да продължи също така борбата срещу детската смъртност и заразните заболявания. Има какво да се желае и по отношение на водоснабдяването, електрификацията, строителството на бани, фурни, перални, спортни комплекси. Крайно време е да се построи канализация в Тутракан, Дулово и някои по-големи села.

По изпълнението на тези задачи се изказаха много съветници и медицински работници, като направиха конкретни предложения.

В своето изказване др. Стефан Габровски се спря на най-големия въпрос на здравеопазването в нашия окръг — въпросът за кадрите. Посочвайки точни данни за недостига на лекарски и зъболекарски кадри, др. Габровски подчерта, че единственият правилен път за разрешаването на този въпрос е да завършат хуманна медицина повече младежи и девойки от нашия край. Той осъди стремежът на някои млади лекари да работят непременно в големи градове и в големи болници. Според него не е в добро състояние и профилактичната дейност. Във връзка с това др. Габровски изтъкна, че от децата в нашия окръг (над трети клас) едва 10 на сто почиват през лятото в лагери и то главно с държавни средства. Засега само ТКЗС в Ситово е организирало пионерски лагер в Габровски окръг, докато това могат да направят и много други стопанства. Някои са в състояние да строят дори почивни станции. Накрая той подчерта, че здравеопазването трябва да стане дело на цялата общественост.

Представителят на Министерството на народното здраве и социалните грижи д-р Петър Христов изрази задоволството си от това, че Окръжният народен съвет и общинските съвети следят отблизо здравното дело. Според него трябва да се положат най-големи грижи в окръга за запазване здравето на майките и децата. Тъй като работата на полето вече се засилва, време е да се вземат мерки за откриване на сезонните детски ясли. Във връзка с профилактиката др. Христов изтъкна, че стремежът трябва да бъде към все по-широка диспансеризация на населението. От името на Министерството той пожела на здравните работници от окръга още по-големи успехи пред 20-годишнината на 9-ти септември.

Накрая взе думата др. Вельо Максимов. Той обясни посочените в доклада случаи на раждания по домовете с ниска санитарна култура. Недостатъчна е санитарно-епидемичната помощ в окръга. По-нататък др. Максимов се спря на въпроса за хигиенизирането на стопанските дворове на ТКЗС и селищата. Той посочи селата Иширково и Калипетрово, където се хвърля тор на неподходящи места.

Сесията взе конкретни решения, изпълнението на които ще тласне още по-напред здравното дело в окръга.

Във втора точка от дневния ред бе избран нов състав на Окръжния съд и съдебни заседатели.

Димо ИВАНОВ

НЕ БИВА ДА СЕ ТЪРПИ ПОВЕЧЕ

ВСЕКИ, който посети телчарника в ТКЗС — Тутракан, където се отглеждат новородените теленца, би се учудил. Това е нова, здрава постройка, построена лятоска, но с... много кусури, които помрачават хубавото впечатление. Това е така, защото постройката е едно полутъмно помещение с малки прозорчета, през които не може да проникне нито един слънчев лъч. И там са настанени 74 малки теленца. Лишени от светлина, те живеят и растат на тъмно.

Това положение с телчарника не бива да се търпи повече! Нужно е час по-скоро управителният съвет на стопанството да вземе бързи мерки, за да се изправи тоя голям недостатък, да се направи така, че в помещението да може да влиза обилна слънчева светлина, а също така да се направят и отдушници.

Телчарникът буди сега основателна тревога, защото за месец април от телетата не е получен плановия прираст от 1 806 кг, а — 1 104 кг. Или вместо телетата да наддават по 700 г, те достигнаха едва 500 г на ден. Не е ли причина за това и помещението, в което са поставени да живеят телетата?

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

Успехи пред големия празник

ВЧЕСТ на 20-годишнината от победата на социалистическата революция в нашата страна животновъдите от ДЗС — Окорш поеха обещание пред Централния комитет на Партията да преизпълнят плана по всички показатели. Като краен резултат от това да осигурят получаване на свръхпланова печалба от 7 200 лева.

Към изпълнение на поетото обещание сега са насочени всичките им сили. И ръководството на стопанството им оказва всестранна помощ. Животните никога не остават без смески, без люцерново брашно и други фуражи.

Добрите успехи, постигнати от животновъдите в тяхната производствена дейност вече са налице. Планът за четиримесечието е преизпълнен по всички показатели. А за някои видове животинска продукция е изпълнен дори и шестмесечният план. За годината стопанството трябва да получи 360 т краве мляко, а за шестте месеца 162 т. До сега са получени 156 т. При план за шестмесечието 53 т месо стопанството е предало вече 64 т. Яйца стопанството е получило 460 000 до като плана за шестмесечието е 350 000. Преизпълнени са също плановете за прираста, овчето мляко и други.

Големи успехи постигна стопанството през първото четиримесечие и в намаляване себестойността на произведената продукция. 100 л краве мляко струват на стопанството 14.98 лв, докато плана е 15.87 лв. Себестойността на 100 кг свинско месо е снижена от 74,88 лв по план на 68,25 лв, а себестойността на 1 000 яйца от 47,20 лв по план на 43,05 лв. По всички показатели себестойността също е по-ниска от планираната с изключение на прираста на телетата над шест месечна възраст. При план 119,44 лева себестойност на 100 кг прираст, фактически е получена 148,00 лева.

Тези успехи, които постигнаха окоршките животновъди се дължат преди всичко на високия прираст, постигнат в резултат на добрите грижи и обработката на фуражите през зимните месеци. Фуражите се изхранваха най-икономично. Разхищения не бяха допуснати. А високата себестойност при телетата над шестмесечна възраст се дължи на неблагоприятните условия, при които те бяха гледани през зимните месеци. Телетата се отглеждаха в неподходящи влажни и студени помещения. Това се отрази отрицателно върху прираста, който намаля и с това се увеличи неговата себестойност.

Този факт показва, че за успешното презимуване на животните трябва да се мисли отрано. Сега е момента, когато трябва да се осигурят здрави и сухи помещения за всички видове животни.

Независимо от това успехите на стопанството в областта на животновъдството не са малки. Можем да считаме, че използвайки правилно благоприятните условия на летния сезон окоршките животновъди ще постигнат още по-големи успехи и с чест ще посрещнат двадесетата годишнина на Свободата.

Емил ПРАХОВ

Приключиха с разсаждането на тютюна

Кооператорите от село Преславци, вдъхновени от миналогодишните си успехи по отглеждането на тютюна, решиха и тази година да се борят за получаване на още по-високи добиви от тютюна.

Стопаните навреме засяха и отгледаха здрав и хубав тютюнев разсад. Най-старателни грижи за него положиха Хюсеин Махмудов, Мохарем Кадиров и Мустафа Ясминов.

Още в началото на май трудолюбивите кооператори започнаха да излизат най-редовно на работа и въпреки постоянните дъждове, те успяха да разсадят тютюневия разсад.

Първо завърши с тази селскостопанска работа звеното на Хасан Хюсеинов, което при план да разсади 60 дка тютюн, разсади 90 дка, като най-сръчни се проявиха Фатме Хасанова, Ресиме Халибова и Али Хасанов. Голям трудов ентусиазъм прояви и звеното на Емин Ахмедов.

Хюсмен АЛИЕВ

И ТАЗИ ГОДИНА НЯМА ДА СЕ ПОСРАМЯТ

СИПВА зора...Тя и този път не можа да изпревари тютюнопроизводителите от Средище. Отдалеч се пъстреят женски забрадки. Жените са повече от мъжете. Всички сръчно работят... След тях голата земя се раззеленява. Вятърът поклаща неукрепналия още тютюнев разсад, от който ще израстне здрав, широколистен тютюн. Ще израстне! Най-много в това вярват те— тютюнопроизводителите. Така беше и миналата година... Тютюнът се отплати богато за положения от тях труд. В касата на стопанството постъпиха 480 000 лв само от тютюна. 180 тона тютюн предаде кооперативът на държавата. Производителите получиха по 0,50 лв на трудоден допълнително възнаграждение за тютюна... Не ще се посрамят и тази година. Тютюнопроизводителите още през студените зимни дни помислиха за тютюневия разсад. Бяха решили твърдо да произведат хубав, здрав, и в до статъчно количество тютюнев разсад, и успяха. Риза Саидов, Акиф Ибрямов и Богдан Радев най-добре знаят как бе постигнато това. Грижи, много грижи положиха за него. Тютюнът е капризно растение. Нуждае се от много внимание.

В Средище тази година ще бъдат посадени 500 дка с тютюн, който е разпределен между две бригади — една полевъдна и лозаро-овощарската. Сега бригадите са в съревнование кой по-бързо и по-добре ще извърши разсаждането. На първо място засега е лозаро-овощарската бригада, разсадила над 100 декара с тютюн при план 250 декара.

Викенти ДУКАНОВ

ШЕСТМЕСЕЧНИЯТ ПЛАН Е ИЗПЪЛНЕН ПРЕДСРОЧНО

Животновъдите при Държавно елитно семепроизводно стопанство — Силистра, вдъхновени от Възванието на Централния комитет на Партията, поведоха упорита борба за изпълнение и преизпълнение на месечните планове и дадените обещания.

Животновъдите постигнаха желаната цел. Те изпълниха плана си за първото шестмесечие за предаване на животинска продукция на държавата на 20 май т. г. като планът за млякото—краве и овче е изпълнен 101 на сто, за месото—121 на сто и за яйцата—102 на сто.

В чест на юбилейната годишнина на Девети септември животновъдите и специалистите при стопанството дадоха тържествено обещание да изпълнят плана за деветмесечието за животинска продукция по всички показатели до 31 август т. г. Животновъдите се борят упорито да завоюват червения ПАСПОРТ НА ТРУДОВАТА СЛАВА и ЮБИЛЕЙНАТА ЗНАЧКА.

Георги КИРОВ
партиен секретар при стопанството

В трудова надпревара

НОЩТА още не вдигнала черното си наметало, а каруците пълни с хора се отправяха към полето, нарушавайки нощния покой в село Долно Ряхово. Очите бодяха за сън, малките летни нощи не достигаха за досиване, но едрите листа на тютюна трябваше да се обират, а след това низане, сушене, елезене. Така беше миналата година. Упорита бе работата от създаването на тютюневия разсад до окончателното предаване на тютюна на държавата. Това бяха дни, изпълнени с трудова надпревара, с напрежение. Но трудът се увенча с успех. При план по 70 кг от декар трудолюбивите тютюнопроизводители получиха по 115 кг в сухо тегло...

...Бялата премяна още не бе се дигнала от земята. Студено бе. Но работата по създаването на тютюневите лехи през тая година започна.

— Сега трябва да произведем много по-рано разсада и рано да го разсадим още през февруари — казваха специалистите и ръководителите на кооператорите.

И започна усилена работа по създаването на парници, засяване на тютюна, плевене, поливане, грижи за разсада.

Настъпиха отново решителни дни. Сега всеки благоприятен ден се използва за разсаждане. Честите дъждове помагат за благоприятното развитие на разсадения тютюн.

Местностите „Трънката“, „Излаза“ и „Дерин йолу“ се огласят от веселата гълчава на кооператорите. С голяма сръчност и умение комсомолците Рузие Мехмедова, Сабрия Мехмедова Рушидова, Атче Юсеинова Тюллева разсаждат тютюна. С ентусиазъм работят и Диманка Николова, Петрана Иванова, Иван Стоянов, Али Алиев, Гика Тодорова и други. Невиждана тоудова надпревара, едни опъват канапа, за да станат прави редовете, други правят дупки, трети поливат, а четвърти поставят разсада.

Работят с желание и млади и стари.

—Планът ни е 410 декара, но ще засадим 700 декара. Щом го разсадим и ще се грижим за него така, че да получим повисоки добиви от миналата година — споделя с нас звеноводът Иван Христов.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

24 май

Цъфти културата на възродения народ

ЖИВОТ, ОТДАДЕН НА МАТЕМАТИКАТА, НА УЧИЛИЩЕТО

ПРИВЕЧЕР. Отива си един хубав, изпълнен с трудови дела ден. След палавите ученици, които излизат от двора на Първа гимназия Силистра, вървят уморени учители. Един от тях е математикът Любен Атанасов. Един от тях. Но в многобройния учителски колектив никой друг не е прекрачвал училищния праг толкова пъти, колкото той. Тридесетата учебна година вече натежава на плещите му и може би за това върви малко приведен. А може би и затова, защото и сега е замислен за десетокласниците, чиито контролни работи издуват чантата му. Може би...

Тридесет години живот за ученици, три десетилетия усърдна работа, посветена на математиката...

Учителят Любен Атанасов прави първите си стъпки като педагог при много трудни условия. Прави ги със съзнание за граждански дълг, с ентусиазъм — още в румънско, когато е нужно родолюбие и смелост, за да се насърчат децата на поробените съпародници в овладяването на науката.

Учениците излизат усмихнати, разговарят, смеят се. Настигат го задминават го, подвикват на другарите си, които се обаждат от прозорците на украсената със зеленина сграда, очакваща празника на славянските просветители.

Той тръгва по улицата и се унася в спомени. 1940. Дойде българската власт, но царска, буржоазна, антинародна. Простор пак нямаше. Тогава дори недомлъвките говореха много, говорещо иносказанието. Чрез езика на математиката той учеше подрастващите не само да извличат корен квадратен от числата, но и да търсят отговор на много социални въпроси. Юношите с жадни очи следяха сигурната учителска ръка при доказване на теоремите и неусетно свикваха да разсъждават логически. И малко по малко в буйните младежки души напираха доказателства, че не всичко, което ги заобикаля, е стройно и справедливо. Будните гимназисти диреха любимия учител за отговор, търсеха в него опора при трудните моменти. И не оставаха излъгани...

Учителят прекосява центъра на обновения град. Големите белокаменни сгради заблестяват със светлите си очи, които след няколко часа ще се затворят за сън. Само неговите очи дълго ще кръстосват по белите листове с формули и цифри и едва когато ги налегне умората, късно през нощта, ще се притворят и те.

Целият си живот Любен Атанасов отдава на математиката, на училището. И днес, макар годините му да не са малко, той чувствува, че трудът му е най-свободен, най-творчески. Защото знае, че „сухата" алгебра в новото училище става любим предмет, трудните формули се заучават с интерес и разбиране, „отвлечените" математически знания в практиката стават живот. Колко випуски под негово ръководство са завършили гимназията с висок успех, с твърди математически умения и навици!

Любен Атанасов е награждаван неведнъж от народния съвет, той заслужено носи и ордена за трудово отличие. Но от всичко за него най-голяма награда и вдъхновение си остава благодарността на учениците му, възторжените писма на студентите, следващи у нас и в чужбина. И като учител, и като инспектор той много е направил за подобряване обучението по математика не само в гимназията, но и в града, и в целия окръг. Сега негова грижа е математическата паралелка. И той не жали труда си за нея. Не го жали и за своите колеги. Комунистът Любен Атанасов е в помощ и на учителите, някои от които са бивши негови ученици. Говори ли им, той гори, вълнува се. Не може да бъде повърхностен. Го всеки въпрос има какво да каже:

— Дълги години и аз съм се лутал в подготовката на единадесетокласниците за матура... И съм разбрал, че трябва да улесняваме учениците — да им даваме максимума и да изискваме според даденото. И съвсем, съвсем индивидуално да им помагаме...

Опитният педагог е и активен общественик. И сега, когато върви към къщи, по улицата го спират най-различни хора — нали е председател на физико-математическото дружество в града, активист-шахматист на БСФС...

Но ето го пред прага на своя дом. Радостно го посрещат внучетата и му подават писмо: синовете са далеч, но често се обаждат. И за тях неговите съвети са полезни, нужни. Учителят, общественикът, бащата, дядото е необходим всекиму. А косата му все повече побелява. Но и признателността на многобройните му ученици и цялата общественост расте... Въпреки своите 55 години Любен Атанасов с делата си е млад и жизнен, полезен за съвременниците си.

Росица МИХАЙЛОВА

СЪС СЪРЦЕ И УМ ЗА НАРОДА



С дългогодишния си опит, с голямото си усърдие в работата МУСТАФА ХАСАНОВ САЛИМОВ се е утвърдил като добър книжар в ОП „Печатни произведения" — Силистра.



Трийсетилетния ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ ЙОРДАНОВ е киноработник. Две от тях той отдаде на нашата социалистическа култура. Сега той работи в кино „Москва" — Силистра, което само за първото тримесечие на тази година изпълни плана си за зрители 148 на сто и 142 на сто за оборот. Този успех е дело и на бай Йордан.

ЦИФРИ ОТ ДВАДЕСЕТИЛЕТИЕТО

За най-малките свои граждани народната власт създаде условия, в които те да растат бодри, здрави, жизнерадостни. В границите на Силистренски окръг, който преди разполагаше само с няколко десетки градини, сега е създадена мрежа от 73 полудневни градини с 2 500 деца и 14 целодневни с 780 деца.



България днес е известна в света не само с високите си постижения в икономиката. Тя стои на едно от първите места по броя на учащите се. Само в училищата на нашия окръг сега се обучават и възпитават 27 390 деца и юноши, бъдещи граждани на комунистическото общество.



НАРОДНИ ПОСЛОВИЦИ ЗА НАУКАТА И ПРОСВЕТАТА

★ *Книжовните — по-мъжовни.*
★ *Без наука няма сполука.*
★ *В умна глава сто ръце.*
★ *Без книга челяк като сляп.*
★ *Ученият — с четири очи.*
★ *Книга дъно няма.*
★ *Ученето не е цяр да го изпиеш, че да станеш учен.*

А, Б...

„Чети, чрез него твар ще станеш нова и силна, за световни бой готова!"
Иван ВАЗОВ

За нас е сякаш най-обикновено нещо. . .
Тъй както срещаме се с наши близки хора
и с родното „А, Б" ний всеки ден се срещаме,
и с него пеем песни във простора.
А то е мой приятел,
ваш добър и скъп познат,
сърдечен и дори понякога нехаен
и буквите на неговия чуден,
свиден свят
над цялата ни трудова страна сияят.
Засукали го
с майчиното нежно мляко,
сега обичаме го всички и го тачим
и срещу враговете
не веднъж по-яко
дори и от желязото
ний с него пак сме крачили.
Крила пришивало е то на раменете ни,
а днес за нови полети
ни дава то крила.
Славянското ни „А, Б" литна със ракетите
към нови светове,
към комунистически дела.
Сега със него пишем
СВОБОДА, И МИР, И ПАРТИЯ,
и смело гледаме във бъдните години
и с него пак преобразяваме и картите
на географията и историята дето минеме.
„А, Б". . .
То нашите дръзновени мисли е подклаждало,
водило ни е в борби
през черните десетилетия
и гняв, и непокорство
към тираните е раждало,
а днес ни води
към щастливите столетия!
Сега славянското ни, нашто родното „А, Б"
на изгрева с лъчите
пак блести във лъчезария
и майския ветрец под синьото небе
като прекрасен стяг
го вее над България!

Драгомир ПАНОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Подценява се политическата работа с животновъдите

В СЕЛАТА Преславци и Братомир, влизащи в състава на съвета в с. Стефан Караджа, са добре развити общественото говедовъдство и овцевъдството. Продуктивните крави на ТКЗС тук надхвърлят цифрата 180, а овцете, настанени заради пашата в с. Братомир, достигат до 1 200 броя.

За разлика от миналата година, когато кравефермата в с. Преславци не можа да си изпълни плана за млякото със 100 т, през първото четиримесечие на т. г. доячите от трите обора в селата Преславци и Братомир надоиха 90 т мляко при план 86 т. Само доячът Исмаил Ахмедов надои от поверените му 15 крави 7 894 л мляко при план 6 400 литра.

Значителни са успехите, постигнати от комунистите, гледачи на телета за угояване в тези села — Абидюн Алиев, Алигбер Хасанов, Джефер Джеферов, Хасан Хасанов и Мустафа Хасанов. Абидюн Алиев и Алигбер Хасанов и през най-студените зимни дни получаваха вместо по 550 по 700 гр среднодневен прираст от теле.

Постиженията на животновъдите са плод най-вече на деловия размах на отговорните комунисти и безпартийни, изпратени да укрепят и здравят общественото животновъдство. Успехите обаче в никакъв случай не могат да скрият допусканите от партийната организация при животновъдството в с. Преславци слабости, проявени в провежданата от нея политическа работа с животновъдите. Изпитаните партийно-политически форми на нашата агитация и организационна практика са замесени от партийното бюро и партийния секретар др. Руфи Саидов с

Формално планиране и изпълнение на задачите

Приетите планове за първото и второто тримесечие на т.г. не са конкретни. Липсват срокове и отговорници. А такива планове не могат да служат за ръководство и контрол на партийната организация и партийното бюро. Залегналите в тях задачи са по-скоро мероприятия на бригадния съвет: в тях се казва какво трябва да вършат специалистите, как да се изхранват фуражите, но партийното задължение в тях не се чувствува. Взетите решения по изнесените информации и другите разглеждани въпроси са малко и така както са оформени, не заангажират, не обвързват тези, за които се отнасят. Например — на проведеното на 25 февруари т. г. партийно събрание се разглежда работата на комисията за партиен контрол в с. Преславци с председател др. Сабри Салиев. Отчетена е като слаба, но накрая решения не се вземат. Така е постъпило партийното бюро и при разглеждането на други въпроси — за челния опит, разстановката на комунистите, агитаторския апарат. Затова в кравефермата в с. Преславци не работи нито един комунист, макар че по предложение на общинския партиен комитет се е провело и общопартийно събрание по разстановката на комунистите. Затова от началото на годината досега не е проведена нито една школа за обмяна на челния опит на първенците животновъди — Максут Назифов, Васил Иванов и Мехмед Мюмюнов, поели условия да се борят да станат носители на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка по случай 20-годишнината от Девети септември. А организаторската работа с агитаторите не се провежда системно, задълбочено, целенасочено. Тя е сведена само до инструктажите, извършвани от партийното бюро всеки месец, но е откъсната от производството, от ежедневните задачи в животновъдството. Агитатори в с. Преславци са зоотехниците Тодор Цанков и Никола Димитров, но не и телчарят Алигбер Хасанов, който е присъствувал само на един-два инструктажа с агитаторите.

Също така е подценена и нагледната агитация. Все още по фермите и в стопанския двор не се виждат мобилизиращо написани лозунги, диаграми, агитабла, призоваващи животновъдите към изпълнение на плановете и обещанията. „Не разполагаме с хора, които умеят да пишат" — оправдава се партийният секретар Руфи Саидов. „Трябва аз да грабна четката и боите и да отида да им ги напиша" — казва секретарят на общинския комитет на КОМСОМОЛА Цвятко Минев. А в селото има три партийни организации и три комсомолски дружества.

Рядко се провеждат дни и вечери на животновъда, изоставена е хубавата традиция, всяка година училището да поема шефство над отделните ферми. Направеното по битовите условия на гледачите от страна на бригадния съвет, участието на някои животновъди в художествения колектив към читалището и отчитането на съревнованието не са само въпросите, които могат да превърнат партийното бюро в авторитетен ръководен орган в с. Преславци. Необходимо е да се засилят грижите към младите животновъди. Партийното бюро да се ориентира към приемането на повече млади хора в партийната организация из средите на най-добрите производственици, за да се създадат предпоставки за изграждането на партийни групи. Необходимо е общинският партиен комитет в с. Стефан Караджа да окаже конкретна помощ за активизиране дейността на тази организация, на бюрото и неговия секретар Руфи Саидов. Партийната организация да развие такава партийно-политическа дейност с животновъдите, че те наистина да я чувствуват като политическа сила, от която зависят успехите в животновъдството.

Никола НАНЕВ

На първо място в района

През тази учебна година общоучилищният санитарен пост в основното училище на село Босна работи много ентусиазирано. Неговият капитан Неджет Рюстемов и звеневите положиха голямо усърдие в изграждането на санпостовете по класове и постигнаха много добри резултати в поддържането на реда и чистотата в училищните стаи и двора.

Работата на санпостовете в босненското училище не се изчерпва с това. Изнасят се и лекции от фелдшера Асен Еников на здравни теми. 25 активисти добиха практически умения за даване на първа помощ и други полезни навици. В своята дейност санпостовете получават добра помощ от учителката Екатерина Дончева.

Хубавата работа на босненските санпостовци получи заслужено признание на районния преглед на санпостовите групи в село Добротица, където те бяха класирани на първо място.

Хюсеин РАСИМОВ

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ, СЕБЕСТОЙНОСТ, ПЕЧАЛБА

ВЪТРЕШНО-СТОПАНСКАТА СМЕТКА В ПРОМКОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА" — ТУТРАКАН

ВАЖНО условие за всяко производство е да се получава повече продукция за определено време, при най-малко разходи на суровини и материали. Особена важност придобива то при социализма, където цялата стопанска дейност е насочена към непрекъснато подобряване материалното и културното благосъстояние на трудещите се.

Ръководен от стремежа за икономии, колективът на промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан още преди две години успешно внедри вътрешно-стопанската сметка и използва нейните възможности за намаляване разходите на труд и материали в цеховете и отделите.

Ролята на кадрите

Резултатното прилагане на вътрешно-стопанската сметка изисква подготвени отчетнически кадри. В противен случай, при евентуално допуснати грешки, тя няма да изиграе своята роля на „контрольор" и стимулатор за най-рационално използване на средствата. В промкомбинат „Трансмариска" към счетоводните и отчетни кадри са полагани необходимите грижи и от административното и от партийното ръководства. По-голяма част от отчетниците са дългогодишни служители в предприятието и са натрупали богат опит в практиката. Същото може да се каже и за счетоводните кадри. Обясними е тогава защо, именно в този промкомбинат за първи път в окръга са въведени единната журнално ордерна форма за осчетоводяване, оперативно счетоводният метод за отчитане на материалите и портофелният начин за регистриране на малоценните и малотрайни предмети. Опростяването на счетоводната работа дава възможност на служителите да съсредоточат вниманието си върху прилагането на стопанската сметка и да оказват резултатна помощ на подотчетните лица.

Контрольор и стимулатор

В промкомбинат Тутракан вътрешно-стопанската сметка действително играе ролята на контрольор и стимулатор за резултатно производство. В началото на всяко тримесечие на цеховите ръководители, заедно с плана за обема, се дава и план за разхода на фонд работна заплата, плана за разхода на материалите и суровините и контролна цифра за печалбата, която трябва да реализира. Цеховият ръководител, заедно с производственият колектив прави вътрешна (цехова) калкулация на изделията и ако разходите по нея превишават дадените във стопанската сметка, търсят резерви за намаляването им. По този начин, още при залагане на производството в началото на тримесечията, в самите цехове се определят икономиите, които могат да се реализират, осъществява се системно участие на целия производствен колектив в издирването на резерви и се улеснява текущият контрол. Показателни в това отношение са думите на Бела Сулай — ръководител на дърводелския цех — „Преди научавахме стопанския ефект от нашата работа едва в края на тримесечието, когато грешките са вече факт, а сега сами извършваме предварителния контрол и се научихме да промъвеждаме със сметка".

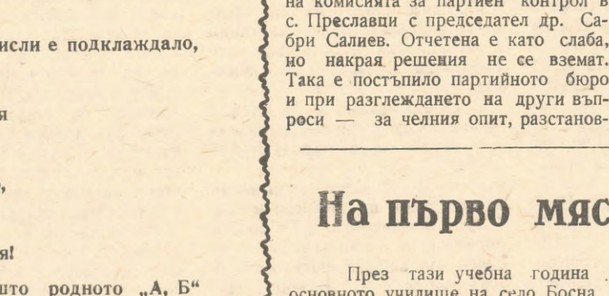
Вътрешно-стопанската сметка дава на ръководството на предприятието ясна картина за резултатите от производствената дейност, улеснява анализите и го поставя в благоприятно положение да се намесва навреме при допускане на слабости. Вниманието пък, което то и отделя, я прави по-резултатна и не й дава възможност да се превърне в „излишна книжнина".

Резултати

С право може да се каже, че промкомбинат „Трансмариска" е едно от предприятията, които винаги приключват с изпълнен план по всички показатели. През 1963 година, при изпълнен план за обема на промишлената продукция е получена печалба 109,29 на сто, а себестойността е намалена със 7 стотинки на 100 лева продукция. Предприятието стана носител на преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦС на профсъюзите — „Промкомбинат първенец в Северна България". В края на първото тримесечие на тази година производственият колектив отчете изпълнение на обещанията, дадени пред Партията — по обема — 100,48 на сто, производителност на труда 103,73 на сто, себестойност — снижение с 0,24 лева на 100 лева продукция, икономии 130,08 на сто и печалба 101,44 на сто. Резултатите в основните цехове — „Мир" и дърводелския — са още по-благоприятни.

Ясно е, че вътрешно-стопанската сметка, като основен метод на социалистическо стопанисване е казала своята дума. Затова производствения колектив на промкомбинат Тутракан се стреми, чрез нея да използва всички резерви за водене на по-резултатно производство.

Благовест ПЕШЕВСКИ



Хелмут Клозе се спусна долу, отвори вратата на каютата, изчака, докато влязоха Лидумс, Вилкс и гребците, затвори вратата и чак тогава включи светлината.

Каютата беше облицована с дърво, диваните покрити с кадифе, но ниските тавани и дебелите стени, не позволяваха да се забравя, че това е военен кораб.

Лидумс се наведе към своята раница, извади бутилка коняк и тържествено я подаде на командира на катера.

—Господин Хелмут Клозе, разрешете да ви връча това!

Сега той можеше да разгледа командира на тайнствения кораб.

Морякът беше на около четиридесет и пет, дълбоко увисналите очи на скулестото лице гледаха със строга придирчивост, само към Лидумс той поглеждаше благожелателно. На фуражката му имаше кокарда с английски надпис „Контрол сервис си".

Клозе покани всички да седнат и чак тогава взе бутилката от ръцете на Лидумс. Той с голям интерес я огледа, после я подаде на Вилкс.

—Заемете се!

Ловко и ловко движейки се, той отвори ъгловото шкафче, извади от там корабни чашки с широко и тежко дъно. Лидумс побърза да извади запасените продукти, измъкна от пояса своя широк остър нож. Гребците мълчаливо, като омагьосани, гледаха към бутилката и към храната. Този рейс им бе по-тежък отколкото на пътниците. От разговора на Вилкс с тях Лидумс разбра, че това също са ученици от една от шпионските школи.

Клозе сам разля коняка в чашите и подаде първата на Лидумс. Лидумс вдигна чашата и каза:

— Нека вятърът бъде попътен! — и добави на немски: — Тези болшевики се научиха да правят отлични коняци. Обърнете внимание на надписа отдолу — петнадесетгодишен! — и спокойно изпи коняка.

— Изглежда, отличен коняк, — каза Клозе.

Но не бързаше да пие, подаде чаша на Вилкс, Вилкс пи, закашля се.

Чак след като угости гребците, Клозе наля и за себе си.

Той дълго смука своята чашка, после като погледна със съжаление презполовената бутилка, каза:

— Довършвайте сами!

Излизайки горе той съобщи:

— Вали хубав дъжд. Ще помогне да се заличат следите по крайбрежието! Този път ни провървя! — и се изкачи по стълбичката с твърда крачка.

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENŞKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait hususi sahifesi.

MAARİF VE KÜLTÜR YÜKSELİŞİMİZ

Sancağımızda halk iktisadiyatının gelişmesindeki başarılar, emekçi halkın hayat seviyesinin yükselmesine yardım etti. Bilhassa türk ahalisi yaşayan rayonlarda bu başarılar daha açık göze çarpmaktadır. Kerpiçten yapılmış o eski evlerin yerlerinde şimdi 1,500 kadar yeni ev yükselmektedir. Bugün Türkiyenin 35,000 köyünden 15,000-i mektepsiz, iki bin köyün halkı dere suyu, 433 köyün halkı ise yağmur suyu içerken, Silistra sancağının 49 türk köyünden 42-sine çeşme suyu, 37-sine ise elektrik getirildi.

Halk idaresi yıllarından evvelsi türkler, ancak ya belediye hizmetçisi, ya da hususi türk mekteplerinde muallim olabiliyorlardı. Şimdiyse vaziyet tamamiyle başka. BKP sancak komitesi, Vatan sephesi ve Komsomolun sorulmu yerlerinde olduğu gibi devlet işlerinde de birçok istidatlı türk kadroları çalışmaktadır. Yerli ve sancak deputatlarının sayısı da az değildir.

Halk iktisadiyatımızın bütün kollarında olduğu gibi sancağımızda yaşayan türklerin maarif ve kültür hayatlarında da çok büyük değişiklikler oldu. Faşizm idaresi yıllarında sancağımızdaki hususi türk mekteplerinin sayısı sadece üç iken, bugün en küçük köylerde bile devlet mektepleri açılmış bulunuyor. Bütün sancakta okuyan 15,728 talebeden 9,677-si türktür. Bu bahtiyar çocuklar Partiyanın samimi ana kaygıları altında komunizm cemiyetine lâyık birer kurucu gibi yetişmektedirler. Halk idaresi yıllarında türk gençlerinin arasında sağlam bir muallim kadrosu da yetişti. Şimdi iptidai mekteplerinde 105, rujdiyelerde 53, gimnaziyalarda ise 12 türk maullimimiz çalışmaktadır. Aynı zamanda 32 muallimimiz de muhtelif pansionlarda terbiyeci gibi çalışmaktadırlar. Onların birçokları işlerinde büyük başarılar gösteriyorlar. Geçmişte türklere karşı gösterilen o küçümseme sancağımızda hiç hissolunmamaktadır. Meselâ Silistranın I gimnazyasında çalışan muallimlerimizden coğrafiya muallimi Tevfik Hüsmenof, kimya muallimesi Resmiye Naimova, tarih muallimi Mehmet Salimof ve matematik muallimi Orhan Mehmedof, bulgar meslekdaşlarından katiyen seçilmemektedirler. Bu gibi muallimlerimiz sancağımızın diğer mekteplerinde de az değildir.

Faşizm esareti yıllarında köylerimizde hiç bir okumaevi yoktu. Şimdi ise okuma evlerinden başka maaşlı kütüphaneleri bile var. Kütüphanelerde yerli yazarların yurdumuzda sosyalizm kuruculuğunu aksettiren eserlerinden başka türkiyenin progresif şairlerinden Nazım Hikmet, Sabahattin Ali, Aziz Nesin, Yaşar Kemal ve Fakir Baykurdun bir çok eserleri de okuyucularımızın hergün istifade ettiği kitapların arasındadır. Köylerimizde yepyeni kurulan okumaevi binaları da az değildir. Bütün bunlar heveskâr kolektiflerimizin gelişmesine iyi şartlar yarattı.

Kurtuluşumuzun 20-ci yıldönümü münasibetiyle yapılmakta olan II cumhuriyet festivali, heveskâr kolektiflerinin de aktifleşmesine oldukça yardım etti. Yerli, rayon ve zonal gösterilerine büyük bir hazırlıkla katılan kolektiflerimiz iyi başarılara ulaştılar. Bilhassa Dulovo, Paisievo, Preslavtsi, Yarebitsa ve Bosna köyü gençlerinin repertuvarları çok sevindirici çıktılar. Bunlardan bazıları Varnada yapılan zonal gösterilerinde diğer sancak kolektiflerinden üstünlüklerini çok açık olarak gösterdiler ve birinci yeri aldılar.

Bulgaristan halkının ayrılmaz bir kısmı olan türk ahalisi bu kısa tarihi devirde ulaştığı bütün başarılarını BKP ve Halk idaresine borçludur. O, şimden sonra da Vatanımızda sosyalist kuruculuğuna faal olarak iştirak edecek ve Türkiye burjua hükümetinin her bir teşebbüsüne „HAYIR“ cevabını verecektir.

MÜKÂFATLANDIRILAN MUALLİM

Ömer Yusufof Silistredeki romen gimnazyasını bitirdikten sonra, muallimliğin yolunu tuttu. Evvelâ Ruyno, Zaritsa ve Zagrat köylerinde, sonra ise doğduğu Yarebitsa köyünde çalışmağa başladı. Mekteplerde öğretim şartları çok ağırdı. O zaman şimdiki rahleler, kara tahtalar, coğrafya ve fizkültür alanları yoktu.

— Müfettiş köyümüzü senede ancak bir defa ziyaret ediyordu, diyor Ömer Yusufof. Bu tecrübeli muallim uzun yıllardan beri çalıştığına, başından çok şeyler geçirmiş, çok görgüler görmüş. İyi ve kötü insanlarla karşılaşmış, Meselâ Dobrucanın romen esareti zamanı mektep şartlarını anlatırken, mektep müdürü Yon Kuku hakkında şunları söylüyor: „Açgözlü ve çok zalim bir adamdı“.

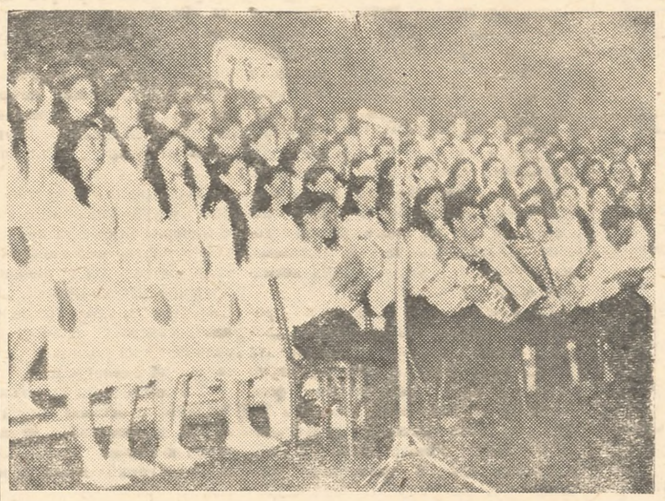
Ömer Yusufof artık 50-yi aşmış. İki yıl sonra tekayüte çıkacak. Fakat uzun yıllardan beri tatbik ettiği mesleğinden, talebelerinden, muallim arkadaşlarından ayrılmak ona çok ağır geliyor. Abdurrahman Ahmedof, Halil Mehmedof. Fikret Enverof v.s. gibi bazı talebe babaları çocuklarını mektepten vazgeçirmeğe çalışmalarına karşı nekadar savaş yörütmüştü. Muvaffak da oldu. O, mektepten ayrıldıktan sonra bile, şüphesiz mektebini unutmayacak.

İçtimai işlerle çok yakından alâkadar olan bu tecrübeli muallim, halkımızın maarif ve kültür seviyesini mektepte olduğu kadar kulüplerde ve okuma evinde de yörüdüyordu. 8 yıl partiya sekretarı, 10 yıl Dulovo kaza komitesinin azası, ve bir sene de TKZS başkanlığı az değil ya. BKP-nin V kongresine iştirak edip, şahsen Georgi Dimitrofla konuşmasını, Ömer Yususof hayatının en bahtiyar anlarından hesap etmektedir. 1962 yılında vatanımızda birinci muallimler kongresi yapıldı. Ömer Yusufof yoldaş bir delege sifatiyle kongreye katıldı.

Tecrübeli ve örneklik muallim olduğundan „Maarif bakanlığı“ Yusufofu „Kiril i Metodi“ ordeniyle, Vatan cephesi Milli surası ise iki defa hususi madalyalarla taltiflemiştir. Fakat onun için en büyük mükâfat talebelerinin hayata atıldıklarını görmektir. Meselâ onun yetiştirdiği talebelerden Fehim Osmanof-brigadir, Osman Agaef-muallim, Zait Bozacief komsomol sekretarı v. s. yerlerde çalışmaktadırlar.

Yarebitsa kooperatorlarının itimad ve sevgisini kazanan Ömer Yusufof yoldaş Slav alfabesi ve kültürü bayramı münasibetiyle, bütün meslekdaşlarını selâmlar ve yeni neslin komunizm kuruculuğuna hazır olarak yetiştirilmesi davasında başarılar diler

Nikola NANEF



Yarebitsa gençlerinin uzun zamandan beri sabırsızlıkla bekledikleri festival günü geldi.

Beyazlara bürünen koro grupu, sol omuzlarından gür saçlarını göğüslerine sarkıdan güler yüzlü kızlar, Silistre tiyatro sahnesini süslediler. Söyledikleri şen türküler Tuna sularında akisler verdiler. Bu şirin melodiler herkesin kalbini okşadı.



BÖYLE OLMALI

Ağaçlar altın gibi sarı yapraklarını yere döktüğü bir güz günüydü. Hanifenin kalbi sık sık vuruyordu. Acaba Silistranın „Kliment Ohridski“ gimnaziyasında da eski rahle arkadaşı Neviye Matemova gibi çalışkan, şakacı birini bulacakmıydı. Yabancı bir tavırla sınıf odasına girdi. Bütün bu talebeleri Hanife ilk defa görüyordu. O, VIII sınıfı köyü Bradvaride bitirmişti.

IX sınıfın ilk ders zili vurup, sınıf muallimesi Kiranka Atanasova odaya girince „Hanife, sen Donka Koleva ile bir rahlede oturacaksın. Hem ikiniz de bir boyda“, dedi. Daha ilk saattan bu iki kız talebesinin arasında sıkı bir dostluğun temelleri atıldı. Donka, Hanifeyi çok sevmişti. O zaten VIII sınıfta da Safiye Mehmedova ile bir rahlede oturuyordu.

Tesadüf bu ya, yaşadıkları pansiyonda da bir odaya düştüler, yatakları komşuydu. Günlük şahsi ders çalışma planlarını yaptılar. Hep birlikte çalışıyorlardı. Şimdi de öyle. Hanife Donkaya bulgarca, tarih ve coğrafyadan, Donka ise Hanifeye matematikten yardım ediyordu. Serbest vakıtlarını ise spora hasrediyorlar. Her ikisi de hafif atletizm meraklısı.

Yeni yıl tatilinde Hanife Donkayı köyüne misafirliğe davet etti. Gittiler. Bütün tatili Bradvari köyünde geçirdiler. Çok geçmeden talebelerin ebeveynleri de birbirleriyle tanıştılar. Onlar da dost oldular. Sık sık gelip gitmeğe başladılar. Köyleri zaten çok yakın.

* * *

Mart ayının ilk günleri oldukça soğuk geçtiğinden Donka kendini koruyamamış, hastalanmıştı. Fazla harareti vardı. Başı ağrıyor, gözleri kararıyordu. Hanife derhal telefona yapışarak nöbetçi doktora seslendi. Havanın soğuk olmasına rağmen, Hanife, doktor gelince pansion binasının önünde bekledi. Fazla telâşlanıyordu. Doktor geldi ve hemen Donkayı muayene etti. Hanife doktorun yazdığı reçeteyi alarak eczaneye koştu. Çok geç olmuştu. Nöbetçi eczaneciyi uyandırarak bütün ilâçları yaptırttı ve acele pansiona döndü. Donkanın harareti çok yüksekti. Yanıyordu. Hanife sabaha kadar gözünü kıpmadan arkadaşının başı ucunda oturdu. İlâçlarını veriyor ve bazı şen hikâyeler anlatarak hastayı eylendirmeğe çalışıyordu. Sabaha karşı Donkanın harareti düştü. İyileşti.

Ertesi gün Hanife tarih dersinden „4“ aldı. Fakat üzülmüyordu. Hattâ seviniyordu, çünkü artık Donka kendisini çok iyi hissediyordu. Hanifeye tarih dersinden yüksek kıymet almak okadar güç bir şey değildi.

Henuz IX sınıfta olmalarına rağmen, onlar gelecekteki meslekleri hakkında da düşünüyorlar. Hanife eczacı, Donka ise matematik muallimesi olmak aşkıyle yaşıyor.

Çok samimi geçinen bu iki kız, aynı zamanda Komsomol teşkilâtında da çok faal olarak çalışmaktadırlar.

Mehmet DEMİROF

Resimde: Hanife ve Donka pansiyon odalarının birinde yarınki derslerine hazırlanıyorlar.

Muallim sevgisi

Çocukların kalbinde
Yer tutan insan kimdir?
O herkesin dilinde:
Sevgili muallimdir.

Muallimdir hep bize
Doğru yolu gösteren,
Odur her birimize,
Yeni bilgiler veren.

Doktorlar, agronomlar
Muallimden ders alır.
Ondan ders almayanlar,
Hayatta cahil kalır.

Yurtta bilgili ve şen
Dimitrofçu bir erim.
Arkadaşlar bilin, ben:
Muallimi çok severim!

Şaban MAHMUDOF

Penü Penef gecesi

Cuma akşamı Sancak halk savetinin salonunda, şair Penü Penefe hasredilen dandanalı bir gece teşkil edildi. Sairin yaradıcılığı ve hayatı hakında filolozi ilimler namzeti Lüben Georgief konuşsu.

Sonunda ise iktidarlı şairin eserlerinden bazıları okundu. Merhumun yaradıcılığına büyük kıymet veren silistreliler çok memnun kaldılar.

KÜLTÜR VE NEŞE OCAĞI

Geliniz! Geliniz de görünüz! Bakalım köyümü tanıyabilecekmisiniz? Bundan 20 yıl önce, o derin pınarlar, halkımızda nekadar acı hatıralar bıraktı. Şimdi ise köyümde çeşmeler şırıl şırıl aktı. Gaz lâmbaları çoktan tavana kaldırıldı. Kurulan yeni evler ve şoseler köyün çehresini tamamiyle değiştirdi... Doğcalar ve Küçük mahle birleşerek yepyeni Paisievo köyü doğdu. İki mahlenin ortasına bir çok yeni binalar kuruldu. „Kültür evi“ onların içersinde en büyüğü ve en yakışıklı olanıdır.

Bütün toplantılar, eğlenceler kültür evinde yapılır. Gündüz ve gece okuma odası kovanlar gibi işler... Eskileri darmadağın eden, yenilikleri ise kooperatorların şuuruna ulaştıran bütün doklad ve konuşmalar hep burada yapılır. Gençler, tenis ve diğer spor karşılaşmalarını da burada yaparlar. Bundan madâ Cemal Uzunofun önderliğinde çalışan, sancak birincisi çıkan ve Varnada yapılan zonal gösterilerinde büyük başarılar gösteren karma koro grupumuz da hep bu kültür evinde hazırlandı ve temsiller verdi.

Kültür evimizdeki okuma odasının ve hele de kitap fondunun kooperatorlar arasına Partiyamızın sözünü, hakikatı yaymada önemi gayet büyüktür. Bu hususta kütüphaneci Mariyka İvanova oldukça iyi çalışır. Çeşitli çareler arayarak, kooperatorlara mümkün olduğu kadar daha fazla kitap okutmağa çareler arar. Yazın gergin iş günlerinde bile çantasını kitapla doldurarak bloklara çıkar ve istirahat saatlerinde kooperatorlara çeşitli kitaplar okur. Haftanın bir gününü ise hayvanbakıcılara ayırır. Yağmurlu ve çetin kış günlerinde de kitapsız bırakmaz okuyucularını. Meselâ Jelâ Atanasova, Fatmegül Küçükova, ana olunca evden çıkamadılar. Fakat kütüphaneci onları kitaplardan yine mahrum bırakmadı...

Böylece 1963 yılında 1,188 cilt kitap okudu kooperatorlarımız. Veska Tsoneva, Anka Jeleva, 70 yaşındaki Georgi Minçef, Hanife Rasimova, Cemil Çakırof, hayvanbakıcılardan ise Ali Hasanof ve Cemal Kadirof en çok kitap okuyan kooperatorlarımızdır. Okuyucularımızın hevesle karşıladığı kitapların arasında L. Tolstoyun „Vızkreseniya“, Mihail Şolohofun „Saakin Don“ Georgi Karaslavofun „Obiknoveni hora“ eserleri yer almaktadır.

Kütüphanenin en muntazam ve sevimli okuyucuları pionerlerdir. III sınıf talebelerinden Gülten Rahimova 56, Ganka Stoyanova-29, Fatme Seidova ise 22 çocuk kitabı okumuşlardır. Kolektif kitap okuyucuların sayısı da az değildir. Bütün bunlardan madâ komsomolcular sık sık okuyucu konferansları yaparlar...

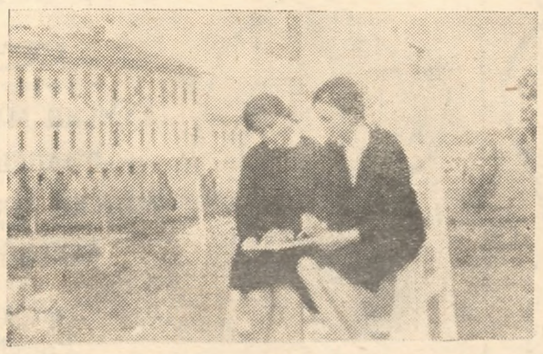
Böylece, kitaplar her geçen günle kooperatorlarımızın hayatına daha fazla giriyor. Onlar insana kanat, kuvvet, mesut hayatımızın kuruculuğuna ilham katıyor. Okuyucularımız ise ufka, geleceğe inançla, tebessümle bakıyor.

Paisievo kültür evi, kooperatorlarımızın siyasi, ilmi ve diğer sahalarda bilgilerini yükseltmek uğrunda kendine düşen payı lâyıkıyle yerine getirmektedir.

Hikmet ŞANOF

ABİTURİENT KIZLAR

Akşamüstü. Saat 6 raddeleri. Hervakıt tam bu saatlarda olduğu gibi, bu defa da bir grup talebe otobüs durağına yakın bir yere toplanmışlardı. Kiminin elinde kitap, kiminin ise tefter, kalem vardı. Onlar burada bir haylı durdular. Herhalde daha bazı arkadaşlarının gelmesini bekliyorlar, deye düşündük. Öyle de oldu. Biraralık şehrin merkez sokağının sağ tarafındaki tretoarında iki karabaretkalı belirdi. Onların da elinde tefter, kalem vardı. İkisi de bir boyda. Kendi aralarında birşeyler konuşarak gülüşüyorlar. Adımlarını biraz hızlandırdıktan sonra, tekrar yavaşıyorlardı. Beklemekte olan talebe grupu onları görünce: „İşte, Makbuleyle Siyka da geliyorlar“ dediler.



Makbule Karabetovayla Anastasiya Babayaşeva teneffüz esnasında bile birliktedirler.

Bu iki isim bizim de dikkatımızı çekti. Çünkü öyle samimi konuşuyorlardı ki, etraftan onları gören, behemal yakın dost olduklarını anlayacaktı. Biz de öyle düşündük. Biraz sonra talebeler gözden kayboldular. Bu günden itibaren Dulovo hakkında söz açılınca, hiç istemiyerek bu iki şen mektep kızları aklımıza geliyordu

* * *

Bir gün Dulovo gimnazyasının önünden geçerken, teneffüz zili çalındı. Talebeler birer ikişer dışarı çıktılar. Sporu sevenler derhal basketbol alanına doğru koştular. Aşağı sınıflardan oldukları belliydi. Daha büyükleriyse, gruplar halinde bir kenara toplanmış, fizik dersinden bazı sualleri gözden geçiriyorlardı. Mektebin giriş kapısına yakın bir yerinde ise iki kız talebesi yanyana oturmuşlar. Tanıdıktılar sanki. Birkaç gün önce otobüs durağında gördüğümüz Makbuleyle Anastasiya idi. Ellerindeki kitabı görünce, onların da ders hazırladıklarını anladık. Heyecanlı heyecanlı konuşuyorlardı. Herhalde edebiyatla meşgul oluyorlar, deye aklımızdan geçirdik. Esen hafif rüzgâr gür saçlarını okşuyordu bu kızların. Makbule ara-sıra yüzüne düşen bir top saçı sağ eliyle alnının üstüne kaldırıyordu.

* * *

Makbule Karabetova ve Anastasiya Babayaşeva daha birinci sınıfta dost olmuşlardı. Onlar mektepte de, dışarda da hep baraberdirler. Derslerini bazen Makbulelerde, bazen ise Anastasiyalarda hazırlıyorlar. „Biz biribirimizi görmeden olamıyoruz“, diyor kumral saçlı, dolgunca çehreli Anastasiya. Şimdi ikisi de XI dirler. Gimnazyayı ikmal ettikten sonra, Anastasiya edebiyatçı veya artist olmaya merak ediyor. „Ben ise tarih fakültesine yahut da tıp enstitüsüne yazılacağım“, diyor Makbule hevesle...

...Bugünlerde Anastasiya da Makbule de sevinç içindeler. Onları okul çağından, aylar değil, haftalar değil, sayılı günler ayırıyor. Şimdi onlardan bahtiyarı var mı?!.. Üniversite seneleri de bir gün gibi gelip geçecek. O zaman Makbule de Anastasiya da birer mütehassıs gibi yetişecekler. Kimbilir, belki doktor veya artist, belki de muallim olup okudukları gimnazyada ders verecekler. Kalpleri ferahla dolacak. Yeni nesilin daha hazırlıklı yetişmesi için büyük bir azimle çalışacak onlar.

Ziya İSMAİLOF



Biliyormusunuz ki?

Moskovadaki Lenin adını taşıyan spor stadının kapladığı saha, Monako devletinin arazisinden daha büyüktür.

* * *

Kahve ilk defa Habeşistanın Kaffa bölgesinden Arabistan yarımadasına, oradan da Avrupaya getirilmiştir. Kahve adı da o bölgenin adından alınmıştır.

Sovyetler birliğinin kuzey kısım larında soğukluk sıfırın altında 20 dereceyken, güney bölgelerinde güller açmaktadır.

* * *

Hayvanların içersinde en fazla soğuğa dayananı kaz ve ördektir. Onlar, 110 derece soğukta bile yaşayabiliyorlar.

ПРЕД ИЗПИТИТЕ И РОДИТЕЛСКАТА ПОМОЩ Е НЕОБХОДИМА

НАСТЪПВАТ решителни дни за учениците от VIII и XI клас. Те са в трескава подготовка за успешното полагане на изпитите. Затова повече от всякога се изисква от родителите да проявяват особена загриженост и спокойствие и внимателно отношение към децата си. В семейството трябва да се създадат необходимите условия за занимания, да се създаде правилен режим за учение, сън и отдих.

По време на подготовката за изпитите и по време на самите изпити родителите трябва да контролират вметраването на заниманията. Добре е след всеки час 10-15 минути да се отделят за отдих, а след 3-4 часа занимания на ученика се полага малка разходка и спортуване на чист въздух.

Родителите не трябва да разрешават на децата си да четат до късно вечерта или през нощта. Добре е да ги съветват да си лягат вечер по-рано, но в замяна на това сутрин трябва да ги събуждат рано, защото общоизвестно е, че утринните часове са много по-полезни за усвояване на знанията, отколкото нощните часове, прекарани в борба със съня.

В навечерието на изпитите родителите не бива да позволяват на децата си да четат цял ден и цяла нощ. Това допринася повече вреда, отколкото полза. Съзнанието се затормозява, уморява и в изпитния ден често, макар и на добре овладени въпроси, ученикът не може да отговори, обърква се.

На учениците не трябва да се напомня постоянно, че имат изпити, че трябва да четат. Необходимо е да им се предостави възможност сами да разпределят времето си за учение и почивка. В случай, че ученикът отделя много часове за четене или пък произволно удължава почивката си, заиграва се, родителите трябва тактично да му напомнят да премине или към почивка, или към работа над книгите. Родителите трябва да създадат у децата си бодро настроение и увереност в благоприятния завършек на изпитите.

Върху децата не действува благоприятно безучастието, равнодушното отношение на родителите към подготовката им за изпитите.

Зрелостните изпити и изпитите за завършено основно образование са проверка на резултатите от усилията на учениците не само през цялата учебна година, но и през миналите години. Когато ученикът чувствува, че неговият изпит се счита от родителите му за важна, много сериозна задача, това го радва и окриля за влагане на повече труд в подготовката.

В училище, в периода на подготовката за изпитите, са организирани допълнителни занимания или консултации. Хубаво е родителите да знаят кога и при кого се провеждат и да следят за тяхното посещаване от учениците. Тези часове са полезни и децата трябва да ги посещават.

Помощта на родителите при подготовката на изпитите от учениците е от изключително голямо значение. Ето защо те трябва с истинска родителска загриженост да се отнесат към тревогите на децата си. Изпитът не е частно дело — само на родителите или само на учителите. Той има широко обществено значение. От това как ще бъдат взети изпитите, ще зависи какви кадри ще се влеят в живота, за социалистическото строителство.

Родители и учители ръка за ръка, с много загриженост, с взаимни усилия трябва да се борят за по-добра подготовка на учениците и оттам за по-добър успех на изпитите през месец юни тази година.

Вяра МИНЧЕВА
директор на 1 СПУ—Силистра

КЪДЕ ОСТАНА МИНАЛОТО?



От миналото сега ни делят двадесет години. И хубаво е, че децата на Кайнарджа, които сега учат в новото училище, не помнят, не знаят това минало.

А по-възрастните хора в Кайнарджа помнят това минало, помнят схлупените частни къщи, където по-рано се помещаваха класните стаи, където те правеха първите стъпки към светлината, към науката. Народната власт наля с енергия и сили ръцете на трудолюбивите кайнарджанци. И те стегнаха мишци, за да построят ново училище за своите деца, за да удовлетворят една отколешна мечта, за да осъществят една потребност, наложена от новия живот — да дадат простор на образованието, просветата.

Новото училище на Кайнарджа е един прекрасен храм на науката, олицетворение на големите културни промени в Добруджа. Двуетажната му сграда разполага с 14 класни стаи, с три работилници, с два кабинета. Всички стаи, кабинети и работилници са радиофицирани, осигурени са с парно отопление.

Може с пълно право да се каже, че училището на кайнарджанци, тъй както то е уредено, отговаря на всички изисквания на живота. В него децата, при тази материално - техническа база, могат да придобият онези знания и умения, които ще им послужат след като напуснат класните стаи.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

СРЕЩУ МАЙСТОРИТЕ — ПОЧЕТНА ЗАГУБА

„ДОРОСТОЛ“ (Силистра)—„ЧЕРНО МОРЕ“ (Варна) — 1:2.

„ДОРОСТОЛ“: Божков — Дечев, Л. Йорданов, Петков — Митев, Мирчев — П. Йорданов, Стоянов, Методиев, Бонев, Османов.

„ЧЕРНО МОРЕ“: Нинов — Боснов, Атанасов, Грозданов — Биляров, Янев — Киров, Стоянов, Г. Димитров, Богомилов, Н. Димитров.

Голмайстори: Османов (8), Г. Димитров (19), Стоянов — Чм (29).

Съдия: Д. Узунов.

През последните години твърде рядко виждаме в Силистра отбори от групата на майсторите. След идването си през есента отново наши гости в четвъртък бяха футболистите на „Черно море“ (Варна) — един от челните отбори в тазгодишното първенство на „А“ РФГ. Ние можем само да им благодарим, че и този път се отзоваха на поканата да ни гостуват.

Многобройните зрители (въпреки делничния ден) не останаха излъгани в надеждите си за хубав мач, особено що се касае за показаното през първото полувреме. Тогава двата отбора демонстрираха жива, темпераментна игра, при която приливите и отливите се редуваха ту към едната, ту към другата врата, плод на нападателния дух на всички състезатели.

Началото беше успешно за домакините, които бяха решили да покажат всичко, на което са способни. През тази част на играта те се изявиха като достойни партньори на големия си противник и поднесоха приятна изненада и на зрителите, и на гостите. Още в 4-та минута Методиев имаше възможност да открие резултата, но в последния миг изгуби контрола над топката. Няколко минути по-късно една майсторска комбинация, изплетена от Митев, Методиев и Османов, изправи зрителите на крака. Лявото крило беше изведено в чиста позиция и неговия точен удар направи Нинов безпомощен — 1:0 за „Доростол“.

Този резултат подействува на варненци и техните нападатели започнаха все по-често да проникват пред вратата на Божков. Особено остро, поривисто действуваше Стоянов (8—Чм), който игра като дясно крило. Неговите врязвания не можеха да бъдат спирани и той изсипваше топка след топка в наказателното поле. В 19 минута резултатът беше изравнен и най-голяма заслуга за това имаше ...Бонев. Десет минути по-късно Стоянов (Чм) от съмнително положение на засада отбеляза втори гол за отбора си и оформи крайния резултат на срещата.

Гостите защитиха реномето си на водещ отбор в първенството. Те доминираха през целия мач не само с по-високото си техническо майсторство, но и с тактическата постройка на играта си, с широкото разгъване на атаките по фланговете. Те изнесоха нагледен урок на игра без топка, на постоянно движение и бързина, при което всеки състезател се озоваваше на свободно поле.

Домакините се оказаха като достоен съперник само през първото полувреме, когато с много жар и енергия пригласяха на варненци. Отлично се представи на този мач Стоянов (Д—9) с техническата си умна игра и широк поглед. Липсата на смени и умората си казаха думата през втората част на играта, когато връзката между нападателите се осъществяваше случайно. И в тази среща отбраната беше по-добрата част.

Загуба с 1:2 от такъв отбор не тежи и може да се приеме като успех за „Доростол“. По-важно е, че такива срещи помагат на отбора да прецени своите възможности, степента на постигнатото и да научи много. Затуй бихме пожелали да виждаме по-често такива срещи. Необходимо е!

Йордан СИМЕОНОВ

КУЛТУРЕН ЖИВОТ

ВЕЧЕР НА ПЕНЬО ПЕНЕВ

На 22 т. м. в салона на Окръжния народен съвет — Силистра се състоя литературна вечер на поета на социалистическото строителство Пеньо Пенев, организирана от ОК и ГК на ДКМС и читалище „Доростол“.

Др. Любен Георгиев, кандидат на филологическите науки, изнесе интересен доклад за живота и творчеството на поета, подчертавайки, че с най-хубавите си стихове Пеньо Пенев и днес е „глас и съвест на епохата“. Присъствуващите зададоха много въпроси на докладчика, отнасящи се до творчеството и жизнения път на Пеньо Пенев, на които той отговори задълбочено и изчерпателно. Вечерта завърши с рецитал от стихове на поета и изслушване на магнитофонен запис с гласа на автора.

ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА НА ЯНКО МАРИНОВ

В ПОНЕДЕЛНИК на 18 т. м. вечерта в салона на читалище „Доростол“—Силистра в присъствието на много граждани бе открита изложбата на известния варненски художник-пейзажист Янко Маринов. Другарят Димитър Кунчев, инспектор в ГНС—Силистра, откри изложбата с кратко слово, в което очерта трудния, но плодотворен път на художника, който още в младежката си възраст е посветил живота си на народа. Нелегален комсомолски и партиен деец, преминал през българските и югославски затвори, той емигрира в 1932 година в Съветския съюз, където завършва художествено образование, а след Девети септември се завръща в България. Досега Янко Маринов е уредил 16 самостоятелни изложби, с които е станал известен не само у нас, но и в чужбина.

В XVII-та самостоятелна изложба, с която той се представя за пръв път пред силистренци, са окачени над 60 платна, предимно пейзажи. В тях тупти сърцето на един талантлив творец, на един художник-поет. Неговата палитра е разнобагрена, жизнеутвърждаваща. Пейзажът е неговата стихия. Природата с нейните вечно повтарящи се и неповторими по красота сезони стои в центъра на неговите картини. Зрителят с удоволствие разглежда „Есен в градината“ —картина, която се отличава със своята непосредственост. Хубаво впечатление правят и „Есен във Варна“, „Златна есен“, „Утро край залива“. Посетителите се спират задълго и пред платното „Мъглив ден край река Белица“. В „Есенен пейзаж“ Янко Маринов добре е изобразил красотата на морето с едно одухотворено небе, което не може да бъде забравено. Изобщо прави впечатление, че в неговите картини небето, въздухът са пресъздадени с голямо майсторство—те са осезаеми, нарисувани от ръката на един истински поет.

Сполучливи са зимните и пролетните пейзажи на художника. „Зима в залива“ предава характерната за сезона пустота и застиналост на морето в един сребристобял фон. Хармонично съчетаните синьо и бяло сполучливо предават отблясъците на снега. Много нежност има в „Зимен ден“. В пролетните пейзажи на Янко Маринов наблюдаваме една особена лиричност, която е характерен белег и за всички останали негови картини. Тя ни кара да запомним „Пролет в квартал Рупи“ и „Пролет край залива“, да се възхищаваме от розовата пяна на цъфналите бадеми в „Пролет“.

Полските пейзажи на Янко Маринов подчертават обновения лик на българската земя, в която няма и помен от старите тревясали синури. Тук трябва да отбележим „Ниви край Килифарево“ и особено „Край Крушари“, където художникът е изобразил красотата на социалистическа Добруджа с обширните й кооперативни блокове.

Като варненски художник Янко Маринов често рисува морето, което обикновено свързва с трудовия живот на хората („Рибари“, „Привечер в пристанището“ и др). Особено завидно майсторство проявява той в миниатюрния жанр—„В зелена гама“, „Лодки привечер“. Хубави са и пейзажите му от Италия—„Кът от Капри“, „Старият Рим“ и др.

Силистренският зрител е благодарен на художника и затова, че той е намерил време да нарисува и няколко платна със сюжети от нашия град. Затова той с любов се спира пред „Дунавски мотив“, „Лодки край Силистра“ и „Мъглив ден край Дунав“, където с обич са изобразени величието на голямата река и красотата на силистренския пейзаж.

И в последната си изложба Янко Маринов е останал верен на реализма, защото той е вечен както е вечен и самият живот. Затова неговата изложба вълнува нашия зрител.

Недю НЕДЕВ

КОНЦЕРТ НА НАДЕЖДНА СМЯНА

На 19 май вечерта в салона на Окръжния съвет силистренското гражданство бе свидетел на една особено хубава проява — концертната продукция на учениците от класа на Асен Кирилов, преподавател в Детската музикална школа при читалище „Доростол“.

В продукцията участвуваха школници от различни възрасти. Най-добрите от тях показаха изградено чувство за ритмичност, чистота на тона, стремеж към вярна интерпретация на творбата. Стоян Валентинов с „Концерт“ от Мюхлер показа овладяна техника и лекота в постановката. Същото може да се каже и за Лидия Стоева и Сашо Бенев. Индивидуалните изпълнители имаха добър съпровод от младите пианистки Красимира Талигарова и Фаничка Стоева. Въпреки тези постижения, една част от по-големите ученици се представиха под възможностите си. Естествено, смущението при първия концерт беше една от причините да не се постигне всичко, което е възможно.

Много възторжено бе посрещнат от публиката щрайховият оркестър. Той се представи добре, разкривайки своите качества в изпълнението на четири пиески от Й.С. Бах. Първите три показаха стремежа на школниците към вярно и леко изпълнение, към художествена изразителност, а четвъртата —добра техника и чувство за ритъм. А оркестърът е съставен от ученици, една част от които са твърде малки и това показва колко много труд и постоянство са проявили школниците, колко амбиция е положил в неговата подготовка преподавателят Кирилов. Когато ги чуем отново на следващия концерт, ние се надяваме да ги видим още по-добри техници, още по-умели изпълнители, у които чувството за ансамбловост и точност в ритмиката е повишено.

Щрайховият оркестър под ръководството на Асен Кирилов зарадва нашата общественост не само поради това, че в него израстват хора с определени интереси и наклонности към музиката, а и също със своя колективизъм, със своята волевост и упорство — черти тъй нужни на съвременния човек.

Елена ВЪЛКАНОВА

ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ПРАЗНИКА

Трудещите се и най-вече учителите и учениците в село Алфатар днес честуват щастлив юбилей — —80-годишнината от основаването на Народното основно училище „Христо Ботев“, който съвпада с Деня на славянската писменост и култура

В чест на юбилея дружинният съвет обяви конкурс за най-хубаво стихотворение и разказ за родното училище, а вокалната и танцовата групи гостуваха на училищата в квартал Попово и село Васил Левски

Много грижи се полагат и за разкрасяване на училищната обстановка. Цветните лехи отдавна са оформени и в тях, под грижите на седмокласниците, вече са разцъфнали пролетни цветя. Тези дни бе завършено и водоснабдяването на училищната сграда, а баскетболната площадка бе електрифицирана. В чест на училищния празник започна строеж на спортен комплекс.

25 май е обявен за спортен празник на училището. През този ден на новоасфалтираната площадка ще премерят силите си баскетболните отбори на селата Бабук, Алеково, Честименско, Алфатар и др. Ще се състоят също футболни и лекоатлетически състезания между представителните отбори на същите села.

Милена КАРАИВАНОВА

ОБЯВА

ОТП „Печатни произведения“—Силистра. Съобщаваме, че пуснахме в продажба по всички книжарници в окръга учебниците, тетрадките и учебните помагала от I до IV кл

С оглед да се избегнат опашките по книжарниците, умоляваме гражданите навреме да снабдят децата си с необходимите им учебници и помагала.

От предприятието





ДЕЦАТА ВИ ЩЕ БЪДАТ РАДОСТНИ И БЛАГОДАРНИ

ако им купите от разнообразните и интересни ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

ЗАНИМАТЕЛНИ КАРТОНЕНИ ИГРИ, КУКЛИ, изработени от различни материи, ДЪРВЕНИ ИГРАЧКИ и още какво ли не? С тях времето им ще минава приятно и полезно.



ВАЖНО! ВАЖНО!

ГТП „Нармаг“ — Велико Търново —

ПРЕДЛАГА мотоциклети „БАЛКАН“, мопеди „БАЛКАН“, и мотоциклети ЕМЗ—150 куб. см.

Подробни сведения в магазина на улица „Христо Ботев“ № 19 или телеф. № 31-79.



ГОТОВО ОБЛЕКЛО за пролетния сезон

ДАМСКИ МАНТА
ВЪЛНЕНИ РОКЛИ
МЪЖКИ КОСТЮМИ
ДЕТСКО ОБЛЕКЛО

практично, съобразено с модата за 1964 год. ще намерите по всички магазини за конфекция.

Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

24 май

УЧИТЕЛКА ПО СЪРЦЕ И ДУША

ГОЛЯМОТО междучасие. Децата от училище „Никола Вапцаров“ — Силистра пълнят двора с весела глъчка. Първият, вторият звънец. Всички са в класните стаи. Започва новият час..

Другарката Павлина Николова влиза при своите третокласници както винаги усмихната и спокойна. От зоркия й поглед не се е укрило, че един от учениците й е играл повече на двора. Тя се обръща първо към него:

— Какво правеше на двора, когато биеше вторият звънец?

— Играех, другарко — отговаря засрамено палавникът.

— Играел, ученици! Кой ще ми каже, какво е думата „играя“ в изречението?

Гора от ръце. Всички знаят, че „играя“ е сказуемо в изречението, а в речта— глагол.

Започва урокът — преговор на учёното за глагол. Той преминава увлекателно, приятно. Въпросите умело се свързват с детския живот, със заобикалящия ученицит училищен бит, с живота вън от училището. С новото, което се налага в нашия град. Със светлото бъдеще...

Часът минава неусетно, като другарски разговор, изпълнен с топлота, с майчинска грижа да се пише вярно и красиво, да се стои добре на чина, да бъде всеки дисциплиниран и прилежен ученик, да притежава колкото се може повече знания...

И така през всеки учебен час от тринадесет години насам другарката Николова се грижи за своите малки ученици.

Тя е родена в село Кайнарджа, но нейният учителски път започва в Полковник Чолаково. След това е учителка в училище „Отец Паисий“ в гр. Силистра, а от пет години в училище „Никола Вапцаров“.

Членка на РМС, а от 1953 година е членка на БКП, другарката Павлина Николова се включва най-активно в изграждането на новия живот. Това тя постига преди всичко с пряката си учителска работа. Нейните ученици, макар и малки, се отнасят винаги с жив интерес към събитията в заобикалящия ни свят. Те следят с интерес всеки вестник, интересуват се от постиженията на науката. Говорят за тях с разбиране. А часовете на класния наставник са винаги интересни! Другарката Николова умее така да ги води, че учениците могат спокойно да изявят своите разбирания и интереси по различни въпроси. Тия часове са истински извор на знания, на топлота и другарство. Високият успех и дисциплина на своите ученици Николова постига благодарение на системния си труд, на умението си да предава така учебния материал, че той да бъде бъде разбираем за децата, на голямата си любов към учителската професия.

Павлина Николова е обичана и уважавана от целия колектив в училището. Като председател на профкомитета от пет години, тя е станала добър другар на всички. Всякога е готова да се отзове в помощ на колежките си. Тяхната работа и успехи следи отблизо и с приятелски интерес.

Училище „Никола Вапцаров“ е едно от трите учебни заведения в нашия град, чийто колектив се бори за завоюване званието „Колектив за комунистически труд“. Учителките работят неуморно, за да постигнат колкото се може по-високи успехи. Павлина Николова и тук е в помощ на всички. Техните успехи й носят само радост и другарска признателност.

Добра учителка и колежка, Павлина Николова е и добра майка и съпруга. Нейният дом, нейното семейство са пример за всички, които я познават. А нейните дъщери са отлични ученички. Неуморна в училище и обществото, дейна и обичана помощница на ученици и колежки, Павлина Николова е истинска нова учителка. Учителка по сърце и душа.

Стефанка СТАНЕВА

ДЕЛОЗИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 61 (769) | Вторник, 26 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

110 ГОДИНИ В СЛУЖБА НА НАРОДНАТА ПРОСВЕТА

ВЕЧЕРТА на 23 т. м. в читалищния салон на село Бабук се състоя голямо тържество. Много трудещи се и гости се бяха събрали тук да честват 110-годишнината от създаването на Бабукското училище. Между гостите се виждаха бивши учители и възпитаници на това старо огнище на просветата и възпитанието, създадено от родолюбеца Недьо Димов преди повече от едно столетие. В деловия президиум на събранието личаха другарите СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП, другарят БОЯН МИХНЕВ, председател на ОК на Отечествения фронт, ръководителите на селото начело със секретаря на общинския партиен комитет др. КУНИ МИХНЕВ, дългогодишните учители ХРИСТО НИКОЛОВ, МАРИЯ КУЗМАНОВА, КЛИМЕНТ КОСТОВ и др.

Възторжен доклад за дългогодишната народополезна дейност на училището изнесе сегашният му директор СТОЯН ПАМУКОВ, който изтъкна, че то е било винаги вярно на демократическите възрожденски традиции и е възпитавало поколенията в дух на непримиримост към социално-политическите неправди. Незабравими остават имената на неговите учители Недьо Димов, Жеко Варимезов, Райна Петрова, Христо и Мария Атанасови, Христо Николов, на неговите възпитаници — смелите народни синове, борци против капитализма и фашизма — Тодор Бонев, Иван Стайков и легендарния Дочо Михайлов. Днешното свободно Бабукско училище, поставено на нова основа, тясно свързано с живота, се гордее с това, че достойно продължава тяхното дело. То е едно от първите осмокласни училища в окръга, в него са привлечени до едно всички деца от района, подлежащи на задължително обучение. Досега, за век и десет години, то е отворило очите и е дало права насока в живота на 5 000 свои възпитаници. Днес то е истинско народно просветно огнище, в което местните учителски кадри постигат радващи успехи в подготовката на младото поколение за дните на комунизма.

Тържествената фанфарна музика, бодрите песни, свежите цветя и подаръците на пионерите за родното училище изразиха признателността на сегашните възпитаници към него — вторият техен дом. Посрещнат с ръкопляскания, секретарят на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия др. Стефан Габровски горещо приветствува училищния колектив и цялата общественост от името на Окръжния комитет и Окръжния народен съвет по случай славния юбилей. Той подчерта голямата роля на училището в село Бабук за възпитанието на много поколения в духа на революционните традиции, в духа на комунизма, категорично изтъкна и големите му заслуги сега, когато то възпитава чавдарчетата и пионерите в дух на безизаветна любов и преданост към скъпата Родина, към любимата Партия, чийто достоен син бе Дочо Михайлов. Сред възторжени аплодисменти другарят Стефан Габровски прочете **указа на Президиума на Народното събрание за награждаване на народното основно училище в село Бабук с орден Кирил и Методий— I степен** и пожела на целия училищен колектив да оправдае достойно тази голяма оценка и това голямо доверие на Партията и правителството. После той заяви, че Изпълнителният комитет на Окръжния народен съвет награждава училището с почетна грамота и средства за обзавеждане на кабинета по физика.

От името на кооперативното стопанство в селото председателят му Александър Великов поздрави с „Добре дошли!“ всички стари учители и гости и обяви,че стопанството подарява на училището комплект от духови музикални инструменти.

Приветствията и песните на комсомолците, възпитаници на Бабукското училище, литературно-музикалната програма на пионерите и жизнерадостните танци на читалищните самодейци завършиха голямото тържество. След това участниците в събранието поднесоха венци пред паметната плоча на загиналите в борбата против фашизма и капитализма.

Александър ПОПОВ

Тържествен ден – 24 май

С И Л И С Т Р А

И друг път Силистра е бил тържествен, и друг път граждани му са манифестирали по просторните улици, но този път! Този път манифестацията беше неописуемо внушителна. Имаше толкова светлина и толкова слънце в лицата на хората. Може би защото манифестираше младостта на града ни, може би защото отдаваше почит на онова свято дело, което преди 1 101 години се роди в мрака на невежеството с дръзновението на един млад жизнен, свободолюбив народ. Ликуваха в избликна благодарност, пееха песни и прослава на двамата братя, които ни дариха с писмеността — победата и силата на славяните.

Когато прозвучаха първите трели на музиката беше утро. На трибуната отново застанаха изтъкнатите ръководители на окръга — др. АЛИ РАФИЕВ, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, член на бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния народен съвет, секретарите на Окръжния комитет на Партията другарите САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, секретарите на Градския комитет на Партията др. МИКО НИКОЛОВ и др. ДЕНКА ГОСПОДИНОВА, секретаря на Окръжния народен съвет д-р БИЧЕВ, началникът на отдел „Просвета“ при Окръжния народен съвет др. АТАНАС НЕДЕЛЧЕВ, председателят на Окръжния читалищен съвет др. АСЕН ЧАПКЪНОВ, както и много заслужили просветни и културни дейци.

Гражданството аплодира тяхното появяване и пламенното слово на д-р Бичев за славянската писменост и култура. С аплодисменти посрещна множеството и първите колони на манифестиращите.

„24 май — денят на славянската писменост и култура ще живее вечно“ — този девиз личеше от всеки плакат, от всеки лозунг. „Слава на братята“ — скандираха учениците, които бяха овладели вече четмото и писмото на първоучителите. „Слава“ —шепнеха с тръпните си гласчета дечицата от детските градини. Хиляди очи се вливаха в портретите на братята Кирил и Методи.1 101 години бяха изминали, но през неузнаваемия лабиринт на вековете, подкупващия благ поглед на двамата славяни идваше до нас с великата повеля да ни напомни за миналото...

Една след друга се нижат колоните, стройни, многобагрени. За този любим ден са се готвили старателно всички ученици. Нали няма по-хубаво удоволствие от това, да чувствуваш, че твоето училище преминава пред трибуната най-добре! Нали е така хубаво да чувствуваш радостни тръпки под стройния такт на музиката. Те — учениците имат най-голямо право да бъдат щастливи и радостни, защото това е техен празник. Нали за четмо и писмо бяха седнали на чина. Нали, овладявайки речта и писмеността, стотици от тях станаха отличници.

Високо вдигат плакати и знамена и учениците от училищата „Иван Вазов“, „10-ти февруари“, „Ю. Гагарин“, „Н. Вапцаров“, „Отец Паисий“, „Макаренко“. Та щяха ли без тази свята реч да научат легендите за Орфей и Ивайло, щяха ли с трепет да прелистват страниците на „Под игото“ и да се удивляват на героизма на Кралича, щяха ли да имат пред себе си огнената поема на Гео Милев? И заветите на Димитров щяха ли да имат! Не! Без азбуката и словото, славянските народи не биха били такива, каквито са днес. . .

В челните редици на колоните на Първа политехническа гимназия са последните випускници—абитуриентите. Овладяли науката в средните училища, те крачат със стройна стъпка, уверени в себе си и живота. Неудобството от новия костюм, непривичната нова обувка, шепота на непознатото, което се разкрива пред тях със всеки миг, не им пречи да не чувствуват никого равен на себе си в щастието. Но в тяхната радост има и малко носталгия.

(Продължава на 4-та стр.)

ПРИЗНАНИЕ ЗА ВСЕОТДАЙНИЯ ТРУД

Наградени училища и учители по случай 24 май, Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост

С указ № 238—20.V. 1964 година на Президиума на Народното събрание се награждават следните училища и учители от Силистренски окръг:

С орден „Кирил и Методий“— I степен

НАРОДНО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ В СЕЛО БАБУК —по случай 110 години от основаването му.

С орден „Кирил и Методий“—II степен

ЛЮБЕН НЕДЕЛЧЕВ АТАНАСОВ—учител по математика в I средно политехническо училище— Силистра.

С медал „За трудово отличие“

1. ТЕОДОРА ХАРАЛАМБОВА ТАЛИГАРОВА—инспектор по български език и литература в отдел „Народна просвета“ при ОНС—Силистра.

2. АВРАМ ВАСИЛЕВ АВРАМОВ — прогимназиален учител по история в основното училище „Отец Паисий“ — Силистра.

3. ЙОРДАНКА АТАНАСОВА БАЙЧЕВА—прогимназиална учителка по математика в основното училище „Отец Паисий“—Силистра.

4. КИРИЛ ТОДОРОВ ИВАНОВ—директор на основното училище „Ст. Караджа“—гр. Тутракан.

5. НЕВЕНА ДИМИТРОВА МАКЕДОНОВА—прогимназиална учителка по български език и литература в основното училище „Отец Паисий“—Силистра.

6. НЕДЯЛКА ИВАНОВА СТАНЕВА— зам. директор на II средно политехническо училище—Силистра.

7. ПЕТЪР ИВАНОВ НАГИ—учител—специалист в I средно политехническо училище—Силистра.

8. ШЕХАБЕДИН РАХИМОВ ШАКИРОВ — начален учител в училище „Ю. Гагарин“—Силистра.

С значка „Отличник на МНП“

1. ГЕРГАНА ИВАНОВА БАНЧЕВА —прогимназиална учителка по български език и литература в основното училище в Дулово.

2. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ КОСТАДИНОВ— зав. отдел в пионерския дом в Силистра.

3. ДИМИТЪР КОСТАДИНОВ ДИМИТРОВ—зам. директор на основното училище в село Главиница.

4. СТЕЛИЯНА ИВАНОВА ПАПАЗИАН—учителка по пеене в основното училище „Отец Паисий“—Силистра.

5. ТОДОРКА МИХАЙЛОВА СТАТЕВА —учителка по биология в основното училище в село Главиница.

Наградени читалищни дейци от Националния съвет на Отечествения фронт

СЪС ЗЛАТНА ЗНАЧКА

1. СЕЙРАНИ АХМЕДОВ АЛИЕВ—Дулово
2. Д-р. ВЕНЕАМИН ИВАНОВ—Тутракан
3. АРСЕН ТОДОРОВ АРСЕНОВ—село Дунавец
4. КЛАВДИЯ ЦОНЕВА ПАНЧЕВА—село Главиница
5. ТОДОР ГЕОРГИЕВ СТОЯНОВ—село Алеково
6. ВЕЛИКО СТОЯНОВ АТАНАСОВ —село Сребърна
7. ГЕОРГИ НИКОЛОВ СТОЯНОВ— село Средище
8. ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ ДИМИТРОВ—село Ситово
9. ИВАН ЛАЗАРОВ ФИЛИПОВ—село Алфатар
10. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ ГЕОРГИЕВ—село Богданци
11. АНТОН СПИРОВ МАРИНОВ—Силистра
12. ПЕТЪР КАРАГЕОРГИЕВ—Силистра
13. БОРИС ЦВЕТКОВ ВЪРБАНОВ — село Кайнарджа

СЪС СРЕБЪРНА ЗНАЧКА

1. ГЕОРГИ ЧАКЪРОВ—Дулово
2. НИКОЛА ДОНЧЕВ НЕНОВ—Тутракан
3. АЛЕКСАНДЪР ТОДОРОВ ИВАНОВ
4. ЕРЕДЖИ ХАЛИЛОВ СЮЛИШЕВ—село Калугерене
5. СТОЯНКА ИВАНОВА—село Честименско
6. ИВАН ДИМИТРОВ ГЕОРГИЕВ—Силистра
7. ВЕЛИКО МИНЧЕВ ВЕЛИКОВ—село Ветрен
8. ДИМИТЪР ДИМОВ—ПАРЕВ—село Каменци
9. ТОДОРКА ДИМИТРОВА КУРТЕВА—село Ситово
10. ПЕТЪР ВЕЛИКОВ ИВАНОВ— село М. Преславец
11. ЛАЗАР МАТЕЕВ ЛАЗАРОВ—село Нова Черна
12. ТОНКА ДИМИТРОВА СТАНКУЛОВА—с. Кайнарджа
13. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ЦОНКОВ—село Старо село
14. СТЕЛА ПАПАЗИАН—Силистра
15. ГЕОРГИ СТАВРЕВ—Силистра
16. ЕВСТАТИ НЕДЕВ—Силистра
17. АРАКЛИ ПЕТРОВА— КАРАДЕНЧЕВА—Силистра
18. ТОДОР ИВАНОВ МИНЧЕВ—Силистра
19. АЛЕКСАНДЪР НИКОЛОВ НИКОЛОВ—с. Айдемир
20. РУМЯНА ЧАУШЕВА—Силистра
21. НИКОЛА СТОЯНОВ НИКОЛОВ—с. Сребърна

ГОСТУВА НИ УНГАРСКИЯТ ХОР „КОДАЙ“

Дружбата на унгарския и българския народ, расте и крепне непрестанно. Нашите отношения заякнаха, намериха много конкретни изяви. Голяма делегация от ТКЗС „Мир“ от с. Наду-двар от областта Хайду-Бихор посети стопанството в Калипетрово. ТКЗС „Червена звезда“ от Дебрецен изпрати свои представители в с. Айдемир. Дебреценски журналисти гостуваха на редакцията на вестник „Силистренска трибуна“.

От своя страна делегации от нашия окръг посещаваха няколко пъти Унгарската народна република. Този обмен на групи от стопански работници и работници на културния фронт имаше за задача да опознае взаимно опита на двете приятелски страни в борбата за построяване на социализма и комунизма, за популяризиране успехите на стопанския фронт. Тези групи имаха за задача да се запознаят с изкуството и културата на двете страни.

Вчера в Силистра пристигна и Унгарският хор „Кодай“ от град Дебрецен. Снощи пред публиката на град Силистра бяха изпълнени творби от класици, от съвременни композитори и из унгарската народна музика,

Колективът на унгарския хор ще престои няколко дни в България. След като види историческите паметници на Силистра колективът ще посети „Златните пясъци“ край Варна, в Коларовград ще се запознае с музея „Лайош Кошут“ и ще отпътува за Унгария.

Трудовите колективи рапортуват

Макар че до края на петмесечието остават още дни, много трудови колективи на производствени и търговски предприятия вече рапортуват за предсрочно изпълнение на плановите задачи.

ДО 25 МАЙ работниците от ОТП „Топливо“ — Силистра са продали отоплителни и строителни материали за 560 000 лева при план за петте месеца 406 000 лева Задачата за стокооборота на едро е изпълнена 138 на сто, а на дребно 121 на сто.

И този месец с най-високи постижения са началниците на складове от клона в Дулово Бедри Салиев, който е изпълнил плана си 154 на сто и Тодор Манолов — също 154 на сто.

В чест на Двадесетгодишнината от победата на Девети септември, колективът на ОТП „Топливо“ се стреми да изпълни предсрочно деветмесечния си план.



Т У Т Р А К А Н

НА 24 МАЙ, Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост на крайбрежния булевард в Тутракан се проведе тържествена манифестация на учащата се младеж и дейците на културата.

10 часа. Прозвучават фанфари. Начело на манифестацията преминават под бурните ръкопляскания на гражданите другарите Димитър Даскалов, секретар на Градския комитет на Партията, Филип Абаджиев, председател на Градския народен съвет, Никола Караиванов, председател на Градския комитет на Отечествения фронт, Атанас Драгнев, дългогодишен учител, Митка Петрова, учителка и други обществени и културни дейци, които заемат след това местата си на трибуната.

Започва манифестацията. Преминават печатарите, работниците от редакционната колегия на в. „Тутракански глас“ и киноработниците, които посрещат своя светъл празник с хубави успехи. След тях са питомците от детските ясли, децата от детските градини, които махат знаменца, обсипват с китки цветя трибуната. А седемгодишните рапортуват, че са научили азбуката и затуй така са весели и радостни. Минават в стройни колони, с песни, възхваляващи делото на двамата солунски братя Кирил и Методий, учениците от училище „Васил Левски“. След тях с ехтящи стъпки маршируват учениците от училище „Максим Горки“. Колко много цветя, букви, портрети, песни в стегнатите редици на учащите се от училищата „Любен Каравелов“ и „Ст. Караджа“! А над тях ярко блести със златни букви лозунгът: „Напред, науката е слънце“. Още плакати, портретите на Кирил и Методий с крилатия лозунг „С родното „А, Б“ напред към комунизма .

Минават и учениците от училище „Христо Ботев“. От стройните редици и мъжествените стъпки на учащите се от политехническата гимназия „Йордан Йовков“ лъха бодрост и увереност. Особено умиление предизвика появата на единадесетокласниците, които вече се прощават с училището и ще навлязат в живота, или с по-голяма жажда за знания ще прекрачат наесен прага на нашите университети. Те уверено крачат в последния ученически строй след своите учители и възпитатели Коста Бъчваров, Тодор Атанасов, Цветанка Узунова, Димитър Минчев и други, които им вдъхнаха любов към науката и труда.

Манифестацията завърши с изпълнение на гимнастически упражнения за прослава на БКП. Най-после стихват стъпките, стихва гласът на учениците, но у всеки е светло и радостно на сърцето, защото пътят към комунизма е ярко огрян от азбуката на Кирил и Методий.

Рачо ЗМЕЕВ
(наш кореспондент)

ЗА ПРИБИРАНЕ НА РЕКОЛТАТА — НАПЪЛНО ГОТОВИ

Тази година кооперативните и държавните земеделски стопанства от окръга трябва да приберат навреме, доброкачествено и без загуба на зърно и слама реколтата от 650 342 декара есенни посеви. Това е огромна и трудна задача, която изисква голямо напрежение и пълна мобилизация на силите. Известно е, че кооперативните и държавните земеделски стопанства от нашия окръг прибират зърното от есенниците предимно с машини и само на наклонените терени прилагат ръчна жътва. Ето защо, успехът при прибирането на зърното от есенниците зависи преди всичко от предварителната подготовка на инвентара и машините, които ще вземат участие в кампанията. В прибирането на реколтата тази година ще бъдат използвани 231 зърнокомбайна, 73 виндроуера, 80 вършачки и много други машини и прикачен инвентар.

За да могат тези машини да работят почти денонощно по време на кампанията, те трябва да бъдат в пълна техническа изправност, да са добре запасени с резервни части. А какво е положението с ремонта на машините в окръга до този момент? Данните показват, че там където ръководствата на стопанствата правилно преценяват важността на този въпрос, задачата се изпълнява добре. В това отношение добра организация е създадена в ТКЗС — Дулово, М. Преславец и други, където наличните комбайни са вече ремонтирани. Готови са за работа и тежките и средните машини.

АЗИС АЛИЕВ
зав. отдел „Селскостопански“
при Окръжния комитет на БКП

Общо взето обаче с ремонта на машините в окръга се изостава. От наличните 231 зърнокомбайна досега са ремонтирани 160, от 80 вършачки са ремонтирани 45, от 73 виндроуера — 73 и други. Сериозно изостават при изпълнението на тази задача кооперативните стопанства в селата Бабук, Иширково, Добротица, Кайнарджа, Ситово и други, където все още много машини стоят разглобени и не се вземат решителни мерки за тяхното привеждане в пълна техническа изправност. Но наред с организационните слабости, които се допускат от ръководствата на някои стопанства, главната причина е и мудността и лошата организация на работа в „Материално-техническо снабдяване“ — Силистра при снабдяването на стопанствата с нужните резервни части за комбайните и тракторите.

При прибирането на реколтата наред със срочното и висококачествено ремонтиране на наличната техника, важна роля играят и ред други фактори. От голямо значение е въпросът за изсушаването и почистването на зърното. Известно е, че този процес ангажира много хора в най-усиления момент, правят се големи разходи на труд и се оскъпява произведената продукция. За да се облекчи трудът на кооператорите в почистването, изсушаването и изсипването на зърното в хамбарите, трябва широко да се използува опита на челните стопанства за създаване на механизирани площадки.

Както е известно тази година в резултат на липсата на снеговалежи през зимата и сушата през пролетта, в много от кооперативните стопанства в окръга есенниците са слаборазвити и ниски. Ето защо в никой случай не бива да се допусне висока жътва, закъсняване в извличането на сламата от пожънатите с комбайни блокове, намокряне, гниене и горене на сламата.

Тази година разделната жътва трябва да се приложи на колкото се може повече площи. Това е необходимо условие в извеждането борбата с житната дървеничка. Нужно е специалистите в ТКЗС и ДЗС да отделят зърното по площадките, съобразно степента на заразата.

За да не се допусне разхищение на зърно при прибирането на реколтата не е без значение своевременното осигуряване на необходимите чували, ремонтиране, почистване и обеззаразяване на складовете, осигуряване на необходимите превозни средства за комбайните и други.

Успешното прибиране на реколтата до голяма степен зависи и от организацията, която се създава сега при изпълнението на предстоящите задачи. Няма съмнение, че ония кооперативни и държавни земеделски стопанства, които посрещат жътвата с окопани пролетници, с добре организирана коситба и изсушаване на люцерната, с навременно извършване на всички текущи работи ще имат добър успех и в самата жътва. Това налага, ръководствата на ТКЗС и ДЗС, партийните комитети и народните съвети да вземат решителни мерки за бързото преодоляване на допуснатите досега слабости по ремонта на наличната техника, разгърнат широка разяснителна работа за мобилизиране силите на кооператорите и механизаторите, за срочното и качествено окопаване на пролетниците, засаждането и окопаването на тютюна и извършването на другите текущи задачи.

Нужно е да се създава такава организация, щото всеки работоспособен кооператор, всички мъже, жени и младежи, да вземат активно участие в полските работи.

Успешното прибиране на реколтата налага още веднъж селскостопанските ръководители с помощта на общинските и градски партийни комитети да огледат цялостната работа по подготовката и провеждането на лятната кампания, да вземат своевременно мерки за отстраняване на наличните слабости, защото от бързото и без загуба прибиране на реколтата зависи осигуряването на достатъчно хляб на населението и фураж на добитъка.

От получения през тази година разсад кооператорите в село Иширково са доволни. Той изникна закален и беше навреме разсаден. Полагайки нужните грижи и при окопаването на тютюна, кооператорите са убедени, че те обезателно ще получат планираните добиви.

В ПЪЛНА ГОТОВНОСТ

РЕМОНТЪТ на зърнено-житните и силажните комбайни в ТКЗС село Малък Преславец започна още през зимата. Създадени бяха групи за основен преглед и ремонт на всеки агрегат. Комбайнерите Михаил Николов, Аспарух Гаврилов и Велико Иванов ежедневно, старателно и с голямо усърдие проверяваха всеки детайл на машините. И сега въпреки, че денят за прибиране на реколтата е още далеч, комбайните на кооператива са напълно ремонтирани, предадени на комбайнерите и изпратени в полските станове. Това се потвърждава и от протоколите, с които ги прие назначената от управителния съвет на ТКЗС комисия.

Ръководството на ТКЗС в с. Малък Преславец е спокойно, защото с готовността, която имат са в състояние за по-малко от 12 работни дни да приберат реколтата от ечемика и пшеницата. Но за срочното привършване на различните стопански летни задачи са нужни и други неща. Жътвата е само половината от работата. Сега се вземат мерки за обеззаразяване на складовете, подготвя се механизация на площадките за почистване и изсушаване на зърното, ремонтират се машините за по-бързото и по-качествено прибиране на сламата.

В усилена подготовка е стопанството и за осигуряване силаж на животните през зимата. Наличните два силажокомбайна са отдавна ремонтирани. Сега се почистват траншейните ями, грижливо се обработват фуражните култури.

Не на заден план е поставена задачата и за основното наторяване. При този вид работа всичките процеси в ТКЗС в с. Малък Преславец ще бъдат напълно механизирани. По блоковете, на които е запланувано да се увеличи плодородието са натрупани хиляди тона добре съхранен оборски тор. Стопанството разполага и със специално ремарке за разхвърляне на торта. Скоро ще бъде закупен и един кран-товарач. Освен това ще участвуват и наличните напълно ремонтирани и годни за работа 13 камиона и 4 ремаркета.

За добрата подготовка, която има стопанството за лятната кампания основен дял има сплотеният механизаторски колектив, който прояви героизъм и добросъвестно изпълни поставената им от стопанското управление задача. Но не бива да се забравят заслугите и на техническото ръководство. Началникът на ремонтната работилница др. Петър Ангелов ежедневно проверяваше качеството на работата на трактористите, оказваше помощ по време на ремонта. Централната фигура е била и е Георги Роев, главен инженер на стопанството. Богатия му опит, умението му да сплоти и подтикне колектива към работата, навременната доставка на нужните резервни части и съзнателната му всекидневна работа и контрол оказаха своето положително влияние.

Стопанството в Малък Преславец от последно място, през миналата година се нареди между добрите стопанство в окръга. На първо място е то по извозването на оборски тор, първо разсади тютюна и сега е на челно място и в подготовката за лятната кампания.

Пожеланието е само едно— да задържат първенството и в лятната кампания и в края на годината да отчетат високо изпълнение и преизпълнение по всички показатели.

Иван СТОЯНОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

КАЧЕСТВОТО — ЗАДАЧА НА ВСЕКИ КОМУНИСТ

Въпросът за качеството на произвежданата продукция години наред стои като основна задача пред партийната организация в ДИП „Липа“ — Силистра. Налаган от непрестанно растящите изисквания на населението, този показател става все по-необходим. Това комунистите от предприятието добре разбират и решиха да превърнат юбилейната 20-годишнина от Деветосептемврийската победа в година на отлично качество.

В резултат на изучения опит на други сродни предприятия и взетите мерки в предприятието тази година е създадена поточност в технологията на производството. Това неоспоримо съдействува за подобряването на качеството на произведената продукция.

За тревогата сред партийната организация по качествените показатели говори проведеното още на 20 февруари партийно събрание. На него комунистите решиха, всички некачествено изработени детайли да се връщат на предния участък.

Постигнатото обаче след събранието не задоволи партийното бюро. Отново бе изпратена група в ДИП „Александър Атанасов“ в гр. Русе, за да се запознае с технологията на производството на легла за вътрешния пазар.

След завръщането на групата, комунистите отново обсъдиха на 20 април т. г. своята работа. Взетото решение да се измени технологията на производството на леглата, внесе прелом в цялостната работа на предприятието.

Необходимостта от високо качество на продукцията се налага и от факта, че 60·4 на сто от общия обем на произвежданата продукция е предназначена за износ. От това какво ще бъде качеството, зависи честта на предприятието и гордостта на Родината.

Какви са производствените задачи сега и резултатите от тяхното изпълнение?

Подобрената организация на производството, разгърнатата политическа работа сред хората изведе тази година предприятието от изоставащо в челните редици. Ярък показател за това е изпълнението на плана за четиримесечието. Вместо да произведе продукция за 572 000 лева, бе произведена такава за 610 000 лева. Постигната е производителност на единица от промишления персонал вместо 1 268 лева — 1 364 лева. Средната работна заплата вместо 326 лева нарастна на 341 лева. От снижение на себестойността на произвежданата продукция вместо 29 486 лева постигнато е 29 657 лева. При план за печалбата 51 000 лева реализирана е 59 182 лева.

Само през май предприятието трябва да произведе 450 гардероба, 405 легла персон и персон и половина, 200 нощни шкафчета и 1 800 библиотеки за износ. Досегашните резултати показват, че поетото задължение до края на месеца колективът ще изпълни.

Изпълнени ли са обаче задълженията, свързани с качествените показатели?

На този въпрос убедителен отговор даде проведеното на 15 май т. г. партийно събрание. Не е направено всичко.

Все още комунистите от различните производствени участъци имат примиренчество отношение към някои недостатъци в работата. За това говорят неуспехите в машинното отделение. Поради недостатъчна настойчивост от страна на комунистите тук не бяха окомплектувани библиотеките, предназначени да се произведат през април. Не произведоха планираните шкафове и допуснаха лошокачествено изработване на зъбите на чекмеджетата за гардеробите. В подготвителния участък все още лошо се шкурват всички части за библиотеките за износ. Не добре се кантоват всички детайли преди намазването им с лепило. Не е ли недостатък и това, че в машинно подготвителния участък е допуснато лошо дибриране на гардеробите, за което трябваше да се накаже комуниста Георги Костадинов с понижение в разряд. Неоправдано с нищо все още в участъка на Иван Недев дълго се задържат гардеробите. Без да оценят своите възможности, комунистите и останалите работници от полировачния участък настояха да им се осигурят за работа 2 800 библиотеки през м. април т.г., а в края на месеца предадоха готови едва 2 313 бройки. Непростими са грешките и в монтажния участък. Поради нарушение в технологията на производството тук бяха на казани шестима комсомолци. В началото на май поради лошо ръководство при сглобяването на гардеробите и нощните шкафчета се допуснаха 3 дни престой, а това означава несглобени 150 гардероба

Тези и други недостатъци не можеше да не оставят своя лош отпечатък върху качеството на продукцията. Но будното око на качествения контрольор др. Руси Иванов ги откриваше. Високите негови изисквания помогнаха, щото тази година предприятието да няма нито една рекламация.

—Всяка грешка е за моя сметка, разказва др. Иванов, затова аз се старая да бъда безкомпромисен към всеки пропуск. Изработените предмети с недостатък винаги връщам в участъка, където е допуснат, и настоявам той да бъде отстранен за сметка на виновника, а ако е необходимо и да се накаже.

Повече от всякога обаче сега е необходимо, въпреки успешното изпълнение на плана по обем, да се мобилизират силите на партийната организация и издигнат името на предприятието на едно от най-високите места по качеството сред сродните предприятия в страната.

Иван ПЕЙЧЕВ

Проведен курс с партийния актив

Под ръководството на общинския партиен комитет в с. Малък Преславец бе проведен курс с партийния актив от района. Всеки петък слушателите се събираха в общинския партиен комитет на занимания. Добре подготвени лектори изнесоха пред тях лекциите: „Партийното събрание—школа за комунистическо възпитание“, „Колективността— висш принцип на партийно ръководство“, „Партийното бюро —изпълнителен орган на първичната партийна организация“, „Демократическият централизъм и неговото приложение“, „Правото на партиен контрол“, „Комунистът — пример в трудовата дейност“, „Уставът— въплъщение на основните организационни принципи,“ „Дейността на партийните групи“ и други. След всяка лекция слушателите правеха изказвания, задаваха въпроси, съпоставяха се практическото изпълнение на партийните задачи в първичните партийни организации с теоретическите постановки в нашия основен партиен закон — уставът.

Ползата от провеждането на този курс с партийния актив в с. Малък Преславец е голяма. Партийните бюра ще видят своите слабости и ще заработят по-енергично за издигане авторитета на партийните организации по места.

Димитър ВЪЛКАНОВ

ДОСТОЙНИ ЗА ПРИМЕР

И в с. Вокил последните благоприятни дни стопаните използват за масово окопаване и разреждане на пролетните култури. Звеното на Ваид Тефиков е окопало вече 100 дка слънчоглед и 90 дка захарно цвекло. Тези дни кооператорите привършват окопаването на тютюна и започват царевицата.

Общо бригадата на Риза Хюсеинов—носител на златния орден на труда, досега е окопала 700 дка захарно цвекло, 800 дка слънчоглед и 110 дка грах.

Работата на вокилци през пролетната кампания показва ясно техния стремеж за по-високи добиви през тази година.

Назиф ИЛЯЗОВ

ГОВОРЯТ ЧОВЕШКИТЕ ДЕЛА

По пътищата на знанието

В СЕЛОТО всички я познават. Младата учителка Атанаска Бояджиева напълно заслужено се радва на признателността и доверието на долноряховските кооператори. Отзивчива, трудолюбива, отдала се изцяло на любимата си професия, Атанаска в късо време стана близка и на учениците, и на родители. А трите години, прекарани в малкото селце, са достатъчни, за да си изгради тя име на човек, готов винаги да помогне на нуждаещите се.

След завършване на учителския институт в Коларовград, вместо за родния си град Силистра, Атанаска е разпределена за Долно Ряхово. Тежеше й отначало. Непознати й бяха хората, всичко й беше непознато. Но младата комсомолка намери в себе си сили, за да преодолее първоначалното си смущение. Жадните за знания очи на учениците не й даваха възможност да мисли за друго, а в къщи търсеше най-преките пътища, по които да проникне в съкровените кътчета на децата.

Не са малко примерите, когато други при такива условия са се отчайвали. Атанаска не мислеше така. Още с пристигането си се включи в местното комсомолско дружество, сближи се с младежите, с кооператорите. Твърде скоро разтвори сърцето си за тях.

И тъй година, втора, трета... Заякваха все повече крилете на девойката. Растеше педагогическото й умение в борбата с всекидневните трудности, с невежеството. Успехите я радваха, импулсираха.

Не би могло да се мисли, че всичко е вървяло гладко, че Атанаска се е радвала само на успехи. И неуспехи е имало понякога. Но стремежът на учителката е бил те да се сведат до минимум, дори да изчезнат. Затова тя е всекидневно сред своите възпитаници, затова и техните болки са и нейни болки. И зсички вярват, че русокосата млада учителка от Долно Ряхово ще успее да постигне още повече. Резултатите от тригодишната й работа не ни дават право да се съмняваме в това.

Петър МИХАЙЛОВ

ВИНАГИ НА СВОЯ ПОСТ

ПРЕДИ няколко години прекрачи прага на Дуловската болница още една млада лекарка — Цанка Дедева. Тя дойде тук, в центъра на непознатото дотогава Лудогорие, току-що завършила висше образование — нейното съкровено желание още от детинските й години.

Сега, когато човек влезе в кабинета на д-р Дедева, среща един млад специалист, навлязъл вече в своята работа, със спокоен и привлекателен вид. Болните я обичат, защото тя умее да ги приласкае със засмените си очи, със внимателните отговори. За тях не пести време нито денем, нито нощем, стреми се да навести болния още при първата молба.

От една година насам д-р Дедева завежда детското отделение в Дуловската болница. И тук тя си е спечелила обичта както на децата, така и на майките. Децата тя подкупва с внимателното си отношение към тях, майките — със своите навременни съвети за отглеждането на малките.

Понякога умората от напрегнатата работа кара д-р Дедева да подвие за миг крака, да си отдъхне. И тогава тя си спомня за своето родно село Румянцево, Ловешко, за своите близки. Но това е само за миг, защото работата в детското отделение е много, а персоналът е все още далече недостатъчен.

Със сигурност би могло да се каже, че всеки който познава д-р Дедева, би потвърдил, че тя е човек с много упорство в работата си, всякога застанала на своя хуманен пост. Затова навсякъде се ползува с уважение и авторитет — отплатата на хората за нейните усилия да им бъде полезна.

Венета ГЮРОВА



В тазгодишния фестивал на художествената самодейност КОСТАДИНКА ПЕТРОВА от с. Ястребна се представи добре с индивидуално изпълнение.

НАВСЯКЪДЕ СЕ ЧУВСТВУВА МЛАДОСТТА

През миналата година младежите от с. Межден, организирани в 8 младежки звена, дадоха своят принос за успеха на стопанството. Те обработиха 2 000 декара, засети с царевица, и получиха по 370 кг зърно от декар. От 230 декара, засадени с тютюн, получиха по 200 кг от всеки декар. Не по-малки са успехите им и при другите култури.

Със своето трудолюбие звената на Али Мюстеджебов от с. Чуковец, Радка Данчева от с. Цар Асен, Халил Халилов от с. Межден и др. спечелиха любовта и уважението на всички кооператори. В животновъдството над 75 младежи защищаваха честта на комсомолската организация. Сред тях личат имената на птицегледача Стоян Димитров от с. Цар Асен, на доячка Кънчо Господинов, от същото село, и на свинегледача Тодор Дженков от с. Межден.

С помощта на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС в стопанството редовно се отчита съревнованието сред младежките звена, а първенците се награждават. Незабравими ще останат за младежите от района проведеният младежки събор, вечерите, посветени на първенците, екскурзията до гр. Варна с младежкото звено-първенец и др.

Вдъхновени от Възванието на Централния комитет на БКП към българския народ по случай 20-годишнината от Деветосептемврийската победа, младежите от звената на Костадинка Стоева и Радка Данчева са поели задължението да завоюват званието „Звено за комунистически труд“ и станат носители на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. С паспорт на трудовата слава и преизпълнен деветмесечен план се готви да посрещне празника на свободата и младият дояч от с. Цар Асен Кънчо Господинов.

С упоритостта си на полето и във фермите и обществения живот младежите от района помагат за постоянния възход на нашите села.

Февзи ХАЛИЛОВ

ПРЕД 2 ЮНИ

ВЕРЕН СИН НА ДОБРУДЖА

ВСИЧКИ ние, останалите живи партизани от III батальон на бригадата „Чавдар“ (впоследствие IV Софийска народоосвободителна бригада), пазим в сърцата си съкровен скъп спомен за нашия боен другар Никола Петров Николов (Караджата), който загина геройски в акцията за заемането на село Якоруда, Разложко, през юли 1944 година. Повече от една година (последната година от живота си) Никола Петров свързва неделимо с бойния път на партизанския отряд „Чавдар“, участвувайки в неговите въоръжени действия и споделяйки тежестите на партизанския живот.

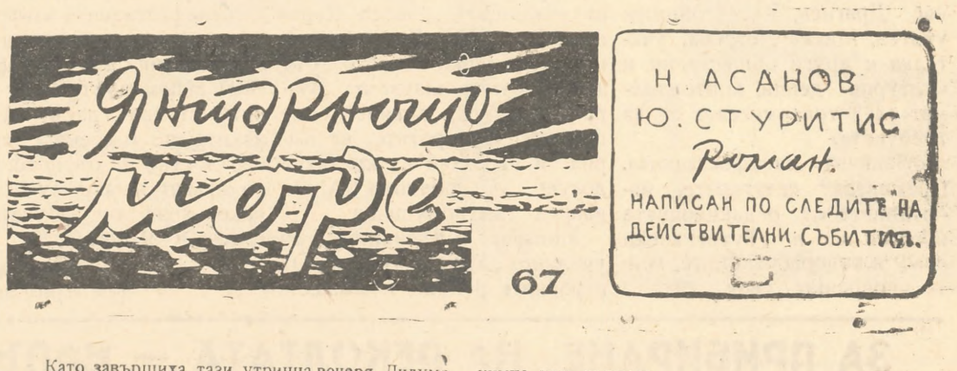
Караджата дойде в отряда „Чавдар“ през юли 1943 година, когато ние се намирахме в района на Мургаш. Той пристигна във войнишката си униформа и с карабината си. Разказа ни, че е излязъл в отпуск от казармата и вместо да се завърне там, той се присъединява към партизаните. Бил е обущарски работник, член и активен участник в нелегалната дейност на РМС. Караджата въплощаваше в себе си благородните и борчески качества на младия работник-комунист от онова революционно време: бодър и весел другар и в най-трудните моменти, ентусиазиран и пълен с вяра в неизбежната близка победа той беше пример и опора на по-младите и неопитни другари. Той беше честен и сърдечен в отношенията си с хората, затова всички се отнасяха към него със симпатия. Идвайки от войската той притежаваше бойна подготовка, за разлика от мнозина други партизани, които не притежаваха нито военни познания, нито бойна закалка. Показвайки и лична храброст, Караджата бързо се очерта като един от най-надеждните бойци и скорошни командири на разрастващото се партизанско движение и бе опора на командуването в провеждането на неговите планове. Караджата бе включен в чета „Бачо Киро“ и през 1943 година и зимата на 1943-44 година участвува в нейните действия: завземането на селата Буново, Радославово, Петрич, Смолско, гр. Копривщица.

През пролетта на 1944 година, когато отрядът „Чавдар“ се разрастна с проведената мобилизация и се превърна в партизанска бригада, наброяваща над 300 души, се формираха няколко батальона. Командуването преценявайки показаните качества назначи Караджата като изпитан и опитен партизанин за командир на чета в III батальон на бригадата. Той напълно оправда доверието. Батальонът пое своя боен път към определените за неговото действие райони,—Пирдопско, Ихтиманско, Самоковско. Караджата извършваше много добре своите командирски функции: грижеше се за подготовката на своите хора, за дисциплината и морално-политическото им състояние. Нему беше възлагано да организира и провежда самостоятелни акции, като тази по окупацията на Рибарица, където той показваше храброст и умение на командир.

През юли нашият батальон действуваше вече в района на Рила—Родопите (с. Костенец, Ихтиманско, Долна баня, Юндола, Якоруда). Командуването замисли провеждането на една смела акция, имаща за цел да се установят връзки с партизанските части в Разложкият край. Реши се да бъде окупирано село Якоруда. Това беше за нас непознат обект, никакви връзки ние нямахме там, никакви данни за силите на врага в селото, а селото е голямо, почти малък град, станция на ж. п. линия. Конкретният план за действие беше изработен в деня, който ние прекарахме прикривайки се в гората на хълма над селото и наблюдавайки разположението. Към 5 часа след обяд започна изпълнението на набелязаните действия. Вземайки предвид командирските качества на Караджата, неговата смелост и съобразителност, бързината и ловкостта му, нему и на неговата група командуването възложи да се отправи към гарата и да я завземе. Фактически това и полицейския участък бяха най-важните обекти. Към центъра на селото и участъка се отправи сам командира на батальона, а към гарата Караджата. Гарата беше най-отдалечена от изходните ни позиции, което създаваше възможността, ако има въоръжени сили на врага там, да се организират за съпротива. И действително доближавайки се до гарата Караджата и неговите бойци, там се натъкват на съпротивата на няколко души (5 души струва ми се охраната на гарата) жандармеристи. Завързва се престрелка. Нашите щурмуват, водени от Караджата, завързва се ожесточена схватка, при което Караджата, който е бил начело, е намушкан с нож в главата и убит. Задачата на батальона бе изпълнена успешно, но с цената на скъпата жертва. Караджата загина със смъртта на нашите най-достойни герои. Караджата никога не падна духом, никога не се поддаде на уплаха и безверие. Затова неговото име е светло и трябва да се тачи като име на честен и достоен комунист-герой.

Днес неговият роден край и всички добруджанци се гордеят с него, уважават и тачат светлата му памет. Защото той загина за да живее целият наш народ свободен и щастлив.

Владимир КАЛАЙДЖИЕВ
бивш полит. комисар
на III батальон при бригада
„Чавдар“



Като завършиха тази утринна вечеря, Лидумс и Вилкс се изкачиха на палубата. Изгряло бе слънцето. Клозе стоеше на капитанското мостче. Катерът вървеше с необикновена за такава класа кораби скорост. Клозе, като видя Лидумс, го покани при себе си.

От кабината катерът се виждаше отлично — брониран, дълъг около четиридесет метра, широк около шест, с две палуби: горна, от носа до полубата надстройка, и долна, на метър и половина над водата. Клозе стоеше в брониранатa бойна кабина, прозорците на която бяха затворени с откачащи се бронирани плочи с наблюдателни цепнатини. Зад бойната кабина и малко по-горе от нея се намираше брониранoто отстрани и открито отгоре капитанско мостче, прилично на срязана отгоре пирамида.

Лидумс разглеждаше катера. На кърмата се намираше апарат за създаване на димна завеса, около него бяха закрепени две димни и една ослепяваща бомби. Около апарата дежуряха двама немски матроси с английски автомати.

Напред, право пред лицето на Лидумс, се намираше екранът на радиолокатора. Сега той беше включен, но чист: катерът видимо се движеше далече от търговските пътища. Всички немци бяха облечени в черна униформа без отличителни знаци, само фуражките с кокардата показваха, че те са включени в системата на английските морски въоръжени сили.

Някъде долу бяха разположени капитанската каюта и матроският кубрик, радиокабинета, радиопеленгаторът и радиолотът. Оттам в бойната кабина постъпваха съобщенията на дежурните.

Катерът и всичко над него бе боядисано със сиво боя, близка до цвета на водата.

— Харесва ли ви?— запита Клозе.

— Да, — призна си Лидумс.

— На мене също! — иронично се усмихна Клозе.—Воювах на него до капитулацията, пък и сега продължавам да воювам, както и да наричат моите операции.

— Но под чужд флаг! — забеляза Лидумс.

— Обаче идеите са едни и същи! А флагове при мен, колкото искате! Виждате ли? — Клозе кимна към кърмата.

Там един немец снемаше дървения флаг на Финландия и поставяше шведския. Лидумс разбра, че катерът е минал крайбрежието на една страна и е преминал границата.

Клозе посуровя, каза със съвсем друг тон:

— Определеното място ще стигнем чак през нощта. Сега ще легнем в дрейф при източния бряг на остров Борнхолм. Съветвам ви да си починете.

Лидумс се поклони и се върна в каютата. Скоро тук се спусна и Вилкс. Вилкс завари своя спътник вече заспал.

13.

КЪСНО ПРЕЗ НОЩТА катерът „Люрсен-С“ влезе със загасени бордови светлини в западногерманското пристанище Еккерн фьорде. Лидумс и Вилкс стояха в каютата при илюминаторите, от които бяха снети маскировачните завеси, и мълчаливо разглеждаха пустото, но ярко осветено пристанище. Стълбите от пристанището водеха нагоре, където също светеха вериги от ярки лампи, обозначавайки улиците, разположени амфитеатрално.

Едва корабът се докосна с тъмния си борд до пирса, по трапа затракаха токове и в каютата се появи висок човек с кръгло, усмихващо се лице, тъмнокос, с дебели устни... Той се приближи до Лидумс, успял да включи светлината, и с някакъв пиянски глас се представи:

—Наричат ме Големият Джон! Радостен съм да ви приветствувам в свободния свят! — той говореше по немски, но не се виждаше, че това го затруднява.

Лидумс предупреди:

— Аз говоря английски, Лидумс.

— О не! — лукаво се усмихна Големият Джон, преминавайки на английски. — Сега вие сте Казимир! Господин Вилкс може да остане сам.

— Казимир, Казимир да бъде — засмя се Лидумс.

(Следва)

УСПЕХИ ИМА, НО Е НУЖНО ОЩЕ

ИЗЧИСЛЯВАНЕТО на себестойността като основен обобщаващ икономически показател за дейността на отделните отрасли и сектори се наложи и в ТКЗС Стефан Караджа. На продукцията от растениевъдството тя се изчислява еднократно—годишно, а в животновъдството се изчислява ежемесечно, въпреки че и тук разходите не са съвсем равномерни.

Кооперативното стопанство има сравнително развито животновъдство, но не трябва в никакъв случай да се разбира, че животните притежават висока продуктивност, а произведената животинска продукция има ниска себестойност. Тук става дума за наситеност с необходими животни на 1 000 декара земя. Трябва да се отбележи, че въпреки някои затруднения в животновъдството, чувствува се успех в поевтиняването на произведената животинска продукция спрямо миналата година, а някъде даже себестойността е намалена и спрямо плана и спрямо държавните изкупни цени. Не бива да отминаваме факта, че през зимните месеци (каквито са месеците на първото четиримесечие) се изразходват преди всичко поскъпи фуражи и съпоставката с целогодишната планова себестойност не е напълно реална.

В кооперативното стопанство се извършва изчисляване наред с общата за стопанството себестойност и тази по отделните ферми и бригади. Това спомага особено много ръководството на стопанството да насочва вниманието си конкретно към изоставащите ферми и бригади. Това също кара ония бригадни ръководства, които са на опашката сами да проучват опита на челните бригади и го внедряват в своята практика веднага, още през следващия месец.

Себестойността за първото четиримесечие на кравето мляко в стопанството е твърде висока, за да се говори за някакви успехи. Но сравнена с тази през миналата година за същия период, тя е значително по-ниска. Общо за стопанството 100 литра мляко ни струват 30,50 лева, докато през миналата година струваха 34,03 лева. По ферми млякото струва: в село Стефан Караджа — 27,66 лева, в село Осен — 26,37 лева и в село Преславци — 36,75 лева. Тази висока себестойност се дължи преди всичко на ниската продуктивност на кравите през зимните месеци, резултат на лошото задоволяване с фураж. Съвсем недостатъчно беше сеното. Малко беше и концентрираният фураж А високата себестойност във фермата на село Преславци се дължи главно на организационни причини. Подобряването на организацията и допълнителните мерки за правилното хранене, набелязани от специалистите ще спомогнат за снижение себестойността на животинската продукция през следващите месеци. Необходимо е да се приложи лагерното отглеждане, използването на зелена храна, което е много по-икономично, отколкото отглеждането на добитъка в оборите. 100 тона говеждо месо струва 148,80 лева при 154,11 лева през миналата година. Разлика в себестойността на произведеното месо по ферми също има.

През първото четиримесечие радващи успехи в снижението на себестойността са постигнати в свинеугояването и птицевъдството. Свинското месо при план 85 лева за 100 кг ни струва 75,67 лв, а миналата година струваше 104,22 лева. 100 кг птиче месо при план 105 лв ни струва 95,25 лв срещу 171,73 лв през миналата година за същия период. Себестойността на продукцията в свинеугояването и птицевъдството е дори по-ниска от изкупните цени.

Този успех не е случаен. Докато се стигне до него се извърши много път, а животновъдите и специалистите проляха много пот. По мнението на специалистите добрите резултати в свинеугояването и птицевъдството се дължат преди всичко на правилното и пълноценно хранене, което през тази година се осъществи в тези ферми. Съзнателните грижи на птицевъдите Панайот Георгиев и Петър Нейков допринесоха много за сравнително добрата носливост както и изключителното старание на ветеринарния лекар за отстраняване настъпилото заболяване.

За снижение на себестойността играе немаловажна роля и новият начин на заплащане на базата на стопанската сметка. Материалният стимул при произвеждането на повече и по-евтина продукция тук е мощен лост, спомагащ за снижението на себестойността. Ето защо се използва с всеки ден все повече и повече.

В крайна сметка трябва да се подчертае, че себестойността на произведената животинска продукция за изтеклото четиримесечие показва напредък за стопанството в сравнение с миналата година. Но това все още не е достатъчно за превръщане и на животновъдството в доходен и рентабилен отрасъл.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

Производителност, себестойност, печалба

Борбата за икономии на материали е поставена на здрава основа

НАРЕД с изпълнението на плановете по обем, повишаването производителността на труда, снижението себестойността на продукцията и реализирането на печалба, икономията на материали е една от основните задачи на промишлените предприятия. Значението на този показател за осъществяването на общия план се доказва от ежедневната производствена дейност. Много пъти икономиите са се оказвали решаващо перо за изпълнението на плана по обем. Не са единични случаите, когато от спестени материали в трудовия процес са се изработвали различни нови производи. От своя страна те носят значителни средства, особено на предприятията, преминали на собствена стопанска сметка. В нашия окръг на немалко места се отнасят недостатъчно сериозно към тези суровинни и финансови източници. Радващо е, че има предприятия, в които въпросът за икономия на материали е поставен на здрава почва. Между тях се нарежда и промкомбинат „Трансмариска“ — —Тутракан.

В плана за организационно-техническите мероприятия на промкомбината за годината са набелязани редица точки за реализиране на икономии. То ва всъщност е един оперативен план, за стриктното изпълнение на който се следи от цялото ръководство. Профорганизацията също взема активно участие в реализирането му. Още в началото на годината по инициатива на профкомитета всички работници бяха запознати подробно с 114-то постановление на Министерския съвет, отнасящо се за значението на отпадъчните материали.

Постановлението може да се приложи в промкомбината особено добре. Спецификата на работата му е такава, че в производствения цикъл се дават много дървени, метални и други отпадъци. Тяхното оползотворяване стана напоследък главна тема на рационализаторското движение. За първото тримесечие на настоящата година са постъпили 15 рационализаторски предложения, а само за месец април техният брой е 16. За четиримесечието са внедрени пет с общ икономически ефект 4 417 лева.

Целта на някои от предложенията е наред с икономията на материали, да се икономиса труд и от него да се спестят финансови средства. Така например Иван Генков, ръководител на стругарска бригада при цех „Мир“, и Георги Неделчев, сменен майстор в мебелната работилница, направиха организационно-техническо предложение с икономически ефект 1 176 лева. То се отнася за направа на приспособление за скъсяване на дървения материал. Вместо двама, сега с тази операция се занимава един работник.

Особено внимание заслужава рационализацията на Стоян Калинов от мебелния цех. По стария начин шперваните плоскости за вратите се пълнеха плътно, което излишно ги отежняваше и оскъпяваше. Хабеше се много и дефицитния чамов материал. Сега за пълнеж се използват отпадъчни маломерни парчета, поставени като решетка. С употребените по-рано материали за една врата сега се правят пет. Икономическият ефект се изразява в 450 лв или в спестяване на 15 куб. м. чамов материал на всеки 15 000 кв. м дограма. За първото тримесечие са икономисани 20 куб. метра.

При направата на столове и маси също се пести дървесина и метал. Вместо с чамови летви, струващи 61 лв кубическия метър, сега столовете се правят с широколистен материал, струващ 15 лв кубика. По този начин стойността на продукцията се намалява с около 50 на сто. От метал, при изработване на скелета, се пестят близо 200 кг, които се използват за направата на оградни рамки без влошаване на качеството им и нарушаване на стандарта. За да се види какъв е размерът на икономисания дървен материал, може да се посочи фактът, че от него ще се направят 11 бараки за летуване. Печатницата също не остава назад. От хартиените изрезки се правят бележници.

Според водената в цеховете отчетност за икономиите на материали и използването на отпадъци от всеки работник, в промкомбинат „Трансмариска“ е помислено и за материалния стимул — даването на премии за известни периоди. В момента отчетите се обработват и начислените премиални за четиримесечието ще бъдат раздадени през май.

В чест на двадесетгодишнината на Девети септември производственият колектив на „Трансмариска“ е обещал да постигне наред с високото изпълнение на плана си и нови, по-големи икономии от труд и материали, с които ще спести хиляди лева за народното стопанство.

Георги УЗУНСКИ



ТЕ СЕ БОРЯТ ЗА ПАСПОРТА НА ТРУДОВАТА СЛАВА

НАДПРЕВАРА В ДЗС — СИЛИСТРА

През юбилейната година колективът на Държавното елитно семепроизводно стопанство край Силистра ще се бори за достойна среща на това голямо празнично събитие. Обещанията, които работниците и специалистите поеха да изпълнят, отговарят на силите на колектива. Миналата година те произведоха надпланова продукция за над 190,000 лева. И затова сега тук всеки се стреми да работи безупречно за постигане на още по-големи резултати в социалистическото съревнование. А обезателствата, които стопанството пое да изпълни, не са малки. От растениевъдството трябва да се произведе надпланова продукция за над 60,000 лева, от животновъдството надплановата продукция трябва да достигне 45,386 лева. Механизаторите и водачите на автотранспорта също се задължиха да направят икономии на горивни и смазочни материали за 6,500 лева.

Сега във всички отрасли се води борба за най-рационално използване на техниката и строг режим на икономии. Известно е, че стопанството е носител на три ордена. Над 50 работници са носители на различни ордени, а 20 души са значкисти на Министерството на селскостопанското производство. Сега първенците в производството са застанали начело в борбата за получаването на по-голям урожай и по-висока продуктивност от животновъдството.

По полята и във фермите се води небивала надпревара. Механизаторите са в борба за най-голямо натоварване на поверената им техника. И тяхната борба се увенчава с успехи. Те брануваха 7,000 декара дълбока оран. Засяха 1,500 декара коноп, 300 декара грах и 700 декара люцерна.

Бързат и зеленчукопроизводителите. С колективни усилия те засяха 50 декара моркови втора година, 50 декара репички за семе, 100 декара спанак. Лозарите от своя страна наториха насажденията с по 15 кг амониева селитра на декар. Стопанството има на плод 6,720 декара овощни насаждения. Работниците завършиха резитбата на прасковите. Едновременно с това тук се извърши и следцъфтежното пръскане на дърветата.

В борбата за спечелване Паспорта на трудовата слава най-добри прояви засега имат механизаторите. Трактористе Георги Кесаров, Георги Тодоров, Христо Тодоров, Антон Янков и Йордан Николов ежедневно изпълняват трудовите си норми над 130 на сто.

Ръководството на стопанството поостоянно следи за резулгатите от съревнованието в различните отрасли. Първенците се поощряват, а на изоставащите се помага. Така с дружни усилия трудолюбивият колектив на стопанството се бори за достойна среща на славната двадесетгодишнина на социалистическата революция в нашата Родина.

Коста МАНАВСКИ

И ОВОЩАРИТЕ СА НА КРАК

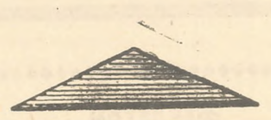
Миналата година кооператорите от лозаро-овощарската бригада в с. Пожарево получиха добри доходи от кайсиевата градина. Планът за износа беше изпълнен 103 на сто.

Насърчени от хубавите резултати, още рано през пролетта стопаните натториха всеки декар от градината с по 20 кг амониева селитра и 25 кг суперфосфат. Навреме беше привършена и резитбата на дръвчетата.

Механизаторът Станчо Стоянов заедно с кооператорите Димитър Янков и Димитър Стоилов извършиха навреме предцъфтежното пръскане.

Извършената работа през пролетните дни в с. Пожарево е сигурна гаранция за плодородието на овошките през настоящото лято.

Стоян КУЦАРОВ



Работниците от Окръжно пътно управление Силистра всяка година дават дар на народа стотици километра удобни асфалтирани пътища. Сега те полагат усилия за асфалтирането на шосето Дулово—Силистра.

НА СНИМКАТА: Валякчията Михаил Стоев подготвя пътния участък до Дулово за полагане на асфалт.

УСПЕХИТЕ НЕ СА СЛУЧАЙНИ

Свиневъдството в ТКЗС Окорш е централизирано в главното село. Това помогна за чувствителното подобряване на цялостната работа. С всеки изминат ден се бележат все по-големи успехи както по угояването, така и по отглеждането на подрастващите прасета. Само през миналата година стопанството продаде 156 160 кг свинско месо, получено с по 4.800 кг фураж. В резултат на това вместо по 0.55 лв кг месо струва на стопанството 0.53 лева.

През настоящата година кооперативното стопанство трябва да продаде 120 тона свинско месо. За тази цел общинският партиен комитет на съвместно заседание с управителния съвет на кооператива анализира досегашната работа в свиневъдството. Това помогна за разкриването на някои слабости, а също така и приемането на конкретни мерки по подобряване храненето на свинете — майки, по угояването и по развъдната работа.

Положените усилия не бяха безрезултатни. За тримесечието беше получен по 430 грама дневен прираст, а през февруари — по 530. Свинете определени за угояване получават по 2 кг смески, а подрастващите — 60 на сто смески и 40 на сто запарено царевично брашно. За качественото приготвяне на храната бяха използвани два казана за топлене на вода с нафта, чийто капацитет е 1 500 литра вода.

От осторожното око на ръководството не бе изпуснат и въпросът за хранене на основните майки, които се прасят сега. Те получават по 2.5 кг фураж, минерални добавки, бирена мая, биовит — 40, витофаска, а на малките прасенца — препечен ечемик и бакла. Тази дажбена таблица и чувството за отговорност даде възможност на гледачите Димитър Петров и Калина Димитрова от 60-те свине, за които се грижат да получат средно по 7 прасенца. Хубави резултати постигат и Рада Стефанова, Станка Велева и други.

Освен чувствителното подобрение на метода на хранене в свинефермата в село Окорш се води непримирима борба и със смъртността. От 650 прасенца досега са умрели само 28 броя. Това помогна много кооперативното стопанство да предаде в срок на угоителната база в Калипетрово 400 прасенца от 20 до 30 кг.

Постигнатите резултати се дължат главно на това, че специалистите са винаги край гледачите, а последните се стараят да изпълняват стриктно препоръките им. Не е малък дялът в това отношение на воденото съревнование и ежемесечното награждаване на първенците. Това несъмнено ще помогне за получаването на планувaните 5 000 малки прасета и навременното отчитане плана за свинското месо.

Велико СТАНЕВ

Постиженията растат

Преместването на ДИП „Добруджа“ в новото помещение в началото на годината се отрази отрицателно върху производствената работа на предприятието. Няколко месеца подред изпълнението на плановете изоставаше. Но с течение на времето недостатъците и неуредиците постепенно се отстраняват.

Производството непрекъснато се увеличава. Смяна А с ръководител Иван Аврамов ежедневно преизпълнява производствения план. Тъкачките Марийка Минчева, Сабрия Ахмедова и Николинка Станева изтъкават за всяка осемчасова смяна по 15-20 м плат над плана. Те са обещали да изпълнят годишния си план 116 на сто и да дадат 98 процента първокачествена продукция. В чест на двадесетгодишнината на Девети септември те дадоха дума да завоюват паспорта на трудовата слава и украсят гърдите си с юбилейната значка.

Същата дума са дали и работниците от подготвителното отделение, от които зависи добрата работа на тъкачките. Зареждачите Митко Славов, Анка Димитрова и Иванка Георгиева работят с голям ентусиазъм и вместо по шест кросна на ден, те зареждат по 8-10. Те обещаха да изпълнят годишния си план 120 на сто, да не допуснат престой на машините по тяхна вина и да дават само първокачествено заредени основи.

Петранка ДОДОВА

Щом има желание и работата спори

Младо е звеното ни, но комсомолците му са все опитни, работливи. Не ги плашат трудностите, в полската работа, умората, летният зной. Затова и кооперативното ръководство ни има доверие. То и през настоящата година ни възлага да се грижим за 150 дка цвекло и 500 дка царевица. И ние отново дадохме дума да преизпълним планувaните добиви. От цвеклото обещаваме да получим по 4 000 кг вместо по 3 100. А дадената дума задължава много, затова започнахме усилена работа още от първите дни на кампанията. С дружни усилия вече разредихме 120 дка цвекло и тези дни започваме разреждането на царевицата.

Амиш МЕМИШЕВ
звеновод

ЛОЗАРИ

В МЕСТНОСТТА „Излаза“ на около километър от село Средище е оживено. Дни наред кооператорите насаждат ново лозе. „Малко са лозята ни, другари,—отбелязва с тревога секретарят на общинския комитет на Партията др. Стефан Иванов—И стари са“.

Решението бе взето.

—Умно, умно момчета... Защо ни е тая келева люцерна, оредяла, никаква?! А какви лозя ще станат тук!... Хеей, Ганчо, да сме живи, че да гледаш какво ще стане— казва дядо Мирчо Ковачев, който е на 73 години. Сили в себе си той още чувствува и е редовно на полето сред младите. Така и животът минава по-весело. А и в лозаро-овощарската бригада са се събрали едни--все веселяци.

Месец май капризничи. Често вали. Но лозарите не спират работа. Сега те засаждат 20 декара с „Шасла“ и двеста декара ново лозе „Болгар“. Навреме бяха доставени 80 000 пръчки посадъчен материал.

Най-възрастният от лозарите дядо Мирчо Ковачев със задоволство гледа дългите прави редове на новото лозе. И като че ли се подмладява. Дядо Ганчо Пенчев, 70-годишен кооператор засуква самодоволно мустак. Сред младите, човек е млад. Ще дочакат те деня, когато ще се чукнат за наздравица от това лозе, от тяхното лозе, на което ще се радват синове и дъщери, внуци и правнуци.

—Тя нашата по-късно се вижда, дядо Мирчо — подхвърля звеноводът Алекси Димитров.

—За нас лозарите се говори есенно време, когато налеем червеното. Но ще стане гроздето.

Слънцето прежуря на дъжд. Пак ще вали. Но лозарите бързат. Работата е на свършване. А веселата гълчава не спира. Подемат се песни. По черната гола пръст се очертават редовете на новото лозе. Иззад баира полазва кълбест бял облак. Лозарите забързват още повече. Днес ще се дооформи лозовият правоъгълник, дълъг 1 300 метра. На всеки 80 метра по наклона се очертават диагонално контурите на пътища, прорязващи лозето на отделни блокчета.

Звеното на Алекси Димитров посади 70 декара, на Велико Гаджемов — 68, на Кольо Димитров— 50. Тук е и бригадирът Слави Боянов, отчетникът Никола Стефанов. И всички се радват... Новото лозе е радост за цялия кооператив. А най-много е радост за тях, за лозарите, под грижите на които то ще израстне и ще даде богат плод.

Виконти ДУКАНОВ

КОШМАР

Кой сгази лука?

— Е-хе-е-ей! Къде през лука? — викна преди няколко дни върл присмехулник.

— Моля, моля! Без намеци! — каза директорът на Окръжното предприятие „Плод и зеленчук“ в Силистра Недьо Пенев и се почеса по дланта. Но като се почеса по дланта, изведнъж се сепна. „Какво ще означава пък това? Ще получавам ли или ще давам пари?“ — помисли си той. Другарят директор не е суеверен човек, но все пак вярва на тези телепатични симптоми и затова след като го засърбя дланта, той си подпря главата точно под брадичката с два пръста.

— Ще бъде ли или няма да бъде? — рече си той като Хамлет — Принц Датски.

— Не, тая няма да я бъде! — викна пак оня отвън, сякаш в отговор на размислите на директора. Като чу това, другарят директор се сепна за втори път. „Не е на хубаво!“ — каза си той пак за втори път и бавно стана от стола. От ставането столът се придвижи назад и скръцна — р-р-р-р-рт! Но на директорът му се счу: л-у-у-ук! И този звук именно стана причина за катастрофата.

Най-напред директорът почувствува, че му настръхва косата. След това започнаха да му се виждат зелени кръгове. Постепенно зелените кръгове възприемаха формата на лучени стъбла, само че зелените лучени стъбла бяха огромни — огромни, като борове. Те се люлееха, наклоняваха се към директора и той помисли, че ще го задушат. После изведнъж започнаха да му се явяват огромни хора — като злите духове от арабските приказки.

— Лук! — каза първият. — Какво ще го правим този лук? Аз съм председател на ТКЗС в Средище. Седемдесет хиляди връзки лук! Какво ще го правим? — и взе една връзка от огромните лучени стъбла и започна да ги маха като стрелочник — като че ли искаше да даде път на другите култури, които трябва да се засеят на мястото на лука.

—Лук!—каза вторият великан. — Какво ще го правим този лук. Аз съм председател на ТКЗС в Кайнарджа. Петдесет хиляди връзки... Не съм ви карал да сключвате договор за изкупуването им! — и размахваше договора като знаме, завързано на едно лучено стъбло.

— Лук! — каза третият великан. — Какво ще го правим този лук? Аз съм председател на ТКЗС в Белица. Тридесет хиляди връзки! Вземайте си го, пък ако искате, и на компот го сварете!..

Това директорът на ОПП „Плод и зеленчук“ никак не можа да разбере. Как тъй ще се вари компот от зелен лук. И го изби на пот. Защото към него се силеха още много великани. Те носеха плакати, на които пишеше с лучени букви: ТКЗС — Попина, ТКЗС — Срацимир, и много други, които той не можа да прочете, защото бяха далече и плакатите им се губеха в редицата. Такива огромни духове другарят директор не беше си представял никога. И беше уверен, че ги няма в нито една от хиляда и едната арабски приказки.

— Що за приказка е това! — започна да бълнува той. Тогава видя синьо небе, бели облаци, а върху тях бяха накацали като гълъби някакви люде, които мълвяха песнопения. От песнопенията другарят директор разбра, че това са съдените от него миналата година ръководители на стопанства за неустойката в изпълнението на договорите. „Слава! — пееха те. — Слава! Нехайството и небрежността се наказват винаги! Алилуя!“.

Но в този миг синьото небе изчезна. Пред директора заехтяха маршовите стъпки на някакви войници. И уж са войници, пък вместо глави имат по един лист хартия, където пише „Договор“.

— Договор!

— Договор!

— Договор!

— Помо-о-о-ощ! — извика директорът с всички сили.

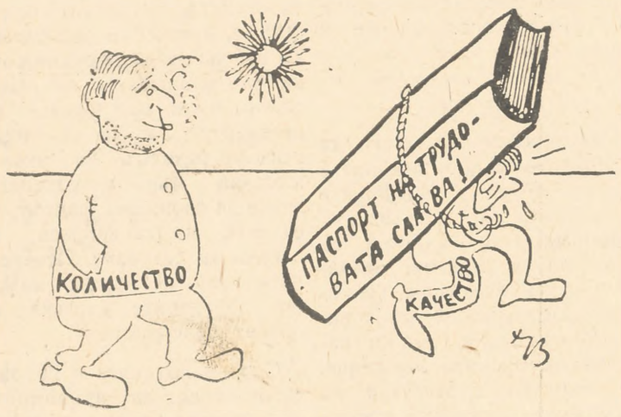
— Другарят директор е болен! — казаха неколцината служители, които се бяха насъбрали около шефа си...

Николай ПЕТРОВИЧ





Хр. Велчев



КАЧЕСТВОТО: И това ми било побратим. . .

ПОЧТИ КАТО В ОМИР

По вина на главния агроном в ТКЗС—Нова Черна Димитър Митев Окръжният народен съвет в Силистра не е бил уведомен навреме за това, че житните посеви на стопанството са нападнати от дървеничката и житния бегач, макар че агрономът е бил предупреден за опасността още преди един месец.

О, музо! Възпей оня пагубен гняв на Ахила Пелеев,
що докара безброй дървенички по нашето жито зелено.
Ах, тези гадини нищожни и дребни, но зли и чевръсти,
та те като тигри се хвърлят в атака по посева вече,
гризат го и дъвчат, и кефа си гледат нахално спокойно.
Гоят се, охранват се те като истински едри прасета,
намерили хубава паша по нашите блокове тучни.
Те нямат по свойте колани стрели островърхи.
Не мятат далече и своите копия верни и точни.
Те само гризат и си дъвчат по някое стръкче зелено,
а ние се чудим какъв ще ни е хала на зима, когато
по нашите плодни земи се нахвърли пак зимата бяла...
О, музо! Възпей оня пагубен гняв на Ахила Пелеев,
що докара безброй дървенички по нашето жито зелено.
Нечувана напаст ни пратиха пак боговете могъщи.
Сгрешихме ли с нещо пред тях,
или мързел ни страшен обхвана!
Незнайна е волята божия, както и техните помисли.
В опасност е също и хляба насъщен...

Андрей ДИМОВ

ЗАБЛУДА

Съпругата, повалена от тежък грип, моли мъжа си:

—Желая да ми се закълнеш, че ако умра. . .

—Но, мила, за два-три дни ти ще оздравееш. Какво ти идва на ум сега? —прекъсва я сърдито мъжът.

—Остави ме да завърша! Искам да ми се закълнеш, че никога няма да допуснеш жената, която ще ме замести да облича моите дрехи.

—Можеш да бъдеш напълно спокойна! Тя е два пъти по-дебела от тебе.

От сърбохърватски: Вълчо РАДЕВ

Случка в ресторант „Дунав“

Действително тази случка стана в ресторант „Дунав“, който е разположен на тихия бряг на река Дунав в Силистра. Аз от своя страна се разположих в самия ресторант и смятах, че в скоро време ще разполагам с хубава вечеря. Но ресторантът пък от своя страна разполагаше със сервитьор, който разполагаше с хубаво име: Христо Стефанов.

— Моля, искам да ям!—казах на Христо Стефанов.

—Малко търпение!...—каза той.

—Е,щом е малко, ще почакам.

—Моля, искам да ям!—казах след половин час.

—Малко търпение.

—Моля, искам да ям!—казах след един час,

—Малко търпение.

—Моля искам да ям!—казах след два часа.

—Малко търпение.

—Моля, искам да ям бе. Гладен съм!—казах след три часа.

—Малко търпение бе. И не врякай, защото ще те обслужа културно...

Тогава разбрах, че вече нямам никакво търпение, че чувствувам страхотна нужда да изям самия сервитьор, готвачите и накрая управителя—за гарнитура.

—Малко търпение бе!—чувах все още, само че ушите ми вече бучаха, трещяха—като че ли влак минаваше през тунел.

И аз излязох. Тръгнах да търся студена вода. Другарят управител потриваше ръце като Пилат Понтийски и се усмихваше невинно като ученичка в десети клас. Накрая ми помаха с една бяла кърпичка и ми прати три въздушни целувки.

С тях си отидох. С тях и заспах —с въздушните целувки.

Любен ДЕЛЯНОВ

ФЕЙЛЕТОН

СЕМЕЙНА ИСТОРИЯ

Както теоретически гласи и анекдотът, първата година аз слушах жена си. Втората година тя ме слушаше, а третата година започнаха да ни слушат съседите. И точно в този върховен момент се сдобих с апартамент.

Нека во веки и веков да бъдат благословени апартаментите! Защото моят апартамент оправи живота ми. Сега ще ви разкажа как стана това.

Само, че вие не познавате моята жена. Тя като се скара, чак се разболява. Най-напред позеленява, след това става жълта, после червена. Въобще сменя всички цветове на дъгата. Затова аз гальовно си я наричам така:

— Моята мила Дъга!

Но тя понякога не чува добре и мисли, че й викам „Моята мила Тъга“ и затова започва отново да крещи. В това време децата пищят, моят басов глас заехтява съдбоносно. Изобщо така се разгарят нашите семейни концерти. Така продължиха и в новия апартамент. Но ето че един ден чувам да се обажда някакъв потаен глас:

— Хайде, хайде, тук няма да слушаме данданиите ви, стана пяла седмица — не може да се спи в блока!

— Хей, съседе! — обажда се друг божи глас от противоположната страна. — Оправяй си семейството!

Останах като вцепенен. Поглеждам жената и й казвам тихо:

— Жена, тук работата не е чиста, аз не вярвам в духове, ама отде да знам. Ти какво ще кажеш?

— Какво ще кажа! — шепне ми тя. — Чисто и просто се чува в другите апартаменти. Трябва да говорим тихо, пък ти като отвориш това гърло...

Скръцвам със зъби и си мисля: „Пак аз съм виновен, значи!“. Но жената ме заплашва с пръст и ми шепне тихо-тихо, като че ли ми се обяснява в любов. Децата също започнаха да си шепнат, а когато стане нужда да плачат, само хълцукат. И да видиш чудо, мина време и ние с жената не се караме вече, не говорим високо. Дечицата ни станаха едни тихи, скромни — да им се чудиш.

С една дума, култура. Е, питам ви аз, не е ли ценна придобивка апартаментът?

Но това не е всичко. Един ден на детето ми му хрумна да иска кекс.

— Мамо, — казва — искам кекс!

Хубаво, ама жената като не знае да прави кекс. И не щеш ли, тя пак се изтърва и му крясна:

— Как да ти направя, като не зная как!...

А от горния етаж се чува спасителният глас:

— А-а-а-а, съседке, много лесно, аз ще ти обясня! — и почва разговорът между жената и съседката как се прави кекс. През това време се намесиха жени и от другите апартаменти. И да видиш, цяло съвещание на високо равнище за кекса — без откъсване от производството, защото през това време жената си реже лука и наднича в тенджерата. Така че влиянието на апартаментите на нашия социалистически бит се заключава и в това, че парират действието на махленския термин „Загори тенджера“.

По същия начин аз се осведомявам за спортните новини. Всички мъже след мачовете правим обстоен анализ на играчите както си лежим по леглата. Сега взехме мерки за провеждане на по-разширена културно-масова работа в блока. Ще изнасяме информации, ще обсъждаме филми: в легнало положение, с кръстосани крака. Не ни трябват клубове. И всичко това става благодарение на новаторството на проектантските организации, на строителните организации, които ни поднасят такива удобни апартаменти. Че коя друга организация у нас може да се похвали с такава ефектна дейност: подобрихме вътрешните си семейни отношения, работим по културната и по политическата си зрелост, продадохме си радиоапаратите, защото фактически в блока е нужен само един. Защо да плащаме такси и да хабим електроенергия на вятъра? По отношение на хъркането срещаме малка трудност. Защото съседът на третия етаж, в лявата страна, има такава слабост: похърква си. Но ние организирахме дружество. Започне ли човекът да хърка, дежурният предупреждава жена му и тя оправя възглавницата му или го посръгва.

Благодат, голяма благодат са тези апартаменти. Това е!

Георги МИХАЙЛОВ— ТИХИЯ

Тържествен ден — 24 май

СИЛИСТРА

(Продължение от 1-ва стр.)

То е мъката по спомените за това, с което са живели досега, за ученическите трепети, грижи и вълнения. И нека им дадем пълно право. Единадесет години в училище и ето неусетно е дошъл денят, когато трябва да целунат за раздяла любимото знаме, учители, приятели...

Пак така опрятни, пак така стройни са и редиците на абитуриентите от Втора политехническа гимназия, Медицинския техникум. Като малки слънца греят лицата на девойките от техникума в белите одежди. В продължение на две години те с похвално старание овладяваха преподавания материал и след време ще започнат работа в нашите здравни заведения, като първи помощници на медиците.

... Шуми празнично развълнувания град. Като пъстрокрила птица кръжи над него песента на щастливите хора. Разноцветни флагове се диплят волно от вятъра. Над тържествените колони на манифестантите шевствуват тридесетте знака на писмеността на славяните. Тридесетте знака — най-страшната сила в ръцете на разума. С тях воюваха дедите ни за свобода и държава. От тях се плашеха най-много враговете ни, защото пак от тези тридесет знака се везаха най-огнените слова, които призоваваха за мъст и равноправие...

Гражданите на развълнувана Силистра ще си спомнят за този празник с най-хубави впечатления. Достатъчно е за това, че чуха огнените слова от почетната трибуна, че бяха във възторг от пламенните патриотични песни на изпълнителите от хор „Дунав“ и „Селянка“, че слушаха упойващия глас на фанфарите. Та нали там, където има песни, казва народната мъдрост—има и истинско щастие.

Руси ШИМАБЕЕВ

СРАЦИМИР

В НЕДЕЛЯ, Деня на българската просвета и култура и славянската писменост, времето в Срацимир беше променливо. Тъмни облаци непрекъснато прииждаха, предвещавайки хубав майски дъжд. Но това не попречи на ученищите от основното училище „Отец Паисий“ да се подготвят както подобава за своя хубав празник, празникът на българската реч.

В неделя училището осъмна празнично украсено. Разкошни венци от свежи цветя окичваха портретите на братята Кирил и Методий, а в една от учебните стаи беше уредена изложба от предмети, изработени от сръчните ученически ръце. По радиоуредбата прозвучаха скъпите на всеки българин стихотворения за родния език.

Тържеството бе открито. Директорът на училището прочете слово за безсмъртното дело на Кирил и Методий. После учениците рецитираха стихотворения, пяха български песни.

Петър ЧОЧЕВ

СРЕДИЩЕ

И В СРЕДИЩЕ беше отдадена заслужена почит на делото на Кирил и Методий. Големият празник за децата започна още в събота, на 23 май, когато те бързаха по улиците на селото към училището, за да обкичат със свежи цветя портретите на книжовниците, чието дело откри пътя към светлината и за българския народ.

В събота вечерта на тържествено събрание в киносалона се събраха много кооператори. Доклад за Кирилометодиевото дело изнесе директорът на основното училище Тодор Тодоров.

За курсистите от Машино-тракторното училище 24 май е не само голям национален празник. На този ден по традиция знамето на училището се предава от второкурсниците на първокурсниците. Тази година знамето прие първокурсникът Добри Христов. За добър успех бяха наградени 24 курсисти.

А след това тържеството продължи в центъра на селото.

Викентий ДУКАНОВ

ПЪРВИ СТЪПКИ — ПЪРВИ УСПЕХИ

ЛЕЙТЕНАНТ Ниази Мехмедов Насуфов е квартален отговорник при подучастък НМ — Дулово. Макар и много млад в службата, той можа да открие един опасен криминален престъпник — лицето Салим Ахмедов Алишев от град Силистра, извършил сам и съвместно с други лица много кражби на велосипеди и пари. Как постъпи Ниази Мехмедов? Получен беше сигнал, че непознато лице в с. Долец е продало нов велосипед за тридесет лева. Това кара лейтенант Мехмедов да се замисли и провери. За кратко време, опирайки се на помощта на партийните организации и обществеността в селото, той открива престъпника. Затова му помогна и кварталният отговорник капитан Райчо Гойчев, ползващ се с добро име като служител в МВР — Дулово.

Георги ГЕЦОВ



ГОТОВО ОБЛЕКЛО
за пролетния сезон
ДАМСКИ МАНТА,
ВЪЛНЕНИ РОКЛИ
МЪЖКИ КОСТЮМИ
ДЕТСКО ОБЛЕКЛО
практично, съобразено с модата за 1964 год. ще намерите по всички магазини за конфекция.
Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

СЪОБЩЕНИЕ

ОТП „Печатни произведения“ гр. Силистра

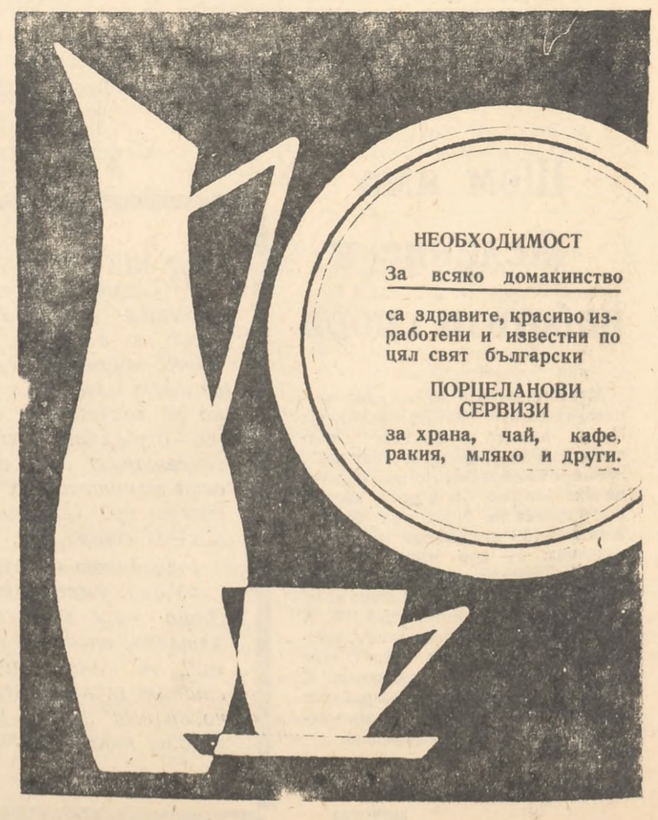
На основание разпореждане № 1929/10. XII. 1962 година на Министерския съвет, предприятието търси нещатни пласьори на литература и книжарски стоки в градовете, селата, ТКЗС, строителни обекти и други.

Пласьори могат да бъдат пенсионери, ученици, учители, служители, работници и други. Заплащането ще става на проценти, според продадената литература, книжарски стоки и сключения с предприятието договор.

Възнаграждението се получава, без да се засяга пенсията.

Справка канцеларията на предприятието тел. № 45

От дирекцията.



ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БИБЛИОТЕКА ДЕПОЗИТ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 62 (770) | Петък, 29 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ПО-НАТАТЪШНО ИЗДИГАНЕ РЪКОВОДНАТА РОЛЯ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В БОРБАТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА ОСМИЯ КОНГРЕС

ЕДНО от най-важните условия за засилване ръководната дейност на Партията е по-нататъшното издигане на авангардната роля на комунистите. С оглед на това партийните комитети и организации сега трябва да работят още по-системно за повишаване на комунистическата съзнателност на партийните членове, за тяхното възпитание в духа на моралния кодекс на строителя на комунизма и на революционните традиции на нашата Партия, постоянно да полагат грижи всеки комунист да израства като активен борец за осъществяването на партийната политика.

Пленумът на Централния комитет изразява дълбоката увереност, че в партийните комитети и организации всички комунисти в нашата страна с най-голяма енергия и ентусиазъм ще работят за по-нататъшното издигане на ръководната роля на Партията, за още по-тясно сплотяване на трудещите се в борбата за изпълнение историческите решения на Осмия конгрес на нашата славна Комунистическа партия.

(Из решението на пленума на Централния комитет на БКП за по-нататъшно издигане ръководната роля на Българската комунистическа партия в борбата за изпълнение решенията на Осмия конгрес)

ТВОРЦИ НА НОВОТО

ЗАГОВОРИ ли се за хората, които в първите редини на труда строят нашето светло утре, пред себе си виждам работниците от стругарската бригада на промкомбинат „Електрометал" в Силистра. На пръв поглед в работата и в живота им няма нищо особенно. Идват рано в работилницата, подхвърлят си по някоя приятелска шега и наведени над машините сръчно направляват острия резец на ножа. Така е всеки ден. И все пак при тях има нещо особенно, което принуждава да се споменава името им с уважение.

Промкомбинатът беше изостанал с изпълнението на плана. Колективът се разтревожи. Работниците се събираха по цехове, бригади, по отдели да обмислят бъдещата си работа. Събраха се и в стругарната. Тук приказките бяха малко и се утвърди само едно решение „Изпълнението на плана да бъде въпрос на достоинство и чест. Да не се допуска престой на машините, а поръчките за останалите отдели да се изпълняват в срок"— Решиха и изпълниха— двадесетдневката от месец май донесе изработка 104 на сто от плана.

За успехите на бригадата могат да се посочат не малко примери, особено откакто стругарите дадоха дума пред себе си да се борят за званието „Бригада за комунистически труд". От тогава измина малко време—може би малко повече от година, но колко промени донесе то и в живота, и в работата им. Виждам ги често заедно да четат и обсъждат книги, заедно посещават филми или театър, честват рожденните си дни в колектива, а когато някой се нуждае от помощ, пак всички заедно му помагат.

Бригадата е от 31 човека. Всички са усвоили професията с помощта на по-старите работници. Иван Дачев, Станчо Илиев Йордан Стилианов и други и сега с любов обучават по-неопитните. Седем стругари повишават образованието си във вечерната гимназия и един в механотехникума в Русе. Цялата бригада се грижи за тях, осигуряват им време за четене, упражняват колективен контрол на успеха. Затова Димитър Желев е отличник-първенец на гимназията и неговата радост е радост и за останалите.

В задружния труд, обградени с любовта на другарите си израстнаха нови хора—майстори в професията, строители на комунизма. Сега осемнадесет стругари се борят за завоюване звището „Ударник на комунистическия труд", а Йордан Брънзанов е награден със значката „Отличник" на ЦК на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост.

Виктория ПЪРВАНОВА

Първите

1961 ГОДИНА. Снегът бе престанал да вали и студът рисуваше о майсторска ръка чудни цветя по ниските прозорци на малката станчка, където работеше шивашката бригада на Денка Борисова с майсторка Куна Петкова. Макар че минаваше 22 часа и вече вратата не се хлопваше от многобройните клиентки за проба на рокли, поли, костюми, работничките като че ли бяха забравили за времето и продължаваха да разговарят възбудено. На сутрина тяхното голямо желание, което бе обект на бурното им разискване, стана достояние на ръководството на ТПК „Дунав" Силистра. Бригадата пое първа в кооперацията условията, по които да се бори за завоюване на званието „Бригада за комунистически труд".

. . . 1962 година. Времето за бригадата на Денка Борисова тече неусетно. В задружен труд колективът преизпълняваше дневните си норми и месечните си планове, сговорчиво се веселеше в свободните дни и месеците минаваха с шеметна бързина. „Бригада за комунистически труд", за мнозина тогава това звучеше още много ново и твърде дръвко. Но само след месеци смелостта на 13-те шивачки, стана смелост за много бригади в кооперацията, които решително започнаха да се борят за завоюване на високото звание.

Сега 44 бригади от ТПК „Дунав" вървят неотстъпно по пътя на първите, осъществили своето желание — да работят по новому и да живеят по новому.

. . . 1964 година. Бригадата на Денка Борисова намаля. Пет жени отидоха другаде на работа, другаде да отнесат от трудовия ентусиазъм на бригадата. Сега осем жени се виждат в новата и светла стая до Централния универсален магазин съсредоточено да шият пъстроцветни рокли, блузи, костюмчета. Затова оттук винаги жените и девойките излизат доволни, защото поръчката е изпълнена и навреме, и добре, и защото те срещат тук шивачки, готови винаги с усмивка да помогнат в избирането на най-подходящ модел в зависимост от плата и възрастта на клиентката.

Малира ПЕТРОВА

ВАЖНО ПАРТИЙНО РЕШЕНИЕ

На 14 и 15 май т. г. се състоя пленум на ЦК на БКП, който обсъди въпроса за по-нататъшното издигане ръководната роля на Партията в борбата за изпълнение на решенията на Осмия конгрес.

За голямата важност на това решение са показателни въпросите, разгледани на пленума, които поставят много отговорни задачи пред партийните комитети и организации.

Пленумът определи авангардната роля на комуниста в съвременния етап като важно условие за засилване ръководната дейност на Партията. Пред партийните организации се поставя задачата да се укрепят те организационно, да проявяват по-голяма самоинициатива, да засилят взискателността си към партийните членове, партийните организации да се превърнат в политически ръководители и организатори в борбата за делото на социализма и комунизма. Необходимо е влиянието на Партията да се осигури навсякъде. Партийните комитети и организации трябва да работят за увеличаване броя на комунистите, заети непосредствено в материалното производство. Това с особена сила се отнася за редица наши партийни организации, като тези в Кайнарджа, Иширково, Сребърна, промкомбинат „Камъшит" и други. В нашите партийни организации е необходимо да се влеят повече младежи, добри производственици, а в някои партийни организации, като в Голеш, Зафирово и други, повече жени.

Подобряване на качествения състав на Партията да става и чрез системното й прочистване от хора, загубили качествата на комунисти, политически изродили се, клеветници, хора, които подтискат критиката, погазват партийния морал, самозабравили се. Партията трябва да се освободи от хора, които пасивно се отнасят към дейността й, не служат за пример в производството. Но пленумът предупреждава, че прочистването трябва да бъде дело на самите партийни организации, да става спокойно без увличане и сектантски забежки, в атмосфера на непримиримост и взискателност.

За издигане ръководната роля и авторитет на Партията важно място се определя на кадрите. Сега е наложително да се повиши взискателността към тях. Не бива либерално да се отнасяме към нарушенията на партийната и държавната дисциплина, към погазване на партийния морал и законността от нашите кадри. На отговорни места да се издигат комунисти, политически зрели, подготвени, делови, новатори и творци в работата си. Смело на ръководна работа да се издигат жени.

За издигане ръководната роля на Партията голямо значение има партийната просвета. Пленумът набеляза мерки за преодоляване шаблона и формализма, за свързването й с живота. Трябва сериозно да се измени съдържанието, проблематиката на партийната просвета, да не се държим в съществуващите от дълги години форми на партийна просвета, да се отхвърли школският метод, да не се сковават хората. Наложително е партийните комитети и организации да потърсят най-подходящи за тях форми и средства, да проявяват по-голяма инициатива и творчество.

С особена важност за нашия окръг се отнася решението на ЦК за повишаване общото образование на по-младите партийни и кандидат-партийни членове чрез задочно и вечерно обучение. Налага се ГК, ОПК и ППО още отсега да вземат необходимите мерки за организиране на обучението им през следващата учебна година.

Пленумът задължава партийните комитети и организации да се заемат с решителното подобряване на политическата работа сред населението, да придобие тя по-широк размах и сила на въздействие. Това изисква да се преустрои и активизира веднага работата на агитаторския апарат, да се попълни с добре подготвени агитатори, способни компетентно да разясняват важните партийни и правителствени решения.

В решението се подчертава ярко, че всеки ръководител на ведомство, учреждение, директор на предприятие, председател на ТКЗС, всеки държавен и стопански деец трябва да се чувствува отговорен не само за изпълнението на стопанския план, но и за морално-политическото състояние на трудовия колектив и активно да участвува в политико-възпитателната работа на Партията. В основата на политическата работа да стоят задачите за изпълнение на народостопанския план, да се разяснява икономическата политика на Партията, да се дава отговор на всички въпроси, които интересуват трудещите се.

Много остро се поставя задачата за комунистическото възпитание на младежта. Партийните комитети и организации трябва да окажат помощ на организациите на Комсомола за тяхното укрепване, за издигане авторитета и влиянието им сред трудещите се младежи. Окръжният комитет на ДКМС и комсомолските организации трябва да заработят по-трескаво за разширяване и укрепване на своите редове, против недостойните прояви сред младежта.

Укрепването на партийните комитети като политически ръководители и организатори е необходимо условие за по-нататъшното издигане ръководната роля на Партията. И в бъдеще в центъра на вниманието на Партията ще стоят въпросите на икономиката, борбата за увеличаване производителността на труда, за снижение себестойността на продукцията, подобряване качеството и т. н. Но партийните комитети и организации трябва да ги решават не по пътя на администрирането и изместването на стопанските ръководства, а със средствата на политическата и организаторска дейност. Това неминуемо ще издигне още повече ролята на Партията като политически ръководител. Партийните комитети и организации трябва да внедряват в своята работа принципът на колективност в ръководството, да създават атмосфера на творческа работа против шаблона, формализма и опекунството. Смело да търсят нови форми и методи на работа.

Комунистите от нашият окръг посрещнаха решението на ЦК на БКП с голям интерес и задоволство, защото виждат, че с неговото провеждане в живота, ще се издигне на още по-високо ниво ролята на Партията като всепризнат ръководител на народа, ще се повиши организаторското умение на партийните ръководства, ще се подобрят стилът и методите на работа.

Общинските партийни комитети в Сокол, Срацимир, Секулово, ГК на БКП в Дулово веднага след публикуването на решението се събраха и обмислиха мерки за провеждането му. Партийният комитет в Ситово на заседание направи анализ на състоянието на работата на партийната организация в светлината на решението и прие конкретни мерки за активизиране дейността на първичните партийни организации. Но не всички партийни организации и комитети направиха необходимото. Секретарите на комитетите в Попина, Старо село, ДМЗ „Стомана" и други не направиха нищо и упорито чакат указания от по-горните комитети. Те все още не могат да се освободят от шаблона, от коловоза в партийната работа. Наложително е в близко време ГК, ОПК и ППО да запознаят комунистите с решението на ЦК, да си съставят конкретна програма за провеждане на решението в живо дело. Окръжният комитет на БКП ще окаже необходимата помощ на партийните комитети.

Провеждане решението на ЦК на БКП на дело ще допринесе много за издигане на по-високо ниво ръководната роля на Партията в борбата за изпълнение решенията на Осмия конгрес.

БАРОМЕТЪР ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА ПАРТИЙНАТА РАБОТА

РЕШЕНИЯТА на пленума на Централния комитет на БКП, приети на 14 и 15 май т. м., напълно потвърдиха правилността на провежданата досега линия, придържаща се към ленинските принципи и норми на партиен живот и ръководство.

След публикуването на взетите решения на пленума, членовете на общинския партиен комитет в село Сокол се запознаха с тях подробно. Проведохме съвещание, на което обсъдихме как да се организира разясняването им по първични партийни организации. Решихме с тази задача да се заемат членовете на комитета, които да помогнат на партийните бюра да обсъдят досегашната си дейност и приемат мероприятия, близки до тези, които се сочат в решенията на ЦК на БКП.

Ние решихме също така в началото на месец юни т. г. да проведем общопартийно събрание с всички комунисти от района, на което заместник-секретарят на партийния комитет др. Антон Василев да изнесе доклад затова, как се изпълняват приетите решения на годишно-отчетните събрания и отчетната партийна конференция, както и решенията на годишната сесия на съвета и мероприятията на годишното събрание на ТКЗС.

Мястото на отговорните комунисти в разясняването на решенията на пленума е ясно. Ние ще направим всичко възможно същите да станат достояние на всички. Защото те имат грамадно значение за издигането авангардната роля на нашата Партия сред трудещите се в изпълнението на всички задачи на нашето икономическо, културно и политическо развитие.

Александър БОНЕВ
секретар на общинския партиен комитет в село — Сокол

За още по-активен партиен живот

ТАКА комунистите от общинската партийна организация в с. Секулово виждат мерките, които взе последният пленум на ЦК на БКП, проведен на 14 и 15 май т. г.

Решенията ние посрещнахме с голям интерес и оценихме голямата им роля и място, които те ще имат в по-нататъшната наша работа.

За да отговори работата на първичните партийни организации на повишените изисквания, които предявява партийният устав, непосредствено след публикуването на решенията на пленума общинският партиен комитет реши, комунистите да се запознаят с тях. За целта бяха проведени събрания на партийните организации, на които бе разгледана уводната статия на списание „Партиен живот" книжка 2, на тема: „Авангардната роля на комунистите", а след това се прочехоха решенията на пленума. На проведените организационни събрания се направи оценка за всеки комунист по изпълнението на поставените партийни поръчения. Разгледана бе също така и работата на партийните групи и комисиите за партиен контрол. Изводите, които се направиха на тези събрания, показаха, че все още някои партийни организации, като тези в Първа бригада в с. Секулово и Трета бригада в с. Прохлада, недостатъчно работят по тези въпроси.

В близките няколко дни общинският партиен комитет ще направи оценка на своята и работата на първичните партийни организации в светлината на тези решения. През месец юни ще проведем събрание с комунистите от района, на което ще се отчетат резултатите от работата на същите по превъплъщаването в дела решенията на пленума.

Ние сме уверени, че решенията на майския пленум ще помогнат да се издигне още повече авангардната роля на нашата Партия в живота на хората.

Йордан ИВАНОВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Секулово

Съветски самолети за борба с житната дървеничка в нашия окръг

ПРЕЗ миналата година житната дървеничка се появи в някои стопанства на нашия окръг и нанесе сериозни щети върху количеството и качеството на пшеничената реколта. През тази пролет тя се разпространи върху по-голяма част от пшениченте посеви на окръга и създаде сериозна опасност за развитието им и за получаването на нормална реколта и качествено зърно от тях. Тя се появи и разпространи и в други окръзи на страната.

За да се проведе бързо и успешно борбата с житната дървеничка и да се предотвратят повредите от нея по молба на нашето правителство в страната пристигнаха в помощ на селскостопанските труженици 20 самолета от Съветската селскостопанска авиация АН-2. Пет от тях са изпратени в нашия окръг.

Съгласно решението на Управлението на селскостопанското производство при ОНС тези самолети се разпределят на пет пункта, а именно: Кайнарджа, Бабук, Айдемир, Ситово и Тутракан. От всеки пункт самолетите ще извършат пръскане на пшениченте посеви на 3-4 съседни стопанства.

За да бъде успешна борбата с дървеничката ръководствата на кооперативните стопанства и специалистите трябва да осигурят такава организация, че самолетите да използват всяка благоприятна минута за работа. Бързо трябва да се доставят водата и препаратите и навреме да се приготвя разтвора за зареждане на самолета. Пръскането трябва да се извърши по строго определен маршрутен план, като започне от най-застрашените блокове. ***Предвид на това, че употребяваните препарати са силно отровни стопанските ръководства трябва да вземат сериозни мерки за преодотвратяване на отравяния на пчелите и селскостпанските животни.***

От утре самолетите започват своята работа на набелязаните обекти.

Всички сили за окопаването

Изобилните валежи помогнаха посевите на пролетните култури да избуят и се развият добре. Но заедно с тях поникнаха и плевелите. Всички кооператори и механизатори от село Падина се вдигнаха на решителна борба с тях. Ротационните мотики навлязоха в посевите. Те унщожаваха плевелите още при тяхната поява. А когато растенията поизрастнаха механизаторите започнаха окопаването на посевите с култиватори.

След машините в блоковете влизат и кооператорите, които разреждат растенията и окопават защитните зони. Завърши първата редовна копан на 320 дка слънчоглед, 125 дка цвекло и 45 дка тютюн. Така кооператорите от село Падина се борят за запазване на посевите чисти от плевели и за получаване на високи добиви от тях.

Дилявер КАБИЛОВ

ГРИЖИТЕ ЗА ТЮТЮНА НЕ ПРЕСТАВАТ

Големи грижи положиха тази година кооператорите от село Варненци за отглеждането на здрав и хубав тютюнев разсад. Още в началото на месец май стопаните най-внимателно го разсадиха.

Благодарение на падналите хубави дъждове разсадения тютюн бързо се вкорени и укрепна. За да получат високи добиви от тютюна кооператорите навреме и грижливо извършиха първото окопаване на тютюна.

Марийка ХРИСТОВА

НАЦИОНАЛНО СЪВЕЩАНИЕ НА ПЪРВЕНЦИТЕ В ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

ДНЕС в София се открива първото национално съвещание на първенците в движението за комунистически труд. Неговото провеждане съвпада с всеобщия политически и трудов подем, обхванал работниците, служителите и кооператорите, които вдъхновени от историческите решения на Осмия конгрес на Партията и Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай двадесетгодишнината от победата на Девети септември успешно осъществяват своите обещания за постигане на нови успехи в развитието на икономиката, културата и образованието.

В челните редици на тоя всенароден устрем напред по пътя на социализма и комунизма кричат стотици хиляди участници в движението за комунистически труд Те съединяват в едно единно цяло борбата за постигане на високи и трайни успехи в производството с грижите за повишаване културата, техническите знания и комунистическото възпитание на хората

Борците за комунистически труд вече не са само „кълнове на комунизма", а огромна армия от ентусиазирани и преданни строители на социализма и комунизма. Само в нашия окръг участниците в движението надминават 5 400 души без тези в селското стопанство. Повече от 60 на сто от работниците и служителите в промишлените предприятия уверено крачат в челните редици на трудещите се Високото звание „бригада за комунистически труд" вече са получили 76 бригади с 1 995 участника, а колективът на ДИП „Дунав" като цяло се бори за присвояване на званието.

В движеннето за комунистически труд израстнаха редица колективи и производственици и на дело показаха как трябва да се работи за осъществяване задачите, които постави Осмия конгрес на Партията. Такава е шлосерската бригада с ръководител Георги Дамянов от цех „Мир" на промкомбинат Тутракан, която през 1963 година се нареди на първо място в съревнованието и получи знамето „Бригада първенец". Още от първите месеци на тази година бригадата е на челно място в изпълнението на показателите. Значителни успехи постигна бригадата „Трайчо Костов" от ДМЗ „Стомана" със средно изпълнение на трудовите норми 132 на сто, при обещание 125 на сто. Бригадата „Валентина Терешкова" от цех „Ракита" на промсомбинат „Камъшит" през 1963 година изпълни производствената си задача 117 на сто. Големи са постиженията на бригадата с ръководител Петър Трифанов от ДИП „Липа", която през 1959 година първа в окръга пое задължението да води борба за званието „Бригада за комунистически труд". През тази година тя реализира икономии от суровини и материали за 1 800 лева и с това отговори на призива на Партията за снижаване себестойността на продукцията.

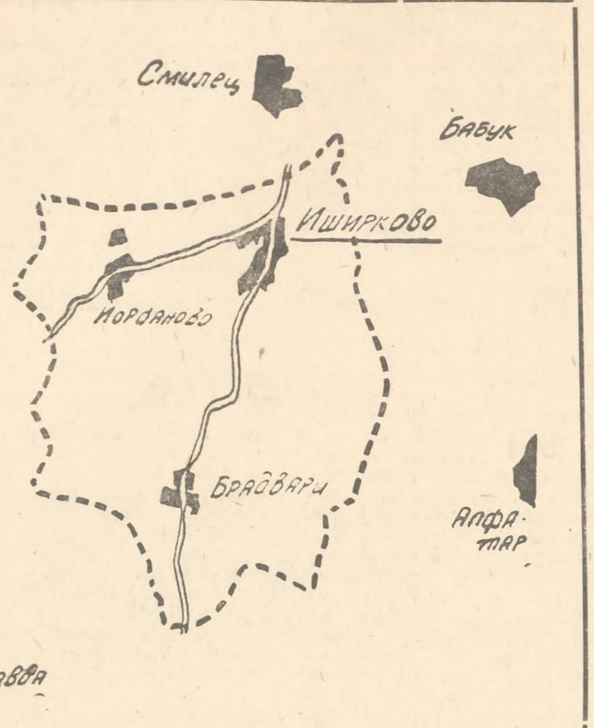
Съвещанието на участниците в движението за комунистически труд, което се открива днес, е израз на бащинските грижи на Партията към първенците в нашия икономически и културен живот. То идва да даде нов тласък на движението, да внесе ново съдържание в досегашното съревнование чрез по-пълно съчетаване елементите на състезателния характер с взаимопомощта и сътрудничеството между съревноваващите се. Съвещанието ще допринесе за още по-голямо активизиране на трудещите се в борбата за изпълнение и преизпълнение на плановете и обещанията.

ИШИРКОВО



ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

ЧРЕЗ МИРЕН И СЪЗИДАТЕЛЕН ТРУД — КЪМ КОМУНИЗМА



ЮГОЗАПАДНО от Силистра, на 18 км, в един от долове на окръга, е разположено село Професор Иширково. То е център на кооперативно стопанство, в което влизат селата Професор Иширково, Йорданово и Брадвари. Землището на целия район заема площ от 74 620 дка. В него има обилна вода, черноземна почва, гори и хубави пасбища. Благоприятните природни условия дават възможност на населението да се занимава със земеделие (отглеждане на зърнено-хлебни и зърнено-фуражни култури и тютюн). Също така добре се развива и животновъдството, като най-вече се отглеждат овце, говеда и свине.

В съставните села Йорданово и Брадвари преобладава турско население, а в Професор Иширково—българско. В целия район живеят 5 410 души.

До преди Девети септември 1944 година районът на село Професор Иширково имаше разпокъсано, дребно селско стопанство. Селяните с непоносим труд изкарваха прехраната си и мъчно изплащаха дълговете си към държавата.

Кооперативното ни стопанство води началото си от 1947 година, когато в село Йорданово в читалищната сграда се събраха неколцина, убедени в колективизацията на земята стопани, и решиха да тръгнат по нов път. По техен пример през 1949-50 година се изградиха кооперативни стопанства и в селата Професор Иширково и Брадвари. А през 1959 година трите съставни села на съвета образуваха едно стопанство. За правилното обработване на 58-те хиляди декара земя създадохме добра материално-техническа база. Сега разполагаме с 50 трактора, 10 комбайна и голям брой прикачни машини.

С всяка измината година добивите в стопанството нарастват. През 1963 година кооперативът получи по 182 кг слънчоглед от дка, по 180 кг тютюн, над 300 кг царевица и други. Добри успехи има стопанството и в животновъдството. Докато през 1959 година от фуражна крава са получени по 2 000 л мляко, то през 1963 година надоихме по 2 650 л. От всяка овца получихме по 41 л мляко и настригахме по 3,150 кг вълна.

Чувствително се увеличи и стоковата продукция, продадена на държавата. Ако през 1959 година стопанството продаде на страната 140 000 кг месо, то през 1963 година продаденото месо достигна 287 000 кг. За млякото това увеличение е от 562 000 литра на 1 038 000 литра. За тютюна — от 13 000 на 258 000 кг, за слънчогледа— от 414 000 кг на 1 355 000 кг и за царевицата — от 540 000 кг на 850 000 кг.

Укрепнаха кооперативните фондове на стопанството. От 1 378 000 лева през 1959 година те нарастнаха през 1963 година на 2 158 000 лева. А възнаграждението на кооператорите се увеличи. На работоспособен кооператор през миналата година разпределихме по 852 лева, при 393 лева през 1959 година. На кооперирано население сега се пада по 309 лева, при 152 лева през 1959 година. На един човекоден през 1963 година изплатихме по 3,13 лева, а през 1959 година по 2,10 лева. Стойността на човекодена нарастна близо два пъти.

И занапред нашето стопанство ще се развива като зърнопроизводително. Ще засяваме пшеница, царевица и слънчоглед. Ще увеличим декарите на техническите култури и най-вече на тютюна.

Добри условия създадохме за развитието на говедовъдството. Подобри се породният състав на говедата. Увеличи се продукцията.

Няма да изоставаме и със свиневъдството. За нуждите на угоителните стопанства ще произвеждаме малки прасета.

На кооператорите сега осигуряваме платен домашен отпуск, изплащаме болнични дни. За укрепване на здравето им през 1965 година ще построим в град Балчик голяма почивна станция.

Постигнатото в ТКЗС — Професор Иширково е плод на непрестаните грижи на БКП за подобряване на материалното и културно благосъстояние на трудещите се. То дойде в резултат на историческите решения, взети на Априлския и Ноемврийския пленум на ЦК на БКП и на Осмия конгрес на Партията за по-нататъшното икономическо развитие на нашата страна. Вдъхновени от Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай 20-годишнината от Девети септември, кооператорите от района на стопанството, чрез своя мирен и съзидателен труд, ще спомагат за победата на социализма и комунизма у нас.

Георги КОЛЕВ
председател на ТКЗС

Показателни цифри и факти

ОТ 448 ученици през 1944 година броят им през 1963 година нарастна на 831.

ДОКАТО през 1944 година в района няма нито един човек с висше образование, то през 1963 година те са 29 души.

СЕГА в района има 3 читалищни сгради и един киносалон с 514 места.

САМО до 1964 година за нуждите на селата са прокарани електрически инсталации от 31 826 линейни метра.

НАПРАВЕНА е до 1964 година водопроводна мрежа от 16 076 линейни метра.

НАПРАВЕНО е 56 800 линейни метра шосе, асфалтирани са 30 000 квадратни метра.

В РАЙОНА сега има 3 здравни и 3 родилни дома.

СЕГА почти във всяко семейство има радиоапарат, буботят над 193 мотоциклета, 4 леки коли. Привличат вниманието на минаващите през селата 4-те антени на телевизори.

До 1944 година в селата на съвета имаше построени само 16 нови къщи, а през 1964 година броят на новопостроените къщи достигна 524. За нуждите на хората са построени 1 баня и 3 фурни.

В близките години в района ще се построят—1 баня, 1 ветеринарна лечебница, детски ясли, ще продължи водоснабдяването и шосирането на улиците.



РЪКА ЗА РЪКА

ВСЯКА сутрин е така: зад вете му, отмервани с часовника на слънцето, се лее пот, изпват се мишци, правят се чудеса.

Пот! Земя! Забрадки и хора! Едно звено — на Христо Недев, за което искам да разкажа,

Месец май е. Прохладно утро. Върху влажната гръд на земята са пълзнали като мравки хората на бай Христо. Разсаждат тютюн. Всеки си има своя задача да изпълнява. Едни чертаят полви редове. Други маркират. Трети слагат препарат в ямките. Четвърти наливат вода. А повечето от кооператорите поставят в ямките крехките тютюневи коренчета и слагат пръст наоколо. Бодване с колче, ямка, стрък, вода, пръст, вода — това вършат те.

Миналата година звеното отгледа 26 дка тютюн.

— Страхувахме се, че от нашето тютюнджийство няма да излезе нищо — клати глава бай Христо, — Но провеждохме всички мероприятия качествено и навреме —разсаждане, окопаване, беритба, сушене, елпезиране и трудът ни не отиде напразно: получихме по 348 кг тютюн от дка. Всеки денар донесе на стопанството по 276 лева доход.

От засетите 186 дка слънчоглед получихме по 217 кг от дка.

Хвала! Звеното му заслужено спечели едно от първите места през миналата година. За постигнатите високи добиви от тютюна то получи допълнително възнаграждение 2 338 лв, а от слънчогледа — 1 516 лева. Средно на човек се пада по 200 лева. Изчезнал недоверието у хората към тютюна, затегна се дисциплината в звеното, откриха се неизчерпаеми възможности за получаване на високи добиви от всяка педя земя.

Земя! Обичана, кърмилница! Обилната влага им позволи да разсадят тютюна навреме тази година. Той е 45 дка. Съгласно плана на стопанството звеното трябва да получи по 180 кг тютюн от дка, а е обещало по 250 кг. От засетите 265 дка слънчоглед — по 220 кг и по 320 кг царевица от 260 дка. Ще успее ли? Да! Гордост изпълва сърцето на звеновода бай Христо: напредналите години на буля Дона Димитрова не пречат тя да върви рамо до рамо с комсомолката Мария Станчева. Сръчни са и ръцете на Иванка Хараланова и Жечка Колева. Но силата е в колектива на цялото звено. Ръка за ръка са се хванали кооператорите от него и ще победят трудностите.

Иван ПЕЙЧЕВ

Укрепна с годините

ПОТРЕБИТЕЛНАТА кооперация в с. Професор Иширково е учредена още през 1907 година. След освобождението на Добруджа от румънско владичество тя продължава своята търговска дейност с 38 члена и собствен капитал от 460 лв. Кооперацията е разполагала с един магазин и един склад за селскостопански произведения.

След Девети септември 1944 година същата се масовизира и обхваща почти всички домакинства в района. Към края на 1963 година в нея вече членуват 1355 човека от селата Професор Иширково и Йорданово.

Сега кооперацията има открити 7 магазина и 4 пивници. Създадената търговска мрежа напълно задоволява нуждите на населението.

С всяка измината година расте финансовото й състояние. В момента тя разполага със 135 376 лв собствени средства, от които 15 278 лв дялов капитал и 120 098 лв основен фонд.

Подобрената организация в търговията през последните години спомогна рязко да се повишат както количествено, така и качествено производствените показатели. Стокооборотът в търговията на дребно от 338 137 лв през 1959 година нарасна на 583 950 лв през 1963 година. Издръжката на 100 лв оборот от 5,527 на сто през 1959 година намаля на 4,210 на сто през 1963 година. Чистата печалба от 4 369 през 1959 година се увеличи на 17 754 лв през 1963 година. И докато през 1961 година са продадени на потребителите 8 779 кг ориз, 6 023 кг захар, 22 606 л растително масло, 65 647 м памучни тъкани, 1 239 м вълнени тъкани и за 16 900 лв мебели, то през 1963 година са продадени на потребителите 10 746 кг ориз, 13 001 кг захар, 25 585 л растително масло, 73 053 м памучни тъкани, 1 778 м вълнени тъкани и за 34 694 лв мебели. Постигнатият ръст в търговията е най-яркият показател за благоденствието на трудещите се от района

Стефан ПЕНЕВ
главен счетоводител
на потребителната кооперация



Дългогодишен и опитен овчар е Рачо Минков от овцефермата в село Йорданово. През последните няколко години той е първенец на фермата. И тази година е на едно от първите места: от поверените му 103 овце—получи 112 агнета, а до края на месец април т. г. вместо 875 л мляко той надои 1624 литра.

Своят опит овчарят Минков с готовност предава на своите другари-овцевъди. А това му спечели любовта и уважението на всички.

КЪМ СВЕТЛИ ВЪРХОВЕ

ОЧЕРК

БИЛО 1878 година. След заминаването на руските конници, в село Професор Иширково останали само бедните турци. Но хубавата Иширковска земя привлякла много българи от съседните села. Дядо Руси Сърмаджията от Калипетрово първи се заселил в Кичина (старото име на Професор Иширково). Той бил първият българин, който дошел в това село. Дали е знаел, че след него ще дойдат още десятки? Заредили се да идват дядо Недьо, дядо Георги, Викоолар, Морзовята... Още много идвали. Оряли и сеели златната смолница. Заради нея дошли в Кичина и синовете на баба Ганча от Калипетрово. Колко тежко преживяла раздялата старата жена. Когато каруците на синовете й излезли на двора, тя викнала, та заплакала:

Пустата му Кичина,
да се ненакичеше макар,
че ми децата примами...

Населението на Професор Иширково бързо растяло. В 1910 година жителите му наброявали вече 1792 души.

Но малко се радвали хората на свободата си. Робството на турците било сменено с робството на бирниците. Всичко изсмуквала буржоазната държава. От данъци и глоби иширковци глава не можели да вдигнат.

След румънското робство идват българските поробители — фашистите. Било по време на Втората световна война. Тръгват управниците с шишове от къща на къща да търсят жито, за да го пратят на немските войски. Обрали всичко. Хората оголели. Започнали да носят конопени ризи. А хлябът — и кучетата не го ядели: той бил от картофи направен, примесен с боб, нахут и метла. Сол нямало. Със саламура от пиперена туршия месели хляба, за да го подсолят. Вместо газени лампи кандила светели в селските къщурки.

* * *

Минаха годините. Дойде Девети септември 1944 година. Освободителите руси дойдоха и в Професор Иширково. Селяните ги посрещнаха като най-скъпи гости.

Професор Иширково тръгна по нов път. Събраха се селяните-комунисти и решиха да обединят стопанството си в кооперация. И така направиха. Но те нямаха никакъв опит в общата работа. Трябваше още земя, инвентар... Ония селяни, които имаха повече земя, не искаха да влязат в кооперацията. Страхуваха се, че ще загубят всичко. Вражески слухове гъмжаха: комунистите щели да изядат всичко на зелено, щели да се провалят.

Мъчно се раждаше новото. Девет плуга, четири брани, една веялка, единадесет каруци, двадесет и два коня и малко рогат добитък—това беше всичкото имущество на кооперацията. От тази кооперация стана мощен кооператив, който днес разполага с хиляди декари обработваема земя, с трактори, комбайни, камиони и много други, модерни селскостопански машини. И само за двадесет години. Какъв ръст! Селото доби друг вид. Нов. Социалистически. На мястото на някогашната кална улица, която минава сред село, сега има асфалтирано шосе. Много стари къщи се замениха с нови, тухлени. Няма я вече джамията. На нейното място извисява снага новата читалищна сграда с модерен киносалон. Издигнаха си иширковци голямо ново училище с четиринадесет класни стаи, с кабинети, работилници... Нова фурна облекчава труда на жените. Модерна сграда на селкоопа краси селото. А в нея — магазини с всякакви стоки.

И още много придобивки даде на иширковци народната власт — болница, аптека... В последно време и леки автомобили зашариха по улиците.

* * *

Разсъмва се. В тази хубава пролетна утрин не се чува гласът на ходжата сред селото, а глъч на весели хора — кооператори, боботене на трактори, шум на мотори, камиони... И музика се чува... от радиоапаратите... Животът пулсира. Това е пулсът на новото социалистическо село.

Господин ВЕЛИКОВ
Иван НЕДЕВ

СБЪДНА СЕ МЕЧТАТА НА АЛИ

ЩОМ се завърна от казармата, Али Реджебов стана овчар. Обичаше той овчарлъка още от дете, когато пасеше техните овце в гората, подпрян на гегата и загледан в синьото парче небе над него. Но сега по-силно чувствува Али прелестите на природата, по-добре разбира тайнственият й глас, спрял под някое дърво и заслушан в медения глас на славея или припряното хрупкане на овцете.

Али Реджебов избра тази професия сам, без някого да пита. Искаше да докаже на другите, че той може да бъде първенец, щом реши, стига да се вслушва в съветите на по-добрите. Постъпи като овчар в овцефермата в село Йорданово и не видя кога изминаха четири години. Али изучи и приложи в своята работа опита на Райчо Минков, с когото станаха добри другари по-късно. Рано изкарваше той стадото си на паша. Хубава беше тревата в ливадите на „Домузкулак“ и „Балъкузу“ и там овцете се напасяха добре. А наближи ли обед, застанал пред стадото си, Али поемаше пътя към чешмата, да ги напои. След обедното доене, гласът на хлопатарите отново огласяше тихата местност „Балъкузу“. Вечер оставаше по-докъсно.

Тази година Али Реджебов е на второ място в овцефермата. Изпълни планът си за агнетата. До края на месец април вместо 875 л надои 1 141 л мляко. Сбъдна се мечтата му— мечта на един обикновен трудов овчар.

Зия СЕЛЯМЕДОВ



Новопостроени обществени сгради в района

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ, СЕБЕСТОЙНОСТ, ПЕЧАЛБА

РАБОТАТА ПО ИЗПЪЛНЕНИЕ ПЛАНА ЗА ПЕЧАЛБАТА ТРЯБВА РЕШИТЕЛНО ДА СЕ ПОДОБРИ

ПЕЧАЛБАТА е основен показател, който като фокус събира резултата от изпълнението на обемните и качествените показатели от стопанската дейност на предприятията и организациите. В него намират отражение производителността на труда, себестойността на продукцията, работата по използване на машините, организацията на труда и т. н. Печалбата е допълнителен източник за натрупвания в държавния бюджет.

През първото тримесечие на годината голям брой от предприятията на окръга пре изпълниха плана за печалбата и подобриха своето финансово състояние. Такива са ДИП „Дунав“ — с изпълнение 141 на сто, ДМЗ „Стомана“ — 131 на сто, ДИП „Текстилни влакна“— Тутракан — 117 на сто, ДИП „Липа“, ТПК „Дунав“, Окръжно аптечно предприятие и др. Положителните резултати тук се дължат изключително на грижата на ръководствата да не допускат преразход по перата на финансовия план, грижата за изпълнението на плана по асортимента и реализацията на продукцията, по намаляването на себестойността на 100 лева произведения и т. н.

Трябва да се отбележи обаче, че значителен брой предприятия не можаха да изпълнят плана си за печалбата и с това лишиха народното стопанство от предвидените постъпления. ДИП „Добруджа“ не даде печалба 52 на сто от предвидената сума, „Винпром“ реализира едва 58 на сто, промкомбинат „Камъшит“ 45 на сто, „Транспред“ 56 на сто, а Окръжният съюз на ТПК, като цяло остана да дължи 19 на сто. Окръжният кооперативен съюз отчете печалба с 19 процента в повече, но редица потребителни кооперации останаха далеч от плана — Така кооперацията в с. Старо село даде 56 на сто, Алфатар 64 на сто, Смилец 65 на сто и т. н. Общата сума на нереализираната печалба от държавните и кооперативни предприятия и организации през първото тримесечие възлиза на 140 000 лева.

Отчетните данни за изпълнение на плана за печалбата, само за месец април, будят основателно безпокойство. Много от предприятията, като промкомбинат „Електрометал“, промкомбинат „Текстил“, Окръжно аптечно предприятие, ДИП „Добруджа“, ТПК „Инвалид“ и други продължават да изостават. В повечето случаи неблагоприятните резултати се дължат на субективни причини, които при добра воля от страна на ръководствата могат да се отстранят. Така в ТПК „Инвалид“ върху размера на печалбата са действували незадоволителното снабдяване на отделите с необходимите им материали, необвързаността на плана за производството с плана за печалбата, нереалното приключване през предшествуващите години и тъй нататък.

Ръководството на промкомбинат „Камъшит“ търси оправдание в цената на материалите — папур, ракита, тръст и др., а не се спира върху допуснатия преразход по перата за обслужване и управление на производството. Ако не беше допуснат този преразход, въпреки оскъпяването на основните материали, предприятието щеше да изпълни плана си 102 на сто. За отбелязване е, че в „Камъшит“ плана за разходите за обслужване и ръководство от редица години не се спазва. По същия път върви и промкомбинат „Електрометал“, където е допуснат преразход на фонд работна заплата 13 000 лева и за материали 11 000 лева. Себестойността е завишена с 2,95 лева на 100 лева продукция.

Голямата част от предприятията постоянно търсят финансовата помощ на държавата, било за разширяване на производствената дейност, било за закупуване на машини и съоръжения по пътя на кредитите за малка механизация, било за попълване на оборотните средства и т. н. Държавата помага и ще помага и занапред производството с финансови средства, но време е ръководителите на предприятията да осъзнаят, че неизпълнението на плана за печалбата лишава държавния бюджет от значителни средства и за да могат да търсят тази помощ, то те трябва да осигурят ритмичното постъпление на планираните приходи.

До края на първото шестмесечие остава повече от месец. Необходимо е решително да се подобри работата на трудовите колективи по отношение изпълнението на плана за обема на продукцията, по реализиране на икономии от труд и материали, по реализацията на продукцията и в краен резултат да изпълнят плана за печалбата. Резерви има и те трябва да се използват най-пълно. Така работниците и работничките от нашите предприятия и организации ще отговорят на призива на ЦК на БКП по случай юбилейната годишнина от победата на Девети септември.

Йордан ПОПОВ

С ПОГЛЕД КЪМ КРАИНАТА ЦЕЛ

КОМСОМОЛЕЦЪТ Илия Георгиев от село Стефан Караджа опита много работи докато най-после намери мястото си. Той беше строител, беше и телчар, но все чувствуваше, че не тази е работата, която може да го накара да заработи с ентусиазъм.

В началото на годината той пое една от групите дойни крави. Работата постепенно го увлече. Още първия месец той си преизпълни месечния план за млеконадоя, и застана начело на фермата. Скоро той усвои работата под прякото ръководство и контрол на опитния дългогодишен дояч, а сега бригадир Тодор Неделчев. Младият и енергичен дояч Илия заживя с работата си. Обхванат от трудов ентусиазъм бързо увеличи разликата в получения млеконадой между себе си и другите доячи, и уверено поведе напред. В своето обещание той даде комсомолската си дума, че ще изпълни годишния си план до Девети септември, а за годината ще го преизпълни 130 на сто като с това завоюва Паспорта на трудовата слава и Юбилейната значка.

При отчитане на съревнованието на Първи май той беше на първо място в стопанството с изпълнение на годишния план — 45,6 на сто и 127 на сто за изтеклото четиримесечие. До 25 май той изпълни полугодишния си план. Досега той е надоил над плана повече от два тона краве мляко.

Със своя личен пример Илия увлича останалите доячи в борбата за икономии, в борбата за правилно и диференцирано хранене на животните в зависимост от тяхната млечност, за произвеждане на повече мляко, за преизпълнение на договорните задължения към държавата. Неговите успехи радват всички, те импулсират и останалите доячи да го догонват в работата. Доячът Максут Назифов от село Преславци упорито върви по неговия път.

Тази трудова надпревара изпълва с радост сърцето на Илия, защото той вижда как благодарение на нея стрелката в ежедневната диаграма расте н а г о р е. Илия вижда как тази трудова надпревара го доближава към крайната му цел — изпълнението на даденото от него обещание пред Партията и народа.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

НАШИЯТ БАСРИ

ИМЕТО МУ често се произнася. Ще чуеш да говорят за него: „Нашият Басри... Той е пръв между рационализаторите... Добър работник!“ А от тия похвални думи, Басри Ибрахимов никак не се възгордява. Дори още-повече се смалява едрата му фигура, мъчи се да се скрие — да бъде незабележим. Тъй би му било по-добре!

... Спомените летят като птици и се понасят в недалечното минало. 1959 година. Тогава постъпи на работа в цех „Мир“ на Промкомбината в гр. Тутракан. Дойде със знание и опит като майстор-шлосер. Още от първите дни се завълнува неговото сърце, пълно с творчески идеи. И почна да мисли още-повече и да страда като вижда с каква мъка работниците обработват метала на ръка. Не може ли по-другояче?

Уж работи своята работа, а нещо не го свърта, тегли го, кара го да походи. Закрачи из цеха попрегърбен, отпуснал рамене, поспре се, гледа. Струйки пот полазват по гърба му, когато вижда как пет работника напрягат сили, да огънат в правилна кръгла форма четиримилиметрова-та ламарина. Може ли това да стане леко и без мъка, само от един работник? И неусетно заедно с тревогата идва и първата рационализация. Но и косите посребряваха...

Минаха се четири години, за които Басри Ибрахимов си извоюва място в редицата на хората от предприятието, които подобряват старата техника. Дори взе преднина заедно с Иван Генков и Иван Рачев.



Досега Басри Ибрахимов е предложил много рационализации, които са внедрени. Между тези, които издигнаха името му на рационализатор са рундмашината за огъване желязна ламарина, машина за огъване на винкелно желязо, комбинирана машина за изработване на спици за каруци. Дълъг е списъкът на неговите рационализации, с които той донесе значителни икономии на държавата. А другата полза? Никой вече не се мъчи на ръка да огъва железото, да дяла спиците; мебелистите не правят вече ръчни нарези за сглобяване на прозорчените рамки. Сега машината върши бързо и точно операциите под контрола на човека.

Миналата година Басри Ибрахимов внедри четири рационализации с икономически ефект над 1 000 лева, които му донесоха наградата на Окръжния съвет на профсъюзите. Последваха ги други, с които той участвува в движението „Техника вместо ръчен труд“. С тях пак се заменя ръчния труд, пестят се средства и време.

Денем той работи, а вечер над чертежа с молив и линия в ръка чертае, изчислява, пише. Умората е безсилна пред него, защото Басри се стреми с открито сърце да направи лек и спорен труда на своите другари. И затова те му отговарят с уважение и признателност, които се долавят в думите им: „Нашият Басри“.

Рачо ЗМЕЕВ



Измежду кооператорките в село Добротица Йовка Йорданова предаде на селкоопа най-много яйца от личното си стопанство.

Снимка: Георги КИРИЛОВ

Похвална е работата на полевъдите

За да се проведе успешно борбата за по-високи добиви от пролетните култури след качествената сеитба стопаните от бригадата в с. Варненци проведоха разреждане на пролетниците и сега усилено извършват окопаването. Така за съвсем кратък срок звеното на Стоян Русев окопа 50 от наличните 100 дка слънчоглед. Не изостават те и в окопаването на другите пролетни култури.

Добри грижи полага при разсаждането на тютюна звеното на Георги Великов. Той има вече разсаден повече от 40 дка тютюн. Тютюневите стебълца бързо крепнат и след не повече от месец време ще започне брането на първите листа.

Марийка ГЕОРГИЕВА

Докога ще е така?

Долноряховските овчари са известни с трудолюбието си. Добрите резултати от работата им радват и ръководителите и останалите кооператори, защото имат голям стремеж към преизпълнение на плана по млеконадоя и настригана вълна, към ограничаване на смъртността при овцете и агнетата. А това им струва много безсъчни нощи и упорит труд, Но ... какви са битовите условия на овчарите?

— Работата не ни тежи, тежат ни лошите условия, при които сме поставени да работим — споделя Илия Георгиев.

И това е вярно! Овчарите живеят при крайно лоши условия. Нямат електрическо осветление. Нима е простимо години наред ръководството на стопанството да не помисли за електрифициране на фермата. А само то ли липсва? Вода също няма. Не е направено и най-необходимото за създаване на уютна обстановка в стаята на гледачите. Нима на животновъдния бригадир не прави впечатление факта, че някои от леглата са с изгнили сламени ци, а други са дори без такива. Дюшеците са заменени със слама, покрита с изтъркано одеало. И срамно, и обидно, и нехигиенично. А плъховете постоянно притичват в стаята от единия ъгъл до другия.

Кооперативното стопанство вече укрепна и могат да се заделят средства за създаване на добри условия на гледачите. Сега, когато Партията и правителството се отнасят с бащински грижи и уважение към овчарите, когато усилията на всички са насочени към облекчаване труда на селскостопанските работници, в село Долно Ряхово съществува нехайно, пренебрежително отношение към животновъдите.

Докога ще е така?

Петър МИХАЙЛОВ

Укрепват кълновете на новото

В ТКЗС — ТУТРАКАН движението за комунистически труд на мери добра почва за развитие. Условия за завоюване званието „ферма за комунистически труд“ приеха двадесетте овчари от с. Дунавец и седемте младежи от кандидат— племенната ферма от град Тутракан. Борят се да получат званието „Звено за комунистически труд“ двете звена на Марин Рачев и Тодор Димитров от град Тутракан. Индивидуално участвуват в това движение овчарите Вълчо Иванов, Иван Генов и Атанас Петров от с. Дунавец, монтьорите Виктор Илиев и Исмаил Тефик от град Тутракан и други. Общо в ТКЗС—Тутракан 62 кооператори вървят по този славен път на обще-щаниего и делата, за да станат чертите на новото тяхно право, отличаващо ги от другите. Защото движението за комунистически труд е творческо движение, свързано със самоинициативата на хората. Множат се неговите привърженици, укрепват кълновете на новото.

Захари ЗАХАРИЕВ

НАГРАДА ЗА ДОБРИТЕ ГРИЖИ

Един от най-старите и опитни овчари в ТКЗС—Кайнарджа е Георги Гълчавов. Вече осем години работи в стопанството. За този период той добре усвои своята професия. Затова и успехите му са големи. През тази година той, заедно с комсомолеца Георги Дойков, отгледа едно стадо от 160 овце-майки.

Благодарение на добрите грижи резултатите от тяхната работа са много добри. При план да получат 170 агнета те получиха 210. Не допуснаха никаква смъртност. Всички мъжки агнета вече са продадени на държавата. Надоили са също и близо три тона и половина мляко. За добрата си работа те получиха като премия 4 агнета по над 16 кг еднотс.

Шербан СТОЯНОВ

Я, Тихият океан

68

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

— Така ще ви наричат отсега всичките ви приятели! — тържествено произнесе англичанинът, сякаш действително извършваше кръщение.

— Както вас вашите приятели наричат само Големият Джон? — весело го подразни Лидумс.

—Точно така — по-сериозно отколкото следваше, отговори Джон.

На пирса се чу заглушен звук на автомобилна спирачка и скоро в каютатата се спуснаха още двама цивилни: единият на около петдесет години, висок, слаб, много сдържан, и с него — съвсем млад едва тридесетгодишен, дебеличък, жив с кръгло, добродушно лице, на което се очертаваше остър и дълг нос. Пристигналите се представиха съвсем странно: възрастният кратко съобщи, че е адмирал на флота, следящ за операцията на Клозе, а остроносият дебелак, добродушно усмихвайки се, каза, че той просто е Майк, че служи във флота и е радостен, че Клозе успешно е доставил дългоочакваните гости.

След тях дойде и Клозе, а след Клозе в каютата се появи матрос с поднос, на който имаше бутилки шампанско и чаши. Започна импровизиран банкет.

Първият тост вдигна адмиралът, поздравявайки Казимир, Вилкс и Клозе с успеха на тази щателно подготвена операция. По това, как раболепно се отнасяше към адмирала Големият Джон, беше ясно, че разузнаването честичко се ползваше от услугите на морското подразделение, командувано от адмирала. Пък и Майк оказваше на адмирала особена почит. Точно тъй почитателно произнесе своя тост и Клозе.

Адмиралът поглеждаше скучаещо. Затова новопоявилия се Казимир той разглеждаше с голямо любопитство, макар и да не разпитваше нищо. Както се вижда, той знаеше, че тайните на разузнаването не подлежат на разгласа.

Но Лидумс се постара да удволетвори любопитството на високите посетители. Отговаряйки на приветствията, той съобщи, че е пратеник на известния латвийски патриот Будрис, че всички участници в групата на Будрис полагат сили, способности и знания да бъде латвийският народ щастлив и са готови да отдадат за това даже своя живот.

Адмиралът възторжено стисна ръка на Казимир, а заедно с него и на Вилкс и Клозе, който както изглеждаше, беше доволен от това най-много от всички.

Изпиха още по чаша, след което Майк каза, че колата очаква гостите.

Адмиралът остана на катера, а Големият Джон, Майк, Лидумс и Вилкс излязоха на пирса.

Колата се понесе в мрака. По пътните знаци Лидумс разбра, че тя тръгна към Кил.

В Кил колата спря в някаква глуха уличка, където стоеше друга със загасени фарове. Майк помоли всички да се прехвърлят и отново тръгнаха по-нататък по посока на Хамбург.

Сред нощ стигнаха в Хамбург.

Лидумс, седящ до прозореца, се опитваше да определи улиците, по които ги возеха. Градът беше пуст, само рекламните светлини играеха, сякаш котли в черното пространство на нощта. Някъде стояха полицаи и нощни момичета още се опитваха да ловят самотни минувачи. Но ето колата зави на улица „Бебел“ и изведнаж спря.

Лидумс не забеляза номера на къщата. При вратата независимо от късното време, ги очакваха. Вижда се, пристигането на пратеници на Будрис беше голямо събитие, за всяко тяхно движение уведомяваха всички заинтересовани лица: от входа веднага излязоха двама души и приближиха до спрялата се кола.

Единият от тях внимателно разтвори вратата от оная страна, където седеше Лидумс, вторият помогна да излезе Вилкс. След Лидумс и Вилкс излязоха Майк и Големият Джон. Колата веднага се отдалечи.

Посрещачите сякаш плениха Лидумс. Отначало той се оказа в прегръдките на нисък човек, който радостно го мляскаше право в устата, после отстъпи малко, вглеждайки се в лицето му, отново го разцелува и чак тогава се назова:

—Силайс! Поздравявам ви с благополучното пристигане!

Но го изтласка другият, също целуна, развълнувано потръска ръка, силно се засмя, потрудлани и възкликна:

—Колко ловко, колко ловко! Откраднахме ви! Отсраднахме ви под носа на болшевиките! — и после се представи: — Жакявичус. Представител на литовската емиграция! — каза той по латвийски, но с акцент. И пак се пошегува: Заповядайте, господа, във вашия дом, и, ако благоволите, моля да ни поканите на гости!

Лидумс се опита да вдигне извадената от колата раница, но Жакявичус с церемонен жест го отстрани, взе вещите сам. Силайс помогна на Вилкс и всички започнаха да се изкачват по широката стълба за втория етаж на този дом.

От антрето, където смъкнаха шлиферите, палтата и шапките, Силайс преведе Вилкс и Лидумс в голяма стая с две легла, бюро, широки ниски кресла и тържествено обяви:

—Това е приготвено за вас. Но моля да не се задържате: в гостната ви очакват. Необходимо е да отбележим вашето пристигане. . .

Лидумс огледа помещението. Зад почти незабележима врата се намираше отлична вана. Лидумс би предпочел да се опъне във ваната, но Вилкс бързо каза:

—Ще се наложи да отложиш това! Чакат ни.

Като изми набързо пътния прахуляк, Лидумс отиде заедно с Вилкс в гостната, където седяха познатите вече гребци, Силайс, Жакявичус, Големият Джон и с него друг господин с пепелявосиви коси, с издадени напред, като на гризач, горни зъби, който се представи като Малкият Джон. . . Край стените, в кресла, на столове и по първазите на прозорците се бяха настанили още няколко англичани.

Пак пиха шампанско. Жакявичус, насмешливо блещейки очи обясни, коктейл нямат при себе си, но с него ще ги угостят англичаните, а у дома си изгнаниците още живеят по свой обичай Той щателно отваряше бутилките и събираше тапите в джоба си. Като намигна на Лидумс, той каза, че събира тапите след всяка успешна операция.

—Тогава сигурно имате цял куп тапи! — пошегува се Лидумс.

—Не са така чести успешните операции! — внезапно с болка каза Жакявичус. — На вас ви върви, защото имате отличен ръководител на групата. . .

В този миг в гостната влезе дама. Тя беше висока, чернокоса, с големи зелени очи. Лидумс видя, как тези зелени очи с интерес го погледнаха и веднага в тях припламна пламъче. Той стана очаквайки, кога ще го представят.

Големият Джон нарече гостенката Нора, представи Казимир, изразително пошепна на Лидумс, че Нора е личен секретар на началника на прибалтийския отдел на разузнаването Маккибин. Нора шеговито прекъсна шепота му:

—Не сплетничете, Джон! Аз сама ще разкажа на нашия гост за себе си.

Лидумс почтително се наведе към ръката и призовавайки на помощ всичките си познания по английски. Много му се искаше да се хареса на Нора: той разбираше, че от нейния доклад ще зависи много. Изглежда, изказването му, че той изпитва истинско наслаждение от това, че най-сетне му се е представила щастливата възможност да срещне истинска английска леди, беше напълно уместно. Нора незабавно завладя госта, и сега всички присъствуващи разговаряха чрез нея. Впрочем тя и не даваше да говорят, засипвайки госта с въпроси, на които той не винаги намираше отговори: толкова неочаквани бяха те.

С какво се хранят в своите гори? Как могат да живеят без жени? Какво е това „бункер“? Бесят ли заловените чекисти или просто ги разстрелват? Изглежда, че на нея много се искаше да го бесят!

Но когато Лидумс, разгорещен и от шампанското и от повишения интерес на Нора и другите гости към неговия личен живот, започна да разказва, как се е сбогувал с жена си преди излизането в гората, как жена му не искала да го пусне, а после се помирила и го благословила в борбата, той изведнаж видя, че от зелените очи на Нора потекоха едри сълзи. Такъв ефект той никак не беше очаквал и разтревожено замълча, но Нора само нетърпеливо възкликна:

— Продължавайте! Предължавайте де!

Тази странна чувствителност беше толкова неподходяща за разузнавачката, че той даже заподозря да не би да се подиграват с него. Но бегло погледна към Силайс и се поразн от злобния вид на този човек. Можеше да се помисли, че Силайс ненавижда Нора повече даже от онния, които го изгониха от Латвия. С какво са се спречкали интересите на тези двама души?

Впрочем, Нора вече изтри очи, те пак засияха със зелена светлина, и Силайс веднага пропусна през злъчното си слабо лице усмивка.

Нора похвали своята нова машина и обеща на Лидумс да го повози, „за му покаже града“. Вилкс тихичко прошепна:

(Следва)

КОНЦЕРТ НА УНГАРСКАТА ПЕСЕН И МУЗИКА

ЕДНО мило тържество на унгаро-българската дружба бе концертът на самодейния колектив за унгарски песни и музика „Золтан Кодай" от гр. Дебрецен, който гостува на представителния хор „Седянка" при народното образцово читалище „Доростол" в Силистра, изнесен на 25 май в салона на кино „Москва".

Като се има предвид, че хоровият състав е изграден предимно от кооператори на ТКЗС в село Хайдусоват и малка част от хористите са интелектуалци, а също и това, че самият диригент е председател на околийския народен съвет в град Дебрецен, трябва да се каже, че според тези данни, въпреки слабостите в подготовката и изпълнението, хорът надмина очакванията ни.

В репертоара на хора са включени класици, предкласици унгарски автори и някои обработки на унгарски песни. От унгарските автори бяха застъпени Золтан Кодай, патрон на колектива, Лайош Бардош, съвременен унгарски композитор. Песните им в повечето случаи бяха двугласни, тригласни и много рядко четиригласни—и то само на някои места. Много интересни са творбите в полифонично отношение. Хоровата полифония е много умело застъпена в конструкцията на песните. Интонацията и дикцията, въпреки недостатъчната качественост в гласово отношение, бе много чиста и ясна. Трябва също да се отбележи, че ентусиазмът на тези сравнително солидни на възраст хористи бе много голям. Участието им бе пълноценно и пълнокръвно.

Унгарските песни, които представляват същността на репертоара, бяха много интересни, ритмични, емоционални, охарактеризиращи темперамента на този народ. В хоровия репертоар бяха застъпени народни песни от Хортобаги („Хей, конопено семе", „Градината ми се полива от водите на Тиса"). Маноалната техника на диригента Саатвари Карой, който е любител, беше доста емоционална, но въпреки това ясна. За хоровия състав и изпълнения репертоар трябва смело да се каже, че нивото на изпълнение бе действително за неговите възможности.

Бих искал да се спра на изпълнението на солистката на колектива Сейл Каталин, която по всичко личи, че има голяма сценична рутина, много одухотворена емоционална, жива и ритмична. Тя владее почти до съвършенство майсторството на естрадното изпълнение и завладява много бързо публиката, като умело общува с нея. В гласово отношение не притежава особени данни, но има мек и хубав, характерен тембър, специфичен за нейната националност.

Интересно явление бе изпълнението на оркестъра за народна унгарска музика под ръководството на Лайош Замбо. Много приятен и хубав оркестър, характерен и със своя състав: оркестрантите — унгарски цигани. Оркестърът се състоеше от четири цигулки, чембало и контрабас. В интонационно, ритмично и динамично отношение изпълнителите бяха безупречни. Диригентът, който е и цигулар-солист, а така също и останалите оркестранти, представляваха един малък хубав ансамбъл в съзвучението си. Пиесите, които оркестърът изпълни, бяха интересни с разнообразието си в хармонично-характерно отношение. Те даваха представа за разнообразния ритъм и обща представа за фолклора на унгарския народ.

Арам БЕРБЕРЯН,
композитор



Отминаха фестивалните дни и в село Ирник, но кооператорите още ги помнят. Защото това бяха дни — празници, изпълнени с много песни и танци.

НА СНИМКАТА: Вокалната група на село Ирник.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Представителните отбори — пред отговорни състезания

Разказваме ви за баскетболния отбор на I СПУ — Силистра

И тази вечер на баскетболната площадка е оживено. Разделени по двойки, 12 момчета в движение ловко подават топката помежду си. Стрелба, овладяване на топката, отново атака към другия кош. Треньорът Атанас Здравков спира за момент изпълнението на упражнението, нещо обяснява и после всичко започва отначало.

Приближаваме го.

—Не омръзва ли на момчетата еднообразното изпълнение по няколко пъти на упражненията, тяхното времетраене?

—Напротив—отвръща той. Те вече сами разбират, че колкото повече се изпълнява едно упражнение, то става вече автоматизирано. Тогава грешките от неговото изпълнение са сведени до минимум.

Спортният път на отбора не е много дълъг. Тренировките на баскетболната площадка започват през 1962 година при Екатерина Ангелова. По три тренировки в седмица, контролни мачове, официални срещи, докато дойде лятото на 1963 година. А то наистина се оказва много щедро за отбора. Зоналният републикански фестивал в Провадия е спечелен с лекота, първото място в републиканското първенство по училища също е тяхно, нареждат се на второ място във фестивала на младия баскетболист в София. Успехи, с които малко отбори на тази възраст могат да се похвалят.

В зоналния турнир в Силистра през тази година отборът се класира на първо място и доби право да участвува в заключителния етап на Спартакиадата в София.

Отборът е комплектуван от състезателите Николай Попов, Димитър Добрев, Александър Додов, Недю Недев, Николай Недев, Айхан Руфиев, Енчо Стоянов, Георги Събев, Йордан Чумпалов и Станчо Христов.

Тренировките се водят изключително редовно, при максимално натоварване, организират се контролни срещи и други отговорни състезания. В началото на юли отборът ще участвува в републиканския турнир в София по колективи (гимназии), а през втората половина на месеца в Русе в зонален републикански турнир за младша възраст.

И треньорът, и състезателите твърдо вярват, че с чест ще излязат от тези отговорни състезания на баскетболната площадка.

Иван БОНЕВ

Спортът на смелите намери привърженици и в Силистра

Кой ли ще е пък този спорт? — биха запитали мнозина. И то напълно основателно, тъй като много малко са хората в нашия край, запознати със спорта на смелите — алпинизма. А алпинисти и алпийски клуб в Силистра има. За отбелязване е, че нашият алпийски клуб е на едно от челните места в страната. Именно затова искаме да разкажем за неговите успехи.

В началото на 1963 година, след завършването на курса за носители на значката „Алпинист на НРБ", в нашия клуб се вляха като свежа струя много ентусиазирани младежи и девойки. Тренировките след това се водеха редовно —предстоеше зоновият алпийски фестивал край Дряновския манастир. А на него се представихме много добре — класирахме се на II място от 15 клуба в Северна България, като заслужихме добрата оценка, която даде на клуба ни председателят на Републиканския клуб по алпинизъм ген. Крум Радонов. Това беше много хубав успех за нашите алпинисти.

Но и след него ние амбициозно започнахме да се готвим за успешно представяне на предстоящите алпийски прояви от републикански и международен мащаб. За да тренират по-успешно алпинистите бяха включени в група за екскурзионно летуване из Стара планина. Не е излишно да се знае, че през последните два дни на летуването бяха извършени 49 категоризирани изкачвания по южната стена на връх „Ботев". Това идваше да потвърди, че усвояването на алпийската техника е вече налице. С нетърпение очаквахме републиканския и международен алпийски фестивал, който се състоя край град Враца. В него взеха участие 44 алпийски клуба от цялата страна и представители на осем страни от Европа. Класирахме се на шесто място — едно отлично представяне. Затова бяхме наградени с грамота от ЦС на БТС. С грамота бе награден и нашият младши инструктор по алпинизъм,

Още един радващ успех постигнахме ние и по-късно на „малката алпиниада" край с Мадара, Коларовградско, като взехме II място между 15 алпийски клуба. Тук за пръв път се катери тур „VII конгрес" от наши алпинисти. А в него преобладават варианти от висша категория на трудност.

Поредицата успехи за миналата година приключихме на „Дунавската алпиниада", която се проведе край село Басарбово, Русенско, където се класирахме на I място.

През зимата бяха организирани две излизания на Мальовския дял на Рила за покриване на разрядни изисквания. Бяха направени 42 траверса и 20 категоризирани изкачвания, поради които се наредихме на едно от челните места в страната.

Сега се готвим усилено за предстоящата зонова алпиниада, която ще се състои на 5 и 6 юни на Мадарските скали.

Всички наши досегашни успехи ни дават право да изразим сериозна увереност за заемане на едно от първите места в предстоящия заключителен етап на републиканския и международен фестивал, който ще се състои от 14 до 21 септември на Партизанската поляна в Рила.

Илия ИВАНОВ
секретар на алпийския клуб в Силистра

ЗОНА „ДУНАВ"

Резултати от 21 кръг

„АКАДЕМИК" Рс— „ДОРОСТОЛ" Сс — 0:2
„ЯНТРА" Ценово— „П. ХИТОВ" Тутракан — 2:0
ДМЗ „СТОМАНА"—„МИНЬОР" Сеново— 2:0
ДМЗ „Г. ДИМИТРОВ" Рс — „БЕНКОВСКИ" Бяла— 1:0
„СТ. САРОВ" Калип. — „БЕНКОВСКИ" Исп. —1:1

КЛАСИРАНЕ:

Отбори	М	П	Р	Г	ГР	точки
„Доростол" — Сс	21	18	1	2	68:7	37
„Локомотив" — Русе	20	14	2	4	43:11	30
„Бенковски" — Бяла	21	8	7	6	26:21	23
„Бенковски" — Исперих	21	10	3	8	34:24	23
ДМЗ „Г. Димитров" — Русе	21	8	6	7	29:28	22
ДМЗ „Стомана" — Силистра	21	9	3	9	32:24	21
„Академик" — Русе	21	8	4	9	29:30	20
„Ст. Саров" — Калипетрово	21	7	5	9	26:41	18
„Миньор" — Сеново	21	7	1	13	25:38	15
„П. Хитов" — Тутракан	21	5	5	11	21:35	15
„Вихър" — Завет	20	5	3	12	23:54	13
„Янтра" — Ценово	21	4	5	12	24:57	13

Окръжен народен съвет — Силистра

УЧИЛИЩЕ ЗА МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ
— СИЛИСТРА —

ОБЯВА

За учебната 1964/65 г. ще се приемат курсистки от Силистра и окръга до 30 годишна възраст, завършили средно образование въз основа на следните документи:

а) Диплом за завършено средно образование.

б) Удостоверение за успеха по Дарвинизъм, ако същият не е вписан в дипломата.

в) Свидетелство за раждане.

г) Автобиография.

д) Характеристика от местния народен съвет.

е) Удостоверение за евентуално ползване на привилегии—деца на активни борци против фашизма, кандидатки с трудов стаж в здравно заведение и др.

СРОКЪТ ЗА ОБУЧЕНИЕ Е 2 ГОДИШЕН

Завършилите училището добиват правоспособност на средни медицински сестри.

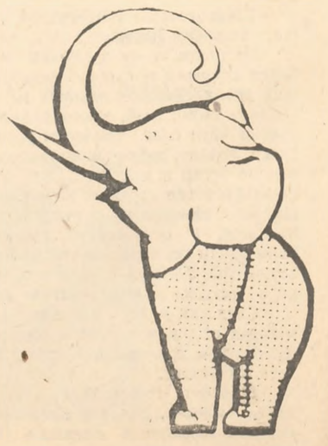
СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ ОТ 1 ЮНИ ДО 20 АВГУСТ.



ДЕЦАТА ВИ ЩЕ БЪДАТ РАДОСТНИ И БЛАГОДАРНИ

ако им купите от разнообразните и интересни ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

ЗАНИМАТЕЛНИ КАРТОНЕНИ ИГРИ, КУКЛИ, изработени от различни материи, ДЪРВЕНИ ИГРАЧКИ и още какво ли не? С тях времето им ще минава приятно и полезно.



НАЙ-ДОБЪР КОНКУРС 20 *Свободата на години*

НИЕ, ВРЪСТНИЦИТЕ НА СВОБОДАТА

Приятели!
Дайте ми думата!
Аз,
един от онези —
родени
на границата
между миналото
и бъдещето,
между нощта
и деня,
аз —
жител
на трудовото днес
и строител
на великото утре
моля,
искам,
настоявам
да ви говоря!
Хора! Приятели!
Двайсетгодишните
ви обещават:
Ние не ще разчертаем
на квадрати небето
със опънати кабели!
Ние не искаме
по електричните жици,
като по релси
бавно
да изплъзява в зенита
слънцето.
Не!
Ние не ще се притискаме
към Земята.
Тя
ще ни стане стъпало
към утрото!
Ние ще я изведем от покоя
на равномерното,
скучно въртене
и ще я изпратим
по възходяща спирала
нагоре
към бъдещето!
Ние
няма да оплетем
сърцата си
с кабели.
Нека изгарят,
нека се пръскат!
Нека
живеят!
Ние,
двайсетгодишните,
няма да бъдем само мислители,
а просто такива —
обикновени,
силни,
големи
строители.
Вярвайте ни,
хора!
Земята
ще стане пиедестал
на най-красивия паметник —
паметник
на Човека!
Повярвайте,
хора!
Ние
ви обещаваме!
Ний
се кълнем
в дните на нашата
двайсетгодишнина!

Валентин ЧЕРНЕВ

С повече старание и вкус!

ХУБАВА традиция има в нашия град — училищата да уреждат свои витрини в чест на празника на славянската писменост и култура. Тези малки изложби са своеобразен отчет на учители и ученици пред обществеността. Радостно е в тия майски дни да видиш младежи и възрастни, мъже и жени, работници и служители да се трупат пред уредените седем витрини в центъра на града, да чуеш непринудените възторжени похвали.

— Просто да не повярваш, че ученици са изработвали тия преси за затваряне на буркани...

— Виж какви рисунки!

— Брех, че чисти, красиво изписани тетрадки!...

И действително има какво да се види: хубави тетрадки, картини, албуми, най-различни предмети от картон, дърво, метал и плат.

Вкус, разбиране и творчество личи в уредения към Механотехникума във фоайето на кино „Москва". Добре оформените табла грабват погледа и дават пълна представа какво изучават и работят учениците, кои са отличниците. Снимките запознават зрителите с учебната и извънкласната дейност на курсистите. Показани са условията за труд, учение и почивка в училище. Лозунги, плакати, експонати — всичко сякаш говори от името на курсистите и учителите им: „Нашият техникум е дело на народната власт. Нагрижите на любимата партия отвръщаме с ентусиазиран комсомолски труд и учение. Заповядайте при нас!"

В работата на другарите от Механотехникума личи целенасоченост. И те сигурно ще привлекат много сегашни посетители осмокласници за свои ученици наесен. Сравнително добре оформена е витрината на основното училище „А. С. Макаренко".

Но в подреждането на някои витрини липсва естетика. Голяма слабост е прекомерното претрупване с различни предмети — понякога наслагани като на склад. Тази слабост е допусната най-вече от началните училища „Н. Вапцаров" и „Ю. Гагарин". Не е отделено достатъчно внимание на художественото оформление на витрините (I гимназия и др. училища).

Премного си приличат витрините на различните училища. Не се представя достатъчно ярко облик, спецификата на дадено училище. Защо, например, да няма диаграми за подготвените кадри за народното стопанство от гимназиите, за постиженията в училищата през годините на народната власт? Нужни са повече снимки на отлични ученици, на добри учители. Хубава е идеята на другарите от училище „Отец Паисий" да представят в табло пътя на своя пионерски екскурзионен отряд. Другаде е оформен към на българо-съветската дружба с получените писма и предмети от съветски пионери — но и с тези прояви все още недостатъчно се счупва шаблонът на обикновената витрина.

На някои витрини има предмети без каквито и да е надписи, дори без името и класа на притежателя им. Нужни са по-подробни обяснения. Трябва да стане ясно за гражданите, че схемата за развитието на организмите („Отец Паисий") и периодичната система на химическите елементи (II гимназия) са саморъчно изработени нагледни помагала и в това е тяхното значение. Полезно е да се разкрие, че в нашите средни училища учениците изучават определени специалности и се готвят всестранно за живота. А това не е направено. Какво може да каже на зрителя едно небрежно забодено каре, като не се знае дори от ученик в кой клас е изработено? Тетрадките също трябва да имат надписи. Онова, което учителите знаят много добре и им се струва съвсем елементарно, може да се окаже съвсем непонятно за някои граждани.

И една последна забележка. В текстовете на училище „Отец Паисий", „Ю. Гагарин", II гимназия и други училища са допуснати и някои правописни грешки: фонетично изписани обезвучаващи се съгласни, двойно Н, главни букви, членуване и пр. Малко на брой, незначителни в същността си, но... неприятни, нежелани пропуски.

Повече грижи трябваше да положат учителските колективи за подостойно представяне на своите постижения в юбилейната учебна година. Сериозен упрек заслужават училищата, които въобще не уредиха витрини. Нека се надяваме, че предстоящата изложба в края на учебната година ще бъде оформена без повтаряне на тези грешки, постарателно, с повече вкус, за да отрази по-хубаво и по-пълно успехите на политехническото обучение в нашия град.

Росица МИХАЙЛОВА

90 ГОДИНИ В СЛУЖБА НА НАРОДА

Наскоро в Тутракан, в просторния читалищен салон, беше отбелязана 90-годишнината от основаването на читалището в града.

Пред множеството граждани доклад за 90-годишното развитие на читалището прочете другарят Рачо Змеев. Той припомни имената на онези родолюбиви хора, които не са пестили труд и сили, за да стане читалището през трудните години на миналото огнище на светлина, светът към на българщината. Читалището е основано от даскал Никола Копанов. В 1894 година Димитър Ненков организирал смесен хор, който по-късно укрепва под диригентството на Емилиян Григоров и Андрей Чернев.

Читалището не престава да пръска светлина и през тъмните години на фашизма. През годините на народната власт за читалището са създадени такива условия на работа, които го издигат като място за естетическо и комунистическо възпитание на трудещите се.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

ПРЕД 2 ЮНИ

ПО ПЪТЕКИТЕ НА ДОБРУДЖАНСКИТЕ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ

ВРАННОТО утро на 21 май 260 ентусиасти — работници, младежи, ученици, пионери и служащи — начело с другаря Боян Михнев, активен участник в Добруджанското революционно движение, тръгнаха от Силистра за село Никола Козлево, лобното място на убитите добруджански революционери — Дочо Михайлов, Гено Друмев, Георги Гицов и Тодор Господжаков.

В девет часа походната колона пристигна в село Никола Козлево, откъдето се отправи към паметника на загиналите революционери край Дживелските гори, потънал в зеленина. Майското слънце беше вече високо над полята, когато притаили дъх, походниците слушаха доклада на другаря Боян Михнев за борбите на добруджанските революционери. След това спомени разказа участникът в Добруджанското движение и свидетел на кървавата разправа с революционерите др. Бочо Ковчазов. После походниците положиха венец пред паметника и строени в колона тръгнаха по тези пътеки, по които преди години са минали четниците. Походната колона се движеше само из гористите местности, потънали сега в тучна майска зеленина. Вечерта участниците в похода се разположиха на лагер в гората „Кокараджата", където бяха запалени лагерни огньове. До късно през нощта гората се огласяше от песни.

Утрото на 22 май. Походниците са строени за път. Никаква умора, никакво униние не се чувстват. През цялото време духът беше висок, особено сред пионерите от училище „Отец Паисий". Те търпеливо носеха раниците.

Към обед колоната премина през местностите „Каракуз" и „Косара", където през 1926 година Дочо Михайлов свиква голямо събрание със участието на селяни от околните села, за да им говори за задачите и целите на Добруджанското революционно движение. Валеше ситен дъжд, обувките на големи и малки едва се измъкваха от калта. Затрудни се и движението на линейката, в която д-р Ганчева скуча през време на целия поход поради липса на болни.

След обяд колоната премина край село Казимир и се установи на лагер край село Бабук. Походниците бяха посрещнати с радост от потомците на добруджанския революционер Дочо Михайлов.

Сутринта на 23 май колоната потегли за Силистра. Обкичени с полски цветя, походниците навлязоха в улиците на града с песни на уста. У тях нямаше признаци на умора от изминатите 70 километра. Само обгорелите лица показваха, че тези хора идват от далечен път, преминали по него, за да почетат паметта на загиналите добруджански революционери.

Походът завърши с полагане на венци и полски цветя пред Паметника на Дочо Михайлов и добруджанските революционери в центъра на Силистра.

Георги МИХАЙЛОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 63 (771) | Неделя, 31 май 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТКЗС-Бабук изпълни годишния си план за яйцата

До Окръжния комитет на БКП Силистра

Съобщаваме Ви, че ТКЗС Бабук в чест на Двадесетгодишнината от Деветосептемврийското въстание ИЗПЪЛНИ ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН ЗА ЯЙЦАТА И ПРЕИЗПЪЛНИ СТОКОВАТА ПРОДУКЦИЯ С 15 000 БРОЯ.

Партиен секретар: КУНИ МИХНЕВ

Председател на ТКЗС: АЛЕКСАНДЪР ДИМИТРОВ

ЗА ПО-НАТАТЪШНО РАЗВИТИЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ДЕМОКРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ РЕШЕНИЯТА НА ОСМИЯ КОНГРЕС!

Документи за премахване на формализма и шаблона в работата и живота

КОМУНИСТИТЕ от дуловската градска партийна организация с голямо въодушевление посрещнаха решенията на пленума на Централния комитет на БКП, проведен на 14 и 15 май т. г., решения от голяма важност за издигане ръководната роля на Партията, и Постановлението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет на НРБ за по-нататъшното развитие на социалистическата демокрация и подобряване работата на народните съвети. След публикуването им всички членове на бюрото на Градския комитет на БКП и бюрата на партийните организации от селата Раздел, Водно, Поройно и квартал Черник се запознаха с тях. От своя страна Градският народен съвет организира изучаването на Постановлението по места и съветнически райони, набеляза мерки за неговото последователно осъществяване в живота на района. Сега Градският комитет на БКП подготвя и ще приеме специални мероприятия, които да осигурят изпълнението на решенията на пленума и Постановлението. Някои от партийните организации, при помощта на градския комитет, разгледаха вече решенията на пленума и Постановлението и набелязаха мероприятия за подобряване на работата сред своите членове в борбата за изпълнение решенията и на VIII конгрес на Партията, на дадените обещания в чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа.

Сега комитетът оказва и ще оказва близка помощ на първичните партийни организации, за да могат те по-задълбочено да разгледат своята досегашна дейност, правейки си изводи за слабостите, в светлината на излевлите партийни документи. До края на месеца и в първите дни на следващия месец всички партийни организации, съветници, дружествата на Комсомола и низовите оргвнизации на Отечествения фронт ще се запознаят с тези документи и ще набележат конкретни свои мероприятия, за да постигнат наистина резултати в тяхната работа.

Изпълнението на мероприятията, набелязани от Градския комитет на БКП, Градския народен съвет, първичните партийни организации, дружествата на Комсомола и други ще осигурят най-вече подобряването на ръководството и контрола в икономиката на селското стопанство, където се решават въпросите на производството.

Шакир ШАКИРОВ
заместник-секретар на Градския комитет на БКП

Основа за издигане авторитета на партийните организации

ПО МЯКОИ въпроси, разгледани на пленума на Централния комитет на БКП, състоял се на 14 и 15 май т. г., залегнали в решенията на пленума и Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за подобряване работата на народните съвети, общинският партиен комитет в с. Ситово извърши проверка, за да види как те стоят в живота на първичните партийни организации и в съвета. Проверена беше също така и работата на дружествените комитети на ДКМС. Ние обърнахме внимание на това, дали взетите решения от общинския партиен комитет и бюрата на партийните организации стигат до всеки комунист и кооператор? Как те се изпълняват? Спомагат ли за мобилизиране на силите на кооператорите в изпълнение на дадените от тях обещания пред Партията в чест на 20—годишнината от Девети септември?

След публикуването на тези документи, секретарят на общинския партиен комитет др. Тодор Димитров направи оценка за работата на комитета, първичните партийни организации в светлината на същите. Отделно народният съвет разгледа своята работа и подготвя сесия за разглеждане работата на изпълнителния комитет и съветниците, свързани с Постановлението.

На заседанието на общинския партиен комитет, проведено на 25 май т. г., в което взеха участие и всички секретари на партийните организации, бе изслушана информация от секретаря на общинския комитет на ДКМС др. Костадин Димитров за работата на общинската организация по организационното укрепване на дружествените комитети на ДКМС и по комунистическото възпитание на младежите от района. Приетите мероприятия, ще спомогнат за издигане авангардната роля на общинския партиен комитет и партийните организации в живота на района. Една от основните задачи, залегнала в мероприятията,е: в близките една-две години да се приемат в Партията повече млади хора, предимно жени, показали на дело своята преданост пред Партията, добри производственици, с оглед на това почти във всяко звено или ферма да има по 2—3 членки на Партията.

Бе решено също до 15 юни т. г. всяка първична партийна организация да направи оценка на работата и приеме мероприятия за издигане ролята на всеки комунист в производството.

Тахир МЕМИШЕВ
заместник-секретар на общинския партиен комитет

ПРЕД ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

ДОСТОЙНИ ДЕЛА ЗА ПАРТИЯТА!

ЗА МИГ ДА НЕ СПИРА БОРБАТА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ! ДА ИЗПЪЛНИМ ОБЕЩАНИЯТА СИ!

НАШИЯТ КОМЕНТАР

И ТАЗИ стопанска година започна с трудности, които нашите селскостопански труженици преодоляват успешно. Безснежната зима, продължителната суха пролет, честите застудявания нанесоха сериозни щети върху есенните култури. Това тревожно положение наложи Окръжния комитет на Партията веднага да призове тружениците от село към настъпление на трудовия фронт, към благополучно решаване на всички предстоящи полски работи, към пълно осъществяване на финансово-производствените планове на ТКЗС и ДЗС. На трудностите трябваше да се отговори с атака!

Призивът бе приет присърце от всички. И основните усилия на кооператорите и механизаторите се насочиха главно към разреждането и и окопаването на пролетниците и разсаждането на тютюневия разсад. Благодарение на добре организираната работа от общинските партийни комитети, дирекционните и управителните съвети на ДЗС и ТКЗС, върху засетите площи с пролетни култури започнаха последователно да се извършват необходимите агротехнически мероприятия. Найнапред кооператорите предприеха разреждането на царевицата, като до този момент са разредени 86 800 дка при план 240 958 дка. В истински трудов подем стопаните извършват окопаване на царевицата, слънчогледа и захарното цвекло. Досега са окопани за втори път 81 700 дка царевица, 136 132 дка слънчоглед при план 150 831 дка и 36 422 дка захарно цвекло при план 48 975 дка. В тази обща трудова битка активно се включват в изпълнението на стопанските задачи десетки и стотици пионери, служители и животновъди, които ясно разбират, че доброто и навременно извършване на агротехническите мероприятия върху пролетниците има решаващо значение за получаването на богата реколта.

Но зад тези успехи, които са общи за окръга, се крият стопанства, които неоснователно дърпат назад в изпълнението на тези селккостопански работи. Такива са кооперативните стопанства —Ситово и Стефан Караджа, които изостават с разсаждането на тютюневия разсад. Влачението в разреждането и окопаването на царевица от кооперативите в селата Бабук, Попина, Главиница, Межден и Черполик, може да се обясни само с липсата на загриженост в ръководителите на тези стопанства.

Необходимо е да се вземат енергични мерки и бързо да се ликвидира с опашкарството в работата. Но затова е необходимо да се създаде атмосфера на нетърпимост към онези хора, които могат, но не участвуват с труда си в решаването на най-важните засега задачи— разреждането и окопаването на пролетниците. Всеки кооператор, специалист и ръководител на ТКЗС трябва смело да воюва борбата за високи добиви да не спира нито за миг, да бъде изведена докрай, за да бъдат изпълнени дадените пред Партията обещания в чест на юбилейната годишнина на Девети септември!



Оживено е сега по кооперативните блокове от кооператорите и механизаторите, които бързат да разредят и окопаят пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Старши трактористът Георги Илиев от село Скала с голямо старание окопава слънчоглед.

ЗА ДАДЕНАТА ДУМА — НЕ ЖАЛЯТ СИЛИ

СТРУДОВИ успехи се готвят да посрещнат 20-годишнината на Девети септември и кооператорите от бригадата на село Поп Кралево с бригадир Руси Колев. Въпреки трудностите, те са решили на всяка цена да изпълнят обещанието си пред Централния комитет на Партията за преизпълнение на производствения си план.

През пролетната кампания бригадата се нареди на първо място в цялото кооперативно стопанство. В кратък срок и на високо агротехническо ниво кооператорите извършиха сеитбата на 700 дка слънчоглед 700 дка фасул, 1 600 дка царевица за зърно, 960 дка царевица за силаж, 81 декара крумно и захарно цвекло и други култури. Навреме започнаха и грижите за отглеждане то им. На 5 май всичкия слънчоглед беше разреден и окопан първа копан с машини. Разредени са досега 1 500 дка царевица. Механизаторът Димитър Радев с „Беларус" с ротационна мотика е окопал 1 600 декара царевица. Захарното цвекло е разредено и окопано два пъти. Освен това е наторено с амониева селитра и два пъти е опрашено с хексахлоран, против цвекловия хоботник. 700 декара фасул също е окопан първи път. След 1-2 дни кооператорите започват второто окопаване на слънчогледа.

След привършване на работата по окопаването и разреждането, попкралевци помогнаха и на стопаните от село Бръчма в пролетната работа. Похвална е дейността през тези дни на звената на Атанас Вълков, Стоян Добрев, Димитър Великов и Димитър Господинов.

За изпълнение на трудовите норми и за извършване в срок и качествено всички задачи важна роля изиграха висококачествено извършената есенна дълбока оран и предсеитбените подготовки, благодарение на които почвата сега е чиста, няма плевели и лесно се обработва. Неоценима е и ролята и на разгорялото се социалистическо съревнование между звената и най-вече за масовото и редовно излизане на кооператорите на работа, както и на премиалното възнаграждение, което се изплаща веднага на блоковете. Така кооперативното ръководство гарантира изпълнението на поетите обещания.

Веска ПЕТРОВА

НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ

Още в началото на месец март колективът на пристанище Тутракан си постави бойната задача да компенсира изоставането на плана през януари и февруари, дошло в резултат на неблагоприятните за навигацията условия. Новият график предвиждаше да се достигнат контролните цифри до края на май.

В изпълнението на тази задача с ентусиазъм се включиха всички работници и служители. Бяха използвани наличните резерви и до 22 май те изпълниха обещанията си за петмесечието. Три дни след това колективът рапортува предсрочно изпълнение на плана за второто шестмесечие.

На първо място в съревнованието за по-високи трудови успехи се наредиха трета бригада с бригадир Иван Иванов, достигнала изпълнение 152 на сто. На второ място е втора бригада с бригадир Петър Димитров — 150 на сто. И четиритe бригади при пристанището са достигнали изпълнение над 140 на сто.

В чест на Двадесетгодишнината от Девети септември колективът на пристанище Тутракан обещава да изпълни деветмесечния си план с един месец преди срока,

Йордан ГЕНОВ

ЗА ДА ИМА ПОВЕЧЕ ТЮТЮН

През миналата година бригадата на Хюсеин Мюмюнов от село Суходол предаде на държавата 17 т тютюн в повече от запланувaното. През тази година кооператорите от тази бригада решиха да удвоят усилията си и да предадат значително повече и по-качествена продукция отколкото през миналата година.

Благодарение на добрите грижи за разсада той беше навреме готов за изнасяне на полето — още в началото на май. Преди двaтри дни бригадата завърши със засаждането на определените й по план 550 т тютюн.

Засадените площи навреме се окопават. До сега са окопани над 350 дка. А това ще гарантира получаването на по-голям добив от тютюна.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ДРУЖБА, РОДЕНА В ТРУДА

Преди няколко дни, по инициатива на работничките от бригадата на Минка Кирилова от цех „Ракита" при промкомбинат „Камъшит" в Силистра, бе сключен договор за съревнование и взаимопомощ с първа докерска бригада на Кирил Ганев от пристанище Силистра.

Двете челни бригади се задължиха взаимно да си помагат в производството, да обменят опит, качествено да работят и непрестанно да се учат.

За непрестанното издигане на културата на членовете от бригадата, да провеждат взаимно културни мероприятия и се съветват по организационни въпроси, свързани с процеса на производството, дисциплината, другарските отношения.

Договорът между две те бригади бе сключен в тържествена обстановка на палубата на кораба „Георги Димитров". Тържеството продължи с увеселение, а на членовете от докерската бригада, както и на капитана на кораба бяха връчени като подаръци красиво оплетени дамаджани.

Тържеството приключи с твърдото решение и двата колектива да се борят за преизпълнение на собствените си планове в чест на 20-годишнината от Деветосептемврийскат а победа и станат носители на високо звание „Бригада за комунистически труд" и паспорта на трудовата слава.

Г. КРЪСТЕВ

Една щастлива делегация

ОТ ПРИСТАНИЩЕ Силистра потеглиха на 28 този месец с ракетата една група от десетина човека, която привлече вниманието на работниците и служителите от БРП. Това беше делегацията на Силистренски окръг за откритото се на 29 май национално свещание на участниците в движението за комунистически труд в София. Щастливи усмивки украсяваха лицата на тези мъже и жени на различна възраст, съпроводени до пристанището от двойно повече изпращачи. Преди да влязат в ракетата, група пионери им поднесоха букети от свежи цветя с пожелание за приятно пътуване и ползотворна работа в София. Ето и имената на щастливците, постигнали най-големи успехи в движението за комунистически труд от нашия окръг, които присъствуват като делегати на свещанието:

МИХАИЛ МИЛКОВ от ДАП Силистра, ПЕТЪР ТРИФОНОВ от ДИП „Липа", ПЕТЪР ЙОРДАНОВ от машиностроителния завод „Стомана", ЙОРДАНКА АБАДЖИЕВА от Окръжния съд, ДЕЧО МАРКОВ от ДЗС — Силистра, ЕЛЕНКА ТОДОРОВА от ГТП „Градска търговия", МИНКА СТАНЧЕВА от цех „Ракита" при промкомбинат „Камъшит", ДЕНКА СТЕФАНОВА от ТПК „Дунав", ПЕТЪР ДЕЧЕВ от промкомбинат „Трансмариска" в Тутракан и ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, зъботехник в София.

С групата тръгнаха също така другарите ЙОВЧО НИКОЛОВ, секретар на Окръжния съвет на профсъюзите и ПЕТЪР КОСТОВ от Окръжния комитет на Комсомола. Заедно със секретаря на Окръжния комитет на Партията ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ те взеха участие в работата на националното свещание като гости.

С големите си трудови успехи в чест на 20-годишнината на 9 септември и комунистически начин на живот, членовете на нашата делегация се представиха достойно пред първенците в движението за комунистически труд от цялата страна. Обогатили опита си на националното свещание, те ще вдигнат още по-високо знамето на комунизма, ще спечелят сърцата на нови участници в това велико движение.

Димо ИВАНОВ

Разсадени са 220 дка тютюн

Още от ранна пролет старите кооператори Иван Великов, Жельо Йорданов, Марин Петров и Величко Иванов от ТКЗС — Сребърна се включиха активно в решаването на селскостопанските задачи.

С голямо старание те отгледаха 2,5 дка тютюнев разсад. Те не жалиха сили в работата и затова получиха здрав и хубав разсад, с който сребърските кооператори засадиха 220 дка площ.

От кооператорите като най-работлив се прояви Александър Петров, който сам засади 15 дка с тютюн.

Сребърци са решили в чест на 20-годишнината на Девети септември да работят така, че да получат по 190 кг тютюн средно от декар.

Марин СЕРТЕВ

ОТ РАННО УТРО

ЗАРЕДИ СЕ ден след ден все хубаво, слънчево време. Поизпръхна черноземa и в землището на кооператива в с. Ситово. А беше небивала киша. Като се юрнаха едни дъждове — пороища, изподавиха полето. И стопаните не на шега се завайкаха. Та нали бяха засяли хиляди декари с пролетни култури и с такъв трепет очакваха дните, когато трябваше да започнат окопаването и разреждането им.

И ето най-после беше дошло време да покажат на какво е способен трудолюбивият човек. Хората от петте звена от бригадата на Йордан Илиев запретнаха ръкави. По цял ден не изправяха снага за отмора. И наистина кога е била по блоковете такава трудова гълчава? Като пъстрокрили ята са се пръснали звената по ширния блок, засят с цвекло.

На тихия ветрец леко се покланяла и флагчето „Звено първенец". Днес то е поето от кооператорите от звеното на Иван Траянов. Но претендентите за него са много. Та нали упойващата сладост от това да си знаменосец е така силна, така мамеща! Днес аленото знаме може да е в звенсто на Иван, утре в това на Велико или Никола — това най-правилно показва равносметката в края на трудовия ден.

А трудолюбиви са всички в бригадата в с. Ситово. Че ако не бяха такива щяха ли за съвсем кратко време да смогнат с окопаването на 400 дка боб, 400 дка слънчоглед, с разреждането на 3 000 дка царевица...

...Към пладне слънцето започва да прежюля непоносимо. И слабия одевешен ветрец сякаш се е притаил зад смълчаните дървета в пояса. За неопитния човек е дяволски трудно да копае в такава мараня, но звената не за пръв път посрещат палещото слънце по блоковете на стопанството.

И още нещо — наближава деня, когато всички ще честуват патронния празник на стопанството, затова не чувстват умора ръцете, затова е така приятна песента на жените. На този ден ще бъде направена нова равносметка, ще бъдат излъчени първенците в полевъдството. А между тях може да е и Гина Дочева, и Дона Борисова, и Гина Петрова и всички останали, които се трудят сега така съзнателно. Че щяха ли да диплят сега зелените си листа пролетниците, ако грижливите стопани не бяха премахнали и последното стръкче плевели?

...Купол от облаци отново полазват по небосклона. Изправят снаги кооператорите, впиват взор нататък откъдето може би след малко ще дойде поредния дъжд. А в дъжд не може да се копае. И мотиките отново и с нови сили впиват остриета в почвата. Нали трябва работата да се привърши навреме...

...Вечерта в „Поляновския блок" настъпва неусетно. Тя идва с тихото едва доловимо шептене на вечерника през кипрата зеленина на гората с далечната и малко тъжна песен на чучулигата, която тъгува по отминаващия ден и с глъчката на петте звена, които поемат към село. А пътят до там е кратък. Докато споделят по дума, две и ето трябва вече да се разделят до утре, когато ще се преборят отново със умората.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПОСТИГНАТОТО Е ОСНОВА ЗА НОВ ПОДЕМ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

НАСКОРО общинският партиен комитет в с. Малък Преславец проведе извънредно заседание за отчитане изпълнението на плановете за животинската продукция за първото четиримесечие на т. г. и приемането на някои мероприятия за подобряване на работата във фермите. Освен членовете на комитета, на това заседание присъстваха секретарите на първичните партийни организации и животновъдните бригадири. С това на същото се отдаде нужното значение и тяжест, наяснихa се много въпроси, свързани с трудностите по изхранването на животните.

На това разширено заседание изнесе информация председателят на кооперативното стопанство др. Стоян Терзиев, а другите слушаха и после се изказаха, направиха предложения, потърсиха пътища за преодоляване на трудностите.

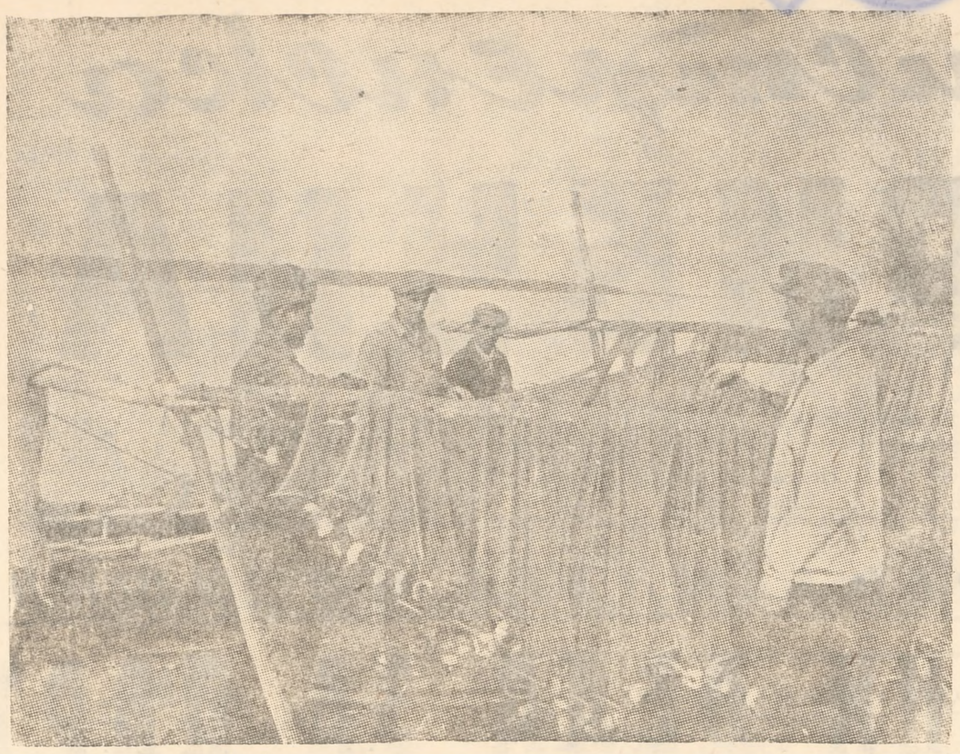
Положителен е примерът на кравярите в с. Малък Преславец, на овцевъдите в с. Долно Ряхово: те са изпълнили плановете си за първото четиримесечие. Голяма е загрижеността и на останалите животновъди в чест на 20-годишнината на Девети септември да удвоят успехите си.

Изпълнението на плановете и обещанията е дело на всички. В това отношение партийните организации, комунистите от управителния съвет на ТКЗС и народния съвет съчетават дейността си. Въпреки това обаче ежедневието ражда трудности, които трябва да се преодолеят, за да може постигнатото да послужи за основа за нов подем в животновъдството в ТКЗС — Малък Преславец. Прегоръци затова дадоха присъствуващите на заседанието.

За да може да си изпълни плана за яйцата, стопанството закупи пилета през зимата, които настани в с. Малък Преславец. Те са вече отгледани и комунистите предложиха същите да бъдат поразредени малко, да им се усили храната. Това ще стане, когато се заделят петлетата от ярките, за да се скъсят сроковете на подготовката им за носачки. Петлетата за угояване, съгласно приетия график, да се предадат на държавата. На овцете-майки да се дава достатъчно зелен фураж, а люцерната и другите фуражи да се пестят, като се дават на животните в такъв вид, щото най-правилно да се оползотворяват от тях. За овцефермата в с. Малък Преславец, която изостава с млеконадоя, да се направят летни тярли за доене, а наличните непредадени агнета да се заделят, за да се използува млякото. Успокоението, обхванало овчарите, да се преодолее. За целта да се проведе среща на ръководителите с тях, на която овчарите да бъдат изслушани най-внимателно и им се помогне да видят грешките си. За осигуряване на достатъчни количества фураж за животните, свободните площи да се засеят с мухар.

В изказванията на Петър Русанов, на Сенка Костадинова, Стоян Чакъров и Стоян Терзиев тези въпроси не бяха отминати. Като хора, на които е поверено ръководството на стопанството, те говориха и за подготовката за презимуването на животните, за което е нужно да се изгради комисия още отсега, която да обходи фермите и прецени къде какво да се построи. Подемът в животновъдството се гради върху постигнатото, но той не бива да успокоява, да главозамайва. Обобщавайки работата на заседанието, секретарят на общинският партиен комитет другарят Иван Карайванов призова присъстващите да водят неотстъпна борба с всяко успокоение. Всеки бригадир и специалист трябва да вижда в перспективи своите задачи, да мисли и търси резервите, като се опира на опита на първенците, маякът в кооперативното стопанство. Но затова е нужно преди всичко още да се активизира работата на партийните организации в животновъдството, да се засили контролът, проверката на изпълнението на задачите. Нещата да се гледат в обективната им светлина и се свързват с последните решения на ЦК на БКП, взети на пленума, който се проведе през месец май т. г.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)



Ибрибарската група в село Долно Ряхово—Никола Дяков, Коста Дянков, Дянко Николов и Васил Димитров—посрещна 20-годишнината от Девети септември с трубави успехи, плод на упорития труд на малкия, но сплотен колектив.

Успехи и слабости в РТС--Дулово

Работническият колектив в Ремонтно-техническата станция в Дулово за първото тримесечие и месец април постигна добри успехи в изпълнение на плана и обещанията. В сравнение със същия период на миналата година обемът на промишлената продукция е нарастнал със 17 на сто. За първото тримесечие на тази година станцията реализира 8 000 лв икономии от суровини и материали.

На челно място в социалистическото съревнование е автотранспортната бригада с ръководител Спиро Радков, която постигна изпълнение на обемния показател 150 на сто. Пеньо Господинов—работник в РТС, със своята трудова и производствена дисциплина служи за пример между останалите работници, като е постигнал 152 на сто изпълнение на плана и заслужено носи високото отличие „Народен орден на труда“—бронзов.

В редиците на първенците са и Стефан Бояджиев, Стаю Станев, Ангел Димитров, Пеньо Костадинов, Георги Илиев и др. Профкомитетът с председател Димитър Димитров и секретар Христо Йоргов отчита резултатите от социалистическото съревнование на всяко 5 число от следващия месец, когато се връчват преходните червени знамена на колективите и индивидуалните първенци.

В процеса на работата обаче промкомитетът и стопанското ръководство допускат някои слабости. Например правилника за вътрешния трудов ред не е поставен на видно място, за да се запознаят с него всички работници и да го спазват. А той има голямо значение за конкретизиране на трудовите задължения и за оздравяване на трудовата и технологическа дисциплина. Профкомитетът недостатъчно е работил във връзка с моралните стимули. Наистина в станцията са дадени звания „ударник“, „най-добър в професията“, обаче все още не е дадено звание „образцов служител“, въпреки че тук има отлични служители, които го заслужават. Подценен е въпроса за вписване на имената в почетната книга.

Вина за това положение има профкомитета като цяло. Партийното, профсъюзното и стопанско ръководство в Ремонтно-техническата станция не е вземало мерки за определяне на трудоемките процеси, за тяхното механизиране, за реализиране на лозунга „Техника вместо ръчен труд“. В РТС Дулово има възможности, има и сили да се преодолее и несвоевременното изчисляване икономическия ефект на направените рационализаторски предложения и оказването на непосредствена помощ на рационализаторите и новаторите в станцията. Работническия колектив на Ремонтно-техническата станция е готви за достойно посрещане на славната 20-годишнина на социалистическата революция у нас. Задача на профкомитета и комсомолското ръководство е непрекъснато да популяризират опита на най-добрите, да изтъкват техните постижения, за да стане този опит практика на целия колектив. Партийното, профсъюзно и стопанско ръководства може да преодолеят наличните слабости. Затова е нужно да се вземат бързи мерки и още повече да се търси отговорност за решаване на задачите.

Илия СПИРИДОНОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

РАСТАТ ГАЗОВИТЕ МАГИСТРАЛИ

През изминалото десетилетие производството и добивът на газ в СССР се увеличи единадесет и половина пъти. През петата година на седемлетката страната получи около 92 милиарда кубически метра газ или с 22 процента повече, отколкото през 1962 година. Добивът на природен газ дава големи възможности за бързото развитие на газовата индустрия.

За последните десет години съветските геолози откриха много големи находища върху огромни пространства на Поволжието, Украйна, Северен Кавказ, Средна Азия и Сибир. Най-богатият на земното кълбо източник на природен газ — това е районът на Бухара. Запасите тук се изчисляват с трилиони кубически метра. На Бухара не отстъпват и северните райони на Тюменска област.

Съветският съюз се покри с мрежа от газови тръбопроводи. В контролните цифри на седемлетката бе предвидено да се построят около 26 хиляди километра магистрални газопроводи и разклонения от тях към градовете и промишлените центрове. Този план се изпълнява успешно. Както съобщава Централното статистическо управление, само през миналата година са построени нови магистрални газопроводи и нефтопроводи с обща дължина повече от седем хиляди километра.

През петата година на седемлетката започна да действува най-големият в света газопровод Бухара—Урал, дълъг около две хиляди километра. Още през 1964 година по него ще протече към Урал около седем милиарда кубически метра евтин бухарски газ. Това ще позволи да бъдат заменени девет милиона тона въглища. Енергетичната мощност на газопровода Бухара—Урал е равна на три Братски ВЕЦ-а.

През 1963 година се затвори пръстенът на Подмосковския газопровод, дълъг 500 километра. Природният газ идва тук от Ставрополските и Краснодарските находища.

Същата година по планинските върхове на Кавказ бе прокарана 640-километровата газова магистрала Орджоникидзе—Тбилиси.

Природният газ „се труди“ не само в производството. За четири години на седемлетката в градовете и в селищата на СССР са газифицирани около 5 милиона апартамента.

Държавният план за развитие на народното стопанство на СССР през 1964-1965 година предвижда да се увеличи добивът и производството на газ в сравнение с 1963 година с 40 процента и да се построят още осем и половина хиляди километра газови тръбопроводи.

Иван ШУТОВ
АГЕНЦИЯ „НОВОСТИ“

ОТ ДРЕБНОТО СЕ ГРАДИ ГОЛЯМОТО

Повод за написването на тези редове е един „дребен“ случай. На пресечката на улица „Толбухин“ с улица „Комсомолска“ има чешма. Миналото лято Градският народен съвет се погрижи да я преустрои: поднови каменния й цокъл и я огради с хубав железен стобор.

Много се огорчих, когато един ден видях, че емайлираното канче, свързано с чешмата чрез синджирче, е строшено и е станало негодно за употреба. Изглежда че е удряно с камък от някое дете (възрастен човек или юноша не биха направили това) и сега не струва за нищо. Но нима никой не е видял това, та да предотврати тази „дребна“, но осъдителна проява? Има граждани, които смятат подобни постъпки за „дребна работа“ и не им обръщат внимание. Така постъпват те и в други случаи: децата им се разхождат по поникналата трева из парка, но те дори не се сещат да им напомнят, че това не бива да се прави; малките ученици често се катерят и сядат по живите плетове край автобусните спирки, но учителките им също не се сещат да ги отучат от такъв вреден навик, който неусетно влече след себе си и други—все в ущърб на народната собственост.

Нима подобно възпитание отговаря на нашите нови изисквания, на социалистическия морал в широкия смисъл на думата? Децата трябва да бъдат приучвани както от родителите си, така и от учителите и всеки гражданин на уважение към народната собственост. От малкото се постига голямото и затова не бива да пренебрегваме и такива „дребни“, „невинни“ постъпки. Трябва всичко в поведението на нашите деца да бъде пропито от уважението към труда на хората.

Иван КРЪСТЕВ

ВЪЗПИТАНИЕТО НА УЧАЩИТЕ СЕ — ДЕЛО НА ЦЯЛАТА ОБЩЕСТВЕНОСТ

ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА УЧЕНИЧЕСКИТЕ СЪВЕТИ ПРИ КВАРТАЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

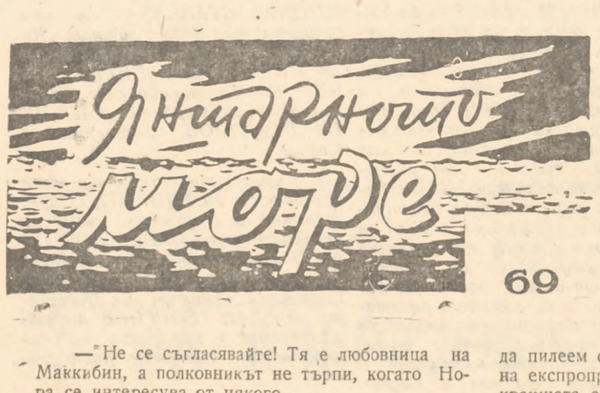
Тази година при кварталните комитети на Отечественния фронт се създадоха ученически съвети. Голяма бе радостта на учениците от 10-ти отечественофронтовски квартален комитет, когато бяха свикани на събрание за учредяване на свои съвети. Двата съвета разработиха тримесечни планове, в които освен културно-просветна и физкултурна дейност се предвижда стопанска работа и организирана ученическа бдителност.

В своите планове съветите имат решение да изведат всички ученици към добър и много добър успех, да не допускат нито една двойка, да пресекат всякакви недостойни прояви и да бдят над хигиената в своя район. Първи ученически съвет окопа дръвчетата в района и засади цветя около тях. Участниците в него проведоха и акция за събиране на отпадъчно желязо, хартия и други вторични суровини, посетиха колективно няколко филма, устроиха излет до гроба на Авербух и го почистиха. Създадените условия им помагат да живеят дружно и интересно. Особено големи са заслугите на другарката Аврамова, учителка от Второ средно политехническо училище, която е постоянно между тях и ги насочва във всяко начинание.

Втори ученически съвет е много активен в културно-масовата работа. Тук често се провеждат колективни четения, разучават се стихотворения и пр.

Ученическите съвети, препоръчани от Националния съвет на Отечествения фронт като форма за организиране на учениците в кварталите, при нас проявяват похвална дейност. Но за правилното им развитие са необходими много грижи. За тях трябва да се осигурят физкултурни площади, клубове за културно-масова работа, трябва да се привлекат опитни педагози, които да насочват работата им в квартала. Децата имат особен интерес към ръчния труд, към техниката, към естествените науки. Но обзавеждането на подходящи помещения за тази цел е трудна Работа. Все пак, за да не съществуват формално, те трябва да бъдат подпомагани от кварталните отечественофронтовски организации активно, да бъдат обезпечени поне с това, което е възможно. Само така биха изиграли своята роля за трудовото и културно възпитание на учащите се и биха помогнали на учителските колективи в общата цел — изграждане личността на новия човек.

Г. П. КРЪСТЕВ
председател
на X отечественофронтовски
квартален комитет — Силистра



Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

—Не се съгласявайте! Тя е любовница на Маккибин, а полковникът не търпи, когато Нора се интересува от някого...

— О, аз още не съм дошъл на себе си — уклончиво каза Лидумс.

— Е, ние бързо ще ви приведем в европейски вид! — обеща Нора.

Някой напомни, че е вече късно и гостите трябва да починат. Силайс излезе да ги изпрати в стаята.

Там Лидумс извади от своята раница писмения прибор и го предаде на Силайс. Той беше така трогнат от подаръка, че отново разцелува пратеника от родината.

— Кой от вас помисли за мене? — запита той.

— Това е подарък от Будрис! — скромно отговори Лидумс.

— Вие отдавна ли познавате Будрис? — с любопитство запита Силайс.

— За съжаление, с Будрис се запознах чак след войната. Сам той живееше вече легално, но продължаваше да поддържа връзка с единомишлениците. Истинското му име не зная. Той казваше, че вие сте изявили желание да вземете участие в нашите операции...

— Да... но.. Маккибин счита, че следва да остана в Лондон.

Лидумс направи вид, че не е забелязал смущението на събеседника си. Той простодушно каза:

— А знаете ли, полковникът е прав! Това, че тук има човек, отлично познаващ условията на нашата борба, е много полезно за нас. Будрис също говореше за това. Но особено моле ше да ви предам благодарността му за парите. Макар в нашите операции да не се гнусим от „трофеи“, но нам, вероятно, би ни се наложило да пилеем сили, да се отвличаме в извършването на експроприационни актове, а това в края на краищата е опасно, нашето движение не може да прераства в примитивен бандитизъм...

Лидумс изказваше тези си мисли горещо, даже страстно, като отдавна обмислени, наболели, но в същото време виждаше, как преминава смущението на Силайс, как той сякаш се изпъваше от гордост и започва да се ежи, да се надува, още малко ще запее като петел. И Силайс вече гордо, с вид на началник, запита:

— Колко широко е разпространено влиянието на Будрис?

— На последното наше съвещание бяха представители и от Латгалия, и от Видземе... Но те живеят легално...

Силайс изглеждаше не беше много доволен, но се сдържа. Само бавно произнесе:

— Трябва да се надяваме, че негласните ви единомишленици са много повече, само че още не са напипали истинските методи за борба или не са се свързали с вас... — Той въздъхна. — Да, налегалната борба винаги се започва с единици! Но затова пък такива единици, от които обезателно ще израстнат вождове.

— Ако не ги разстрелят по пътя към славате, — измънка Лидумс.

— Защо така тъжно! — Силайс пак придоби своята обична живост.—Но ето какво исках да ви кажа, скъпи Казимир... — Той се забави, подъвка устни, услуша се, как зад стената, във ванната, където отиде Вилкс, шуми водата, и тихо каза: — Не следва да говорите на англичаните за броя на вашите бойци. Първо, това е постоянно меняща се крива. Например през зимата, както съобщава Будрис, се налага много да се разпускат по хуторите за запазване. Второ, ние обикновено имаме предвид тъй наречените активни щикове... но има също съчувствуващи, готови да вземат участие в борбата, колебаещи се, очакващи първия реален успех... И, най-сетне, стотици хиляди, които ще се вдигнат по първия знак, щом започне истинската освободителна война и съюзниците стоварят десанти на нашата свещена земя... Ето тази перспектива трябва да стои пред нас, когато англичаните поискат да направите доклад. Е, от само себе си се разбира, че и на членовете на нашето правителство също следва да се показва перспективата...

Лидумс мълчеше.

Явно той разбираше това остро желание да се покаже въображаемото за действително. Когато те с Будрис се готвеха за бъдещия отчет Будрис предупреждаваше, че не трябва да се стеснява от цифрите нещо може да позакръгли някой операции да опише приблизително, други да разгърне в подробности. „В такава работа винаги е по-добре да зарадваш началството, отколкото да го огорчиш. За огорчението ще взискат от нас, ще решат, че лошо работим, а радостта ще разделят заедно с нас“... Но това, което предлага Силайс...

Силайс изчаквателно гледаше своя повереник.

Лидумс предпазливо каза:

— Радиопредаванията водеше Вилкс и те са постъпвали непосредствено при Маккибин. Аз не зная как той е групирал цифровите данни...

— О, аз четох всички радиограми в същия ден. Вилкс не е глупак. И после той е човек на Маккибин, той получава заплата и знае за какво я получава. Не ще почне да огорчава своя началник... Поради това информацията е напълно благоприятна за вас.

— Е, какво пък, ако вие така мислите... — неохотно се съгласи Лидумс. — Но аз ще се постарая да избегна аритметиката, — той се усмихна, — аз съм художник, а изкуството по-скоро е сродно на психологията, отколкото на точните науки.

— Именно така, именно така! — зарадва се на шегата Силайс. —Психологическата екскурзия ще заинтересува англичаните даже повече! За тях е важно да знаят настроението на народа, на отделните групи, икономиката, разположението на военни обекти на противника, е, и, най-сетне, състава на бъдещето правителство, което трябва да се изяви своето съществуване още в първия час на войната. Ето главните въпроси, които трябва да решим през времето, през което вие ще се намирате тук...

— Е, какво пък, отлично, — Лидумс малко се поразвесели.

Силайс вече напълно добродушно се усмихваше.

— Извинете, че ви задържах, а бяхме се договорили, че трябва да почивате! Утре целия ден съм на ваше разположение. От утре ще се заемем с вашата екипировка, няма да бродите из града във вашето партизанско облекло, я! А сега почивайте, почивайте!

Той се сбогува и замина, отнасяйки със себе си поларъка. На вратата още един път се огледа, постави пръст на устните,сякаш напомняше, че сега те не само са колеги по борба, но и съзаклятници...

От ванната излезе Вилкс с мокри коси, които не беше успял да постави в мрежата, предвидливо приготвена от някого от невидимите слуги на този странен дом. От Вилкс миришеше на розова вода, брилянтин, сапун. Той, протягайки се, каза:

— Е, най-сетне започва истински живот!

Лидумс внимателно го погледна. Той изглеждаше напълно доволен. За да се пресече у Вилкс неочакванното доволство, Лидумс, като се усмихна, каза:

— Да, утре можеш да напишеш чек в банката и да си купиш ето такава къщичка!

— По дяволите! — сърдито каза Вилкс. — На мене са ми вписвали по четиридесет фунта на месец и по петнадесет фунта командировъчни. С такива пари може само да си наемеш стая в евтин пансион.

— А колко получава Силайс?

— Малко повече. Ние ва англичаните сме хора от второ качество, нам могат да плашат грошове: все равно няма къде да се денем! Той, например, досега не може да се купи кола! А се канеше да направи това още миналата година.

— А колко получават англичаните?

— Вижда се, повече! Щом назначиха Нора за лична секретарка на Маккибин, тя още след първата заплата си купи малолитражка. Силайс и досега не може да й прости това! Парите си Силайс получава от нея. Струва ми се, че тя го играе. Нито премии, нито празнични. За тази операция с нас, ще му прехвърлят нещо, за което той ми намекна.

— Да, малка цена за главата! — въздъхна Лидумс.

— Е, сега пък се измъкнахме! Тука не е страшно! Чекисти няма!

Той разтвори завивката и се мушна в нея, измърморвайки: „Лека нощ!“

14.

Сутринта при Лидумс и Вилкс се намъкна Големият Джон.

— С боже утро, момци! — завика той от прага. — Закусихте ли?

— Още не, — отговори Вилкс.

— Е, все равно, да вървим за подаръците! Чичко Джон Бул желае да позлати своите гости! Той размаха виолетовата хартийка, която държеше в ръка.— Това е чек за първата половина от щастието! Хубав костюм, чепици, бельо и връзка ще ви направят истински джентълмени!

— А как ще бъде с втората половина? — с насмешка запита Лидумс.

— Втората половина от щастието — това са жените! На вас и без това гледат като на полубог! — Той прегърна Лидумс за рамото, шеговито ласкайки го към вратата, но на вратата сухо каза: — Само не внасяйте раздор в нашето семейство!

Лидумс възприе този съвет за сведение. Той и без това се боеше от експанзивната Нора.

Вилкс стана весел, като добродушно кученце. Като захвърли своята рибарска куртка под шкафа, той викаше, че ще тръгне направо по гащета, тъй му е дотегнала брезентовата куртка, а Големият Джон, подсвиркващи, съветваше да се опакова това облекло, за да видят всички, как живеят хората в „болшевишкия рай“. Лудумс разбираше: на Вилкс се искаше да се облече за чужда сметка.

Лидумс стоеше при отворената врата и чакаше. Най-сетне Вилкс нагъна своя горски костюм и излезе. От съседната стая се появи Силайс. Той беше също равнодушен от предстоящото пътуване. На Лидумс неволно се стори, че много, изглежда, редки са такива щастливи събития, като връщането на един от членовете на това братство на рицарите на плаща и кинжала от съветския кордон...

При входа на къщата стоеше голяма черна кола. Големият Джон седна зад кормилото и веселата компания потегли към центъра. Лидумс неволно погледна към напуснатия дом: на него нямаше номер, но на съседния той видя знака: „4 А“.

До обед ходиха по магазините, разкарваха се от отдел в отдел, позакусиха в кафенето при един от тези универсални търговски храмове. За всички покупки и закуската плати Големият Джон. На Лидумс му стана весело, особено когато Вилкс се опита да поръча костюм от английски плат, а Големият Джон му навря в ръцете много приличащ на английския, но двойно по-евтин.

(Следва)

ZİYA

„SİLİSTRENSKA TRİBUNA“ gazetesinin türk ahalisine ait hususi sahifesi.

YAZLIKLARA İYİ KAYGI GÖSTERİLİYOR

İskrada yerli partiya teşkilâtları önderleri ve brigada saveti bütün dikkatını yazlıkların seyreldilmesi ve kazma işlerine çevirmiştir. Vazifelerin vaktında ve agroteknikî usullere uygun olarak icra edilmelerinde, partiya sekretarlarından Ahmet Yonuzof, Ömer Kâzimof ve TKZS-nin başkan yardımcısı Osman Alieîn rolleri çok bùyùktür. Zira onlar bu işe daha kıştan hazırlanmış bulunuyorlar; öncùlerin tecrübelerini öğrenmek için birçok şkolalar teşkil ettiler. Bu şkolalarda alınan nazarî bilgileri, şimdi konkre olarak bloklarda tatbik usulleri gösteriliyor. Agitatorlar ise TKZS idare savetinin maddi teşvik hakkında aldıkları mühim kararları kooperatorlara vaktında izah ediyorlar. Bu ise, genç ve yaşlı kooperatorların sırasınca işe çıkmalarına çok yardım ediyor.

Son zamanlarda sık sık yağmurlar yağsa da, tecrùbeli mehanizatorlara makinelerle yazlıkları kazmalarına engellik töretmiyor. Beytulla Hamdief ve Ismail Osmanof „Belarus“la, Zakir Mehmedof ise „Piyoner“ makinalariyle 3,400 dk gündöndü, 970 dk çükùn dür ve 3,800 dk misiri kazdılar. Böylelikle mızır otların gelişmesine imkân vermediler

İş bukadarla bitmiyor. Bitkileri seyreltmek lâzım. Kooperatorlar, muayyen ölçüde hazırladıkları deynekleri alıp, seyreltme işine başlıyorlar. Bu iyi teşkilâtın semeresi de geçikmedi. Birkaç gün içersinde iskralılar 970 dk çükùn dür ve 3,400 dk gündöndüyü seyrelttiler. Kazma işleri de hep aynı hızla yapıldı.

18 Haziran günü, işletmemizin patron bayramıdır. Bu münasibetle brigada, zveno ve kooperatorların arasında sosyalist yarışları devam ediyor. Gerek brigadalar ve gerekse zvenolar, yarışı kazanabilmeleri için herkes mümkün olduğu kadar işe erken gidip, geç dönmeğe ve kaliteli iş vermeğe çalışıyorlar. Şimdilik Nikolay Nedefin VII brigadası önde gidiyor. Bu brigada gündöndùnùn ikinci kazmasını da bitirmiş, 1,530 dk misiri seyreltmiş ve 300 dk fasulyeyi de kazmıştır. Zvenolardan ise Mustafa Şükrùefin zvenosu birinci yerdedir. Son haftalarda birincilik bayrağı zvenonun işlediği blokta dalgalanmaktadır.

Bu gergin iş günlerinde Iskra kooperatorları yazlıklara iyi kaygı gösteriyorlar. Onların emekleri geçen sene olduğu gibi, hiç şüphesiz bu sene de boşuna gitmeyecektir. Sosyalis inkilâbımızın 20-nci yılında geçen seneye bakarak, dekardan daha fazla mahsul almak için Partiyamızın önünde verdikleri vaatlerini şerefle yerine getireceklerdir.

Tahir MEMİŞEF

DOBRUCA YAYLASI

Türkù gibi uzar gider ovalar
Mahsul verir bol bol münbit tarlalar
Sürù sürù davar dolù çayırlar
Ah ne güzel şu Dobruca yaylası!...

Şehre benzer büyük küçük köyleri
Mutlu eser burda bahar yelleri
Değişmem ben dünyalarla bu yeri
Ah ne güzel şu Dobruca yaylası!...

Bahçelerde gülù binbir kokulu
Ambarları nice nimetle dolu
Mutluluk burada ulu mu, ulu
Ah ne güzel şu Dobruca yaylası!...

Seması lekesiz, sırça gibi pak
Çeşmesinde suyu, buzlù ve berrak
Ovasına çık da, uzaklara bak...
Ah ne güzel şu Dobruca yaylası!...

Paisievo — Mehmet MURADOF

Talebelerin de, teşebbüsü iyi

Bu sene kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü. Talebelerimiz bu bayramı büyük bir sevinçle karşılayacaklar. Fakat onların başka bir sevinci daha var. DPO „Septemvriyçe“ teşkilâtının da yübiley yıldönümü bu sene. Çernolik köyündeki „Mitko Palauzof“ drujinası, bu değerli bayramı yüksek başarılarla karşılamak için daha yıl başında geniş bir plan kabul ettiler. Mektep müdüriyeti ve ebeveyn komitesi de destekledi bu planı. Pionerler derhal faaliyete geçtiler.

Daha kış aylarında 21,570 kg odun külü topladılar. Ilkbahar gelince ise ev ev gezerek, eşek arabaları vasitasiyle külleri TKZS bloklarına taşıdılar. Yapılan bu işe karşılık olarak, TKZS idare saveti talebelere 400 emekgünü yazdı. Yalnız „N. Y. Vaptsarof„ otrâdı, 2,778 kg kül toptayarak birinciliği kazandı. Bütün otrâd Varnaya kadar bir geziylen mükâfatlandırıldı. Yordan Ivanof tek başına 940 kg kül topladı. Yonka Ivanova, Mustafa Velief, Nikola Ivanof, Nevriye Ahmedova, Refiye Mustafova ve Rayna Georgieva da 400-er kg toplayarak diğer arkadaşlarına örnek oldular.

Mektep avlusunda da çok iş vardı. Eşek arabalariyle 400 kubik toprağı kazıp alçak yerleri doldurdular. Avlu düzlenince, talebeler 300 ıhlambır ve kavak, 150 de gül fidanı diktiler. Şimdi ise onların iyi gelişmeleri için her sabah erken gelerek, fidanları suluyorlar.

Pionerler eve dönünce vakıtlarını boş geçirmeyip ebeveylerine yardım ediyorlar. Bilhassa ev hayvanlarının bakımında onların faydası çok büyük. Meselâ „Selkoop“ un getirdiği 2,000 pilici, yine talebeler alıp, şimdi onlara evde bakmaktadırlar. „Selkoop“ idare saveti talebelerin bu yardımına karşı, en çok piliç bakan üç pioneri memleket gezisiyle mükâfatlandıracak.

Çernolik pionerleri yaz aylarında da kooperatorlara ellerinden gelen yardımı esirgemiyeceklerine söz verdiler.

Halim ABDULOF



Ali Recebof Yordanovo koyun fermasının en iyi çobanlarından biridir

ANATOPRAĞA BAĞLIYIM

Mevsimlerden sonbahar. Agaçların yaprakları sararmış, son günlerini yaşıyor. Yağmur çiseyor. Yollar kaygın. Serin serin esiyor kuzey ruzgârı. Gülen gözler gibi parıldıyor köyün ışıkları. Sokakta bir grup genç ilerliyor. Rubaları yağlı, konuşmaları ise çeşitli. Herbirinin sesi başka başka. Aralarındaki gülüşler mayhoş, sanki tanıdık. „Topla vursan, yıkılmaycak“ derler ya, işte okadar sağlam bir kolektif bunlar. Topu topuna 7 komsomolcu. Hasan da onların yanına tayin olunca sekiz oldular. Zaten bütün rayonda tanımayan yoktu Hasanı. İşseverliği, mütevaziliğiyle herkesin kúrmetini kazanmıştı.

Ona „Belarus“u teslim ettiler. Çoktan bunu bekliyordu. Makineyi iyice gözden geçirdi. Tamirledi ve bloklara doğru yelken açtı. İşe başlarken: „her makine gúcúyle çalışmalı“ demişti. Sözünün altında kalmayacaktı ya! TKZS-nin işlerine faal olarak kadıldı. Kar, yağmur demedi, soğuklara boyun eğmedi. Maharetle gece-gündüz çalıştı. Yanında iki komsomolcuya makinenin her bir kısmını öğretti. Fakat kendi de geri kalmadı. Tahsilini ve ihtisasını yükseltmeğe çalıştı. VIII sınıfı başarıyla ikmal etti.

Hasan altı aylık planı, üçbuçuk ayda doldurdu. 1030 l yakıt tasarruf etti. Bunlardan madâ 300 ton hayvan gúbresini de bloklara taşıdı. Öncülerin sıralarına katılarak mesleğinin ustası oldu. Bu, birçok mehanizatorların gıpta edelbileceği bir başarıdır. İşten, plandan, makinelerin işlemesinden söz açılınca: „Anam benim beşiğimi tarlada, armut altında sallamış. Ben, ana kelimesini tarlada söyledim. Toprağa da ana gibi bağlıyım“, dedi.

Hasan Osmanof, Baştino brigadasında en aktif çalışan mehanizatorlardan biridır. Kurtuluşumuzun 20-nci yıldönümü münasibetiyle, planın kısaltılmış vadede icra edilmesi için azim le çalışmaktadır.

Muhsin KAROF

Büyük başarıların sırrı

Silistrenin „Georgi Dimitrof“ kitapçı dúkânına giren, kendini sanki binbir çeşit renkli çiçeklere búrúnmúş bir bahçeye girer gibi hisseder. Bedî edebiyat, çocuk edebiyatı, tehnik edebiyatı, köyiktisadiyatı edebiyatı, túrk edebiyatı v. s. tam on çeşit ştandta kitap dizili, hemde nekadar maharetle dizili. Bu tazelik içersinde adeta kırmızı iki lâleyi andıran bayrakların üzerinde, — sancak birincisi, sözleri yazıyor. Tezgâhın arasında kara saten mantolarını giymiş Sali İbrahimof ve eşi Emine İbrahimovanın teessümlù yúzleri sizi „buyurun“ sözleriyle karşılar.

Onlar birinci üçaylık planlarını yüzde 129-la doldurdular. Böylelikle devlete 12,000 leva yerine 15,500 leva teslim ettiler. Bu başarı kolay elde edilmedi. Çocuk kitabı haftasında, muhtelif sancak müşaverelerinde kasabanın merkez meydanlarına ştantlar açtılar. Bundan madâ birçok yerlerde daimi vitrinleri, reklâmları var.

Bu çalışkan satıcılarımız, daha fazla kitap satabilmeleri için çeşit yollar aramaktadırlar. Yalnız „Bulgar ansiklopedisi“ için 300, „Seçilmiş romanlar“ için ise 120 abone topladılar. Bu kitapçı dukânında müşteriler hiç boş çevrilmiyor. Eğer aranan kitap yoksa, posta vasitasiyle isteniyor ve 2-3 gún zarfında, müşteri istediği kitabı elde etmiş oluyor. Onlar müşterilerini daima dükânda beklemiyorlar. Meselâ müesseselerde maaş verildiği günler bu iki satıcı yeni çıkan kitapları müesseselere götürüyor ve bu günlerde haylı kitap satıyorlar. Onların ayrı ayrı müessese ve mekteplerde yardımcıları da var. Birinci gimnazyadan muallim Petko Büyüklúef, ikinci gimnazyadan İvan Jekof gibi arkadaşlar talebelerin arasında oldukça kitap satıyorlar. Kitapçi dükânı olmayan köylere ise seyyar kitapçı dúkânı gönderiliyor. İbrahimof yoldaş ocak ayında bütün Dulovo rayonunu gezerek bir çok kitap satışları yapmıştır.

Bütún bu yüksek başarılarına göre Emine İbrahimova yoldaş komunist emeği brigadası nişaniyle taltif edilmiştir.

Mehmet DEMİROF

İPEK BÖCEKÇİLİĞİNE ÖNEM VERİLİYOR

Geçen sene Glavinitsa rayonunda yalnız 30 kutu ipek böceği bakılıyordu. Bu sene ise vaziyet tamamiyle başka. Şimdi rayonumuzun yalnız Nojarevo ve Padina köylerinde 44 kutu ipek böceği bakılıyor. Bunlara Padinada Hanife Kabilova, Nevriye Ahmedova, Nojarevoda ise Ümzüle Fikretova ve Saliha Hılmieva bakmaktadırlar. Onlar böceklerin bulunduğu odalardaki temizliğe fazla dikkat çeviriyorlar.

Böylelikle Glavinitsa TKZS-si devlete üstün kaliteli koza teslim ettiğinden başka, işletmenin kasasına da oldukça ilâve gelirat sağlamış olacaktır.

Recep EBAZEROF



İkinci cumhuriyet gösterileri son devresine girmek üzeredir. Yerli, bölge ve zonal yarışmaları çektan geçti. Nojarevo kızlarını şarkı söylerken görüyoruz.

ÇETİN İRADELİ GENÇ

Hastane kapısının önü insanla dolu. Arasıra kaptıyı açarak beyaz halatlı, uzunca boylu bir genç nezaketle hastaları birer birer içeri davet ediyor. . .

Her dışarı çıkanın yüzünde bir memnuniyetlik seziliyor. Kapının eşiğinde bir anne, mini mini bebeğini eline almış, son canla sırasını bekliyordu. Küçük oğlan bağırdıkça „Ağlama benim kuzum, ağlama, şimdi geçecek“ diye, küçüğü avutmağa çalışıyordu. Sonra yüreği taşıyor ve yine ufuldanmağa başlıyor kadıncağız. Sırası gelip, içeri giriyor.

— Salgın, korkusuz, iki güne kadar geçecek. Şu şurubu al da günde iki defa verirsin, diyerek kadını uğurladı felçer. Anne sevincinden nasıl teşekkürler edeceğini bilmiyordu.

* * *

Tahsin Rafief Silistra sancağının Paisievo köyünde doğup, yetişmişti. Doktor merağı onda daha Dulovo gimnazyasındayken doğmuştu. Orta mektebini bitirdikten sonra, Rusedeki felçer tehnikumuna yazılarak onu da alâyla bitirdi.

Tahsin, önce kendi köyünde birkaç sene çalıştıktan sonra, şimdi Suhodol köyünde ferçel gibi çalışmağa başladı. O, buraya gelişinin daha ilk günlerinde bütün kooperatorların takdirini kazandı. Sabahın erken saatlarından, gecenin geç saatlarına kadar çalışmasından başka, çok defalar geceleri bile uykusuz kalıyordu. Kar, çamur, yağmur, fırtına demeyip, hastaların evlerini geziyordu. Köylüler para verecek olduğu zaman „hacet yok ağabey, ben üzerime düşen vazifeyi icra ediyorum“ diyor. Yalnız Suhodol değil, etraf köylerin kooperatorları da hep Tahsinin yanına gelip tedavi olurlar.

* * *

Fırtınalı bir kış gecesiydi. Dışarda göz gözü görmüyordu. İlk defa doğuracak olan bir anne gelmişti ferçelin kabinesine. Ağır hastaydı. Tahsin anneyi kurtarmağa çabalasa da muvaffak olamadı. Lâzım gelen ilâçlar yoktu. Anneyi ölümden kurtarmak, mutlaka kurtarmak lâzımdı. Hastane şartları lâzımdı. Fakat telefon direkleri şiddetli fırtınadan yıkılmıştı, Etraf köylerle bağlantı tamamiyle kesilmişti. Fazla vaxıt kaybetmemek lâzımdı. Acele tedbir almak icabediriyordu. Kan vermek te lâzımdı.

— Kızağı koşun! dedi Tahsin. Tanyeri henuz ağarmamıştı. Zifiri karanlıktı. Yanına daha bir arkadaş alarak Sokol köyüne doğru hızlandılar. Fakat orada da doktoru bulamadılar. Vakıt ise ilerliyordu. Birkaç saat sonra genç kadın mahv olabilirdi. Tahsin Zafirovo hastanesine seslenmeyi düşündü ve hemen seslendi. Tekrar Suhodola doğru hızlandılar. Şimdi yollar daha fenaydı, çünkú bütün gece yağan kar hiç durmadan yolları dolduruyordu. Beygirler zor halde ilerliyorlardı. 4-5 kilometroluk bir mesafeyi ancak 4 saatta ala bildiler. Zafirovo doktoru, Tahsinin istediği ilâçları bir traktor vasitasiyle Suhodola göndermiştî Onlar da gûç halde yetiştiler. Hastaya lâzım gelen tedavi yapıldı, kan da verildi. Çok fenalaşmıştı. Yarı ölú halindeydi. Bir iki saat sonra ise kadıncağız kendine geldî.

Tahsinin, ölümden kurtardığı bu kadının doğurduğu küçük çocuk artık yörúyor. Konuşuyor! Annesi çok defalar ona „sana hayat veren Tahsin ağabeyindir“ diyor.

Bu genç komsomolcu hastalara gösterdiği iyi muamelesi. çalışkanlığı ve mütevaziliğiyle kendini Suhodoldan başka komşu köylerde de andırmıştı. Şimdi onun tek arzusu Âli tıp enstitúsúnú bitirip daha iyi bir mütehassis olmak ve halkına daha semereli yardımda bulunmaktır.

Ziya SELÂMETOF

TÜRKİYE İRTİCAIN PENÇESİ ALTINDA

YAKUP DEMİR
Türkiye komunist partiyası
Merkez komitesinin
birinci sekretarı

Türkiye, Birinci cihan harbinden sonra milli kurtuluş inkılâbının muzaffer oldugu memleketlerden biridir. Türk halkının 1918-1923 yıllarda imperyalizme karşı savaşı zaferle sonuçlandı. Ve feodal ruhanî monarşi harebeleri úzerine yeni, müstakil Türkiye devleti kuruldu. Ne çare ki, satkın idareci çevrelerin 20-30 yıldanberi yürúttükleri halk aleyhtarı siyaset neticesinde memleketimiz, siyasi, iktisadi ve askerî bakımdan imperyalist devletlerin kapanlarına takılıp kaldı. Saldırgan batı devlet bloklarının harbe hazırlık sahasına çevrildi. Yabancı monopolların baba múlkú oldu âdeta.

MİLLÎ HAİNLİK SİYASETİ

Túrkiyede milli burjua inkılâbı yapıldı. Yönetmeni Mustafa Kemal Atatürk olan bu inkilâba, Kemalist inkılâbı denmişti. Hakikaten, bu inkilâbın imperyalizm aleyhtarı mahiyeti vardır. Maalesef, bú inkilâp yarıyolda kaldı, memleketin sosyal ve iktisadî hayatında gereken reformaları gerçekleştire medi. İmperyalizmle yekvúcut olarak savaşan milli birlik, çok geçmeden dağıldı. İnkilâpta ön saflarda gelen milli burjuva ile çiftlikçi temsilcileri búyúk ve derin sosyal-ikonomik reformalara girişmediler. İmperyalist monopolların banka, sanayi ve ticaret müesseseleri, demir yolları, vapur v. s. múlkiyetlerine el koymaya korktular. Sultanın, bazı yúksek memur, feodal ve şehlerin, aynı zamanda milli kurtuluş hareketine karşı koyan ve sonra müdahalecilerle beraber memleketten kaçan komprodor burjuazinin múlkiyetine el koymakla iktifa edildi.

Kemalistlerin gerçekleştirdiği reformalar yarımdı. Halk kitlelerin esas isteklerini tâtmin etmiyorlardı. Bu kitlelere demokratik hak ve hürriyet sağlamıyorlardı. Böylelikle kemalistler, emekçilerin desteğini kaybettiler. İç irticaa ve yabancı sermayeye karşı savaş kuvvetleri zayıfladıkça zayıfladı.

Türkiyenin ilk 10-12 yıllık cumhuriyet rejiminde idareci sınıflar birçok progresif reformalar gerçekleştirdiler. Gaye, devlet nizamında ve kültürdeki orta çağ kalıntılarını ortadan kaldırmak, yabancı kapitalı eskiden işgal ettiği mevzilerden koğmaktı. Etâtizim siyaseti (devlet hesabına sanayi müesseseleri kurma siyaseti) memleketin iktisadi bağımsızlığının korunup kuvvetlenmesine yardım ediyordu. Buna ilâveten şunu da kaydetmek lâzımdır ki, o zaman Türkiyenin dış sivaseti de umumiyetle progresif mahiyetteydi. Türkiye milli iktisadiyatının kalkınması, hükúmranlığının kuvvetlenmesi için Sovyetler birliğiyle iş birliğinin de muazzam önemi vardı.

Milli burjuazi, yukarda sayılan bütún yararlı teşebbüsleri yalnız, halk kitlelerini katmadan gerçekleştirmiye çalışıyordu. Çúnkú kitleleri uyandırmaktan, aktifleştirmekten korkuyordu. İdareci çevreler gelişmeye yüz tutan işçi ve demokratik hareketi bastırmak için ellerinden geleni yaptılar. Progresif faaliyetçilerle işçi teşkilâtlarına yapılan baskı artıldı. Komunist partisine yapılan işkenceler daha da gaddarlaştırıldı. Bütün bunlarla birlikte yabancı kapitala memleket kapıları da ardına kadar açılıyordu. Milli burjuvazi memlekete giren yabancı kapitalın zorbalığı altında yerli irtica ile müttefik olma, birlik kurma yolunu tuttu. Memleketin dış siyaset hattı tamamiyle değişti, yeni, halk aleyhtarı istikamet aldı.

Hâkim sınıflar, Atatürkün, ölümünden sonra, Hitler Almanyası da dahil olmak úzere, imperyalist devletlerle açıkça yakınlaşma yoluna girdiler. Memlekette mürteci, imperyalizm taraftarı rejim kuruldu. Bu, iri milli burjuvazi tarafından yürütülen siyasetin kaçılınmaz neticesidir. Dolayısıyla bu siyaset, millî hainlik siyasetinden başka bir şey değildir.

Türk komunist partisi, kuruluşdan beri, bútún milli kuvvetleri birleştirme, feodalizm ve imperyalizm alehtarı inkilâbı başarıyla sonuçlandırma savaşı yúrútmekteydi. Komistler, imperyalizm önünde yapılan her geri çekilişi ayıplıyordu. İdareci çevrelerin, Sovyetler birliğiyle münasebetleri kasten kötúleştirmekle türk milletinin hayatî menfaatlarına hiyanetlik ettiğini memleketi imperyalizmin kucağına ittiğini bildiriyordu.

Türkiye idareci çevrelerinin ikinci cihan harbinde oynadıkları alçakça rolu bútún dünya biliyor. Türkiyenin „bitaraf„ ilân edilmesi, satkın hükúmete, memleketi Hitler Almanyasına sadık müttefik ve Sovyetler birliğine karşı muharebede yardımcı yapmasına mani olmadı.

İkinci cihan harbinden sonra Türkiyenin iktisadi durumu ağırlaştı. Bútún iktisadiyat Almanyanın harp ihtiyaçları ve menfatlarına bırakıldığından memleket iktisadi iflâsla yüzyüze geldi. Halkın bütün güvenini kaybeden hükúmet, imperyalizm cephesinden yardım aramaya girişti. Amerika birleşik devletlerinin idareci çevreleri fırsatan istifade etmekte geçikmediler. Çúnkú Türkiyenin askerî stratejik durumuna büyúk önem veriyorlardı. Amerikan imperyalistlerine, sosyalist memleketlere karşı saldırganlık planlarını gerçekleştirmeye, Yakın ve Uzak Doğuda milli kurtuluş hareketini bastırmaya elverişli destek ve úsler lâzımdı. Bu gayelerine en uygun yer olarak Túrkiyeyi buldular.

Amerika birleşik devletleri daha 1944 yılında Turkiyeye iktisadî ve askerî „yardım“ salmaya başladılar. Bu, amerikan monopollarının Türkiyede mevziler kazanma ve hâkimiyetini kuvvellendirme gayesinden başka bir şey değildi. Türkiyenin NATO ve SENTO-ya girmesi ve ABD ile iki taraflıya askerî mukaveleler imzalaması neticesinde memleketin bútún iç ve dış siyaseti tamamıyla amerikan imperyalizminin idaresine bırakıldı. Türkiyenin askerî masrafları birdenbire arttı, amerikan imperyalistleri memleketin bütün iktisadiyatını kaytsız şartsız idareleri altına aldılar, memleketi iflâstan iflâsa götüren istikrazlar kabul etme mecburiyetinde bıraktılar.

(Devam ediyor)

ЗА ДЕЦАТА—ВЕДРИ ХОРИЗОНТИ!

ВИНАГИ ДА ИМА СЛЪНЦЕ!

ПЪРВИ ЮНИ! Ден, когато мислите ни се събират в едно — децата! Празникът е техен. На всички деца по земята—черни, бели, жълти.Светъл, чист, слънчев като самите деца.

Целият наш народ, майките и бащите, приветствуват в този ден децата, радват се на онова, което те постигат с учение и труд. Благодарение на мъдрата вдъхновителка на народните дела за щастието на децата — Българската комунистическа партия. Защото за всички е ясно —стократно са порасли грижите са подрастващото поколение през годините на народната власт. Да се каже, че детските ясли в страната ни са повече от 250 с над 15 500 места, че различните детски градини обслужват повече от 300 000 малки граждани, че над 120 000 първолаци постъпват всяка есен в училищата и нито един техен връстник не остава неграмотен и пр.— това още не изразява всичко. За децата са пионерските лагери; за тях са хилядите книги в книжарници и библиотеки.

Сега растат строителите на комунистическото ни бъдеще. Те трябва да бъдат здрави, силни, добри патриоти на Родината си, да обичат труда и книгата, да живеят в мир и щастие. Това е нашата цел. На нея сега служим със всички сили.

Ние сме длъжни да допуснем да надвисне над нашите деца черният облак на войната и мизерията! Никога!

Сега нашите очи се взират към годините до 1 980— времето, през което ще осъществим програмата, начертана от Осмия конгрес на Българската комунистическа партия за развитието на страната ни.Когато Родината ни ще бъде още по-силна, когато ще създадем възможност в постоянните детски ясли да бъдат около 75 на сто от децата до 3-годишна възраст. Когато издръжката на децата постепенно ще поеме държавата, когато ще се осигури тяхната безплатна закуска, обед и вечеря, безплатно облекло,учебници и учебни помагала...

Може ли да не се гордеем с нашето настояще и бъдеще!

1 юни е определен като Международен ден за защита на децата. Да! Има по света деца, които са без дом, живеят в бордеи, на лицата им никога не грее щастлива усмивка. Жертви на капитала, на експлоатацията. Те не познават детския дом, летния лагер, пионерския дворец. Не ходят на училище. Неграмотността и невежеството, мизерията или затворът е тяхното бъдеще...

Повеля на нашето време е: мир и щастие за всички деца! Усмивка на всички лица! Детството за децата!

Грижи за цветята на живота

МАЙСКОТО слънце е навлязло през широко отворените прозорци на детското отделение на Окръжната болница в Силистра. В отделението влизаме и ние. Навсякъде ни посрещат чистотата, тишината и светналите очички на децата при появата на „чичо Доктор". Д-р Райчев е приятел на всички деца. При влизанетому в стаите децата се радват, надпреварват се да задават въпроси:

— Чичо Докторе, аз слушам — ще оздравея ли?

— Кога ще ме изпишете? Вече съм добре!

— Ами мен?...

Отвсякъде въпроси. И на всеки той намира мил, топъл отговор.

Отделението е широко, просторно. Децата са отделени в различни стаи според болестта и възрастта.

В една от стаите млада майка храни детето си. При влизането ни, тя мило поглежда към лекаря.

— Да знаете колко съм Ви благодарна, д-р Райчев! — каза тя. — Вие върнахте живота на детето ми.

А положението на детето й било наистина лошо. Необходима била лекарска намеса. От село Бистра го изпратили в болницата, където веднага му дали първа помощ. И резултатите са налице — малката Румянка след няколко дни ще си отиде здрава, майка й е щастлива.

И още колко майки ще бъдат зарадвани, колко много деца ще бъдат излекувани и върнати по домовете им бодри, весели!

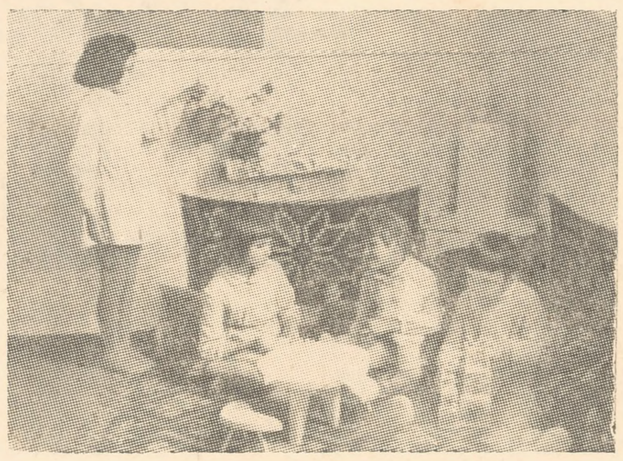
Тук, в детското отделение, работи бригада за комунистически труд. Колективът е здрав, сплотен, на всички грижата е една — здравето на децата. Те знаят: да си лекар — това значи да лекуваш болките на хората, значи да ги върнеш към живота, значи да им дадеш голяма радост. А да си детски лекар — това значи да даваш двойно повече. Децата — това са строителите на комунистическото бъдеще, те са най-голямото богатство на един народ, неговата вечна младост. Затова и целият колектив се бори за здравето им, за намаляване на детската смъртност. Докато през 1958 година за града тя е била 82 на хиляда, през 1963 година е сведена до 44 на хиляда. Борбата за нейното намаляване продължава всеки ден, всеки час. Лекарската помощ се търси непрекъснато както от града, така и от окръга.

Целият колектив с началник д-р Райчев работи съвестно, упорито, със своята работа се отличават д-р Едрева, д-р Георгиева, д-р Йотова, д-р Мантова, сестрите Ахавни Гьобекчиян, Саботинова, Майнеловска и много от санитарките. Те всички намират винаги топли думи за болното дете и за разплаканата майка.

— Когато децата се лекуват при нас, ние сме спокойни за тяхното здраве — каза д-р Райчев.

За празника на детето, 1 юни, те ще изнесат програма по радиоуредбата, ще поздравят децата, за да почувствуват своя ден. Та нали „децата са цветята на живота", както казваше Горки. Да запазим тези цветя — значи да осигурим бъдещето на човечеството.

Радка АНАСТАСОВА



За изостаналия в миналото Делиорман тези деца на Секулово ще могат да научат от книгите. Защото една преломна граница ги отделя от онези години, изпълнени с неграмотност, мизерия и нищета. И те са истински щастливци, че не ги помнят, че не са прекарали детството си тогава.

Цифри на контрастите

☆ *Държавното издателство за детска литература в Чехословакия през миналата година е издало за децата книги с общ тираж над 5 милиона екземпляра.*

☆ *В Монголската народна република има 420 общообразователни училища, в които се учат повече от 120 000 деца.*

☆ *В областните и районните центрове на Румъния работят детски болници и отделения със 17 000 легла.*

☆ *Повече от 1 000 нови училища са построени от революционното правителство на Куба в градовете и селата. Повече от 70 000 ученици се издържат от държавата.*

☆ *52 процента от общата смъртност в Перу се падат на децата, недостигнали 5-годишна възраст. Един милион деца нямат право да посещават училище.*

☆ *В Африка на училище ходят само 16 процента от децата в училищна възраст. В Азия от 400 милиона деца на възраст между 4 и 15 години на училище ходят само 165 милиона.*

☆ *Само 4,8 процента от студентите на Франция са деца на работници — съобщава в. „Юманите". Само 2 от 1 000 деца на работници постъпват в университетите.*

ДЕТЕ

За кой ли Партията родна
издига слънчеви дворци,
за кой ли в равнината плодна
работят хиляди творци?

За кой във цъфналата утрин
запяват птиците във хор
и гълъбите белокрили
се реят в синия простор?

Дете!

За теб се грижат всички,
за твойте весели игри;
за радостта, която днеска,
в очите твои пък искри!

Стефанка СТАНЕВА

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

МИХАИЛ ГЛИНКА

(160 години от рождението му)

НА 27 НОЕМВРИ 1836 година прозвучава за първи път операта на Михаил Иванович Глинка „Иван Сусанин"— първата голяма руска творба, отразила величавия образ на народния герой — символ на патриотизъм и героизъм, показан на фона на руския живот и природа.

С тази опера класикът на руската музика поставя началото на руската национална музикална школа. В годините на създаването на „Иван Сусанин" Глинка пише и редица от своите най-хубави музикални творби: операта „Руслан и Людмила" (по текст на Пушкин), „Валс фантазия" и много романси по текстове на Лермонтов, Пушкин и Мицкевич. В музикалното изграждане на многообразното си творчество Глинка вплита богатата италианска мелодичност, новост в хармонията, и красиви руски мелодии. Майсторски разработените руски народни теми довеждат музиката му до висотата на художествената национална музика. Известни са неговите думи: „Народът създава музиката, а ние композиторите, само я претворяваме".

За формирането на руския симфонизъм изключително голяма роля изиграват симфоничните творби на Михаил Глинка. През двете години, които прекарва в Испания, той събира народни песни и проучва нравите и обичаите на страната. Впечатленията си отразява в две симфонични увертюри.

Глинка умира на 3 февруари 1857 година в Берлин, неосъществил крупните замисли от последните си години.

Франц Йозеф Хайдн

(155 години от смъртта му)

СИМФОНИЧНИЯТ стил, който се развива до наши дни, добива своята класическа форма във Виенската симфонична школа с най-изтъкнати представители Хайдн, Моцарт и Бетовен. Епохата на виенския музикален класицизъм се открива с творчеството на Франц Йозеф Хайдн. Живял в епохата преди Френската революция, Хайдн е една от великите личности, чиито творчество е изпълнено с оптимизъм и проникнато от светлия дух на революционната епоха.



Син на селянин и израснал на село, той не губи връзка с народа през целя си живот. Първият плодотворен период от живота на Хайдн протича при графовете Естерхази. Но изпитал зависимостта от аристокрацията, той се чувствува истински независим едва в Лондон, където написва най-значителните се произведения и получава общественo признание. Тук възникват зрелите му симфонии, наречени „Лондонски" — творби, пропити с много оптимизъм и отличаващи се със своя народностен характер.

Огромното творчество на Хайдн включва над 100 симфонии, 50 концерта, опери, оратории, много триа и квартети. Голямо е значението на великия класик за симфоничната музика. Той установява класическата форма на симфонията и открива нов път в развитието на ораторията („Годишни времена"). Оптимистическата сила на творчеството на Хайдн и днес вълнува милиони слушатели от цял свят.

Йонка ЧЕРНЕВА

физкултура и спорт

Зонално първенство по мотоциклетизъм

На 27 май Окръжният комитет на ДОСО и Окръжният авто-мото клуб организираха големи мотоциклетни състезания, посветени на Втори юни и юбилейната годишнина от социалистическата революция у нас.

Местността „Памук-кулак" събра хиляди любители на мотоциклетния спорт от града и окръга. В голямото състезание тук се виждаха отборите на Търговище, Попово, Разград, Русе, Толбухин, Варна-града, Варна-окръга, Силистра и село Главиница.

Първи стартираха машините от клас 125 куб. см. Още при първата обиколка борбата се очерта между представителите на Разградски, Русенски и Варненски окръг. Пръв измина десетте обиколки Шишо Йорданов Симеонов от отбора на Разград с време 17.20 мин., следван от Борис Цветков — Русе и Иван Овчаров — Варненски окръг.

В клас 175 куб. см състезанието бе спечелено от Радко Иванов—Търговище, следван от Стою Христов—Русе и Кирил Георгиев— Толбухин.

Интересна бе борбата с машините от клас 250 куб. см. След старта първи полетяха Иван Радев от Русе и Георги Маринов от Варненски окръг. И двамата вложиха голяма воля и амбиция и направиха състезанието много напрегнато. На финала пръв пристигна Иван Радев, втори— Георги Маринов и трети—Илия Данев от отбора на Русе.Поради техническа грешка на съдийското ръководство първите двама се класираха на първо място, Илия Данев—на второ място, а на трето—мс Иван Манолов от Русе.

В клас 350 куб. см., състезанието предизвика жив интерес поради успешното участие на Спас Спасов от с. Главиница, Силистренски окръг, с машина „МЗ" 300 куб. см., който се класира на второ място след Георги Соколов от Русе. Трети бе Борис Тошев от Толбухин.

Отборното класиране придоби следния вид:

1. Русе— I отбор
2. Русе— II отбор
3. Толбухин

На първенците бяха раздадени награди.

Кирил ВЪЛЧЕВ

В „А" ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

Футболната среща „Н. Вапцаров" — с. Сокол — „Д. Дончев" — с. Кайнарджа премина напрегнато. В седмата минута наказателният удар към вратата на кайнарджанци бе реализиран и резултатът открит 1:0 за Сокол. Този гол окуражи футболистите от Сокол и те проведоха редица нападения. Първото полувреме завърши при резултат 4:0 в тяхна полза. Натискът им продължи и през второто полувреме. Мачът завърши категорично: 6:0 за Сокол. Лошо впечатление направи грубата игра на соколските състезатели Иван Маринов, Марин Йорданов и Георги Костадинов.

Отборът на Сребърна е в опасната зона и има вероятност идната година да играе в „Б" окръжна група. Това го задължава да вложи всичките си сили в последните си срещи. Но това той не успя да постигне срещу коравия отбор на ДЗС „Я. Забунов", който го победи с 3:2.

Със загубата си от отбора на Нова Черна футболистите от Средище престават да се борят за първото място. Техният последен мач завърши 2:1 за Нова Черна.

Ето и останалите резултати от групата:

1. Добротица — Искра	4:4
2. Промкомбинат (Сс) — Паисиево	0:3
3. Секулово — Айдемир	3:0
4. Попина — Дулово	1:2
5. Белица — Главиница	2:0

КЛАСИРАНЕ

В „А" окръжна футболна група след 26 кръг:

	М	П	Р	З	Т	ГР
Дулово	26	19	2	5	40	81:36
Кайнарджа	26	16	4	7	36	57:29
Средище	26	16	3	6	35	70:37
Главиница	25	12	9	4	33	65:45
ДЗС „Янко Забунов"	26	12	8	6	32	54:47
Промкомб. -Силистра	25	12	4	9	28	51:35
Сокол	26	12	3	11	27	56:48
Нова Черна	26	9	7	10	25	38:47
Попина	26	10	5	11	25	39:58
Искра	26	8	6	12	22	38:44
Паисиево	26	9	4	13	22	45:58
Секулово	26	6	9	11	21	28:60
Сребърна	25	7	4	14	18	43:56
Белица	25	8	—	17	16	25:46
Добротица	26	6	3	17	15	40:58
Айдемир	26	8	1	17	11	31:57

Тревожен завършек на вечерното образование в нашия окръг

ПОСТРОЯВАНЕТО на комунизма, изграждането материално-техническата база на комунизма изисква непрестанно повишаване на общата култура, образованието и професионалната квалификация на трудещите се затова Партията и Министерството на народната просвета поставиха задачата в нашия окръг да се повиши образованието на 2 260 души. Как беше изпълнена тази отговорна задача?

В началото на учебната година се обучаваха 1 406 души. Това беше тревожно. И все пак, ако и то бе доведено докрай, резултатите щяха да бъдат поне задоволителни.

Много бяха усилията на окръжната комисия по вечерното образование. Тя ежемесечно разглеждаше състоянието на обучението, извикваше на доклад пред Изпълкома на ОНС председателите на общинските народни съвети, които слабо се грижеха за повишаване образованието на трудещите се. Немалко училищни инспектори, работници от ОНС и окръжните комитети на обществените организации оказваха контрол на работата в ония селища, където организацията на вечерното образование беше слаба. Отдел „Народна просвета" изслушваше много информации от директори на училища, наложи наказания за проваляне на поставените задачи в някои селища. . . Всичко това доведе до преодоляване на една част от трудностите. Но основното, определящото, от което зависеше успехът на вечерното образование си оставаха силите на обществеността в селата и градовете. Там, където грижите бяха поголеми, и резултатите не бяха лоши. До края на учебната година (20 май) повишиха образованието си 990 души, а в щатните вечерни прогимназии на Силистра, Дулово и Тутракан продължават да се обучават още 213 души.

Като цяло постигнатите резултати са съвсем незадоволителни. От 600 малограмотни са завършили едва 71. Пети клас са завършили вместо заплануваните 225 само 108, шести клас — вместо 270— 86, които положиха изпит за завършено основно образование. Планът за повишаване грамотността на трудещите се (1 100 души) е изпълнен само 11 на сто, а планът за изучаване на български език от турското население — 32 на сто. Оказва се, че успешно са реализирани само задачите по плана за завършване на основно образование, тъй като от заплануваните 860 души са завършили 808. С приключване работата на вечерните прогимназии в градовете този план дори ще бъде преизпълнен. Но това е единственият радващ успех. Всички останали цифри показват съвсем незадоволителни резултати.

Коя е главната причина за неизпълнението на плана по повишаване образованието на трудещите се? Това е слабата организация на обучението, която допуснаха доста директори на училища, не успявайки да изискат съдействието на общинските народни съвети и обществено-политическите организации. А това бяха директорите от съветите в Зафирово, Паисиево, Черполик, Ст. Караджа, Тутракан, Главиница, Секулово, Ишир ково. Слаба заинтересованост, ниско чувство за отговорност по тази важна задача, поставена от Партията и правителството проявиха председателите на общинските народни съвети, на общинските комитети на Отечествения фронт и Комсомола в тези райони. Тях малко ги стреснаха и седемте критични материала, поместени във в. „Силистренска трибуна", не промениха работата им дори и наложените наказания. Професионалните съюзи в Дулово и Тутракан също не застанаха в подкрепа на училищата и съветите за повишаване образованието на работниците от предприятията. Учебната година обаче вече е завършена. Сега е необходимо направеното и най-вече ненаправеното да бъде трезво преценено с чувство за отговорност, за да не се допуснат тазгодишните слабости в повишаване образованието на трудещите се и през следващата година.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

О Б Я В А

ТКЗС—Паисиево търси главен инженер. Заплата по щат.

Справка стопанството